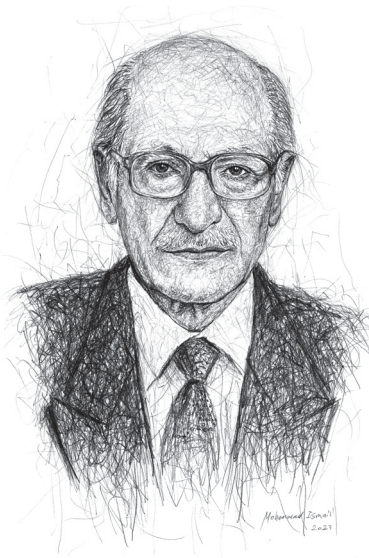

کۆبه رهه می

مه حیدر ئاسکر
...

به رگی شه شه م

کۆبەرەهەمی

مەجید ئاسنگەر

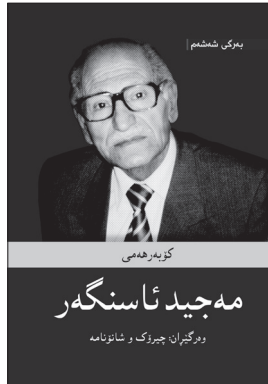
بەرگی شەشەم

وەرگێڕان: چیرۆک و شانۆنامە

کۆکردنەوێ:

د. بۆتان مەجید ئاسنگەر | د. جۆشان مەجید ئاسنگەر

کوردستان ۲۰۲۵

کۆبەر هه می

مهجید ئاسنگەر

بەرگی شەشەم

کۆکردنه وهی: د. بۆتان مهجید ئاسنگەر | د. جۆشان مهجید ئاسنگەر

گرافیک و دیزاین: به لوگرافیک - ۰۷۵۰۵۷۵۸۴۲۸

سال و شوینی چاپ: ۲۰۲۵ - ههولیر

چاپخانه: زانکۆی سه لاهه ددین

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له بهرپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان/ هه ریمی کوردستان

ژماره ی سپاردنی (۴۱۴) سالی ۲۰۲۴ ی پیدراوه.

پېرست

چېرۆكى وه رگېردراو

- به رگه تازه كه ي پاشا | هانس كريستين ئه ندرسن ۹
- كچى ماچه | ئه ليكسه ندر پۆشكين ۱۶
- بالنده و مهيموونه كان | فۆلكلورى گه لان ۵۴
- ئه ستيره كه | نووسه ر: ئيچ جى ويلز ۷۱
- كلكه سه گ | عه زيز نه سين ۸۱
- پالاهوانىكى نهر | تۆنگ تسۆن جوى ۹۴
- كابرآى درؤساز | له فۆلكلورى ولآتى (به نگال) هوه ۱۵۶
- خهنده كه | رآى برادبورى ۱۶۱
- جوانه و جانه وه ر، يان (نازدار و نافره جا) | جىنى دوولى ۱۷۱

شانؤنامه ي وه رگېردراو

- تيكؤشان بؤ سه ركه وتن يا ”چه ند هه له ي شه ويك“ | ۆليفهر گؤلديسمس ۲۰۷
- ”گه شتيك به ههر سى كاته كاندا“ | گريگؤل ئاباشيدز ۳۴۲
- دوو شانؤگه رى كورت | هاينه ر ميلله ر ۴۵۴
- به يانيه كى رووناك | برايان سيراڤين و يه واكين كه نتيرو ۴۶۱
- پؤليس | سلاقؤ مير مرجيك ۴۸۸
- (ديمؤن و پيسيه س) يان وه فادارى دوو هاوپرى | داستانيكى ئه غريقى ۵۶۱
- گه رانه وه ناكاهه كه | مارتن ئويوسيو ۵۷۱
- رزگار و جيهان | ئؤنوكابا وؤجو ۶۲۹

چیرۆکی وەرگیردارو

به رگه تازه که ی پاشا

نووسینی: هانس کریستین ئەندرسن

فیلبازەکان بە جووتە، بە درێژایی شەوی ئاھەنگەکە، ھەر خەریکیوون. شانزدە مۆمیان داگیرساندبوو تاکو بە جەماوەری نومايشەکە ی نیشان دەن کە چەنێ بە تەنگ تەواوکردنی بەرگەکە ی پادشاوەوەن. دوایی وایان نیشاندا گواپە (قوماشە) کە لە خەرەکە کەووە دەکەنەوہ.. ئەوجا، لەھەوادا، بە مقەستێکی زل قوماشەکە یان ھەڵبێری و ھەر لە ھەوادا دەستیان بە دروونی کرد، بە دەرزێیەک کە ھیچ دەزووی پێو نەبوو! لە ئەنجامدا وتیان ”ئەوا ئێستا بەرگی پاشا ئامادە بوو“.

لە رۆژگارێکی دێریندا پاشایەک ھەبوو ئەوەندە خووی دابووہ جلوبەرگی تازەوہ ھەموو سامانەکە ی لە پێناویدا تەرخان کردبوو. ھیچ ئاگای

له کاروباری ولاته که ی نه مابوو، ته نه ها هەر بۆ ئه وه ئاماده ی هوۆلی شانۆکان ده بوو گه شت و سه ی رانی له دارستانه کاندای ده کرد چونکه به وه وه ده رفه تی بۆ ده په خسا خوۆی به جلوه به رگه تازه کانیه وه هه لکیشی و شوخیان پیوه بکات! بۆ هەر ساتیکی روژ ده سته جلیکی تایبه تی هه بوو، له جیاتی ئه وه ی وه کو باو بوو به پاشاهان بگوتری بلین ”پادشا له ژووری ئه نجومه نی وه زیرانه” ده یانگوت: ”پادشا وا له ژووری ئارایشت دایه”.

ژیان له و شاره گه وه یه دا که پاشا تیایدا دانه نیشته زۆر خوۆش بوو، هه موو روژ زۆره ها بیگانه به سه ردان بوۆی ئه هاتن.

له و بیگانانه روژیکیان دوو فیل باز هاتن و خوۆیان به جوۆلا دانا، وتیان توانایی چینی باشتین (قوماش) یان هه یه که به یاد داییت. قوماشه که ته نیا زۆر باش چنדרاو و ره نگاره نگ نییه و به س، بگه ره ئه و جلوه به رگه له (قوماشه که وه) دروست بکری، هه رکه سی له کارو فرمانه که ی خوۆیا نه وه شایته وه، یا زۆر گیژ و بیهوۆش بی، هه رگیز به چاو نایینی!

پاشا له دلی خوۆیا وتی: ”بیگومان ئه و به رگانه زۆر نایابن. ئه گه ر بیانکه مه به رخوۆم ئه توانم بزانی له فه رمانبه رانی ولاته که م کامیان شایه نی شوین و فه رمانه که ی خوۆی نییه، داناو گیله کانیان جیا ئه که مه وه.. به لی، بیگومان ئه بی له م (قوماشه) شتی بۆ خوۆم داوا بکه م ”شا پاره یه کی زۆری به جادووگه ره کاندای تا کو ده سه به جی بکه ونه کار. ئه مانیش دوو خه په کیان ئاماده کرد و به چینی خوۆیان پیشانی خه لکه که دا، هه رچه ند ه یچ شتی بکه به خه په که کانیانه وه نه بوو! هه ر له سه ره تاوه باشتین جوۆری ئاوریشم و پاکترین داوی زپریان داوان کرد و هه موویان له جه نتا کانیان گل دایه وه، هه موو شه ویك، تا دره نگ، له خه په کی رووتا ئیشیان ئه کرد.

شا له دلی خوۆیا وتی: ”حه ز ئه که م بزانی جوۆلاکان چییان کردووه” له و کاته دا که بیرى که وته وه گیژ و ئه وانیه ی بۆ کاری خوۆیان ده س ناده ن

توانای بینینی (قماشه) که یان نییه، ههستیکی سهیری به سه رداها. له دوایدا تیگه‌یشت که خۆی بێگومان لهو رووهوه هیچ مه‌ترسییه‌کی نییه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا ئاواي په‌سه‌ند کرد که یه‌کیکی تر بۆ ئه‌و مه‌به‌سته بنیڕی...

هه‌والی هێزه سه‌یره‌که‌ی ئه‌و (قماشه) له نیوان خه‌لکی شاره‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه.. هه‌ر که‌سه په‌رۆشی بوو که بزانی تا چی راده‌یه‌ك هاوسی‌ه‌که‌ی گێژ و نه‌زانه!

شا له دلی خویا وتی ”سه‌رۆك وه‌زیرانی دلسۆزم ئه‌نیرم بۆ لای جۆلاكان، ئه‌و له گشت كه‌سێ باشتر (قماشه‌كه) ئه‌بینی، چونكه مروڤی‌کی ژیر و هێژایه و كه‌سێك وه‌ك ئه‌و له شوین و فه‌رمانی خۆی نه‌وه‌شاوه‌ته‌وه“. ئاوا وه‌زیری پیری دڵپاك بۆ لای خه‌په‌کی روت رویشته. وه‌زیر سه‌ری سوپما، له دلی خویا وتی: ”ئه‌ی خوا هاوار! چی؟ هیچ نابینم!“ به‌لام له‌ترسانا هیچ به‌سه‌ره‌خۆی نه‌هینا!

جادووگه‌ره‌كان تکیان له وه‌زیر کرد نه‌ختی لیان نزیک بێته‌وه‌و له‌باره‌ی چینی وه‌ستایانه‌ی (قماشه‌كه) و ره‌نگه‌ جوانه‌که‌یا رایان پرسی! ده‌ستیان بۆ خه‌په‌که‌ رووته‌كان درێژ ئه‌که‌رد، وه‌زیری پیری به‌سته‌زه‌مان به‌هه‌موو هێژیکه‌وه‌ روانی.. به‌لام هیچی نه‌دیت. شتێك نه‌بو تا ببینیت! له‌ دلیا وتی ”ئه‌ی ئاسمانی پاك! ئه‌شێ ”من“ گێژ و بێ می‌شك بم؟ ئه‌مه‌م هه‌رگیز نه‌هاتوو ته‌ یاد، نابێ هیچ كه‌سێ به‌مه‌ بزانی! گویا ئه‌بێ شایانی ئه‌م شوینه‌ی خۆم نه‌بم؟ ناشی بلییم ”ئه‌من“ (قماشه‌كه) نابینم!

ئه‌و فیل‌بازه‌ی وا نیشان ئه‌دا که خه‌ریکی چینه‌ وتی ”زۆر باشه‌ گه‌وره‌م، بزائم له‌باره‌ی (قماشه‌که‌وه) هیچ نا‌ئیت؟“

وه‌زیر، له‌ چاویلکه‌کانیه‌وه‌ سه‌یری ئه‌کرد وتی ”ئاه! زۆر دڵپه‌ینه! ئای له‌م چینه‌ نایابه، ئای له‌م ره‌نگانه! دلیا بن به‌ پاشا رانه‌گه‌یه‌نم که چه‌ند رام

له (قماشه كه يه)!

فیلبازه كان وتیان ”بهختیارین كه ئه مه له تۆوه ئه بیسین“ ئه نجا ناوی رهنگه كانیان هینا و باسی چینه تایه تیه كه یان كرد، وه زیر به په رۆشه وه گوئی بۆ قسه كانیان شل كردبوو.. تا بتوانی به چاكی كه گه راپه وه لای پادشا، بۆی دووباره بكاته وه! هه مديسان فیلبازه كان داواي پاره و ئاوریشم و زیری تریان كرد تا بتوانن له سه ر چینه كه به رده وام بن. هه موو شتیکیان نایه گیرفانیانه وه، ته نیا داویك نه خرایه سه ر خه ركه، كه چی هه ر وهك پيشوو له سه ر رستنی خه ركه ی رووتا رویشتن.

پاشا فه رمانبه رێکی دلسۆزی تری نارد تا بزانی ئیشه كه چۆن ئه چیته سه ر و كه ی (قماشه كه) ئاماده ئه بێ.. ئه وه ی بۆ وه زیر روویدا بوو له میش قه وما! سه یری كرد و رووانی، به لام جگه له خه ركه ی رووت چی تری نه بینى. فیلبازه كان، كه به یه كه وه (قماشه) كه یان تاقی ئه كرده وه و باسی چین و رهنگی نه بوویان ئه كرد، پێیان وت ”توخوا ”قماشیکي“ نایاب نیه؟ کابرا له دلی خو یا وتی ”ئه زانم كه (من) بئ میشك نیم، كه واته ئه بئ شایانی شوینه باشه كه م نه بم! هه رچی چۆنی بئ، له م كاره دا شتیکی سه یر هه یه! به لام نابئ مروف نه ینی خو ی ئاشكرا بكات“

بۆیه ستایشی ئه و (قماشه ی) كرد كه هه رگیز نه بینى، دلخۆشی خو ی به جوانی رهنگه كان و به رزی چینه كه نیشاندا. به پاشای وت ”به راستی (قماشیکي) دلگه ره! هه رچی له شاره كه دا بوو باسی ئه و (قماشه) نایابه ی ئه كرد.

شا بریاری دا (قماشه كه) به سه ر خه ركه وه بینى ئاوا بۆ ئه و شوینه رویشت كه درۆزنه كان ئیشیان تیا ئه كرد و كۆمه لێك له ده ست و پێوه ندیه كانیان له ته كیا چوون و ئه و دوو فه رمانبه ره دلسۆزیان تیا بوو كه پيشه كی (قماشه) نه بینراوه كه یان دی بوو! دوو فیلبازه كه له سه ر ره وشى

جارانیان، زۆر به چالاکییه وه خه‌ریکی خه‌ره‌کی رووت بوون.
دوو فه‌رمانبه‌ره د‌ل‌سۆزه‌کان پ‌یکه‌وه وتیان ”زۆر به‌رزه، ئه‌ی خاوه‌ن شکۆ،
فه‌رموون پ‌روانن، ئای له‌م چینه‌!“ ئای له‌م ره‌نگانه‌!“ ده‌ستیان بۆ خه‌ره‌کی
رووته‌وه در‌یژ ته‌کرد، ه‌یچ گومانیان نه‌بوو له‌ هه‌موو ئه‌وانی تر ”قماشه‌که“
ئه‌بینن!

شا له‌ د‌ل‌ی خۆیا وتی ”چی؟ ه‌یچ نابینم.. ئای له‌م ئاب‌روو چوونه‌! ئایا
(من) ب‌ی می‌شکم؟ ئایا من شایه‌نی ئه‌وه نیم که (پادشا) بم؟ ئاخ! هه‌رگیز
ه‌یچی له‌مه خراپ‌ترم ل‌ی نه‌قه‌وماوه و ناش قه‌وم‌ی! شا به‌ جادووگه‌ره‌کانی
وت ”ئاه، جوانه‌ زۆر به‌د‌ل‌ی منه‌!“ ئه‌نجا چاوه‌کانی پ‌رییوه خه‌ره‌کی رووت و
نیشانه‌ی د‌ل‌یایی، سه‌ری بۆ له‌قاند‌ه‌وه ه‌یچ شت‌یک نه‌بوو هانی بدا که ب‌ل‌ی
(ه‌یچ نابین‌ی).

ت‌یک‌رای ده‌ست و پ‌یوه‌نده‌کانی پادشا روانیان سه‌یریان کرد ه‌یچیان نه‌بینی،
به‌لام هه‌موویان له‌گه‌ڵ پاشادا وتیان ”زۆر جوانه‌“ ت‌کایان له‌ خاوه‌ن شکۆ
کرد به‌ بۆنه‌ی ”ئاهه‌نگه‌“ گه‌وره‌که‌وه که ن‌زیک بوو بۆوه ده‌سته ج‌ل‌ک‌یک
له‌و (قماشه‌) نایابه‌ ب‌کاته به‌ر! وشه‌ی زۆر به‌رزه! زۆر جوانه‌! ئ‌یج‌گار به‌
نرخه‌!“ ئه‌و زار ئه‌م زاری کرد و هه‌موویان (قماشه‌)که‌یان زۆر به‌ د‌ل‌ بوون
شا دوو ف‌یل‌بازه‌که‌ی خه‌لات کرد و نیشانی خسته‌ سه‌ر س‌نگیانه‌وه و سه‌رناوی
ج‌ول‌ای پایه‌ ب‌ل‌ند و خانه‌دانی پ‌ی به‌خشین.

دوو ف‌یل‌بازه‌کان به‌ در‌یژایی شه‌وی ئاهه‌نگه‌که‌ خه‌ریک بوون. شانزده
مۆمیان داگیرساندبوو تا نیشانی خه‌ل‌که‌که‌ی ب‌ده‌ن که چ‌ه‌ند به‌ته‌نگ ته‌واو
کردنی به‌رگی پاشاوه‌ن! د‌وایی ئاویان نیشاندا که گ‌وایا (قماشه‌که‌) له‌
خه‌ره‌که‌ که ئه‌که‌نه‌وه، ئه‌نجا له‌ هه‌وا‌دا به‌ پ‌ی پ‌ریکی گه‌وره‌ (قماشه‌که‌یان)
هه‌ل‌پ‌ری و هه‌ر له‌هه‌وا‌دا ده‌ستیان به‌ دوورینی کرد. به‌ ده‌رزیه‌ک که ه‌یچ
داوی پ‌یو نه‌بوو! له‌ ئه‌نجامدا وتیان ”وا ئ‌یست‌یکه‌ به‌رگی پاشا ئاماده‌ بوو!“

شا خووی به دهس و پێوه ندیه کی گرنگه وه چوو لای فیل بازه کان، جادوو گهره کان ئاوا قوڵ و باسکیان له بۆشاییدا بهرز کردوه، وهك شتیکیان به دهسته وه گرتی، وتیان ”بروانه، ئه مه پانتۆله که یه، ئه مهش چاکه ته که یه، ئه مه ئه مه یه“.. هتد. ”سهیری وهك ریسى جالجالوکه سووک و ته نکه، مرۆ ههست به وه ناکا که هیچی له بهرابری و ئه مهش خووی جوانی قماشه که یه! دهست و پێوه نده کان وتیان: راسته، به لام توانای بینینی هیچیان نه بوو، چونکه هیچ شتیك نه بوو، تا بیترتی له پاشان دوو فیل بازه که وتیان: ”تکا له خاوهن شکۆتان ئه کهین جله کانتان دا بکه نن هه تا ”به رگه تازه که تان” بکه نه بهر، ئا لیره وه نزیك ئه م ئاوینه یه وه” پادشا هه موو جله کانی فرییدا، جادوو گهره کان خویان ئاوا نیشاندا که یهك له دواى یهك پارچه کانی ئه و به رگه ی ئه که نه بهر، که گویا دروستیان کردوه. ئه نجا وایان نیشاندا که دوگمه کانی بۆ دائه خه ن و شتیك له ناو قه دیا توند ئه پێچن و پاشۆلی پێوه ئه به ستن. پاشا له بهرده می ئاوینه که دا چه ند جارێك خوولی خوارد.. هه رکێ له وێ بوو هاوکاری کرد: ”خاوهن شکۆ له به رگه تازه که یا چه ند شه نگ و شوخه! ئه م به رگه ی چه ند لێوه شاوه ته وه!” ئای له م چینه! وای له بهر ئه م ره نگانه! ئای له م به رگه چه ند نایاب و دلگهره!!

سه رۆکی یاوه ران وتی ”که ژاوه ی خاوهن شکۆتان بۆ ئاها نه نگه که له ده ره وه ئاماده یه . ”شا وتی ”باشه من ئاماده م. توخوا ئه م به رگه تازه یه م زۆر لێ نه ها تووه؟” ئه نجا چه ند جار له بهرده می ئاوینه که دا سوو پرایه وه، وای نیشاندا که سهیری به رگه گرنگه که ی ئه کات. دوو یاوه ره که ی هه لگرتی پاشۆله که یان له ئه ستۆ بوو ئاویان پێشاندا که به هه ردوو ده ست شتیکیان بهرز کردۆته وه و به م شیوه یه له دواى پاشاوه رویشتن، به لام زر به ته نگه وه بوون که وا که س گومانیان لێ نه کا که هیچ نابینن!

شا له که ژاوه ی دلرفینا، ده ستوپێوه ند به دواوه یه، به ریکه وتن. هه ر

کەسێ له شهقام و نێو په نجه رهکاندا بوون هاواریان کرد "ئای بهرگه تازه که ی پاشا چهنه جوانه! وای له م پاشۆله نایابه ی! ئای که پاشا ئه م بهرگه ی زۆر لێوه شاوه ته وه!" هیچ کهس هه ز ی نه ده کرد هیچی لێوه دیار بدات که هیچی نه ده بین ی. ئه گینا شایسته ی شوپن و پله و فهرمانه که ی خۆ ی نه ده بوو، یا ده بوو گه لحو و بێ می شک بێ! جلوه بهرگی پێشووی پاشا هیچیان وه کو ئه مه ی ئیستای سه رنج راکیش و دل گر نه بوون!

له ناکا ورا مندالێک له منالان هاواری لێ هه لسا: "کوره، خو پاشا رووته! باوکی مناله که وتی: "ناخ، گوێ له م به سه زمانه بگر!" ئیتر هه ر بابا بوو قسه ی مناله که ی به گوێی هاو سی کهیدا ده چرپاند "پاشا رووته- منداله که ده لێ (پاشا رووته!". سه ره نجام تیکرا هاواریان کرد "ئاخر پاشا رووته!" پاشا ئیجگار په ستبوو چونکه ده یزانی ئه وه راستیه که ی بوو، به لام له دلی خۆیدا گوتی: "هه رچۆن بووه، هه ر ده بێ تا سه ر برۆین". ئه و جا له رۆشته کهیدا زیاتر خۆ ی قیت کرده وه و له نجه ی بو کرد. دوو یاوه ره کهیش له دوایه وه ئه و پاشۆله یان بو ی بهرز کردبووه که هیچ که سی که نهیده بین ی!!

له ژماره ی ئه یلوول و تشرینی یه که می سالی ۱۹۶۰ ی گو فاری (المثقف) به عاره بی بلاو کرا وه ته وه و هه ر له هه مان سالد له به ندیخانه ی به س رادا کرد وومه به کوردی. (م. ئاسنگه ر).

كچى ماچه

ئەلىكسەندەر پۆشكىن

مه جىد ئاسنگەر له ئىنگلىزىيەو وەريگىراو

ناوى (پۆشكىن) دەسبەجى بۆيژىكى نىشتمانپەرورەرى روسى ئەھىيىتەو
ياد. لە راستىدا هىچ يەككە لە بۆيژەكانمان لە پۆشكىن بەرزتر نىيە و يا
لە پۆشكىن زياتر شاھىنى ئەو نىيە پى بوترى نىشتمانپەرورەرى. ئەم مافە
بە تايەتى ھى خۆيەتى. لە بەرھەم و نووسىنەكانيا وەك لە فەرھەنگىكا
ھەموو سامان و ھىز و تواناي دەربىرىنى زمانەكەمان ئەدۆزىتەو. ئەم بوو
لە گشت كەس زياتر كە چوارچۆھى زمانەكەمانى لىك كىشاھىو و بە
ھەموو فراوانىيەكەيەو خستى بەرچاوان. پۆشكىن روويەكى ئاشكرائى شاھىنى
باسە. لادىيى، روسى، گيانى رووسى، زمانى رووسى، دەروونى روسى گشتى
بىگەرد و جوان و ئاشكرا لە پۆشكىنا ئەبىزىن ھەرەكە دىمەنى سروشت

له سه ر رووی دهره وهی شووشهیی چاویلکه دا ئه بێریت.

کچی ماچه یه کیکه له ههره باشتین ئهو چیرۆکانهی له جیهانی وێژه دا ناسراون. له م به ره مه مه دا پۆشکین توانای نووسینی به سانایی و کورتی و به روونی ئه و په ری ”پله ی پیرفیکشن“ هه رچه نده بچوکه ئهم داستانه ره زامه ندیه کی کۆمه لایه تی ئیجگار قوولی سه ندوو. پاله وانه که ی، ئه فسه ریکی لاه له تیپی ئه ندازیاریدا، به روویه کی له ته نیشه وه وه ک (ناپلیۆن) و به گیانی (میقیستوفیل) هوه پیاویکه پر سۆزی زۆر به ته وژم و خاوه ن ئه ندیشه یه کی ئاگرین. زۆر ته محاکار و له دلدا قوما رچییه. وریا و زار ته قهت و قایم و که م خه رج ئه کا و ئه مه نده لیک ئه داته وه وه ک قرچۆک ئاوايه.

ئامانجی ههره به رزی له ژینا پاره یه. له پیناوی سامانا هیرمان هه موو کاریکی لی ئه وه شیشه وه بۆی هه یه جوانه کچیکی هه لبه خه له تینی که له راستیدا هه زی لیناکات، پیی ئه کرتی ببی به دلخوازی پیره ژنیکی هه شتا سالی و ته نانهت بۆ تاوانیش ئاماده یه!

(۱)

له مالی (ناروموف) ئه فسه ریکی پاسه وانی سواره، یاری ئه کرا. شه وی درێژی زستان له خۆیه وه به سه رچوو، کاتژمیر پینجی به یانی بوو که نیشه نه به رخوا ردن ئیواره. ئه مانه ی بر دبوویانه وه به هه وه سیکه وه چه ته له کانیا ن به کار ئه هینا، ئه وانی تر به رامبه ر له گه نه بۆشه کانیا نه وه به حه په ساوییه کییه وه دانیشه تبوون. به لام به هۆی شامپانیا که ی سه ر میژه که وه گفتوگۆیه کی گه رم هاته کایه وه و گشتیان هاو به شیان تیا کرد.

”سوورین“ چۆن دهرچوویت؟ خاوه ن مال پرسی: ”دۆراو هه ره وه ک جاران، ئه بی دان به مه دا بیری که من بی به ختم هه میشه له سه ر پاره یه کی که ما یاری ئه که م، هه رگیز ناشله ژیم، هه رده م ئاگاداریی خۆم ئه که م، که چی

ئەنجا ھەر ئەدۆرپنم. ”ئەى ھىچ نىيازت نىيە جارېكىيان لەسەر كاغەزىكا زىيادى بکەى؟ ئەم نەگۆرانهت وړى کردووم.“

”سەيرى ھىرمان بکەن!“ يەكېك لە ميوانه كان پەنجەى بۆ ئەفسەريكى ئەندازيارى لاوا درېژ کرد. ”ھەرگيز لە ژينا كاغەزىكى ھەلنەگرتووه و لەسەر ھىچ كەسېكا دەبلى نەکردووه، ھەرچەندە تاكو بەيانى لمان دائەنىشى و سەيرى يارييمان ئەكات!“

”زۆر ھەوەسم بە يارييەو دەى“ ھىرمان وتى ”بەلام ناتوانم ئەمەى پيويستە بيكەم، بە قوربانىى لە پيناوى ئاواتى بەدەسھپنانى ئەوہى كە لە پيويست بەدەرە.“

تۆمسكى وتى ”ھىرمان جەرمانىيە، كەواتە زۆر تېبينە، ئەمە گشتىيەتى!“ ”نەنكم كۆنئىس ئانا فیدۆ تۆفنا خۆى مەتەلېكە، ئەگەر ھەرگيز يەكېك ھەبى“ ميوانه كان ھاواريان کرد ”چى؟ ئەمەچىيە؟“

”من تىناگەم چۆن داىەگەورەم ھەرگيز يارى ناكات!“ تۆمسكى وتى: نارموڤ پرسى ”ئەمە چى سەيرى تيايە كە پىرەژنىكى ھەشتا سالى نەيەويّت يارى بكات!“

”مەبەستت ئەمەيە كە بلييت ھىچى لە بابەتەوہ نازانېت؟“

”نە بەشەرەفم، ھەرگيز ھىچ شتيك!“

”كەواتە ريگەم بدە، با من پيّت بليّم.“

تۆمسكى وتى ”ئەى بزنانن كە نەنكم، پيش شەست سالى بۆ پاریس چوو، لەوۆ ھوونەى كۆمەل بوو، خەلك بە شوپنيا ئەكەوتن تا چاويان بە ”فينۆسى مۆسكو“ بکەويّت، ريشيليو خۆى بە شوپن كامەرانى وسەرفرازييەوہ ئەگەرە و نەنكم سوپند ئەخوات كە بەدلرەقيەوہ ھەر ئەمە تا دووچارى خۆكوشتنى نەکرد.

”لەو سەردەمەدا، ئافرەتان يارى (فارو)يان ئەکرد، روژيكيان لەكاتى

یاریکردندا لەکۆشکی شاھیدا، نەنکم بە پارەییەکی زۆر قەرداری دۆقی ئۆرلیانز، بوو، کە گەرایەووە مالهووە و رووی وڵا کرد و کراسە فراوانەکی فڕیدا، چەندی دۆراندبوو بۆ باپیرەمی گێراووە و فەرمانی پێی کرد بۆی بدات.

”باپیرەمی خوالێخۆشبووم، ئەوەندە لەیادمایە، بۆ داپیرەم ھەرۆک سەرکاریک ئاوابوو. بە وینە لەخۆشیی رشانووە لێی ئەترسا، بەلام کە ئەو زیانە ترساناکانەی بیست، خۆی بۆ نەگێرا و ھەلچوو، پێی سەلماند کە لەماوەی شەش مانگا نیو ملیۆنیان خەرج کردبوو، کە لە دەروپشتی پارێسدا زەوی و زار و دیھانەکانی مۆسکۆ و ساراتۆقیان لە ژێر دەست نەبوو، راستە و راست نەبویست کە بیدا. داپیرەم مشتێک بەسەرۆ گۆلاکیا ھێنا، نیشانەی ریز لێ نەگرتیا لە ژووری خەوتنیا بە دەروەمی نا. ”رۆژی دوایی، ناردی بە شوین مێردەکیا، بەو ھیوایەووە کە سزای خۆمالی کاری تێکردبێ، کەچی بینی کە نەگۆراووە و دەس نادات. بۆ یەکەمجار لە ژیانی ژن و مێردایەتیانا داپیرەم گۆیی بۆ وتووێژ و تێگەیاندن شل کرد. ھەولێ ئەدا بەووە شەرمەزاری بکات کە قەرد ھەر ھەبوووە و ھەر ھەبوووە، پێی بسەلمێتی کە جیاوازی ھەبوووە لە مەیانێ شاکور و پەیتوون-وەستایەکا، بەلام بێ سوود بوو، باپیرەم ھەلگەرابۆووە. ئەو گوتی ”نا” و ”نا” کە لەکۆتایی بوو. داپیرەم ئومێد بڕابوو و فرتوفیل و زیرەکی دادی نەدا.

کۆنت سان جیرمان کە ئەم ھەموو چیرۆکە سەیرەتان دەربارەی بیستوووە، یەکیەک بوو لە ناسیاووە ھەرە نزیکەکانی. ئێووە ئەزانن چۆن ھەولێ ئەدا کە بییتە (جووی نەمر)، داھینەری ئاوی ژیا و بەردی پیتۆل و..ھتد. خەلک گالتهیان پێی ئەکرد و بەدرۆزنە فیلبازیان دانا، (کازانۆفا) لە یادداشتەکانی بە شۆقار ناوی ئەبا، بەلام لەگەڵ ناوو ناتۆرە سەیر و ئالۆزاویەکەشی، سان جیرمان دیمەنیکی ھەرە بەرزێ بۆخۆی نواند و زانی چۆن خۆی بەسەر کۆمەڵدا بسەپینێ. تا ئەمڕۆش داپیرەم بێ پایان خۆشی ئەوینێت و ھەرگیز

ناھىلىق بەسووكى باسى بىرىت. نەنكىم ئەيزانى سان جىرمان پارەيەكى ئىجگار زورى لەژىر دەستايە، كە بىرىارى دا پەنا بۇ ئەو بەرى، نامەيەكى بۇ نارد و داواى لىكرد دەسبەجى بىتە لاي.

لە خەلىك بەدەرى گۆرى زوو بە زوو فەرمانەكانى بەدەيپنا و بىنى داپىرەم كوشتەى دلتەنگىيە، داپىرەم بە رەشتىن، رەنگ وىنەى دلرەقى مىردەكەى بۇ كىشا و بەو دەواىى ھىنا كە تەنبا ھىواى بە دۆستايەتى و پياوھەتى سان جىرمانا مابوو. ”سان جىرمان نەختى راما و دانايانە وتى ئەتوانم ئەم پارەيەت پى بەدم. بەلام ئەزانم كە تا ئەمدەيتەو ھەرگىز ئاسوودە نابىت، منىش نامەوېت تووشى ئەم خەم و خەفەتە تازەيەت بىكەم. رىگەيەكى تر ھەيە ئەتوانىت بە يارىى مايەى خۆت بىنېتەو! داپىرەم وتى ”بەلام، كۆنتە ئازىزەكەم پىت ئەلىم كە ھىچ پارەمان نىيە“. كۆنت وتى: ھىچ پارەت پى ناوېت، تىايە بە تەواوى گۆيم بۇ شل بىكە، نەيىنەيەكى بە گۆيا چىرپاند كە ھەريەك لە ئىمە ئامادەيە ھەر نرخیك بدا بۇ زانىنى.

يارىيەكارە ھەرزەكارەكان ھەندەى تر گۆى خوست بوون. تۆمسكى پاپىيەكى داگىرساند، دووكەلەكەى ھەلمىزى و كەوتەو ھەرگىزەو ھەسەكە. ”لەھەمان شەودا، داپىرەم لە فرسايىل پەيدا بوو، دۆقى ئۆرلىانز كاغەزى دابەش كرد. نەنكىم شەرمەزارىيەكى كەمى نواند كە پارەى ھەندە نەھىتابوو قەرەزە كۆنەكانى بداتەو، كورتە چىرۆكىكى دروست كرد تاخوۆ تىا بى خەتا بىكا، دژى دۆقى ئۆرلىانز دەستى بە يارى كرد. سى كاغەزى ھەلبارد و يەك بە دەواى يەكا پارەى پىدان. ئەنجامى ھەر سىكىان بىرنەو ھەو، داپىرەم ھەموو قەردەكانى پىشوو ھىنايەو.“

يەكىك لە مېوانەكان وتى ”تەنبا شەنس و بەختە“ ھىرمان وتى ”بىگرە شىكى ئەمەندە سەير كە ھەرگىز روونادات“. يەكىكى تر ھەلى دايە وتى ”ئەشنى كاغەزەكان نىشانە كرابت“ تۆمسكى بە ھەو سىكەو وتى ”نەخىر“

چۆن؟ نارموڤ پرسی تۆ داپیره‌یه‌کت هه‌یه‌ که له‌سه‌ریه‌ک سی کاغه‌زی
 بره‌وه‌ یاری نه‌کات، تا ئیسته‌ تۆ نه‌ت توانیوه‌ ئه‌م نه‌ینییه‌ بدۆزیته‌وه‌؟
 ”ئه‌مه‌نده‌ سانا نییه‌، خوا له‌ناوی به‌رێ! تۆم‌سکی وه‌رامی دایه‌وه‌ ”نه‌نکم
 چوار کوری هه‌بوو که یه‌کیکیان باوکم بوو، هه‌ر چواریان قوماچی بێ
 مایه‌ بوون. ئه‌نجا ئه‌و نه‌ینییه‌ی به‌ هیچ کامیکیان نه‌وت، هه‌رچه‌نده‌ که
 ده‌کرا سوودی لێوه‌رگێرێ. هه‌روه‌ها منیش. ئه‌مه‌ مامم کۆنت ئیشان ئیلیچ
 سویندی بۆ خواردم.

(کاپلیتسکی) خوالیخۆش‌بوو، هه‌مان کاپلیتسکی که له‌ هه‌ژاریدا مرد،
 دواى ئه‌وه‌ی ملیۆنه‌های به‌م‌لاو به‌ولادادا، جاریکیان له‌ گه‌نجیا سی سه‌د
 هه‌زار (رۆبیل)ی دۆرانه‌ (زۆریچ) که‌وته‌ نائومی‌دی. داپیره‌م که هه‌میشه‌
 له‌گه‌ڵ خه‌یاڵ پلاوی گه‌نجانا زۆر سه‌خت بوو، بۆ چه‌ند هۆیه‌ک به‌زه‌یی
 به‌ (کاپلیتسکی) یا هاته‌وه‌. دواى ئه‌وه‌ی به‌لێتی لێ سه‌ند که جاریکی تر،
 به‌ هیچ کلۆجیک یاری نه‌کات، ناوی سی په‌ری پێ وت، که یه‌ک به‌ دواى
 یه‌کا یارییان له‌سه‌ر بکات، (کاپلیتسکی) بۆ یاریخانه‌ی دوژمنه‌ پر به‌خته‌که‌ی
 چوو، دانیشتنه‌ سه‌ر میزی یاریه‌وه‌، کاپلیتسکی په‌نجا هه‌زاری خسته‌سه‌ر
 په‌رێکا و بردیه‌وه‌، له‌ پاشانا دوو هه‌ند و دوو هه‌ندی خسته‌ سه‌ر و هه‌موو
 ئه‌و پاره‌یه‌ی هینایه‌وه‌ که‌دۆراند‌بووی، زۆریش به‌ زیاده‌وه‌، به‌لام ئه‌وا کاتی
 خه‌وتنه‌ چاره‌گیکی ئه‌وێ بۆ شه‌ش، له‌ راستیدا دنیا رۆناک بووبوو گه‌نجه‌کان
 ئه‌وه‌ی له‌ گلاس‌ه‌کانیا مابوو ته‌واویان کرد و ون بوون.

(۲)

پیره كۆنتس له ژوورى هه سانه وه يا به رامبهر ئاوينه كه يا دانىشتبوو، سى كاره كهر له بهرده ستيا ئاماده بوون. يه كىكيان قوتووى رووژى بو رಾಗرتبوو، يه كىكى تر قوتيله دهرزى و ئهوى دىكه يان شه بقه يه كى به رزى بو رಾಗرتبوو كه به شريتى رهنك ئاگرين رازابوو. كۆنيسته، هه رچه نده به هيچ جوړىك مافى به سهر جوانيدا نه مابوو كه له ميژوهه تياى كوژابوو، له گه ل ئه مه شدا وازى له هيچ هه لسان و دانىشتنى سهرده مى تافى كچينى نه هيئابوو، به توندى ده ستى به موده ي سالى ۱۷۷۰ وه گرتبوو، ئه مه نده كات و چالاكى بو خورازانده وه يا ته رخان ئه كرد كه له پيش شه ست سالا ته رخانى كردبوو. ئافره تىكى جه وان، كه ياوه رى كۆنيسته بوو له ژووره كه دا نزيك په نجه ره، به رامبهر ئامرازىكى ته ون و چينيا دانىشتبوو.

ئه فسه ريكي لاو كه ئيسته هاتبووه ژووره كه وتى: به يانى باش دايره! به فهره نسه يى وتى: روژباش خاتوون ليزا“ ئه نجا به دايره ي وت هاتووم داواى چاكه يه كت ليكه م، دايره.

دايره وتى: چيت ئه وي ت پۆل؟

پۆل وتى: ريگه م بده براده ريكي خومت پى بناسينم و روژى هه ينى بو كۆرى دانس و سه ما له گه ل خوميا به ينم.

دايره وتى: يه كسهر بو كۆرى دانس و سه ما به ينه. ئه توانيت له وى بيناسينى. دوينى له (...) بوويت؟

پۆل وتى: ئاه، به لى! زۆر خو ش بوو. تا كاتزمير پينج ههر دانسمان كرد. ئيليتسكايا زۆر نازداربوو.

كۆنتيسه وتى: چى ئازيزه كه م! ئه نجا ئه و چيه! ئه ي ئه گهر نه نكت بديايه! شاكچ پتروڤنا، ئه بى ئيستىكه زۆر پير بووبى، ئه وشا كچه داريا پيتروڤنا“..

تۆمسی بێ باک وتی: پیر؟ ئه‌وا هه‌وت ساڵه‌ مردوو!

ئافره‌ته‌ جه‌وانه‌که‌ی لای په‌نجه‌ره‌که‌ سه‌ری هه‌لبێری و نیشه‌یه‌کی بۆ گه‌نجه‌که‌ کرد. ئه‌وجا هاته‌وه‌ یادی که‌ مردنی هاوته‌مه‌نه‌کانی هه‌میشه‌ له‌ کۆنتیسه‌ شارا‌بووه‌ و لێوی خۆی گه‌ست. به‌لام کۆنتیسه‌ ئه‌و هه‌واله‌ نوێیه‌ی به‌وپه‌ری بێ باکیه‌وه‌ وه‌رگرت.

”مردوو! منیش نه‌مزانیه‌وه‌! به‌یه‌که‌وه‌ بۆ خامی هه‌لبێرایین، وه‌ك پێشکه‌ش کراین، شاژن.. ئه‌نجا کۆنتیسه‌ بۆ جاری سه‌ده‌مین داستانی خۆی بۆ نه‌وه‌ی خۆی گێرایه‌وه‌. دوا‌ی کړبوونیک وتی ”باشه‌ پۆل، ئا وه‌ره‌ یاریم بکه‌ تا هه‌لسم، لیزا، کوا قووتیه‌ی به‌رلووتیم؟

کۆنتیسه‌ چه‌ند کاره‌که‌ریکی به‌دواوه‌، چه‌وه‌ پشت په‌رده‌یه‌کا تا خۆ رازاندنه‌وه‌ی ته‌واو بکات. تۆمسی له‌گه‌ل ئافره‌ته‌ جه‌وانه‌که‌ مایه‌وه‌. ”لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا به‌ده‌نگیکی نزمه‌وه‌ لێی پرسى ”کێ پێشکه‌ش ئه‌که‌یت؟ نارمۆف. ئه‌یناسیت؟“

- نه‌، سه‌ربازه‌ یا باش بۆزلییه‌!

- له‌ سوپادایه‌“

- ئه‌ندازیاره‌؟ لیزا پرسى.

- نه‌ سواره‌یه‌. له‌ چیه‌وه‌ ئه‌لییت ئه‌ندازیاره‌؟

- که‌چه‌که‌ خه‌نده‌یه‌کی کرد و بێده‌نگ بوو.

کۆنیسته‌ له‌ په‌نا په‌رده‌که‌وه‌ وتی ”پۆل، چیرۆکیکی ترم بۆ بێیره‌، به‌لام وریابه‌ نوێ نه‌بێ باشه‌!“

”مه‌به‌ستت چیه‌ داییره‌!“

کۆنتیسه‌ وتی: مه‌به‌سم چیرۆکیکه‌ پالنه‌وانه‌که‌ی نه‌باوکی و نه‌ دایکی تیای بکوژیت، که‌سی تیا نه‌خنکیت، زۆر ترسێکی ته‌واوم له‌ لاشه‌ی خنکاوا په‌یدا کردوو.

”لەم رۆژانەدا ئەم جوۆرە چیرۆکانە دەس ناکەون. تەنیا مەگەر چیرۆکیکی رووسییت بویت“.

هیچ چیرۆکیکی روسی هەیه؟ یه کیکم بو بنیره، گه ورهه به هه رجۆریك بئ یه کیکم بو بنیره. تۆمسی وتی: ئەبئ دوعا خوازیت لئ بکهه داپیره، درهنگمه، به دوعا لیزاقتا ئیفا نۆفنا. چی ئاواي لیکردیت بلییت نارۆمۆف ئەندازیار بئ؟

تۆمسی له ژووری ههسانه وهدا چوو هه ره وه. لیزاقتا ئیفا نۆفنا تەنیا ماوه، رووی له تەو نه کهیا وه رگێراو له په نه ره که وه روانییه دەر وه، هه نه ده ی پئ نه چوو ئەفسه رێکی گه نه ج له سووچیکا و له و سه ره که ی تری جاده که وه به دهر که وت. کۆلمه کانی لیزا سوور هه لگه ران، تەو نه که ی دووباره هه لگرت هه و سه ری خو ی زۆر به نزمی پێدا گرت. ئا له و کاته دا کۆنتیسه به دهر که وته وه و به ته واوی خو ی ئاماده کرد بوو. ”لیزانکا“ با په ی توونه که بی، گه رانیك ئە که ی ن. لیزا هه لسا و تەو نه که ی به لانا.

کۆنتیسه قیزانی به سه ریا“ تۆ که ریت، منال؟ ئەلیم وا بکه ده سه به جئ په ی توونه که بین! ”به لئ داپیره“ لیزا به ده نگێکی نه رم ئە مه ی وت و خیرا بو هه یوانه که ی دەر وه ره ویش ت.

خزمه تکارێك هاته ژوور وه و چه نه د په راویه کی له شاکور فایل ئە لکسه نه ده رو فێج“ بو کۆنتیسه هینابوو.

کۆنتیسه وتی: زۆر باشه، سوپاسی منی پئ بگه یه نه“ لیزا، لیزا! بو کو ی ئە رۆیت؟“ لیزا وتی: ”خۆم له بهر ئە که م“.

”ئێسته هه ر زوه، به رخم! به سه ته! یه که میان بکه وه، بۆم بخوین هه... کچه که کتیه که ی گرت هه سه ت و چه نه د دێرێکی خوین ده وه.

کۆنتیسه وتی: نه ختێ دهنگت بهرزتر بکه، چیه، چیت لێقه و ماوه نازیزه کهم؟ دهنگت چی لێها تووه؟ راوهسته پال پێیه کم بدهری، نزیکتی بکه وه ناتوانیت؟ لیزا قیتا ئیفا نۆفنا دوو لاپه ره ی تری خوینده وه. کۆنتیسه باویشکی هاتی. وتی کتیبه که دانێ، هه موو قسه ی پووچه! له گه ل سوپاسی منا بۆ شاکور پافیلی بنێره وه. باشه، کوا په یتوونه که؟

لیزا قیتا ئیفا نۆفنا له په نجه ره که وه سه یری کرد و وتی: “په یتوونه که ئاماده یه.”

کۆنتیسه پرسى: ئه ی بۆخۆت له بهر نه کردووه! تو هه میسه له چاوه پروانیما ئه هلیته وه.. ئه مه ده ردیکی سه خته نازیزه م!“ لیزا بۆ ژووری خۆی رایکرد، هینده ی نه خایاند که کۆنتیسه به هه موو هیزیکیه وه که وته زیره لێدانه وه. هه ر سێ کاره که به را کردنه وه له ده رگایه کا و یاوه ره که ی له ده رگا که ی تر، هاته ژووره وه. کۆنتیسه به سه ریانا قیژانی: ”ناتوانی هه رکه بانگ کران بینه ژووره وه؟ به لیزا قیتا ئیفا نۆفنا بلین من چاوه پروانی ئه وم“ لیزا قیتا ئیفا نۆفنا به عبا و شه بقه یه وه هاته ژووره وه، کۆنتیسه وتی ”ئوخه ی! چۆن خۆت گۆریوه! تیناگه م، ئه مه بۆچییه؟ ئه ته ویت کوێ ژێرده ست بکه یت؟ هه وا چۆنه؟ وا دیاره با ی دی“.

”نه خیر، پایه دار، روژیکى زۆر خۆشه“ یاوه ره که وه لامی دایه وه. ”تو هه میسه یه که م شت ئه لێیت که به میشتکتا دیت. ئا ئه م جامه یه بکه ره وه. بزانه، ئای من ئه مزانی با ی دی، بایه کی زۆریش سارد! په یتوونه که بنێره وه. لیزا بۆ گه شته که مان ناچین، نه ئه بوو خۆت بگۆریایه!“

لیزا قیتا ئیفا نۆفنا له دلی خویا وتی: ئه مه ش ژینی منه! له راستیدا لیزا قیتا ئیفا نۆفنا گیانداریکى هه ره خه مگین بوو. دانته ئه لێ ”نانی ده روزه تاله و په یژه ی به رده رگای مالى بێگانه رك و هه لدیره.. کوێ ئه م تالییه ئه زانی وهك ئه و کیژه هه ژاره یه که پشت به پیره ژنیکى ئه رستوکرانه وه

ئەبەستى؟ كۆنتىسە لە راستىدا دەروونىكى بەدى نەبوو، تەنیا ھەردەمە بەجۆرى ئەگۆرا ۋەك ھەموو ئەو ئافرەتانەى رۆژى لە رۆژانا خۆشەويستى لەناوچووى كۆمەل بوون، ھەروەھا قىچۆك بوو، بەتەواوى لە خۆپەرستىتى ساردىا توابۆۋە، چەشنى گشت ئەو پىرانەى دوايى ئەوەى ھەست و سۆزە ناسكەكانىيان بە درىژايى تەمەنى درىژيانا رابواردوۋە، ۋا ھەست ئەكەن كە پەيوەستىيان بە (ئىستەۋە) نىيە. خۆى لە ھەموو رابواردىتىكى پىر فىزى چىنە بەرزەكانى كۆمەلدا بەشدارى ئەكرد، خۆى بۆ كۆپرى دانس و سەمادا رائەكىشا كە لە سووچىكا دائەنىشت بە روويەكى سۈاخ دراۋا بە گۆيرەى مۆدى رۆژانى دىرىنا جل بەرەكراۋ سەرسىپى پىويست و ھەرە ناشىرىنى كۆرەكە بوو. مېۋانەكانى تازە گەشتوۋ ئەچوونە بەردەميا و دائەھاتنەۋە، ۋەك فەرمانىكى بەرزى ئايىنى بى. كە دوا بەدوايا ھىچ كەسك گۆيى نە ئەدايە، لەمالى خۆيا مېۋاندارى ھەموو شارەكەى ئەكرد بە ھەموو ئەتەكتىۋە. ھەرچەندە خۆى ھىچ كامىك لە مېۋانەكانى لىك جيا نە ئەكردەۋە. دەس و پىۋەندە لە ژمارە نەھاتوۋەكانى لەھۆلەكەيدا يا لەبەشى خزمەتكارەكانيا ھەر بۆز و ئەستور ئەبوون و چى ئارەزوويان بىكردايە ئەيان كىرد و يەك ئەيويست ئەۋىتر جىبىلئىتەۋە لە دىزىن و تالانكردنى پىرەژنە نىۋەمردوۋەكەدا. لىزاقىتا ئىشا نۆقنا قوربانىيەكى خۆمالى بوو، چايسى تى ئەكرد و بەۋە گوناھبار ئەكرا كە شەكر زۆر ئەفەۋىتىنى. بە دەنگى بەرز چىرۆكى بۆ ئەخويندەۋە و تاۋانى كەم و كوۋرىي و كەمتەرخەمى نووسەريان لە ئەستۆى ئەۋا قايم ئەكرد، لەتەك پىرەژنەكەدا ئەچوۋ بۆ گەشتەكانى، ئەبۋايە ئۆبالى ھەۋاۋ چۆنىيەتى رىگاكە لە ئەستۆى خۆيا بگرى. موۋچەيەكى بۆ بىرابۆۋە كە ھەرگىز بەتەۋاۋى ۋەرى نەگرت. ئەبوو ۋەك ھەر يەككىكى تر جل بىكاتە بەر، ۋاتا ۋەك چەند كەسكىكى زۆر كەم، لە كۆمەلدا رۆلىكىكى زۆر جەرگ بىرى ھەبوو، ھەموو ئەيان ناسى و كەس خۆى تى نە ئەگەيانىد. لە ھۆلى دانس و ھەلپەرىندا تەنیا ئەۋكاتە

دانسی ئەکرد که هه‌موو ئافره‌تێک بو‌یسترایه. خا‌غه‌کان ته‌نیا ئەو ده‌مه ده‌ستیان ئەگرت که ئەبوا‌یه ب‌چه ژووری خۆرازان‌ده‌وه بو‌ رێک‌خستنه‌وه‌ی سه‌روو‌پۆیه‌يانا. هه‌ست ناسک و به‌و چاره‌نووسه‌یا زۆر ئا‌گادار هه‌میشه به‌ ئارامه‌وه چاوه‌روانی رزگارکه‌ریکی ئەکرد. به‌لام گه‌نجه له‌خۆباییه‌کان هه‌رگیز به‌ ئاو‌ر لێدانه‌وه‌یه‌ک پایه‌یان لێ نه‌ ئەنا هه‌رچه‌ند لیزا‌قتیا ئیفا نو‌قنا به‌گه‌لێک له‌و ئافره‌ته‌ سارد و لووت به‌رزانه‌ جوان و دل‌کش تر بوو، که هه‌رده‌م پێوه‌يانا خه‌ریک ئە‌بوون. چه‌ندان جار به‌بێ ده‌نگی له‌ دیوه‌خانه خه‌مناکه په‌رداخه‌که‌وه خزیوه‌ته ژووره ب‌چکۆلانه‌که‌ی خۆی به‌ دیواره به‌ کا‌غه‌ز پۆشراوه‌کانیا، سه‌ند و قه‌داره‌که‌یا ته‌خته بۆیه‌کراوه‌که‌یا ئاوێنه‌ ب‌چووکه‌که و مۆمه‌ که‌ه‌ی له‌ مۆم‌دانه پا‌قژه‌که‌یا تاوه‌کو به‌گو‌ر فرمی‌سکان برێژیت!

جاریکیان یه‌ک دوو رو‌ژ دوا‌یی ئەو ئیواره‌یه‌ی له‌سه‌ره‌تای ئەم چیرۆکه‌دا باس کراوه، هه‌فته‌یه‌ک پێش ئەم دیمه‌نه‌ی ئێسته ده‌ستی پێ‌کردوو، لیزا‌قتیا ئیفا نو‌قنا له‌به‌رده‌م ته‌ونه‌که‌یا له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه دانیش‌تبوو، به‌ریکه‌وت سه‌یریکی جاده‌که‌ی کرد و چاوی به‌ لای‌ک که‌وت له‌ به‌رگی ئەفسه‌ریکی ئەندازیا‌ردا که ره‌ق وه‌ستابوو و چاوه‌کانی بری‌بووه په‌نجه‌ره‌که‌ی ئەوا. لیزا‌قتیا سه‌ری خۆی نزم کرده‌وه و ده‌ستی کردوو به‌ چن‌ین، دوا‌ی پێنج ده‌قه هه‌مدیسان سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد، ئەفسه‌ره‌ گه‌نجه‌که هه‌ر له‌وێ بوو، چونکه‌ چاوبازی له‌گه‌ڵ ئەفسه‌ری رێ‌بوارا پێشه‌ی نه‌بوو، چیت سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی نه‌کرد و بو‌ دوو سات زیاتر بێ ئەوه‌ی سه‌ری هه‌ل‌ب‌رێ خۆی به‌ته‌ونه‌که‌یه‌وه خه‌ریک کرد. خوانی نیوه‌رۆ رازێ‌نرایه‌وه. لیزا‌قتیا هه‌لسا، ته‌ونه‌که‌ی به‌لادانا و که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌ تێچاوا روانی‌یه ده‌ره‌وه‌ی ئەفسه‌ره‌که هه‌ر له‌شوێنه‌که‌ی خۆیا وه‌ستابوو. له‌مه‌دا واقی و‌ر بوو. له‌ دوا‌یی نانخواردنا به‌هه‌ستیکی شیاوا چوو له‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، به‌لام ئەفسه‌ره‌که چیت له‌وێ نه‌ما‌بوو، ئەمیش له‌بیره‌ خۆی برده‌وه. دوا‌ی دوو رو‌ژ که له‌گه‌ڵ کۆنتیسه‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ سواری گالیسه‌که

بن، هه مديسان ئه فسه ره كه ی بينی، ئه مجاره راسته وخۆ له بهر ده رگا كه وه ستابوو، رووی له باخه بهر زكراوه كه یا پۆشی بوو. جووته چاویکی رهش له ژیر شه بقه كه یا ئه دره وشانه وه. لیزا قیتا ئیفا نوڤنا نه یئه زانی بو هینده ترساو له ناو گالیسكه كه دا به مه ترسییه کی سهیره وه خۆی په نهاندا.

ههركه گه رانه وه ماله وه ده ست به جی بو لای په نجه ره كه چووه، ئه فسه ره كه له شوینه كه ی پیشوویا وه ستابوو، چاوه كانی بریوووه لیزا قیتا، لیزا قیتا له په نجه ره كه دوور كه وته وه و ههستی به ئازادیی ئاره زووی زانین و په شوکاوی کرد كه به ته واوی بو ئه و شتیکی نووی بوو.

له و کاته وه، هیچ روژێك نه بوو كه ئه فسه ره گه نجه كه له ساتیکی تاییه تیا له ژیر په نجه ره ی خانوو كه یانا ده رنه كه ویت. په یوه ندیه کی زۆر سهیر له نیوانیانا هاته روو، له کاتی کارکردنیا به لای په نجه ره كه وه، لیزا قیتا هه رجاره ههستی به نزیكبوونه وه ی کابرا ئه کرد و سهری هه لئه بری و روژ به روژ بو ماوه یه کی درێژتر چاوه كانی له سه ر به ژن و بالایا ئه حه سانه وه. گه نجه كه وا دیاربوو ئه م چاکیه ی زۆر له چاوا بوو، چونكه هه ر جار كه چاویان به چاوی یه کتر بکه وتایه، لیزا قیتا به چاوی تیژی لاوینیا ئهیدی روومه ته زه رده كانی ده سه به جی سوور هه لئه گه ران، دوا یی هه فته یه ك لیزا قیتا به خه نده یه كه وه سلاوی لی ئه کرد. كه تۆمسی ماوه ی خواست براده ره كه ی بو کۆنتیسه پیشكهش بکا. دلی کیژه به سته زمانه كه خۆرپه ی کرد و كه وته کوتان، به لام كه زانی (نۆرۆمۆڤ) ئه ندازیار نییه و پاسه وانی سواره یه، په نجه ی خۆی شکانده وه كه به پرسیاره بیجیکه یا نهینی خۆی بو تۆمسی ئاشکرا کردوووه كه هه رده مه له سه ر ره و شتیکیه.

هیرمان کوپی کابرایه کی جه رمانی له رووسیا په ره رده کراو بوو كه میراتیکی بچووکی بو جیه پشتبوو، له بهر ئه مه كه باوه ری چه سپاوی به پیویستی دامه زراندن و چه سپاندنی سه ربه خۆی خۆیه وه هه بوو، هیرمان

ته‌نانه‌ت ده‌ستی له‌و قازانجه‌وه‌ش نه‌دا که له‌ میراته‌که‌وه پێی ئه‌ب‌را. به‌ته‌واوی له‌سه‌رده‌س و ره‌نجی خۆیا ئه‌ژیا و له‌م رووه‌وه ئه‌ملاو ئه‌ولای نه‌بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا زۆر وریا و ئاوات په‌رست بوو، هاو‌پێکانی زۆر که‌م هه‌لیان ده‌ست ئه‌که‌وت گاته‌ی به‌ ماڵداریه‌ به‌ پایانه‌که‌یا بکه‌ن. پیاویکی زۆر به‌ سۆز و ئه‌ندیشه‌ ناگرین بوو، به‌لام ره‌وشتی نه‌گۆراوی له‌ هه‌له‌ ئاساییه‌کانی لاوینی رزگار ک‌ردبوو، ئاوا له‌کاتیکدا له‌ سروشتیا جامباز بوو هه‌رگیز یاری کاغه‌زی نه‌ک‌رد، به‌ بیانووی ئه‌وه‌وه که سامانه‌که‌ی ئی ئه‌مه نه‌بوو له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی که پێویست به‌قوربانی ئاواتی بردنه‌وه‌ی ئه‌وه به‌کا که له‌ پێویست به‌ده‌ره‌، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا به‌ درێژایی شه‌وگار له‌ رۆخ می‌زی یاریا دا‌ئه‌نیش‌ت و ئیجگار به‌ په‌رۆشه‌وه به‌ ته‌نگ گۆران و سوورپانه‌وه‌ی ئه‌نجامی یارییه‌که ئه‌بوو.. چیرۆکی سێ په‌رده‌که کاریکی به‌تینی ک‌رده سه‌ر بیرو هۆشیاو و به‌ درێژایی شه‌و نه‌یتوانی له‌ می‌شکی خۆی بێنێته ده‌ره‌وه.

”باشه ئه‌گه‌ر؟“ به‌خۆی وت شه‌وه‌که‌ی دوایی که به‌ جاده‌کانی ”پیت‌رۆس‌بۆرگ“دا ئه‌خولایه‌وه“ باشه ئه‌گه‌ر پیره کۆنتیسه نه‌ییه‌که‌ی خۆی پێ و تم؟ ئه‌گه‌ر ناوی ئه‌و سێ په‌ریه‌ی پێ و تم که هه‌رگیز نادۆرپن؟ بۆ به‌ختی خۆم تاقی نه‌که‌مه‌وه! خۆمی پێشکه‌ش بکه‌م و بیمه ناسیاویکی نزیکی یا ئه‌شئ بێم به‌ یاری؟ به‌لام ئه‌مه گشتی ماوه‌یه‌کی پێ ئه‌وێت، ئه‌ویش ته‌مه‌نی هه‌شتا و سه‌ه‌وت ساڵه‌، له‌وانه‌یه هه‌فته‌ی داها‌توو یاخۆ دوو به‌یانی م‌ریت! چیرۆکه‌که خۆیشی بێ ئه‌مه‌یه که ب‌پ‌روا بک‌ریت؟ نه‌خیر! وریایی ئارامگرتن و کۆلنه‌دان ئه‌مانه سێ په‌ری د‌لسۆزی منن و هه‌ر به‌هۆی ئه‌مانه‌وه سامانی خۆم سێ هه‌ند ئه‌که‌م و سه‌وت ئه‌وه‌نده‌ی تری ئه‌خه‌مه سه‌ر و له‌سه‌رخۆی و سه‌ربه‌خۆی پێ ئه‌چه‌سپێم.

ئاوا بی‌ری ئه‌ک‌رده‌وه که خۆی له‌یه‌ک له‌ شه‌قامه گشتیه‌کانی ”پیت‌رۆس‌بۆرگا“ دیه‌وه له‌به‌رده‌می خانوویه‌کی شیوه کۆنا، شه‌قامه‌که مۆنجه‌ی ئه‌هات،

له و گالیسکه یانه ی هه روا یهك به دوا ی یه كا رووه و بهرده رگا چراخانه كه
گلۆر ئه بوونه وه. قاچی باریك و رێك و جوانیه کی جهوان و پۆتینی پشت
چۆكانی به شریقه ی ئاو زینگه وه و گۆره وی دایچرا و پیللوی نه رم و سووکی
بالیۆزیک ی زۆر به گورجی له ده رگای گالیسکه کانه وه به دوا ی یه كا خزینه
ده ره وه جو به و عه با ی به تووك بریقه یان هات و تپه ر بوون. هیрман له
شوینی خویا چه قی.

“ئهم خانووه ئی کییه؟” هیрман له ژاندرمه کی پرسی كه له سووچیكا
وه ستابوو.. ئه می ش له وه لامدا وتی “خانوی کۆنتیسه یه”

موچورکیك به له شی هیرمانا هات.. هه میسان چیڕۆكه دڵرفینه كه هاته وه
به رچاوی. له بهرده می خانووه كه دا كه وته هاتۆچۆکردن بی ری له خاوه ن و
هیزی بی پایانه سه یه كه ی ئه كرده وه. كه گه رایه وه ماله سارده كه ی خویا
كات دره نگ بوو، ماوه یه کی درێژ خه و نه چووه چاوی و كه له پاشانا
خه و ده سی پێدا هه ر به یاری و میزی پۆشراوو و کۆمه لێ پارهی کاغه ز و
گومه ته ی دراوی ئالتوونه وه خه وی دی. له خه وه که یا یهك به دوا ی یه كا پارهی
له سه ر په ره كان دا ئه نا، دوا یی هه ریكه ی ده بل ئه كرد، هه موو جار هه ر
ئه ی برده وه. زیړه کانی رائه کیشا بهرده می خۆی و پاره کاغه زه کانی ئه خسته
گیرفانیه وه. رۆژه که ی دره نگ كه هه لسا ئاخ ی بۆ گه نچ و سامانه دۆراوه که ی
نه بوو یا هه لکیشا.

دوو باره كه وته وه شه قامه کانی شاره كه وه و هه مدیسان خۆی له بهرده م
ته لاری کۆنتیسه دا دۆزیه وه. هه ره و ك هیزیک ی ئه فسوونی نه زانراوا بۆ
ئه ویی کیشابن ئاوابوو. ره ق راوه ستا و به رز روانیه په نجه ره کان. له پشت
په نجه ره ییه کیانه وه تارمایی سه ریکی دی كه یا به په راویکا داگیرابوو یا
خه ریکی کاربوو. سه ره كه به رز کرایه وه. هیрман روویه کی جیئل و دووچاوی
ره شی دی. ئه م ساته یه نوخشی چاره نووسی هیرمانی کیشا.

(۳)

هه ر ئه مه نا لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا عه با و شه بقه که ی داکه ند بوو که کۆنتیسه به دوایا هه نارد و فه رمانیدا په یتوونه که دووباره به یترتیه وه. ئاوا له خانووه که چوونه ده ره وه تا بچنه ناو په یتوونه که. به ته واوی له و ساته دا که دوو پیاوه پیره ژنیا ن نیوه به رز کربووه و نیوه پالیا ن پتیه ئه نا بو ناو ده رگا ی گالیسکه که، لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا ئه ندازیاری خو ی دی له نزیك پچکه کانه وه راهه ستابوو، له نا کاو هیرمان ده ستی راکیشا، وه ختابوو له ترسانا له خو بچیت، کابرای گه نچ ون بوو. نامه یه ک له ده ستیا به جی ما. لیزاڤیتا نامه که ی له ناو ده سه ته وانه که یا شارده وه و به درژایی گه رانه که یانا نه هیچی بینی و نه هیچی بیسی. رهوشتی کۆنتیسه بوو که سواری گالیسکه که یان وه ک تیری تفهنگ یه ک به دوای یه کا پرسیا ری ئه کرد، ئه مه کتیه که هه ر ئیسته بیرده دا تپه ر بوو؟ ئه مه کام پرده؟ ئه و تهخته یه چی له سه ر نوو سراوه؟ ئه م جاره یان لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا پلاره کویرانه وه رامی ئه دایه وه و وه لامه بو شه بی واتاکانی کۆنتیسه یان په ست کرد.

”چیت به سه رهاتوو، ئازیزه که م؟ خو نه شیواویت؟ گویت له من نییه، یاخود له م قسه م ناگه یت؟ له سایه ی په روه رده کاره وه فسه زمان نیم و ئیستا نه خله فام! لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا له راستیدا گوئی له هیچیا ن نه گرتبوو.. هه رکه گه یشته وه ماله وه به راکردن چوو ه ژوو ره که ی و نامه که ی له ده سه ته وانه که دا هینایه ده ره وه، نامه که دانه خرابوو. چاوکی پیا هینا. نامه که باسی دلدا ری تیا بوو، زۆر پر سۆز و به ریز بوو، وشه به وشه له چیرۆکیکی جه رمانیه وه وه رگیرابوو، ته نیا لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا که (جه رمانی) ی نه ئه زانی، نامه که هو شی لی سه ند. له گه ل ئه مه شا ئه و نامه یه ی وه ریگرتبوو ئیجگار زۆر وروژان دی، ئه مه یه که م جار بوو تیکه ل به په یوه ندیه کی دۆستایه تی نه ینیه وه ئه بوو. بی شه رمی و ئازایه تی کابرا دلی هه ژانده.. تانه ی رهوش ت

سووكى دايه پال خوۋى و نهيتوانى بريارىكى بدا كه چى بكات.. ئەبوو چىتر لاي پەنجەرەكەوہ دانەنیشى و بەكەمتەرخەمى نیشاندان خواستى ئەفسەرەكە سارد بكاتەوہ كەلەوہ بەدواوہ پتوہ یا خەرىك نەبى؟ ئايا پتوۋىستى بوو نامەكەى بو بىرپتەوہ، يا بگرە وەلامىكى سارد و يەك رىى بداتەوہ؟ كەسىكى نەبوو پرسى پى بكات، نە ھاوپرى و نە راوپىركارى ھەبوو. لىزاقىتا ئىشا نۇقنا بريارىدا وەلامى بداتەوہ. لەسەر مېزە بچكۆلەكەى نووسىنيا دانىشت، پىنووس و تيانووسى دەرھىنا و كەوتە بىركردنەوہ. چەندان جار نامەكەى دەس پىكرد و دراندى، وشەكانى پى زور نەرم يا ئىجگار رەق بوون. لە ئەنجاما توانى چەند دىپىكى كەم بنووسن كە پىيا دابىن بى: نووسى“ دلىام كە نىازت پاك و مەردانەيە كە ھەرگىز ناتەوۋى بە ھۆى كارىكى شىتانەوہ ھەيام بەيت: تەنيا ناسيارىمان نابى بەم رىگايە دەست پىيكات. ئەوا نامەكەت بو ئەنرەمەوہ.. باوهرم وايە كە لە لە پاشەرۆژا ھىچ ھۆيەكم نابى گلەيى لە قىز و بىرپىزى ناپەرەواوہ بكەم“.

رۆژكەى تر، ھەركە ھىرمانى دى نىك ئەبوو، لىزاقىتا ئىشا نۇقنا لەسەر تەونەكەى ھەلسا، چووہ ژوورەكەى تەنیشتىا، لا پەنجەرەيەكى كەردەوہ و پشت ئەستور بە زىرەكى و چاپوك لە دەسى ھىرمانا نامەكەى فرىدايە دەرەوہ. ھىرمان راي كەردە شوپنەكەى نامەكەى تيا كەوتە خوارەوہ، ھەلى گرتەوہ و چووہ دوكانىكى پاقلوہ و شىرىنى. ھەلىچىرى نامەكەى خوۋى و وەرامى لىزاقىتا ئىشا نۇقنا بىنى. چۆنى چاوەرۋان كەردبوو نامەكەى ئاوابوو، بەتەواوى كەوتە دەرپاي پىلانگىران و بەرەو مالىوہ روشت.

سى رۆژ دواى ئەمە كىژىكى چاوتىژ لە دوكانىكى سەركلو فروشتنا پسوولەيەكى بو لىزاقىتا ئىشا نۇقنا ھىنا.

لىزاقىتا ئىشا نۇقنا بە پەشوكاويەوہ لىكى كەردەوہ، لەوہ ئەترسا كە داواى پارەى قەرزەكانى تىابى، كەچى لە پرىكا چاوى بە دەستنووسى ھىرمانا كەوت.

”به هه له چوویت، منال ئهم پسوولهیه بۆ من نییه“ کچه به جهرگه که به خهندهیه کی به ماناوه وتی ”به لئ، به لئ بۆ تۆیه. ژنی چاک به بیخوینهوه“. لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا به گورجی چاویکی به پسووله که دا خشانده، هیرمان داوای چاویکه و تنیکی کردبوو.

لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا بهو داوا بیجییهی هیرمان و بهو ریگهییهی به کاری هینابوو زراوی رژا و به کچه کهی وت ”بیگومان به هه له چوویت کیژه کهم“. ئهم نامهیه نابی بۆ من نووسرابی“. نامه کهی ونچرونچر کرد. کیژه که پرسی: ”ئهی ئه گهر بۆ تۆ نییه ئهمه بۆ پارچه پارچه ت کرد؟ ئه بوایه بۆ ئه و که سه یه م بهردایه که ناردوو یه تی“.

له قسهی کیژه که لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا سوور هه لگه راو وتی: ”تکات لی ئه کهم له مه ودا هیچ پسوولهی تر بۆ من نه هیئی. به و که سه بللی که تۆی ناردوو به شهرمی به خووی بی..“

به لام هیرمان وازی له هه ولدانى خووی نه هیئا، هه موو روژ نامه ی بۆ لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا نارد، هه رجاره له ریگایه کی جیاوازه وه. چیت له جهرمانیه وه نامه کانى وه رنه ئه گیرا. هیرمان له مه ودا نامه کانى له هه ستی سۆزه وه ئه نووسی و وشه ی ئه وتۆی به کار ئه هیئا که له خووی ئه وه شایه وه. نامه کانى ئاره زوو ی نه گوپرا و پشیوی ئه ندیشه ی جله و به ردراویان ده ربپی. چیت لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا هه وللی نه دا نامه کانى به سه ردا بده وه، بگره هه وه سی پینا ئه هات، ده ستی کرد به وه لامدانه وه یان، روژ به روژ پسووله کانى درێتر و ناسکتر ئه بوون. له ئه جاما ئهم نامه یه ی له په نجه ره وه بۆ فریدایه خواره وه.

”ئهمشه وه له بالیۆزخانه ی... بالۆ هیه، کۆنتیسه ئه چیت و تا کاتژمیر دوو له وێ ئه یین، ئهمه بۆتۆ هه ل ئه بی که من به ته نیا بیینی.. هه رکه کۆنتیسه ئه پروات بیگومان خزمه تکاره کانى ئه پرون، ته نیا ده رگاوان له به رده رگا ئه مینیه وه، ئه میش به زۆری ئه چیته ژووره بچکولانه که ی خویه وه. له یانزه و نیودا وه ره.

یه کسەر سهرکه وه، ئه گهر که سیکت له هۆله که تووش هات ئه واپرسیاری کۆنتیسه بکه. بئگومان پیت ئه لاین کۆنتیسه له ماله وه نییه وئه وکات هیچ مه که بگه ریوه، به لام ئه شی که س نه بینی، کاره که ره کان گشتیان پیکه وه له ژووری خویانا ئه میننه وه. له هۆله که وه دهسته چهپ بگره و راست برۆ تا ئه گه یته ژووری خهوتنی کۆنتیسه. له ویوه له بهرده می دوو ده رگای بچوکه وه چاوت به په رده یه کا ئه که وی. ده رگا که ی لای راست بو ژووری خۆیندنه وه ت ئه با که هه رگیز کۆنتیسه پی تیانا کا. ئه وی دهسته چهپ به سهر هیوانیکی ته سکا ئه کریتسه وه، له ویوه پی پلیکانه یه کی ته نگی پیچ پیچ هه یه بو ژووره که ی من.

هیرمان وه ک پلنگیکی ئاماده چاوه پروانی کاتی ژووانی کرد. له بهرده می ته لاری کۆنتیسه وه. خۆی قایم کردبوو، شه ویکی زۆر تووش بوو. ره شه با تیی هه لکردبوو، به فریش وه ک جلۆکه ئه هاته خواره وه. چراکان به کزییه که وه ئه سووتان و شه قامه کان چۆل بوون، هه ر تاوه نا تاویک کابرایه ک شپه بارگیریکی ئه ئازوا و له شه قامه که دا تینه پهری به و ئومیده وه که ریواریکی جیماو هه لگبری. هه رچه نده هیرمان له سهر چاکه ته که یه وه هیچی له بهر نه بوو. به لام نه هۆشی له با بوو نه له به فر. له ئه نجاما گالیسکه که ی کۆنتیسه په یدابوو. هیرمان پیاوه کانی هاته نه ده ره وه. له هه ردوو لاهه شانیان دابوو بهر پیره ژنی چه ماوه له عه بای ره شدا و هاوپی گه نه که ی. که جلی ته نکی له به ردا گوئی له سهر قژیا بوو. به دوایدا تیکشی. ده رگای گالیسکه که ی به توندی داخرایه وه و گالیسکه که به سهر به فره لووسه که دا خزی. ده رگاوانه که ده رگای پیشه وه ی داخست. په نه ره کان تاریک بوون، هیرمان له به رده رگای کۆشکه چۆل کراوه که هاتووچۆی کرد. که چووه به رده می چرایه کی شه قامه که و سه یری کاتژمی ره که ی خۆی کرد، یانزه و بیست بوو. له رووناکی چراکه وه ستا و چاوه کانی برییه کاتژمی ره که ی له چاوه پروانی

ئهو چهند ساتهيه تا بهسهر بچى. له يانزه و نيوى تهواودا رووى كرده بهر دهركاى تهلارى كۆنتيسه و چووه ناو دهركا زۆر رووناكه كه. دهركاوانه كه لهوئى نهبوو. هيرمان به راكردنى له پيپليكانه كانهوه سهركهوت و له دهركاوه چووه هۆله كه. خزمهتكارىكى دى له ژير لامپايه كا له كورسييهكى نهرمى زۆر كۆنا خهوتبوو. هيرمان به ههنگاوى سووك و نه شيواو لى تپه پى.. ژوورى سهما و ديوه خانه كه تاريك بوون. چراى هۆله كه ههر ئه مهتا رووناكى كردبوون. هيرمان چووه ژوورى خهوتنا. چرايهكى ئاوژىر له بهردهمى چهند ويتهيهكى ئايىنى كۆنا هه لاسرابوو.. به دريژايى ديواره كان كورسى پالپشتى به قوماشى نه خشيژاوى رهنگ و چووه قه نه فهى كۆشن داها تووى بهرگ ئاوژىر پيناوى به شيويهى كه خه مناكا ريزكرا بوون. ديواره كان كه به كاغهزى چىنى پۆشرا بوون دوو ويتهيان ليدرا بوو. كه له پاريس (مادام ليبرون) رهسمى كردبوون. يه كيكيان شيوهى پياويكى چل سالهى به هيز و كولمه گولى بوو، له بهرگىكى سهوزى بريقه دار و ئه ستيرهيهكى له سهر سينگدا بوو. ئهوى تريان جهوانىكى جوانى لووت فنده قى نشان ئه دا كه گوله باخىكى نابوو قژى بۆيه كراوى له ههردوولاوه بۆ سه ره وه هه لدر او هيا، هه موو سووچ و قوژبنىك پرپوو له پهيكه رى بچووكى ژنه شوانان و سه عاتى چارمهى به نرخ و سه ندووقى رازاندنه وه و باوه شين و گه لى جوړه بووكه شووشهى كه له دوايى سه دهى هه ژده مينا بۆ رابواردنى ئافره تانا داهيژا بوون، له گه ل (بالۆنى مۆنتگۆلفيّر) و مه گنا تيسى (ميژمه را) هيرمان چووه پشت په رده كه، چوار پاييه كى ئاسن لهوئى بوو، له دهسته راست دهركاى ژوورى خويندنه وه، له لاي چه پا دهركاى هه يوانه كه بوو. هيرمان ئه مه يانى كرده وه و پيپليكانه ته نگه پيچ پيچه كهى دى كه بۆ ژوورى كچه گه نجه هه ژاره كه ئه چوو، به لام هيرمان گه رايه وه دواوه و خۆى كۆتايه ژووره تاريكه كهى خويندنه وه.

كات زۆر به هيواشى به سهر ئه چوو، هه موو شتى مات و بيدهنگ بوو..

سەعاتە چارمە کە ی دیوہ خان نیوہ شەوی لێدا و لە ھەموو ھۆدەکانی ئەوانی تر یەك بە دوا ی یەکا زرنگیان ھات. ئەوسا دووبارە ھەموو شتێ کش و مات بوو ھە. ھێرمان پاللی دایە سوپا ساردە کەو ھە و زۆر بە ھێمینی ھەو ھەستابوو. دلی زۆر بەرپیککی لیلی ئەدا ھەك دلی کەسیك بریاری کاریکی ترسناکی دابی کە ھیچ چارە ی تری بۆ نەبی. سەعاتە کان یەك و لە پاشانا دوویان لێدا. ھیرمان لە دەنگی دووری چەرخ ی گالیسکە ی ھاتە گوێ. پەشوکا و شیوا. گالیسکە نزیك بۆو ھە و راوہستا. گوێی لە خشپە ی ھەنگاوان ئەبوو. گارەگار لە خانووە کەدا پەیدا بوو. چەند کەسانیك بە راکردن ھاتن، بوو دەنگە دەنگ و خانووە کە رووناك بوو. سێ کارە کەری بەتاو خۆیان کردە ژووری خەوتنا و کۆنتیسە کە زیاتر لە مردوو ئەچوو ھاتە ژوورەو ھە لە کورسییە پالپشت بەرزە کەدا نقوم بوو. ھیرمان لە دەرزیککی دەرگا کەو ھە سەیری کرد. لیزا قیتا ئیفا نۆفنا لە نزیکی ھەو تپەری. گوێی لە شەقاو ھەتاو ھەکانی ئەبوو لە پیلیکانە کەیا سەر ئەکەوت. ھیرمان ھەستی بە شتیککی ھەك ئازاری تانە ی ویزدان کرد، بەلام دەستبەجێ دامرکایەو ھە. ھەك بووبیتە بەرد ئاوا رەق و ھەستا. کۆنتیسە لە بەردەم ئاویئە کەیا دەستی کردە جل دا کەندن. کارکەرەکانی دەرز ی و تۆقە ی شەبقە بە گول چنراو ھەکیان ترازاند و پرچە دەستکردە بۆدەر کراو ھەکیان لەسەر بۆزە کورت تاشراو ھەکیا ھەلگرت. دەرز ی ھەك گەوالە باران لە ھەموو لایەکا ھاتە خوار. کراسە زەردە بە زیو چنراو ھەکی کەوتە ژێر پیئە ئاوسا ھەکی. ھیرمان ھەموو شتیککی بە چاوی خو ی بین ی. لە ئەنجاما تەنیا شەو کراسیك و سەر کلاویکی شەوی لەبەر کرد و لەم بەرگەیا کە زیاتر لە تەمەنی ئەو ھەشیو ھەئە زەزا گران نەبوو.

ھەك ھەموو پیریک، کۆنتیسە لە دەس بیخەویا ئەینالاند، کە چەتیو ھەکانی جلیان گوپی، نزیك پەنجەرە کە لە کورسییە پالپشت بەرزە کە دانیش ت و بە دەرەو ھە نان. مۆمەکان لابردرا بوون و دیسانەو ھە تەنیا رووناکیی ژوورە کە لە

چرای (ئەیقونە) کەووە ئەهات. کۆنتیسە بە رووی زەرد و لێوی سیس و لەرزۆکیا لە کورسیه کەیا لە چەپەووە بۆ راست خۆی ئەههژاند. لەچاوێ کزەکانیا بـئـ هۆشییهکی تەواو ئەبینرا. ئەگەر یه کێک سەیری بکردایه ئەی وت پیرهژنە تۆقینه رە کە نەك بە ئارەزووی خۆیهووە بەلکە لە ژێر کاری هێزیکێ نەپنی کارەباووە ئەملاو ئەولای ئەکرد.

لە پرێکا گۆرانیکی لە باسکردن نەهاتوو بەسەر شیوهی مردوویا هات. رووناکیهك هاته چاوێ کانیهووە لێوێ کانێ لەرزەیان لـئـ برأ. پیاویکی بیگانه لەبەردەم کۆنتیسەدا وەستا.

”مەترسە بۆ خاتری خودا مەترسە!“ کابرا بە دەنگیکێ نزم و لەسەرەخووە ئەیووت” هیچ نیازیکم نییه بۆ ئازاردانت، هاتووم داوای تەنیا چاکەیهکت لێیکەم“. پیرهژنە کە بەبێدەنگی تێی راما، بەلام وەك گوێی لە قسەکانیا نەبووبی ئاوا بوو. هێرمان وایزانی کەرە سەری نایە بن گوێی و وشەکانی دووپات کردەووە. پیرهژن هەرگیز چیهی نەکرد.

هێرمان پێیداچوو ”ئەتوانیت هەتا هەتایە بەختیارم بکەیت بـئـ ئەوێ بەمە هیچت لەدەس بجیت. من ئەزانم کە تۆ ئەتوانی سـئـ پەر هەلبژیـری یهك بەدوای یه کایاری بکـرـن..“

هێرمان لە پرێکا بێدەنگ بوو، وا دیاربوو کۆنتیسە تێگەشت چـئـ لـئـ داوا ئەکرا و بۆ وشە ئەگەرا وەلامی پـئـ بداتەووە. لە ئەنجاما وتی: تەنیا گالته بوو! سویندت بۆ ئەخۆم تەنیا گالته بوو و بەس!“

هێرمان بە گرژیه کەووە گوتی: ئەمە هی گالته نییه. کاپلیتسکیت لەبیر بـئـ کە یاریدەت دا چەندی دۆراند بوو هەمووی هینایهووە.

کۆنتیسە شیواویی پـئـووە دیاربوو. هەستیکێ بەهێز لە روویا دەرکەوت، بەلام هەندەي نەخایاند کە دووبارە نوقمی ناخی بـئـ هۆشییه کەي پـئـشووی بوووەووە.

ھېرمان وتى ”ئەتوانى ناۋى ئەو سى پەرەيەم بدەيتى كە ھەرگىز نادۆرپىنى؟“ كۆنتىسە نوقەى نەكرد. ھېرمان لەسەر باسەكەى رۆيشت. نەينىيەكەت بۆ كى ھەلگرتوۋە؟ بۆ نەۋەكانت؟ ئەۋان دەۋلەمەندىن، ئىتر نرخی پارە تىناگەن.. سى پەرەكەت كەلكى دەس بىلۋى ناگرن. ئەۋ كەسەى مىراتى باۋكى بە فىرۆ لەدەس ئەدا ھەرچەند ھەۋل و پىلان بگىرپىت، ھەمىشە ھەر بە ھەژارى ئەمرپىت. من نرخی پارە ئەزانم. سى پەرەكەت بۆ من بە خۇرايى ناپرات. فەرموو، ئىستا!“

چىتر قسەى نەكرد و بە پەرۋشەۋە چاۋەرۋانى ۋەرامى كۆنتىسەى كىرد. كۆنتىسە ھەر نوقەى نەكرد. ھېرمان كەۋتە سەرچۇكان وتى: ”ئەگەر جارىك دلت ھەستى بە دلدارى كىردى، ئەگەر بەختىارى خۆشەۋىستىت لەيادا مابى، ئەگەر تەنيا جارىك بە بىستى زىرەى مندالىكى تازە لەدايك بوو پىكەنى بىت، ئەگەر ھىچ ھەستىكى ئادەمىزاد لە دلتا جوۋلەى كىردى، ئەۋا ۋەك خىزانىك، ئافرەتىك، دايكىك ھانات ئەھىنمە بەر و بە ھەموو شتىك كە پىرۋزە لە ژيانا سوپىندت ئەدەم كە ئەم داۋايەم بەند بى بىنپتە جى! نەينى خۆت بە من بلى. ئەشى ئەم نەينىيەت بەند بى بە خەتايەكى زۆر ترسناكا، يا بىپتە ھۆى لەناۋچوۋنى ھەتا ھەتايەى كامەرانى. يا پەيمانىك بى لەگەل شەيتانا. ئەمەت لەياد بى كە تۆ پىرى، ھەندەت لە ژيانا نەماۋە، من ئامادەم ھەموو خەتاۋ گوناھەكانت بگرمە ئەستۆى خۆمەۋە. تەنيا نەينى خۆتم پى بلى. بىر لەمە بكەۋە كە بەختىارى ئادەمىزادىك ۋا لەدەستى تۆدایە.. كە نەك تەنيا خۆم بگرە منالەكانم و نەۋەكانم و نەۋەى منالەكانىشم ھەر ستايشى يادى تۆ ئەكەينەۋە و لامان زۆر پىرۋز ئەبى...“

پىرەژن يەك وشەى لە دەم دەرئەھات، ھېرمان راستبۆۋە دانەكانى لە چىرەۋە برد و وتى: ”پىرە مەكرۆى سىحرباز! كەۋاتە من بەزۆر ناچارىت ئەكەم ۋەلامم بدەيتەۋە!“ لەگەل ئەۋ قسانەۋە دەمانچەيەكى لە گىرفانىا دەرھىئا.

که چاوی به ده مانچه که کهوت، کۆنتیسه هه مديسان نيشانهی سۆزێکی به هیزی هاته پروو، خیرا سه ری کشانده وه و دهستی هه لبري، وهك خۆی له گولله یه کا بپاریزیت. له پاشانا به پالپشتی کورسییه که یا کهوت.. جولە ی نه ما.. هیرمان دهستی گرت و وتی ”ده ی تۆ منالیک نیت! بۆ دوا جار داوات لی ئه کهم، نیازت هه یه پیم بلییت ئه و سێ په ره چین؟ ئا، یا نه؟ کۆنتیسه هه یچ وه لامیکه نه دایه وه. هیرمان دیتی کۆنتیسه مردوه.

(۴)

ليزاقىتا ئىفا نۇڭنا ھەر لەبەرگى بالۇيا لە ژوورەكەى خۇى دانىشتىبوو، كەوتىبوو دەرياي بىر كىردىنەو. ھەر كە گەيشتەو مالىھو دەسبەجى كارەكەرە خەوالوۋەكەى بەرپىكرد كە بە دوو دلىيەكەو ىارمەتى ئەدا و گوتى ئەرۆيت خۇى بگۆرۈ. لەپاشانا بەدلە كوتەيەكەو بۆ ژوورەكەى خۇى سەر كەوت، بەو ئاواتەو كە ھىرمان لەوېدا ئەيىنى و ئارەزووى ئەكرد كە نەيىنى. كە خىرا چاويكى بە ھۆدەكەيا گىپرا و دى ھىرمان لەوې نەبوو، سوپاسى بەختى خۇى كىرد بۆ ئەو كۆسپەيەى لە رىي چاويپكەوتنەكەيا بوو. بى ئەو ەى جەلەكانى دابكەنى دانىشت و ھەموو رووداو و ھۆيەكانى ھىنايەو بەر چاوى خۇى كە لەو ماو كورتەيەدا ئەمەندە پىيان پى راكىشابوو. ئىستا سى ھەفتە بەسەرچووبوو لەو رۆژەو كە بۆ يەكەمجار لە ژىر پەنجەرەى ژوورەكەيدا چاوى بە گەنجەكە كەوتىبوو كەچى لەگەلپا كەوتىبوو نامە بۆ يەك نووسىن و لە ھەمانكاتدا كابرا بەلپىنى شەو ژوانىكى لى سەندىبوو. ئەم كە ناوى ئەزانى تەنيا لەبەر ئەمە بوو كە ھەندى لەنامەكانى ئىمزا كرابوون. لىزا قىتا ھەرگىز قسەى لەگەل نەكردىبوو، ھەرگىز گوپى لە دەنگيا نەبووبوو، ھەرگىز ھىچ شىتىكى لەبابەت ئەو ەو نەيىستىبوو، ھەتاكو ئەم ئىوارەيە تايەتپە، سەيرە لە بالۇكەدا تۆمسكى لەگەل ”شاكچ پۆلىن” جەوانا تىكچوو. لەبەر بۆ گۆرائىك چاوى بازى كىردن لەگەل پىاويكى تىردا وىستى تۆلەى خۇى لى بكتەو ەو نىشانى بدا كە زۆر بە تەنگىيەو نىيە، داواى لە لىزاقىتا ئىفا نۇڭنا كىرد دانسى لەگەلدا بكتات و كەوتە گىزاوى دانس و دواندىا. بەدرىزاى ئەو كاتە ھەر گالتەى لەگەل لىزاقىتا ئىفا نۇڭنا كىردىبوو بە داوى خۇشەويستى و لايەنگىرى لىزاقىتا بۆ ئەندازيارانەو. دلپاي ئەكرد كە ئەم دەربارەيان زۆر لەو ە زياترى ئەزانى كە بە بىرى ئەوا ھاتى.. ھەندى لە گالتەكانى ئاوا كارىگەر بوون كە لىزاقىتا ئىفا نۇڭنا زۆرجار وا تىگەيشت ”تۆمسكى” بە

نهیانی ئه‌وی ئه‌زانی.

به پێکه‌ینه‌وه له تۆمسی پرسی “کۆ هه‌موو ئه‌مانه‌ی پێ وتی” تۆمسی وه‌رامی دایه‌وه: “هاوێی که‌سیک که تۆ ئه‌یناسیت، پیاویکی زۆر ناسراو”. جا ئه‌ی ئه‌م پیاوه ناسراوه کییه؟
 “ناوی (هێرمان) ه‌ لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا نوقه‌ی نه‌کرد، به‌لام ده‌س و پێیه‌کانی وه‌ک سه‌هۆل سارد هه‌لگه‌ران.

“ئه‌م هێرمانه‌” تۆمسی پێداچوو کا‌برایه‌کی ئیجگار زۆر سه‌یره. له‌ته‌نیشته‌وه رووی له “ناپلیۆن” ئه‌چێ و گیانی “میڤیستوفلیس mephistophelos هه‌یه. من رای ئه‌گه‌یه‌نم که به‌لای که‌می سێ تاوانی له ئه‌ستۆدایه.. ئه‌، چه‌ند ره‌نگت زه‌رده!

“سه‌رم ئه‌یه‌شێ.. ئه‌و ناوی چیه‌ ئه‌و هێرمانه‌ چی پێ وتیت؟” هێرمان زۆر له‌ براده‌ره‌که‌ی په‌سته ئه‌لیت ئه‌و خۆی با به‌ته‌واوی به‌رێگایه‌کی تر ئه‌جوولایه‌وه.. من وا ئه‌زانم هێرمان خۆی چاویکی به‌ تۆوه‌یه، چونکه زۆر به‌ هه‌سه‌وه گوێ بۆ پیاوه‌لگووتن و ستایشی براده‌ره‌که‌ی شل ئه‌کات.
 “به‌لام له‌ کوێ ئه‌بێ منی دیی؟”

“له‌وانه‌یه له‌ کلیسه یا له‌کاتی گه‌شت کردنا، خوا ئه‌زانێ، ئه‌شێ له‌ ژووری خۆتا له‌کاتی‌کدا تۆ خه‌وتوویت، ئه‌و هه‌موو شتیکی لێ چاوه‌پوان ئه‌کریت، سێ ئافره‌ت هاتن بۆ لایانه‌وه وتووێژه‌کیان پێ ب‌رایه‌وه که ئاوا بۆ لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا پ‌ر ئازاری د‌ل‌گر بوو. ئه‌و خامه‌ی تۆمسی هه‌لیبژارد “شاکچ” خۆی بوو. له‌ خولی‌کا به‌ ژووری بال‌ل‌وکه‌وه و ئاو‌ردانه‌وه‌یه‌ک له‌به‌رده‌م کورسیه‌که‌یا هه‌ردووکیان تیک گه‌یشتیکیان بوو بوو، که تۆمسی گه‌یشته‌وه شوینه‌که‌ی خۆی ئیتر ئا‌گای نه‌ له‌ هێرمان و نه‌ له‌ لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا نه‌ما. لیزاڤیتا ئیفا نۆفنا زۆر ئاره‌زووی ژیا‌نه‌وه‌ی وتووێژه‌ پ‌چراوه‌که‌ی ئه‌کرد، به‌لام (مازورکا) دانسه‌که‌ دوایی هات و پیره‌ کۆنتیسه‌ زوو به‌ زوو شوینه‌که‌ی

جېھىشت. وشەكانى تۆمسكى لە كورتە گفتوگۆكانى دانسا بەولاه چىتر نەبوون، كەچى زۆر بەناخى دەروونى كىژە دلدارە كەرەكەدا چوو بوون. ئەو نوخشەيەى تۆمسكى كېشاي لەگەڵ ئەو نېگايەدا يەكيان گرتەو كە لىزافىتا ئىشا نۆفنا خۆى لەهۆشيا داپرشتبوو. ئەم شىوہيە كە تازەترىن چىرۆكەكانى لەتاميان بردبوو. دەس بەجى دلى تەزاند و هۆشى لى سەند. لىزافىتا ئىشا نۆفنا دانىشتبوو، باسكە رووتەكانى تىك پەراندبوون، سەرى كە ئىستا گولەكانى پىوہ مابوون بەسەر سنگى نىوہ رووتيا داھىنابوو. لە پرىكا دەرگا كە كرايەوہ و ھىرمان ھاتە ژوورەوہ. موچرك و ترسيكى ئىجگار قوولى پيا ھاتەوہ. بە فسكەيەكى تۆقيوا بىستى...“ ئەوہ لەكوى بوويت؟ ھىرمان وەرامى داہەوہ ”لە ژوورى خەوتنى پىرە كۆنتىسە بووم، ئا ئەو ئىستا لەلای ئەوہوہ دىم، پىرە كۆنتىسە مردوہ.“

”خوانەكا! ئەو ئەلئيت چى؟“

ھىرمان وتى: وا ديارە كە من بوومە ھۆى مردنى. لىزافىتا ئىشا نۆفنا سەيرىكى ھىرمانى كرد و وشەكانى تۆمسكى لە گویدا زرينگانەوہ: ئەو پياوہ بەلای كەميەوہ سى تاوانى لە ئەستۆدايە. ھىرمان لەسەر رۆخى پەنجەرەكە لە تەنىشت لىزافىتا ئىشا نۆفنا دانىشت و ھەموو شتىكى پى وت. لىزافىتا ئىشا نۆفنا بە دلىكى گەشكەدارى تۆقيوا گووى لىراگرت، ئەوہ كەواتە خۆشەويستى نەبوو سەرچاوہ و ھۆى ئەو ھەموو نامە پرسۆزانەو ئەو داخوازيە گەرمانە و ئەو شوينكەوتنە ئازايانە و بى شەرەميەى!

پارە - گيانى تىنووى پارە بوو. كەواتە ئەم نەبوو ئەوہى بتوانى ئارەزووى ئەو بشكىتى و بەختيارى بكات. كەواتە ھاوپرى كەساس لەھاوبەشى تاوانىكا، لە كوشندەى ئەو كەسە كە لەسەرەتاوہ خاوەن چاكەى بووہ بەولاه چىتر نەبووہ، لە پەشىمانى پىر ئازار و دواكەوتوويا زۆر بەگەرمى گريا. ھىرمان بەبى دەنگى سەيرى كرد، ئەمىش ھەستى بە دلتنەنگىيەك كرد، بەلام نە جوانى و

نه فرمیسك و خه مباری كچه هه ژاره كه بوو دله رهقه كهی جوولاند. ههستی به هیچ په شیمانیهك نه كرد له یادی پیره ژنه كه دا كه مردبوو. ته نیا یهك شت پهستی كردبوو له دهست چوونی ئه وه نه ئینیه كه داینا بوو زه نگینی بكات، ئه وه له دهست چوونهی كه هه رگیز گه رانه وهی بو نه بوو. له دوایدا، لیزا قیتا ئیفا نۆفنا پیتی وت “تۆ درندهیت” هیрман وتی “من مردنی ئه وم نه ئه ویست، ده مانچه كه م گولله ی تیا نه بوو.. هه ردووکیان بی دهنگ بوون. تاریک و روونی به یانی بوو. لیزا قیتا ئیفا نۆفنا مۆمه كزه كهی كوژانده وه رووناکییه کی لیل هاته ژووره كه وه، چاوه کانی سپیه وه كه له گریانا سوور هه لگه رابوون و سه یری رووی هیرمانی كرد. هیрман هه ر له ناو په نجه ره كه وه دانیشتبوو، باسكه کانی تیک په راندبوون و ئاوا گرژ بوو نه گبه تی له ناوچه وانی ئه باری. له م هه لۆیسته یا ئه مه نده زۆر له وینه یه کی نا پۆلیۆن ئه چوو كه ته نانه ت کاری له لیزا قیتا ئیفا نۆفناش كرد.

له دوا ی بیدهنگ بوونیکا لیزا قیتا ئیفا نۆفنا پرسى: چۆن له م خانووه دا ئه چیته دهره وه؟ دام نابوو به په یژه یه کی شاراو هتدا به م، به لام ئه بی به ژووری خه وتنی کۆنتیسه دا تپه ر بین.. من زۆر ئه ترسم.

”پیم بلن چۆن ئه توانم ئه م په یژه شاراو یه بدۆزمه وه تا برۆم.“ لیزا قیتا ئیفا نۆفنا هه لسا، چوو بو لای چه كه مه جه كان و کلیلیکی دهره ینا و دایه دهست هیرمانه وه و هه موو شتیکی فیرکرد. هیрман دهسته سارده کانی گوشى، ته وقى سه ره داهیزا وه كه ی ماچ كرد و چوو دهره وه.

له په یژه پیچ پیچه كه دا چوو خواره وه و دووباره چوو ژووری خه وتنی پیره کۆنتیسه.. پیره ژنه مردوو كه وهك بوو پیت به رد له کۆرسییه كه یدا دانیشتبوو.. ماتییه کی زۆر قوول له ئه ندامیا دیار بوو. هیрман له به رده میا راوه ستا، زۆر سه یری كرد وهك بیه ویت خۆی له راستیه خه منا كه كه دلنیا بكات. له ئه نجاما چوو بو ژووری خویندنه وه، دهستی گیرا بو دهرگا به كاغه ز

پۆشراوه که ی ناو دیواردا، کوشتە ی سه یرترین هه ست له په یژه یه کی تاریکا چوو ه خواره وه، له دلی خو یا ئه یووت که له پیش شه ست سالا، له هه مان ساتا به هه مان په یژه دا به خته وه ریه کی لاو له چاکه تیکی نه خشی نراوی در یژا و به قژی کی شانه کراوی بریقه دارا و شه بقه یه کی سی سووچ و به سینگ گێپراوه دا که ئیستا زۆر له می ژه له گوړا رزیوه، به دزی ها ئو وه ته هه مان ژووری خه و تن ا، له کاتیکدا دلی خا نه به ته مه نه که ی ئه مپۆ که له لیدان وه ستا وه .. هیرمان له دامینی په یژه که ده رگایه کی دۆ زیه وه که به هه مان کیل تر ازاندی خو ی کرده هه یوانی کا که راسته وخۆ له خانو وه که بو جاده که ئه چوو.

(٥)

سێ رۆژ له دواى شه‌وه نه‌گه‌تییه‌که‌ی هێرمان بۆ دێری ... چوو که نوێژ له‌سه‌ر پاشماوه‌ی کۆنتیسه‌ی کۆچکردوووه‌ ئه‌کرا. له‌ کاتێکدا که هیچ هه‌ستی به‌ په‌شیمانی نه‌ئه‌کرد له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا نه‌یتوانی به‌جاریک ده‌نگی وێژدان کپ بکات که پێی وت: تۆ بوویت که پیره‌ژنه‌که‌ت کوشت. باوه‌ری راستی به‌ ئایین زۆر که‌م بوو، به‌لام زۆر بروای به‌ (خرافیات) هه‌بوو. له‌م باوه‌رده‌دا بوو که کۆنتیسه‌ی مردوو ئه‌شیا کارێکی زیانبه‌خش بکاته سه‌ر ژيانى، ئه‌وسا بریاریدا له‌ پرسه‌یا ئاماده‌ بێ تاکو تکای لێبوردنى لێ بکات. کلێسه‌که‌ مۆنجه‌ی ئه‌هات هێرمان هه‌ر ئه‌مه‌تا که‌ توانی به‌ پالێپه‌ستۆ رێگای خۆی له‌ ناو کۆمه‌ڵی شینگێرانا بکاته‌وه‌. ته‌رمه‌که‌ له‌ ژێر پارچه‌ مه‌خمه‌لێکا نرابوووه‌ داره‌مه‌یتێکی نرخداره‌وه‌، پیره‌ژنی مردوو درێژ کرابوو، ده‌سه‌کانی نووشتیندرابوونه‌وه‌ سه‌ر سینگی، سه‌رکلاویکی دانتیل و به‌رگیکی ساتانی سپی تییچچرابوو.. هه‌موو خێزانه‌که‌ی نۆکه‌ر و کاره‌که‌ره‌کان به‌ به‌رگی ره‌شی تایبه‌تى سه‌رشان نه‌خشێنراوا مۆمیان هه‌لگرتبوو، خزمه‌کان، مناله‌کانی و منالی مناله‌کان و منالی منالی مناله‌کانی، زۆر به‌خه‌مباریی له‌ ده‌وری ته‌رمه‌که‌یه‌وه‌ وه‌ستابوون. که‌س نه‌ ئه‌گریا. فرمێسک شتێکی ده‌ستکرد ئه‌بوو. کۆنتیسه‌ ئه‌مه‌نده‌ پیر بوو که مه‌رگی به‌لای هیچ که‌سیکه‌وه‌ سه‌یر نه‌بوو، خزمه‌کانی له‌میژ بوو وه‌ک یه‌کیک سه‌یریان ئه‌کرد که له‌ ته‌مه‌نى خۆی زیاتر ژیاى. قه‌شه‌یه‌کی گه‌نج ته‌لقینی دا و به‌ وشه‌ی سارد و کارێگه‌را باسی کۆتایی پر ئاسایشی کۆنتیسه‌ی خواناسی کرد، که ئه‌وه‌ هه‌موو ساڵه‌ درێژانه‌ بۆخۆی ئاماده‌کردنیکی پر سوود بووه‌ بۆ مردنیکی به‌ره‌حمه‌ت.. ”فریشته‌ی مه‌رگ دیتی کۆنتیسه‌ نه‌خه‌وتوووه‌، له‌ ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌ی پیرۆزدا چاوه‌روانی زاواى نیوه‌شه‌وی ئه‌کرد“. نوێژ و به‌رێکردنه‌که‌ به‌ شێوه‌یه‌ک رێزدار و خه‌مناکا دواى پێهێنرا. له‌ پێشا خزمه‌کانی چوون داواخوازی له‌ ته‌رمه‌که‌ بکه‌ن. دواى ئه‌وان میوانه‌ بێ ئه‌ژماره‌کان که هاتبوون کپنووشی بۆ ئه‌وه‌ خامه‌ به‌رن که

ئەمەندە لەمیژ بوو هاوبەشی جەژن و گوشادییه بئی مایه کانیانی ئەکرد، بەرهو تەرمة که خزین. ئەنجا ئەندامانی دەس و پێوهن و خزمەتکاران هاتن.

لە دواى هەموویان کاره کەرێکی زۆر پیر که هەر له تەمەنی کۆنیتسەى خامیا بوو، نزیك بوووه. دوو کاره کەری جحیل بن پیلان گرتوو، هیزی ئەوهی نەبوو دابیتەوه، جگه له هەموو ئەوانی تر، (چەند فرمیسکیکی بەردایه وه) که دەسته ساردە کهى ئاغاژنه کۆچکردوو کهى ماچ کرد، دواى ئەو هیрман تانوتی له خۆیدا که له تەرمة که بجیتە پێش. بۆ خاك داهاته وه و بۆ چەند ساتیک لەسەر بەردەرێژە ساردە کهدا راکشا. ئەنجا راست بوووه، رەنگی وه رەنگی تەرمة که سپی هەلگه رابوو، له پێچه کان پێ هەلگه راو داهاته وه. وای هاته پێش چاو که پیره ژنه مردوو که به تهوسه وه سهیری کرد، چاوی خۆی نوقاند. هەندە به په له گه رایه دواوه که پێچه کانی لیگۆرا و دەماو دەم که وته خواره وه. راستیان کردوه. ئا له م ساته دا لیزا قیتا ئیفا نۆفنا به له خۆچوونی بۆ دەرگای کلیسه ئەپر درایه وه دەر وه. ئەم رووداوه بۆ ماوه یه کی که م بئی دەنگییه خەمناکه کهى شکاند. چرپه و فسکه ییه کی قه به له خەلکه که هەلسا و یه کی له خزمه نزیکه کانی مردوو که به گوێی کابرایه کی ئینگلیزا چرپاندی که له تەنیشیه وه راوه ستابوو که ئەفسەر هه نجه که کوپی راسته قینه ی کۆنیتسه بوو که کابرای ئینگلیزی واق وپما و له وه راما به وشکی پرسى “ئوه؟” به درێژایی ئەو رۆژه هیрман له په ژاره و دژوارییه کی سته ما ژیا، نیورانی له ئوتیلیکی ته نیا و لاچه پا خوارد و و به پێچه وانەى ره وشتی، ئیجگار زۆری خواردوو و به و ئاواته وه که به مه ی شیواویه کهى بخنکێنێ. به لام شه رابه که ته نیا زیاتر گری ئەندیشه ی خوش کرد. هه رکه گه رایه وه ماله وه ده سبه جێ به جل و به رگه وه خۆی هاویشه ناو پێخه فه که یا و خه وێکی گرانی لێکه وت.

که به ئاگاهات شه و بوو، مانگ ژووره کهى رووناك کردبوو، چاوێکی به کاتژمێره که یا خشان، چاره گیکی ئەویست بۆ سێ. چیت نه یویست بخه وێ،

له ناو نوښه كېا دانېشت و بېرى له ئاههنگى به پړكردنى تهرمى پېره كۆننېسه كردهوه. ئا له و كاته دا، له شه قامه كه وه له په نجه ره وه سه ېرى هېرمانى كرد و ده سبه جى كشايه وه دواوه. هېرمان هېچ گوځى به مه نه دا، له پاش ده قه يه ك گوځى له ده رگاي دهره وه بوو ئه كرايه وه. وايزانى سه ربازه خزمه تكاره كه يه تى وهك هه ر جارېك به سه رخوشى له يه ك له شه و رابواردنه كانيا ئه گه پړته وه، به لام خشپه ي پځى نه ناسراوى بېست: يه كېك به سو له وه له سه رخو نزيك ئه بووه، ده رگاي ژووره كه ي خو ي كرايه وه و ئافره تېك له به رگى سپيدا هاته ژووره وه. هېرمان به ماسپړه كه ي خو ي تى ئه گه يى و نه يزانى بو ئه بى له م كاته دره نكه دا هاتېن؟ به لام ئافره ته سپى پو شه كه بو پېشه وه خزى و له پړكا به ته واوى لى نزيك بووه وه و هېرمان كۆننېسه ي ناسييه وه.

به وشه ي چه سپاوا كۆننېسه وتى“ به پېچه وانى ئاره زوى خو مه وه هاتووم. فه رمانم پځراوه كه داخوازيه كه ت به جى به يښم. سى لويه ك و هه فت لويه ك و ئاسي ك يه ك به دواى يه كا په رى بردنه وه تن، به لام ته نيا به مه رجي ك روژى له سه ر په رېك زياتر پاره دانه نيت و له پاشانا به دريژايى ژيانا هه رگيزا و هه رگيز يارى نه كه يته وه.. له مردنى خو ما لى ت خو ش ئه بم به مه رجى كه ليزا فېتا ئېشا نو فئا ماره بكه يت..“

به م وشانه وه ئافره ته كه به هيواشى گه پرايه وه لاي ده رگاكه و خزيه دهره وه. هېرمان گوځى له ده رگاي دهره وه بوو داخرايه وه و ديتى يه كېك هه ميسان له په نجه ره كه وه ئه پروانېته ژووره كه ي.

زورى پېچوو هه تا توانى بېته وه سه ره خو. هېرمان چووه ژووره كه ي و ديتى سه ربازه كه له سه ر عه ردا نوو ستبوو، زورى له گه ل كرد تا به ئاگاي هېنا، هه روهك جارار مه ست بوو، هېرمان نه يتوانى هېچى لى وه ربگرى. ده رگاي دهره وه كليل كرابوو. هېرمان گه پرايه وه ژووره كه ي خو ي، مو مي كى داگيرساند و راپوړېكى له باره ي ئه و زينده خه وه نووسى كه ديبوو.

(۶)

له جیهانی فیزیكا (دوو جسم)؟! چەند ئەتوانن لەیەك كاتدا هەمان شوین بگرن (سروشتی هۆشیاری و فام كردنیشمانا هەر هەندە دوو بیری چەسپاو ئەتوانن لە یەك كاتدا پێكەوه بژین. زۆر زوو (سێ لۆ و هەفت لۆ و ئاسەكە) وینە ی پیرەژنە مردوووەکیان لە هۆشی هیрман سڕیەوه. سێ لۆ و حەوت لۆ و ئاسەكە، هەردەم لە مێكشیا و هەمیشە وێردی سەر زوبانی بوون. ئەگەر جوانە كچیكى ئەدی ئەی وت ”چەند بەژن و بالای رێكە ئەلێ سێ لۆی كووبەیه!“ ئەگەر لە بابەت كاتەوه پرسیاری لێ بكرایه خێرا ئەیووت ”پێنج دەقە ی ئەوێت بۆ حەوتەكە!“ هەر پیاوێكى وركنى تووش ئەبوو، ئاسەكە ی بەیاد ئەهینایەوه. (سێ لۆ، حەوت لۆ و ئاسەكە) لە هەموو شیوەییەكا هەردەم خەونی پێوه ئەبینی. چاوی بە هەرشتی بكەوتایە سێ لۆ، یا حەوت لۆ، یا ئاسەكە ی تیا یا ئەدی. هەموو هۆش و بیری لەیەك مەراقا توابوووه سوود لەو نەهینییه وەر بگرێ كە ئاوا بە گرانى چنگى كەوتبوو. دەستى كرده بیركردنەوه لەواز لە فرمانهینان و گەشت كردنا. زۆر ئارەزووى ئەكرد گەنجینهكانى بەختى تەلیسماو لە هۆلە گشتییهكانى یارى كردنا لە پاریس بۆخۆى بپچڕێنێ. رێكەوت لەو هەموو ماخولیایه ی رزگار كرد. لەو كاتەدا لە مۆسكۆ یاریكارە زەنگینهكان كۆمەلێکیان هەبوو لە ژێر چاودێرى (چيكالینسكى) بەناوبانگ كە هەموو ماوه ی ژيانى بە یاریكردنا بەسەربردبوو كە بە ملیۆنەهای كۆكردبووه لە بردنەوه ی پارە بەقەرەد و دۆرانى پارە ی نەختا. بەهۆى تاقیکردنەوه و زیرەكى متمانه ی هەقالەكانى بەخۆى پچراندبوو. لەبەر میواندارییه تی و چێشتكەرە بە ناوبانگەكانى و چاكە و رووخۆشییه وه لەناو خەلكا ریزی زۆرى ئەگیرا. چيكالینسكى هاتە شارى ”پیتسبۆرگ“ پیاوه گەنجەكان لێى كۆبونەوه، بۆ یاریكردن وازیان لە دانس هینا و خۆشى كاغەزیان بەسەر چاوبازى و دلداریدا پەسەند كرد. تاروموڤ

هێرمانی بۆ مائی چیکالینسکی هینا.

له‌ناو چه‌ند ژووری رووناکا تێپه‌ربوون که‌ نۆکه‌ری پا‌ک و به‌رپێز ریزیان تیا به‌ستبوون، چه‌ند ژه‌نه‌راڵ و راویژکه‌رانی تاییه‌تی میری ویست (whist) یان یاری ئه‌کرد. گه‌نجان له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ی نه‌رما پالیان دا‌بووه‌ و ساردمه‌نیان ئه‌خوارد و خه‌ریکی پایپ (قه‌ننه‌) کێشان بوون.

نزیکه‌ی بیست یاریکار به‌ ده‌وری می‌ژێکی درێژا له‌ ژووری میواناندا دانیشتبوون و خاوه‌ن ماڵ خۆی (بانقه‌که‌ی) راگرتبوو، پیاوێ بوو له‌ته‌مه‌نی شه‌ست ساڵیدا، پۆشته و زۆر به‌ ده‌وره‌ بوو، پرچی له‌ زیو ئه‌چوو، له‌ رووی گوشت و به‌ ره‌نگییا قسه‌ خو‌ش و دلفراوانی ئه‌بینرا، چاوه‌ گه‌شه‌کانی هه‌میشه‌ به‌ خه‌نده‌یه‌که‌وه‌ ئه‌دره‌وشانه‌وه‌. که‌ ناروومۆف هێرمانی پێشکه‌ش کرد چیکالینسکی به‌دڵ ده‌سی گو‌شی و داوا‌ی لێ‌کرد هه‌ست به‌یه‌ک مائی بکا و گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر یارییه‌که‌ی.

تایمی یارییه‌که‌ زۆر درێژ بوو، له‌ سێ په‌ر زیاتر له‌سه‌ر می‌ژه‌که‌ بوو، له‌ دوا‌ی هه‌ر دابه‌شکردنیکا چیکالینسکی پشوو‌یه‌کی ئه‌دا تا‌کو ماوه‌ به‌ یاریکاره‌کان بدا سه‌یری ده‌ستی خۆیان بکه‌ن، خێرا دۆرانه‌کانی لێ‌ک ئه‌دایه‌وه‌، به‌ خه‌نده‌یه‌که‌وه‌ گو‌ی بۆ هه‌ر داخوا‌زیه‌یکا شل ئه‌کرد و به‌ روویه‌کی خو‌شتره‌وه‌ سووچی هه‌ر کاغه‌زێکی راست ئه‌کرده‌وه‌ که‌ به‌ ده‌سێکی بێ با‌ک ئه‌نووشتی‌ترایه‌وه‌. له‌ ئه‌نجاما یارییه‌که‌ دوا‌یی هات. چیکالینسکی کاغه‌زه‌که‌ی تێکه‌ڵ کرده‌وه‌، ته‌راخیکی لێ‌دا و ئاماده‌بوو تایمێکی تر ده‌ست پێ‌بکات.

هێرمان له‌ پشت کا‌برایه‌کی قه‌له‌وا که‌له‌سه‌ر می‌زی یارییه‌که‌ دانیشتبوو ده‌ستی درێژ کرد و گو‌تی: منیش هه‌ز ئه‌که‌م له‌سه‌ر کاغه‌زێکا یاری بکه‌م ئه‌گه‌ر پێتان خو‌ش بێ. چیکالینسکی خه‌نده‌یه‌کی کرد و به‌ بێده‌نگی سه‌ری دانه‌واند به‌ مانای وه‌رگرتنێکی ته‌واو. ناروومۆف به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پیرۆزبایی له‌ هێرمان کرد بۆ شکاندنێ رۆژووه‌ درێژه‌که‌ی و به‌ختێکی باش بۆ خواست.

”من ئامادهم!“ هیрман وتی پاش ئه مه ی به ته په شیر پاره که ی له سه ر پشتی کاغه زه که یا نووسی.

”خاوه ن بانق! به سه ر سوپمانیکه وه چاوه کانی قیچ کرده وه و پرسى ”ئه وه چییه؟“ من دُنیا نیم له مه دا که پاره که ت به راستی ئه خوینمه وه.“ ”چل و چه وت هه زار!“ هیрман وه لّامی دایه وه.

له دهنگی ئه م وشانه وه هه موویان ئاوپریان دایه وه و زه ق چاویان بریه هیرمانه وه. ناروموڤ له دلی خو یا وتی: ”شیت بووه“.

چیکالینسکی به خه نده هه میشه ییه که وه وتی: رینگه م بده بلّیم که ئه مه یه کجار زۆره. که س لّیره هه رگیز له دووسه د و هه فتا و پینج زیاتری دانه ناوه. هیрман وتی ”باشه؟ یاری ئه کهیت؟“

ههروهک جاران چیکالینسکی داها ته وه و گو تی ”ته نیا ویستم ئاگادارت بکه م چونکه که هاوړیکانم به متمانه ی خو یانه وه گه وره یان کردووم ناچارم که ته نیا له سه ر نه ختینه وه یاری بکه م. له بابه ت خو مه وه بیگومان ئه مه وی بپروا به قسه و به لّینتا بکه م، به لّام بو ریکی یارییه که و تا کو هیچ تینه گه یشتنیک روو نه دات له سه رمه داوات لّی بکه م که پاره که ت له سه ر میزه که دابنیت“.

هیрман (بانکه نو تیکى) له گیرفانیا ده رهینا و دایه ده ست چیکالینسکی، ئه ویش دوا ی ئه وه ی چاو یکى به گورجی پیاخشان د له سه ر کاغه زه که ی هیرمانی دانا. چیکالینسکی ده ستی به دابه شکردنی کاغه زه که کرد، له لای راستیه وه (فۆلۆ)یه ک و له لای چه پیا (سۆ لۆ)یه ک کرایه وه.

”ئى منه!“ هیрман کاغه زه که ی خو ی کرده وه.

فسکه فسکیک له یاری کاره کانه وه هات. چیکالینسکی گرژ بوو، به لّام ده سه بجّ خه نده که ی هاته وه روو له هیرمانی پرسى: ئه ته ویت ئیستا پاره که ت

پى بده م؟“

هێرمان گوتی “ئه گهر زه حمهت نیه”.

چیکالینسکی سهفتهیه کی بانکه نوۆت له گیرفانیا ده رهینا و پاره که ی بو ژمارد. هێرمان چی برد بو وه وه وه ریگرت و له میزه که کشایه وه. ناروموۆف ئاوا چه سا ههر ئه مه تا نه شیوا. هێرمان گلاسیکی لیمونادی خوارد وه و چوو ماله وه.

ئیواره ی روژه که ی تر هه میسان هاته وه مالی چیکالینسکی. خانه خوێ که کاغه زی ئه دا، هێرمان چوو بو لای میزه که، یاریکاره کانێ تر ده سه به جی جیگایان کرد وه. چیکالینسکی به روویه کی خوۆش و به ریژه وه دا هاته وه. هێرمان چاوه پروانی کاغه زدانێکی تازه ی کرد، کاغه زێکی له به رده می خو یا دانا و چل و حه وت هه زاره که ی خو ی و هه موو براوه که ی شه وه که ی پیشوو ی له سه ردانا. چیکالینسکی کاغه زیدا، اوغلانیک (جاک - ولد) له دهسته راست و (حه وت لۆ) یه که له دهسته چه پیا بوو.

هێرمان (حه وت لۆیه که ی) کرد وه. هه موو هه ناسه بکه یان گرت. چیکالینسکی به ئاشکرا شیوا بوو. نه وه ت و چوار هه زاری به (نوۆت) بو ژمارد و دایه ده ست هێرمان. هێرمان زۆر به گه رمی وه ریگرت و بو ی ده رچوو.

ئیواره که ی تر هێرمان دووباره له سه ر میزه که بوو. هه موو که سیێک چاوه پروانی ئه کرد. ژه نه رال و راویژکاره تاییه تییه کان وازیان له (ویست) ه که ی خو یان هینا و هاتن سه یری یارییه سه یره که بکه ن و ئه فسه ره گه نجه کان له سه ر قه نه فه کانه وه بازیاندا و هه موو نوکه ره کان له دیوه خانه که دا کو بو نه وه. هه رییه که بو لای هێرمان خو ی تی هه رئه کوتا.. یاریکاره کانێ تر پاره ی خو یانیان دانه نا و به په رو شه وه چاوه پروانیان کرد بزائن یارییه که چی به سه ر دیته وه. هێرمان له سه ر میزه که دا به پیوه راوه ستابوو. ئاماده ی یاری بوو له دژی چیکالینسکی ره نگ بزرکاوی به لام هه میشه لیو به خه نده وه.

هەريەكە دەستە كاغەزىكى نوڧى شكاند. چىكالىنسكى تەراخى لىدا. هيرمان شكاندى و پەريكى بۇخۇى دانا و بە گۆمە تىك بانكە نۆت دای پۆشى. وهك (مبارەزەبەك) ئاوابوو، بىدەنگىيەكى سامناك ژوورەكەى داگرتبوو. چىكالىنسكى بە ترسيكەو دەستى كرده كاغەزدان، لەلاى راستا (كچىكى) كردهو لەلاى چەپيا ئەيسىك..

هیرمان پەرى خۆى كردهو و گوتى ”ئى ئەيسەكەىە“. چىكالىنسكى زۆر لەسەرخۆ و بە ئەدەبەو گوتى ”كچەكەت داپۆشراو“.

هیرمان راچلەكى: راست بوو لە جياتى ئەيسىك (كچىكى ماچەى) راکىشابوو، وەختابوو بە چاوەكانى خۆى برۆا نەكات و سەرى سوپما نەيزانى چۆن هەلەيەكى ئاوا زلى كردهو و لىى گۆراو. لە پرىكا هیرمان واى هاتە بەرچاو كە (كچە ماچەكە) چاوەكانى خۆى تەنگ ئەكاتەو و پىى پى ئەكەنى. پىكچوونىكى زۆر سەيرى دى و دلى تەزانەد.

بە زراو رژاويەكا هاوارى كرد ”پىرەژنەكە!“ چىكالىنسكى ئەوەى بردبوويەو بۆ بەردەمى خۆى راکىشا. هیرمان بى جوولە و رەق راوەستا. كە لە مېزەكەو دوور كەوتەو بە دەنگىكى بەرز كەوتنەو ئاخافتن. قورماچىيەكان بە واق وپمانىكا وتيانن ”ئای چۆن ياريەك بوو!“ چىكالىنسكى هەميسان كاغەزى (بۆز) كرد و وهك جارارن لەسەر يارى خۆيان رۆشتن.

(کۆتایی)

هێرمان شیت بووه. له نهخۆشخانهی ”ئۆبوکۆفا (obukhov) له قاوشی ژماره (١٧) دایه، وهك قسهی له گهڵ بکری هه رگیز وه رام ناداته وه، ته نیا له بهرخۆیه وه زۆر به سهیری خیرا خیرا هه ر ئه لێ و ئه یلێته وه.. ”سێ حه وت، ئه یس.. سێ حه وت، کچ..

لیزافیتا ئیفا نۆفنا شووی به گه نجیکی زۆر خانه دان کرد، کابرا فه رمانبه ریکی میرییه و خاوه نی سامانیکی ئیجگار زۆره، خۆی کورپی سه رکاره که ی پیشووی کۆنتیسه یه. لیزافیتا ئیفا نۆفناش خزما یه تییه کی مینه ی بی هیزی پیکه یناوه. تۆمسی کراوه به کابتن؟ شاکچ پۆلین ئه هی نی.

بالنده و مه یموونه کان

فۆلکلۆری گهلان

داستانیکى خه لکى ”تیههت“ له سه ر بالنده و مه یموونه وه

چیرۆكى ”بالنده و مه یموونه کان“ کارىكى ئەفسووناوییه له فۆلکلۆرى خه لکى ”تیههت“ چهند بنه رپه تیکى پهند و به رز و دلگرممان پیرا ده گه یه نى له شى وه ی داستانیکه وه له سه ر کیشه یه ك ده رباره ی ناخۆشیه هه رپایه تى كه له دیر زه مانیکدا له تیوان بالنده و مه یمووناندا قه و ماوه. مه یموونان له ژیر زه برى كه م خۆراکیدا له به شى دیاریکراوى خۆپانه وه له شاخى کۆنسانگ دا به زۆره ملى خۆپان گه یاندووه ته ئەو به شه ی بۆ بالنده ته رخانکراوه و تیايدا له وه راو. بالنده به سه زمان و كه م ده سه ته کانیش به و به لگه یه وه پارێزگاریی خۆپانیان کردووه كه له دۆلى (چاره نووس رووبه ریکى جوداوازی بۆ هه ر کۆمه له گیانه به ریک دیاری کردووه كه مۆلکى تايه تى خۆپان بن و ئەوانى

دی مافی ئەوه‌یان نه‌بێ پێی تێ به‌اوێژن). مه‌یمونه‌کانیش که‌به‌هێزتر بوون، به‌پێچه‌وانه‌وه‌، ده‌یانگوت (له‌ هه‌ره‌ قولا‌یی ژێر دونیای شاخه‌که‌وه‌ تا‌کو‌ لو‌تکه‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌کانی، به‌بێ جیا‌وازی، مو‌لکی تێک‌رای هه‌مو‌وانه‌ و هه‌چ لایه‌نیک هه‌رگیز مافی ئەوه‌ی نییه‌ هه‌چ به‌شێکی بۆ‌خو‌ی لێ جودا بکاته‌وه‌).

سه‌رله‌به‌ری چیرۆکه‌که‌ به‌ ده‌وری ئەم دژ به‌یه‌ک‌بو‌نه‌ی بی‌رو‌پ‌ادا ده‌سو‌و‌رێته‌وه‌ که‌ تیا‌یدا گو‌شه‌ نی‌گای با‌لنده‌کان وه‌ک به‌ره‌وانی کردن له‌ مافیکی پیرۆزی له‌ گو‌پ‌ان نه‌هات‌و‌ودا بۆ مو‌لکیه‌تی تابه‌تی نیشاندراوه‌ و هه‌ر مه‌یمونه‌کان وه‌کو‌ داوا‌کارییه‌ک بۆ ژینگه‌یه‌کی فراوان‌تر که‌ به‌ هو‌ی داگیرکردنی هه‌رێمیکه‌وه‌ مسۆگه‌ر بک‌رێت که‌ به‌ ناو مو‌لکی گشتیه‌وه‌ له‌ راستیشدا مو‌لکی که‌سانیکێ تره‌، هه‌ر دوو لا نا‌کو‌که‌کان له‌سه‌ره‌تادا وتوو‌یژی درێژخایه‌ن و سه‌خت ده‌که‌ن، له‌ پاشانا هه‌ره‌شه‌ و گو‌ره‌شه‌ی هێز دێته‌ گو‌رێ و مه‌ترسیی داسه‌پاندنی جه‌نگ له‌لایه‌ن هێزداره‌کانه‌وه‌ به‌سه‌ر بێ هێزه‌کاندا دێته‌ کایه‌وه‌، تا له‌ کو‌تادا سو‌پاس بۆ راو‌یژی زۆر په‌سند هان‌دان و ناو‌ب‌ژی ژیرانه‌ی چه‌ند ده‌سته‌یه‌کی بێ لایه‌ن له‌ کێشه‌که‌دا، چاره‌سه‌ری‌ک ده‌دو‌زێته‌وه‌ به‌ دلی هه‌ر دوو‌لایان ده‌بێ، با‌لنده‌کان واز له‌ سێیه‌کی هه‌رێمی خو‌یان دێنن بۆ مه‌یمونه‌کان تیا‌یدا بله‌وه‌پ‌ین، مه‌یمونه‌کانیش به‌رام‌به‌ر به‌وه‌وه‌ ریگه‌ی با‌لنده‌کان به‌دن له‌ خاکی ئەوانا هێلانه‌ بکه‌ن. نووسه‌ری نه‌ناسراو (که‌ ده‌شێ له‌ سه‌ده‌ی شان‌زده‌ یا سه‌ده‌یه‌ بووبێ) له‌م شێ‌وازی خوازه‌یه‌ گو‌شه‌نی‌گای خو‌یمان بۆ ئاشک‌را ده‌کات ده‌ربه‌اره‌ی کێشه‌های زۆر گرنگ که‌له‌ کو‌مه‌ل‌گای ئاده‌میزادا با‌ون.. وه‌کو‌ به‌گ‌ژدا‌چوونی کاری ناپه‌واو دژ با یاسا، لێ‌بو‌ردنی دراوسێی، چاره‌سه‌رکردنی ناشتیانه‌ی کێشه‌کان له‌باتی هه‌ره‌شه‌ی جه‌نگه‌وه‌، به‌ کورتی هه‌موو ئەو شتانه‌ی په‌یوه‌ستیه‌ هاوبه‌شه‌کانی کو‌مه‌ل‌گای مرو‌ف ده‌گرنه‌وه‌. ئەوه‌ی لێ‌ره‌دا بۆمان هه‌لب‌ژاردوون به‌شی دووهم و نه‌ختیکیش له‌ به‌شه‌کانی سێیه‌م و چواره‌م و شه‌شه‌می داستانه‌که‌ن:

ھەمان رۆژ مەيموونە كان لە گەل سەرۆكە كانياندا كۆبوونەو، بۆ لىكۆلېنەو
و لىدوان لەبارەى كېشەكەيانەو لە گەل بالندەكانا، بە ھەموو بارىكدا
ھەليانسەنگاند و لە ھۆكانى بە وردى كۆلليانەو. لەكۆبوونەو كەدا ئەم
پرسىارە قوت بۆو: ”چى بكەين باشە؟“ لەناو كۆبوونەو كاندا مەيموونىكى
ھەرزەكارى ئىجگار بەھىز ئامادە بوو (ئەليما)يان پىدەگوت. لەسەروفەسالىدا
لەخۆبايى بوون دەتكا و لەچاوەكانيا ھىز و بوپرىى دەدروشانەو، ئەم ئىستى
ھەلسايە سەر پى، قوّل و بازووى لى ھەلكرد و بە توورەيى كلكى خۆى
راوھشانى و گوتى:

”مەيموونەكان! شتھاي نەبىسراومان لەم كۆبوونەو ەيدە بەر گوئى كەوتن،
ئەو بەلگەيەى بالندە پىشكەشيان كردوو كەم و زۆر لەو تىپەر ناكات كە
بانگەوازى بى بۆ (كىلانى زەويەكى گشتى بە گاسنىكى تايەتيو، خوئى
كردنى چىشتىكى ھاوبەش بە خۆيەكى تايەتيو، بە كورتى: يەكەك بىت
و بۆ خودى خۆى دەس بەسەر شتىكەو دابگرىت كە ئى ھەمووانە“ ئەمانە
قسەى بى مانا و قەلەن.. بەلام تەنانەت ئەگەر راستىش بن، من خۆم بۆ
ناگىرئ. دەپرسن بۆ؟ ئەوا چەند ھوونەيەكتان بۆ دىنمەو تاكو تىم بگەن.
”لە نىو ئاوە زۆر و فراوانەكەى ئوقيانووسدا، بە وىنە، ژمارەيەكى ئىجگار زۆر
گيانلەبەران دەژىن، ھەر لە نەھەنگى زەبەلاحەو تا دەگاتە وردىلە ماسى
و بوق و قوراويلكانەو. جا ھەر كاتى يەككىيان ئارەزووى ئاوى كرد ئەو
دەتوانى بەدلى خۆى لىى بخواتەو و ھەرگىز كىشەى ”ئەو ھى منە و ئەمە
قەدەغەيە“ لە ئارادا نىيە. يانەخۆ ئەم رىيازگە خۆلاويە بلىين، چەندەھا
حاجى رۆژ لە دواى رۆژ پىيدا گوزەر دەكەن! ھەريەكىش بە ئارەزووى خۆى
دەتوانى ھاتووچۆى تىادا بكات و رىيازگەكەيش ھىچ كۆسپىكى ناخاتە بەردەم.
ھەروەھا سەيرى ئاسمان بكەن! بە رۆژ و بەشەو، خۆر و مانگ، ھەر يەك

له کاتى ئاسایى خۆیدا تیشكى خۆى به سهر ئهم زهوییه دا په خش ده کات..
 ئایا تاقه جارێک رۆژهه لات شه ږى له گه ل رۆژاوادا کرد، یاخود باکوور هه رگیز
 چوو ه به گز باشووردا له سهر ئه وه دا ئاخو ئه و تیشکانه هى کامیانن؟
 ”جا، شاخى کونسانگى ئیمه یش ئه ئاوايه، که وابوو ئیمه ده بى یه کسان له
 هه موو ئه و گياوگۆله وه بخۆین که به لاپال و هه لډپره کانیه وه ده ږوین و
 به یه کسانى له هه موو ئه و ئاوانه ی بخۆینه وه که له به رزاییه کانه وه دږنه
 خوارى. بالنده کانیش، ئه و په له وه ر مه کړویانه، ته نیا بچووکتیرن هۆیان به
 ده سته وه نییه که رښگه مان لى بگرن، ئه گه ر هات و به زورى زۆرداران پښان
 خسته ئه و شوینه وه که هچ مافیکیان به سه ریه وه نییه ئه و کارێکى خراپیان
 به سه ردیت“.

”هه ر مه یموونیک له شیکی به هیژ و ئازایه تییه کی زورى هه یه، بالنده کان له
 پۆلانی و ئیمه ش له رۆنه که ره! هه ر یه کی کمان ئه وه نده به هیژ و نه ترسین
 به سانایى به سه د بالنده بویرین. به لام ئه مه تان له بیر نه چى پښوسته به یه ک
 میشک کار بکه ین چونکه بڤت و ناکوک بین هچمان پى ئه نجام نادریت.
 قسه یه کی نه سته ق هه یه ده لى: ”ده رزییه کی دووسه ر به کارى دوورمان
 ناشى! تا هیژه کاغان بى دوو به ره کیى و یه کین پښوسته ناکات ته نانه ت له
 سوپاکانى قه یسه ریش بترسین.“

وتاره که ی ئه لیما به قوولى ناخى مه یموونه کانى هه ژاند که ئاماده ی
 کۆبوونه وه که بوون و تیکرا په سه نډیان کرد، به تاییه تی چه ند هه رزه کارى
 ئه وه نده وروژا بوون چاوه کانیا ن له که لله یاندا زه ق ده چوونه وه و وا حه په سا
 بون قسه یان بو ئه ده کرا. که چى ئه وانى تر په سه ند کردنى خۆیانیا ن به م
 وشانه ی خواره وه نیشاندا:

”ئه گه ر هاتو هیژه کانى بالنده سووک و چرووکه کان په لاماریان داین، ئه وه
 هه نډیکمان خۆمان به قاچه کانیا نه وه شوږ ده که ینه وه، هه نډیکى ترمان له

”ئەو ھەرزەكارى بى ئەوۋى تەماشى پاش و پېشى خۆى بكا عەمبازان
بھاوئىت وەكو ئەو وە وایە كە خۆى ھەلەدەئىتە كەندىكى قوولەو،
ئەو ەش مسوگەرترىن رىگایە بو شەقكردى كەللە سەر و شكانى باسك
و قاچەكانىو. ھەرزەكارىك كە بەرلەوۋى بە قەلەمباز لە ئاوان بپەئىتەو
پانتايىەكەى پېشتر نەپىوابى وەكو شىتئ وایە كە بو مەرگى خۆى رابكات.
باشتر وایە گوۋ بو وتەى پىرە مەيموونى ھەلخەن و بە دانايى و لەسەرەخۆ
رەفتار بكەن. خۆپەرستى، تەماحكارىى و خەلەتان لەوانەىە لەسەرەتادا شتىك
و ەدەست بىنن، بەلام سەرەنجام ھىچ خىرىكىتان لى ناكەوئىتەو. ئەوۋى
بەم رىگەيەدا بروات بە دەگمەن لەم ژىنەدا ھاورىى پەيدا دەكا و لە

دوای مردنیشدا سزا و ئازاری دۆزهخ چاوه‌پوانی ده‌که‌ن. “ئه‌ز که له ره‌گ و ریشه‌ی کیشه‌که‌ی خۆمان و بالنده‌کانا ورد ده‌مه‌وه هۆیه سه‌ره‌کیه‌که‌ی له‌لای خۆمانه‌وه به‌دی ده‌که‌م. هه‌یج نه‌بی مه‌یموونه‌کان بوون یه‌که‌مجار په‌لاماری هه‌ریمی بالنده‌کانیان دابوو، ئیوه وه‌کو ئه‌و شه‌یتانانه ره‌فتارتان کرد که جارێکیان چرۆکیان گه‌یاند هه‌خاکی خودا‌کانه‌وه. بێگومان ئیوه خۆتان به ته‌واوی له‌و راستیه‌ی دنیان که بالنده‌کان له‌سه‌ر هه‌قن، که‌چی ده‌تانه‌وی به‌باره پێچه‌وانه‌که‌یه‌وه خۆتان ته‌فره‌ بده‌ن.” “هه‌رکاتێ به‌بی هۆی ره‌وا کیشه‌یه‌که سه‌ر هه‌لده‌دات بۆی هه‌یه سه‌ره‌نجامی ئه‌وتوی لێ بکه‌ویته‌وه به‌بیری که‌سدا نه‌هاتبێت. ته‌نیا گرێک بۆی هه‌یه به‌ ئاسانی سه‌رتاپای کیۆک داگیرسێنێ. ته‌نیا جۆگه‌له‌یی ده‌شێ شیوه‌ی دۆلێک سه‌ر ئاو بخات!”

“ئه‌گه‌ر هات و بالنده‌کان چاویان بپیه‌ خاکی به‌ پیتی ئیمه‌وه ئه‌وه به‌گیاخانه‌وه پاسی ده‌که‌ین و ده‌پارێزین. خو‌ئانه‌ویش هه‌ر هه‌مان شت ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر ده‌روازه‌ی خاکیان له‌لایه‌ن ئیمه‌ی تیره‌ی مه‌یموونانه‌وه، به‌ نیازی داگیرکردن و تالان و برۆی به‌رده‌وامه‌وه بخه‌یته سه‌ر گازاره‌ی پشت. گاشه‌ به‌ردێ له‌ به‌رده‌خانیکه‌وه به‌هه‌وێژێ که له‌ مووی بزنه‌وه ریسرابێ زۆربه‌ی کات به‌سه‌ر ملی بزنه‌وه ده‌نیشیته‌وه. که‌واته ئامۆژگاریتان ده‌که‌م، ته‌نها به‌کاروباری خۆتان هه‌خه‌ریک بن. هه‌موو ئاره‌زوویه‌کی چاوه‌چنۆکانه و ته‌ماکاری به‌لاوه‌ نین. چونکه‌ بێگومان گه‌لی چاکتره که هه‌یج کیشه و ململانی و شه‌ر و شوێنێک له‌ ئارادا نه‌بن!”

که‌ لۆسانگ پیره مه‌یموون له‌ وتاره‌که‌ی بۆوه، چه‌ند مه‌یموونی ره‌زامه‌ندیی خۆیان ده‌رپیه‌و گوتیان “بێگومان ئه‌وه‌ی لۆسانگ ده‌یڵێ راسته” ته‌نیا ئه‌لیمای هه‌ره‌زه‌کار و ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بی که‌ قایل نه‌بوون، ئه‌لیما به‌ تووره‌یی قیژاندی:

“میشکی پیره مه‌یموونان توانای پێشکه‌شکردنی هه‌یچیان نییه ئه‌فسانه

نەبى و لە قسەى پرۆپوچ بەولاول چىترىان لە دەم دەرنایە. مەترسىيەكى گەورەيش لەو دەايە كە لەوانەيە مەتەلۆكەى پىرەژنان بە قسەى نەستەق بزاین و ترسنۆكىش بە دانا و ژىر تىگەين. بۆ ئىمە ئىستى ھەمووى يەك شتە كى پەلامار دراو، خەلكى تر ياخود ئىمە خۆمان! گرنگ ئەو يە ئىمە كىشەيە كمان ھەيە و ھەموو قسەيەك كە بە مەبەستىكى پاكەو دەكرىت دەبى لەم گۆشە نىگايەو ھەر ھەلبدات، ئەگەر ھەنووكە قسە نەكەين ئەو ھەركاتى شەپك بەرپا بوو، لەبەرچاوى بالندە نەفرەت لىكراوە كاندا سووك و رىسوا دەبين و دەبى لە ئاست ھەموو ھاوړى گيانلەبەرەكانى تردا روورەش و شەرمەزار بين. مەيموون دەسەلاتيان لەبەين دەچى و ئىتر توانامان نامىنى لەئىو گيانداراندا چاو ھەلئىين. مەسەلە چىتر ئەو ھە نىيە ئىمە راستىن يان ھەلەيەن. وتەى پىشناتان لەبىر بى كە دەلئ: (ئەگەر درۆيەكى روت بۆ شاخىك بگىریتەو ھە بىگومان راستىيەكى بەقەد گامىشكى تىادا دەدۆزیتەو). جا شوورەيە ئەگەر ملمان بۆ بالندەكان كەچ كەين و نەتوانىن وەلامىكى شايستەيان بەدەينەو! لىرەدا مەيموونەكان بوونە دەستە دەستە و كەوتنە راوێژكردن كە دەبى لەو ھەلۆستەدا چى بكەين باش بى؟ لە ئەنجامدا چەند مەيموونىكى زانا و تىگەيشتوو ھاتنە گۆ:

”گرنگترىن شت بەراى ئىمە ئەو يە خو لە شەپ و شوپ و دوژمنايەتى بپارژىن. ئاشكرايە لەم كىشەيەماندا لەگەل بالندەكان ھەق بەلای ئىمەدا نىيە، ئەمەيش ئەو دەگەينى كە ھەرچىيەكى پىرە لۆسانگ فەرمووى راستە. ئىمەيش واى پەسەند دەكەين سەرلەبەرى تەگەرەكە پىويستە بە رىگەيەكى ئاشتىيانە و دوور لە ھەستى كىنايەتییەو چارسەرە بكرىت. لەتەك ئەمەشدا لەلایەكى ترەو راستە، نەنگىيەكى زۆر بەسەر خۆمانا دىنين ئەگەر ھەروا بە سووكى دان بەو ھەدا بنىين كە بالندەكان لەسەر ھەقن و ھىچ گەفتوگۆيەكى دىكەيان لەگەلدا نەكەين. بۆيەكا ئىمە وا پىشنياز دەكەين پىويستە لەسەرەتاو

بهو شیوهیه رهفتار بکهین که ههر ئیستی ئهلیما بۆمانی دهستنیشان کرد. له بهراییدا ئهو مهیموونانه دهئیرینه لای بالندهکان که پیشتر لهوئ بوونه. بام ئهوان به نهرمیش و به رهقیش قسهیان لهگهڵدا بکهن تاكو بزاین ئهوان نیازیان چیه و چۆن وهرامی پیشنیازهکانی ئیمه دهدهنهوه. ههروهها بهمهدا بۆمان روون دهیتهوه ئهگهر بالندهکان ئارهزووی شهپرکردیان ههبن و دهرفهتمان دهبن بزاین هیزیان چهنده و ئایا خوشیان ئاماده کردوو هانه!“ که گهیشته ئهم پرپارهوه، مهیموونهکان بههرو لانهکانیان بلاوهیان لیکرد. رۆژی دوایی وهفدی مهیموونان که به زۆری لهوانهوه پیکهاتبوو که پیشتر چوو بوونه ناو ههریمی بالندهکانهوه کهوتنه ری بۆ سهردانی (گراوس) گهوهی بالندان، بۆ ئهوهی ئهجامی راویژهکهی رۆژی پیشوویانی پیراگهیهنن. وتاریژهکهیان گوتی:

”هاورئ گراوس، گویمان بدهی! دوینی له کۆبوونهوهکهماندا که ههموو مهیموونان گهوره و بچووک تیايدا بهشداربوون، باسی ههموو شتیکمان کرد که لهتهک ئیوهدا گفتوگۆمان لهسهر کردبوون. لهگهڵ یهکتیدا دوایین: نهک جاری زۆران جار ههر جارهبیش لهسهرتاپای کارهکهمان کۆلییهوه. له وتوویژهکهدا مهیموونه به سالداجووهکان باری سهرنجی خۆیانان لهبارهی مهبدئهوه خستهروو، ههروهها مهیموونهکانی تریش گوشه نیگای خۆیان روونکردهوه. ئیمه ناتوانین ههموو ئهو قسانهتان بۆ بگێرینهوه که لهناو خۆمان وتران. بهلام ئهگهر له کورتی بیانپرینهوه ئهوا ئهوهی خوارهوه گوترا: ”کۆنسانگ، وهکو بهگشتی زانراوه، تهنیا چهند رۆژی لهمهوبهر قوت نهبۆتهوه، بهلکو لهو رۆژهوه که دنیا دروستکراوه ئهم لیرهدا قیت ویستاه. شیرو جانهوهری تر، ههروهها بالندهیش، به خواستی چارهنووس، له رۆژگاری باپیرهگهوانی باوک و دایکمانهوه، تیايدا هاتوونهته دنیاوه. لهوتهی دنیادنیایه و ههتا میروکه ئیمه به دۆستی و ناشتیان لهگهڵ ئیوهدا ژیاوین بهیهکهوه

گژوگیا که مان خواردوو و پیکه وه ئاوه که یمان خواردۆته وه و هه رگیز هیچ کیشه یه کمان له نیواندا نه بووه. مه یموونه کان له کۆبوونه وه که دا ئاوه ها دوان و زیاتریش ئه م داوا یه یان لێکردین: “ئه مه له بالنده کانیش بپرسن بزائن ئه ئاوه ها بووه یان نه؟” زیاتر له سه ری رویشتن “له گه ل ئه مه شدا ئیوه له م داوییه دا شکایه تی ئه وه تان کردوو گویا چه ن که سانی کمان په ریونه ته وه به ری ئیوه وه، که چی ئیوه ییش له لای خۆتانه وه فریون و به رده وامیشن له فریندان. به ئیو ئه وه جه نگه لانه دا که مه یموونیان تیدا ده ژین! ئیوه پیشتریش و ئیسته ییش هه میشه به ری دره خته کانی ئیمه تان خواردوو. ئیوه له عه ردی ئیمه دا خۆراک ده خۆن و ئیمه ییش له خاکی ئیوه دا ده له وه پێین. چی تیا به سته یه؟ نه خێر له راستیدا هیچ هۆیه کمان به ده سته وه نییه شکایه ت له یه کتری بکه ین. با شتر وایه له بنه په ته وه ده رنه چین که ده لێ “با ههروه کو تا ئیستا ژیاوین ئاوه ها بژین. ئه وسا نه شه ر و شوپ له نیواندا ده بی و نه هیچ کیشه یه کیش! ئا ئه مه سروشتی راسته قینه و بریاری ئیمه یه” “جا ئه گه ر بالنده کان بیان هوی رێشوینی نوێ دابنێن مه یموونه کان ئاماده ن یاری ده یان بدن، له سه ر بناخه ی ئه وه وه، ئه گه ر ئیوه به گری بپۆن ئیمه ییش به گری ده پپوینه وه، ئه گه ر به گه زیشتان پپوا ئه وه ئیمه ییش به گه ز ده پپوینه وه! ئه مه سه رجه می ئه وه راسپارده یه بوو که ده بوو به ئیوه ی رابگه یه نین. ئه گه ر بیسین ئه وه وه کو هه نگوین ده بی له گوچکه تانا، خۆ هاتو ره فزیشتان کرد ئه وه مانای بانگه وازی که بو کیشه و هه رایه کی زۆر درێخایه ن!” که مه یموونه کان له قسان بوونه وه، گراوسی سه رکرده ی بالنده کان رووی قسانی تیکردن. “ئه وه په ری گرنگی ده ده مه سه رتا پای وتاره که تان. ده متوانی بیگومان ده سته جی وه رامتان بده مه وه. به لام چونکه ئیمه ی بالنده هه زاران بگه ر ده یه ها هه زاران ده بین بو من جوان نییه به ته نی جوابتان بده مه وه. ئیوه بیگومان ئه وه په نده ی پیشینیان ده زانن که ده لێ “راویژی سن که سی ره مه کی له هه موو دانایی

تاکه‌ پسیپۆرێک به‌ نرخ و به‌ هادارتیه‌. به‌ لām ناتوانین بۆ ئامۆژگاریی بچینه‌ لای شای هه‌موو بالندان، گارودا چونکه‌ ئه‌و ئیستاکێ له‌ لوتکه‌ی هه‌ره‌ به‌رزى شاخی هیمالایادا ده‌ژیت. به‌ لām پێویسته‌ گشت بالندان پیکه‌وه‌ کۆبکه‌ینه‌وه‌، گه‌وره‌ و بچووکیان هه‌ر له‌بازی بال سپی تا ده‌گاته‌ خه‌رتهل و هه‌لۆ و هه‌تا ورده‌ بالنده‌ی که‌ دوینێ سهریان له‌ هیلکه‌ ده‌ریناوه‌، گفتوگۆکاڤمان ئه‌وانه‌ ده‌یکه‌نه‌وه‌ و سه‌ره‌پرشتی ده‌که‌ن که‌ به‌ زانا ناسراون و بریاره‌ کاڤمان ئه‌وانه‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن که‌ به‌ هی‌ز و ئازایه‌تیانه‌وه‌ ناویان ده‌رکردوه‌.

”ئیه‌وی مه‌یموون زۆرن، له‌ گه‌ل ئه‌مه‌شه‌وه‌ له‌ چاو ئیمه‌دا هه‌ر چنگیکن.“

ولاتی بالندان ئه‌وه‌نده‌ فراوانه‌ هه‌لۆی تیزپه‌وه‌ هه‌ژده‌ رۆژی ته‌واوی گه‌ره‌که‌ بێت و له‌سه‌ری ئیمپراتۆریه‌ته‌که‌مانه‌وه‌ بفری بۆ ئه‌و سه‌ره‌که‌ی دیکه‌یه‌وه‌. ئه‌گه‌ر هه‌موو بالندان بینه‌ کۆبوونه‌وه‌ که‌مانه‌وه‌ ئه‌وا رۆژیک و دوان به‌ش ناکه‌ن، بۆیه‌ ده‌بێ مانگی، دوان چاوه‌روان بن تاكو ئیمه‌یش راویژی خۆمان ده‌که‌ین و بریارێ ده‌ده‌ین. ئه‌وسا به‌ (تووتی)دا وه‌لامی خۆمانتان بۆ ده‌نیرینه‌وه‌. جا هه‌نوکه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ مالی خۆتان و باش ئاگاداری شه‌ش شتان بکه‌ن: مه‌یموونه‌ پیره‌کان له‌سه‌ر پۆپه‌ی دره‌ختانه‌وه‌ به‌رنه‌بنه‌وه‌. مه‌یموونه‌ ساواکان هه‌لنه‌دپرنه‌ که‌ندپانه‌وه‌. (با) سه‌رتان نه‌په‌رپین. کلکه‌کانتان به‌سه‌ر چلانه‌وه‌ نه‌شکینه‌وه‌. خۆراکشان له‌ ده‌م به‌رنه‌بیته‌وه‌ و گه‌نجه‌کانتان ئاو نه‌رژیننه‌ ده‌می پیره‌کانتانه‌وه‌!“.

مه‌یموونه‌کان دایانه‌ قاقای پیکه‌نین و دواى ئه‌وه‌ی سوپاسی گراوسیان کرد به‌ره‌و مال که‌وته‌وه‌ پێ.

وه‌ختی گراوس و تووتی گه‌یشتنه‌ خاکی مه‌یموونان داویان کرد مه‌یموون هه‌مووی کۆبکرینه‌وه‌. لۆسانگ، پیره‌ مه‌یموون، په‌یامی به‌ هه‌موو لایه‌کدا په‌خش کرد و به‌ دووی گشت مه‌یموونه‌کانیدا نارد که‌ به‌سه‌ر ته‌پۆلکانه‌وه‌،

یا له نیو دارستانه چره کاندایا خو له که ناری رووباره کاندایا ده ژیان. وه ختی هه موویان کۆکرانه وه، گراوس له ناوه ندیاندایا ویستا، باله کانی سی جارن لیکنان و بهم جوړه هاته گو:

”ئه ی مه ی مونه کان، گو ی له وه بگرن که پیتانی ده لیم: له میژ بوو ده مویست وه رامی ئه و پرسیارانه تان بده مه وه که له م دوایه دایا لیتان کردبووین. به لام ولاتی ئیمه له راستیدا زۆر فراوانه بویه نه مانتوانی زوو هه موو بالنده کان پیکه وه گردبکه ینه وه، جا هه ر ئه وه نده مان پیکرا به مانگو نیویک ته نها نیوه کیان کۆبکه ینه وه. له و پیکگه یشتنه گشتیه دایا بیروپراکانی ئیه مان به راستگو یی خسته به رچاوی بالنده کانه وه بی ئه وه ی تاکه وشه یه کی لی زیاد و که م بکه ینه وه. ده توانم بلیم هه موویان به گه وره و بچووکیانه وه، رای خو یانیان ده ربړی. به لام له بهر ئه وه ی زۆربه ی کات ریک نه ده که وتن وشه وه که گه لای دار هه لده وه رین، کروکی سه رجه می کیشه که ده شی به باشترین شیوه له لایه ن چهن د بالنده یه کی شاره زا و لیها توه وه ده ربړایی که گو تیان: ”مه ی مونه کان هه می شه له سه ر ئه و دروشمه سوورن که ده لی (چۆن ژیاوین بام هه ر ئاوه ها بژین). ده بی له مه دایا مه به ستیان چی بی؟ ئه گه ر مه به ستیان ئه وه یه له سه ر هه مان ریوشوین به رده وام بین که تا کو پار په یروان لیکنان ئه وایا ئه مه ویستی ئیمه ی شه، چونکه به وته یه کی تر ئه مه واتای ئه وه یه هه رکه س له سه ر خاکی خویدا مینیته وه. ویپرای ئه مه ی ش چاوپرینه شتی خه لکی دیکه و گه ران به دوا ی به رژه وه ندی تاییه تدا له سه ر حیسابی به رژه وه ندی خه لکی تره وه کاریکی ناره وایه و هه رگیز ناشی. ”ده ربه ندیکی نیوچیا به به فر هیچی لیتایه ت، رووباریک له ریژگه ی خویدا شه خته ئازاری پینا گه یه نیّت! به ته بایی پیکه وه ژیان وه روژیکه ی هه تاوی بی هه ور وایه که نه شه ر و شوړی تیدایه و نه دوژمنکاری، به لکو ئاسایش به رده وام بالی به سه ر هه موو شتیکا ده کیشن. جا له نیوان ئیمه ی شدا هه ر ئاوه ها ده بی

بێتو ئهو ده‌ستووره‌ په‌یره‌و بکه‌ین که‌ زه‌مانه‌ بۆمانی په‌سه‌ند کردووه‌.

”هه‌ر چۆنی بێ، ئیوه‌ به‌شیویه‌کی تر دروشمی خۆتانان ده‌رپیره‌، ئیمسال به‌ رێگایه‌کی ناره‌وا و نه‌گونجاو په‌لتان بۆ هه‌ریمی درێژ کردووه‌ که‌ هی بالنده‌کانه‌. به‌نیو ده‌ربه‌ندیکی چیایدا که‌ هیچ رێگه‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بووه‌، رێگایه‌کی تازه‌تان کردۆته‌وه‌. به‌سه‌ر رووباریکدا که‌ هیچ پردی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بووه‌، ئیوه‌ پردیکی تازه‌تان دروستکردووه‌. ئینجا ته‌نیا به‌مه‌یشه‌وه‌ وازتان نه‌هێناوه‌ که‌ ئیمه‌تان رووبه‌رووی تاوانی تازه‌ بابه‌ت کردۆته‌وه‌، بگره‌ ته‌نانه‌ت سووریشنه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌دا که‌ ده‌بی ئیمه‌یش دانیان پێدا بێنین و په‌یره‌ویشیان لێ بکه‌ین!

”ئێستی، گوێ له‌مه‌ بگره‌، بالنده‌کان هه‌رگیزاوه‌رگیز به‌و شتانه‌ رازی نابن که‌ ئیوه‌ داتانه‌پناون. له‌ هه‌ر کویدا که‌ یه‌کێ ویست و ئاره‌زووی خۆی به‌ زۆره‌ ملی به‌سه‌ر یه‌کیکی تر دا ده‌سه‌پێتی، ئا له‌ویدا ره‌گ و ریشه‌ ژه‌هراوییه‌کانی هه‌موو ناخۆشی و به‌دکارییه‌ک له‌ دنیا دا خۆیان ماتداوه‌. گوێ بگره‌، هه‌رگیز هیچ ئه‌نجامیکی چاک له‌ زۆره‌ ملیدا وه‌گیر نه‌هاتووه‌.”

که‌روێشکی کێوی، لۆدان، وتی: ”ئه‌ی بالنده‌کان، کێشه‌ی ئیوه‌ و مه‌یموونان زۆری خایاندووه‌ تا ئێسته‌یش رێکه‌وتنتان نه‌بووه‌. ئه‌م هه‌لۆیسته‌یش من و مام که‌له‌شێر زۆر ناره‌حه‌ت ده‌کا. ئه‌گه‌ر ئه‌م ناته‌بابیه‌ له‌نیوانتان هه‌ر به‌رده‌وام بێ ئه‌وا ده‌بێته‌ هوێ شه‌رێکی درێژخایه‌نی ئه‌وتۆ که‌ تیایدا هه‌موو چوار پێکانی دی لای مه‌یموونان ده‌گره‌، ئه‌مه‌یش بۆ ئێجگاری جیهان وێران ده‌کا. به‌لام ئه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌گه‌ڵ مه‌یموونه‌کان رێک بکه‌ونه‌وه‌ و ناشت ببنه‌وه‌ ئه‌وا سوود به‌ هه‌مووان ده‌گات. جا وا ئیمه‌ هاتووین بزاین ئیوه‌ به‌ چ مه‌رجێک ئاماده‌ن له‌گه‌ڵ مه‌یموونه‌کان ناشت بنه‌وه‌” بالنده‌کان، دواي راویژکردنیکێ کورت داویان له‌ گراوس کرد له‌ جیاتی ئه‌وانا وه‌رام بداته‌وه‌. گراوس گوتی:

”که رویشکه کیوی و که له شیر، ئەمەیه وەرانی ئیمه: له کیشە ی نیوان ئیمه و مهیموونه کان دا دەبی تەنیا ئەوه روون بکریتهوه که کئ له سه ره تادا بهرپرسیار بووه؟ چاکیش بزانی ئەم بهیه کا چوونه خەتای بالنده کان نه بووه، به لکو سووچی مهیموونه کان بووه به هۆی رهفتاره دوور له بهرپرسیارییه که یانهوه، جا دەبی لهوان بپرسن ئاخۆ له توانادایه ئاسایش هه بی یا نه؟ ئەگەر ئەوان بلین چاره سه ریه که مومکینه ئەوسا بپگومان هیچ کامیک له ئیمه دزی ئەوه نابین ئەو چاره سه ریه ده سته جئ ئەنجام بدری. له بهر ئەوه ش نا که ئیمه له م مهیموونه به سه زمانه بچکۆلانه بترسین، به لکو له بهر ئەم چوار خالانهیه که له میشکماندان: خەلک پێویستیان به جهنگ نییه، درهختان پێویستیان به مۆرانه نییه، له ش پێویستی به نه خۆشی نییه و گیانی ش پێویستی به ئازارچێژتن نییه“.

وه ختی گراوس لی بووه، که رویشک و که له شیر چوونهوه لای مهیموونه کان و تکای ئەوه یان لیکردن پریاری خویان بو پڕاندنه وهی کیشه له میژینه که یان له گه ل بالنده کان بدەن، هه مدیس لۆدان هاته وه گو:

”مهیموونان، گەنج و پیر و ناونجیکان، ئەم قسانه مان له گوئ بگرن! گه لی بالنده که به سه ر سه ری ئیمه ی جانه وه ر و درنده و ههروه ها ئەو گیانه به ره نیچیرانه ی له دارستاندا ده خولی نه وه، هه لده فرن، به پریاری چاره نووس لی ره دا ژیاون، له و رۆژه وهی که تیتیدا هاتوونه ته دنیا وه ئیوه براده رانه و به ئاشتی پیکه وه ژیاون. ناخۆشی و شهرو شورتان نه زانیوه. تەنیا له م دوایه دا دۆستاتی و ته بایستان نه ختیک پچراوه، ئەمیش به هۆی ئەم کیشه یه وه له گه ل بالنده کاندایه که هیچ پێویستی نه ده کرد، جا که له شیر و بهنده، له و پڕوایه دابن که کاتی ئەوه هاتووه کۆتایی پی بینن و باخۆریش دووباره به گه شی له ئاسمانیکی سامال و بپگه رددا بدره وشیته وه. که مئ پیش ئیستا له گه ل بالنده کاندایه له سه ر ئەم باسانه ده دواین. تاکه یه کیکیان له ناودا نه بوو پڕوای وابی ئاشت بوونه وه

له گه‌ڵ ئیوه‌دا کارێکی نه‌شیاو بێت، هه‌نووکە‌یش، به‌ هه‌مان راسپاردوه‌ وه‌ بۆ لای ئیوه‌ هاتووین. هیودارین که‌ ئیوه‌‌یش به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌گه‌ڵماندا ده‌سازین.

مه‌یموونه‌کان ده‌می بوو ده‌یانویست هاوڕیتی و ئاسایش له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا نوێ بکه‌نه‌وه‌، بۆیه‌ کا وشه‌کانی که‌روێشک له‌ ناخه‌وه‌ شادمانی کردن. له‌ خوشیا‌نا زه‌رده‌خه‌نه‌ی ئه‌وه‌نده‌ د‌ل‌گر روویانی داپۆشی چاوه‌ چووه‌که‌کانیان وه‌ختابوو به‌ ته‌واوی بزر بن! به‌ختیار و به‌ زامه‌ندییه‌وه‌ کلکه‌کانیان باده‌دان و هه‌ڵده‌سوړاندن و گوێیان:

”که‌له‌شیر و لۆدانی خوشه‌ویست می‌شکی ئیوه‌ له‌ هه‌ره‌ زێری بێ خ‌لت دروسته‌! جا ئیوه‌ بی‌گومان له‌ کاره‌که‌تانا سه‌رده‌که‌ون. داری قه‌ل‌شاو به‌ که‌تیره‌ و ئارده‌دار خوێ ده‌گریته‌وه‌ و کورته‌کی د‌راو به‌ ده‌زوو ده‌دوریته‌وه‌. ب‌ر‌و‌ن له‌و فه‌رمانی خ‌یره‌ی ناو‌ب‌ژیکردنتانا وه‌کو ئامۆ‌ژگاریه‌کانی (براه‌ما) شایانی پایه‌ و ر‌یز‌ل‌ینان بن. ده‌با به‌ره‌که‌تی ب‌ریاره‌کانتان وه‌ک یه‌ک به‌سه‌ر هه‌موواندا ب‌بار‌یت.

به‌دوای ئه‌م وشانه‌وه‌ که‌له‌شیر و که‌روێشک گه‌رانه‌وه‌ بۆ لانه‌کانیان تا به‌ هیمنی نه‌خشه‌ بۆ قه‌راردادیکی ئاشتیانه‌ دانین به‌د‌لی هه‌ردوولا ب‌یت. که‌روێشک باوه‌ری وابوو له‌و کیشه‌یه‌دا (هه‌ق) به‌لای بالنده‌کاندا بوو، به‌لام ب‌یت و ر‌ی‌گا به‌ مه‌یموونان نه‌ده‌ن به‌لانی که‌مه‌وه‌ له‌سه‌ر به‌شیکی خاکی ئه‌واندا به‌وه‌پ‌ر‌ین ئه‌وا ئه‌مان له‌ راستیدا هیچی‌ان ناب‌ی له‌سه‌ری ب‌ژ‌ین. ئه‌گه‌ر ب‌یتو مه‌یموونه‌کان ته‌نها سییه‌که‌که‌ی هه‌ریمی بالنده‌کانیان پ‌ی‌ بدر‌یت ئه‌وکاته هه‌چ مه‌ترسییه‌کی ر‌ی‌گری و ده‌ستدر‌ژیی له‌ ئیوان نام‌یت، که‌له‌شیر وه‌لامی ئه‌مه‌ی دایه‌وه‌: ”ده‌ترسم پ‌یش‌ن‌یازه‌که‌ت به‌ د‌لی ز‌ۆ‌ران‌یان نه‌بی، ئه‌گه‌ر نه‌یانسه‌لماند ئه‌وه‌ پ‌یش‌نازه‌که‌ی میان ده‌خه‌ینه‌ پ‌یش و ده‌ل‌ین، ده‌بی بالنده‌کان به‌سه‌ر خاکی مه‌یمووناندا ب‌فر‌نه‌وه‌ و مه‌یموونیش به‌ل‌ین‌یاند‌او‌ه‌

رېگه يان لېنه گرن و له ويدا دانه وپلّه كۆبكه نه وه. من له مېروايه دام به مه قايل ده بن. له گه ل ټه مه شه وه له پيشدا تو بدوئ و پيشنيزه كه ي خوټيان پيشكه ش بكه و منيش چاوه پروان ده بم بزاسم بالنده كان چوټى وهرده گرن. كه روپشك ټه م رېبازى په سهند كرد و پيكه وه چوونه وه ناو كومه لى بالنده وه. شوپنى خوټيان له ريزه كانى پيشه وه دا گرتوو يه كه مجار كه روپشك دوا، ټه ي هه لو، هه لوئى سميلدار، بازى كلك سپى، ټه ي هه موو بالنده مه زنه كانى تر، وهرن له ريزه كانى پيشه وه دا دانيشن! بالنده چووكتره كان، جيگاي خوټان له ناوه راستدا بگرن، ټيوه يش په له وه ره ورديله كان له ولاو له ملادا هه لنيشن. ټه م قسانه ي ټيستى له گه ل ټيوه دا ده يانكه م، وه ك گازانده ي يه كيكي نزم و بى ده سه لاته له بابايه كى بالآتر و زورده ستر. ټيمه ده زانين ره فتاريكى ئاواهى ټه وه نده به ريز نيه، به لام بيروړاكان كه وه ك به فرى تروپكى شاخه به رزه كان پاك و ينگه ردن، له شه كاغان كه وه ك ئاره مووشى سپى كه له شيردا شوږدرا بى بيخه وشن، وشه كاغان كه له هه وپنى ماست پاكترن پاكانه مان بو ده كهن و دلمان ده ده نه وه. خوزگه گوچكه تان ټه م وشانه يان ده بيسى، كه وه كو ئاوازي عود و تار شيرين و كاشكى له ميشكى خوټاندا بريارتان له سه ر ده دان! مه يمونه كان لانه كانيان له و ليره وارانده دان كه سروشت ټه م شاخه ي پيدا پوښيون، به لام ناچارن بو خوراك به م باسكانده بگه رين، جا ټه گه ر ټيوه ريگيان پينه ده ن ليره دا بله وه رين ټه وه هيچ هويه كى زينده گانيان به ده سته وه نامپنى. ټه لبه ته داواى ټه وه ناكه ين مه يمونه كان هه موو به ربوومى باسكه كانى چياكه بوخوټيان به رن، نه خير، ته نيا به ته وازووه تكتان ليدكه ين سييه كه كه ي پاوانه كانى خوټانيان بده نى. ټه وسا ټه وان هه رگيز پى ناهاوټنه ټه و ديو ټه و سنوورانده تانه وه كه خوټان ده ستنيشانيان ده كهن. ټيمه له وه دا دلنياتان ده كه ينه وه. وه ختى كه روپشك ليووه وه، بالنده كان هه مديس بو راويز گرډبوونه وه و به هه موو باريكيدا بيروړايان ئالوگور كرد.

له‌ ئه‌نجامدا بانگی قه‌له‌ره‌ش کرا قسه‌ بکات ”گوێ بگرن، گه‌مژه‌ینه‌، بزانی چیتان پێده‌لێم! راسته‌ راکانتان بێ خه‌وشن، به‌لام قسه‌ کانتان ده‌تانه‌وێ رای ئێمه‌ بزانی؟ هه‌ر ته‌یرێکی لێره‌دا کۆبوونه‌ته‌وه‌ و هه‌ر بوونه‌وه‌ریکی سه‌ر له‌شت ده‌ربکا، باش ده‌زانی ئێوه‌ پێشنیاز ده‌که‌ن ئێمه‌ سییه‌که‌کی عه‌ردی خۆمان بده‌ینه‌ مه‌یموونه‌کان. باشه‌ ئه‌مه‌ چیتره‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ خاکی بالندان بدزیت که‌ له‌سه‌ر هه‌قن و بیده‌یته‌ مه‌یموونان که‌ ناهه‌قن!؟

”ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌یه‌ ده‌ست له‌ پشتی ریگه‌ران بده‌یت بۆ ریگه‌رتن کردن، یاخۆ گورگی ده‌ستگیرکراو به‌ره‌للاکه‌ی بپروات، ها؟ بیگومان بیرتان له‌ ئاشتبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر نایاب کردۆته‌وه‌! به‌لام نه‌که‌ن ئه‌م جوړه‌ مه‌رجانه‌ به‌سه‌ر ئێمه‌دا بسه‌پین! گومانی تێدا نییه‌، کار باریکی جودای ده‌بوو ئه‌گه‌ر ئێمه‌ ناچار بواین، بیر له‌ فرۆشتنی به‌شیکی ولاتی خۆمان بکه‌ینه‌وه‌. ئه‌وسا پێویستمان ته‌نها به‌وه‌ ده‌بوو بزانی مه‌یموونه‌کان ئاماده‌ی چ نرخێک بوون بیده‌ن!

له‌م خاله‌دا، که‌له‌شیر پێشنیازه‌که‌ی خۆی خسته‌پروو: ”بالنده‌کان، هاوړی تووکنه‌کان! ئه‌گه‌ر رووبه‌رووی کاروباری مه‌زن بینه‌وه‌، یا هی بچووک هه‌میشه‌ پێویسته‌ گوێ له‌ بیروپرای گشت قسه‌که‌ریک بگرین، چونکه‌ زۆر زه‌حمه‌ته‌ بتوانین له‌ ته‌نیا که‌سیکه‌وه‌ مه‌به‌ستی هه‌مووان تیبگه‌ین. جا ده‌بی قسه‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتایی بیسڕین و بایه‌خی زۆر و تایبه‌تیان پێ بدریت. چونکه‌ زۆر دووره‌ له‌ ته‌نیا تیلمه‌ و پارچۆکانه‌وه‌ شتیکی دروست و ته‌واو بێته‌ کایه‌وه‌! ئێوه‌ ئه‌گه‌ر به‌ کرده‌وه‌ به‌ دۆلێکی ناوشاخاندا گوزهر نه‌که‌ن ناتوانن به‌راستی درێژیه‌که‌ی دیاری که‌ن و تاکو به‌ناو رووباریکدا نه‌که‌ون قولاویه‌که‌یتان بۆ ئاشکرا ناکریت. جا ئێمه‌ ته‌نها ئه‌و کاته‌ تێده‌گه‌ین مه‌سه‌له‌یه‌ک راسته‌ یا نه‌، که‌ ده‌گه‌ینه‌ کۆتاییه‌که‌یه‌وه‌ ئێمه‌ش وه‌ختی داوامان لێتانکرد به‌شیک له‌ خاکی خۆتان بده‌ن به‌ مه‌یموونه‌کانا هه‌رگیز هیچ نیازیکمان نه‌بوو زیانتان

پى بگه يه نين، به لكو ئه وه ته نيا نيوه ي كه مى پيشنيازه كه مان بوو. ئىستى گوئى بو نيوه كه ي تريس هه لخن:

”ئيوه خوٲان ده لىن ده بى مهيموونه كان نرځىكى باش بو خاكه كه تانا بدن، به لى پيوسته ئيوه كرپه كى زور چاك وه بگرن، ده شى بپرسن ”چهند؟“ باشه له نيو جهنگه لستانى مهيموونه كانيشدا بى ئه ژمار لانه ي بالندان ههن، ئه وه لانا نه له مه وه بهر و ئىستايش ههر له وىدان. ئيمه لىتان ده پرسين ”ئايا جهنگه لستان له راستيدا ئى مهيموونه كان نيه؟“ خو ئه گهر هى ئه وان بىت ئه وه لىتان ده پرسين ”ناخو ئيوه چىتان به وان داوه له جياتى ئه وه وه تا ئىستى ته حه مولى هيلانه كانى ئيوه يان له خاكى خو ياندا كردوو؟ ئايا ئيوه ئاماده ن له مه وپاش شتىكيان بده نى؟ جا ئه گهر نيازى هىچتان نيه بيانده نى كه واته بوچى بير له وه ناكه نه وه هيلانه كانتان له وى بگويزنه وه! شتىكى ئاشكرايه چونكه هىچ كوئيه كى ترتان نيه بوى برؤن. بويه كا ده بى ههروه كو جاران له ويدا بژين.

”ئىستا مهيموونه كان له شوينى خوٲان دانين و خوشتان له شوينى ئه وانا. ئه وه حه له ئه گهر به مشپوهيه سه يرى مه سه له كه بكهن، به ئاسانى تىده گهن چى راسته و چ چه وته. به لام ئه گهر ته نها له يه ك روويه وه سه يرى مه سه له يه ك بكرىت ئه وا ئه وه نده گه مژه ييه ههروه كو گاميشىكى كوئر به ره و پاوانان لىخوڤىت ئاوايه!“

تايينى: هه رچه نده له ده قه بلاو كراوه كهيدا به ئىنگليزى، تا ئيره نووسراوه و باسى ئه نجامه كه ي نه كردوو، به لام ههروه كو له پيشه كيه كهيدا دهرده كه وىت، دياره بالنده كان به وه پيشنيازه قايل بوون و كيشه كه به مشپوهيه له نىوانياندا چاره سه ر كراوه (وه رگيرى). له گوڤارى (New orient) ي چىكو سلفا كى به زمانى ئىنگليزى ژماره ”۶“ سالى ۱۹۶۲ (۱۹۶۲/۶) وه رگيردراوه و ئاماده كراوه.

ئەستێره كە

نووسەر: ئیچ جی ویلز

وه رگێرانی له ئینگلیزییه وه: مه جید ئاسنگەر

(یه کێك له خه یالە زانستییه هه می شه زیندوو هه کانی (ئیچ- جی. ویلز)
ئاخۆ چی رووبدات ئە گەر ئەستێره یه کی به رە للابوو بێته ئیو کۆمه له ی
خۆری ئیمه وه.)

که م که س، له وانه ی راهێنانێکی ئەوتۆیان له زانستدا نییه. ده توانن ده رێ
به گۆشه گێرییه بێ ئەندازه که ی (کۆمه له ی خۆر) بکه ن. رۆژ به ئەستێره
گه رۆکه بچوو که کانیه وه، به و گه ردیلانه وه که به ده وریدا ده سوو رپێنه وه. به و
نه یزه ک و شه هابه هێجگار وردیلانه یه وه: له بۆشاییه کی ئەمه نده فراوانی بێ
ئەندازه دا مه له ده کات که خه یال هه رگیز په ی پێ نابات. له پشت مه داری
(نیتپۆن) دا بۆشاییه. نه گه رمی و رووناکی تێدایه و نه ده نگیش. بۆ ماوه ی

بیست ملیۆن جار ملیۆن میل بۆشاییه کی به تالّه ئه وه یش که مترین ماویه که دابزیت بهر له گه یشتن به هه ره نزیکتین ئه ستیره یه ک و سا بیجگه له ژماره یه کی کهم له نه یزه ک و شه هاب که قه واره یان نه ختی له باریکتین گپه وه ئه ستورتره هیچ ماده ده یه ک هه رگیز بهم که نداوی بۆشاییه وه دا تینه په ریوه. هه تاکو له سه ده ی بیسته مده گه رۆکیکی نه ناسراوی عه نتيکه به ده رکه وت که بریتی بوو له ته نیکي هیجگار زه به للاح و بی خه به ردان زۆر به تیژی له نه یی ره شایی ئاسمانه وه به ره و رووناکی خۆر ته کانی ده دا. رۆژی دووم به هه ر ئامیژیکی چاک به روونی ده بیزارو له ماویه کی که مده وای لته ات به دووربینکی ئاساییه وه ببیزیت. له رۆژی سیهه مده خوینه رانی رۆژنامه بو یه که مجار له گرنگی ئه م دیارده یه وه ئاگادار کرانه وه.

رۆژنامه یه کی له نده نی بیروپای دۆچین (Duchaine) ی زانی بلاقورده وه که ئه م ئه ستیره بیانیه نوییه ده شی له گه ل (نیپتۆن) دا خو یان له یه ک بدن. بهم چه شنه له زۆربه ی پته خته کانی دونیادا خه لک چاوه پروانی روودانی دیارده یه ک بوون له ئاسماندا.

ئه و شه وه هه زاران که س چاویان به ئاسمانه وه رووابوو، به لام ئه ستیره ئاشناو گۆرینه کانیان بینن: وه ک هه میشه و بی هیچ گۆرانیك.. به لام له به ره به یاندا ئه و تاقمانه ی زوو چوبوونه بازاره کانه وه (شته) که یان بینی. ئه ستیره یه کی گه وره ی سپی باو له ناکاودا به ئاسمانی خۆردا په یداوو، سه عاتیکیش بوو رۆژبوو بۆوه ئه م هیشتا هه ر ده ده ره وشاییه وه. سپی و گه وره، وه ک خه په یه کی چووکله ی بازنه یی دیار و بریسقه دار. له سه دان روانگه ی ئه ستیره شوناسیه وه په شیوی و واق و پمان په نگیان خواردبووه. له کاتیکیدا ته نه دووره ده سته که به هه له داوان رووه و (نیپتۆن) هه لمه تی ده برد په له په ل بوو بۆ کۆکردنه وه ی ئامرازی فۆتوگرافی و سپیکترۆسکۆبه کان بۆ تۆمارکردنی ئه م دیمه نه سه رسو په یه ره وه. ویرانبوونی جیهانیك! چونکه

به راستی جیهانیك بوو، خوشك ئه ستیره یه کی خۆمان بێگومان که ئه ئاوا له ناکاودا رووبه رووی مه رگه ساتیکی گپراوی بووبوو.

(نیپتۆن) راسته وخۆ پانه وپان له لایه ن ئه ستیره نه ناسراوه که ی ئه و دیو بۆشاییه وه لی دراو گه رمی لیکدانه که دوو ئه ستیره ره قه کان ی گوپین بۆ گلپه یه کی گه رمی هیجگار ناقۆلاوه. ئه و رۆژه دوو کاتژمیر پێش به یان ئه ستیره زله سپی باوه که به ده وری جیهاندا رۆشت و ته نیا ئه و کاته ونبوو که له رۆاودا نقومبوو بوو خۆر له ئاسماندا به رز بۆوه. دووه مجار که هاته وه سه ر ئه و روپاوه، له گشت شوینیکیدا کۆمه لانی ته ماشاکه ران به سه ر هه لدیری گرد و ته پۆلکانه وه، به سه ربانانه وه، له ده شت و ده و راندا، بیدار بوون: چاویان بریووه خۆره لات و چاوه پروانی هه له اتنی ئه ستیره زله تازه که بوون که هه له ات شه و قیکی سپی له پێشه وه یه ههروه ک گپیکی ئاگری سپی. سه رتا پای دونه ی رۆشن کرده وه. ئه وانه ی شه و ی پێش نزیکبونه وه که یان دی بوو که چاویان پێکه وته وه هاواریان لیه لسا و قیزان دیان: ”ئێستێ گه و ره تره و به شه وق تریشه! که چی له نۆرینگه تاریکه کاندا زانا ئیشک چیه کان هه ناسه یان له خۆ بریوو به حه په ساوییه وه خێسه یان لیک ده کرد و ده یانگوت: ”نزیکت بۆته وه و نزیکترا!“ چرکه چرکی ته لگراف ئه م وشه یه ی قۆسته وه و به نیو ته له کان ی ته له فۆندا له رزییه وه و له هه زار شاردا نووسه ران په نجه یان گه یانده چاپه وه. ”نزیکت ره“. پیاوان که له هه زاران شویندا گفتوگۆیان ده کرد له ناکاو بریاریکی ئه ندیشه ییاندا به سه ر وشکانه وه، ئه و رۆژه پش وه ک براکه ی به رای ی چووه سه ر و له گه ل دوا پاسه وانانی تاریکایی ته ماویدا ئه ستیره بیانییه که هه مدیسان به رز بۆوه. ئه مجاره یان هینده گه ش بوو که مانگی چوارده له ئاستیدا ده تگوت ته نیا شه به حیکی کالی خۆیه تی و هیچی تر. هه موو سووچیکی جیهان ئه و شه و گاره بیدار بوو زه نگ له ملیۆنه ها قو له ی کلیساکاندا به گوئی خه لکیاندا ده دا که چیت تیاوان نه که ن به لکو

له کلیساكانا بۆ نوڭزكۆببنه وه و بپارینه وه. شه قام و خانوو هه مووی رووناك بوون ئاوکۆکانی که شتییه کان ده دره وشانه وه، هه ر چ ریگاوبانی که به ره وه به رزاییه کان هه لکشابوون به درژیایی شه وگاره مۆنجه یان ده هات له خه لکدا. له سه رجه می ده ریاکانیشدا پاپۆره پراوپر له خه لکه کان رووه و ئوقیانووس و به ره وه باکوور ئاماده ی هه لاتن بوون. ئەمەیش چونکه پیشه کی ئاگادارییه کی پسپۆریکی ماتماتیکزان له سه رتاپای جیهاندا به برووسکه راگه یاندرابوو، ئەستیره تازه که و (نیپتۆن) به ده ست له ملانییه کی ئاگرینه وه زۆر به ته وژم و راسته وخۆ رووه و خۆر ته کانیا ن ده دا.

له هه ر چرکه یه کدا ئەم تۆپه له گلپه داره سه د میلی ده بری و له هه ر چرکه یه کیشدا ته وژمه تۆقینه ره که ی زیاتر ده بوو. ئیستی که وا به ئاسمانه وه ده فپی ده بوو سه د ملیۆن میل له زه مین دوور بکه وتایه ته وه. به لام له نزیك رپره وه دیاریکراوه که یه وه ئەستیره به هیزه که ی (جووپیتهر) موشتهری و مانگه کانی زۆر خیرا ده سوورانه وه سه ره رزانه و له سه ره وخۆ به ده وری روژدا ده خولانه وه.

هه ر چاوتروکانیک هیندی راکیشانی نیوان ئەستیره ئاگراوییه که و هیزه هه ره مه زنه که ی ئەستیره کانی تر زیاتر په ره ی ده سه ند. باشه ئەدی ئەنجامی ئەو راکیش راکیشه؟ چارنییه (جووپیتهر) له خولگه ی خۆیدا ده ترازیتریت و ده خریته سه ر رپره وپکی هیلکه ییه وه، ئەستیره ئاگراوییه که ش که له ئەنجامی ئەو راکیشانه رپره وی ته کانه به ره وه خۆره که ی لی ده گوڤدریت، رپره وپکی لار بوخوی ده گریته به ر و له وانه یشه له گه ل زه مینی ئیمه دا خویان له یه ک بده ن و بیگومان زۆر له نزیکیه وه تیپه ریت.

”بومه له رزه سه ره له دان و ته قینه وه ی بۆرکانه کان، گیزه لووکه و گه رداو، لافاو تۆفان، به رزبوونه وه یه کی به رده وامی پله ی گه رمیی بۆ نازانم چ سنووریک ئە ئاو پرۆفیسۆره ماتماتیک زانه که پیشینی کردبوو.

بەلام ناشى تۆۋاي دابىئىت كە سەراپاي دونيا بە ھۆى ئەستىرەكەۋە ترسە تۆقىنەرەكەيان لىنىشتىبوو. نەخىر لە دە بەشان نۆ بەشيان ھەر بەكار و فەرمانى ئاسايى خۇيانەۋە خەرىك بوون. رۆژنامەكان سووربوون لەسەر دەرزىەكەى سالى يەك ھەزار چونكە ئەوسايش خەلكەكە پىشېنى كۆتايىيەكەيان كىرەبوو. ئەستىرەكە تەنيا غاز بوو، ئەستىرەكەى كلكدار لەوانەيش بوو نەتوانى خۆى لە زەۋى بدات، لەۋەۋپىش ھەرگىز شىكى ئە ئاۋا روۋى نەدابوو، ھەستى دروست لە ھەموو شىۋىنىكدا پتەو و چەسپاۋ و گالتەى بەۋانەيشەۋە دەھات كە تۆقى بوون و بگرە نەختىكىش ھەزى دەكرى ئازاريان بدات.

ئەۋ شەۋە لە ھەۋت و چارەككىدا بەكاتى (گرىچ) ئەستىرەكە دەگاتە نىكتىرەن شوپن لە ”جوۋپتەر“ ۋە ئەوسا جىھان چاۋى بە چارەنوۋسى شتەكان دەكەۋى و دەيىنى چ شىۋەيەك ۋەردەگرن، بەلام لىرە بەدۋاۋە قاقاي پىكەنىن و ئىستا ئەستىرەكە گەۋرە بوو، سەعات بە سەعات و بە بەردەۋامىيەكى ترسناكەۋە تا دەھات زلتىر و گەشتىر دەبوو تا ۋاي لىھات شەۋەكەى گۆپى بە رۆژى رووناك. شەۋى پاشتىر بەسەر (ئەمەرىكا) دا ھەلات بە قەبارەيەكى نىزىك لەھى مانگەۋە، بەلام ھىجگار گەرم، بەجۆرئ ھەرچى سەيرى بىكرىيە رەشايى لە چاۋىدا نەدەھىشت. ھەناسەبايەكى زۆر گەرم ھەلىكىرد و تا دەھات تەۋژمى دەسەند. بەسەر (فەرجىنيا) و (بەرازىل لە خواروۋى دۆلى (سانت لۇرانس) دا ئەستىرەكە بەنىۋو پەۋە ھەۋرى دوۋكەلۋى و بە گرمەگرمى ھەۋرە تىرىشقە و برووسكەدارى تىز رەۋدا سەرەتاتكىي دەكرى و برووسكەى رەنگ بىنەۋشەيى ناۋە ناۋە دونىاي دادەگىرساند و دەكوژايەۋە و ئىنجا دايكرىدە تەرزىەكەۋە ھەرگىزاۋەھەرگىز وپنەى نەبىزابوو (لە مانىتوبا) دا بەفر تۋايەۋە و لافاۋى وپرانكار گشت لايەكى گرتەۋە. لەسەر ھەموو شاخەكانى بان زەۋىدا بەفر و سەھۆلبەندان كەۋتنە تۋانەۋە. سەرچەم

رووباره کانی شوینه بهرزه کان کۆلو کۆل پر و به لرفه لرف هه لسابوون و درهخت و لاشه های گیانله بهر و ئاده میزادیان لوول و راپیچهك ده دا، زییه کان تا ده هات له نیو پرشنگه ترسناکه كه وه زیاتر هه لده ستان و به نهرمی به سه ر لیواره کانیاندا ده پرژان به شوین دانیش تووانی دۆله کانیانه وه که ئیستی هه لده هاتن، به درپژێ که ناری (ئهرجه نئین) و سه رووی (ئه تله نئیکی باشورو) یشه وه خیراوه کان هینده بهر زبوو بوونه وه که ئه وه نده ی به بیرى ئاده میزاد بیت شتی ئه ئاوا هه رگیز رووی نه داوه، گهرداوه کانیشى ده یان میل ئاوه کانیان بۆ سه ر ویشکانی راده پیچین و چه ندان شاریان به ته وای له ئاو نقووم ده کرد. ئه وه نده گه رمایی شه وه که تینی سه ندبوو هه ل هاتنی خۆر له ئاستیدا وه کو هاتنی سییه ری وابوو بوومه لهرزه ده ستی پیکرد.

له خوارووی (ئهمه ریکا) دا له بازنه ی ته وه ری باشووره وه تا ده گاته (کیپ هۆرن) گرد و ته پۆلکه هه ره سیان ده هینا، زه وی ده قله شییه وه، خانووبه ره و دار و دیوار سه راپا رۆده هاتن و کاو له ده بوون.

به مشیویه ئه ستیره که، به خو و به مانگی ره نگ کالی نیو پیخه فی بیماردا، به سه ر (پاسیفیک) گوزه ری کرد و گهرداوی بروسکاوی به دوا ی خویدا هه لده کرد و شه پۆله هه میشه په ره سه ندوووه کان خیراوه کان که به شوینیدا لووشه لووشیان بوو که فوکۆلیان ده کرد و دوورگه به دوا ی دوورگیان ده کرد به ژیره وه و له مه ردوم پاکیان ده کردنه وه له ئه نجامدا به شه و قیکی چاو کوێرکه رانه وه به هه ناسه یه کی ته نوریه وه دیواریک ئاوی په نجا پی بهر زه وک برسی و هه لپه هه لپ به سه ر ده شتاییه کانی (چین) دا به ره و ناوه وه هه لمه تی برد.

بۆ ماوه یه ك ئه ستیره که ئیستی گهرمتر و زلتر و روناکتر له خو ر له ساتی هه ره به هیزیدا، به شه و قیکی بی به زه ییانه وه و لاته پان و به رینه پر له خه لکه که ی رۆشن کرده وه، شاروگونده کان به په ره ستگا و داروده رخته کانیانه وه،

به رێگه و بانه کان و کێلگه فراوان داچێناوه کان و ههروهها ملیۆنهها خه لکی بێخه و که له ترسیکی ئومێدبێدا چاویان به ئاسمانه هێجگار به شه و قه که وه رووابوو، ئه وسایش نزم و له زیادبووندا. هاژهی سیلاوان دههات. باری ملیۆنهها پیاو ئه وێ شه وێ بهم جوړه بوو، هه لاتینک بوو دهست و قاچه کان له گه رمانا قورس و سست، هه ناسه سواروو تهنگه لافاویش وهك دیواری خێراو سپی به دوویانه وه، له پاشانی شدا مه رگ. ولاتی (چین) به مه شخه لێکی سپی و گلپه دار داگیرسابوو، که چی به سه ر (ژاپۆن) و (جاوه) و سه رجه می دوورگه کانی روژه لاتی (ئه فهریقا) وه ئه سستیره مه زنه که تۆپه له ئاگرێکی سووروکال بوو له بهر ئه وه هه لم و دووکه ل و مشکیه وه که بۆرکانه کان هه لیان ده دانه ده ره وه بۆ پیشوازی کردنی ها تنه که یه وه سه راپای زه مین که وته هه ژانه وه و شریق و هوړه وه هه ر زوو به فره دیرینه که ی (تیبیت و هیمالیا) که وته توانه وه و به لیشاو به ئێو ملیۆنهها که نداوان دا که تا دههات قوولتر ده بوونه وه، به سه ر دهشتاییه کانی (بۆرما) و (هیندوستان) دا ده رژانه خواره وه سه ره تیک قزاوه کانی جهنگه ل و دارستانه چره کانی (هیند) له هه زار شویندا گرپان گرتبوو. له ژیر ئاوه تێژپه وه کاندایه ده وری قه دی دره خته کانه وه زۆره ها شتی ره ش هه بوون که تا ئیستا به سستی کۆششیان ده کرد و گر وهك خوین سوور هه لگه پراوه کانی ئاگریان ده بریسکانده وه، کۆمه لانی ئافرهت و پیاوی شپه رزه به رێچه کی رووباره کاندایه سه ره وه خوار هه لده هاتن، بۆ ته نیا دوا هیواکه ی ئاده میزاد ده ریای پان و به رین!

ئه سستیره که تا دههات زلتر ده بوو، گه رمتر و بلێسته دارتر، خیراییه که شی ئیستی تۆقینه ر بوو.

گه رده لوولی هه لم له وه شه پۆله ره شان وه هه لده ستا که بێ پسانه وه و زۆر به گوڕ شالۆویان ده هینا و له گه ل ئه و پاپۆرانه دا که گه رداو یاری پنده کردن ده بوون به خال به سه ر رووی ده ریاهه. تیکرپای دهشتاییه کانی

(هیند) ئەو شەو بوونە بیابانیکی تەنکاوی بریسقەدار. پەرستگا و کۆشک و تەلارەکان و گرد و تەپۆلکەکان کە لە خەڵکدا رەش داگەرابوون تیایدا بەرز دەچوونەو. هەموو منارەیهک، وەکو هیڤشو، تۆپەل خەلکیان تێو ئەلابوون، ئەو خەلکە چۆنکە گەرما و ترس چۆکیان پێدادبوون یەک بەدوای یەکدا بوو ناو ئاوە ئێلە کە خەڵۆر دەبوونەو.

لەوکاتەدا (موجیزەیهک) روویدا، لەناکاو، کاتی ئەستێرە کە بەسەر (هیند) هەو ئەو ئاسرابوو، سێبەری بالی بەسەر ئەو کوورە بێ ئومێدیەدا هەلکێشا. ئینجا هەناسە کێزەبایەکی فێنک هاتوو ئەوجا لە هەوا ساردەو بوو کەوێ رەو هەور گەردبوونەو و پیاوان بە نیمچە کوێریە کەوێ چاویان بریبوو ئەستێرە کە و روانیان وایەیکەرێکی رەش بەسەر رووناکیە کەدا دەکشا، کۆمەلێ ئەو مانگ بوو هاتبوو ناوەند ئەستێرە کە و زەمینەو. تەنانەت کە پیاوان لەم ساتەدا هەسانەو دا لەبەر خوادا دەپارانەو، لەخۆرەلاتدا، بە تەوژمیکی سەمەر و هۆ نەزانراوێ رۆژ دەپەرێ. ئینجا ئەستێرە کە و رۆژ و مانگ سێ قۆلی بەیە کەوێ بە ئاسماندا تێژ تێپەرین. جا ئێستێ بوو چاودێر ئەو روپیەکان ئاوابوو، ئەستێرە و خۆر لەیەک نزیک و بەسەر یە کەوێ هەلھاتن و سەرەو روپانە بەرەو بۆشاییەکی تێیان تەقاند.

ئینجا نەختی هیواشتەر و لە دواییدا پشوو یەکیان دا ئەستێرە و خۆر یەکیان گرتوو بوون بەیەک مەشخەلی گەر لە چەقی ئاسماندا. چیتەر مانگ بەری ئەستێرە کە نەگرت و بگرە خۆشی لەنیو رووناکیەو بە شەوقە کە ئاسماندا هەر لە چاویشا ونبوو، جا هەرچەند ئەوانەدا تە ئەوکاتە لە ژیاندا مابوون زۆربە کات خۆیان لە گیل کردبوو گەوجانە و بێ باک تێوەیان دەروانی.. بەلام هیشتاش پیاوی و هەبوون لە مانای ئەم نیشانانەو تێیگەن، ئەستێرە کە و زەمین گەشتبوونە ئەوپەری نزیکیانەو، یەک بە دەوری یە کەدا سوورابوونەو و ئەستێرە کە رەت بوو، ئێستاکێ لەدوا قوناخی گەشتە

بئ جلهوه كهيدا خيراتر و به گوتر، كهوتبووه پاشه كشه.. سه ره وخوار بو ئيو
روژه وه!

له پاش ئه وه دا هه وران گردبوونه وه، هه وه تریشه و برووسكه چارشوێکیان
به ده وری گیتیدا ته نی، له سه رتا پای زه ویدا ره هیله و شهسته بارانیکی ئه و تو
دایکرد مرۆف له وه پێش هه رگیز نه دیوو. له و شوێنا نه دا كه بوړكانه كان
روو به پرووی خپوه تی هه وه وه له پر سوور هه لده گیرسان لیشاوی قوړ و
لیته چۆراوگه یان تیادا ده به ست. له گشت لایه كه وه ئاوه كان هه لسا بوون و
خوړ به سه ر وشکانییه كاندا راده بوړدن و شوێنه واری وێرانه ی لیته و قوړاویان
جیده هیلا. زه ویش وه كو لیواړیکی نوقمی گه رداو پری بووو له و هه موو
شانه وه كه سه ر ئاوكه وتبوون له ته ك لاشه ی بئ گیانی ئاده میزاد و
جانه وه رانه وه ئه و روژانه ییش كه به دوا ی ئه ستیره كه و گه رماییه كه دا هاتن
روژگاری تاریکی بوون بو ماوه ی چه ندان هه فته و هه یقه وه بووله رزه هه ر
به رده وام بوون.

به لام ئه ستیره كه گوزه ری كردبوو، مرۆفیش كه برسیه تی وزه ی له به ردا
بریوو زۆر له سه رخۆ زاتی وه به ر دهاته وه، ورده ورده خشینه وه، به ره و
شاره كاول بووه كانیان و ئامباری دانه وێله ی بن قوړ و لیته كه وتوه كان و
باخ و كێلگه له ئاودا خنكاوه كانیانه وه ئه و ژماره كه شتیانه ش كه له چنگ
گه رداوه كان دا رزگاریان بووو. به تیکشكاوی وه ك گێژ زۆر گران و به
ترسه وه به تاقی كردنه وه و پێوانی قوولی له ده ریاوه. به نیو ته نكاوه تازه كاندا
هاتنه وه، كه سه رده میك به نده ری ئاشنا و ناسراو بوون ئه و جا كه گه رداوه كان
ره وینه وه و مرۆف بوی ده ركه وت كه له هه موو شوێنیکدا روژگار درێژتر
بوون له جاران و خوړ زلتر و مانگ كه ته نیا به قه د سییه کی قه واره ی پێشووی
لێهاتبوو، ئیستی له ئیوان نوێونه وه یه ك و نوێونه وه یه کی تریدا هه شتا روژی
ره به قی ده خایاند. ئه ستیره ناسانی تایبه ت له (مه ریخه وه) ئه م رووداوانه به

قوولئى و له ناخرا سهرنجيانى راكيشابوون. ”ئەگەر سهرنج بدهينه بارستايى و پلهى گهرمى ئەو مووشەكهوه كه بهنيو (كۆمهلهى خوړى) ى ئيمه دا بۆناو روژ ته قىز ابوو، يه كىكيان نووسى: ”شتىكى سهرسورهيئره زهوى كه زۆر به زهحمەت له پىكانى مووشەكهوه رزگارى بووبوو، ئەم زيانە كه مەى ليكهوتەوه؟

گشت نيشانه جياكه رهوه ناسراوه كانى كيشوه ره كان و بارستايى ده رىاكان وه كو خويان ماونه ته وه.

له راستيدا ته نيا جياوازييهك وا پيده چىن كه م بوون و پووكانه وهى رهنك سىپى هه لگه ران بىت (كه وا دانراوه ئاوى بهسته لهك بى) له دهورى ههر دوو ته وه ره كاندا، ”ئەمەيش ته نيا ئەوه ده گهيه نى كه گه وه ترين كارەساتىكى ئاده مىزاد بووى ههيه چەند چووكه له بىته بهرچاو له دهورى چەند مليۆن ميلليكه وه).

سەرچاوه:

the readers digest volume 37 October 1958 P.P 173- 180

گۆڤارى (كاروان) ژماره ۱۲ ى ئەيلوولى ۱۹۸۳

کلکه سه گ

عه زیز نه سین

مه جید ئاسنگهر: له ئینگلیزیه وه وه ریگنێدراو

(به زمه سات) ره گ و ریشه یه کی دوورودریژی له وێژه و هونه ری میلی
تورکیدا هه یه. کلاسیکیه کۆنه کان و ته نانه ت شاعیر و نووسه ره نوێخوازه کانی
ئه م دوا ییه ش هه وه سیان به گه شه و بره و پیدانی دا هاتووه. ئه ده بی به زمه سات
(نه ک هه ر له لایه ن (seyhi) یه وه که له سالی ١٤٢٠ هاتۆته دونیا وه، و زۆران
کلاسیکی تریشه وه به کار هی نرا وه، بگره له لایه ن (عمر سیف الدین) یشه وه
(١٨٨٤-١٩٢٠) که یه کی که له رۆمان نووسه هه ره ناسرا وه کان به کارهاتو وه.
عه زیز نه سین ته وا و که ری رییازی به زمه ساته له وێژه و هونه ری میلی
تورکیدا. ئه م له ئه سته م بوو له دایک بو وه. سالی ١٩٣٥ قوتابخانه ی سوپایی
و سالی ١٩٣٧ ئه کادیمی ه ی سه ربازی ته واو کردو وه و قوتابخانه ی سه ربازی

تهکنیکیشی له ۱۹۳۹د/ له سالی ۱۹۴۴ دهستی به بلاوکردنه وهی یه کهمین وتاره کانی کرد له گوڤاری (به دی گون)د/ له ۱۹۴۵ دا گوڤایه وه رۆژنامه ی تان (tan) و چهنده ها سکیش و رایپورتی بو دهنارد. له ۱۹۴۶ دا گوڤاریکی گالته جاری بی به ناوی (مارکوپاشا) وه ده رکرد و له ۱۹۵۱ د/ بووه خاوه نی نامه خانه یه کی تاییه تی خویه وه. له ۱۹۵۲ وه ک وینه گر بو (بای ئوگلو) beyoglu ئیشی کرد و له ۱۹۵۳ بوته په یامنیکی به رده وامی گوڤاره گالته جاریه کانی akbada و dolmus. ئیستاش ئه ندامیکه له دهسته ی نووسه رانی رۆژنامه ی Aksam دا.

له ماوه کورته که ی کاری ئه فراندن (داهینان)یدا ۳۴ کتیی نووسی: زۆربه یان چیرۆکی گالته جاری بی و سه تیرن. له مانه دا چواریان رۆمان و دوو کۆمیدیان. عه زیز نه سین شوهر سواریکی بی هاوتای ئه ده بی گالته وگه پی تورکیه به هه موو سیفه ته تاییه تیبه کانه وه. هه ربه مه شه وه دابین نابی که ههستی به زم و پیکه نینی خوینه رانی بوروژینی و بهس، به لکو هانیان ده دات بیربکه نه وه. ههروه ها به چاوکی زۆر تیژ و وردبینه وه هه موو شتی له ژیا نی میلیه ته کهیدا ده بین و ئازایانه و بی ترس له باره یانه وه ده نووسی، بو ئه مه بیش چهن دان جار زیندانی کراوه. عه زیز نه سین ئاوینه یه کی لار د ه خاته به رده م شته کانه وه تا کو هه له و چه وتیه کان ئاشکرتر بین به رچاوه وه. له هه موو شتی زیاتر هه ز به وه ده کات ره خنه کانی ئاراسته ی هه موو ئه وانه وه بکات که به دن، ساخته ن، ناراستن، که م و بی می شکن، له نووسیندا شیوازیکی تاییه تی بو هاوتای هه یه، له کاتیکدا به ته واوی ده مانخاته قاقای پیکه نینه وه، هه مان کات له شیوه ی (سه تی ریکه وه) له ژیا نی راسته قینه ی تورکیا مان بیدار ده کاته وه، تابلویه کی (واقیعی) بو ژینی خه لکه ره مه کیه که ده کیشی که ئیمه هینه یان ده رباره وه نازانین.

کاتیک به ئێو گونده کاند رەت دەبووین یەك شت زۆر سەرنجی راکیشا، سەگەلێکی زۆرمان بینی بەلام هیچ کامێکیان کلکیان پێوه نەبوو، بە رابەرە کەم و ت کە مامۆستایێ بوو ”هەموومان دەزانی و لامان ئاشکرایە دینشینەکان گویچکە ی سەگەکان لێدە کەنەوه، خوێ و بیبەریان لێدە دەن و دەیدە نەوه بە سەگەکان بیخۆن هەتا کو (دێتر) یان بکەن، بەلام هەرگیز من گوێ بیست نەبوومە کلکی سەگەکانیان بپرن.“

”دەشی ئەمەیان جوړه پەرور دەیه کی تایبەتی سەگان بیت“ مامۆستاکە وەلامی دامە. هەر لەیە کەمەمین گونددا لەو پیرەمێردەم پرسى کە ئیمە ی بر دەوه مالى خویان ”بۆ سەگی ئێرە کلکیان نییە، ئایا ئەمە جوړه پەرور دەیه کی تایبەتی سەگانه؟“ پیرەمێردە بە گرژییەوه، ”ئەم باسە حە کایەتیکى لەسەرە، ئەگەر قەلست ناکات دەتوانم بۆتی بگێرمەوه“ ئەمە ی گوت و دەستی پێکرد.

”جاریکیان مودی رى ناحیە ئەم فەرمانە ی لای خوارەوه ی بۆ ناردین، (لەسەر گونده کەتان براوە تەوه کە پێویستە هەر سالى سى سەر (یە کانه) بەراز بکوژن) بە بیستنی ئەو فەرمانەوه هەموو شلە ژاين، دەستیکمان کەوتە پاش و دەستیکمان کەوتە پێش. گوندیەکان بە منیان گوت: ”تۆ زۆر زیرە کیت و هەر خۆت سەرت لەم جوړه کارانەدا دەردەچێ، بچۆرە لای مودی رى ناحیە و بۆی روون بکەرەوه...“ جا منیش چووم.

”بەگم“ پێم گوت، ”بەندە چوار دەسالم لە سوپادا بەرێ کردووه، لە یەمەن و چەنە قەلا و تەنانەت لە قەوقاسیاش بووم..“ سەرم مەیه شینە ”مودی رى ناحیە کە لە دەمی دامەوه ”تۆ تەنها واجبی نیشتمانپەوه ریبی خۆت بە جێ گەیان دووه، خوا بزانی چاوه پوانی پاداشت ناکەیت، هاه؟“

”مبوره بەگەم، ئیمڕۆکە بۆ کاریکی جیاواز هاتووم.. ئینجا شەر لە پیناوی

سهر به خوییدا دهستی پیکرد و منیش به پیشمه رگه خۆم ناو نووس کرد. چهند هاو پیه کی لاوم کۆکردنه وه و ملی چیا کا ئمان گرت.. که ئه وه هه مووی به سه رچوو، په ره کاغه زیکی به قه د پارچه قوماش یکیان نایه ده ستمه وه، تیایدا نوو سرا بوو که به نده کرابووم به فه رمانده ی یه که یه کی به ره ی پیشه وه ی جه ننگه وه...”

”ئه و جا سودی ئه م قسه قوړ و بیمانایانه چییه؟ له سای جه نابته وه وا کار و باری گرنگی ده ولت ماته ل بوون.. زوو که پیم بلل چیت گه ره که؟” به هیمنی له سه ری رویشتم، گوتم:

سو پاسی خوا بکه که سه ری خستین، سه رکه وتین. منیش که گه رامه وه گونده که مان سه رتا پای له شم به گولله کون کون و به برینی ده مه شیر نه خشی زابوو. ”مودیری ناحیه به بی ئارامیه وه قسه ی پی پریم، ”ئه مه ئه وه ده گه یه نی تۆ هه وللی ئه وه ته ده سکه وتیکی ئابووری بوخۆت بچپریت به رامبه ر به کاریک که ئه رکیکی نیشتمان په ره ریت بووه. کابرا تۆ شه رمت به خۆت نییه و ته ریق نابیته وه، وه ختیک ده بینیت نه ته وه هه ژاره که مان چه نی دوا که وتوو!”

گوتم ”چۆن ئه مه نابینم، گه وه رم، به لام من ده توانم هه ره وه ها زۆران شتی تریش ببینم، بۆ هه وونه هه فته ی رابردوو نوینه ری جه نابت (فه رمانی سووری سو لئانی) لی سه نده مه وه.. به لام حیکایه ته که ت بۆ ته واو که م، سو پاس بۆ خودا، هه موو مافیکی ره وای خۆم له ده ولت وه رگرت هه وه، ته نانه ت مه دالیا یه کی سه ر شه ریته کی سووریشم وه رگرت. هه ره وه ها چهند به لگه یه کی سو پاسنامه ی به پیتی زیڕین نوو سرا و مۆریش، به لام روژیکیان مامۆستاکه هاته گونده که مانه وه و منیش به پی عاده ت باسی قاره مانی تی خۆم بۆ گیرایه وه.

”مامۆستاکه زۆر به په رو شه وه به درێژیای شه وه کانی ئه و زستانه گوئی

بۆم شل کرد و به دوورودریژی گشتیانی نووسیوه.. له دوایدا بۆ شوینیکی تر گوێزرایهوه، خوا رهحمی پێ بکات. رۆژگار سووراپهوه و کات رابورد، تا رۆژیکیان منالێک که له شاردایا له قوتابخانه دهخویند هاتهوه بۆ دیکه مان و گوتی ”سهیری خالۆ چااووش، له رۆژناماندا له سه رتۆیان نووسیوه“. ئه وه ئیشی مامۆستا قهجه که بووه ژیا نی منی به قه زه ته نا فرۆشتبوو. ئه وه یه که مجار بوو شتیکیان به ژیا نی من دا بوو، ئه وه یش ده بی بلیم که یه کیکی تر له جیا تی من پاره که ی خستبوو گیرفانی خۆیه وه. به لام من هیچ شتیکم له هیچ که سیکه وه ناوی. ده ولت پاداشتی منی به وه دایه وه که پایه ی مولا زمی یه که می پێ به خشی م. جارێکیان بۆ شار بانگیان کردم بۆ به شداریکردن له مه شقیکی گشتی به بۆ نه ی جه ژنیکی مه زنه وه، باشه، ئیستاک ئیر بووم و توانای رۆیشتن و مه شقی سو پاییم نه ماوه، ناشتوانم سه رتا پا به رگی ئه فسه ری بیوشم و شمشیره کم له خۆم به ستم.. به هه ر حال ته نانته ناشتوانم شیریکی (هاکه زایی) بکرم بۆ کاروباری ئاسایی رۆژانه مه وه. جا ئه و پووله له کوپه بیئم، ده سته جلیکی ئه فسه ری پێ بکرم؟ به لام خۆت ده یزانی ت من به وه وه سه خله ت نابم.. من له حا لی خۆمه وه رازیم...”

”ئه مه یان زۆر جوانه، به لام تۆ چیت ده وی؟ خۆ ناته وی بته کم به ”پاشا“؟ ته ماشای من که.. من ئه و هه موو سالانه خویندوو مه ئه نجایش ئیستا ته نیا مولا زمیکی ئیحتیا تم!“ گوتم ”به گم، مه روانه ئیستا که م که چی م...، وه ختی بووه به نده پێنج سه د ئه سپ سوار و هه زار پیاده م له ژیر فه رماندا بوون. زۆره ها جار دوژمنم به زاندوون و چه ندان ژه نه رالی گاورم ره وانه ی لای شه یتان کردوون. ته مه نی من هینده ی به به ره وه نه ماوه، به لام ئه گه ر شا یه د ویستیان به مووچه ی خانه نشینی و ناوونیشانی (ژه نه رالی که وه) ریزم لی بگرن ئه وا ره تی نا که مه وه.“

”باشه ئیستا تۆ چیت دهوئ؟“

”نه مجاره یان گوندیه کان ناردوو یانم، تۆ فه رمانت ده رکردوو ه گونده که مان ده بئ ئیمسال سی (یه کانه) به رازی کیوی بکوژین، نه مه یه هۆکه یه من ئیستا هاتووم جه نابتان هه راسان بکه م، چونکه له خۆم بترازی که سی تر له گونده که ماندا هه رگیز چاوی به یه کانه کیوی نه که وتوووه. منیش له به ره ی جه نگدا له گالیسیا چاوم پئی که وتوووه. له ویدا مولازمی که مان هه بوو ناوی (ئه ته م به گ) بوو، ئه گهر مردوو ه خودا هیمنی و ئاسووده گی هه می شه یی پئ ببه خشی ت، ئه گهر زیندوویشه خوا بکا یادگاری خۆش و دلگری ئیمه ی له لای ت، به راستی نموونه ی لاوکی دروست بوو، هینده به هیژ و توانا بوو ده یتوانی کاری دوو سه رۆک ناوچه ی وه ک ئیوه بکات. بۆ وینه جاریکیان به یه که وه واجیبی ده وریه مان بوو به شه و، کاتئ بۆ شوینی دیاری که راودا ده چووین گولله یه کی ویل لاڤانگی سمی.. وه ک یه کانه به زه ویدا که وتم.“

”ئه مه چییه، باش چاوه ش، بریندار کرایت؟ لیمی پرسی“ هیچ نییه.“

وه رامم دایه وه.

”به ئی، به ئی، له و زه مانیدا خه لک له ته خته ی قایم تزه وه دروست که راوون ”ئه ته م به گ“ دیتی من له دواوه به شه له شه ل جیما بووم، هه لی گرته وه، له پشتی خۆی هاویشتم و بردمی ه ئیو خپوه تی نه خۆشخانه ی مه یدانی ئه لمانه کانه وه، جا له ویدا له نه خۆشخانه ی ئه لمانه کاندا، بۆ یه که مینجار له ژیانم من چاوم به به رازی که وت. ئه لمانه کان زۆر حه ز به گوشتی به راز ده که ن، منیش ئه وه نده له وه ده ترسام ئه و گوشته ده رخواردی منیش بده ن که له و ماوه یه ی له ویدا مامه وه هه رگیز ده وم له هیچ گوشتیک نه دا.. به لام من زۆرم گوت و تۆم ماته ل کردوو، به لام خۆت ده زانیت پیران زۆر بلین، به کورتی له دیکه ماندا له خۆم زیاتر هیچ که سی هه رگیز یه کانه به رازی نه دیوه“ مودی ری ناحیه که زۆر په ست و بیزار بوو بوو، نه راندى: ”تۆ دیوته،

یا نه‌تدیوه، هیچ وشه‌یه‌کی تـرت له‌ دهم ده‌رنه‌چێت، له‌ گه‌ڵ کۆتایی سالدایه‌که‌تان پێویسته‌ سی دانه‌ یه‌کانه‌ کێویان کوشتبێ و هه‌رنه‌مه‌یه‌. جا هیچ نه‌بێ ئه‌وسا یه‌کانه‌ به‌راز ده‌بینن چۆنه‌..” گوتم: به‌گم ده‌رده‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ هیچ به‌راز نه‌ له‌ گونده‌که‌مانا و نه‌ له‌و ده‌وروبه‌ریشدا نییه‌، ئێمه‌ ته‌نها وشه‌ نه‌حله‌تییه‌که‌ی ”به‌راز”مان لا هه‌یه‌ و هه‌ر کاتێ یه‌کێک به‌راستی مێشکه‌مان له‌ که‌للهدا نه‌هێلێ ئه‌وا پێی ده‌لێین ”به‌راز باب” که‌چی ئێمه‌ هیچ به‌رازی راسته‌قینه‌ نانا سین..” سه‌رۆکی ناوچه‌که‌ گوژمه‌یه‌ک په‌ره‌ کاغه‌زی دا به‌ ده‌موچاومدا و هاواری کرد ”بێ مێشکینه‌، ئێوه‌ تیناگهن‌ ده‌وڵه‌ت چه‌ند به‌ ته‌نگ ئێوه‌وه‌یه‌؟ ته‌نیا چاوی‌ک به‌مانه‌دا بخشێنه‌ که‌ ئه‌وان وا بۆتانی ئاماده‌ ده‌کهن‌.. گشتی لێره‌دا نووسراوه‌، ده‌زانی بخوێنیه‌وه‌؟

”گوايه‌ ئه‌فسه‌ریش بوو یه‌؟“

”ئاخر گه‌وره‌م، ئه‌وه‌ زیانی بۆ که‌س نه‌بوو.“

کابرا له‌سه‌ری رویشته‌.. ”سه‌رنج بده‌، له‌م کاغه‌زانهدا وا نووسراوه‌ گه‌وره‌ترین دوژمنی کێلگه‌ و به‌ره‌مه‌می دانه‌وێڵه‌ جانه‌وه‌ره‌ ره‌شه‌که‌یه‌. دانه‌وێڵه‌یه‌ش گرنه‌گرتین سه‌رچاوه‌ی سامانه‌کانی ده‌وڵه‌ته‌ و.. بۆ زۆرکردنی به‌ره‌مه‌می دانه‌وێڵه‌ له‌ دێهاته‌کاندا.. تۆ تورکی تێده‌گه‌یت؟ زۆر پێویسته‌ یه‌کانه‌ کێوییه‌کان بکوژن.. تێده‌گه‌یت؟ وتم (بێگومان ئه‌مه‌ روونه‌، بێگومان پێویسته‌ جانه‌وه‌ره‌ ره‌شه‌که‌ بکوژرێت، ته‌نیا تۆ نیشاگه‌مانی بده‌ و ئێمه‌یش ده‌یکوژین.. به‌لام هه‌رچی ئێمه‌ین دانه‌وێڵه‌ داناچنین.. باب و باپیرانی‌شمان هه‌رگیز دانه‌وێڵه‌یان دانه‌چاندووه‌.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یشه‌ که‌ پێویسته‌ داچینن.. له‌ جیاتیی به‌ ته‌مه‌لی کات به‌ فیرۆدان دانه‌وێڵه‌ داچینن ئه‌وسا یه‌کانه‌ کێوی بۆ دانه‌وێڵه‌کانتان دین و ئێوه‌ش ده‌توانن بیانکوژن و ده‌وڵه‌تیش دا بین بکه‌ن.. وتم به‌ شادمانییه‌وه‌ به‌گم، به‌ شادمانییه‌وه‌ دانه‌وێڵه‌ ده‌چینن، به‌لام دانه‌وێڵه‌ لێره‌ شین نابێت.

کێلگه کاهمان دانهوێله ناهینن. خۆتان ئاگادارن زستانی ئیره کانه شهش مانگه و هه ندى جارىش هه شت مانگان ده خايه نیت و زه ويوزار به ژیر به فره وه ده بن (ئیه وه ههر پرويانوو ده دۆزنه وه رېگه له هه موو شتی ده به ستنه وه) ئه مه ی گوتو قیزاندى به سه رمدا! ئه ی جووتیارانى ئه مه ریکا چى بلین؟ ئه وان گۆله میخه ك له سه ر شه خته و به سه ته له کی ته وه رى باکووردا ده روینن..

ده ئیوه يش چاو له وان بکه ن و لیانه وه فیڕ بن، خه ریک بوو شیت ده بووم بویه گوتم! به وانه بلی که فه رمانه که یان ده رکردوه شتیکی ئه ئاوا بکه ن به فر ئه مسال نه باریت. ئه وسا ئیمه ش زه ی توو ده که ین، یه کانه کتویه کانی ش دین و ئیمه ش ده یانکوژین.. زۆر به توپه ییه وه شیراندی (چاک ئه مه بزانه، تو به ده م فه رمانه ری کدا ده چیته وه و گالته ی پیده که یت له کاتی هه لسانیه وه به (واجبی ره سمی) یه وه ئه مه يش به لانى که مه وه دوو سال زیندانى به چاوه وه یه ..) وتم (توپه مه به، به گم کابرایه کی بوودله ی وه ك من چ هه ددیکی ده که وى به ده می به ریزیکى وه کو جه نابتنه وه به چیته وه و گالته ی پیکات؟ به لام له چاره ره شی و به دبه ختی خو مانه وه هیچ یه کانه یه ك له گونده که ماندا نییه.

وا دیاره له که لى شه یتان نایه یته خواره وه؟ کى باشت ده زانى ئه گهر له دییه که تاندا یه کانه کتوی هه بی ت یا نه بی ت، تو یا خود ئه وانه ی فه رمانه که یان نوو سیوه؟ ده فره موو ده ی، یه کسه ر وه لامم بده ره وه؟.

(به گم، ئیمه و مانان خه لکیکی نه زان و ساویلکه ین. جا من چیت وه رام بده مه وه. وه ك من ده لیم له ئاوا ییه که ماندا هیچ یه کانه یی نییه. قیزاندى به سه رمدا و گوتی (ئهو زاتانه ی فه رمانه که یان ده رکردوه، ته ماشای زۆر نه خشانیان کردوه. به نپو گیشه کتیی کدا چوونه ته وه ئه نجا له سه ر بناخه ی چه نده ها زانست و راستییه وه زانیویه جانه وه ره ره شه که له دیکه ی ئیوه دا هه یه. منیش له وه دا گومانم نییه یه کانه ره شه له گونده که تانا هه یه ته نانه ت

ئەگەر ئێوهش نه تانديبى يا خود هيچيان له باره وه نه زانيبى. مادامه كى ئهوان ئه ئاوا ده لێن ئه وه جههه ندهم، ده بى يه كانه كيوى له ویدا هه بن.. جا چاوتان بکه نه وه.

(ده يانكه ينه وه به گم، به لام سویند ده خۆم به يه زدان هيچ يه كانه يى له گونده كه ماندا نيه) (تۆ به راستى كه لله يه كى زۆر ره قت هه يه هه ي كه پرو لال.. ئيمه يش بو به رژه وه ندى ئيوه ئه ئاواهى خۆمان هيلاك ده كه ين و هه ول ده ده ين وهك خه لكى ئاسايى به بى كه مو كورى پيتان بگه يه ين كه چى ئيوهش ههر هيچ تينا گهن.. ئهم فهرمانه وه زيرى كشتوكال خوى ده ريجواندوو تىگه يشتيت؟ ههر خويشى بو هه موو وىلايه ته كانى ناردوو و داواى له پاريزگار هكان كردوو له ههر هه ريميكدا ژماره يه كى ديارى كراو له يه كانان بكوژن. ئايا به فيكرى تۆ پاريزگار هكان خويان يه كانه كان ده كوژن؟ نه خير ئهوان ئهمه ناكهن ئه وانيش فهرمانه كه يان بو قه زاكانا ناردوو و پيانيان راگه ياندوون ههر قه زايه ده بى چهنده يه كانه بكوژن. ئه مانيش به ده ورى خويان به موديرى ناحيه كانيان راگه ياندوو، ئه مه تا ئيمه يش به ئيوه راده گه ينين ئيوه ي گه مژه و كه لله رهق. منيش به شى خۆم به يه كسانى به سه ر گونده كانه وه دابهش كردوو و ديكه ي ئيوه پيوسته سى يه كانه ته سليم بكات..

موديرى ناحيه ئه وه نده ي پيوه ندى به كه لله ره قيه وه هه يه، راسته ئيمه كه لله ره قين، چهنديش پيوه ندى به گه مژه ييه وه هه بىت، راسته ئيمه گه مژه ين، به لام داواى ليبور دنت لیده كه م، هيچ يه كانه كيويهك له ده ور وه رى گوندى ئيمه دا نيه.

جههه ندهم كه وابى به قسه ي جه نابت ته نانه ت وه زيرى كشتوكاليش نازانى ئەگەر جانه وه رى رهش له گونده كاتانا هه بى يا نه بىت. قيژاندى به روومدا، نه باشتري ن پسپۆره كان و نه راويژكارانيش كه له كو ليژى كشتوكالى

ئەوروپادا خویندوویانە پارێزگاریش نایزانى و هەروەها قایمقامەکانیش.. نە کارگەرانی دایەرەى کشتوکالى و نە تەنانەت منیش دەیزانم، کەواتە، جەنابت دەفەر موویت ئێمە گشتمان گیل و هیچ نەزانیـن.. وانیه؟ بە تەنیا توۆ شتێک دەزانیت.. هەر تۆیت تاکە خویندەوار و لیزان!

چاکە، ئەنجا دەزانیت ئەم بە سووک زانین و گالتە پێکردنە مانای چیه؟ یەكەم: توۆ خودی خوۆمت بەگیل زانیوه و بە دەمدا چوویتەو، ئەمەیان ئاوا، بەلام وا ئیستی قایمقام و پارێزگاریش بە ئەفام دەدەیتە قەلەم و گالتەیان پێدەکەیت. ئاخوۆ ئاگات لییه کى بەسووک دەزانیت و قەشمەری پێدەکەیت؟! وەرەم دایەو، من مەبەستم ئەمە نەبوو، بەگم مودیری ناحیە شیراندی (مەبەستت ئەو بووبى یا نە، هیچ پارە ناکات) لە پریکا بەرزە پى بوو دانیشتەو و گوتى (جگە لەمەش دەوڵەت ئەو یەکانانەى بە خوړایى ناوێت. هەر ئەو نەبەسە ئەگەر کلکی سى یەکانان بێن، من بڕوانامە یەکتان دەدەمى. بڕوانامە کە دەبەنە دایەرەى زەوى و زارەو و لەوێ پوولتان پێدەدەن، ئەوسا دەتوانن پوولەکان ببەن بۆ بانک و دوازە (کروش) ی پى وەرگرن.

لەمە زیاتر چیتان دەوێ؟ تێدەگەى ئەمە چى سوودێکتان پێدەگەى نێ؟ ئەمە جەنگێكى ئیجگارەکییە دژى یەکانە کىویى بەرپاکراوه.. پیم بلێ. یەك کیلو گەنم بەچەندە؟ وتم (بانک هەشت کرۆشى پێدەدات، وتى (دەبینین، کلکە یەکانە یەك نرخى کیلو و نیویك گەنم دەکات، من لە جىى ئیو بوومایە، نە دەچووم بەخاوخیزانەو لە کیلگەدا رەنج بکیشم، بەلکو هەر کلکە یەکانە کىویم بەدەوڵەت دەفرۆشت. جا ئیستا بچۆرەو مالهەو، ئەم قسە پروپوچانە ببریتهو. فەرمان هەر فەرمانە. ئەگەر زوو دەست بە کوشتنى ئەو مشەخۆزانە نەکەن ئەوا جەندرمەتان دەنێرمە سەر و ئەوان فیرتان دەکەن چى بکەن.

خوا دەست بە بالتهو بەگریت؟ ئەمەم گوت و راست بوێ دەرچووم.

گه پامه وه گونده که مان و ئه وهی مودیری ناحیه که پیمی گوتبوو بۆ خه لکه که م گێرایه وه.

(ده زانن چی؟ با ئه م یه کانه کێویانه به خێو بکهین، یه کێ هه لیدایی، تیر ئالیکیان ده کهین و له دوایدا کلکه کانیان به میریی ده فروشین! به لام گوندیه کان ناره زاییان ده ربهری و گوتیان به وه گیانه به هری گلاو دینینه ئیو دیکه مان.. له پاشان پیاوه کی دونه دپته داوای قسه ی کرد و گوتی: یه کانه یه کی زۆر له و شوینه دا هه یه که کاتی خۆی سه ربازی لێوه کردبوو، دی نشینه کان ماوه ی بیریان کرده وه، له دوایدا وتیان: چاوش ئاغا ده زانی چی؟ ئه گه ر تۆ بچیت و سی کلکه به رازمان بۆ بکپیت ئه وا چاکه یه کی زۆرمان له گه لدا ده کهیت، به لام ئه وه به شه مه نده فهر دوو روژی ده برد. منیش له وتووێژه که دا به شداریم کرد و گوتم ئه گه ر ئاره زوومانه کاره که به م شیوه یه ئه نجام بدریت، ئه گه ر ئه وانیش ئاماده ن بۆ هه ر تاقه کلکێک دوازه کرۆشمان بده ئی، ده با چه ند کلکێکی زیاده ش بکپین و بیانفروشین تا کو خه رچی ها توو چۆکه ی لێ ده ربینین.

پێشنیازه که مان په سه ند کرد، پارهی سه فه ره که مان له بانکه وه قه رز کرد، به ندهیش دوو هه گبه م کرده شامه وه و ملی ریگام گرت.. له وه ختێکی باشدا گه یه شتمه قوئاخ، ژماره یه کی زۆر به رازه کێوی له ویدا هه بوون. به لام زو بۆم ده رکه وت که هه ر من به ته نها تاقه بلیمه تی نه بووم ئه و ریگایه م دۆزیبێته وه خه لکی دیش بۆ کلک کپین ها تووون و ته نانه ت کپاری لێ ها توو به گیشه کلکی نایابیان وه ده س هینابوو کاره که له به ر وه دا بوو، داوا له هه پمێن بوو بۆیه کا نرخ ی هه ر کلکێ بیست کرۆش بوو. منیش له دلی خو مدا لێ کمدا یه وه؟! جا چی بکه م باشه؟ ئه گه ر وا به روات مایه پووچ ده رده چین و مالمویران ده بین. ئه گه ر ئه و کلکه نه گریسانه به دوازه کرۆش بدهینه وه ده ولت ئه ی چۆن پارهی سه فه ره که مان بۆ ده رده چیت؟ که و تمه سه ودا کردن

له گه لیاندا، سه ره نجام دواي بینه و به ره یه کی دوورودیژ دوو سه د پارچه م کړی، یه کی به پازده کروش و له هه وشه ی خانه که دا به خه لکه که م نیشان دان. (هه ی گه مژه، نه وه تو له م ته مه نه تدا شیت بوویت؟ به گالته وه پیم پیکه نین، نه وه تو قه تت کلکه به راز نه دیتوون؟ منیش به سه رسو پمانیکه وه پرسم: بوچ؟ وتیان چونکه نه مانه کلکی به راز نین، کلکی سه گن.. تۆمه ز لاویکی پیکراو و زیره ک کلکی چهند سه گه کی بریوون، له نیو رۆنی زه یتوونی هه لئینابوون و منی به که ر زانیوو، بریوای پیه ینام که کلکی یه کانانن. به م جوړه ته فره درابووم و قۆلیان بریووم. جا نه ی چ بکه م باشه؟ به ناو میدی پرسیارم کرد گوتیان: هیچ بیان به و هه ره یه که ی نه ختیکی تریان لی ببره وه، هه ندیکی دیکه یان چه ورکه ره وه و بیانده ره مودیری ناحیه که تانه وه هه ره وه هیچ شتی رووینه دابی. خو نه و نایزانیّت.

دو نیا گهرم بوو، سه فه ره که ش دریژ، له ریگادا کلکه کان بوگه نیان کرد و کرمی بوون.. خه لکه که ی نیو شه مه نه ده ره که به سه ریاندا قیژاندم.. (ئه ری نه م بوگه نه پیس و ناخۆشه له کیوه دیت؟) خو م له که ر کردن و ورته م لیوه نه هات.

سه ره نجام گه یشتمه وه دیکه مان و له ویدا به م مژده سه رسو په ینه ره وه پیشوازیان لیکردم: (چاوش ئاغه، وا دژی قه له ره شه کانیش هیرشیکیان ده ست پیکردوو. مودیری ناحیه سه ری دوو سه د قه له ره شه کانی ویستوه!) وتم (قه له ره شه که نه وه یان خراپترین شت نییه.

بیانکوژن و ئیمه ش سه لکه کانیا ته سلیم ده که یین.. به لام وا دیاره له ماوه ی پانزه رۆژدا هیرشکی کولله کوشتنیش ده س پیده کات و له خودا بپارینه وه مودیری ناحیه داوای سه لکه کلۆیشمان لینه کات!

دانیشتوانی دیهاته کانی ده وروپشتمان بیستیانه وه له گونده که ماندا کلک وه چنگ ده که وئ و یه که سه ر کو مه ل به کو مه ل هاتن، ئیمه ش بو هه ر کلک

۵۰ کرۆشمان لێ سەندن، دواى سى کلکمان برد بۆ مودیری ناحیه.. کابرا به قاقاوه گوتى (دهبینى؟ دهشتانگوت هیچ یه کانه له گونده که تاندا نییه. تۆ ته نیا سه یڕیکى ئه و کلکانه بکه، بزانه چهند جوانن.. ئه مانیش روژی له روژانا گیانله بهرى دپنده بوون!

له و روژه به دواوه هیچ که سێ نه یویست پێ بنیته مالى منه وه. ده یان ووت ماله که مم گلاو کردوو، هیچ که س نهیده ویست ده سه کانم بگوشت، ده یان ووت ده ستم داوه ته کلکه گلاوه کانه وه. به ندهیش ئهم وشانه ی خواره وه م ده چرپانده هه ندی له گونديیه هه ره زیره که کانه وه (نهینیه کتان لا ده درکینم.. من هیچ گونا هیکم نه کردوو ته فره م خواردبوو.. له خشته برابووم.. ئه ی باشه چیترم بکردایه؟ منیش به هه مان ده ستوور قیلم له مودیری ناحیه که کرد و ته فره یمدا، کلکه سه گم بۆی هینا له جیاتى کلکه به رازان!

ههروه ها ئه و رازه یشم بۆیان ئاشکرا کرد که ئه و کلکانه چۆن چۆنى به رهه م هینرا بوون. گومانیش له وه دا نییه که به لێنده ریکى بلیمه ت و چاوه قایم له گونده که ی ئیمه یشدا هه لکه وت و ئه ویش چالا کانه ده ستی دایه (به رهه م هینان) و ئیتر، له وسا که وه سه گه لی گونده که مان قوته و بێ کلکن! کابرا ههروه ها له شاریشدا ئیش ده کات. جارێکیان له شاردا تووشی هاتم، لیم پرسى: (ها ئه حوالت چۆنه؟) له وه رامدا گوتى (سو پاس بۆ یه زدان، له سای کلکه سه گانه وه به ختم هه لساوه!)

ئهم وتاره له ۱۹۶۲ بلاوکراوه ته وه (وه رگێر)
له گوڤارى orient چیکۆسلوفاکى (به زمانى ئینگلیزى) وه رگێردراوه.

گوڤارى (به یان) ژماره ۱۱۷ ی ئادارى ۱۹۸۶

پالەوانیکی نەمر

تۆنگ تسۆن جۆی Tung Tsun Jui

نووسینی به زمانی چینی: تسولین Tso Lin

وه رگیپانی له ئینگلیزییهوه: مه جید ئاسنگەر

(١)

”پلنگیکی بچووک“

تۆنگ تسۆن جوی له دیی (نانشانپاو) دا ئەژیا که ئەکەوێتە ناوچە ی (هوایلای) له هەریمی (هۆپی) دا. ئەم هیشتا هەر منال بوو که ژاپۆنییهکان شاری (شاپینگ) یان داگیرکردبوو که زۆر له گوندەکیان دوور نەبوو. ههوالی گرتی (شاپینگ) دانیشتوانی نانشانپاوی تۆقاندبوو، مامی تۆنگ تسۆن جوی ئیجگار شلە ژابوو. بێ هوده ئەهاتووه چوو، به بێزارییه که وه ئەیووت، کهواته ژاپۆنییهکان دین.. جا چۆن ئەتوانین له ژێر دەستی ژاپۆنییهکانا بژین؟ له کاتی کدا باوکی تونگ له بهرخۆیه وه ئەیگووت: چیمان پێ ئەکری.. چیمان

پێ ئه كری؟

كهس نهیه زانی چی بكات! فه رمانه وه كه له لایه ن كۆمته تانگه وه دانرابوو، ده مێك بوو له گه ل سهرۆكی ناوچه كه دا رایان كرده بوو. خه لكه كه یان بو چاره نووس جیه شتبوو. رۆژیکیان له به رده م دیکه وه ستاو هاواری كرد. ژاپۆنییه كان هاتن.. ژاپۆنییه كان هاتن! خه لكه كه ده سه به جی به ره و گرده كان رایان كرد.. تۆنگ تسۆن جوی به راستی ویستی چاوی به ژاپۆنییه كانا بکه ویت. به لام باوکی پیلی راکیشا و دوورکه وتنه وه. كه شه و داها ت خه لكه كه گه رانه وه بو خانوو ه كانیان و دیتیان ژاپۆنییه كان هه موو ئازه له كانیان، ئه وه ی بو بار هه لگرتن ئه شیان له گه ل بالنده و خواره ده مه نییه كان هه موویان بر دوون.. هتیار و مه نجه له كانیان ورد و خاش كرده ون. هه ندی له گوندییه كان دانه وێله یان له ئامبار ه كانا جیه شتبوو، به لام له بهر ئه وه ژاپۆنییه كان ئه و شتانه یان هه موو پیه نه گیرابوو گشتیان له ناو بر دبوون.

لاوه كان به رق و كینه وه مشتیان ئه دا له مێزه كانا. كه چی ئافره ته كان به كول ده ستیان كرده گریان.

پاشماوه یه کی كورت زه ویده ره كان ده زگایه کیان دامه زرانده بو ناردنی شتوو مه ك بو ژاپۆنییه كان. ده سته ی جه رده و ناپا كه ژاپۆنییه كان هه موو رۆژی ئه هاتن بو گونده كه و داوای دانه وێله و پاره یان ئه كرد. خاوه ن زه وییه كان تیکرای ئه و باره گرانه یان له ئه ستۆی جووتیاره كانا هاویش تبوو، هه موو ریگایه کی به ره له سته ی كرده یان لێگرتبوون. دز و سه ربازه ژاپۆنییه كان دوو دوو و سی سی له شاری شاپینگه وه ئه هاتنه دیکه وه و زۆر به فیزو نازه وه به سه ر شه قامه كانیا ئه پڕۆیشتن.

هه رزه كاران كه لووتیان ئه بوو به لووتی ئه و داگیرکه رانه وه هه ستیان ئه كرد به رق و كینه یه ك به سانای ی بۆیان نه ئه شارد رایه وه، زۆریان ئاره زوو ئه كرد ئه و جه ردان ه پارچه پارچه بکه ن، به لام كه بیریان ئه كه وته وه

ئماره يه كى ئىجگار زۆر له سوپاي دوژمن له شاپىنگ دابوون كه تهنيا چهند مىلى دوور بوو، ئه يانزاني ههر توندوتىژييه ك دژى جهرده كان ئه بووه هوى تۆله سەندنه وه به كى زۆر زل به سەر هه موو گونده كه دا.

شۆربا و په تاته له خىزانى تۆنگ تسۆن جوى دا تاكه خۆراك بوو. باوكى به وه وه راهاتبوو به درىژايى رۆژگار بى دهنگ دانىشى و بىربكاته وه. كه چى داىكى ههر ساتى كه سى لىوه ديار نه بوايه له سه رخۆ ئه گريا.

خىزانه كه جوانه گايه كى زهرديان هه بوو، تۆنگ تسۆن جوى زۆرى خوش ئه ويست و ناوى نابوو (زهرده چووكه له). تۆنگ هه موو رۆژى بۆ له وه پر گاكه ي بۆ گرده كه ئه برد، ئه مه يش باشتىن كارىك بوو كه پىي ئه كرا چونكه ئاليكى نه بوو بىداتى. دلى كوپره كه زۆر تهنگ بوو كه ئه يدى زهرده چووكه له تا ئه هات له ر و لاواز ئه بوو.

رۆژىكيان باوكى وتى:

ئهمه وى گاكه بفرۆشم، تۆنگ تسۆن جوى به بىزارىيه كه وه وتى:

تكات لىئه كه م زهرده بچكۆله مه فرۆشه، باوه گيان. من هه ز ئه كه م خۆم برسى بم نه ك ئه و بفرۆشيت. به راستى وه ك دلى پارچه پارچه كرابى باوكى ئاواي هه ست كرد. له ده س دانى ئاژه لىكى باربه ر بۆ جووتيارى له ده س چوونى نيوه ي سامانيه تى. به لام چۆن بتوانى له سييه رى داگير كردنى چه ته ژاپۆنييه كانيا گاكه تىر بكات. ئه و ههر ئه وه بوو ئه وه نده ي پهيدا ئه كرد بىدا به خىزانه كه ي و به س! له ساتى بردنى گاكه دا، تۆنگ تسۆن جوى خوى پىوه هه لواسى و ئاوى دا به زهرده بچكۆله بىخواته وه و دوا مشتى له و ئاليكه پىدا كه له ماله وه گليان دابووه. هه ردوو چاوه كانى له گريانا سوور هه لگه رابوون. ديمه نىكى جه رگپر بوو باوك و داىكى بينيان. له نرخى گاكه باوكى تۆنگ هه ندى قه رد و قووله ي دايه وه و به و چهند پووله يش كه بوى مايه وه چهند سهر مه رىكى بۆ تۆنگ تسون جوى پى كپى كه ورده ورده

هۆگریان بوو، به‌لام کوپه‌ هه‌رگیز ئه‌و رۆژه‌ی له‌یاد نه‌ ئه‌کرد که‌ گاکه‌ی تیا فرۆشرا‌بوو ئه‌و رۆژه‌ سه‌ره‌تای شتیکی تازه‌ی له‌بیری ئه‌مدا تۆمار کرد‌بوو. داخی له‌ چه‌ته‌ ژاپۆنییه‌کانا ده‌ستی کرده‌ گه‌شه‌کردن تا وای لێهات ناوی نان ”گورگه‌ گه‌وره‌ پیسه‌کان” و به‌ هاوڕێکانی ئه‌وت پێویسته‌ له‌سه‌رمان ئه‌م گورگه‌ پیسانه‌ وه‌ده‌ر نین. ئه‌گه‌ر بوونی ئه‌مان نه‌بوا‌یه‌ لێره‌دا من گاکه‌ی خۆم له‌ده‌ست نه‌ ئه‌چوو!”

تۆنگ تسۆن جوی مه‌ره‌کانی له‌ گرده‌کانا ئه‌له‌وه‌راند، زۆر لای خۆش بوو به‌ لوتکه‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌کانا هه‌لبه‌گه‌رپێت. خه‌لکه‌ که‌یش خێرا ناویان نا ”پلینگه‌ چووکه‌”.

هه‌فاله‌کانی جارێکیان به‌م وته‌یه‌ په‌ستیان کرد.

ئه‌ی پلینگه‌ چووکه‌له‌، ئیمه‌ گره‌وت له‌گه‌لدا ئه‌که‌ین که‌ تۆ ناتوانیت بگه‌یه‌ته‌ سه‌ر لوتکه‌ی ئه‌و گرده‌وه‌. هه‌رکه‌ ئه‌مه‌ی بیست رووی تا بنا گوێی سوور هه‌لگه‌راو بێ سێ و دوو بۆ لوتکه‌ی گرده‌که‌ هه‌لمه‌تی برد. تیکه‌ شاخه‌ ورده‌کانی گرده‌که‌ زۆر تیژ بوون، سه‌رکه‌وتیان ئاوا سانا نه‌بوو، پێش ئه‌وه‌ی بگاته‌ تروپکی ته‌لانه‌که‌وه‌، ورتکه‌ به‌رد خزین و گلۆر بوونه‌وه‌، ئه‌میش قاچی خلیسکا و وه‌ک تۆپی لاستیک هه‌لدرایه‌ خواره‌وه‌. منداله‌کان سه‌یریکی ده‌سته‌ داروشاوه‌کانیان کرد و گوتیان:

باشتر وایه‌ وازت لێ بێنین ئه‌ی پلینگه‌ چووکه‌له‌..” به‌لام به‌رله‌وه‌ی وشه‌کانیان ته‌واو بکه‌ن تۆنگ تسۆن جوی به‌ راکردنه‌وه‌ جارێکی تر به‌ره‌و لوتکه‌ی گرده‌که‌وه‌ ته‌کانی دایه‌وه‌. ئه‌مجاره‌یان گه‌یشته‌ سه‌ر لوتکه‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌که‌وه‌. ئه‌نجا هاوه‌له‌کانی له‌وه‌وه‌ دلیابوون که‌ به‌راستی هاوڕێیه‌کی نه‌به‌ز بوو. تۆنگ تسۆن جوی پێی وتن ئیستا که‌ شتیکتان دی، ئه‌وجا پیم بپروا ئه‌که‌ن که‌ ئه‌لیم من ئه‌توانم گورکه‌ پیسه‌کان بۆ ده‌ره‌وه‌ راملیم؟”

(۲)

ھە ڧال وانگ comrade wang

ھېندەي پېنەچوو ھېزەكانى بەرەرهكانى دژ بە ژاپۇنىيەكانى ئەم ناوچەيە چەند بەيەكدادانتىكى سەرکەوتووانەيان لەگەل ژاپۇنىيەكانا بوو. ئەم سەرکەوتنانه تا رادەيەكى باش بوونە ھۆي پشت ئەستوورى خەلکەكە و ھاندانىان. چەند دەزگايەكى تايبەتى خۆيان دامەزراند و ھېزى پېشمەرگەيان رېكخست و لەم کاتەو چيتر باجيان نەدا بە ژاپۇنىيەكان. ئيتەر دوژمن زاتى نەکرد لە دە کەس کەمتر بېن بۆ گوندەكەوہ يا لە ئوردوگاكانيانا بەتەنيا بېنە دەرەوہ.

مامى تۆنگ تسۆن جوى سەرکردەي رېكخراوې بوو بەناوى (رزگارى چين لەدەست درېژىي ژاپۇنىيەكان)دا و بەرابەرى پارتى كۆمۇنىستەوہ ئەيزانى چۆن ڧەرمانى خۆي بەجیيئى. ھەرچەند لە پەنجا تېپەرى کردبوو لە چوست و چالاکیەدا وەك لاوہكان وابوو. تۆنگ زۆرى را لەمامى بوو، بۆيەكا ھەر دەرڧەتتىكى چنگ کەوتايە راى ئەکردە مالاوہەيان تاكو چاوى بە کاديرەكانى سوپاي رېگاي ھەشتەم بکەوتايە كە پارتى كۆمۇنىست سەرکردايەتى ئەکرد. ئەيزانى ئەمان لەلايەن پارتییەوہ بارھيژابوون و ھەميشە چيرۆكى خۆشيان لابوو دەيانگېرپرايەوہ. لەم دەمەدا سكرتيرى ناوچەي پارتى كە لاويكى بىست سالا بوو زۆرجار ئەھاتە دیکەوہ، ناوى ”وانگ پنگ“ لەو ساتەوہ كە جەنگ دژى ژاپۇنىيەكان بەرپا بووبوو قوتابخانەي جى ھيشتبوو، چوو بووہ ريزى سوپاي رېگاي ھەشتەمەوہ. زۆر لەميژ نەبوو داواي کردبوو بۆ ئەم ناوچەيە بگويژرېتەوہ چونكە دەيزانى خەبات لە كۆرە تازەكانا سەخت و دژوارتر بوو، ئەركى سەرشاني بوو وەك ئەندامىكى پارتى كە لە ريزى ھەرە پېشەوہي خەباتدا بجەنگى. دەستە جليكى سەوز باوى لەبەردابوو دەمانچەيەكى بە كەمەريەوہ شوڧکردبووہ، ھەركاتى

خه‌لکی ئه‌دواند خه‌ندهیه‌ك لیوه‌کانی ده‌پۆشی. تۆنگ تسۆن جوی ئیجگار زۆر خوشی ئه‌ویست. وانگ پنگ به‌ریکی ئه‌هاته‌ گونده‌که‌ بێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته‌ به‌فروبارانه‌ زۆره‌که‌وه‌. هه‌میشه‌ له‌ ساتی ته‌نگانه‌دا له‌کاتی په‌لاماردان و رامالینی دوژمن له‌ناوچه‌که‌دا، له‌و ئاماده‌ ئه‌بوو. رۆژیکیان له‌ گه‌رمه‌ی باران بارینا، له‌ناکاو بوو به‌ئاگر بارین و خه‌لکه‌که‌ ئیجگار ترسان. له‌و کاته‌دا وانگ پنگ به‌هه‌ناسه‌ برکێیه‌وه‌ گه‌یشته‌ جێ. ئاو به‌هه‌موو گیانیدا ئه‌هاته‌ خوارێ. ده‌سه‌به‌جێ ئه‌رکی کاروباری سه‌ربازی دژ به‌ دوژمنی گرته‌ ده‌ست و داوای له‌ خه‌لکه‌که‌ کرد په‌نا بۆ گرده‌کانی لای رۆژه‌لاتی گونده‌که‌ به‌ن. به‌مه‌ پلانی ژاپۆنییه‌کانیان ریسواکراو ئیجگار ناوهمید بوون که‌ له‌ دیکه‌دا هیچ که‌سیکیان به‌رده‌س نه‌که‌وت. تۆنگ تسۆن جوی له‌ دلی خۆیدا وتی: ”ئهمه‌یه‌ ئه‌وه‌ی که‌ گه‌وره‌ بووم بېم به‌ پیاویکی وه‌ك ئهم“. وانگ پنگ په‌لکی له‌ منالانی دیکه‌ ریکخست و تۆنگ تسۆن جوی بووه‌ سه‌رکرده‌یان. جارێکیان وانگ پنگ چیرۆکی پێنج پالّه‌وانه‌که‌ی شاخی ”لانگیاشان“ی بۆ په‌لی منالّه‌کان ئه‌گێڕایه‌وه‌ گوئی: رۆژیکیان سێ هه‌زار جه‌رده‌ی ژاپۆنی له‌ نۆ ستووندا هاتن بۆ په‌لاماردانی چیاکه‌. ئه‌نجا بۆ شاردنه‌وه‌ی گواستنه‌وه‌ی هێزه‌کان به‌ ئامانجی په‌لاماردانی دوژمن له‌ شوێنێکی تره‌وه‌، سه‌رکرده‌کانی سوپای رێگای هه‌شته‌م بېاراندان دوو لق له‌ دواوه‌ به‌جێ بهێلن. به‌هۆی تاکتیکی زۆر زیره‌کانه‌وه‌ توانیان سه‌ربازه‌ ژاپۆنییه‌کان بۆ ناوه‌راستی چیاکه‌وه‌ کیش بکه‌ن و به‌م شیوه‌یه‌ رێگا له‌به‌رده‌م هێزه‌کانی خۆیاندا بکه‌نه‌وه‌ تا به‌هیمنی بۆی ده‌رچن. کاره‌که‌ سازدراو پیاوه‌کانی هێزی شاردنه‌وه‌ ئاماده‌ بوون بۆ پاشه‌کشه‌، پێویست بوو چه‌ند که‌سیکیش جێ بێلن بۆ داپۆشینێی کشانه‌وه‌که‌ی خۆشیانه‌وه‌. پێنج پیاو به‌ ئاواتی هه‌لبژاردنیانه‌وه‌ هاتنه‌ پێشه‌وه‌ و هه‌رکامیان ئه‌یووت، تکایه‌ ماوه‌ی من بده‌ن به‌م کاره‌ هه‌لسم بۆ ئهم فه‌رمانه‌ من خۆم به‌خت ئه‌که‌م! ئهم پێنج پیاوه‌ پالّه‌وانانه‌ له‌سه‌ر شاخه‌که‌دا

خۇيان گرت، هه چهنه پېنج سه د سه ربازی دوژمن چهنه دان جار هیرشى دپنده یان بو هیان و هه ر جاره دوژمن لیانه وه نزیك ئەبوونه وه مهردانه ئەیان ره تاندن. منالە کان به هه موو هه ستیانه وه له گەل چیرۆکه که ئەژیان و گشتیان چاویان برییه وانگ پنگه وه. له گهرمهی شه په که دا پېنج سه ربازه ئازاکان هه ستیان به وه کرد که فیشه کیان له براندایه، بۆیه کا بریاریاندا بو هه لدریک بکشینه وه که به رزاییه که ی دووسه د پى ئەبوو. دوژمن دیسانه وه هیرشیان بردنه وه سه ر و ئەمان فیداکارانه به نارنجو وک وه لامیان دانه وه و چل دانه یان لی کوشتن. تا له کو تاییدا له یه ک نارنجو وک زیاتر هیچیان پى نه ما. ”ناخ“ تۆنگ تسۆن جوی هاواری کرد، چونکه چیتر خو ی بو رانه گیرا ”ئهنجا جی روویدا؟“ وانگ پۆنگ گوتی ”ئهو دوا نارنجو که شیان هاویشته. (ماپاو لنگ) سه رکرده ی ده سته که به چوار هاوړیکه ی وت (بام تفهنگه کامان پارچه پارچه بکه ین“ ده سه جى وه لامیان دایه وه (راسته) ئهنجا هه ر پېنج تفهنگیان ورد و خاش کرد. تۆنگ تسۆن جوی به ئافهرینه وه گوتی ”یگومان ئه وه تاکه ئیشه که پئویسته بکردریت“ نابى هه رگیز ماوه ی سه ربازه چه ته کان نه ده یت تفهنگی تۆیان چنگ که ویت، وانگ وتی ”سه رکرده که یان ئهنجا ده ستی نایه سه ر رانی و بى سى و دوو گوتی ”هاوړیکانم ته نیا یه ک ریگا هه یه بو رزگار بو ومان. بام خو مان فری بده ینه خواره وه“. تیکرا به یه ک ده نگ وتیان ”به لى.. به لى. چونکه ته نانه ت ئیمه له کو تایشدا خو به ده سته وه ناده ین“. هه ر پېنج میړ پیکه وه بازیان دا. دوانیان نه که ووتنه خواره وه. چونکه له لقى درخته بچو وکه کانى دامینى چیا که گیرسابوونه وه و له مردن رزگاریان بوو بوو، له نیوه شه دا جووته پالنه وانه که خو یان ده رباز کرد و چوونه وه ناو هیزه گهره که ی سوپا که یانه وه و ئەلین به ناوی خه لاته وه له پاشانا ریگه یان پیدرا بچنه دیدهنی کردنی سه رو وک ماوتسى تۆنگ له ناوچه ی (یه نان) دا. منالە کان وتیان ”ناى له و کاره پر پالنه وانبازییه!“.

چیرۆکه که ئیجگار کاری کردبووه تۆنگ تسۆن جوی و توند له میشکیدا چه سپابوو. لهو رۆژهوه چالاکی تۆنگ تسۆن جوی له پهلێ مناله کانهوه روو له زیادی بوو. هه میشه شمشیریکی داری هه لئه گرت و به رۆژانه چهند مندالێکی بۆ دهرهوه ئه برد و لاسایی پاسه وانیان ئه کردهوه. که پۆسته هیش ئه هات هه ندی قاچه کانی رییان بکرایه به زوویی دابهشی ئه کرد. شه وانه که پێشمه رگه کانی ناوچه له دۆڵ و گه لێ ناو شاخه کانا خه ریکی مه شق و راهینان ئه بوون ئه م پهلێ مناله کانی ئه برد به شداری مه شقه که یان ئه کرد. “خه لکیکی به ختیار”

به ره به یانی رۆژێکی زستان بوو. مامی تۆنگ تسۆن جوی به هه له داوان خۆی کرد به ماله که یانا، دلوپی ئاره قه ناوچه وانی داگرتبوو. به پهلێ گوتی: “هیچ په تاته ی کولوتان له به رده ستایه! زووکهن بۆ نانشانی بنیرن”. ئه مه ی وتوو بۆی دهرچوو. باوکی تۆنگ تسۆن جوی ده سته به جی مه نه لێک په تاته ی کولای هه لگرت و به دوایدا چوو. ئه مه زۆر هانی منداله که ی دا شوینیان که وێ و بزانی چی بووه. له دهرهوه به کۆمه ل خه لکی دی زه نبیل و مه نه لێان هه لگرتبوو، به ره و نانشان ئه چوون. باوکی گه یشته وه مامی و لێی پرسى بۆ و به پهلێه و چی روویداوه! له وه راما پێی گوت “باشه تو نازانیت! که س نازانێ سوپای رێگای هه شته م خۆی له کوێ ئه بینیته وه. هه ر فه رمانی جوولانه وه یان پێ ئه گات و ده سته به جی ئه جوولین. سا ئه گه ر خیرانه که یین پێیان راناگه یین”.

- ئه لیم سوپای رێگای هه شته م بۆ به م رۆژگاره وه ئاوا له ناکاوا ها تۆته ئیره وه؟ هیچ شتێک روویداوه؟

- له پاشدان ئه زانیت. پیره مام وه لامی دایه وه و به ره و نانشان ملی نا. سه ربازه کان به به رگی خاکییه وه له سه ر هه لدێره به فراوییه که وه دانیشته بوون جله کانیا ن که به په مۆ ئاخرا بوون شپ و وپ بوون و له پینه کانیا نا

لۆکه و خوری تیکه لۆ ديار بوون. هه نديکيان تفهنگه کانيان پاك ئەکرده وه و ئەوانی تر قاچه کانيان خستبووه ژیر خۆيانه وه و خه وه کوتکه ئەيبردنه وه. پياوێکی سميڵ دريژ به وردی سه رنجی نه خشه يه کی ئەدا و به فوو دهسته سووربووه کانی گهرم دهکرده وه و دهسبه جي هه ناسه که ی ده بوو به ته ميکی سپی و سميڵه که ی دانه پۆشی. زۆربه ی سه ربازه کان لاواز بوون و له ماندوویتیدا چاوه کانيان وهك خوين سوور هه لگه رابوون.

شه که تی و شه ونخوونی به ئاشکرا له روویانا ئەييزان. خه لکه که گه یشتن هه رچی په تاته ی کولایوان هینابوو پييان دان. به جوړی ئەيان دواندن و پرسياريان لی ئەکردن وهك دۆستی له ميژينه و ديړنيان بوو بن. ئای له م ساته خۆشه! پیکه نین و جه فهنگ و گالته وگه پ له هه موو لایه کی هه لديره که ئەبيسران ئەتووت پيشانگایه له په رستگه يه کدا!

تۆنگ تسۆن جویش له وی بوو. له ناو جه ماوه ره که دا خو ی ئەکوتا. زۆری چه ز به بیستنی هه وāl و چيروکی شه ر و شوپ ئەکرد. چاوی به مامی که وت کابرای سيمل دريژی ئەدواند. خو ی تیکرد هه تا گه یشته لای مامی. مامی په ليکی گرت و پپی وت “پلینگه چووکه له، ئەوه ئیوه په لی منالان هیه چ ری و شویتان نییه؟ ئیوه ته نانه ت سلۆ له فه رمانره وایش ناکه ن که ده یبینن؟” دهسبه جي تۆنگ تسۆن جوی وریا ویستا. دهستی به رزکرده وه و سلۆی وه رگرت.

سه رهك “تسای” به خه نده يیه که وه مناله که ی راکيشايه ته نیشته خۆيه وه و دهستیکی به سه ریدا هینا و گوتی “ئهم به راستی وهك یه کئ له (شه يتانه بچووکه) کانی سوپای ريگای هه شته مه وه. تۆنگ هه ستی به هاوړپيه تیه کی گهرم کرد و پپی بلی، پيش ساتيک زۆرت لی ئەترسام به هو ی سميڵه دريژه که ته وه، به لām له جيی ئەمه وتی “ئهی سه رهك تسای شتيکمان له باره ی جه نگه وه پی بلی:” گوتی “زۆر باشه، له پاشان سه رهك “تسای”

له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردی‌کی گه‌وره‌وه‌ راوه‌ستاو به‌ ده‌نگی‌کی ب‌ل‌ند گوتی ”هه‌ڤالان پ‌ی‌ویسته سوپاسی ئه‌م خه‌ل‌که‌ ب‌که‌ین ب‌ۆ ئه‌و شتانه‌ی ب‌ۆیان ه‌یناوی‌ن. ئه‌ب‌ین‌ین به‌پشت‌گیری ئه‌م خه‌ل‌که‌ باشه‌وه ناشی ه‌یچ گوما‌مان ب‌بی له‌ رامال‌ینی دوژمن‌دا. هه‌ر له‌ پ‌یناوی ئه‌مه‌ خه‌ل‌که‌دا هاو‌پ‌ریان پ‌ی‌ویسته دوژمن له‌ناوبه‌ر‌ین“. ئه‌نجا به‌ س‌ۆز‌ی‌کی د‌ۆستانه‌وه‌ گوتی: ماوه‌یه‌کی در‌یژه له‌ برسانا س‌ک ئه‌گوش‌ین، به‌لام هه‌رگ‌یز ناب‌ی ر‌یگه‌ ب‌ده‌ب‌ن به‌س‌کی برسی م‌یش‌کمان ل‌ی ب‌خه‌لت‌ین. هه‌ر سه‌ر ئه‌ب‌ی رابه‌ر ب‌یت به‌ وته‌یه‌کی تر هه‌ڤالان زیاد له‌ پ‌ی‌ویست مه‌خ‌ۆن. ب‌ۆ ئ‌یست‌ی سه‌رو دوودانه‌ په‌تاته‌ی به‌سه‌ و ئه‌وی تر گل ب‌ده‌نه‌وه‌ ب‌ۆ کاتی ته‌نگانه‌. خواردنی له‌ پ‌ی‌ویست به‌ده‌ر ئه‌تان‌کوژ‌یت!“.

ت‌ۆنگ تس‌ۆن ج‌وی حه‌په‌ساب‌وو. سه‌رباز‌یک له‌ نزیکه‌وه‌ و‌یستا‌بوو ل‌ی پ‌رسی ”ئ‌ه‌ش‌ی به‌ ز‌یده‌ خواردنه‌وه‌ به‌ریت؟“ سه‌رباز‌ه‌که له‌ وه‌راما وتی ”به‌ل‌ی، به‌ل‌ی ئه‌گه‌ر یه‌ک‌ی ماوه‌یه‌کی در‌یژ به‌ برسیتی ماوه‌، ئه‌وا ج‌اری یه‌که‌م ناب‌ی له‌خ‌ۆی زیاتر ب‌خوات. ز‌ۆر خ‌وراردن له‌م باره‌دا پ‌یاو تووش‌ی ناره‌حه‌تی ئه‌کات و له‌وانه‌یشه‌ ب‌یکوژ‌یت.“

ت‌ۆنگ گوتی: ت‌یگه‌یشتم. ئه‌ی چه‌ند ر‌ۆژتان ب‌ی خ‌واردن رابه‌اردوو؟ کاب‌را وتی: س‌ی ر‌ۆژ و هه‌ند‌یک. س‌ی ر‌ۆژ له‌مه‌وبه‌ر بوو دوژمن‌مان له‌ سه‌نگه‌ری‌کی سه‌ختا ده‌رپه‌پ‌ان‌د. له‌گه‌رانه‌وه‌مانا له‌ناکاو خ‌ۆمان دی به‌ ئاب‌ل‌ۆقه‌ دراو‌ین و ه‌یزه‌کان‌ی دوژمن په‌یتا په‌یتا ئه‌گه‌یشتن. ئ‌یمه‌یش ژماره‌مان ته‌نیا س‌ی سه‌د که‌س بوو. دایان ناب‌وو به‌ سانای‌ی له‌ناومان ئه‌به‌ن. ”ئ‌ه‌نجا ئ‌یوه‌ چ‌یتان کرد؟“ ت‌ۆنگ تس‌ۆن ج‌وی هه‌ناسه‌ی له‌خ‌ۆی ب‌پ‌ری و گو‌ی رایه‌ل بوو ”به‌ته‌واوی رامان مال‌ین، پ‌اش ئه‌وه‌ی ده‌ستی‌کی باشمان ل‌ی وه‌شان‌دن. ئه‌و چه‌تانه‌ وه‌ک گورگی برسی واب‌وون. هه‌ر وه‌ک شه‌پ‌ۆل ده‌سته به‌ ده‌سته شال‌اویان ب‌ۆ ئه‌ه‌ین‌این. ئ‌یمه‌یش هه‌موویان‌مان به‌ره‌و دوا کردنه‌وه. له‌ ک‌ۆتای‌یدا به‌پ‌است‌ی برسی بوو‌ین و ه‌یچ نه‌بوو ب‌یخ‌ۆین. من ت‌ۆپه‌له‌ به‌فر‌یکم کرد و

خستمه دهممه وه“ ئه نجا سه ربازه كه له سه ر گېرانه وه ی باسه كهیدا رۆشیت و گوتی “له پاشان سه رهك تسای پلانی بو داناین به مه به سستی كه ل كردنی بازنه ی ئابلۆقه كه، به لام دوژمن پېشه کی چاوه پانی ئه مه ی لی ئه کردین بویه هه موو بستیکی به سه رباز لی ته نیبووین. جا چو ن له ناویانا ده رباز بین؟ دوینی شه و سه رهك تسای بیرى له فیلیك کرده وه چهند سه ربازیکی برده شوینیك و هیزه کانی دوژمنیان دایه بهر ده سړیژ. دوژمن وا تېگه یشت له ویوه هه ولی ده رچوون ئه ده یین و بویه سه ربازه کانی بو ئه وی نارد. تا ریمان لیگرن. هه ر له م ساته شدا ئیمه روومان کرده نوخته یه کی نه پاریزراو. به ناو هیلی دوژمندا هه لمه تان برد و گورج له هه لدېره که دا شو پووینه وه. له ریگاماندا ده ستیکی باشمان لیوه شاندن و ژماره یه کی زورمان له سه ربازه چه ته کانا کوشت. ئیمه ییش چهند پیکراویکمان بوو. فه رموو ئه مانه ش سه ربازه برینداره کامانن.

تۆنگ تسۆن جوی هه ردوو له پی سه ربازه که ی خسته ناو له پی خویه وه و گوتی: “ئیه هاوړپی نایابن” و بو لای یه کی له سه ربازه برینداره کان خو ی رافراند. زامه که ی سووک بوو، ده سستی چه پی به پیچراوی به ملیه وه هه لواسرا بوو. نان ی ئه خوارد له گه ل هه ر قه پاله په تاته یه کدا گۆلی به فری ده ئاخیه وه ده میه وه. هه رتا وه نا تاویکیش ناوچه وان ی ویك ئه هیئایوه، ئه مه ییش نیشانی ئه دا که زامه که ی هیشتا هه ر به ئازار بوو. تۆنگ تسۆن جوی دانیشت و پر به دووچاوی گه وروه تیی راما.

”مامه گیان زامه که ئازارت ئه دات!“

”ئه گه ر نه ختی گۆشت به چه قۆ له له شی خۆت بکه یته وه ئه یه شیت!“

”بیگومان هه ندی جار ته نانه ت دارووشانی پیستیش له وانیه زۆر ژان بکات“ ”که وابوو ئه زانیت هه ست به چی ئه که م. له مه ئه چییت وهك شتیك قۆلم بگه زیت و بی قرتینی“. تۆنگ تسۆن جوی له پریکا بازیدا، وهك شتیك

به باسکییه وه دابییت ئاواى ههست كرد. سهرى له وه سورما بوو چون ئهم سهربازه هاوارى نه ئه كرد.

”مامه تو زور له ئازاردایت، چۆنه كه ناگریهیت!“

”ئهوانم بهرگه ی بگرم، ههول ئهدهم دان بهخوما بگرم، كه من كه مێك ئازار بچێژم ئازارى ئیوه ی گهل نهختیك كه متر ئه بیته وه. ئه و دلۆپه خوینه ی من كه ده پێژم شوێش له سهركهوتن نزیكتر ده كاته وه. ههركاتیك بیر له مهیش ئه كه مه وه باكم به ئازارى خۆم هیچ نامی نیی.“

ویستی ئهم سهربازه ئازایه کارێکی ئاشکرای کردبووه سه ر تۆنگ تسۆن جوی ئهم تیگه یشت مرووف ئه بی به ههستیکی پر بر واوه به رهنگاری تهنگ و چه له مه بییت. بو ئهم سهربازانه هیچ سهختیهك هه رگیز نابیته كۆسپ. ئه مان به سه ر هه موو ته گه ره یه كدا زال ئه بن. تۆنگ تسۆن جوی به خوی وت: ”ئای له م پیاوه نه به زه! خۆزیا وهك ئهم بوومایه!“

وشه كان وه ختابوو له سه ر زمانیه وه ده په ر نه ده ری، به لام زور ره وگیری كردن. دوا یی چیت خوی پینه گیرا، هه لسا یه سه ری و گوتی: ”ئه مه وی بی مه ناو له شکر ی ریگای هه شته مه وه و بيم به یه کی له ”شه ی تانه بچوو كه كان“. سه ربازه كه زامه كانی خوی له بیر چوو وه و دایه قاقای پیکه نین. سه ری له قاند و گوتی: ”زور ساوایت. تو هیشتا زور ساوایت. به لام ئه شی له دوا ی چهن د سالیکی تر دا، وه رامه كه منداله كه فره دلته نگ كرد. هه لسا چهن د خولیک به ده وری خویدا سوور پایه وه تا نیشانی سه ربازه كه ی بدات چهن د گه وریه و به پرۆتیس تویه كه وه گوتی ”فه رموو سه یرم بکه. تو وا ئه زانی ت من هیشتا هه ر زور منال و فره بچوو کم.. پروانه چ کورێکی گه ورم من!“ به لام هه موو ئه و سه ربازانه ی له نزیکیانه وه و یستابوون دایانه قاقای پیکه نین.

(گهوره بوون)

چهته ژاپونیهکان له شاری شاپینگ دا تاهات زیاتر ههستیان به نارهحەتی دهکرد و باری ناوچهکه ناچاری کردن چەند بئکهیهکی سەربازی له نانشانیو دا بکەنەو و ژمارهیهک له هیزهکانیانی لی بهیلنهوه. چەندان جار سووپای ریگای ههشتهم ئەو بئکهیانە ی له دوژمن پاک ئەکردنەو. بەلام ژاپونیهکان خیرا چەتە ی تریان ئەناردە شوینەکانیانەو. بۆ داگیرکردنی ئەو بئکهیانە هیزهکانی هەردوولا زۆر جار به توندی بهرەنگاری یەکتەر ئەبوونەو. هەر جاریک شەر رووی بدایه تۆنگ تسۆن جوی لهبەر دەرگاکیانا را ئەوہستا و به ئافەرینەو دەپروانییه پیشمەرگەکان. لەوێوہ خەلکی گوندەکە ی ئەدی له پیشی مالهکەیانا تیپەر ئەبوون و داربەستیان ئەگوژیایەوہ.

له نیوہشەوێکی تۆفدا مامی هات به شوین باوکیا. دەسبەجی باوکی لەناو جیگادا هاتە دەرەوہ. هەگبەیهکی هەلگرتوو بۆی دەرچوون. تۆنگ تسۆن جوی کەدی هەردووکیان رویشتن تیگەبشت شەڕیک خەریکە روو ئەدات و ئەم زۆر نارهحەت بوو. هەر لەگەڵ تاریک و روونی بەیانیدا، به هەلەداوان رووی کردە مالمی مامیہوہ و لەوێ چاوی به ئاموزا و هاوڕیی دلسۆزی تۆنگ-وان-نیان کەوت کە چەند سالیک له خۆی گەورەتر بوو. چەند فسکەیهکیان کرد و له پاشانا ئاموزاکە ی بردی بۆ سووچیک و چرپاندنی به گویدا ئەلین پەلیک لەسەربازەکانی خۆمان له بئکە ی هەریمەکەوہ بۆ ئیرە هاتوون و دوینئ شەو خەلکەکە چوون دانەوێڵەیان بۆ بێنن. ئەمان لەماوہ ی رۆژیک یا دوواندا هیلەکانی پەییوہندی دوژمن تیکدەشکێنن. ئەمە ئەوپەری نەتیییە و نەکە ی بۆ کەس بیدرکینئ! تۆنگ تسۆن جوی بەوہ دلتنەگ بوو کە ئاموزای ئاوی بدوینئ. بۆیە وتی ”جا من هیچ نەتیییەکی ترم درکاندوہ“.

ئەو رۆژە له پیش گزنگی هەتاودا دەستەیهک پیشمەرگە مینیان ئەنایەوہ.

تۆنگ تسۆن جوی بۆ یارمهتیان چوو، بهلام پێشمه رگهیهك هاواری لێکرد
 ”پلینگه چووكه له لیانهوه نزیك مه به رهوه بام پارچه پارچه نه كه ن.
 ”مه م ترسینه ئه گهر تو خۆت لیان ناترسیت، منیش لیان ناترسم“. تۆنگ
 دوور نه كهوتهوه، بهلكو به دهوریانا ئه خولایهوه و سهیری ئه كردن. لهو ساته دا
 بینى زۆران له خهلكى دیکه رایان ئه كرد. ئارامى لى هه لگیرا. به غاردان
 گه راپیه وه ماله وه و داواى له دایكى كرد رێگه ی بدات له تهك پێشمه رگه كانا
 بجیت، بهلام دایكى نه یه یشت بپروات. كه دنیا تارىك بوو، جهنگا وه ركان
 دیکه یان جیه یشت و باوك و مامى تۆنگ تسۆن جوی به دهسكه پووشه وه
 له گه لیانا رۆشیتن. تۆنگ تسۆن جویش خۆی دزیه وه و به هیمنى شوینیان
 كهوت.

كه گه یشتنه نوخته یهك له سه ر رێگا گشتیه كه ی نزیك به شارى شاپینگه وه
 دهستیان به مین ناشتن كرد و ته له كانیان هه لپری و پرده كه یان پووش پۆش
 كرد. یه كى له پێشمه رگه كان خه ريك بوو ئاگر له پووشه كه به ربدا ت كه
 چاوى كهوت به ئاده میزادیكى نه ناسراوا په له ی خوشكردنى گری ئاگره كه بوو،
 ئه وه یش له (پلینگه چووكه له) به ولاره كه سیكى تر نه بوو.

مامى به غاردان چوو دهستی راكیشا و هینایه وه. باوكى دایه قاقای
 پێكه نین. له گه رانه وه یانا به ره ومال تۆنگ تسۆن جوی له به رده م پیاوه
 چه كداره كانه وه به راكردن هه ئه قۆزییه وه و به لافى زه لامیكى گه وه و بوو
 ئه یووت: به راستى زۆر خوشه ژاپۆنییه كان هه ر به هه وادا گولله یان ئه ته قاند
 و زاتیان نه كرد له سه ربازگه كانیانه وه بینه ده ره وه و چاویك به ده وری خویانا
 بگێرن“.

هه موو رۆژ تۆنگ تسۆن جوی چاوه روانى هاتنى وانگ پنگ بوو. بۆ
 دیکه تا پێی بلیت چۆن ئاگرى به ردایه پووشه كه وه، به لام وانگ پنگ
 هه تا ماوه یه كى زۆر به دیار نه كهوت. تا رۆژێكىان ده نگه ده نگ و قه له بالغیه ك

له دیکه دا پهیدا بوو له پاشانا بوو به هاتوهاوار و گریان. هه وال هاتبووکه و وانگ پنگ مردوو. تۆنگ تسۆن جوی زۆر به کول گریا. ئەمەیش چیرۆکی مردنی وانگ پنگ بوو. له (شانگیشاشای) دا له ناکاو دوژمن ئابلۆقهی کۆمه لیکى بچووک له هیزه کانی سوپای ریگای هه شتەم ئەدات. وانگ پنگ و هه فال کۆ له م کۆمه له دا ئەبن. هه چەند ژماره ی دوژمن ئیجگار له هی ئەمان پتر ئەبن، هه ردووکیان مهردانه بهرگریان کردبوو. دهسته یه كه له سه ربازه ژاپونییه کان سه ر ئەکه ونه بانى خانویه کی نزیکه وه و تییان رائه خوړن” چه که کانتان فری بدن“. وانگ پنگ وهرامیان ئەداته وه ”هیچ کهس له سوپای ریگای هه شتەم چه كه دانانیت“. گورجی دهس ئەکات به سووتاندنی به لگه و کاغه زه کانی تر که پییان بوون و بو ته نیا ساتیکیش له ته قه کردنا ناوه ستیت. له کاتی شه ره که دا رووی کردبووه هه فال کۆ و پیی گوتبوو ”ته نانه ت ئەگه ر ئیمه ژيانى خویشمان بکهینه قوربانى، هه زارانى تر ئەمىن که راسته وه بینه وه و به ره ه لستى ئەم داگیرکه رانه بکهن هه تا پیرۆزى ته واو به دهس دینن“. له کۆتاییدا وانگ پنگ فیشه کی پى نامینى. ئەنجا چه ته داگیرکه ره کان شالای بو دینن و به جارى گه مارۆی ئەدهن. ئەمیش ته لى دوا نارنجۆکه که رائه کیشى و چه ته ژاپونییه کان له گه ل خویا ئەکوژیت.

تۆنگ تسۆن جوی هه موو ئەندامى کی کردبوو به گوئى و زۆر به په رو شه وه چیرۆکه ی ئەبیسی. وانگ پنگ و هاوړی کۆی قیت هاته بهرچاو که دوژمیان له ئیو ئەبرد و به چاوى خه یال وانگ پنگى دى داوا نارنجۆکه ی هه لاوشت. هه ردووک دهسته بچووکە کانی لیکدان و به هاواریکه وه قیزاندى. ئەمه قاره مانى ئیمه یه - قاره مانى ئیمه!

بو چه ندان روژیش له دواى ئەوه دا تۆنگ تسۆن جوی هه ر له بهر خویه وه ئەیووت ”ئەمه وى زوو گه وه ب.م. ئەمه وى بيم به پیاویکی وه ك وانگ پنگ. من ئەمه ویت دوژمن تیک بشکینم!“

(ئازا بوون)

روژتیکیان تۆنگ تسۆن جوی له بهر ده رگای په رستگه یه کی کۆندا دانیشتبوو سه یری منالانی ته کرد به داروچکه گه مه یان ته کرد. ئه م خۆی چیت ره زی به م جو ره شتانه ی ساوا یانه وه نه ده کرد. شیرو تفهنگی په له کانی منالان له ته خته دارا دروستکرا بوون. چۆن بتوانن به م چه کانه وه له گه ل دوژمندا شه ر بکه ن؟ به لام پيشمه رگه کان مین و تفهنگی راسته قینه یان هه بوو. بۆیه بریاریدا بچیته ریزی پيشمه رگه وه. به لام هیشتا له جیهیشتنی براده رانی یاریدا هه ر دوو دل بوو. تۆنگ تسۆن جوی ئه م پرسیاره ی به ره رووی براده ره کانی کرده وه. ”ئیه وه ئه یین چی ته گه ر چوو مه ریزی پيشمه رگه وه؟“

بیریکی زۆر باش، ئه وسا قیری به کاره ینانی تفهنگی راسته قینه مان ته که یته. به لام ته وسا که چیت هه موو روژ یاریمان له گه لدا ناکه یته!“ تۆنگ تسۆن جوی به خهنده ییه که وه دهستی له پشتی هاوه له کانی دا و گوته: ”من هه رگیز له بیرتان ناکه م و هه ر وهك ئیستی هه میشه هه ر له م ناوه دا ته بم.“ بریاری خۆیدا بوو به په له رای کرده ماله وه تا چاوی به دایکیا بکه وێ. هه رکه پێی نایه حه وشه که وه هاواری کرد ”دایه، دایه“ دایکی هاته ده ره وه و به خهنده ییه که وه پرسى: ”ئه مه چییه کو په که م؟ به چی وا دلخۆشبوویته؟“ - ئه مه وێ بچمه ریزی پيشمه رگه وه، دایه گیان، هه موویان رایان له سه ره.

تۆیش رات لێیه، دایه وا نییه!“

- ”هه موویان؟ هه موویان کین؟“

- مناله کان له په له که دا.“

- ئاه! په لی مناله کان، ئه ی نازانیت بو ته هیشتا زۆر ساوایت؟“

- ساوا! وا ته مه نم بوو به شانزه. ئه وان هه قالی شانزه و حه قده ساله یان

له ناو سوپاشدا هه یه.

دایکی له رێگه دان به کو په که یا دوو دل بوو، چاوه کانی پر بوون له

فرمیسك، به لām بیانویه کی باشی بو نه دۆزرایه وه و ریگای رویشتنی کوره که ی پی بگریئت. تۆنگ تسۆن جوی سه ری لی شیوابوو، نهیده زانی چی بکات. نه بوو نه شکی دایکی ره وگیری بکات؟ خو (وان نیان) ی چاکترین هاوپی وه ختی که چوو بووه ریزی سوپاوه دایکی زۆری بو گریابو. به لām به هاندان و پشتگیری باوکیه وه له نه جامدا پیان سه ماندبو به خنده ییه که وه کوره که ی به ری کردبوو. که چی دایکی تۆنگ تسۆن جوی تا ئیستا هه ر نهیده سه ماند و نه میش نه یته زانی چۆنی پی سه ملیتی. له داخانا لیوه کانی خو ی کرۆشت و له دوا ییدا وه ک بۆمبایه ک ته قییه وه و گوتی ”دایه هه رچۆنی بیئت، پیئت خو ش بی یانه، من هه ر نه پۆم“. دایکی که نه یته وانی به هیچ جوریک په شیمانی بکاته وه. ناچار بوو فرمیسکه کانی بشاریته وه و ریگه به رویشتنی کوره که ی بدات. تۆنگ تسۆن جوی پیشمه رگه یه کی زۆر چالاک ی لیها ته وه و له هه موو کاریکدا به شدار یی نه کرد وه ک مین دانانه وه، ته ل قرتان دن و ده ستگیری کردنی ناپا کاندا.

نیوه شه ویکی زۆر تاریک و نه نگوسته چاو پیشمه رگه کان ئیجگار به وریای ی و بی ده نگیه یوه له سه ر خه تی ئاسنی شه مه نده فهدا نه خشین. تۆنگ تسۆن جوی له که نداویکا بازیدا و نزیک به هیله که بووه و دهستی به ئاسنه کاندا هیئا و گوتی ”وا دیسانه وه تو لی ره ییت. هه ر یه کدو روژی که هه لته کینین؟

پیشمه رگه ده ستیان به کارکرد، فه رمانی نه مجاره یان بریتی بوو له په رینه وه ی دارته له کان، دوو پیاو به مشاریکه وه خه ریکی برینه وه ی دارته لیك بوون. له ماوه یه کی کورتدا هه موو دارته له کان به درێژیی دوو میل به زه ویدا دران. تۆنگ تسۆن جوی نه وه ی پی سپێردا بوو که ته له کان به به رد بپسینی و بیان هیئته وه. کاتی که خه ریکی کاره که ی بوو سه یری کرد دارته له براوه یه کان هیشتا هه ر درێژن له مه ترسا دوژمن هه مدیسان بتوانی قیتان بکاته وه. بۆیه دهستی دایه مشاریک و دارته لیکی دوو له ت کرد.

دهسبه جی هه موو پێشمه رگه كان چاویان له م كرد و ئاوا گشت دارته له كان بو دوژمن له كه لك خستێران.

كاتی كه ئیشیان نه كرد گوێیان له زرمه یه کی دوور بوو، به دوایه وه شه و قیکی تیژ ئاسمانی رووناك كرد. پێشمه رگه كان به شه مه نده فه ریکی تیگه یشتن و زۆر بایه خیانی پێ نه دا، به لام له پریكا دهنگی توپیك له گرمژنیدا و ناگر له کیلگه كانا به ربوو. پێشمه رگه كان راجله کین له بهر نه وه ی ژماره یه کی زۆریان له پێشتر دهنگی گولله توپیانی نه بیست بوو، دهستیان كرد به راكردن. فه رمانده ی ناوچه كه خیرا خوێ گه یانده شوینه كه وه و هاواری كرد ”بوه ستی، غار مه ده ن. هیچ نییه، ماشینیکی زریپۆشه و بێ مه ترسییه“. نه جفا فه رمانی دا هه ركه س خوێ بشاریته وه له شوین خویانا نه بزوون. هه موویان بازیان دایه ناو كه نده كه و تۆنگ تسۆن جوی خیسكه یه کی كرد و دیتی شتیکی رهش به ناقوولا و گراترۆ نزیك نه بیته وه و چه ندی كردی نه یزانی چیوو. سووكه ترسیكیش دایگرت نه بادا نه و جان هه وه ره راسته وخو بیته سوپه ره كه ی نه مه وه. زریپۆشه كه به هیواشی راوه ستاو تیشكه تیژه كانی به هه موولایه كدا گیرا. بوو به قرمه قرمی مه تره لوژ و گرمه ی توپان له هه موو دو له كه دا دهنگی دایه وه و ته نانه ت زهوی له گرمه ی دهنگه كه دا له رزییه وه. تۆنگ تسۆن جوی ئاره زووی نه كرد به خاكدا بچیت ه خواره وه. تا له گرمه گرمه نه پساوه یه كدا دووركه ویت ه وه. وا تیده گه یشت گولله توپه كان له بان سه ری نه مدا نه ته قینه وه. دوا به دوا ی ته قه و توپ بارینه درێژخانه كه دا چه ته ژاپو نییه كان ماشینه زریداره كه یان كیشایه وه. فه رمانده ره كه یه كه م كه س بوو له سوپه ره كه یدا هاته ده ره وه و به گالته ییه كه گوتی هه فالان پیم وتن هیچ نییه، ئیستا دیتان ماشینیکی زری پۆش چی پیده كریت؟ تۆنگ تسۆن جوی زۆر به ختیار بوو، ترسی له ماشینه زری پۆشه كه ره وییه وه. به شادییه وه دای به رانی خویا و گوتی: ”به راستی فه رمانده مان چاك نه زانی ت چۆن مامه له له گه له چه ته كانا نه كات. ئیمه هه ر

ئەو تەلە ژېر لووتى دوژمندا بووين كەچى ئەوان تەنانەت بەمەيشيان نەزانى.

چەند مانگېك رابورد. روژيكيان ھەوآل ھات كە يەكيتى سۆفیت ھېزى ئەناردە بۆ روژھەلاتى باكور بۆ يارمەتيدانى چين. لە ھەموو شوينىكا ھەر باسى ھېرشىكى بەرەواژ بوو، لە ھەموو گوندىكدا پياو بە كۆمەل ئەچوونە ريزى سوپاوە. پىنج لاوى نانشانپاو ئىمزاىان كرد كەچى تۆنگ تسۆن جوى جوولەى نەكرد. يەكېك پىي پىكەنى و گوتى ئەى تۆ، پلىنگە چووكەلە ديارە ناتەوئىت دايكت جى بېھلئىت؟ لە ۋەراما وتى "ئەيىنىت." لە راستيدا ئەم پىشەكى پىيارى خۆى دابوو.

ئەو شەو لەناو پىخەفەكەيدا تەلەو ۋە ساتى خەو نەيىردەو. جوړەھا شت لە مېشكىا تىكقرژابوون. لە راستيدا ئەم ھەزى نەدەكرد دايكى بەجى بىلئىت، بەلام رامالئىنى دوژمن گەلئ لەو ھەگرت بوو، ئەمەيش پالى پىو نابوو پىيارى خۆى بدات كە مال ۋە خىزان جىبھلئىت ۋە بچتە ريزى سوپاوە. ئەشى زانى ناتوانئىت لەبەردەم خەم ۋە پەژارەى دايكىا خۆى رابگريئ بۆيە پىياريىدا كە باشتر واىە بى ئەو ھەى دايكى ئاگادار بىكات بىروات. ھەر ئەمشەو، پىش تارىكبوونى بەيان تۆنگ تسۆن جوى ھەگبەيەك بەسەرشانىو شەتەكدار ۋە بە دزىيەو لە گوندەكەو دووركەوتەو.

(باوه‌ری مه‌ردانه‌)

تۆنگ تسۆن جوی سه‌ربازێك بوو له‌ رێكخراوه‌ سه‌ره‌كیه‌كه‌ی پێشمه‌رگه‌ی
 هه‌رێمه‌كه‌دا، به‌لام نه‌ جلی سه‌ربازی له‌به‌را كردبوو نه‌ تفه‌نگیشی
 هه‌لگرتبوو. ته‌نیا چه‌کی بێلێ بوو كه‌ بۆ تێكدانی رێگاوبانی دوژمن و
 رووخاندن و ته‌ختکردنی ئاماره‌كانیاندا به‌کاری ده‌هێنا. بێله‌كه‌ی هه‌میشه‌
 ئه‌بریقابه‌وه‌. هه‌ر جارێك له‌ رووخاندنی ئاماره‌كانی دوژمندا سه‌ربه‌كه‌وتنایه‌
 ئه‌م له‌ خۆشیانا رای ده‌كرد هه‌لده‌په‌ریی ئه‌گه‌ر پرسیاړت لێ بکرایه‌ له‌باره‌ی
 ئه‌و هه‌سته‌ پڕ له‌شادیی و ئه‌و كرده‌وه‌ منالكاریه‌وه‌ له‌ وه‌راما ده‌یووت ”جا
 بۆ نه‌؟ ئه‌ی كه‌ شتیکی ئاوا ده‌روخێنێت هه‌ست به‌ خۆشی ناكه‌یت؟“
 روژێکیان له‌وه‌ ئه‌دوان كه‌ كۆ ئه‌یویست بچێت بۆ هیزه‌ چه‌كداره‌كانی
 ناوچه‌كه‌وه‌ هه‌ر له‌گه‌ڵ بیستنی پرسیاړه‌كه‌دا تۆنگ تسۆن جوی بۆی راسته‌وه‌
 بووه‌. پێشوازی و به‌خێرهاتنی گه‌رمی له‌ فه‌رمانگه‌ی هه‌رێمه‌كه‌ لێه‌وه‌ كرا،
 هه‌ستیکی هاوڕێیانه‌ی پێ به‌خشی و ده‌سه‌بجێ هه‌موو شتیکی ئه‌وی
 خۆشویست له‌ روژی دوایدا ده‌سته‌جلیکی سه‌ربازی تازه‌یی پێدرا، هه‌رچه‌ند
 جله‌كان بۆی گه‌وره‌ بوون به‌لام ئه‌م هیچ گوێی به‌وه‌ نه‌دا، له‌و پڕوایه‌وه‌
 كه‌ خۆی زۆر گه‌وره‌ ده‌بیست و بۆیان ده‌س ئه‌دات. ئیتر به‌ شانازییه‌وه‌ خۆی
 پێوه‌ باده‌دا و له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت هه‌ر ساتێ تفه‌نگیکی ژاپۆنی بێنێته‌
 ده‌ستییه‌وه‌ ئه‌وا ده‌بیته‌ پیاویکی راسته‌قینه‌ی سوپای رێگای هه‌شته‌م. (هێزه‌
 چه‌كداره‌كانی ناوچه‌ رزگارکراوه‌كانی له‌وه‌و پێش زۆربه‌ی چه‌كه‌كانیان له‌
 دوژمنه‌وه‌ به‌ چنگ هێنابوو) به‌لام ئاواتی ئه‌م رما كاتیك فه‌رمانده‌ی لقه‌كه‌
 نارنجۆكه‌کی دایه‌. پرسیاړی له‌سه‌ر لقه‌كه‌ كرد ”ئه‌ی بۆ تفه‌نگێكم ناده‌نێ!
 ئه‌وانی تر تفه‌نگیان هه‌یه‌ بۆچ منیش نه‌مبێ؟“ فه‌رمانده‌ره‌كه‌ له‌ وه‌رامدا
 گوتی تفه‌نگ بۆ ئه‌م قورسه‌ و مه‌ترسی نیشاندا كه‌ ئه‌شیا ئه‌م به‌رگه‌ی
 رویشته‌ درێژه‌كه‌ له‌ ته‌ك سوپادا نه‌گرێت چونكه‌ هیشتا هه‌ر می‌ردمنال

بوو! چى ”چى پالى پيوه نايىت وا تىبگه مى من تفهنگم پى ھەلنە گىرئىت؟
ئەمەت لە رى رۆشتنە كەمانا بۆ دەردە كەوئى“ سەر لق وەرەمى دایەوھە
باشە باشە تۆ تفهنگت پى ھەلدە گىرئىت. بەلام ئا ئىستا ھىچ شك نابەين.
فەرماندەر لىو Liu وتوویە ئەگەر ھاتوو پىوئىستىمان بە تفهنگى تر بوو
ئەوا دەبى لە دوژمىيان بىئىنن. ئەمە تۆنگ تسۆن جوى ھىنايە پىكەنن
و بەو جورە گفتوگۆكەيان دوايى ھات.

تۆنگ تسۆن جوى زۆر ئاواتە خواز بوو شەر زوو دەس پىبكات ھەتا
ھەلى بۆ بسازئى تفهنگىك بۆخۆى وەدەست بىئىن.

لەكاتى مەشقکردندا تونگ بايەخىكى تايبەتى بە جوولانەوھەكانى دەدا. لای
روون بوو سەربازىكى قال بووى مەشق جەنگاوەرىكى زۆر باشى لىدئەوھە.
جاریکیان چوونە دەرەوھە بۆ مەشق کردن لەسەر نارنجۆك ھاویشتن، بەلام
رىگە بەم نەدرا يەكەك ھەلاوئىژئى بۆیە بە راکردن چوو بۆ لای سەرکردەكە
و داواى لىكرد ماوھى بدات نارنجۆكەك بەھاوئىت. سەرکردەكە ماوھىك بە
وردى تىي راما ئەنجا پىي وت كە ھىشتا مىردمنالە و ئەگونجى ھەلەيەك
بكات و ئازارى خوئى بدات. زۆرى رق لە وشەى (نە) بۆوھە، لەگەل ئەوھشدا
ئەگەر لەكاتى مەشقکردندا رىگايان پى نەدابا، دەس لە چەكان بدات ئەوا
بىگومان لەكاتى شەرى راستەقىنەشدا بۆ يارمەتيدانى چىشتكەرەكانى ئەنیرن و
ئەمەيش كاریكى ئىجگار دژوار ئەبى. جا بۆ پىش دەستى بەرلەوھى سەرلىق
ئومىد برى بكات، دىسانەوھە گووتى ”ئەگەر سەربازىك تواناى ھەلاوئىشتنى
نارنجۆكەكى نەبىت، ئەوا چۆن پىي دەوترئىت سەرباز؟“ كە ئەمەى بىست
سەرلقەكە خەندەيەكى كرد و دللى نەرم بوو. تۆنگ تسون جوى ناردە لای
سەربازىكى شارەزا تاكو مەشق لەسەر ھەلاوئىشتنى نارنجۆكدا بكات.

ماوھىكەى زۆر بەسەر ئەمەدا رانەبورد كە ژمارەيەكى زۆريان لە
چەكى دوژمن دەسكەوت و تفهنگىكيان لى دایە تۆنگ تسون جوى كە

دهسبهجی خۆی پێوه خهريك كردوه له سهربازه شارهزاكاني داوا دهكرد
 فیری بکهن چون پارچه کانی لیکجیا بکاتهوه و دووباره تیکیان هه لکیشیتهوه.
 هه رچهنده که مێ شارهزاییه کی له مینا پهیدا کردبوو ئه مه یه که مین جار
 بوو که هه رگیز تفهنگیکه به خۆیهوه دیی. ئه م به زگماک چه په وانه بوو،
 هاوړیکانی زۆری پێ پیکه نین که به دهستی چه په مه قه نه زمه ی تفهنگه که ی
 راکیشا و گوتیان ”تا تو به دهستی چه په فیشه ک ده به ته بهر تفهنگ و
 ئینجا دهیده ته دهستی راسته ت بو ته قاندنی دوژمن بوی ده رده چئ“ بۆیه
 دهستی کرد به راهاتن له سهر به کارهینانی دهستی راستیه وه و له ئه نجامدا
 به ته وای فیری بوو.

ئهو گۆرانانه ی به سهر چۆنییه تی شه ردا هاتبوون پێویستی کردبوو هیزه
 چه کداره کانی هه ریمه که تیکه ل به له شکری مه یدان بکری ت و بخری ته ژیر
 فه رمانده ی ئه وه وه، تۆنگ تسون جو ی بچوو کترین ئه ندامی هیزه که بوو،
 هه موو وه ک براهیه کی بچوو ک سه یریان ده کرد و یه که مین جار ریگه به م
 ئه درا سه رپشک بی ت له هه لبژاردنی شتا، هه رکاتئ ئه مه له توانا دابایه.
 تا وای لی هات ههستی ده کرد که ده توانئ هه ر شتیکی بو یستایه بی کات،
 ههروه ک ئیستاش هه ر له مالی خویان بووبی.

روژیک له گه ل هه قاله کانی به ده وری می زی که وه دانیشتبوونه سه ر
 خواردن. له گه نه زله که گوشت و فاسولیای تیا بوو که خوشتین خواردنی
 تۆنگ تسون جو ی بوو. هه نده ی هه زیی ده کرد له گه نه که ی راکیشایه
 نزیک قاپه که ی خۆیه وه. یه کئ له سه ربازه تازه کان چاوی به مه پانه هاتبوو.
 بو پێشادانی نا ره زایی له گه نه که ی هی نده ی تر بو لای تۆنگ پال پێوه نا و
 گوتی ”باشتر وایه هه مووی بوخۆت بخۆیت“. تۆنگ تسون جو ی ئه مه ی
 بو قووت نه چوو. هه ر بیرى له وه ده کرده وه ئایا کرده وه که ی راست بوو
 یا نه، به لام کرده وه که ی کابرایش به وه دایه قه ل ه م که سووکایه تی بی

بو ئەم دەستبەجى داروچكەكانى خواردنى فرېدا و دەستى كرده گریان. سەرپەل "كوویوان- فانگ" ویستی ئەم هەلە لە دەس نەدات و لەگەڵ جەوانەكەدا وتوێژیکى دلسۆزانە بکات و فیری بکات چۆن لەگەڵ ئەوانى تردا بگونجیت. سەرپەلەكە بە خەندەیهكەوه لێى نزیك بووه و پى گوت "وەره، ئەمە لەبیر خۆت بەرهوه با دوو قسان بکهین" تۆنگ تسون جۆى بە روویەکی گرزەوه دانیشتبوو. سەرپەلەكە چیرۆکیكى بو گێراپەوه كە ورده ورده چوووه دلى تۆنگەوه سەرنجى راکیشا، رقهكەى وهك بايهك رابورد. سەرپەلەكە پى وت لەمەیدانى شەردا زۆر جار دەبینى جەنگاوهرىك ژيانى خۆى دەخاتە مەترسییهوه تا هاوڕێكانى رزگار بکات و بەمە كۆتایى هینا "هەر کاتى مەردوم بەرژەوهەندییهكانى گەلى خستە سەرووی بەرژەوهەندیى تایبەتى خۆیهوه، رۆژىك ئەبێتە مرۆفیکى خاوەن بیروپراى مەردانە، بەلام ئەگەر تەنیا هەر بەتەنگ بەرژەوهەندیى خۆیهوه بێت ئەوا ئەویپاوه دەبێتە كەسێكى بى بايهخ لە پاشەرۆژدا" وشەكانى سەرپەلەكە لەناخى دلى تۆنگ تسون جۆى پىكا. دەسبەجى رووی سوور هەلگەرا و جۆشى سەند. بریاریدا كە بێتە پیاویكى خاوەن باوهرى مەردانە. زۆر پەشوکاربوو دایە قاقای پیکەنین و سەرپەلەكەشى پى پیکەنى.

لەم ساتەوه هەستىك لەناخیهوه سەرى هەلدا كە چۆن بچیت بە تەنگ پێداویستییهكانى هەقالەكانییهوه لە پەلەكەدا. هەمیشە پەلەى دەکرد هەرچى زۆرتر پووش كۆبکاتەوه بو ئاو گەرم كردن بو شت "بو هاوچەكانى خۆمه. چى ئەبى ئەگەر كەمى لە پىویستى خۆمان بەرم، هەلە نییه. هەمیشە لەدلى خۆیدا ئەمەى دووپات دەکردهوه. بەلام لێرەشدا هەر بەهەلە چووبوو. رۆژیکیان لەگەڵ چیشتكەرەكانا لەسەر خواردن دەمەقالى بوو لە ئەنجاما توانى نەختىك زیاتر بو سەربازەكانى لقەكەى خۆى بسینیت. بەمە ورده ورده لەگەڵ چیشت لێنەرەكانا تیکچوون و ئەوان هەر کاتى چاویان

پێی بکهوتایه روویان گرژ ئه‌بوو، یه‌کیکیان جارێک پێی وت “ئه‌ی تۆنگ” ی
 بچووک تۆ هه‌میشه له‌ دابه‌شکردنی ئیمه‌دا ناپازیت. که‌واته‌ فهرمووخۆت له‌
 جیاتنی ئیمه‌ خواردنه‌که‌ دابه‌ش بکه‌! تۆنگ له‌وه‌لامدا گوتی “وا تێده‌گه‌یت
 ئه‌وه‌م بۆ ناکریت، به‌لام ئه‌مه‌ زۆر سانایه‌، ده‌ستی دایه‌ که‌وچک و چه‌نگال
 و خواردنه‌که‌ی دابه‌ش کرد. که‌ مه‌نجه‌له‌که‌ به‌تال بوو دیتی هێشتا سێ
 گه‌ل مابوو پڕ بکری‌ن سه‌رله‌نوێ خواردنه‌که‌ی دابه‌شکردوه‌ به‌لام سه‌یری
 کرد خواردنه‌که‌ له‌ هه‌موو له‌گه‌نه‌کاندا یه‌کسان نه‌بوو، جارێکی که‌ هه‌ولێ
 دا به‌لام نه‌یتوانی هه‌ندی یه‌کیان لێبکات. ناچار ئه‌وه‌ی له‌ هه‌مووانی
 که‌متر تیا بوو هه‌لیگرت و دوورکه‌وته‌وه‌. چێشت لێنه‌ره‌که‌ درێژه‌که‌ دایه‌
 قاقای پێکه‌نین و گوتی “بۆچی که‌مترینانت برد؟ وه‌ره‌ با یارمه‌تیت بده‌م”
 له‌گه‌نه‌که‌ی لێ وه‌رگرت و به‌ چه‌ند چرکه‌یه‌ک هه‌مووی به‌یه‌کسانی دابه‌ش
 کرد و گوتی “تۆ هه‌ر به‌ته‌نگ لقه‌که‌ی خۆته‌وه‌ بوویت و به‌س” که‌چی
 ئه‌بێ ئه‌مه‌ بزانی‌ت که‌ پێویسته‌ چاومان به‌ هه‌موو لقه‌کانه‌وه‌ بێت له‌
 هێزه‌که‌ماندا. ئیمه‌ بۆ ئه‌وه‌ لێره‌داین که‌ خزمه‌تی هه‌مووان بکه‌ین. تۆنگ
 تسون جووی له‌م تاقیکردنه‌وه‌یه‌دا فێر بوو که‌ خۆشترین سات له‌ ژيانێ
 ئاده‌میزادا ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ توانای دا ده‌بێ له‌ پێناوی کۆمه‌لدا کار بکات.

(له كۆره ودا)

شهوانی پاییز له سهرووی شووره مهزنه کهدا به کورتتر دههاته بهرچاو
تا له شوینه کانی تر. بهداهاتنی زستان بای باکووری روژئاوا ههلیکرد گهلاي
به درهخته کانهوه نههیللا. لهو وهرزه ساردهدا هیزهکانی بهرهو (جیهۆل)
رویشتن تا له تهك هیزهکانی تردا بهشداری کاری سهربازی هاوبهش بکهن.
ئهو پهلهی تۆنگ تسون جووی تیادابوو ههمیشه لهپیشهوه دهرویشتن چونکه
سهزرکده کهیان (وانگ وان-فا) هانی سهربازهکانی دهدا که خیرا برۆن و
دهیگووت ”خیراکهن ههقالان، خو ئیمه کۆمهلی ئافرهتی قاچ بهسترونین بو
سهردانی که سوکار بهرپوه بین، بهلکو پتویسته لهسهرمان بگهینه مهیدانی
شهپ تا بجهنگین“. سهربازهکانیش بهدلیکی شادهوه خیراتر ههنگاویان
ههلدینایهوه و فهرمانده کهیان تهناهت لهوانیش خیراتر ههنگاوی دهن. بهم
شیویه پهله کهی ئهمان بهچهسپاوی بو پیشهوه ئهچوو. لهناکاو پهيامبهریک
له پشتیانوه پهیداوو، به ههناسه برکیوه لهبهردهم فهرمانده که ویستا
سلأوی لیکرد راپورتیکی دایهدهست و چاوهروانی وهلامی کرد. فهرمانده
پرسیاری کرد ”هیچ فهرمانیك ههیه؟“ کابرای پهيامبهر وهرامی دایهوه ”هیچ
فهرمانیك نییه، بهلام فهرماندهی ئیمه دهلیت ئیوه زۆر خیرا دهروون و ئه ئاوا
به هیچ جوړیک ئیمه ناتانگهینهوه، مهگهر نهختی چاوهروانیمان بکهن“.
فهرمانده که به پیکهینهوه پیی گوت ”به فهرمانده کهتان بلی ئیمهیش
پیادهین. باشه نابی نهختی باشر قاچه کانتان بهکار بینن تا لهمه خیراترتان
ههلگرن تاکو پیش ئیمه بکهونهوه. ههروهها پیی رابگهینه که ئیمه دهمانهوی
لهگهلی ئیوهدا کیکرکیه که بکهین تا بزاین کئی خیراتر ئهپروا بهرپوه“. ئه مهی
وت و به ههنگاوی درشر چوه پیشهوه. تۆنگ تسون جووی که بهچاوی
ریزهوه تی راماوو، وهك ئه ههنگاوهکانی فراوان کرد و دهیویست چاو
لهم بکات و بپته پیاویکی ئازا و نهترس و بههیز. دواي کهمیك فهرماندهی

لقه که دیتی تۆنگ تسون جوۆ به کووپه کووپ دهپوا چوووه لایه وه ویستی باره که ی بو سووک کات، که چی میردمناله که نهویست واز له کۆله که ی بیئی ”بو خو نه خوش نیم“. فه رمانده که وه لایمی دایه وه ”به نه خوشت نازانم به لام تو هیشتا منالیت..“ ”منال؟ گرهوت له گه لدا ده که م من ده توانم باوه شیکی تریش هه لگرم“. ”نافه رین بوخووت و پیاوه تیت!“ فه رمانده که به ده م رویشتنه وه دهستی له پشتی تۆنگ تسون جوۆ ده دا و پیی وت که نازناوی (کۆمه له ی تیر) یان به کۆمه له که ئه وانا دابوو چونکه هه میشه هه ر له پیشه وه دابوون هه میشه یه که مین بوون له چوونه ناو هیله کانی دوژمندا. تۆنگ تسون جوۆ زۆر دلشاد بوو که ئه ندایمیکی (کۆمه له ی تیر) بوو بریایدا هه رگیز کاریکی وا نه کات ئه و شه ره فه ی کۆمه له که له که دار بکات.

له ناکاو هه موویان له به رده م رووباریکدا ویستان که ریگای لیگرتبوون. سه رکرده ی کۆمه له که وتی ”هاورپیان ئایا ئه شی رووباریکی بچکۆله ریگه ی به ره و پیشچووئمان بگریت! به ده م دواندنیانه وه شه روا ل و پیلاوه کانی دا که ند و قه له مبازی ئاوه که بوو به دارده ستیکه وه پارچه سه هۆله کانی سه ر ئاوه که ی راده مالی. ده سه به جی سه ربازه کانی چاویان له م کرد.

تۆنگ تسون جوۆ له وه پیش ئه چوو بووه ناو ئاوی سه هۆلاوییه وه، بۆیه ههستی به ژانیکسی سهخت کرد له قاچه کانیدا ههروهک شکابن، هیئنده سه پ بوو بوو ئیتر نهیده زانی ئاوه که سارد بوو یا گهرم. ساردی کاری کرده گیانی و وه که هه زاران ده رزی به له شیا کرابی ئاوا ی هه ست ده کرد. وای به بیردا هات که قیژه یه کی به رز ئازاره که ی که م ده کاته وه، به لام که سهیری ده ور به ری خو ی کرد دیتی هیچ سه ربازی که مترین نیشانه ی ژان و ناره حه تی ده رنه بریوه، به لکو به پیچه وانه وه هه ندیکیان پیده که نین و فشه یان ده کرد. ئه ویش ددانی به خویدا گرت و به ره و پیش چوو بی ئه وه ی ریگه بدا به وه به ردان و بی ده سه لاتی به ره و پیش ته کانی دا. که گه یشته ئه و به ری

رووباره كه وه قاقه كانی هیشتا هەر ئازاریان ده دا، به لام زۆر به ختیار بوو چونکه له تاقیکردنه وه كه دا سه ركه وتبوو. ته نیا له توانیا نه بوو له روژیکا سی میل بپروات، بگره ده شیتوانی له ئاوی شه ختاویشا بدات، فه رمانده ی لقه كه زۆر شانازی به تۆنگ تسون جۆیه وه ده کرد و به یه کێ له سه ربازه قالدبووه كانی داده نا.

سه ربازه کان که چوونه ناو (جیهۆل) هوه هه ژاریی و هه لومه رجی زۆر ناله بار ئیجگار دلته نگى کردن به جۆرێك نه یانتوانی رق و کینه و ناره زایی خۆیان قووت بدنه وه.

دلته زینتین کارێ که دوژمن کردبووی وێرانکردن و سووتاندنی هه موو دێهاته كانی به پانایی چه ندان میل بوون له دهره وه ی شووره مه زنه كه دا. ئه وان ته نیا چه ند ديه کی گه وریان هیشتبووه که پێیان ئه و ترا "بازنه" و هه موو دێهاته کانیا ن تیا گل دابووه. هه ركه سێ جارێك بخرابایه (بازنه یه ك) ئیتر دهرچوونی هه رگیز بو نه بوو. ژیا ن له ئیو بازنه دا جه هه ننه مێ بوو له سه ر زه وی. خانووه كانی رووخاو بوون، بانه کانیا ن که له به ری زلیان تیا دابوو، په نجه ره کان هه مووی دهره یێزابوون. له ژووره کانا با ی به هیز گفه گشی ده هات و له کاتی به فربارینا زه مینه ی خانووه کان ی وا داده پۆشی ده توت ئاردیا ن به سه ردا پژاندوون. شه وان هیش چه نده ها ئه ندامی خیزانیك تیک ده قژانه سه ر (کانگ) یکی بچکۆله ی گه رم نه کراودا، له ویدا بێ پێخه ف ده نوستن ئه گه ر پارچه جلۆکه یه کیان به سه رخویندا دابایه، هه ندیکیا ن مه رکانه ی شکاویان بوو که نه ختێ خه لووزیا ن تیده هاویشته ئه و ئاگره کزه تاکه گه رمیا ن بوو، به هو ی با ی زۆر ساردی باکووری روژئاوا وه که له دهره وه و ئه یلووراند و له ئیسقانا ده چوو ه ژوورێ هه میشه هه ر سه رمیا ن بوو. لێوه کان ی هه موو که سیك مۆر بوون. له هه موو خیزانیكا به هه موویان تاکه پانتۆله کیان هه بوو هه ر یه کێ بچوو بایه دهره وه له پێی ده کرد و هه ر کاتی ده گه رایه وه

دایده‌که‌ند و هه‌ڵیده‌واسی تاکو وا زوو نه‌دری‌ت و له‌که‌لک نه‌که‌وێت. ته‌نیا خۆراکیشیان شۆربای... کێویله‌ بوو که‌ برێ ئاردی تێکه‌ڵ نه‌کرا. خه‌لکه‌که‌ی ئه‌وێ هه‌موویان به‌ جۆریکی ترسناک له‌پولاولاز بوون له‌ راستیدا دیمه‌نی‌ک بوو که‌س به‌رگه‌ی بینینی نه‌ده‌گرت! فرمێسک زایه‌ ناوچای سهر‌بازه‌کانه‌وه و رابه‌ری رامیاری داوای له‌پیاوه‌کانی کرد هه‌ر شتێ بکه‌ن له‌ پێناوی ئه‌و چاره‌ره‌شانه‌دا و گو‌تی: ”گرنگ نییه‌ دلی مرۆ چه‌نده‌ ره‌ق بێت، کاتی ئه‌مانه‌ ده‌بینیت ناتوانی بۆیان نه‌گری‌ت. هه‌ڤالان گریان هیچ سوودی‌ک نابه‌خشی‌ت. هیچ کاتمان به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌ بۆ ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌. گرنگترین کاری که‌ پێویسته‌ ئه‌نجامی بده‌ین ئه‌وه‌یه‌ که‌ رق و کینه‌مان بکه‌ین به‌هێزێک و ده‌رزێ بۆ دوژمن داده‌ین هه‌رگیز له‌بیری نه‌چێته‌وه‌. هه‌ڤالان رژی‌مکی گه‌لی بنیات نراوه‌ به‌لام هه‌موو شتێ ده‌ستبه‌جێ و پێکه‌وه‌ ئه‌نجام نادرێت. ئه‌مه‌ پێویستی به‌کات هه‌یه‌. جا پێویسته‌ بریار بده‌ین کام شت له‌ پێشه‌وه‌ ده‌بی ئه‌نجام بدری‌ت؟“

زۆربه‌ی سهر‌بازه‌کان جله‌ زیاده‌کانیان به‌خشی و تۆنگ تسون جۆی هه‌رچییه‌کی له‌ کیسه‌که‌دا بوو دای و سهر‌بازه‌کان نیوه‌ی ئه‌و ئاردیه‌یان پێشکه‌ش کرد که‌ سه‌دان میل هه‌ڵیانگرتبوو. ئینجا بۆ چه‌ند تیپێ دابه‌ش بوون و هه‌ر خیزانه‌ی شتیکیان له‌و پیتاکه‌وه‌ پێدا له‌و شه‌وه‌دا هه‌موو دانیش‌توان سهر‌بازه‌کانیان بردنه‌ ماله‌وه‌ و شوینی نووستنی خۆیانیان پێ به‌خشین، به‌لام که‌س له‌ سهر‌بازه‌کان ئه‌و خه‌لاته‌یان قه‌بوول نه‌کرد و خه‌وی به‌سه‌رماو سایه‌قیان په‌سند کرد نه‌بادا بینه‌ بارگرانی به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا. سهر‌بازه‌کان پووشیان لانه‌بوو تا رایخه‌ن و کاتی له‌سه‌ر عه‌رددا راکشان بۆ نووستن سه‌رما هێنده‌ به‌ تین بوو هه‌ریه‌ک هه‌ستی ده‌کرد وه‌ک جه‌سته‌ی به‌ستبێتی و ره‌ق هه‌لگه‌رابی. به‌لام هه‌موو به‌ وه‌یه‌کی به‌رزوه‌ به‌رگه‌یان گرت

هه رکاتی یه کێیکان ههستی به نارهستی ده کرد هه لدهستا و دهستی
 ده کرد به هه لپه پین، تاوه کو خو ی گهرم کاتهوه، هه یچ کامێکیان ناره زاییه کی
 ده رنه بپری و ورته ی لیوه نه هات. هه ریه ک له وان ئاگریکی رق و تۆله ی وا
 له ده روونیا کلپه ی سه ند بوو هه موو دوو دلی و سستی و وره به ردانیکی
 هه لده پروکاند.

(بەشەپھاتنىڭ)

ھېزەكان لە (جېھۆل) ھەگەرەنە ھەبۆ ھەرېمى (ھۆپى) تۆنگ تىسون جۆى لە خۆشيانا ھەلدەپەرى، تۆنگ يوشىن كە لاوئىك بوو خەلكى شارەكەى خۆيان بە گالتە پىكرەنە ھەبۆ پىكەنى و گوتى: تۆ بالندەيەكى تووشى دەردى ھەست بە غەرىبى كردن ھاتوويت ”تۆنگ تىسون جۆى بە خەندەيەكە ھە ھەرامى دايە ھە: جا بۆچ نا؟ من شارەكەى خۆم ئىجگار زۆر خۆشدەوئى كى ھەيە ئە ھەى شوئىكى ئاوا جوانى خۆش نەوئى! بەلام ئەمە تەنيا نىوہى ھۆيەكەيە. ”ئەى كەواتە نىوہەكەى تر چىيە؟! ”

”من نىشتەمانى خۆم لە شارەكەم خۆشتر گەرەكە. من ئامادەم بۆھەر لايەكا بچم لە ھەموو چىندا بە پانى و بە درئىزى، ھەركاتى كارى شۆرشگىرى بۆ ئەمە پىويستى بە من بئىت.

”تۆ بە درئىزى مانە ھەت لە جېھۆلدا تاكە گۆرانييەكەت نەچرى، ئە ھە چۆن لىكەدەيتە ھە؟

جا تواناى گۆرانى وتن لەو شوئەدا ھەبۆ؟ تۆنگ تىسون جۆى بەگرژى پرسى و كارەساتە دلبەرەكانى بىردەكەوتە ھەكە لەوئىدا دىبوونى. ئە ھە راستەقىنەبۆو چونكە تۆنگ تىسون جۆى لە جېھۆلدا ھىچ گۆرانييەكى نەچرى بوو و ورتەى لىوہ نەھاتبوو. ھەستى بەزەيى ھاتنە ھە بە خەلكەكە و ژانەكانيانە ھە ھەموو شتىكى لەبىر بردبۆو. جا دەبى ھىچ شۆرشگىرئىك لە ھە زياتر تواناى ھىچى ترى ھەبى؟ ھەرچەند بەتەواوى لە ھە دلبابوو كە ئەو ناوچەيە تازە رزگار كراو ھىش ھەك شارەكەى خۆى دەبووئىتە ھە و گەش دەبئىتە ھە، بەلام دلى ھەر لە ژىر بارى خەموو ژانا لئىدەدا.

تۆنگ تىسون جۆى لەگەل ھەرزەكارەكەى خەلكى شارەكەى خۆيانا زۆر رىك نەبوون، زۆرجار بەشەر دەھاتن. ئىستا پىى وت: تۆ ھەك بالندە دەخوئى كەچى كردارىكى بەكەلكت نىيە؟ رووى تۆنگ يوشىن لە شەرمانا سوور

هه لگه پرا. دوور ده كه ونه وه و گوتی: بام واز له م جوړه قسانه بښن. تۆنگ تسون جوؤ له وهراما پپی وت“ باشه چاوه پروان ده بم بزنام کاری باشت له وته کانت ده كه یت“. تۆنگ تسون جوؤ كۆمه لئ هوی به دهسته وه بوو كه له گهنجه كه رازی نه یت. بو وینه ههر شتیک تۆنگ یوشین ویستبای بیگردایه بو ماوه یه کی دریژ له پیښ دهس پیکردنیا باسی لیوه ده کرد و خوؤ پیوه هه لده کیشا. كه چی كه ی دهستی پیکردایه دهیسه لماند كه بو ئه و کارانه دهست نادات. ههردهم ههولئ ئه وه ی ده دا کام فرمان سانایه بوخوؤ دادنه و باری کاره گرانه کانی بو ئه وانی تر ده هیښته وه. هه ندئ جاریش له هه ندئ ئیشوکارا به شداریی ده کرد ته نیا به مه بهستی زمان دریژی و به ته مای مه دحو پیاوه لدانه وه. تۆنگ تسون جوؤ وهك ئه م نه بوو ههرچه ند ئه ویش هه ندئ به قسان ده کرد، به لام ههرگیز خوؤ به کرداره کانی وه هه لده کیشا. زورجار هه ندئ ئیشی ده کرد ده بویه ئه وانی تر بیانگردایه، بئ ئه وه ی باسی شی لیوه بکات، له مهش ئیجگار گرنگتر ئه وه بوو كه ئه و زورتر کاری خوؤ له کارکردنا ده برده سهر تا له قسه و گوتارا. له دلئ خویدا ده یگوت ”له کرده وه ی شورشیدایه نابئ بو پروپاگهنده کار بکات یا بو مه دح و پیاوه لدانی ئه وانی تردا، به لکو ده بی له پیناوی به رژه وه ندی و کامه رانی كۆمه لدا ئیش بکات“. له بهر ئه وه قینی له خو هه لکیشان ده بووه و خه لکی ساده ی خو ش ده ویست ئه وانه ی خو په رستی دهستی به سه ریا نا نه ده رپو یشت. تۆنگ تسون جوؤ زور فرمانده ی گروه یه که ی چوو بوو به دلدا، چونکه به لپینی ههرکاری کی بدایه زوو رای ده په راند بئ ئه وه ی باسی شی لیوه بکات ته نانهت ئه گهر ئه وه بو سوودی هه موو یه کیکیش بویه. به لکو هه میشه ههر به پارتی و به گه لی هه لده گوت.

جاریکیان له كۆره وه كه دا لاوئ ناكاو له خوؤ چوو، تونگ یوشین تا هیزی تیا بوو هاواری کرد به لام هیچ کاری کی نه کرد. خوؤ وا نیشان ده دا

وهك بهتەنگ كامەرانى خەلكەوه بېت، بەلام لە راستیدا وانەبوو. هەر لەو كاتەدا تۆنگ تسون جوۆ لەگەل چەند كەسێكى تردا دوو داریان پەيدا كرد و كابراى نەخۆشیان پى هەلگرت. ئەنجا سەربازى رووى لە تونگ يوشین كرد و گوتى ”چى ئەبى ئەگەر دەستى یارمەتیمان بو دريژ بكەیت؟ تۆنگ يوشین وهلامى دایهوه ”سەیركە، خۆم قاچەكانم ئاوساون و ناتوانم بەباشى برۆم بەرپیدا، جا چۆن دەتوانم نەخۆشێك هەلبگرم؟ ئەمەى وت و وهك ئیفلجیك دەستى كرده شەلە شەل. تۆنگ تسون جوۆ بە تورەبییهوه گوتى ”تۆ هەر وهك بازەرگانىكى خویناوى وايت، ئیمە دەتوانین خۆمان هەلیگرین.“ بى یارمەتى جەنابتهوه“. ئەو خۆشى قاچەكانى ئاوسا بوون و لە هەر هەنگاوێكا وهك خۆى دووپشك ئازاریان دەدا، بەلام دانى بەخۆیدا گرت و نەیدەویست ئەوانى تر بەوه بزائن.

چیت گوت؟ پیم دەلیت بازەرگانى خویناوى؟ باشە تۆ جوین بە هەقالێك دەدەیت و رووى تۆنگ تسون جوۆ هەلگەراو داواى لیبوردنى كرد كە بە سووكى هەقالێكى شۆرشگېرى ناوبردوو و گوتى ”من هەلە بووم بەلام ئیستەيش هەر پیت دەلیم كە تۆ كابرايهكى خۆپەرستیت“. ئەوه كۆتایى بە شەرەكەیان هینا، بەلام جارێكى تر قسەیان لەگەل یەكتردا نەكردهوه.

(له مهیدانی جهنگدا)

له سالی ۱۹۴۶ داو دوا به دواي وتووێژه کانی ناشتی له نیوان پارتی کۆمونیست و کۆمنتانگه وه، فرمانی ویستانی شهر له لایه ن ههردوولاوه ده رکرا. به لام له نیوه شه وی کدا به رله وهی سی مانگ به سهر ریککه وتنامه که دا رابریت، هیژه کانی تشیان کای شیک له پریکا ئابلوقه ی یه کن له به تالیونه کانی سوپای رزگاری گه لیاندا و داوایان لیکردن چه ک فیری بده ن و خو به دهسته وه بده ن.

سه ربازه کان شه ویکی ته واو به رهه لستی هیژه کانی کۆمنتانگیان کرد، به لام به هیوای پاراستنی ئاسایشه وه له کۆتاییدا له دیکه دا کشانه دواوه. دوژمن به م سه رکه وتنه وه وازی نه هیئا، به لکوهیژه کانی خو ی نارد ه سه ر چه ند به تالیونیکی تری سوپای رزگاری گه ل. ئینجا سه رکر دایه تی تیه که بو خوپاراستن ناچار بوو بریاری هیرشیکی به ره واژ بدات و به تالیونی دووه می نارد بو داگیرکردنه وهی گوندی (سیاوسنچوانگ) کاره که یان به سه رکه وتووی ئه نجامدا، به لام له دوااییدا شه پریکی سه خت له ده ور به ری گونده که دا له گه ل دوژمن روویدا که چه کی ئه مه ریکی تیایدا به کاره یئا. ئه مه جاری یه که م بوو که سه ربازه کانی سوپای رزگاری گه ل روو به پرووی چه کی ئه مه ریکی بوونه وه و زور له (ساروخ) و (الستارلدخانی) په ریشان بوون. چه ند سه ربازیک به تۆنگ تسون جو یه وه ترس بالی به سه ردا کیشابوون، دلای تونگ له کاتی یه که م پیکه اتندا که وته فرکه فرک و ابیده زانی له چار نییه له ده میدا ده رده په رپه رته وه ده ره وه. به لام که ته ماشای ده ور و پشتی خو ی کرد بینى سه رکر ده ی به تالیونه که و چه ند هه فالیکی تر به قینه وه هیژه کانی دوژمنیان داوه ته به ر نارنجو ک و تۆنگ یوشینی دی خو ی داوه به زه ویدا و گولله به هه وادا ده ته قینی. هه ستیکی شه رمه زاری دایگرت و به خو ی وت ”نابیت وه ک ئه م بکه م“. پێویسته ئازا بم و له گه ل دوژمندا بجه نگم.

دوژمن به ژماره يه كى زوره وه هيرشى بوھينان، تونگ تسون جوى به زهويدا داو بو لايان گلور بووو و چهند نارنجوكتكى پايدا كيشان، نازايه تيبه كى سه ربازه كانى كومنتانگى ترساند و پر سامى كرد. ههروه كو بوو به نمونه يى بو هاوړيكانى خوښى و هاندريك، نهوانيش چاويان له م كرد و هه موويان هه لمه تيان برده سهر دوژمن و ناچار يان كردن به شپزه يى بكشينه دواوه. له پاش شهړه كه گوندييه كان به پاك كړنه وه ي مهيدانى جهنگه كه وه يارمه تيبى دانيان، ماليايكيان نارنجوكتكى نه ته قيوى دوزيه وه، وهك سوپرايه وه تا بيداته تونگ تسون جوى قاچى خليسكاو و نارنجوكتكه كى له ده ست بهر بووه، به لام تونگ تسون جوى به شه قيك دوورى خسته وه، پيش نه وه ي بته قيته وه، پرې دايه مناله كه وه كړدى به زهويدا و خوى به سهردا كيشا، نارنجوكتكه له نزيكيانه وه ته قيه وه، به لام هيچ كاميكيان بريندار نه كړد. تونگ تسون جوى مناله كه ي گرته باوه ش، مناله كه سوپاسى كرد و هه ردووكيان به بونه ي رزگار بوونيانه وه پيكه نين. تونگ يوشين ئاگاي له رووداوه كه بوو بوو، زور تيكچوو به شه رمه وه رووى ليوهرچه رځانندن. تونگ تسون جوى هه ستي به وه كرد له دلى خويدا وتى ”كارىكى راست نيبه قسه مان نيه“. نه وه ي هاته وه بير كه رابه رى سياسى جاريكيان گوتبووى كه وا شمشيرىكى ئاسن بوى هه يه بهاردرىت و بكرىته وه ده رزييه ك به سه رساميه وه گوتى: ”كه واته بوچى من ناتوانم نه وه نده دان به خو ما بگرم و يارمه تيبى هه قالى بدهم تا له كه موكوپريه كانى رزگارى بىت؟“ يه كسهر بو لاي تونگ يوشين چوو، ده ستي بوى دريژ كرد و گوتى: با رابردو له بير بهرينه وه، تو ده زانيت خه لك ده لين پولا دروست كردن پشووى دريژو كارى نه پساوه ي گه ره كه، ئيمه ش نه گهر هه رچى له توانامانايه بيكه نه وه له وانه يه وهك پولا قايم بين، تونگ يوشين گوتى: ئايا رات وايه كه من ئاسوودهم كه هه موو كه س گالتهم پيه كه نه؟ يا بپروا ده كه يت من په ريشان نيم كه هه موو براده ره كانم دوزاندوون؟ من بريارم

داوه خوّم باش بکه م.

”من ده زانم توّ ئەمه ده کهیت، به لام ئەگەر بتهویت خەلک ریژت بگرن ده بیّت له پیشه وه خوّت ریژی خوّت بگریت، ده فەرموو ئەی نه توت نازانیت تفهنگ باش بتهقیّیت؟ من فیّرت ده که م؟

به ده م گفتوگووه به جووته دوور که و تنه وه. له ماوه ی خویندن و راهینانی یه کسالد تۆنگ تسون جوّی توانی زیاتر له باره ی کۆمۆنیسته وه تیّیگات، هیوای زۆر بوو بیّته ئەندام له پارتی کۆمۆنیستدا تاوه کو بتوانیّت خوّی تهرخان بکات بوّ مه سه له ی کۆمۆنیستی و پارتی کار بکات.

له هاوینی ۱۹۴۶ داواکارییه که ی بوّ ئەندامیّتی پیشکەش به ریّکخراوی پارتی کرد له هیّزه که ی خویدا، ئەوانیش داواکارییه که یان په سه ند کرد و هه موویان برۆیان وابوو که تۆنگ تسۆن جوّی دلسۆز و جیی برۆا بوو، ئازا نه به ز له مهیدانی جهنگدا و له کاروباردا چالاک بوو، دانیان به وه دانا که ئەو هه موو هه لومه رجیکی ته وای لیّ هاتبوووه دی که ده بوو ئەندامیّکی پارتی لیّی بیّته دی. ئیتر ئەو هیوایه ی ساله های سال بوو له دلیّی تۆنگ تسون جوّی دا ده ژیا وا هاته دی، بریاردرا وه ک ئەندامیّکی پالیئوراو له پارتی کۆمۆنیستی چینییدا وه ریگریّت و که ته مه نه ی گه یشته هه ژده سال بیّته ئەندامیّکی ته واو.

(هێرش به چهکی سپیهوه)

له رۆخی دیواری شارهکهی ناوچهی یانچینگدا خندهقی هه‌بوو، رووهو گوندی پێچی ده‌کردهوه به‌لای رۆژه‌لاته‌وه. سه‌ربازه‌کانی سوپای رزگاری گه‌ل خه‌ریکی سه‌نگه‌ر لێدان بوون له‌به‌رده‌م هێله‌کانی پێشه‌وهی به‌ره‌ی جه‌نگه‌وه. کاتێ تۆنگ تسون جووی له‌ هه‌لکه‌ندن بووه، پیره‌مێردێک و کچیکێ جحیل به‌ سینی چاوه‌ لێوه‌ی نزیک بوونه‌وه، ”هه‌فال، ییگومان زۆر ماندوویت، فهرموو نه‌ختی چای بخۆره‌وه“. تۆنگ چاکه‌ی وه‌رگرت، به‌ خنده‌یه‌که‌وه‌ گوتی ”ماندوو! من هه‌رگیز له‌ به‌گژاچوونی هێزه‌ کۆنه‌په‌رسته‌کاندا ماندوو نابم. هه‌ر کاتێ گویمان لێده‌بێت که‌ هه‌مان بو ده‌په‌خسێت له‌ گه‌ل کۆنه‌په‌رسته‌کاندا بجه‌نگین شاگه‌شکه‌ ده‌بین.“ دووی چایی ترش خوارده‌وه. له‌ پرێکا سه‌ری هه‌لبه‌ری و سه‌رنجی قوڤری چایه‌که‌ی دا و گوتی ”سه‌یرکه‌ قۆرییه‌که‌م به‌ نیوه‌کردوه‌“ به‌لام پیره‌مێرده‌که‌ زیاتر هانیدا و داوای لێکرد هه‌ندیکی تریش بخواته‌وه‌و گوتی: ”زۆر دلشاد ده‌بم ئه‌گه‌ر هه‌موو قۆرییه‌که‌ ته‌واو بکه‌یت، ده‌توانم یه‌ک به‌رمیل چاییت به‌دمی“. پیره‌مێرد چایه‌کی تریشی بو‌تیکرد و تۆنگ تسون جووی به‌یه‌ک یێن ئاوی کرد و زۆر سوپاسی کرد بو‌ پیاوه‌تییه‌که‌ی.

هاپژنی تفه‌نگان له‌ باشوره‌وه‌ ده‌هاته‌ گوی. هێزه‌ کۆنه‌په‌رسته‌کان به‌سه‌رکردایه‌تی ”شیاتلکای شیک“ وه‌، ریککه‌وتنامه‌که‌ی ئاگروه‌ستانیان شکاندبوو، به‌وه‌وه‌ نه‌ک ته‌نیا باری ناوه‌راستی چینیان شه‌له‌ژاندبوو، بگه‌ شه‌ری ناوخۆییان خستبووه‌ ناو شاره‌کانی باکووری چینه‌شه‌وه. ئیستێ یه‌ک له‌هێزه‌کانی سوپای شیانگ له‌ رۆشتنا بو‌ شانگیشیاکو (کالگنا) دا به‌ره‌و ئه‌م دێیه‌ ده‌هات. هاپژنی تفه‌نگ، رووی پیره‌مێرده‌که‌ی شیواند، به‌لێ کابرا ناره‌حه‌ت بوو، له‌ کاتێ هێزه‌کانی کومۆنیست هه‌ریمه‌که‌یان رزگار کردبوو، سه‌رکردایه‌تی خه‌باتی جوتیاره‌کانیان کردبوو له‌ دژی ده‌ربه‌گه‌کاندا، زه‌وی دابه‌ش

کراپوو و پیره میردیش به شی خوئی وه رگرتبوو، ژیان و گوزه رانی ورده ورده به رهو باشی رویشتبوو، کابر اش به اختیار بوو که له سه ر پارچه زه ویه که ی خویدا ره نجی ده کیشا، به لام ئیستی واکومنتانگ شه پکی به رپا ده کرد. پیره میرد وتی: (ئه و سه گانه به م زوانه ده گانه ئیره. ده بی ئه ی لاهه کان، کاریکیان پی بکه ن با به ده واری شری نه کردبی). “کیژه جحیله که ییش وتی” هاوړپیان له وکاته ی ئیوه له پیشه وه، جه نکه که ده که ن ئیمه ییش کاره که له دواوه ته واه ده که یین، ئیمه چاییتان بو ده که یین و (نه قاله کان ده گوینه وه). تو به س فرمان بده و ئیمه ده ست به جی هه موو شتیکت بو ئاماده ده که یین.”

یگومان کاریکی باشیان پیده که یین، ئیمه ده میکه خو منیان بو ئاماده ده که یین، ئه م سوپیرانه ییش هه ر بو ئه مه ن “تۆنگ تسون جوئی به په نجی بو سه نکه ری درێژ کرد. “سه یری ئه و پلیکانانه بکه له خه نده که دا. ئیمه ده توانین به ئاره زووی خو من بلند یا نزم به ستین. له ته نیشته وه دوو سه نکه ری نارێک هه ن، یه ک بوخوم و ئه و تریان بو دوژمنه.”

پیره میرده که داهاته وه ته ماشای ناو خه نده که بکات و به گالتیه وه گوئی “ئه مه بو تو یه کیکی بچووکترت بوخوت ئاماده کردوو و یه کیکی گه وره ت بو دوژمن “تۆنگ تسون جوئی به هه وه سیکه وه هاته وه لام “زۆر گه وره یه بو دوژمن؟ من واهه زانم ئیسته ییش زۆر بچووکه. له راستیدا ویستم (هیلکه ی ئاسنی) زۆرتری تیدا دانیمه وه، بزانه که دوژمن له رێگایه کی ئاوا دووره وه دیت، پیویسته پیشوازییه کی باشی لی بکه یین. کچه جحیله که ییش که چاوی به گولله کان که وت چه پله یه کی لیدا و گوئی “ئه وه راسته، ئه وسا هه رگیز جارێکی تر پیویسی به خواردن نامینی.”

تۆنگ تسون جوئی کاره که ی خوئی ئه نجامدا بوو، بویه چوو بزانی هه قاله کان خه ریکی چی بوون. سه یری کرد تۆنگ پوشین به سه ر تاشه

دوو به تالیوون پیکهاتبوو که چی دوژمن وا ئیستا دوو تیپی لیږه دا هه بوو، وا پیده چوو وهك شهړیکی سهختی دږندانه ی ئه وتو لیږه دا بقهومی که هه رگیز له رابردوودا وینه ی نه بووئی.

روژیکیان لای نیوه پو ده نگیکی گر له دووره وه بیسرا. ئه وه هیزه کانی تانکی دوژمن بوو ئه وه ی بهر ننگاری هیږشه که ی ده کرد به تالیوون بوو له پیاوانی خه لکی ناوچه که دا پیکهاتبوو که تازه چه کدار کرابوون و کرابونه هیزی سهره کی ئه م که رته ی شهړه که وه. ئه م سهربازانه له مه وپیش هه رگیز شاره زاییان له گه ل تانکدا نه بوو هه ندیکیان نارنجوکیان دا به تانکه کانه وه، به لام زور مه ترسیان لینیشت که دیان تانکه کان وا پینه ده چوون هیچ گوئی به وه بدن. به لکو به رده وام به ره و خنده قه که رویشتن. له و کاته ی که تانکه کان له و زه وییه دا ره تبوون که هی که س نییه، پیاده پویه کانیان دوايان که وتن. سهربازه کانی سوپای ریگای هه شته مین به نارنجو که به ره و دواوه یان ره تاندنه وه. ده سته کانی سهر تانکه کان که هیزه پیاده کانی خوینیان بینی له به ره که ده کشینه وه، ئه وانیش ده ستیان به کشانه وه کرد. ئا له م ساته دا ته قینه ویه کی زور زل روویدا، وا پیده چوو که تانکیك راسته وخو پیکراییت و زیانیکی قورسی لیدراییت. ”کاریکی مه زن!“ یه ك له سهربازه کان هاواری کرد ”ئه وه یان هه رگیز نابئی ریگای هه لاتن بدوژیته وه“.

هه والی ئه م رووداوه وهك ئاگری ناوپووش بلا بووه وه. پیاوکان ئه مه یان ده گوت: له و کاته دا که تانکه کان ده ستیان به پاشه کشه کرد، یه کی له سهربازه کان شهش نارنجوکی به یه که وه له پشتینه یه که ی به سته وه و ئه نجا له سهر زگ به ره و تانکه کان خشی. هه رکه نزیك بووه وه ههر شهش نارنجو که که ی خسته ناو زنجیری تانکیکه وه. ته قینه وه که تانکه که ی تیکشکاند. له روژه که ی دواپی به تالیوونه که دوو تانکی تریشیان له ناو بردن و ئیتر هه رگیز جاریکی دیکه له و که رته دا به دهر نه که وتنه وه. تۆنگ تسون جوئی هه سته به

به ناخۆشی کرد، چونکه زۆر به‌ئومێد بوو که ئهمیش ده‌رفه‌تی ته‌قاندنه‌وه‌ی تانکیکی بۆ بره‌خسایه‌.

شه‌ویکیان سه‌ره‌یه‌له‌که‌ پیاوه‌کانی خۆی کو‌کردنه‌وه‌ و فه‌رمانه‌کانی خۆیانی پیراگه‌یانندن. له‌پاشانا به‌ رابه‌ری سه‌ره‌په‌ل و سه‌رده‌سته‌که‌دا بۆی ده‌رچوون. تۆنگ تسون جۆی له‌ نێوان ئه‌و دوانه‌یاندا ده‌رۆشیشت. تفه‌نگه‌کانیان ئاماده‌ و سوونگییه‌کانیان قایم کرابوون. تۆنگ تسون جۆی ئه‌مه‌نده‌ سوونگییه‌که‌ی خۆی به‌پاکی راگرتبوو که له‌ تاریکیدا ده‌بریسکایه‌وه‌. له‌ناکاو چه‌ند سییه‌ری له‌به‌رده‌میاندا به‌ده‌رکه‌وتن. به‌ ئیشاره‌تی سه‌ره‌په‌له‌که‌ پیاوه‌کانی به‌ شوین دوژمه‌نه‌کاندا ب‌لاوه‌ پ‌یکرد که وه‌ک هه‌میشه‌ ژماره‌یان ئیجگار له‌وان زیاتربوو. “لێده‌ن!” سه‌ره‌په‌له‌که‌ نه‌راندی و پیاوه‌کانی په‌لاماری دوژمیاندا. تۆنگ تسون جۆی که‌وتبووه‌ شه‌ره‌ سوونگی له‌گه‌ڵ سه‌ربازیکدا که بستی زیاتر له‌خۆی در‌یژتر بوو. له‌ سه‌ره‌تادا دوژمه‌نه‌که‌ چه‌ند هه‌لمه‌تیکه‌ی بۆ ه‌ینا، به‌لام کاتی نه‌یتوانی تۆنگ تسون جۆی ب‌پ‌یک‌، که‌وته‌ ته‌کتیکی خۆ پاراستن به‌ مه‌رایه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که خۆی له‌ زامدار بوون ب‌پار‌ی‌یت. تۆنگ تسون جۆی زانی که دوژمه‌نه‌که‌ی روو له‌ به‌زین بوو. له‌ناکاو دوژمه‌نه‌که‌ی سووپایه‌وه‌ و ده‌یه‌ای له‌ قاچانی کرد. تۆنگ تسون جۆی ئه‌مه‌نده‌ قینی ل‌ هه‌لگرتبوو، وازی ل‌نه‌ه‌ینا و که‌وته‌ شوینی. هه‌رکه‌ ل‌یه‌ی نزیک ب‌ووه‌، تۆنگ تسون جۆی به‌ هه‌موو ه‌یزیکه‌وه‌ سوونگییه‌که‌ی ئاژوایه‌ سمتی کابراوه‌. سه‌ربازه‌ دوژمه‌نه‌که‌ هه‌ول‌یکه‌ی ناوهم‌یدانه‌ی هه‌لاتنی دا به‌لام تۆنگ تسون جۆی توند خۆی به‌ تفه‌نگه‌که‌یه‌وه‌ قایم کرد. ئیتر له‌و راکیش راک‌ش‌ه‌ی سوونگیه‌که‌ی ه‌ینا له‌ تفه‌نگه‌که‌وه‌ ترازاو به‌دوایا داها‌ت سوونگیه‌که‌ ه‌ینده‌ له‌ناکاو له‌ تفه‌نگه‌که‌وه‌ ترازای که تۆنگ تسون جۆی به‌ زه‌ویدا که‌وته‌ خوار. سه‌ربازه‌ دوژمه‌نه‌که‌یش به‌خۆ و به‌ سوونگی چه‌قیو له‌ سمتیا، بۆی ده‌رچوو. سه‌ره‌په‌له‌که‌ وایزانی تۆنگ تسون جۆی بریندار کراوه‌ و به‌راکردن چوو به‌لایا. که تۆنگ تسون

جوۆی باسه که ی بو گپرایه وه پیکه نی و گوتی ”ئۆ خراپ نییه، چوارمان کوشتن و سیاهمان به زیندوو گرتن، به بی هیچ قوربانی دانیکیش!“ له دوا ی چه ند روژیک فه رمانه که به جی گه یاندره. ژماره یه کی زۆر له هیزه کانی دوژمن تیک شکیتزان. هیزه کانی سوپای رزگاری گه ل به ته واره تی له و که رته دا کیشرا نه وه، به لام هیزه کانی کۆمتانگ نه یانده زانی له پشت هیله کانی پاراستنی خویانه وه چی روو ده دا. تۆنگ تسون جوۆی بو دوا جار سه یریکی ئه و خه نده قانه ی کرد که له هه لکه ندنیاندا به شداری کردبوو، به ده نگیکی نزمه وه گوتی ”به دوعا، براده ره ئازیزه که م. وا جاری ئیمه جیت ده هیلین چونکه ده مانه وی ته نانه ت سه رکه وتنی مه زنتریش و ده ست به یینین. پاش ئه وه ی ئامانجی خۆمان به جی ده گه یه نین، دووباره چاومان پیت ده که ویته وه.

(پیلای دِراو)

له زستانی ئه و سالهدا هیزه کانی شیناگ کای شیک سهرکه وتیان له چهک و تهقه مه نییه وه به ده ست هینا و پاکسازییه کی به رفره وانیان ده ست پیکرد و زۆربه ی ههره زۆری دێیه کانی ههریمه که یان گرتیه وه. (کۆمه لی تیر) یش له هه مان ههریمدا کاری ده کرد، له پشت هیله کانی دوژمنه وه.

رۆژیکیان له دوا ی نیوه پۆدا تۆنگ تسون جو ی بۆرژا بوو که سهرکرده ی کۆمه له که به سهر نووکی په نجه وه هاته ژووری. کردنه وه ی ده رگا که سیره یه کی کورتی لیوه هاتو تۆنگ تسون جو ی به ئاگا هینا، چونکه مه شقی به رده وام له جه نگدا فیری ئه وه ی کردبوو ته نانه ت به ده نگیکی دووری به خه بهر بیتیه وه. خه ریک بوو هه لسیی که سهرکرده که داوا ی لیکرد بنوێته وه له و ساتهدا هه موو ئه ندامانی کۆمه له که به ئاگا بوون و گشتیان به رزه پی بوون ”وا چاکتره ئیستا هه مووتان بخه ون، کاریکی زۆر گرنگ ئه م ئیواره یه چاوه روا تانه، پیاوینه“.

”ئه ی سهرکرده، تو هه میشه ئامۆزگاریی خه وتن و هه سانه وه مان ده که ییت به لام ئه ی خۆت بوچ ناحه سییته وه؟ تۆنگ تسون جو ی هه ستی کرد چاوه کانی سهرکرده که سوور هه لگه پرابوون، دۆستایه تییه کی ته واو له نیوان سهرکرده و هه قاله کانیدا هه بوو. له بهر ئه وه هه ستیان به هیچ ناره حه تییه که نه کرد له هاته که ییدا. به لکو به پیچه وانیه وه هه ستیان به دۆستایه تی و گه رمیه که ده کرد. سهرکرده و رابه ری رامیاریش ههر جاریک بگه یشته نه ته شوینیکی تازه وه، خو لیکیان به و ناوه وه ده دا تا کو له هه لویست ئاگادار ببه وه و نه خشه و پیلانی پێویست دا بنین.

سهرکرده که له پیاوه کانی پرسى ئاخۆ ناره حه ت نه بوون. یه کی که له گه نجه کان له باتی کۆمه له که ی وتی ”گوندیه کان تا ئیستا به و په ری پیاو چاکیه وه پێشوازیان لیکردوین، ئه ی سهرۆک. ئه وان له وه وه ده ترسان

که ئه گهر له سهر خاکدا بنووین له سه زمانا رهق هه لکه پڕین بۆیه پووشیان بۆ هاوردین تا له سهریا بخره وین. جا هه موو ئاره قه مان کرد چونکه له سهر رایه خی پووش ئاوا گهرم و نه رمۆله دا نووستین. هه موو پیاوه کان و سه رکرده کیش به دل به و قسه یه پیکه نین. به لام دهنگی که پره نا قسه کانیا نی پئی برین. پیاویکی به سالچوو هاته ژووره وه و پرسی: ”ئایا تیر خه و بوون؟ چونکه دهنگی که پره نای دوژمن واتای کاتی نانی شیوانه. ئیوه پیش هه رزه کاران، باشر وایه شتیک بخۆن. ”له پاشان کابرای پیره گوتی: ”دوژمن دوینئ پروپاگنده یه کی درۆی بلا کرده وه. به درۆ گوتیان که وا له هه مووی سه یرتر ئه وه یه که واسوپای رزگاری گهل وایه ئیتسی له دیکه ی نزیک ئه وانه وه هه لیداوه و پیاوه کانی ئه م سوپایه وایه نانی شیوان دهخۆن. ”تۆنگ تسون جوئی لئی پرسی ”ئه ی تۆ که ئه مهت بیست رات چی بوو، مامه؟ پیره مپرده که له سه رخۆ وه لامی دایه وه” ”ته نیا ترسه نۆکه کان پروپاگنده ی درۆ بلاوده که نه وه تا خه لکی خۆیان بخه لتین. راسته سه ربازه کانی دوژمن زۆر درنده و دیارن به لام ئه وانه ی ده به زیندرین و گه سک ده درین هه ر ئه وانه خۆیانن. ”تۆنگ تسون جوئی به شداری قسه که ی کرد و گوتی: ”ئیتستا دوژمن چه ند شوینئیکی زۆر که می به ده سه ته وه یه. به لام یه ک شت هه یه که له راستیدا زۆر گرنگه، ئه گهر ئه وان نه یاننوانی ئه و شته یه بگرن ئه و له ئه نجامدا ده شکیزین.” هه موویان تیکرا هاواریان کرد شته که چییه؟

”دلی خه لکه که. دلی ئیوه و دلی هاویشتمانیا نی بئی ئه ژمار، چونکه ئه نجامی هه یج جهنگیک به دوژاندنی شارئ یا گوندیکه وه به ند نییه. به لکو به ستراره به پشتگیری گه له وه و پڕکردنه به رده وامی که لینی ئه و جهنگاوه رانه ی له ناوده چن لیره دا تۆنگ تسون جوئی هه ستی کرد که ئه وه ی دووپات ده کرده وه که رابه ری رامیاری چه ندان جار له وه به ر پیا نی گوتبوو. جا له وه ترسا که پیره مپرده که له قسه کانی تینه گه یشتبئ، بۆیه زمانیکی ساکاری

بەكارھىيەت ۋە نەختىك ستراتىژ ۋە تكتىكى سوپاى رزگارى گەلى بۆ روون كىردەۋە. تۆنگ تىسون جۆى لە وتارەكەيدا بەردەۋام بوو، سەر كىردەكەش سەرى ئافەرىنى بۆ دەلەقاند ۋە بە زمانى حال دەيگوت ئەم لاۋە نەك تەنھا جەنگاۋەرىكە ۋە بەس بگرە پىسپۆرىكى لىھاتوۋى كارى پروپاگەندەشە ۋە تواناى ھەيە بچىتە ناخى جەماۋەرەۋە ۋە وتارىكى كاريگەريان بۆ بدات. كە لە قسەكانى بوۋەۋە كابراى پىرە گوتى: ”تۆ راست دەكەيت ئەى لاۋ، ئەمەى تۆ وتت دوينى لە نووسىنگەى ھەريما ھەمان شتم گوتى لىبوو، بەلام تۆ باشتت روونكر دەۋە ۋە چاكترت تىگەياندىم.“ لە پاشانا وتى ”جەماۋەر ۋەك دەريايىيەكە ۋە سوپاى رزگارى گەلىش ماسى. ماسى دەتوانىت بە ئازادى لە دەريادا مەلە بىكات، بەلام ئەى دوژمن؟ دوژمنىش ۋەك مريشكىكە ھەر ساتى بىكەۋىتە ئاۋەۋە ۋە پەروبالى پىكەۋە دەنووسىت ۋە ھەرگىز تواناى جوۋلەى نامىنى. ھەموۋيان بەدل پىكەنىن ۋە پىرەمىردە لەسەر رۆشىت. لە ئاۋەكەدا دەخنىكت. دەبىنىن ئىۋە دەتوانن لىرەدا بە ھەموو سەربەستىيەكەۋە بىجوۋلىنەۋە ۋە بى ئەۋەى دوژمن پىتتانى بزانىت. كەچى ھەر ساتىك دوژمن جوۋلەى بىكات خەك لە دوۋرى چەندان مىلەۋە دەستبەجى پى دەزانن.

كابانەكان وتوۋىژەكانىيان پى برىن ۋە چەند سىنى گەۋرە كىكى سوۋرەكراۋيان بۆ ھىنان، فەرمانى ئەۋ شەۋەيان برىتى بوو لە گويژانەۋەى چەك ۋە جەخانەيەكى زۆر كە لە ئامارە سەربازىيەكانەۋە ۋەرياندەگرتن لە لاي رۆژھەلاتەۋە بۆ ھەندى لە كەرتەكانى سوپا كە لە رۆژئاۋا سەنگەرگىر بوون. بۆ پاشەكەۋتى لە ھىزى مرۇقدا دەبوو ھەر خويان چەك ۋە تفاقىش بگوۋىژنەۋە ۋە شەرىش بىكەن.

ۋەك ھەمىشە تۆنگ تىسون جۆى ھەگبەيەكى چوۋكەلە ۋە سوۋكى بۆخۆى ھەلباردبوو، تا ۋەكو بتوانىت تا بۆى بىرپىت تەقەمەنىيى زياتر بگوۋىژىتەۋە. جا دوو ئەۋەندەى ئەۋانى تىرى ھەلگىرت. ئەۋ تەنيا دلى بە چەك دەكرايەۋە

چونکه دهیزانی که بههۆی ئهوهوه دهیتوانی دوژمن لهناوبه ریئت. بهر له روشتنیانا چاویکی به دهوروبهردا گیرا، نهبادا که سی پئویستی به یارمهتیه که هه بی. دهی یه کی له سهربازه نوپیه کان جووته پیللویکی کۆنی بی که لکی له پیدایه په مۆچنی کردوو و په نجه کانی تیدا هاتۆته دهروه به راکردن چوو بو لای و کهوشه کانی خۆی دای و خۆی جووته کۆنه کهی له پی کرد. به دلخۆشی که وه پی گوت، دهبینی ئهم کهوشانه زۆر بو پی من باشن. چونکه پییه کانم له کاتی غارداندا زۆر ئارهق ده کهن. له راستیدا پییه کانی سهرمایان بوو، به لام دهیزانی له پیکردنی پیللاه شه ره کانی بو ئهم سانتر بوو تا بو ئه و سهربازه تازه هاتوو و که هیشنا دژواری ئه رک و کاری شۆرشگیریدا قال نه بوو بووه، ئهم بپروای به وه بوو یارمه تی هه قاله کانی بدات پیش ئه وهی ئه وان داوی یارمه تی لیوه بکه ن.

جاریکی تریش که هیزه کانیان به ناو چیاکاندا ده پۆشتن، ئازوو خه و ئاوی خواردنه وه یان لیپرا. ناچار بوون پارچه شه خته ی سه ر جوگه کان به کار بینن. به لام ئه ویش زۆری نه خایاند. پیاوه کان هینده تینو بوون لیوه کانیان شه قار شه قار بوون و زمانیان له ده میاندا وشک بوون. خه ویان به پارچه په رۆی ته ره وه ده بینی لیوی خۆیانی پی ته ر بکه نه وه. له نا کاو یه کیکیان ده ولکه ئاویکی له خانووی جووتیاریکدا دۆزییه وه به لام له بهر ئه وهی ئا و له ناوچه که دا ئه وه نده که م و ئازیز بوو، که سیان نه یویست دهستی بو به ریئت. ئه مه کاریکی زۆری کرده سه ر دانیش توانی گونده که وه. پیره ژنی که ده ولکه ئاوه که ی بو سه ربازه کان هیئا به لام هه مدیسان وه ریان نه گرت. ئه مجاره یان کیژه جووتیاریک ده ولکه ئاوه که ی هیئایه وه و که چی دووباره ره تیان کرده وه و له دوا جار پیره ژنه که هاته وه و جه رکه یی ئاوی سوۆری هیئا که سه وزه ی تیادا شۆر کرد بوو. له تاوانیانا به چاوی فرمیسک تیزاوا لییان پارایه وه و گو تی ”هه فالینه، ئیوه هینده تینوون ئیتر توانام نییه چیتر ئه ئاواتان

بینم. جا بێتۆ ته نانهت خوڤواو کیش وه رنه گرن، به راستی لیتان تووړه ده بم.“
 ئاوه که هه رچه ند سویر و تالیش بوو، به لای ئه مانه وه له خۆشترین شه ربهت
 به تامتر بوو.

له دواى ئه وهى هه ریه که یان قومیکى خوارده وه، تۆنگ تسون جوئى
 ئاهه نگیكى گۆرانى پێى سازدان. دهنگى خوئى ئه وه نده به رز بوو دهنگى
 که سى تر نه ده بیسترا. تۆنگ تسون جوئى هه میشه وا راهاتبوو به گیانیكى
 به رزه وه رووبه پرووى گیروگرفت و چه له مه ده بووه. ئه وه یش وا دیاربوو ئه وانى
 تریشى گرتبووه چونکه هه ر ئه وه تا ئه م دلئى کرایه وه ئه وانى تریش روویان
 زیاتر گه شایه وه. گۆرانیه که یش ئه وه نده له ته لى دلئى رابه ره رامیاریه که یدا
 که له ده موچاوى پیاوه کانا راما و گوتى:

”باشه، هه قالان ئه مه زۆر جوانه!“ تۆنگ تسون جوئى به سوچه ته وه
 پێى گوت: ته نها ترسه نۆکه کان له کاتى ته نگانه دا دلته نگیى ده نوینن، ئایا وا
 تیده گه یت ئیمه له م جوړه که سانه ین؟“

چاوه کانى تۆنگ تسون جوئى له گه ل هى رابه ره رامیاریه که وه یه کانگیر
 بوون و هیز و ئیلهامى لئى وه رگرتن. تۆنگ تسون جوئى به تایبه تى چوو بووه
 دلئى کابرای رابه ره وه. که له ئاستى بچووکتزین هه له یدا چاوى نه ده پۆشى.
 که چى له لایه کى تره وه له ستایش و پیاوه لدانیدا دوانه ده که وت هه رکاتى
 کاریکى باشى ئه نجام بدا بایه، باش ده یزانى ئاسن زۆرى پیده وئى تا ده بى
 به پۆلا. له بهر ئه وهى تۆنگ تسون جوئى مامۆستا که ی زۆر خۆشه و یست
 زۆر بایه خى به ره خنه و سه رنجه کانى ده دا. جارێکیان هینده ناخى وروژابوو
 چاوه کانى پر بوون له ئه شک و وهك کۆرپه خوئى نوساند به له شى رابه ره که وه.
 هه رچه نده جیاوازی ته مه نیان ته نیا ده سال بوو، به لام تۆنگ تسون جوئى
 ده یزانى مامۆستا که ی وهك نوینه ریکى پارتى ئاموژگارى ده کرد و پارتیش به لای
 ئه مه وه دایکى خۆشه و یست بوو.

(دئیکى پۆلايين)

نیوه پۆی رۆژیکى زستانى سالى ۱۹۴۷ گەرداویکی سەختى بەفر و بایه کی به تەوژم هەلیکرد. هەموو شتێ لە ژێر پەردەى بەفردا ون بوو، زەوى و ئاسمان دەتووت پیکه وه نووساون. تۆنگ تسون جوێ لە کۆریتیکی بچوو کدا لەسەر زەوى دانیشتبوو. فیشە که کانی لە پشتیندی دەرھیناویەك یەك به بنی پیلان قوماشە که یه وه پاکی کردنه وه. ئەنجا که وهك ئاوینه بریسکانه وه خستینه وه شوینی خویانه وه. لە پاشان دەستی دا پارچەیی تەباشیر وینە یه کی کاریکاتوری لەسەر دیواره که نه خشان. وینە ی سەربازیکی کۆمتانگ بوو که سەری خوێ لەناو گیشە پووشیکدا هەشاردابوو که چی سەرتاپای لەشی بەدەر وه بوو. هاو لە کانی که زۆر باش دەیانزانی هیزه کانی کۆمتانگ چەند ترسەنۆک و زراو رزابوون، دایانە قاقای پیکه نین. تۆنگ تسون جوێ به چوستی و دلخۆشییه وه هەستایه سەری و گوتی: "وا سالی تازه دادیت، جا پیویسته هەندێ دیاری بو سالی تازه ئاماده بکهین". سەیر که من چیم ئاماده کردوه، چەند زۆریشە و چۆن دەبریسکینه وه. سەریه له که وهرامی دایه وه و گوتی "بەلێ پیویسته دیاریمان زۆر پی بیت دەنا دوژمنمان پی دابین ناکریت." لەو ساتهیدا په یامبەریک هاته ژووره وه، فەرمانیکی به په له ی پی بوو که وا دوژمن لە شوینی کدا هەلی دابوو زۆر له وانە وه دوور نه بوو، پیویستبوو مه فەرزه یه ک بنیرن نه هیلێت بیتە پشە وه.

هەركه سەربازەکان لە کۆریتە که هاتنه دەر وه ریزیکی درژیان دی لە لۆری کۆمتانگه کان لەسەر شارێگه که دا به ره و چیا یه کان دەرۆشتن، سەریه له که به دەست ئیشاره تیکی کرد و پیاو کانی به په له بلا بوونه وه. هەموویان روویان کردە شوینیکی ستراتژی گرنگ لەسەر شارێگه که وه پیاو دەگوت تسۆکنانینگ Tsaoknanying و لەوێ تۆپه شەستیره کانیاو لیدامه زران. که دوژمن دیتی به شی دواوه ی لێی دابراوه و هیزه کانی بو سەر سەربازەکانی

سوپای رزگاری میلی بایاندایه‌وه و شه‌ڕیکی قورس له‌ نیوان هه‌ردوولادا قه‌وما. یه‌کێ له‌ سه‌ربازه‌ لاهه‌کانی سوپای رزگاری میلی نارنجۆکیکی هه‌لگرته‌وه و خه‌ریک بوو په‌لاماری مه‌ڵبه‌ندی دوژمنه‌کانی پێیدات، به‌لام سه‌رپه‌له‌که رایگرت و پێی گوت “ئه‌ی وانگ تێ شان” بگه‌ڕێه‌وه. وا تۆ به‌بێ فه‌رمان ده‌جولێته‌وه.

”به‌لام ئه‌ی تۆ نه‌تگوت هه‌ر سه‌رکه‌وتنی‌کمان وه‌ده‌ست هێنا تفه‌نگیکم ده‌ده‌یت؟ وا ئێستایش ده‌رفه‌تێکی باشم بۆ ره‌خساوه‌ خۆم یه‌کیک به‌ده‌س به‌ینم. تێ شان هه‌مووی چه‌ند رۆژێ بوو هاتبووه‌ ناو سوپاوه‌ زۆر به‌ په‌له‌ بوو تفه‌نگیکی چنگ که‌وی‌ت، به‌لام له‌ پاشماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا، له‌ کاتێکدا ئاگر باران له‌ وه‌په‌ریدا بوو، سه‌رپه‌له‌که‌ی دیتی یه‌ک له‌ پیاوه‌کانی به‌ره‌و هێڵه‌کانی دوژمن ته‌کانی ده‌دا. ناسییه‌وه “تیشان” بوو، ده‌ستبه‌جێ ئه‌میش بۆی ده‌رچوو. چۆن ده‌بێ سه‌ربازیکی ناشی ته‌نیا به‌ نارنجۆک هێرش به‌ڕێته‌ سه‌ر دوژمنانه‌وه؟ تیشان به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ته‌کانی دا و هاواری ده‌کرد: “نه‌جووێنه‌وه ئه‌گینا هه‌مووتان پارچه‌پارچه‌ ده‌که‌م! سه‌ربازه‌کانی کۆمتانگ ده‌ستیان به‌ راکردن کرد. ئه‌وه‌یش هه‌موو له‌ شکره‌که‌ی شله‌ژاند. تێ شان به‌مه‌ هه‌نده‌ی تر وه‌ی به‌رز بوه‌وه و له‌ گه‌ڵ ئامبازیکی به‌ تووندی ده‌ستی له‌ سووگی سه‌ربازیکی گه‌ی کرد. که‌ سه‌ربازه‌که‌ سوونگیه‌که‌ی کیشایه‌وه برینیکی قووی له‌ ده‌ستی تیش شاندا جێشست. به‌لام تێ شان له‌ گه‌ڵ ژان و خوێنی زامه‌که‌یدا ئامبازی سه‌ربازه‌که‌ بوو، ئه‌ویش ناچار تفه‌نگه‌که‌ی فێدایه‌ سه‌ر زه‌وی و له‌ قاچانی کرده‌ ده‌نگ. تێ شان تفه‌نگه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و گه‌رایه‌وه هێڵه‌کانی خۆیان و ورده‌ خه‌نده‌یه‌ک رووی داگرتبوو، ئه‌م کرداره‌ی هه‌موو به‌تالیۆنه‌که‌ی حه‌په‌ساند. تۆنگ تسون جو‌ی چوو چاوێکی به‌ تێ شان بکه‌وی‌ت دیتی له‌ سه‌ر زه‌ویدا دانیشتوه‌وه و ده‌ستی به‌ ستراره‌ته‌وه. تفه‌نگه‌ یابانییه‌که‌ی له‌ ده‌ستی چه‌پدا گرتبوو. له‌م هه‌موو گرنگی پێدانه‌یدا

نەختی پەشو کابوو. سەرپەلە کە دەستیکی لە پشتیدا و گوتی: ”ئای کە لاویکی بە جەرگیت! من دەزانم تۆ زۆر رق لێیانە، بەلام پێویستە لەمەودوا لە گەڵ ھاوڕێکانتاندا کاربکەیت.“ ئەو زۆر کاری لە تۆنگ تسون جۆیدا کرد چونکە ھەرگیز لە سەربازێکی باشی چاوەروان نەدەکرد کاریکی ئە ئاوا ئازایانە و ترسناک ئەنجام بدات. ئەو یش قسە یەکێ نەستەقی ھێنایەو ە یاد لە کاتی خۆیدا مامۆستای خوێندنەو و نووسینی لە سوپادا فێری کردبوون کە دەلێت ”ھەر مەوۆقئ ئە گەر دلێکی پۆلایینی ھەبئ ھەرگیز لە دوژمن ناترسیت، تەنانەت ئە گەر ھیچ چەکیکیشی نەبێت.“ جا چوو ە لای تی شا و پیرۆزبایی لێکرد و وتی ”ئافەرین.. تۆ پێشەکی دلێکی پۆلایینت ھەیە. بەم زووانە ئێمە یش ھەموومان دەبینە خاوەندی دلێ پۆلایین.

دوژمن ھێزەکانی خۆی رێکخستەو و دووبارە دەستی کردەو بە ھێرشێ تووندی لەناکاوا. بەلام سەربازانی سوپای رزگاری گەلی ئەمجارەیان تەنیا ئەو کاتە ئاگربارانیان کردن کە زۆر لێیان نزیک بوونەو. ئەنجا ھێزەکانی دوژمن کشانەو، بەلام سەربازانی سوپای رزگاری گەل لە دەنگی کەرەناو ە لە سوپەرەکانیان دەرپەرین و راویان نان. کاتیک سەربازانی سوپای رزگاری گەل لەناوچە قایمکراو ە کە دوژمن نزیک بوونەو کە بریتی بوو لە گوندیک داگیریان کردبوو، لە سەربانەکانو ە ژمارە یەکی زۆر شەستیر کەوتە ئاگربارانیان. سەربازانی سوپای رزگاری گەل ناچار بوون بکشێنە دواو و دوژمن بە دویان کەوتن. Kho (کو)ی سەرپەل ھاواری لێکردن بەپەلە بگەرپێنەو ە ناو سوپەرەکانتانو ە خۆیشی بە زەوی دادا و بە غەدارەکی کشانەو ە ییاو ەکانی دەپۆشی. ”کە دلنیا بوو لە سەلامەتیان دەستی کردە شەپرکردن بۆ داوین کردنی کشانەو ە ی خۆیشی. لەناکاو غەدارەکی یێدەنگ بوو. گوئی لیبوو سەربازانی کۆمتانگ ھاواریان دەکرد (بە زیندوویی بیگرن! بە زیندوویی بیگرن! دەستیان کرد بە راوانانی سەرپەلە کە. سەربازەکانی

سوپای رزگاری گهل له‌ناو خه‌نده‌کانیانه‌وه هه‌یچیان له‌ توانادا نه‌بوو بیکه‌ن. چونکه‌ نه‌یانده‌وێرا ته‌قچه‌ بکه‌ن نه‌بادا سه‌رکرده‌که‌ی خۆیان بپیکێن. که سه‌رپه‌له‌که‌ و ئه‌وانه‌ی به‌دواپه‌وه بوون له‌ سه‌ربازه‌کان نزیک بوونه‌وه، سه‌رپه‌له‌که‌ هاواری لیکردن ”هه‌ڤالان گوێ به‌من مه‌ده‌ن“ ته‌قچه‌یان لیکه‌ن! له‌وه‌زیاتر ئارامیان نه‌ما هه‌ڤالێکیان له‌ مه‌ترسیدا بپینن و هه‌یچ نه‌که‌ن بۆ رزگارکردنی. چونکه‌ له‌ خه‌باتی شۆرشگێیدا کاتی هاوڕێیه‌ک ده‌که‌وێته مه‌ترسییه‌وه، هه‌میشه‌ هاوڕێیانی زیاتر ئاره‌زوویان ده‌بی خۆیان بخه‌نه‌ هه‌ر جوړه‌ ته‌نگانه‌یه‌که‌وه بۆ یارمه‌تیدان. تۆنگ تسۆن جوی هه‌ڤالێک بوو له‌م جوړه‌یانا. هه‌ر ده‌سته‌جێ له‌گه‌ڵ چه‌ن هاوڕێیه‌کی تر بازیان دایه‌ ده‌ره‌وه‌ی خه‌نده‌که‌کانیانه‌وه و تاکو سه‌رپه‌له‌که‌یان (kho)ی رزگار بکه‌ن. سه‌ربازه‌کانی کۆممتانگ چوارده‌ووری khoیان گرتبوو یه‌کیکیان خه‌ریک بوو بپه‌ریت. به‌لام له‌و کاته‌ی سه‌ربازه‌که‌ سووچێکی چاکه‌ته‌که‌ی که‌وته‌ ده‌سته‌ سه‌رپه‌له‌که‌ به‌ خێرای خۆی راپسکاند و به‌مه‌ش سه‌ربازه‌که‌ خلیسکا. کۆو سووڕاپه‌وه و به‌ قۆناغه‌ تهنه‌که‌ی لێیدا، ئا له‌م ساته‌دا تۆنگ تسۆن جوی و ئه‌وانی تر پێپراگه‌یشتن هه‌ر سوونگیه‌کانیان ده‌رکیشا دوژمنه‌کان پاشه‌وپاش کشانه‌وه و هه‌لاتن.

وه‌ک هه‌ولدانێک بۆ تێخستنی که‌له‌به‌ری هێزه‌کانی کۆممتانگ به‌هه‌موو توانای خۆی له‌ دژی سوپای رزگاری گهل خسته‌ کار و توانیان به‌ باشی بچنه‌ ناو هه‌للێه‌کانیانه‌وه له‌ گوندی تسۆکنانینگ tsaokuanying دا و ئه‌نجا به‌شه‌ستیر ئاگبارانیکی سه‌ختیان کردن و جه‌نگاوه‌ره‌کانی سوپای رزگاری گه‌لیان له‌ سووچێک گه‌مارۆدا له‌ عه‌ردێکی پڕ له‌ گردۆچکه‌دا. له‌پاشان هه‌ژێک له‌ سه‌ربازانی کۆممتانگ یه‌کسه‌ر روویانکرده‌ مه‌له‌بندی به‌تالیۆنه‌که‌وه و ویستیان بنکه‌که‌ی سوپای رزگاری گهل داگیر بکه‌ن. سه‌رکرده‌که‌ داوای له‌ تۆنگ تسۆن جوی کرد له‌گه‌ڵ مه‌فره‌زه‌یه‌کدا بچن بۆ هاریکاری. تۆنگ تسۆن

جوى ماوهيه كى كورت بىرى كرده وه و گه يشته ئه وه ئه نجامه كه وه ئه گهر بيه ويت به ژماره يه كى كه م له پياوانه وه دوژمن بشكىتى ئه وه باشتر وايه به هير شيكى ناكاو دوژمن به په سيئى. جا پياوه كانى سى سى دابه ش كرد و تىكرا به كه نارى جوگه يه كدا رووه و هيله كانى دوژمن خزين. كه گه يشته ئامانجه كانيان خويان له شويئىكى زورباشدا قايم كرد كه به سهر دوژمندا ده پروانى. ده ستيان كرده نارنجوڭ فريدان به سهر سهر بازه كانى كومنتانگه وه. دوژمنه كانى به نائومىدى هه ولى خو پاراستيان دا و زوريان خويان فريدايه ناو خه نده كانه وه. به لام تونگ تسون جوى هيچ بواريكى نه دان. كه نارنجوگيان ليپرا كه وتنه به كارهيئانى ئه وانه ي له سهر بازه كوژراوه كانى كومنتانگيان دوزينه وه كه لاشه كانيان له و گوڤه دا بلاو بوونوه وه.

دوژمن ديتى به رده وام بوون له سهر به رهنكار بوون كاريكى دژوار بوو له بهر ئه وه هيز له دواي هيز كشايه وه. ئه مه يش هه نده يتر وره ي به هيزه په لامارده ره كه دا و هانى سهر بازاني سوپاي رزگاري گه لى زياتردا هه موو ئه وانه ي به م جوړه تواناي خويان ريكخستبوو تاكو هيزه كانى دوژمن به ته وواي تيك بشكىتن.

هيزه تيكشكاوه كه زياتر له سه د كوژراوى له دواي خويدا جيهيشت كه له ناويانا ژه نه رايئيك و كه پتاني هه بوون. له دواي شه په كه دا جه نكاوه ره كانى به تاليونه كه كو بوونوه بوو نرخاندى سهر كه وتنه كه يان. هه قاله كانى تونگ تسون جوى ده ستيان به رز كرده وه و وهك نيشانه يهك بو پياوه لدانى ئيشه به جه ركه كه يه وه. تونگ تسون جوى به خه نده يه كه وه وتى: "ئه وه كاري هه موو مه فزه يكه بوو. ئه وان نه بوونايه من هه رگيز به ته نها ئه مه م بوو نه ده كرا" ئه وه ده يزاني كاري تيكرا يه كه گرنگه. چونكه به بى ئه وه هيچ شتيك ئه نجام نه ده درا. ئه م هه ميشه له سهر ئه وه وه رژد بوو كه هه ولى هاوبه شىي كو مه ل، سهر كه وتن به ده ست ده هيئيت.

(کارێکی زۆر په‌سند)

دوژمن نه‌یده‌ویست دان به‌ تێکشکاندندا به‌یێن. بۆیه‌ پاش چهند روژێک تییکیان نارد بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناکاو هێرش به‌رێته‌ سه‌ر زیهای (szehai) سوپای رزگاری گه‌لیش هێژکی باشی ته‌رخانکردبوو بۆ پاراستنی ده‌روازه‌ی زیهای.. مه‌فره‌زه‌که‌ی تۆنگ تسۆن جوی فه‌رمانی پارێزگاری کردنی نوخته‌یه‌کی ستراتیژی پێ سپێرا له‌سه‌ر به‌رزاییه‌که‌وه‌ که‌ له‌ ده‌روازه‌ی یه‌کێ ته‌نگه‌به‌ره‌کان بوو، که‌ هیواداربوون دوژمنی لێوه‌ راو بکه‌ن. هێزه‌کانی کۆمنتانگ سه‌رتاپای به‌ چه‌کی ئه‌مه‌ریکییه‌وه‌ ته‌یار بوو، له‌وانه‌یش ته‌قه‌مه‌نی و سه‌رکلاوی پۆلادی و ته‌نانه‌ت گۆره‌ویش.

مه‌فره‌زه‌یه‌کی راهاتوو له‌ هێزی دوژمن به‌ شیوه‌ دۆله‌ قووله‌که‌ی نیوچیاکانا هێرشیان هێنا، که‌ گه‌یشتنه‌ گوندیکه‌وه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ له‌ چیاکاندا درانه‌ به‌ر ئاگری گولله‌وه‌. ئه‌وانیش ته‌قه‌یان کرده‌وه‌. به‌م شیوه‌یه‌ تیکرای چیاکان بوون به‌ ده‌ریابه‌کی ئاگریین. به‌ مرازی ده‌ستبه‌سه‌راگرته‌ی چهند نوخته‌یه‌کی ستراتیژییه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن پاشه‌کشه‌که‌یان بپاریزن هێزه‌کانی دوژمن هه‌ولێکی ناومی‌دانه‌یان دا بۆ گرته‌ی گرده‌که‌وه‌. ده‌ورو به‌ری ئه‌م چونه‌ بوو به‌مه‌یدانی شه‌ڕێکی درندانه‌وه‌. چه‌ندین شه‌پۆلی هێرشی دوژمن سه‌رکه‌وتووانه‌ به‌رگريیان لێکراو تێک شکێزان.

نارنجۆک خه‌ریک بوو ده‌بێ. مه‌فره‌زه‌که‌ی تۆنگ تسۆن جویش ئومێدیان نه‌بوو چیتریان بۆ بێت. هه‌سایولی رووی کرده‌ تۆنگ تسۆن جوی و گوته‌ی ”ده‌لێی چی چهند که‌سانێ بنێرینه‌ ناوچه‌کانی خۆمانه‌وه‌ تا نه‌ختی نارنجۆکمان بۆ به‌یێن. ئه‌ی جیگری سه‌ره‌په‌ل؟“ تونگ له‌ وه‌لامدا وتی ”نازانم ئه‌وان هه‌یچ ته‌قه‌مه‌نیان بۆ ناگیرن. بێگومان ده‌بێ تووشی گرفتێک بووبن.“ به‌ده‌ست ئیشاره‌تی بۆ گرده‌گه‌ی لای باکوور کرد که‌ شه‌ڕێکی گه‌رمی تیا دا ده‌کرا. ”ئه‌وه‌ ئه‌و شوینیه‌یه‌ که‌ هه‌موو هێرشه‌کانی ئاراسته‌ ده‌که‌ن. ئاشکرایه‌

هه رچییه کی له دهستیان دیت بۆ ئه ویی ده ئیرن. ئایا دروسته بۆمان بچینه مه لبه نده کان و داوی ته قه مه نی بکه ین له کاتیکدا ئه وان له ئیمه زیاتر پیوستیان پیی هه یه. تۆ ده لیت چی؟ سه ره په له که گوئی له مشتومره که بوو، لای تۆنگ تسۆن جوی گرت و گوتی: با بیرکه ینه وه بزاین چۆن خۆمان چاره یه ک بۆ ئهم ته گه ره یه ده دۆزینه وه. سه رتیپه کان کۆبوونه وه و تۆنگ تسۆن جوی یه که م که س بوو هاته گفـت “دوو ته گه ره مان له پیشه. یه که میان ئیمه ته قه مه نیی ته واومان نییه. دووهم ئایا پریارمان داوه به سه ر هه موو کۆسپیکا زāl بین؟ پیوسته ئه و بیره له میشکی خۆمان ده رکه ین که به هیچ که سی هه یه پشتی پیوه به ستین. پیوسته یه ک دل و یه ک برپا سوور بین له سه ر ئه وه که له و شوینه ی خۆماندا بمینیه وه و بپارزین. پیوسته هه موو ئاماده بن بۆ شه پرکردن هه تا دوایین نه فه ر و له سه ر ئه و دوایین که سه وه پیوسته ئهم شوینه له ده س نه دات ته نانه ت.. پیاوه کان به یه ک ده نگ هاواریان کرد پاراستنی شوینه که. پاراستنی ئهم شوینه تاوه کو ره گی دوژمن له بنرا ده رده هیئین. تاوه کو سه رکه وتن.”

شه پۆلکی تر له هه لمه ته له ناکاوه کانی دوژمن به ئومیدی داگیرکردنی مه لبه ندی سوپای رزگاری گهل له سه ر گرده که دا ده ستی پیکرد. هیزه کانی دوژمن گه شتته نوخته یه که وه ئه وه نده نزیک بوو ده یانتوانی ته نانه ت گوئیان له هه ناسه شیان بـیت، تۆنگ تسۆن جوی و هه فاله کانی پیشوازی دوژمنیان به گوژمه نارنجۆکیکه وه کرد زۆر له دوژمنه کان به ره و دۆله که هه لدیپران و سه ربازانی سوپای رزگاری گهل به ردبارانیان کردن. که دوژمن له داگیرکردنی ئهم گرده دا سه رنه که وتن، تۆپکی زلیان هاورد و ئاگرپکی سه ختی به رده وامیان ئاراسته ی مه لبه ندی سوپای رزگاری گهل کرد که مه ترسییه کی زۆری بۆ پیکه یینان. تۆنگ تسۆن جوی هه ستی کرد دوژمن هیژکی تایبه تی ریکده خست بۆ په لاماردان. بۆیه چه ند نارنجۆکیکی هه لگرت و به

جه‌نگاوهره‌كانى وت “هه‌لمه‌ته‌كه‌م به‌ ئاگر بپۆشن.”

له‌ ساتي‌كدا كه‌ ئاگرى شه‌ر كه‌مى كز بوو تۆنگ تسۆن جوى بۆ دامپنى گرده‌كه‌ خشى. هه‌نده به‌ خيراى ده‌بزووته‌وه‌ دوژمن نه‌يتوانى بزائى چ رووده‌دا. پيش ئه‌وه‌ى كاتى ئه‌وه‌يان بپت ده‌ركى پېكه‌ن نارنجۆك به‌سه‌رياندا بارى و تۆپه زله‌كه‌يان بپه‌نگه‌را.

جا كه‌ دوژمن نه‌يتوانى له‌م نوخته‌يه‌وه‌ بپه‌رته‌وه‌ هه‌زه‌كانى كۆمىتاتنگ هه‌رشى خويان ئاراسته‌ى ئه‌و مه‌له‌نده كرد كه‌ مه‌فره‌زه‌ى چواره‌م تيايدا دامه‌زرا‌بوو. شه‌رپكى زۆر تووند روويدا به‌لام ته‌نيا ژماره‌يه‌كى زۆر كه‌م له‌ جه‌نگاوهرانى مه‌فره‌زه‌كه‌ كوژران. به‌لام هه‌رچه‌ند بى به‌زين به‌ ره‌نگارى دوژمن ده‌بوونه‌وه‌، وا پپه‌چوو وه‌ك ئه‌م پياوانه‌ بويان نه‌كرپت تا سه‌ر به‌رامبه‌ر ئه‌و دوژمنه‌ درنده‌يه‌ بوه‌ستى كه‌ به‌ ژماره‌يش و به‌ تفايش ئيجگار له‌مان زياتر بوون. له‌ هه‌مانكاتيشدا هه‌موو په‌له‌كانى تر له‌ شه‌ردا ئالا بوون و تواناى ئاردنى يارمه‌تيايان نه‌بوو، به‌لام مه‌فره‌زه‌كه‌ى تۆنگ تسۆن جوى له‌و ساته‌دا له‌ شه‌رپكى راسته‌قينه‌دا نه‌بوون بۆيه‌ تۆنگ تسۆن جوى ئاواتى به‌وه‌وه‌ ده‌خواست ئه‌گه‌ر بپتوانيايه‌ بگاته‌ لاىيان و ده‌ستى يارمه‌تى بۆ درپژ بگردانايه‌.

هه‌لوپست هه‌ر ساتى به‌ره‌و خراپتر ده‌رپشت. ئه‌گه‌ر ده‌ستبه‌جى شتيكى وا نه‌كردايه‌ جه‌نگاوهرانى په‌لى چواره‌م تواناى خوراگرتيان چپتر نه‌ده‌ما. تۆنگ تسۆن جوى ويستى سى جه‌نگاوهران لوگه‌ل خويدا به‌رپت و بچن به‌هاواريانه‌وه‌. به‌لام سه‌ره‌په‌لكه‌ رازى نه‌بوو چونكه‌ گوتى ئه‌گه‌ر هاتو دوژمن هه‌رشى بۆ ئه‌م شوپنه‌ تازه‌ كرده‌وه‌ ئه‌وا خويان پپويستيان به‌ هه‌موو هه‌زه‌كه‌يانه‌وه‌ ده‌پت. دووپاتى كرده‌وه‌ كه‌وا فه‌رمانى ئه‌مان ئه‌وه‌ بوو ئه‌م گرده‌ له‌ ده‌ست نه‌ده‌ن. تۆنگ تسۆن جوى وتى “گومانى تپدا نيه‌ كه‌ ئه‌ركى سه‌ره‌كيمايان به‌رنه‌دانى ئه‌م نوخته‌يه‌يه‌، به‌لام سوودى به‌رنه‌دانى ئه‌م

نوختهیه ده بئ چیبیت ئه گهر دوژمن ئه و گرده ی گرت؟“ که قسه ی له گه ل سهر په له که دا ده کرد هینده ناره حهت بوو هه ناسه برکی پیکیه وتبوو، له دوای ساتیکی بیده نگییدا هاته سه قسه که ی“. پیویسته له سه رمان یارمه تی مه فره زی چواره م بده یین. ئه و جا با بابروین. هه ر کاتی دوژمنمان ره تاند ده سته جی ده گه ریینه وه. تۆنگ تسۆن جوی ده یزانی له بارودۆخی ئاساییدا ده بوو بهر له گواسته وه ی هه ر جه نگاوه ری کدا مه لبه نده کانی هیزه کان ئاگادار بکرینه وه. به لام ئیستا کات ماوه ی ئه وه ی تیا دا نه ما بوو، جا بریاری دا که وا له م هه لویسته ته له زگه یه دا بو ی هه بوو بلیمه تی خوی بخاته کار، چونکه ته نانهت چه ند خولکه یه کیش له وانه بوو سه ره نه نجامی شه ریکی مان و نه مان دیاری بکات.

جاریکی تر هیزه کانی کۆمتانگ هیرشیان برد و ئه و گرده ی په لی چواره م پاریزگاری لیوه ده کرد. ئه مجاره یان ئه وه نده نزیك بوونه وه، توانیان جه نگاوه رانی په لی چواره م دوو چاری شه ره سوونگی بکه ن. بهرگریکاره کان به سوونگی چه سیپتراه وه ئاماده ی شه ری دوژمن بوون و هه موویان بریاری خۆراگرتیان دا بوو هه تا دوایی. له م ساته ناسکه دا تۆنگ تسۆن جوی پیاوه کانی بو یارمه تیدانیان هه لمه تیان برد و له ناکاودا هیزه هیرشبه ره که یان دایه بهر نارنجۆکه کان. سه ربازه کانی دوژمن واقیان و پرما و به په شوکاوی به ره و دامینی گرده که هه لاتن. یه کی له جه نگاوه رانی په لی چواره مه وه غاریدا لای تۆنگ تسۆن جوی و دهستی خسته ملییه وه و ماچی کرد. که تۆنگ تسۆن جوی چاوی بهرز کرده وه به سه رسوپمانیکه وه هاواری کرد: “ئه تونگ یوشین، چ پاله وانیکت لیها تۆته وه؟ ههروه ها ئه وانی تریش!” ئه ویان وه لامی دایه وه. “ئیه پاله وانن ئه ی لاوه کان. ئیمه ته نیا بهرگرییمان ده کرد” تۆنگ تسۆن جوی پیکه نی زۆر دلشاد بوو به و گۆرانکارییه گه وره یه ی به سه ر ئه م هه رزه کاره دا هاتبوو. به هاندا تیکه وه پیی وت “ئه گهر بتوانن بهرده وام بن و

به رگری بکه ن ئهوا به سه ر هه موو کو سپیکا زال ده بن. تاریکی خه ریک بوو
 بآلی به سه ر ئه و ناوه دا ده کیشا. هه ر تاوه نا تاو یکیش چه ند ته ققه یه کی
 پچر پچر لیره و له ویدا ده کرا. له هه موو به ره کانی تر دا یه که کانی سو پای
 رزگاری گه ل ژماره یه کی زۆریان له سه ربازانی دو ژمن دا رامالی بوون. به لام
 له م شوینه دا ده سته یه کی هه شت نو که س له سه ربازانی کو متنانگ به ره و
 لوتکه ی گرده که ده خشین. ”بیگومان دیارییه کی نایابیان بو هه نار دووین. بام
 به زیندووی بیانگرین!“ تۆنگ تسۆن جوی و ژماره یه ک له پیاوه کانی به
 دزییه وه به شویناندا چوون. له وکاته ی که وا سه ربازه دو ژمنه کان ده هات
 بگه نه ترۆپکی گرده که وه تۆنگ تسۆن جوی و هه فاله کانی تییان راخو پین.
 ده ستان بلند که ن یان هه مووتان ده رشینین!“ پیاوه کان به ترسیکی زۆره وه
 سه یری ده وروبهری خو یانیان کرد که دیتیان له هه موو لایه کدا ده وریان
 گیراوه، ده ستیان بلند کرد و خو یاندا به ده سته وه.

(سۆ سهر بازى بليمهت قهلايه كى سهخت ده گرن)

شه و درهنگ وهختى بوو، مانگ به سهر چياو دارستانه كاندا ده دره وشايه وه و رووباره كەيش له شهربه تىكى زيوين ده چوو كپى و بېدهنگيه كى ته واو خويان له شه وه كه دا سه پاند بوو. ته نانهت بالنده كانيش له خه ودا بوون. ته نيا چه په ي سه گيك دوور ده م ناده ميك ئه و بېدنگيه ي ده زرينگانده وه. له شاره كه يشدا به سهر كيوه كه وه ليوايه ك و دوو هيزى پياده ي سوپاي كومنتانگ هه لياندا بوو، له كاتيكدا نزيكه ي هه زار سهر باز له سوپاي رزگاري گه ل له كينلگه كانى داميني چياكه له سه رزه ويدا راكشابوون. وه ك كينلگه يه كى گه نم بېدنگ بوون و ته نانهت تاكه يه ك ده نغيان ليوه نه بيسرا.

تۆنگ تسۆن جوى رووى كرده باشور، بو لاي شاخه كه وه كه تا روژه لات و روژئاواي گرتبووه و باز نه يه كى له ده وري شاره كه دا پيك هينا بوو. شاره كه كه وتبووه سهر هه لديره كه ي لاي باشوورى شاخه كه وه و شاخه كه يش به وي نه ي شووره يه ك بوو بو. زنجيره يه ك قه لاي سهخت له لايه ن كومنتانگه وه به سهر لووتكه به رزه كانى شاخه كه وه دروستكرابوون، تۆنگ تسۆن جوى برپاي وابوو كه تيكه لگيرسان له گه ل دوژمن ليره دا به راستى گيرمه يه كى دژوار بوو. سه رپه له كه هاته لاي تۆنگ تسۆن جوى و به گويدا چرپاندى: ”ئه ي هه قال تۆنگ، سه ركرده ي هيزه كان داوات ده كات“ كه گه يشته حه شارگه يه كى شاراوه، تۆنگ تسۆن جوى بينى سه ركرده كه و سه روكى ئه ركان له سهر زه ويدا دانىشتوون و هسياو وانگ به لايانه وه و يستاو. سه ركرده كه ده پروانيه نه خشه يه كه وه كه له سهر عه ردا بلاوكرابووه، به يارمه تى رووناكويه كزه كه ي چراكه ي ده ستى كه به پارچه قوماشيكه وه داپوشرابوو ئاماژه ي به نه خشه كه وه كرد و گوتى ”به سهر ئه م گرده ي به رده ممانه وه قه لاييه كى دوژمن هه يه، په لئ سهر باز و دوو توپى شه ستير ده يپاريژن. پيوسته ئه م گرده بگريه. ئه وساكه ده توانين به هو ي ئاگرى قه لاکه وه شاره كه بخه ينه ژير ده سه لاتى خو مانه وه.

ههروهها توانای ئهوهمان دهبن لهپیش سپیده بهیانی سێ ههزار دیل بگرین، سه ره له که وهلامی دایه وه ”به لێ ئه ی فه رمانده تیده گهم، تو به س فه رمان ده رکه“. سه رکرده که به درێژایی راگه یاندنه کانی خو ی دووپاتکرده وه گو تی: ئه مه کاریکی ئیجگار سه خته. سه ختییه که یش له و راستییه دایه که ئیمه پیویسته زۆر به هیمنیی وه بیگرین. ته نیا سیان له ئیوه، له کاتی که دا دوژمنی سی سه ربازی له ویدان. نابن وا تینگه ن ئه مه کاریکی سانایه. ده بن به بیده نگیی بیگرین و به بن ئه وه ی تاکه گولله یه کیش بته قینین. تۆیش ئه ی تۆنگ تسۆن جو ی لاویکی ئیجگار لیها تووی تو ده لێی چی؟ ئایا ئه وه مان بو ده کریت؟ تۆنگ تسۆن جو ی به خوینگه رمیه وه وه رامی دایه وه: ده توانین بیکه ین ده زانم تاکه گولله یه ک له تفه نگی که وه سه رتا پای شاره که له خه و هه لده ستی. ئه وسایش کاره که زۆر ئاسان نابیت سێ ههزار سه رباز به بن شه ریکی خویناوی به دیل بگرین.

”زۆر باشه پاش ئه وه ی ئه و قه لایه داگیر ده که ن بو تان هه یه وه ک پشیله چه ند جارێک بمیاوینن. فه رموون ئیستا ده توانن ده ست پیکه ن سه رکرده که فه رمانیدا.

سێ قۆلییه که به خزین که و تنه سه رکه و تنی چیا که. تۆنگ تسۆن جو ی هه ستی کرد به رپر سیارییه کی زۆر مه زنی به ئه ستۆ بوو. جا بیتوانیایه یا نه توانیایه قه لاکه بگرن. کاریگه ریی هه ک بوو سه ره نجامی سه رکه و تن یا خود تیشکانی له م شه ره دا بریار ده دا. ههروه ها ده شیزانی که وا دوژمن سێ ههزار چه کداری هه بوو که چی ئه مان ته نیا هه زار که س بوون. جا ئه گه ر به ده ست وه شایێک دوژمن نه شکین ئه وا هه ر ده نگه ده نگیکی په یدای بکه ن هه موو هیزه ده هه زار سه ربازییه که ی دوژمن که له دووری ته نیا ده میله وه هه لیاند او به سه ر خو یانا وه رده که ن. ئه مه یش گه رانه به شوین سه ری هه شه دا. خزین به ره و پارچه زه وییه کی به دره خت پو شراودا، له و یوه

تۆنگ تسۆن جوی و دوو هاوه له کانی به چاکی قه لایه که یان لی دیار بوو. هه لویسته که یان هه لسه نگاند و دیتیان دوژمن زۆر فیل باز بوو، دوو ئیشکچی یان دانا بوون هه ره که یان رووی له لایه کی پیچه وانه. یه کیکیان ته نیا ده هه نگاو دوور ده که وته وه ئه نجا ده سوورایه وه و ده گه رایه وه له کاتیکدا ئه وه ی تریان له شوینی خۆیدا ده ویستا و سه یری هه موو لایه کی ده کرد. تۆنگ تسۆن جوی و دوو هاوړیکانی له سه ر سکدا گرێ به گرێ به هه لدیره که دا هه لگه ران تا گه یشته نوخته یه که ته نیا ده شه قاو له وانه وه دوور، ئیتر نه یاتوانی چیتر بخشین. ویستیان ده سه به جی په لاماریان بده ن، به لام ئه گه ر ئه وه یان بکر دایه له وانه بوو دوژمن بیان دیان که به بی سی و دوو ته ققه یان لیان ده کرد. کات رابورد. کاتژمیر له چواری به یانی نزیک ده بوو. سی سه ربازه کانی سوپای رزگاری گه ل تیمابوون. نه یانده توانی چی بکه ن. هه رچه نده زۆر په له یان بوو، که چی زاتیان نه ده کرد ته نانه ت به تووندی هه ناسه ش بده نه وه. ئیشکچییه کانی کۆمنتانگ پشت له پشت تفهنگ له گۆلدا له سه ر تاته به ردیکدا دانیشتن. له ناکاو دهنگی له نیو ده وه نه که وه بیسترا، ئیشکچییه کان به رزه پی بوونه وه، تفهنگ به ده سه ته وه و ئاماده بو ته ققه کردن. ”ئه وه کییه؟ وشه ی نه ینی؟“ ”ده ریا“ یه کیک وه رامی دایه وه، له پاشانا پرسی ”ئه ی ئیوه؟“ ”ئوقیانووس“ پاسه وانه کان وه لامیان دایه وه. ئه نجا سه ر په له که به ده رکه وت. هاتبوو دوو ئیشکچییه که به سه ر بکاته وه.

(له دواى رۆیشتنا بێدهنگى داها ته وه)

جا، ئیستی که وشه‌ی نه‌ینی زانی تۆنگ تسۆن جوی هه‌لسا لقه‌ داره‌کانی جولاندنه‌وه و ده‌نگیکى لێوه‌ هات له‌ ده‌نگى کابرای سه‌رپه‌له‌که‌ی کۆمتانگه‌کان ده‌چوو که پێشماوه‌یه‌کی کورت لێوه‌ی هاتبوو. یاساوله‌کان هاواریان کرد ”ئه‌وه‌ کییه‌؟ وشه‌ی نه‌ینی؟“ تۆنگ تسۆن جوی وه‌رامی دانه‌وه‌ ”ده‌ریا“ و دوو سێ هه‌نگاو چوووه‌ پێشه‌وه‌. تاکه‌ له‌ پڕیکا لووتی بوو به‌ لووتیانوه‌وه‌ و به‌په‌له‌ گوتی ”فرمانی به‌په‌له‌م هیناوه‌ له‌ مه‌لبه‌ندی هیزه‌کانه‌وه‌“ یاساوله‌کان پرسیان ”چ فرمانی؟“ تۆنگ تسۆن جوی ده‌ستی راستی به‌سه‌رسه‌رییه‌و بڵند کردبوو که نارنجۆکێکی تیا‌دا بوو ئاماده‌بوو بۆ هاویشتن، تێی سه‌ره‌واندن ”نه‌جوولین ئه‌گینا له‌ناوتان ده‌به‌م! له‌م ساته‌یشدا دوو هه‌واله‌که‌ی سه‌رپه‌له‌که‌ و هسیاو وانگ شالاولیان بۆ یاساوله‌کان هینا و چه‌کیان کردن. ئه‌نجا به‌ستیانوه‌وه‌ و به‌ ده‌سته‌سه‌ر ده‌میان به‌ستن. تۆنگ تسۆن جوی به‌ ده‌نگیکى نزم پێی گوتن ”براده‌رینه‌ به‌داخه‌وه‌ ناچارین جارێ نه‌ختیک ناره‌حه‌تتان بکه‌ین“. ئه‌نجا سه‌ربازه‌کانی سوپای رزگاری گه‌ل خۆیان کوتایه‌ قه‌لایه‌که‌وه‌. پێش ئه‌وه‌ی سه‌ربازه‌ خه‌وتوووه‌کانی کۆمتانگ چاویان بکه‌نه‌وه‌. ئه‌مان هه‌موو چه‌که‌کانی سه‌ر مه‌شجه‌به‌که‌یان کۆکرده‌وه‌. هسیاو وانگ که‌ تفه‌نگه‌ موسه‌لسه‌له‌که‌ی له‌گۆمدا بوو تێی راخوڕین. که‌س له‌ جێی خۆیدا نه‌بزویت“ له‌م ساته‌شدا تۆنگ تسۆن جوی و سه‌رپه‌له‌که‌ چوونه‌ قاتی سه‌ره‌وه‌. سه‌رپه‌لی کۆمتانگه‌کان له‌و کاته‌دا چرای پیکردبوو خه‌ریک بوو هه‌لسیته‌ سه‌رپێ. جه‌نگاوه‌رانی سوپای رزگاری گه‌ل تێیان راخوڕی: نه‌جوولیت. چه‌که‌کانت فریده‌! ده‌سته‌به‌جێ ده‌مانچه‌که‌ی پێدان به‌لام خیرا ده‌مانچه‌یه‌کی تری له‌سه‌ر سه‌هرینه‌که‌وه‌ ده‌رکیشا و لووله‌ی کرده‌ سه‌رپه‌له‌که‌وه‌. تۆنگ تسۆن جوی دیتی. ماوه‌ی دوو دلی و بیرکردنه‌وه‌ی نه‌ما‌بوو، له‌ناکاوه‌ هاواری کرد ”ئه‌ی سه‌رپه‌ل، ئاوڕ بده‌ره‌وه‌!“ سه‌رپه‌لی دوژمنه‌کان سه‌ری وه‌رچه‌رخاند. تۆنگ تسۆن جوی به‌یه‌که‌ ئامباز خۆی پیا‌داکرد و ده‌مانچه‌که‌ی له‌ ده‌ستیدا په‌راند. پاش ئه‌وه‌ی

به سه لامة تى هه موو سه ربازه كانى كۆمىتانيان شه تەك دان و دەميان به ستنه وه. كه وتنه لاسايى كردنه وهى مياوه مياوى پشيلانه وه و دەستبه جى هه ر سىسه د سه ربازى سوپاى رزگارى گه ل دەستيان كرد به هه لگه ران به چياكه دا. شه ستير و تفه نكه كانيان رووه و شاره كه كرده وه. سى نيشانه ي سه وز به هه وادا ته قىزان. كه جارى هيرشيكى تىكرابياندا و ئاگر بارانئىكى خه ست له چه ندان شه ستيره وه و ئاراسته ي دوژمن كرا. گرمه ي چه ندان ته قينه وهى يه ك به دواى يه كدا بيسترا. تۆنگ تسۆن جوى ده يزانى كه له گه ل هه ر ته قينه وهى يه كدا سه نكه ريكي دوژمن يا ئامبارىكى ته قه مه نبيان له ناو دوو كه لدا به ره و ئاسمان به رز ده بووه. ئاسمان به گر رووناك بوو بوو، هيزه كانى كۆمىتانيان كه به تۆقيوى له خه و راچه نيبوون، خهريك بوون به په له سه نكه رى سه ريپى بوو ده سته وكه رى كردن ساز بدهن، ژماره يه كى زۆريان به بى به رگى سه ربازيه وه به شه قامه كاندا وه ربوون و به بى ئامانج ته قه ه يان به هه وادا ده كرد. هه نديكى تريان به سه رگه رميه وه ده جه نگان. فه رمانده ي هيزه كانى سوپاى رزگارى گه ل هه موو ده رفه تىكى به چاكى به كار هينا بوو ريخه ستنى هيزىكى به زه برونه گ بوو په لاماردانى دوژمنه كانه وه. چه ند ده سته يه ك له هيزه كانى سوپاى رزگارى گه ل له پاش ئه وهى به شه پوور ئاگادار كرانه وه له وه كه له به رانه وه خويان كوتايه ناو شاره كه وه كه ته قينه وه كانى له م شووره ي شاره كه يان خه سته و ترس و له رزىكى زۆريان خه سته نيو هيزه كانى دوژمنه وه. له وه ساته يشدا فه رمانده ي به تاليوونى دوژمنه كان فه وجىكى له هيزه كانى برد و له ده رگاكه ي باشوره وه هه لاتن به وه ئومپده وه كه بتوانن ئابلوقه ي شاره كه بچرپين و له ده ره وهى ده رگاكه ي باشوره وه گه ليه كى چياى هه بوو كه كشماتى داىپوشيبوو. ده سته جى چه ند هيزىكى ترى دوژمن چاويان له هه وله كه ي فه رمانده ي لئواكه كرد و ئه وانيش ويستيان له ده رگاكه ي باشوره وه خويان ده رباز بكه ن، ئه مه يش گه ليه كى ئيجگار (قه له بالغ) كرد. هه ركه هيزه كانى دوژمن له ناو گه ليه كه دا به جووله هاتن، ئه وه ده ستانه ي

سوپای رزگاری گهل که له هه‌ردوو لای گه‌لییه‌وه بۆیان دامه‌زرابوون، که‌وته‌ ناگربارانکردنی زارکی گه‌لییه‌که‌وه به‌وه گه‌لییه‌که‌یان لێکردن به‌ ته‌له‌یه‌که‌وه.

له‌ گۆنگه‌ری شه‌ره‌که‌دا هه‌ندی له‌ سه‌ربازه‌کانی دوژمن ویستیان به‌ره‌و لوتکه‌ی چیاکه‌ سه‌رکه‌ون، به‌لام هێزه‌کانی له‌شکری رزگاری گهل که‌ له‌ به‌رزاییه‌که‌نه‌وه خۆیان قایم کردبوو ناگربارانیان کردن و لێکیان دا‌براندن. تۆنگ تسۆن جوی به‌هه‌موو هێزییه‌وه هاواری لێکردن “چه‌که‌کانتان بدن به‌ده‌سته‌وه. ئه‌وانه‌ی خۆیان به‌ده‌سته‌وه ده‌دن به‌ نه‌رمی ره‌فتاریان له‌گه‌لدا ده‌کریت.”

یه‌ك له‌ سه‌ربازانی دوژمن ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و به‌ره‌و تۆنگ تسۆن جوی کرده‌وه، به‌لام ده‌ره‌ته‌ی بۆ هه‌لنه‌که‌وت چونکه‌ تۆنگ تسۆن جوی زوو هه‌ستی پێکرد به‌ قۆنداخه‌ی تفه‌نگه‌که‌ی هێند به‌ زه‌بر کێشای به‌سه‌ریدا ده‌می کابرای له‌عه‌ردا چه‌قاند. که‌سێ خۆی تێنه‌گه‌یاندا. سه‌ربازه‌کانی به‌سه‌ریدا رو‌یشتن، به‌ قوونه‌شه‌ره‌وه بۆ ده‌ربازبوون، به‌لام نه‌یانده‌زانی بۆ کوێ. سه‌ربازیکی دوژمن تفه‌نگه‌ ره‌شاشه‌که‌ی به‌سه‌رشانییه‌وه به‌ ته‌نیشته‌ تۆنگ تسۆن جویدا رای کرد، ئه‌م رایگرت و تێراخو‌ری. “فرییده‌ ده‌نا ده‌تکوژم!” له‌م ساته‌دا پتر له‌ دوازه‌ سه‌ربازی کۆمتانگ به‌چۆکا هاتن و چه‌که‌کانیان به‌سه‌رسه‌ریاندا به‌رزکرده‌وه و سپێده‌ی به‌ربه‌یان ئه‌نجامی شه‌ره‌که‌ی دیاری کرد. رێژیکی درێژ له‌ به‌دیل گیراوه‌کان له‌ ژێر چاودی‌ری چه‌کدارانه‌ی سه‌ربازانی سوپای رزگاری گهلدا به‌ره‌و روژه‌ه‌لات ده‌رو‌یشتن. لێ‌پران و لێهاتوویی تۆنگ تسۆن جوی و ئازاتییه‌که‌ی له‌ هه‌موو هێزه‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه. له‌کاتی کۆبوونه‌وه‌ی نرخاندندا ویسام‌پکی گه‌وره‌ و دووی بچووکی به‌ خه‌لات پێدرا و به‌وه‌وه‌ کو‌ی ئه‌و ویسامانه‌ی له‌ ماوه‌ی ته‌نیا سالتیکدا وه‌ریگرتن گه‌یشته‌ چواری گه‌وره‌ و دووی بچووه‌وه.

(راه‌پێان ته‌واوه‌تی (الکمال) دروست ده‌کات).

کابرای درۆساز

له فۆلكلۆرى وڵاتى (بهنگال)هوه.. (جاسيمووددين) ده يگيرتتهوه
وه رگير له ئینگليزييهوه: مه جید ئاسنگەر

له دیکه ماندا کابرایه کی شیرفرۆش، فیشالکەر و خۆهه لکیشیکى چاکبوو،
دانیشتوانه کانی گوند هه زیان ده کرد گالتیه له گه لدا بکه ن و پێی رابویرن..
هه نديکیان نه وتیان به سه روپرچیدا ده پرژاند، ئه وانیتەر خۆلیان پێیدا ده کرد
یاخود (مانگۆ)ی رزیویان ده رخوارد ده دا. له گه ل ئه مه شه وه کابرا هه ر وازی
له فشه فش و درۆسازى خۆی نه هینا... چیرۆکه کانی به چه شنى سیلاوى وه رزی
بارانه له ده میه وه فیچقه یان ده کرد. جارێکیان ئه م درۆیه ی سازدا: ”تیمپۆ
له رینگه مدا بۆ نێو گۆله بنرجه کانه وه عه زیايه کی ئیجگار ناقولم تووشه ات.
ماره که به دوام کهوت و منیش تێمه قاند و هه لاتم. له کاتى راکردندا ساتمه یه کم
کرد و کهوتم به زه ویدا. ماره که سه رى به رزکرد و خه ریکبوو پیموه بدات.

جا باشه، چیم بکردایه؟ ده‌ستبه‌جێ قه‌له‌مبازێکم لێدا و خۆمم هه‌لدايه سه‌ر پشته‌سه‌ری عه‌زیاكه‌وه. به‌و حاڵه‌یشه‌وه ئه‌ژده‌هاكه‌ به‌وێ ده‌رپه‌ری و به‌نیو گۆماوێکی گۆله‌ نه‌یلوفه‌ردا تیژ خشكه‌ی كرد و گینگلی دا. به‌نده‌یش كه‌ به‌سه‌ر ته‌پله‌سه‌ری عه‌زیاكه‌وه هه‌لنیشته‌بووم چوار دانه‌ نه‌یلوفه‌رم چینی. پاشان ماره‌م به‌ره‌و ماله‌كه‌ی خۆمانه‌وه ئاژوا. جا وه‌ختی گه‌یشته‌نه هۆو باخه‌ی مانگۆی ئه‌وبه‌ره‌وه، ماره‌ خۆی کوتابه‌ کونیکه‌وه. ئه‌گه‌ر بپروایه‌ش ناکه‌ن. فه‌رموون خۆتان بپۆن سه‌یری کونه‌كه‌ بکه‌ن و بزانه‌ شته‌كه‌ راسته‌ یان نا! خۆ چوار نیلوفه‌ره‌كه‌ش ده‌بینین ئه‌وه‌تان هه‌روا له‌نیو ده‌ستمدا! ئیمه‌ش بێگومان ناچاربووین ده‌بوو پێشی بپروا بکه‌ین.

دروکانی کۆتایی و پرانه‌وه‌یان بۆ نه‌بوو، روژێکیان گوتی: ”شانه‌ هه‌نگێکم بینی به‌سه‌ر تۆقه‌له‌ی گۆله‌ به‌روژه‌یه‌که‌وه بوو. ئه‌زیش به‌سه‌ر گۆله‌به‌روژه‌که‌دا هه‌لگه‌رام و له‌سه‌ر شانه‌که‌وه هه‌لتوو ترکام. له‌ پرێکا شه‌لغه‌یه‌ك می‌شه‌هه‌نگ له‌ شانه‌که‌وه رو‌هاتن و هه‌لیانگرت و بۆ دوور رفاندیان. هه‌ر فرین و هه‌ر فرین.. دوایی بۆ وڵاتی هه‌ووری ره‌ش و هه‌ووری سپی ریگه‌یان گرته‌به‌ر. له‌سه‌رپوه‌ کۆشك و باله‌خانه‌ی خواوه‌ندی سپیده‌ی به‌یان له‌و به‌رزاییه‌ داو، له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه شاخی بارووتی سوور به‌ ئاسماندا هه‌لکشابوون. له‌وێرا به‌نده‌ چووم بۆ که‌ناری حه‌وت زێیه‌کانه‌وه. دیم خانمه‌ شازاده‌یه‌ك له‌ویدا دانیشته‌وو، به‌ هۆنینه‌وه‌ی ئیکلیلیکی (گۆله‌ ئه‌ستێران) هه‌و خه‌ریک بوو.

منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردیی، گۆله‌ ئه‌ستێره‌یه‌کم له‌ کچه‌ شازاده‌که‌ رفاند و گورجی هاڤمه‌وه بۆ ماله‌وه، ئه‌وه‌تا ئه‌مه‌یش گۆله‌ستێره‌که‌یه‌ هه‌روا له‌نیوده‌ستمدايه! ئیمه‌یش لێمان پرسى، ئه‌ی باشه‌ چۆن چۆنی گه‌پاته‌وه‌ بۆ ماله‌وه؟ خۆ وابزانم له‌ ئاسمانی‌را خۆت فرینه‌داوه‌ته‌ خواره‌وه؟ به‌لام هه‌رگیز وه‌رامی نه‌دایه‌وه.

ژنی شیرفرۆشه‌که‌ ئافره‌تێکی باش و بێوه‌ی بوو، هه‌مووان خۆشیان

دهويست. هەر کاتى گوندييه کان چاويان پى بکهوتايه به دهنگى بهرز دهيانگوت ”نهها، خيزانى چيروکبيژه درۆزنه که واهات! نهوان چيژيان زۆر لهوه وهردهگرت که گشت نهو چيروکانه ي بدهنهوه به روويدا که ميرده که ي بو نهوانى ريکخستبوون. له بهردهم ژنه کهيدا ده کهوتنه قاقاي پيکه نينهوه وگالتهيان به کابراى شيرفروش ده کرد. ده ي باشه، ئافره ته ي کلۆل و به سته زمان تا چهندي ددانى به خويدا بهينايه و بهرگه ي نهو ريسوايه ي بگرتايه!

هه تا رۆژيکيان کابراى شيرفروش له بيرى نهوه دابوو چيروکيکى باش بو هاوسهري خو ي بگيرپيتهوه. کاتيک ده ستى به گيرانه وه ي چيروکه که ي کرد، ژنه که ي توپه دياربوو. نه ميس لي ي پرسى: ”نهوه چيه؟“ خيزانه که ي به گرژيه وه وه رامى دايه وه: ”جا پيوست ده کات پيت بليم چى بووه! بو به دريژايى رۆژگار به خو ت و به تووره گه ي چيروکانته وه به نيو ئاوييدا ده خولپيته وه. دانىشتوانى گوندى تیکرا تپوتيزم پيده که ن و به نازناوى (ژنى چيروکبيژه درۆسازه که) وه ناوزه ديان کردووم. کابراى شيرفروش به وه زۆر خه م بار بوو، که زانى هاوسه ره که ي دلته نگ و ناره حه ته.

دوايه لي ي پرسى: ”ده باشه پيم بل ي چ بکه م باشه؟“ له وه رامدا ژنه که ي گوتى: ”نه و جا چيتر هه بى بيکه يت! برۆ نه م توربه ي فيشالانه ت توور تيه له ده، پياوه که“. کابراى شيرفروش بو ماويه که له فکران راچوو، پاشان وتى: ”سبه ين ي به يانى ده چمه دارستانه که ي نه و به ري گوندييه وه و له وي دا جه والى چيروکه کانم هه لده ته کينم و بو ده رمانيش قليکى تيدا ناهي لم. بيستوومه ده لين نه وى ماروپلنگى زۆرن. دۆله که يش ئيجگار پر له مه ترسيه. جا کى ده زانى داخو به سه لامه تي ده گه رپيمه وه يان نا! ژنه که ي بو ي سه نده وه و گوتى: نه گه ر بگه رپيته وه يان نه گه رپيته وه، گرنگ بچوو نهو چيروکانه دوور دوور فريده“ بيگومان ژنى شيرفروش ه که بويه نه مه ي وت

چونكه ئیجگار په ست و تووره ببوو، دهنا زۆر چاك دهیزانی و لهوه دلبابوو كه هه رگیز پلنگ لهو جهنگه له دا وجودی نه بووه، به لام لهوانه بوو چهند ماریکی ژه هرداری تیا دا هه بوون.

بۆ به یانی رۆژه که ی دواتر، ژنه که زۆر زوو له خه و رابوو، قاوه لتييه کی خوشی شیروبرنجی بۆ پیاوه که ی ئاماده کرد. دوا ی ئه وه له نانخواردن بووه وه کابرا رووه و لپه که ملی ریگه ی گرت تاوه کو بچی هه گبه ی چیرۆکه کانی فری بدات. ئه و ئیواره یه درهنگانی کابرای شیرفرۆش گه راپاوه بۆ ماله وه. ژنه که ی پرسیا ری لیکرد: “پیاوه که، داخو سه رجه می چیرۆکه کانی نیو خورجه که ت توو پ تهه لداوه؟” سه رداره که ی ها ته گو و فه رمووی “نه به خوا، هیچ ده رفه تم نه بوو، به وه رانه گه ی شتم فریاندەم. چونکه هه ر گه ی شتم و نه گه ی شتمه نیو دارستانه که وه له پریکه وه پلنگیک به ئامبازدان که وته دوامه وه. من رامکرد و پلینگه بۆر به باز دیک به سه رما را گه ی شت. هه رچۆنی بوو توانیم خو م بگه یه مه دارمۆزیکه وه به په له پروزی که مه پیدا هه لگه رانیه وه. پلینگه ی ش هه ر یه کراست له دوا ی منه وه پی هه لگه را. هه ردوو کمان به رده وام تا ده هات زیاتر سه ر ده که وتین. تا سه ره نجام کیش و قورسای ی هه ردوو کمان بۆ دره خته که له باردا نه ماو چیر به رگه ی ئه و باره سه نه گینه ی نه گرت و شکایه وه. ئیمه ی ش به جووته هه ردوو کمان که وتینه خواره وه. مام پلینگ په رپییه نیو دارستانه که وه، به نده ی ش به ختم له بار بوو، یه کراست له به رده می مالی برا که ی تۆوه خو م دییه وه. براژنه که ت خه ریك بوو کیک ی برنجی ده برژاند، له تیکیشی دامی خواردم و دوا یی وا ها تمه وه ماله وه.”

هه رکه گو یی له م چیرۆکه بوو ژنی شیرفرۆشه که به هیچ باریک خو ی بۆ نه گیراو دایه قاقای پیکه نین. ده سته کانی رووه و ئاسمان هه لپری ن و به ده نگ ی به رز که وته سکا لا و پارانه وه: ئه ی خوا هاوار! به خوا جوانه، وه ی

قوربه سهر خۆم! منى به دبه خت جه نابتم ناردبوو تاكو هه مبانهى چيروكه
 كونه كانت فریدهیت، كه چى ده بینم وا به خۆت و هه گبهى چيروكى نویتره وه
 بۆمان هاتیته وه ماله وه!!

تییینی:

۱- له گوڤارى new orient ی چیکۆسۆفاکی (به ئینگلیزی) ژماره (۱) ی مانگی شوباتی

۱۹۶۱ وه رگیردراوه.

۲- وشه ی (درۆساز)م بو ئه و كه سه به كارهیناوه كه ههر له خۆیه وه شت
 هه لده به ستی و (درۆ)یان ساز ده دات و پیم وایه ئه و جوړه كه سه جیاوازیی هه یه له گه ل
 (درۆزن)دا. هیوادارم وشه یه کی دروست و به جی بی و شوینی خۆی بگریت. (وه رگیپر).

هه ولیر ۱۹۹۰/۱۲/۹

خه نده كه

رای برادبوری

كاتژمير پينجی ئەو به يانییه زووه، تابووره خه لکێک له گۆره پانی شاره که دا کۆببونوه له کاتی که قوو قه ی که له شیر له گونده ته به ندراره دووره که وه ده بیسترا، ناگره که یش له گلپه که وتبوو، ئەو خه لکه له نێو که لاوه ی خانووبه ره رووخوا و کاو لکراوه کاندای که په رده یه کی ته مومژ دایپۆشیبوون، ویستابوون. ئیستی ته مه که خه ریکبوو ده ره وییه وه.

هه ر کاتژمير بوو به هه فت و یه که مین تیشکی به یانی پرشنگی دا کۆمه له خه لکێک رژانه سه ر رێگا که وه. ئیمرو که بازاره رۆژه. رۆژی ئاهه نگ گیرانه! مندا له چکۆله که یش خۆی خزانده نێو تابووره که وه و له پشت ئەو دوو پیاوانه وه راوه ستا که له هه وای پاکێ ئەو ده شته دا به ده نگێ

بهرز یه کتریان ده دواند. دنیا کهش سارد بوو، بویه کا منداله که له شوین خویه وه دهستی به هه لپه رین کرد و ده یویست به فوو هه ردوو دهسته سوور هه لگه پراوه کانی نه ختی گهرم کاته وه. دوایی، ته ماشایه کی جلوه رگی خۆلوی یی ژن و پیاوه کانی ناو تابووره درێژه که ی کرد و ئه و پیاوه ی له پشتیه وه و یستابوو پیی گوت: چی بهم به یانییه زووه تو ی له خه و کردوو هه یناویه تیه ئه م شه قامه وه؟ منداله که وه رامی دایه وه: ”تا جیی خۆم له نیو تابووره که دا بگره وه“.

- جا بو ئیره جیناهیلیت و شوینه کهت به که سن نادیه ی که ده توان هه ر شته و نرخ ی خۆی بداتی؟“

له ناکاو پیاو ی که له بهردهم مناله که وه چه قیوو خۆی وه رسوراند و گوتی: ”واز له منداله که بینه“. ئه و جا کابرای یه کهم ناو په لی دهستی خسته سه ره ری منداله که و گوتی: ”گالتهم له گه لدا ده کرد، له راستیشدا به لامه وه سه یر بوو مندالیکی ئه ئاوه ها ساوا له خه و راییت و له ساته وه ختیکی ئه وه ها زوودا بیته ده ره وه!“ ئه و پیاوه ی له سه ر منداله که ی ده کرده وه و ناوی جریجسی بوو گوتی: ئه م منداله وا پنده چی شه یدای چیژی هونه ر ییت. ریگه م ده ده ییت، کو ره چوو که له، ناوه کهت بزانه م؟ ”ناوم (تۆم) ه..“ ”که وا بوو ئه ی تۆم، ده بی باش تف بکه ییت. ئیمه بو ئه وه هاتووینه ته ئیره وه تا کو به باشی تفه کا نه ان بهاو یژین.. تیگه یشیت؟

”من دلنیم ئه مه ده که م“. خه لکانی نیو تابووره که دایانه قاقای پیکه نین. له و ساته دا زه لامیکیان لی راست هات، قاوه ی گهرمی ده فروشت، تۆم نیگا کانی لیوه گیر کردن. دوو که لکی گهرم و سه ره که فیکی هه لچووی هاتنه بهرچاو که له ئامانیکی ژه نگاوییه وه هه لده ستان. له راستیدا پیاله قاوه نه بوون، به لکو خواردنه وه یه ک بوو له بهر بوو بومی ئه و دارتوانه وه گیرابوو، که له می رگه کانی ئه و بهر شاره که وه رووا بوون و پیاله ی به یه ک

قروش دهفرۆشراو گه دهی پێ گهرم دهکرایه وه. کپاریش زۆر نه بوون، چونکه زۆربه یان ئه وه نده قروشه یان نه بوو بیکرن! تۆم نیگاکانی ئاراسته ی پێشه خۆی کردنه وه بۆ ئه و شوینه ی کۆتایی تابووره که ی راده گه یاند، له پشته وه ی ئه و دیواره ی بۆمبا ته پاند بوویان، دوا جار منداله که وتی: ”ده لێن ده شخنیته وه!“ جرجیسی وتی: به لێ وایه، به راستی ده خنیته وه!“.

- ههروه ها ده شلێن به زهیت له سه ر قوماشیکی خیش ره سم کراوه؟“
”ئه مه راستیه که یه تی، وه ک بشزانم (دانه راسته قینه که ش) نییه! بیستومه که (دانه راسته قینه که ی) به سه ر ته خته وه ره سم کراوه و زۆر کۆنیشه! ده لێن دیروکی بۆ چوار سه ده ی به ر له ئیستاوه ده گه رپته وه“
ره نگه زیاتریش بیئت. که س راستیه که ی نازانیئت. ”سالی ۲۰۶۱ ی زایینی ره سم کراوه“.

وا ده لێن، به لام بیگومان درۆ ده که ن. ده شی میژووی ره سمکردنه که ی بۆ ساله کانی سی هه زار، یان پینچ هه زار بگه رپته وه، ئه مه یش هه ر مه زنده یه. ئه وسا دنیا کاره ساتیکی سامناکی به خووه دیوه که ماوه یه کی زۆری خایاندوه. ئیمه ش وا له م سه رده مه ماندا هه ر ئه وه ته شتیکی زۆر که م و راستیه کی ته ماویمان لیوه ی چنگ ده که ویت“.

خه لکانی نیو تابووره که له نیو به رده ساردوسره که له که بووی شه قامه که دا زۆر گران ده بزوان. (تۆم) ی مندالکار به بیزاریه وه پرسی: ”ئاخۆ تا ده بینین ده بی چهن له نیو ئه م تابووره دا مپینه وه؟“

”پاش چهن ده قیقه یه ک، تابلۆکه یان به سه ر چوار پایه ی مسینه وه هه لواسیه و به شریتیکی قه دیفه به ستوویانه ته وه ناهیلن هیچ که سی به ردارانی بکات“.

خۆر له ئاسماندا هه لکشاو تیشکه گهرمه کانی په خش کردن. پیاوه کان شپه پالتۆ و شه پقه چلنه که کانیان دا که ناندن. دوا یی تۆم که وته وه پرسیار:

”بووغان ئا لیڤه لهه تابووره دا له پای چیه؟ بو بو تف کردن هاتووینه ته ئیره وه؟ جریجسبی لای لی نه کرده وه، نیگاکانی لهو کاته دا خۆره که یان ده پشکنی. به لام زۆری نه برد به دالغه یه که وه رووی بو وه چه رخانده. ئه و جا دهستی بو باخه له دراوه که ی برد، به دوا ی جگه ره یه کدا که تیایدا نه بوو! به لی، به لی تو م. کو مه لی هو هه ن، به لام ده بی به هه موو نه فره تی که وه تف که یت. ”نه فره ت له هه رچی په یوه ندی به رابردوو وه هه بی و منیش له تو ده پرسم، تو م، ئاخو چو ن حالمان به مه گه یشتوو! وا تیکرای شاره کان ویرانه و کاولبوون، بو مبا سه رجه می ریگاوبانه کانی هاریبوون، به دوا ی ئامیری رادیومی تیشکده ره وه به درژیایی شه وگار و به رده وام ئاگر له کێلگه کانی گهنم به ربوو، جا هه موو ئه مانه چو ن و چو نی روویاندا وه، ها تو م؟ من له تو ده پرسم، مه گه ر ئه مه کرداریکی زو ر نزم و سووکانه نییه؟ به لی گه وره م، راست ده فره رموویت“. که وایی پتویسته نه فره ت بکه ین، تو م له هه ر شتیکی به م رابردوو وه په یوه ست بی ت، که له ویرانکاری و که لاه به ولاره چیتری جی نه هیلاوه. ئه مه یشه سروشتی ئاده میزاد، سروشتیکی لاسار و سه ره رۆ و ناپه سه ند!“ تو م وتی: به لی راسته. ده بی رقم له هه موو شتی بیته وه و له هه موو که سیکیش“. ئا ئه مه یه، ئه رکی سه رشان. هه ربو ئه مه یشه ئیمرو ئیمه هاتین بو ئیره، ئیمه ئه وانیه برسیتی ده چیژین، ئیمه ی ناچار کردوو له وه ده شته ساردوو له نیو ئه شکه وتی تو قینه ردا ژیان به رینه سه ر و له هه موو شتیکیش بییه ش کراوین، ته نیا له م ئاهه نگه مان نه بی، که ئیمرو مان بو ی داناوه، ئه ی تو م!“ تو م که وته بیرکردنه وه له و ئاهه نگانه. زه ماوه نده کانی سالانی رابردو که هه موو کتیبه کانیان له گو په پانه که دا که له که کرد و ئاوریان تییه ردان، ئه و جا به بو نه ی ئه و کاره روو خینه ر و تیکده ره وه مه یان خواردوه. هینده یان نۆشی هه تا مه ست و سه رخۆش بوون. دوا یی ده ستیان کرد به پیکه نین. هه روه ها له زماوه ندی (جه ژنی زانست) دا که مانگیك

له وه وه بهر هه ر لیره گیرابووین، ئه وه هه موو هه رچی و په رچیانه خۆیان له ناو ئه وه تا که سه یاره ییه دا تیکخان دبوو که به ساخی له شارد ما بۆوه، هه ریه ک له وان با وه شێ کتیی هه لگرت بۆوه و ده ستیان کردبوو به ونجرونجر کردنیان و سووتاندبووین. ئه وه خۆی زۆر به به خته وه ر زانیوو ئه گه ر به پێی توانا چه کوشیکی ده ست که وتبوا به بۆ شکاندن و تیکدان! تۆم و پێنه ی ده کرد ”ئه وه ی روویدا هه موویم له یاده، تۆ بلیت له یادما بیت! که واته منیش بۆ، هه ر ئیستی ئه م په نجه ره یه ی به رامبه ر نه شکینم؟ ئا، به لێ ئه م په نجه ره یه ! ئه ی خودا بێگومان شکانی شووشه کانی ده نگیکی خۆشی ده بیت! به لێ، به لێ پێویسته منیش به شداری تیکدان و رووخاندن بکه م! گویت لیه ئیستا چی به خۆت ده لیت ها، تۆم؟ بشکینه!” لیره دا گوئی لێوو جریجسی له ته نیشتیوه ده یگوت: ”زه لامی به نیوی (بیل هاندرسن) به تاقی ته نیا شه مه نده فه ریکی به ته واوی شکاند. ئۆه، بێگومان ئه مه کاریکی نایابی ئه نجامدا وه ئه وه یش به وه پهری لیه اتوو ییه وه کردوو. ها..ها.. به لام، له وه هه مووی چاکتر ئه وه بوو که کارگه یه کیان وێرانکرد تا ئه وه ساته یش سه رگه رمی دروستکردنی فرۆکه بوو. خۆ هه ستمان به وه کردبوو که باشت و ابوو کارگه که له نیو به رین؟ ئه تو تێمه ده گه یه ت، تۆم؟“ تۆم به سه رسامیه وه گوتی: ”وابزانم“.

نیوه پۆ داها ت، بۆسو و بۆنی تیکدانی هه وا گه رمه که ی پرکردبوو، خه لکیکی مشه ش به ده رکه وتن. به سه ر که لاوه روخوا وه که دا گورگه لۆقه یان ده کرد. لیره دا مناله که پرسیا ری کرد ”گه وره م، ئاخۆ نا کرێ کار بگه رپێته وه دۆخی جارانییه وه؟“

له وه دا مه به ست گه رانه وه ی شارستانییه ته؟ نه خیر، هیه چ که س ئه وه جو ره شارستانییه ته ی گه ره ک نییه و نه به نده یش ده مه ویت“.

ئه و جا ئه وه پیا وه ی له ریزه که دا له دوا یانه وه وێستابوو گوتی: به لام

به نده ده توانم بهرگه ی لایه نیکى ئەم شارستانییه ته بگرم.. ئەو لایه نه ی برێك په له ی جوانیى تیا دایه! “جریجسبى قیژاندی: “گوئی مه ده ری! میشكى خوشت مه یه شی نه، چونكه ته نانه ت ئەم جوانییه ش شوینه واریكى نه ماوه.” پیاویكى تر له پشتیانوه بوو گوتی: “رۆژێك دادی پیاویكى خاوه ند ئەندیشه په یدا ده بیّت و وێرانکارییه كه چاك كاته وه و، هه رچییه كى رووخێزاهه بنیادی بنیته وه. تیده گه ی ده لێم چى... پیاویك په یدا ده بى دلى ده بیّت دل.. “جریجسبى وتى “نه” منیش ده لێم: به لى! پیاویك هه لده كه ویت ره وانى به خوشه ویستی شته جوانه كانه وه گۆش دراوه و چه شنه شارستانییه تىكى دیاریكراومان بو دینى.. جوړه زینه گییه كى شه ره فمه ندانه مان له سایه ی ئاشتى و ئاسایشدا بو دابین ده كا” ئەوه ی پێویست به سه لماندن ناكات و نابى له بیرت بچیته وه ئەمه یه كه شه ر هه میشه هه ر هه بووه و هه ر ده بى.”

”به لكو ئەمجاره بیته وه وا نه بیّت.”

سه ره نجام هه موویان له گوړه پانه كه دا په كیان گرتوه. له دووره وه را كابرایه ك به ده ركه وت، به سواری ئەسپ دهاته ئیو شاروا چنگێك كاغه زیشى به دهسته وه بوو، له چه قى مه یدانه كه شدا ناوچه یه كى سه ربازى قه دهغه كراو هه بوو، “تۆم” و جریجسبى و ئەوانى دیکه ش له ناخیانه وه تفیان كۆده كرده وه و له سه ره خو به ره و پێش ده چوون و به چاوى زه وقى ده رپۆتۆقیوه و خۆیانى ساز ده كرد و كه ره سه یان ئاماده ده كرد. له و ساتانه دا تۆم واى هه ست ده كرد دلى زۆر خێراو توند لى ده دا.. ئەوه یش به هۆى زیده هه لچوون و هاندان و بیانوو پێگرتنه وه.. هه ره ها هه سیشى ده كرد عارده كه له بن پێیه رووته كانیه وه داغ ببوو. گوئی له جریجسبى بوو پێگوت: تۆم، بام ئیستى ده ست پێكه یین، با غارده یین!” له گۆشه كانى مه یدانه سووپاییه كه دا چوار پۆلیس وێستابوون.. تۆبه كانى ده ستیان به په تكى زه رد باو و مه چه كه كانیانه وه شه ته ك درابوون تاكو ده سه لات و توانستى خۆیانى پێوه بنوێنن، بو ئەوه ی خه لكه كه

بتۆقینن، رێگهی بهردبارانه که یان لێبگرن. له چرکهی کۆتاییدا جریجسبی وتی “ئا لێرهوه، پێویسته هیچ کهس (ئهم ههله) ئیستا له دهست خوێ نه دات بۆ تف پیا دا کردن. تۆم، تێمه گهیت؟ دهی بام ههر ئیستاکێ دهست به کار بین!! تۆم له بهردهم تابلۆ هونه ریه وه ره سمکراوه که وه ویستا، سهیری کرد و ماوهیه ک درێژخایه ن تیوهی راما. ”تف که تۆم، دهی تف که!“ به لام قۆرگی تۆم ته رایی له به را برابوو. ”خێرا که تف که، دهی بیزوه، تۆم!“ به لام تۆم به چرپه وه وتی: ”به لام – به لام به راستی جووانه!“ جریجسبی وتی “من له جیاتی تۆوه تف ده کهم” ئهمه ی گوت و تفی کرد. تۆپه له تفه که ی وه ک گولله تۆپ له تیشکی خۆره که دا په رش بوو، ئافره ته که ی نیگاری له تابلۆ که کێش را بوو خه نده یه کی کرد و زۆر ... پاک ی بۆ تۆم گرژیه وه و بزه یه کی ناسکی بۆی کرد. تۆمیش به به رده وامی چاوی ئه بله ق بوو بوو، دلێشی ته پ ته پ لێی ده دا و گوێچکه کانی به ئاوازه ی موزیقای ناسک ئاخرا بوون. ههر ده یگوت و دووپاتی ده کرده وه : به راستی زۆر قه شه نگه!“ خامۆشییه ک به سه ر حه شاماته که وه دا باری. ئه و جا زه لامه کان به گازه نده وه سه رزه نشتی ”تۆم“ یان کرد چونکه تفی نه کرد بوو. دوا جار روویان بۆ لای ئه و پیاوه وه رچه رخانه وه که به سه ر پشتی ئه سپه که وه بوو. لێره دا تۆم پرس ی ”گه وره م ناوی ئه م تابلۆیه چییه؟ پیاوه که له وه رامدا گوتی: ”تابلۆ که؟“ ئه مه تابلۆ ی (جۆ که ندا) یه، مۆنالیزا، به لێ خۆیه تی، تابلۆ ی ”مۆنالیزیه“ دوا یی کابرا وتی ”ئیمپرۆ هه والێکم بۆ هێناون، کار به ده ستان فه رمانیان ده رکردوو که (ده بی ئه م تابلۆیه ی وا له نیوه راستی گۆره پانه که دا هه لئو اسراوه ئیمپرۆ نیوه رانی بدرێته ده ستی خه لکه ره شوو رووته که ی ئێره وه تا کو به تیکدان و له نیو بردنییه وه نرخی راسته قینه ی شیاوی خۆ یی بده نی!“ هیچ ده رفه تیک له به رده م تۆمدا نه ما تا هاوار بکات. جه ماوه ری نیو تابوو ره که پر یان کرد به کابرا که دا و به رزیان کرده وه. ههر هات و هاوار و ژاوه ژاویان بوو. له نزیک ی تابلۆ که وه

به پئی زهویان ده شیل. گرمه یه کی سامناکی وه کو هه وره تریشقه ئه و نیوه ی هه ژانده وه. پۆلیسه کان بۆی ده رچوون و خۆیانیاں ده رباز کرد. قین له دلّه کان به جارّی شیتگیر بوون. ده سه لاتّه کانیاں که بۆ تابلۆکه درېژ بیوونه وه، هه ر له ره وه بالنده یه کی گۆشتخوری برسی ده چوون. کاتّی تۆم تابلۆکه ی بینى ده شیکنرا، وه کو خه نه ره یکیان له دلّیدا داکوتابى ئاوه های هه ست ده کرد. ئه میش لاسایى ئه وانى تری کرده وه ده ستی درېژ کرد پارچه یه کی له قوماشه ئه ستوره که ی تابلۆکه وه بۆخۆی رفاند که بۆیه ی زه یتى به رکه وتبوو، به لّام به شه ق و پالّه په ستۆ تیروپریان کرد. به زه ویدا که وت و خلۆر بۆوه، هه تا کاتّی له ژیر ده ستوپى هه شاماته نه زان و سه رلیش یواوه که رزگاری بوو هه موو جه سته ی شه لّالی خوین و جلو به رگیشی شیتال بوو بوو. ژنانى دیت پارچه ی کالاکه یان هه لّده گرتّه وه. میره کانیشى بینى چوارچیه ی تابلۆکه یان پارچه پارچه ده کرد و تابلۆ ونجر ونجر کراوه که شیان دابووه بهر پیلّه قه و شاپ و دایانده زپاند و به ونچرکراوی له و نیوه دا په رش و بلاویان ده کرده وه. به ته نیا ”تۆم“ له ناوه پاستى گۆره پانه سه رشیت و هه لچووه که دا کپ و بیده نگ ویتا بوو. خیسه یه کی ده ستى خۆی کرد و ئه و جا تیلمه قوماشه که ی خسته سه ر دلّیه وه. لیره دا جریجسبى هاواری کرد ”ئه ها، ئه ها! ئه وه تۆ لیره یت؟ تۆم! تۆم پئی پیوه نا و به گریان بۆی ده رچوو، بى ئه وه ی ورته ی له ده م بیتّه ده ره وه. هه ر به را کردنه وه ریگا سه خته کویره وه بووه که ی برى و به نیو کینلگه کاند و له رووباره که مئاوه که وه په ریه وه. بى ئه وه ی ته نها یه ک ئاوریش بۆ دواوه بداته وه، به ده سیشى توند توند پارچه قوماشه که ی له ژیر قاپووته که یدا گرتبوو. وه ختی زه رده په ر گه یشته وه دییه چۆکه لانه که ی خۆپانه وه و کاتژمیر نوّی شه و بوو که خۆی کرد به خانووه گوندیه رووخواه که یاندا به ده وری ئه مبارى دانه ویلّه که وه خولیکى داو له دیوی پشته وه پرا، له و لایه ی که له سووتان و تیکدان رزگاری ببوو و تاوئیکى لیوه هه لدرابوو چووه ژووره وه.

له‌ویدا گوێی له‌ پرخ و هۆری خه‌وتوووه‌کان بوو، خانه‌واده‌که‌ی پرخه‌پرخ‌ی دایک و باوک و براکه‌ی بیسی. زۆر به‌بێده‌نگی و به‌ دزییه‌وه‌ خۆی له‌ ده‌رگا چووکه‌ له‌ که‌وه‌ کوتایه‌ ناوه‌وه‌، دایکی له‌ تاریکاییدا بانگی لێوه‌ کرد “تۆم!” “به‌لێ!” ئه‌وسا گوێی له‌ هه‌ره‌شه‌ی باوکی بوو به‌سه‌ریدا نه‌پاندى. “ئه‌وه‌ له‌ کوێ بوویت؟ به‌یانی دارکاریت ده‌که‌م”. هه‌ستی کرد یه‌کێ شاپی لێده‌دات. زوو زانی براکه‌یه‌تی که‌ له‌ پشته‌وه‌یه‌ راوه‌ستابوو، خه‌ریکی پاککردنه‌وه‌ی عه‌ردی کێلگه‌که‌ بوو. دایکی به‌ چرپه‌ پێی وت: “بچۆ بنووه‌” شه‌قێکی تریشی خوارد. ئه‌وسا لێی راکشاو ده‌یویست هه‌ناسه‌ی بێته‌وه‌ به‌ر. ئیستێ هه‌موو شتێک ئارام بووه‌وه‌، تۆم زۆر توند ده‌ستی به‌سه‌ر سنجیه‌وه‌ نووساندبوو. به‌م شێوه‌یه‌ ماوه‌ی نیو کاتژمێرێک به‌ چاوی نووقاوه‌وه‌ له‌ جێگادا راکشا، دوا‌یی هه‌ستی به‌ هیچ نه‌کرد. له‌ولایشه‌وه‌ ترووسکه‌ رووناکییه‌کی سپی و فێنک وه‌ده‌رکه‌وت، تریفه‌ی مانگه‌شه‌و، که‌ به‌ ئاسمانه‌وه‌ ئه‌دره‌وشایه‌وه‌. گورزه‌یه‌ک له‌و تیشکه‌ به‌سه‌ر عه‌مباری دانه‌وێڵه‌که‌وه‌ په‌خشان بوو، ئه‌وجا هورده‌ هورده‌ و به‌ ماته‌ مات به‌سه‌ر جه‌سته‌ی تۆمدا خزیی. جا ئه‌و ساته‌ و ته‌نیا ئه‌و ساته‌ له‌سه‌ره‌خۆ به‌ وریاییه‌وه‌ ناو په‌لی خۆی شل کرد، گوێشی بۆ پرخه‌ی نووستوووه‌کانی ده‌وروشتییه‌وه‌ هه‌لخستبوو. له‌ پاشانا ده‌ستی هێنایه‌ ده‌ره‌وه‌. ساته‌وه‌ختی دوو دڵ بوو. خیزی قوتدایه‌وه‌ و بۆ چرکه‌یه‌ک چاوه‌روانیکرد. ئینجا ناوپه‌لی کرده‌وه‌ و تیلمه‌ بچکۆله‌ قوماشه‌ ره‌نگاوره‌نگه‌که‌ی له‌نیو ده‌ستی دا هه‌لخست. جیهان سه‌راپای له‌و ساته‌وه‌خته‌دا له‌ ژێر مانگه‌شه‌ودا خه‌وتبوو. که‌چی به‌سه‌ر ناوپه‌لی ئه‌مه‌وه‌ “خه‌نده‌که‌” بوو! له‌ بن رۆشانییه‌ سپی باوه‌که‌وه‌ که‌له‌و نیوه‌ شه‌وه‌دا له‌ ئاسمانه‌وه‌ بۆی هاتبوووه‌ ژووره‌وه‌ سه‌یری “خه‌نده‌که‌”ی کرد و له‌ ناخه‌وه‌ تیه‌وی راما و هێمانه‌ سه‌رنجی لێوه‌گیرکرد و دیتی که‌ به‌راستی “خه‌نده‌یه‌کی نازدار” بوو.

وا‌ی که‌ چۆن “خه‌نده‌یه‌ک” بوو! ئه‌ ئاوه‌ها، یه‌ک سه‌عاتی ره‌به‌ق، تیه‌وی

راما.. ئەوجا بە ئەسپایی پێچایه وه و له نیۆ کۆشیدا شار دیه وه دوایی پێلووی
 چاوه کانی به سه رییه کدا نووقاندن و له گه ل ئەوه یشه وه هیشتا "خهنده که"
 سه رتاپای تاریکستانه که ی رو شن ده کرده وه! له گه ل ئەوه یشدا "خهنده که" له
 ئەندی شه ی "تۆم" دا هه ر زیندوو، ناسک و پر سۆز بوو! ئەو کاته یش که
 ئەم "خه و" بر دییه وه هه ر هه موو جیهان کشومات بوو. مانگه که یش به نیۆ
 ئاسمانه کپ و سارده که دا که چاوه چاوی داهاتنی گزنگی به یانی بوو،
 مه له وانی ده کرد!

گۆفاری کاروان ژماره (۱۱) ی سالی ۱۹۹۴

جوانه و جانەوهەر، یان (نازدار و نافرەجا) Beauty and the Beast

جینی دوولی Jenny Dooley

وه رگێرانی له ئینگلیزییهوه: مه جید ئاسنگەر

چاپتهر ۱

(قه‌لا)

له زه‌مانێکی زووی پێش ئێستادا، کشتیارێکی هه‌ژار و که‌ساس له‌ گه‌ڵ سی
کچه‌کانی له‌ سه‌ر کێلگه‌یه‌کی بچووکدا ده‌ژیان. ئه‌و پیاوه‌ هه‌میشه‌ ده‌ستکورت
و نه‌دار بوو چونکه‌ کێلگه‌که‌ی ئیجگار بچووک و که‌م به‌ره‌م بوو. هه‌ر
له‌ سه‌رده‌می گه‌نجییه‌ تیشیدا به‌ نرخترین شتی له‌ ژیا نیدا له‌ ده‌ستدا بوو، که
هاوسه‌ره‌ جوان و دڵسۆزه‌ که‌ی به‌ سه‌ر دوایین کچه‌ که‌ یانه‌وه‌ گیانی سپارد بوو.
ئێستی، هه‌رچه‌نده‌ کچه‌کانی عازهب بوون وه‌لێ، جووتیاره‌ که‌ هه‌ر به‌ خه‌می
ژنه‌ کۆچکردوو هه‌یه‌وه‌ ده‌تلایه‌وه‌!

رۆژيكيان كچه كانى بانكردنه لای خۆيه وه و پيگوتن: (كچينه، گویم ليگرن! ئيمه ئيستاكى ميوه و بهرى داره كان و گه ئى كىلگه كه مان له هه موو كاتى زۆرتره. جا، ده توانم ئه م سآله به رهه ميكي زۆر بفرۆشم و عاره بانه يه كى تازه ش بكړم. (گيرتروودى) كچه گه وړه ي به وه زۆر دلخۆش بوو، گوتى: زۆر چاكه باوكه چونكه من چيتر ناتوانم به پى بچم بۆ ئاوايى، يان دار بۆ سووتاندن بىنم. له بهر ئه وه پيويستيم به عاره بانه يه ك هه يه.

ئورسولای كچى دووه ميشى به و بىرۆكه يه فره دلشادبوو، گوتى (باوكه، ده توانم بىم له گه ئتا؟ زۆر حه زده كه م جار يك شار بىنم!)

(نه خيّر، ناتوانم له گه ئ خۆمتدا به م. تۆ پيويسته له كىلگه دا مينيته وه و هاوكاريى خوشكه كانت بكه يت. به لآم، بۆ هه ر يه كيكتان دياريه ك ده هيتم.)
(من كراسيكي ساتانم ده ويّت، يه كيكي زۆر گرانبه ها!).

(منيش هه ندى جلوبه رگى نويم ده وي و، هه روه ها هه ندى خشليشم گه ره كه، ملوانكه يه ك و ئه نگوستيله يه ك!).

(زۆر باشه، كيژه كانم، هه رچيم پى بكردريّت بۆتانى ده كړم!) ئه و جا سه يريكي كچه هه ره گچكه كه ي كرد و لى پرى: (ئهى تۆ چيت ده وي له شاره وه بۆت بىنم؟) ئه ميش ووتى: (باوكه گيان، من ته نيا ده مه وي خۆت به سه لامه تى له شار بييته وه).

باوكه له چاوه كانى كچه دلسۆزه كهيدا رووى هاوسه ره ئازيز و نازداره كه ي خۆى ديه وه. به لآم كچه كانى ديكه ي هاواريانكرد: (تۆ ته نيا بۆيه ئه مه ده ئييت هه تا ئيمه به خۆپه رست پيشانده يت). باوكه، گووى ليمه گر! ئه وه راست نه بوو، ئه م زۆر زي ره ك و زۆريش جوان بوو، هه ر بۆيه ش ناو نرابوو نازدار (بيووتى). وه رزپه كه سه يريكي كچه گه و ره كانى كرد، ئه وان بۆ ئه وه نده بپه حم بوون!

نيگايه كى ئاراسته ي (بيووتى) كرد و به روويدا خه نيه وه و گوتى: (بلى،

ئازیزه كههه، چیت بو بێنم به دیاریی؟ پێم بلێ چیت گهره كهه؟ له وهه لاما
نازدار گووتی، (زۆر باشه، باوكه، دهكریت گولێكم بو بێنی؟ باوكه پرسیاریکرد
(گولێك؟)، بۆههه گولێك ئازیزه كههه، له وهه خێكدا كه بووت ههیه داواى ههه
دیارییهك بکهیت؟ كچه ووتی (گول ئه وهه نده ناسكو دلگیره، باوكه، كه
دهستیشی لێدهیت وهكو ئاوریشم وایه، هێنده نه رمونیانه. ئه دی بۆنه كهی!
له دنیا دا ههچ عه ترێ نییه وهكو گولێك بۆنخووش و دلگیر بێت. (به لێ،
ئازیزه كههه، تۆ راسته كهیت. بۆیه ده بی یه كێكت ههه بو بهیتم).

روژی دواتر، جووتیاره كه به یانی زوو كهوته پێ. گه شتیکی دوورو درێژ بوو
به نیو جهنگه لستانه كه دا. بۆ شه وه كه ی له خانیکی بچكو لانه دا بارى یه خست
و روژه كه ی پاشتر گه یشته بازاره كه وه. وهی خودایه، عاره بانه زۆر گرانه. من
ته نیا ده توانم یه كێکی زۆر بچووك بكرم، داوا ئه وه، سه یری جلوبه رگی ده كرد
بو كێزه كانی، به لام ئه وانیش ئیجگار گرانه ها بوون.

له دلی خویدا ده یگوت (به نده ته نیا پاره ی یهك كراس و جووتی پیلوم
پێیه. به لام به هه رحال، ئه مه له ههچه باشتره. وه خێك روژه كه ی دواتر
شاروژكه كه ی جێهێلا، بارى كه شه وه وا زۆر ترسناك بوو. روژیکی هه ره ساردی
مانگی ته شرینی دووه م بوو، ئاسمان گرژ و ئاوس و بایه كه یشی ئیجگار تووند
و به هیز بوو. ئیتر، ههه كشتیاره كه شاروچكه كه ی به جێهێشت به فر دهستی
پێكرد. سه ره تا خووش و دلگربوو، لێ سه عاتێ دواتر ههستی به بێزایی و
نیگه رانی كرد. سه ره ئه سه په كه ی بو نیو دارستانه كه وه راكێشا به لام ههچ
بوارێکی نه دۆزییه وه، ته نها به فریکی ئه ستوور.

(ئه مه چوون ئه بی! من به درێزایی ته مه نم لێره دا ژیاوم، كه چی وا
ئێستی گومراو سه رگه ردانم!) كه شه كه هه تا ده هات توند و و ئالۆتر ده بوو،
خه ریکبوو دنیا تاریك داده هات و، جووتیاره كه تۆقی بوو كه ئاله م ده مه یدا
به ته واوی ونبوو بوو. ههه له و ساته یشدا ئه سه په كه ی خیراتر رێده كرد،

چونکه تووله رّیه کی دۆزیووه و پّیدا رۆیشت.

ئەسپە که به نّیو به فره ئەستووره کهدا خّراتر رّیده کرد و، دوواتر له ناکا ورا
 هیچ دره ختّیک له و ناوه دا نه ما- ته نیا بۆشاییه کی فره وانیی کراوه نه بّیت!
 (ئەوه ده بّی من خه و ببینم. بۆ چرکه ساتّی وامده زانی قه لایه ک
 ده بینم). لّی، ئەم خهونی نه ده دی. ئیستّی له وّیدا، له بهرده می ئەمدا،
 ته لار و بالّه خانه یه کی قه شهنگی گه و ره قیت وّیستا بوو. ئەم ووتی (ده بّی
 داوای خواردن و نووستن بۆ ئەمشه و بکه م، هّنده شه که ت و برسیمه! بۆ
 به یانییه که یش یه کّ هه ر په یدا ده بّی رّیگه ی ماله وه م پّی پیشانبدات.
 جا، به ناو ده روازه زه به لاحه کانه وه ره تبوو بۆ نّیو باخه که وه، ئەسپه که شی له
 ته وّیله که دا به ستایه وه. له وّیدا هیچ ئەسپّیکی دیکه ی لّینه بوو، به لام هه ندی
 خواردنه می لّی بوو. له دوا ییدا رووه و ده رگه ی کۆشکه که وه بۆی هه لکش
 ده رگا که کراوه بوو. له به رخۆیه وه ده یگوت: (ئەمه زۆر سه یره! ئاخۆ ده بّی کّ
 لّیره دا بژیت؟

چاپته ری (۲)

(گۆله که)

(هه لۆو، کێ لێرهیه!) ههچ وه رامێ نه بوو.

به راستی سهیره! کۆشکو باڵه خانه یکی عه نتیکه ی ئاوه ها ههچ که سی تیا دا نه بیّت.

ره نگه یه کێ له نهۆمی سه ره وه دا هه بیّت. جوو تیاره که به پلکانه نایابه کاند ا سه رکه وت بۆ ژووره کانی سه ره وه. ده رگه یه کی بچووک ی کرده وه و چووه نیو ژوور یکی بچووک وه، ژووره که گهرم بوو. ئاگر یکی گه وه نێله نیلّ ده سووتا و کورسییه کی نه رموخۆش له به رده م ئاگره که دا هه بوو.

میژو سفره یه کی به دیکرد که ژه مه خواردنیکی به سه ره وه بوو، له گه لّ قه ره وێله یه ک، ئاماده کراو بۆ تیا دا نووستن. مامه ی کشتیار بۆی دانیش ت و تیرتیر خواردنه که ی خوارد، ئه و جا به ره و لای چارپا که رویش ت. له بهر ئه وه ی که زۆر شه که تو ماندوو بوو هه ر زوو به زوو خه ویکی قوولی لیکه وت.

سه ر له به یانیی روژه که ی دواتر که ئاگای بۆوه تیشکی خۆر له ده موچاوی ده دا. سه ره تا نه یزانی له کوێه، به لّام، زوو چاوی به میژه که که وته وه که نانی به یانیی له سه ر دانرا بوو. قاوه ی گهرمو تازه، بالۆره نانی شیرین، مره با، میوه و کریمی نوێ. فراقینی کرد و له پاشان چاویکی به ژووره که دا گیرا. له سوچیکی ژووره که دا دۆلکه یه ئاوی گهرم و سابوون و خاوییه ک دانرا بوون (زۆر باشه، راسته پێویستیم به خۆشته، وه لّی، کێ بێ ئه م هه موو شتانه ی ئاماده کرد بیّت!) خۆی شت و دوا یی ژووره که ی به جیه یشت. به کۆریدۆر و هه یوانه درێژه کاند ا روشت و به قادر مه کاند ا چووه خواره وه. هه مدیسان بانگی کرده وه، (هه لۆ، ئه رێ که س لێره یه؟) به لّام، دیسانه وه هه چ وه رامێ نه بوو. (باشه، خۆ یه کی که هه ر لێره یه و ده زانی که من لێره م، به لّام، کێ؟ ئه دی چۆن چۆنی بتوانم سوپاسی بکه م بۆ ئه و هه موو چا که یه ی، خواردنه که و

قەرەویله کەیش! دە باشە قەیناکا، دەشیّت پۆژیکیان پڕیواریکی لیقه و ماوی
 ههزاریش ریگهی بکهوێته ده رگهی مائی منهوه، منیش بیگومان ده بی
 هه مان خزمه تی پیشکەش بکه مه وه. ئیستیکه ده بی من برۆم، کچه کانم
 وا چاوه رواغم). ئەمهی وت و، چوو له تهوێله کهوه که له بهری باخه کهوه
 بوو ئەسپه کهی بینیته ده ره وه. باخه که ئیجگار قه شه نگ بوو، به گیا و گوڵی
 سه وز و دلگیر و جۆره ها گوڵی ره نگا و ره نگ رازا بووه! له ناکا و پرا بیریکه وته وه
 که به لینی به (نازدار)ی کچی دابوو گوڵیکی به دیاریی بو به ریت و، هه ر
 له و ساته وه خته دا چاوی به شتی کهوت له ناوه ندی ئینجانهیه کدا رووا بوو.
 (تۆ به س سه یریکی ئەم گوڵه بکه! من به درێژایی ئەم ته مه نه م هه رگیز
 شتیکی ئاوه ها جوانم نه دیوه!). گوڵه میخه ککی په مه یی بوو، لی، له ناویدا
 تیشکیکی زیڕین ده بریسکایه وه. ئەوه نده گه ش و به شه وق بوو، وای بیرکرده وه
 که، (ئەمه نابێ راسته قینه بیت، ده بی ئەمه سیح و جادوو بیت! ئەمه
 به هادارتین دیارییه بو (جوانه)ی کچم). ئەوجا دهستی بو گوڵه که برد
 بیکات.

(وازی لی بینه!) ده نگیکی ترسناک قیژاندی به سه رید!

(ئەتۆ خۆت به کی تیده گه یت! من هه موو شتیکم پیتداوه که ریواریکی
 کلۆل پیوستیه تی و، جه نابیش (گوڵه کهم) ده دزیت!) چ نه پره یه ک! زه وی
 له ژیری کشتیاره که دا له رزییه وه. ئاوړیکی دایه وه و.. بین! شته که به سه ر
 دوو قاچه وه بوو، وه کو مروّف، لی له گشت مروّفیک بالا به رزتر.. به
 تووکی درێژ و مه یله و ره ش پۆشرا بوو. نینوکی ئیجگار ناقۆلاو، گوئی زۆر درێژ
 و سامداری هه بوون. به لام بیزه وه رترین شت ده موچاوه که ی بوو. ده موچاوه
 به ده سه ساله ترسناکه که و چاوه زه قه کانی زۆر له چاوی گورگ ده چوون. دوو
 شاخی زلی به سه رییه وه رسکا بوون. ده موچاوه ناشینه که زۆر گرژ و تووپه
 و درندانه یی بوو، ئەدی ده نگه که- ئوّف له بهر ده نگه کهی! ووشه کانی هی

(بیدەنگ! تەنیا يەك هەفتەت لەپێشە! دەبێ لەماوەی يەك هەفتەدا
لەگەڵ (نازدار)ی كچتدا لێرە ئامادەبن. پێوستە بە رەزا و ئارەزووی خۆشی

بیتە ئیره وه و، هۆشیار به هیچ کچیکی تیرت نه هیئیت. من ته نها هه ر
 (نازدار) م گهره که. بیتو به نازداره وه نه گهریته وه بو ئیره، دلنیا به هه ر
 ده تدۆزمه وه و ده شتکوژم، گویت لیته؟
 (به لئ، به لئ. زۆر چاکم گوئ لیته).
 (ده ی هه ر ئیستا گوله که بو (نازدار) به ره و، برۆ).

چاپته ری (۳)

(نازدار ده چیتته لای جانه وه ر)

جووتیاره که بو لای ئینجانه ی گۆله که گه رایه وه و گۆله که ی لیکرده وه. پاشان ئه سپ و عاره بانه که ی هینایه دهره وه و کۆشکه که ی جیهیلا. به دلکی پر له خه مو په ژاره وه به ئیو دارستانه که دا که وته پری. (ئیسستی واخه ریکه نازداره که م له ده سته ده م، نازداره خو شه ویسته که م! چۆن چۆنی بتوانم ئه م هه واله به که چه کانم راگه یه نم! دیاره من باوکیکی باش و شیا و نیم). به م شیویه، هه تا گه یشته وه ماله وه به درێژایی ریگا که هه ر له بیرى ئه وانه دا راچووبوو. دوو که چه گه و ره کانی له ئیو دارستانه که دا ئه میان بینى و به پراکردن به ره و پیرییه وه چوون. (باوکه، ئه مه عاره بانه تازه که یه، ئه وه زۆر گه و ره نییه. باوکه ئه دى کوا دیارییه کا ئمان؟ وه ره بینه، بزاین! من گه ره که م خشله کانم بینم. وه ره ژووره وه).

(جوانه) له چیشته خانه که وه چاوی به باوکی که وت و هه ر به پراکردن چوو به لایه وه و ماچیکرد. (باوکه گیان، خو شوکر سه لامه تیت! ئه ی بو هینده ت پێچوو؟ زۆر ناره حه ت بووم. ده فهرموو نه ختی شوڤرای گه رم بخو، زۆر ماندوو دیاریت) (ئووه، نازدار، ده ریگه مان به رده. ئیمه جارێ ده مانه وی دیارییه کا ئمان ببینن، ئه ی دیارییه کا ئمان کوان، باوکه؟ ته نیا هه ر دوو ساک ده بینم). (وه رن، هه رسیکتان دانیشن و گویم لیبگرن).

هه موو شتیکی بو گێرانه وه له باره ی عاره بانه که و نرخو به ها گرانه که یه وه و چۆن پاره ی ته وای نه بووه بو گشت دیارییه کانیش. ئه و جا هاته سه ر گێرانه وه ی باسوخواسی گه شته که ی به ئیو به فر و سه هوڵبه نددا و، هه روه ها باسی قه لا و کۆشکه ئه فسوونیه که ی ئیوه راستی جه نگه لستانه که ی خشت بو گێرانه وه.

(کۆشک و قه لا، باوکه؟ ئای که چه ن خو شه! باشه، ره فتاریان له گه ل تووه)

دۆستانه بوو؟ دهی بزانی خواردنی باشت خواردوو! ئهوجا باوکیان چوو ده لای چاکیته که یه وه و گوله که ی له گیرفانیی دهرهیناو گووتی (فهرموو، نازداری ئازیزه که م. ئه مه یان ههر له گشت دیارییه کان گرانبه هاتر بوو. ئه وه ی راستی بی نازانم چۆن چۆنی نرخه که ی بژمیرم!)

(جوانه) گوله که ی وه رگرت و گوئی (ئای باوکه، که گولیکی ئیجگار نایابه! چۆن چۆنی گولیکی وه ها جوان و دلگرت ده سته که وتوو؟ ئه ی باشه بو ئه وه نده گرانبه ها بوو؟ مه به ست چیه؟ جووتیاره که هه موو شتیکی له مهر گوله که وه و جان وه ره که ی نیو باخه که وه به که چه کان ی گوئی. (باوکه، ده عباکه زۆر توو پره بوو؟ ئازاری توئی نه دا؟) باوکه ووتی، (ئو، کیزه کانم! نازانم چۆن بۆتانی بگپرمه وه! به لای جان وه ره که ئیجگار توو پره و ته نگا و بوو. من ته نیا به وه هو یه وه ئیستی لیره دام که به ئینیکم پیداهه).

(به لاین، و به جان وه ریک!) باشه به لینه که چی بوو؟ پیمان بلای، بابه گیان!)

به خه مباریه وه گوئی، (عاجباتیه که ووتی ده بی من له ماوه ی یه هه فته دا یه کیک له کیزه کانمی پیشکه ش بکه م و، ئه گهر نا، ئه وا خوئی دینه ئیره و ده مکوژیت. نازدار ده بی پروات!) ئۆرسولا توو پره بوو، گوئی (ئه مه هه مووی هه له ی تویه، نازدار. تو داوای گوله که ت کرد. باشه، بو داوای دیارییه کی ئاسایی و ماقولت نه کرد، هاه!)

به لام نازدار هیمن و بیده نگ مایه وه. دوایی گوئی (بابه گیان، هه رگیز ناهیلیم جان وه ره که ئازاری تو بدات. من خۆم ده چم، باوکه!).

(نه خیر، نه خیر، من هه گیز ریگه ناده م تو برۆیت).

(باوکه، تو له مه تر سیدایت. من تو م له ههر شتیکی و ههر که سیکی دیکه ی هه موو دنیا دا خوشت ده ویت. جه نابت ئه وه نده باشیت بو من! ئیتر، ئیستی نۆره ی منه له گه ل تو دا باشم. من ده مه وئی بچم) باوکه ووتی (نازداریان، تو نازانی چیده ئییت. جان وه ره که ئیجگار نافره جایه و زۆریش

به سام و تۆقینه ره!.

(هیچ گرنگ نییه. من دهمه وی ئەمه بۆتۆ بکه م. تۆ فەرموو شۆرباکەت
فرکه و بچۆره نیو جیگا که ته وه. شهوت باش، بابە گیان).

جوانه باوکی ماچکرد و چوو ه سەر جیگه ی خهوتنی خۆیه وه. پینج رۆژ
دواتر، جوانه و باوکی بهرێکه وتن که گه یشتنه نزیک قه لاکه وه، جوانه دیتی
چه ند باله خانه یه کی سه رسوهرینه ر بوو! گوتی، (باوکه، به راستی زۆر دلگه ر و
ئه فسو ناوییه!) جوانه ئیجگار نیگه ران و ناره حهت بوو، به لام نه یه یشت باوکی
هه ستی پیبکات، چونکه باش ده یزانی باوکی چه ند ه خه مگین و ناشاد بوو.
(هه للۆ! که س له ماله وه یه؟)

جانه وه ره که له سه ره وه ی پلیکانه کانه وه را وه ستا بوو.

(هه للۆ، نازدار!) ئای له و ده نگه، چ به ترس و سامناک بوو! نازدار هه ر
ئه وه بوو دلی رانه وه ستیت! ئه و ته نه ا توانی سی به ره که ی بینیت، به لام
وه رامیدایه وه (هه للۆ، بیست) نازدار ئه وه ی ووت و سه یڕیکی باوکی کرد.
چاوه کانی پڕبوون له فرمیسک و روومه ته کانی ته رکردبوون. باوکی به
ده سه ته کانی رووی خۆی دا پۆشیی.

(باوکه، بڕۆ بۆ ژووره که ی ئه و دیوه وه، هه ردوک خورجه کانت پرکه له
خشل و پۆشاک و هه ر شتیکی دیکه ی ده ته ویت له ژووره که دا. هه لیانگه ر و،
بڕۆ). وه ختی جانه وه ر ژووره که ی جیه یلا، نازدار ووتی، (ئۆف، باوکه، تکیه
مه گری!) ئه و جا ده ستی باوکی گرت به ره و ژووره که ی ته نیشتیانه وه و، دوو
سندوو قی پرکردن له خشل و جلوه رگ و باوکی شی زۆر به نا ئومیدی چاودیری
ده کرد. باوکه هه ر ئه و شه وه بهرێکه وت، بیئه وه ی بتوانی له خۆی ببوریت.
ترسیکی زۆری جانه وه ره که ی شی لی نیشتبوو.

چاپته ری (۴)

(خەون)

نازدار لە بەردەمی پەنجەرە کەو و ۆستاو هەر تەماشای باوکی دە کرد تا لە کۆشکو بالە خانە کەو و چوو دە رهو. کە باوکی بە سواری لە باخە کەو و بۆ نۆ دارستانە کە دە رچوو، ئەم بە دە ست خواحافیزی لۆ کرد و تا باوکی دوورتر دە کە و تەو هەر چاودۆیری دە کرد. کاتی باوکە وە کو خاڵکی بچووکی لێ هاتەو لە نۆ درختە کاند، جوانە لە پەنجەرە کەو و دوورکە و تەو و چاویکی بە ژوورە کە دا گیرا. ئیستە هەستی بە تەنیا ییە کی کوشندە کرد و زۆریش دە ترسا. بە لەز خۆی هاوێشتە سەر جیگا کە یەو و سەری خۆی لە نۆ سەرینە کە دا شار دەو و بە گریانیکەو هەو لیدا بخەو یت. لە خەودا نازدار خەونیککی دی. لە خەونە کە دا وای هاتە بەرچاو کە لە نۆ هۆلی قەلا کە دایە و لاویکی هەرە قۆز و جوانیشی بینی. نازدار بە رهو پیلی گەنجە کەو و چوو. سەیریکرد چاوە کانی شیناویکی تۆخ بوون و جوانییە کیان تیا دا بوو کە هی ئەم دنیا یە نە بوو. پیاو کە لە مروفتیکی ئاسایی نە دە چوو، بە لکو شازادە یە ک بوو بۆخۆی. سیحەر و ئەفسوونیک لە ئارادابوو، وەختی قسە یکرد، دەنگە کە ی یە کسەر دلی پیکا. نیگایە کی تیگرت و دلی بۆی پرپوو لە خۆشەو یستی. جانەو ره کە هاتە گوو، پئی گوت (بیووتی، خەمبار و نیگەرەن مەبە. شتە کان وە ک ئەو نە یە کە دینە بەرچاوەو. تەکا دە کەم، مەدۆزەرەو و لە هەر بەدبەختیی و ناخۆشییە ک رزگار مەکە. مەن ئیجگار خەمگینم) جوانە گوتی (ئاخر شازادە، مەن چۆن دە توانم یارمەتیت بە دەم؟).

(بە چاوە کانت باوهر مەکە، تەنیا گوێ لە دلی خۆت پابگرە!).

لەو ساتە دا کاتژمێرێک لە سەر خۆ دوانزە جارەن لێیدا و جوانە ی بە ئاگا هینا. دەستبەجێ بیریکە و تەو کە لە کوێیە. هەرەو کو شازادە هەرە شوخە کە ی نۆ خەونە کە ی وە بیر هاتەو و زۆر ئارام و دلشاد بوو. ئەو هشی هاتەو یاد

كە لە خەونەكەدا شازادە لە ھۆلەكەدا بوو، بۆيە بېيارىدا بچىتە ئەوئوھ. كە بەرە و ھۆلەكە رۆشت بىنى ھەمووى وەك لەخەوەكەيدا بوو ئاوھەا بوو، وەللى، بېگومان ھەچ شازادەيەك لەوئى نەبوو. نازدار وەختىكى گونجا وى ھەبوو بالەخانەكە بېشكنى، بەلام ھەرگىز نەيدەتوانى بىير لە شازادەكە نەكاتەوھ.

(باشە، ئەمە ھەمووى مانای چىيە؟ بەھەرچال، ئەوھ گشتى تەنيا خەون بوو، ئەگەرچى زۆر لە واقىعى دەکرد. تۆ بلىيت جانەوەرەكە ھىندە دلپەق بىت كە بتوانى شازادەكە بخاتە زىندانەوھ؟ خو گەر واييت ئەوھ ديارە ئىجگار بەدكار و نافرەجا و شەرانگىزە!)

ئەوكتەى بۆ دۆزىنەوھى شازادە دەگەرا ھۆدەيەكى دۆزىيەوھ پراوپر لە بووكوکە و ئازەلگەلى مۆمياكراو كە دەياندواند و سەمايان لەگەلدا دەکرد. لە ژوورىكى تەنىشتىيەوھش ئامرازگەلى مۆزىك ھەر لەخۆيانەوھ مۆزىكيان لىدەدا. ژوورى سىھەم كە چووه ناويەوھ چراخان و زۆر رووناك بوو، پراوپرى لە مۆم و مۆمدان و چرابوو. سەرچلىكى قۆلكورتى فەرووى ئىجگار ناياب بەرە و رووى ھات، ئەمىش پرى پىداكرد و خستىە سەر شانەكانىيەوھ، ھەرکە دواجار بۆ ژوورەكەى خۆيەوھ گەرايەوھ، تىبىنى كرد ھەموو جوړە كىتیبىك لەویدا بۆى دانرابوون تا بيانخوینىتەوھ. لەگەل ژەمە خواردنىكى زۆر خوۆش و بەتام بەسەر مېزەكەوھ..

(نازدار) خواردنەكەى خوارد و كەوتە خویندەوھى كىتیبىكيان و، ئەوھندە چېرۆك و ناوەرۆكەكەى بەدلەبوو، ھەستى بەوھ نەكرد يەككە لەبەر دەرگاكوھ بوو. كاتى سەرى ھەلپرى دى ئەوا (جانەوەرەكە) لەبەردەمىدا وەستابوو. نازدار زۆر ترسا بوو، ھەرچەندە (جانەوەرەكە) بە نەرمى قسەى لەگەلدا دەکرد.

(ھەللۆ، بىووتى! ئەمروھىچ شىتكت دۆزىتەوھ دلتیان خوۆشكرديت؟).

(به لى، به لى، سوپاس بۆتۆ، بىست).

(باشه، من ئاوامه تۆ لىره دلشاد و به ختيار بىت. ده بلى بزانيم ئىستى دلشادىت؟) (ئۆ، بىست، به لى هه موو شتىكى ئىره جوانو دلگرن!) (بيووتى، ده مه وى پرسىارىكت لىبكهم. به لام پىويسته و مه رجه وه رامىكى راست و دروستم بده يته وه، وه رامىك كه له ناخى دلته وه هه لقولاوبىت.) (به لى بىست، بزانيم ئه و شته چىيه؟).

(بيووتى، من تۆم خۆشده وىت، ئايا تۆش منت خۆشده وىت؟ شووم پىده كه يت؟) ئه و جا، ده بووا چى بووتايه! ئه م زۆرى لىده ترسا و نه يده زانى چۆن چۆنى بلى (نه و)! بۆيه كا ووتى (نه خىر، بىست. تۆ دلنهرم و باشيت، به لام من تۆم خۆشناو وىت و، ناشمه وى شووت پى بكهم). به م وه لامه بىست زۆر هه لچوو، يه ك نه عره ته ي سامناكى توورپه يى و ئازارى لىهه لسا گوئى كه رده كرد.

(بۆچى خۆشت ناویم؟ ئاخۆ من هینده ناشرین و به دده سال و نافره جام؟)

به م شىوه تۆقینه ره به سه ر نازدارى زرا و رژاودا قىژاندى و يه كراست ژووره كه ي جىه يلا و له به رچاوان و ونبوو.

چاپته‌ری (٥)

(ژووره سه‌یر و عه‌نتیکه‌که)

جانه‌وه‌ره‌که‌ نازداری زۆر ترساند و زۆریشی عاذز و خه‌فه‌تبار کرد. خۆشی له‌راده‌به‌ده‌ر ناشاد و دل‌شکا و دیاربوو. نازدار گه‌رایه‌وه‌ لای کتیبی چیرۆکه‌که‌وه‌ و زۆر هه‌ولیدا جانه‌وه‌ره‌که‌ له‌بیرخۆی بباته‌وه‌، نه‌یده‌زانی له‌وه‌ زیاتر چیت بکات! ئه‌و شه‌وه‌ جوانه‌ خه‌ونێکی دیکه‌ی به‌ جانه‌وه‌ره‌که‌وه‌ دی. ئه‌مجاریان له‌ خه‌وه‌که‌دا بیست زۆر ناشاد و نیگه‌ران بوو. (بیووتی، بیووتیه‌ نازداره‌که‌م. تۆ بۆ ئه‌وه‌نده‌ بیره‌حمیت له‌گه‌ڵ مندا؟ من ئه‌وه‌نده‌ تۆم خۆشده‌وی.. تۆ بۆچ ئازارم ده‌ده‌یت؟) چاوه‌کانی پرپوون له‌ ئه‌شک و بیووتیش له‌تاوانیا دل‌ی پرژان و که‌سه‌ر بوو. خه‌ونه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ ناخۆش بوو جوانه‌ی به‌ئاگاهینایه‌وه‌. بیووتی له‌نیو پیخه‌فه‌که‌یه‌وه‌ هه‌ستایه‌وه‌. (من چیم به‌ شازاده‌ کردووه‌؟ له‌به‌رچی هێنده‌ ناشاده‌؟ من هه‌رگیز نامه‌وی به‌م شیوه‌یه‌ ببینم. ده‌باشه‌، چیم بۆ ده‌کریت و، چی بکه‌م باشه‌؟) نازدار خه‌ونه‌کانی دیکه‌شی وه‌بیرهاتنه‌وه‌، وه‌لێ هیشتاش هه‌ر تینه‌گه‌شت.

(به‌هه‌رحال، ئه‌مه‌ هه‌مووی هه‌ر خه‌ونن. ئه‌وه‌ی راستیه‌ ته‌نیا ئه‌م کۆشک و باله‌خانه‌ و (بیست)ه‌که‌یه‌). بیووتی هه‌لسا و پۆشت تا دووباره‌ سه‌یری ده‌وروبه‌ری قه‌لاکه‌ بکاته‌وه‌. (تیناگه‌م، ئاخۆ ئیمپڕۆ چیده‌دۆزمه‌وه‌؟) (پلیکانه‌یه‌کی به‌دیکرد و، پێیدا سه‌رکه‌وته‌ سه‌ره‌وه‌. له‌پایه‌ی سه‌ره‌وه‌یه‌وه‌ چاوی که‌وت به‌ ده‌رگایه‌که‌وه‌. جوانه‌ ده‌رگاکی ترازاندو پێیدا چووه‌ ژووره‌وه‌. (ئای، که‌ ژوورێکی عه‌نتیکه‌و سه‌یره‌! هه‌موو شته‌کانی ئیره‌ کۆنینه‌ن. له‌ یستووی (بووکۆکه‌)ی کۆن، ته‌خته‌ و می‌ز و کورسیی کۆن، وینه‌ و تابلۆی دێرین، تیناگه‌م له‌ کوپه‌ هاتوون؟) (بیووتی وینه‌یه‌کی هه‌لگرته‌وه‌..

(ناتوانم بپروا بکه‌م! ئه‌مه‌ شازاده‌که‌یه‌، وینه‌ی خۆیه‌تی. که‌وابوو ئه‌و

به‌راستی هه‌یه‌.

به دنیاییه وه وینه که وینه ی شازاده که بوو. ئەم به بئی که موزیاد کتومت وه که ئەو که سه ی ناو خه ونه که ی وابوو- ته نانه ت جلوبه رگیشی هه ر هه مان شت بوو. ده باشه، ئەو له کوپپوو، یان بۆ ده هاته نپو خه ونه کانی ئەمه وه؟ بیرى هاته وه که چه ند شوخوشه نگ بوو. ئاواته خوازبوو جاریکی تر چاوی پپی بکه ویتته وه. ههروه ها په یامه کهیشی له خه ونه کهیدا بیرکه وته وه که وتبووی (شته کان ئەوه نین که دینه به رچاوانه وه!) نازدار ههروه ها به شه که ی دیکه ی په یامه کهیشی هاته وه یاد، (تکایه جیم مه هیله وه، رزگارمکه!)

ئهو جها چوو ه چه ندین ژووری دیکه وه، به لام هیچ کامیکیان دلگر نه بوون. ئەم مه به ستی ئەوه بوو به شوین شازاده که دا بگه رپیت. له و ساته دا دنیا تاريك داهات و (جوانه) یش بۆ ژووره که ی خو ی گه راپیه وه.

ئاگره که گه ش و داگیرسا و بوو، ههروه ها خواردنه که وه ک جاران بۆی له سه ر مێزه که وه دانرابوو. له م ساته وه خته دا ده رگا که لیکترازا و جاریکی که (جانه وه ر) به ژوورکه وته وه. (هه للۆ بیووتی) (هه لو بیست) (بلی، بزنام ئەمرۆت به خوشیی رابوارد؟).

(به لی، به لی، قه لاکه پرپه تی له شتگه لی دلگر و جوان. منیش زۆر کامه ران بووم) پرپاریشی دابوو که هیچ شتیکی له باره ی شازاده که وه بۆ نه گیریتته وه. (پیم بلی، بیووتی، به راستی پیتخۆشه که لیره ییت؟) (ئوه، به لی، به لی، بیست) (ئهدی منیش خۆشده وئی؟) (ئوه، به لی، ئەتۆ زۆر باش و میهره بانیت له گه لمد. ئەم پرپاریدا بوو له گه ل بیستدا دۆستانه تر ییت. بۆیه کا پرسیاریکی لیکرد (پیم بلی بیست، به درپژایی رۆژ خۆت به چیه وه خه ریک ده که ییت؟ من هه رگیز له نپو قه لاکه دا ناتبینم. باشه، هیچ هاوړپیت هه نه؟). جانه وه رکه چوو بۆلای په نجه ره که وه و لیددانیشت. ئەوجا وه رسووراپیه وه و به خه مگینی گوتی (بیووتی، تۆ منت خۆشده وئی؟ باشه، شووم پیده که ییت؟) نازدار دنیابوو که خوشی نه ده ویست.

(بیووتی، پیم بۆ هه‌ست به‌چیده‌که‌یت؟ من به‌ته‌ن‌ها هه‌سته راسته‌قینه‌کانتم
گه‌ره‌که‌).

(ئه‌من. ئه‌من. تۆم خۆشناوئیت. ئه‌تۆ زۆر میهره‌بانیت، من خاتری تۆم زۆر
ده‌وئیت. به‌نده‌هه‌رگیز هه‌زناکه‌م تۆ عاذر و دلبه‌خه‌م بیت، یان هه‌ست
به‌ته‌ن‌یا‌یی بکه‌یت، به‌لام، راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که . من..من. پێویسته ئه‌و
که‌سه‌م خۆش بوئیت که‌ شووی پێده‌که‌م. جا، به‌م شپۆه‌یه‌.. من نامه‌وئیت
مێرد به‌تۆ بکه‌م).

جانه‌وه‌ره‌که‌ زۆر به‌له‌ز هه‌لسایه‌ سه‌رپن، رووی خۆی له‌ نازدار وه‌رگێرا.
دوایی یه‌که‌راست له‌ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه‌.

چاپته ری (۶)

(ئاوینه)

نازدار چاودیریی جانوه ره که ی کرد که له ژووره که ده چوه دهره وه، ئەم، گەرچی بۆی خەمبار بوو، وه لێ، خوشیشی نه ده ویست. دیسانه که هه ولیدا کتییبه که ی بخوینیتیه وه، به لام ههستی هه ر لای جانوه ره که بوو، زۆریش بۆی په ریشان و نیگه ران بوو. (له وانه یه له سه رم پێویست بێ شووی پێکه م هه تا دلشادی بکه م، به لام، چپیکه م، ناتوانم- جانوه ره که داوای ئەوه یکرد ههستی راسته قینه ی خوومی پێ بلێم. له بهر ئەمه پێویسته راستیه که ی پێراگه یه نم. باوکم ئاوای فێرکردووم هه میسه خاوه نی به لێن و قسه ی خوّم بم و، ههروه ها هه موو دهم هه ر راستگۆبم و راستیی بیژم. هه رکه باوکیشی بیرکه وته وه دلی زۆر گوشرا، هه مدیسان خه م و په ژاره دایگرته وه، چونکه ئیجگار زۆر غه ربیی باوکی ده کرد!

وای له (جوانه ی) ی بهسته زمان! تا ده هات هه ر ناره حه تو ناره حه تر ده بوو! باوکی گوشاد نه بوو، جانوه ره که گوشاد نه بوو، ههروه کو ئەم خویشی گوشاد نه بوو. ئیستێ له هه ولێ ئەوه دا بوو هه موو ئەو خه موناخویشانه له یاد بکات، بۆیه کا، سه ری کرده وه سه ر کتییبه که دا. دلۆپه ئەسرینیک رژایه سه ر لاپه ره که وه، یه کیکێ تر و دوا یی یه کیکێ دیکه ش.

نازدار خووی خزانده نیو پێخه فه که یه وه و، به هه نسکی گریانوه و یستی بخه ویته وه. له خه ویدا هه مدیس شازاده که هاته وه بۆلای.

(بیووتی، به هه موو شتی که لی ره دا ده بیینیت برپا مه که. وه ره ئازیزه که م، من بدۆزه ره وه و رزگارمه که). خه ونه که کو تایی هات و، یه که م شتی گوئیلبوو زه نگی کاتژمێره که بوو به ئاگای ده هینایه وه. نازدار بیر ی له په یامه که ی شازاده کرده وه. ئیباشه، ئەمه مانای چپوو؟ ئە ی شازاده که خو ی له کو یوو؟ چه ندین مانگ رابوردن. نازدار هه ر رۆژه ی ژوو ریکی تازه و شتهای

تازهی ده دۆزینه وه که دلیان زۆر خوشده کرد. خو، به درپژایی رۆژه کان ههر یارییده کرد. هه موو ئیواره یه که جانه وه ره سهردانى ده کرد، هه مان پرسىاری گۆرینی لیده کرد و ئه میس ههر هه مان وه رامی ده دایه وه. هه روه کو هه موو شه ویکش ههر خه وى به سازاده وه ده بینى. په یامه کهیش هه میسه ههر یه که شت بوو، که چى نازدار ئیسته یس ههر لیى تینه کهیشت.

به تپه رپوونى کات و رۆژگار نازدار سهرنجیکی سه یری له لادا که لاله بوو، نازدار هه ستیکرد چیت له جانه وه ره که نه ده ترسا. راسته دنگه که ی سه یر و نامۆ بوو، وه لئى، ئیدی چیت تۆقینه ره نه بوو. هه روه ها، گهرچى روخسار و ده موچاوى بېگومان زۆر ناشرین و بېزه وه ره بوون، به لام، که سه یری چاوه کانى ده کردن هه ستیکی راسته قینه ی له ناخى دلییدا به دی ده کرد. زۆر جارن جانه وه ره که ده هاته سهردانى و له باره ی به ریکردنى رۆژه کانیه وه له نیو قه لاکه دا پرسىاری لیده کرد.

رۆژیکان شتیکى سه یر روویدا. نازدار ده رگایه کی له دالانه درپژه که دا کرده وه و چوه نیو هۆده یه کی زپړینه وه. هۆده که میزیکى زپړین، که نتۆرپیکى زپړین و چارپایه کی گه وره ی زپړینی تیدا بوو.

(تیناگه م، ده بى کى لیره به وه ییت؟ تو بلایى ئه مه ژوورى نووستنى جانه وه ره نه ییت؟) ده رگاکانى که نتۆره که ی ترازاندن. به دلیانییه وه ئه مانه جلوه رگى جانه وه ره که نه بوون. له نیو که نتۆره که دا نایا بترین پۆشاک، زۆره ها کراس، رۆب، سه رکراس، سه رکلاوه و تاج هه بوو. جوانه کراسیکى هه لگرت له زپړ دروستکرا بوو، به دور و یاقووتى گه وره و زۆر جوان. کراسه که ی کرده به یری و چوه به رده م ئاوپنه که وه و، سه یریکى خو یى و کراسه که ی کرد. زۆر جوان و قه شه نگ بوو. خو هه روه کو شاژنیک هاته به رچاو.

(گه ر ته نها باوکم و خوشکه کانم ئه مه یان بدیایه! ئای که بیرى باوکم ده که م! زۆر هه ز ده که م به دیایا!) له نا کاوارا هه ورپک له نیو ئاوپنه که دا

به دیار که وت (ئهمه چی رووده دات!) نازدار زیتر رووی خووی له ئاوینه که وه
 برده پیشه وه. هه وره که ره وییه وه. به لام چارپایه که وه کو خووی نه مایه وه.
 ئیستی چارپایه کی ساکاری له ته خته دار دروستکراو بوو. چارپایه یه که
 بوو هی ناو کۆلیتی، نه که هی ناو قه لا و باله خانه یه که! ئهمه کتومت
 خودی چارپایه شپه که ی باوکی بوو، باوکیشی به سه رییه وه راکشابوو. روخسار
 و ره نگوووی زهره هه لگه را بوو، زۆریش نه خوش دیار بوو. نازدار قیژاندی و
 به ده نگیکی به رز هاواری کرد (باوکه گیان، توخوا مه مره! چاوه پیری من به، من
 وادییم تا ئاگام لیته بی و به دل و به گیان خزمه ته بکه م!)

چاپته‌ری (٧)

(نازدار سەردانی باوکی دەکات)

نازدار بەراکردن ژووری زێڕینی جێھێلا و چوووە ژوورەکە ی خۆیەو، خۆی
 ھاویشتە سەر چارپاکەییەو و دەستیکرد بە گریان. کە جانەوەرەکە وەک
 ھەمیشە بۆ سەردانی ھات، دیتی جوانە دەگیا (ئەو چییەو و چی بوو،
 بیووتی؟) (ئۆف، بیست! باوکم زۆر نەساخە. رێم بدە با برۆم ببینم!)
 (بیووتی، نارەحەت مەبە و خەم مەخۆ. باوکت نەخۆشە بەلام، مەترسە،
 نامریت. بەھەر حال، راستە تۆ دەبێ سەردانی بکەیت) (ئۆف، بیست، باوکم
 ئێستێ پێویستی بەمن ھەیە. بلی، کە ی دەتوانم برۆم؟). (بیووتی گوێ
 بگر، دەتوانی ھەر بەم زوانە بچیت. دەشی سەبی بێ، بەلام، من ھەز
 دەکەم تۆ شتیکت لەبیر بیت کە زۆر گرنگە).

(بزانم ئەو شتە چییە؟)

(جیێ تۆ ئێرەییە، ئەم قەلایە و، ئەتۆ ھەر دەبێ بگەرێیتەو. دەکرێ
 بۆ یەک مانگ لای باوکت بمینیتەو. ئەمیش چاک دەبیتەو، مانگیکیش کەم
 نییە).

چەپۆکە زل و توکاویەکە ی خستە سەر شانی نازدار و گوتی (ئەتۆ بۆت
 نییە لەو زیاترت پێ بچیت! تێدەگەیت؟)

(بەلێ، تێگەیشتم و، دلێشت ھیچ نەکات. بەلێن بێ لەو مانگەدا
 بگەرێمەو) (بیووتی، پێویستە تۆ ئەم بەلێنەم پێ بدەیت). (بەلێن دەدەم)
 (چاکە، دەھا ئەمە بگر) (جانەوەرەکە ئەلقەیکە زێڕینی پێدا) (جوانە ووتی
 (ئۆ، کە ئێجگار نایابە!))

(ئە، بەلێ ھەر وەکو تاییە تیشە. بیخەرە ئەنگوستی خۆتەو، ئەو رۆژەیش
 کە دەتەوێ بگەرێتەو بۆ قەلا، سێ جارێ ئەلقەکە لە پەنجەدا بسوورێت.
 ئەوسا ھیچ پێویستت بە وڵاخ نابێت بۆ گەرانیوەت. ھەر ئەوەندە مائەواویی

له باوكت بکه و، بچۆره سهر جیگه که تهوه و ئهنگوستیله که سى جاران
بسوورینه. تیگه یشیتیت؟)

(به لى. به لى، ههروه ها به لینه که شم به جیده که یه نم، ههروه ها بیست...)
(به لى؟ سوپاست ده کهم)

نازدار دهستی له تیوقه دی جانه وه ره که وه رینا و، ماچیشی کرد. (ئه م زۆر
میهربانه. گیانیکى نیان و مهردانه ی ههیه. هه ندی جار که ده بیتم ئاره زووی
گریان ده کهم) ئه ئاوا له گه ل خوی ده دوا.

جانه وه ر ژووره که ی جیه یشیت و، نازداریش چووه نیو پیخه فه که یه وه. به لام
نه یتوانی ده سته جی بخه ویت، چونکه دلی هه لچوو بوو، زۆریش په ریشان
و شله ژا بوو.

(بابه که چاوی پیم ده که ویت ده بی چى بلیت؟ زۆر بو دیداری به
په رۆشم. به لام، ئه وه ی که زۆر سهیره و تیناگه م ئه مهیه که به به جیه یشیتى
جانه وه ره که هه ست به خه مناکى ده کهم).

به م حاله وه، ماوه یه که لیپراکشا و چاوی بریه ئاگره که وه. ژووره که
ئێجگار دلگر بوو، ههروه ها قه لاکه یش. ئیتر، به هه سترکردن به گوشادی و
به خته وه ریی خه وی لیکه وت و چووه دنیای خاموشیه وه.

ئهو شه وه نازدار خه ونیکى دی. خه ونی به شازاده وه بینى، وه لى
ئه مجاریان خه ونه که زۆر خه مناک بوو. شازاده قسه ی له گه لدا کرد، (ئوه،
بیووتی! له بهرچی جیمده یشیت؟). (من ته نها هه ر بو ئه وه ده چم تا باوكم
بینم که ئێجگار ناساخه).

(ئه ز ده مره ئه گه ر تو پڕویت. تکایه رزگارمکه).

(ئه تو نامریت، من هه ر ده گه پیمه وه) (ئاخر بۆچی رزگارمناکه یت،
بیووتی؟ خیرا که بیدۆزه وه و رزگارمکه) (من به دواى تودا ده گه پیم، ئه ی
شازاده، به لام ناتوانم بتدۆزمه وه) (بیووتی، شته کان وه که ئه وه نین که خویان

(دهنوینن)

(من هەر ده بێ بچم بۆلای باوکه کلۆکه که مه وه. وه لێ، په یمانم به بیست داوه که هەر ده گه پێمه وه) (باشه، تو به راستی به لێن ده دهیت بیوتی؟) (به لێ، به لێ، بیست! ئه وه نده میهره بانیت هه رگیز نابێ ئازارت بدهم. به لێن به لێنه!) (جا، تۆیش پابه ندی به لێنه که ت ده بیت؟) (بێگومان، پابه ندی ده بلم).

ئه و جا دهنگی شازاده ئیجگار کز بوو، خه ونه که یش کۆتایی هات. جوانه خه وی لیکه وت.

وه ختێک به ئاگا هاته وه گوێیستی دهنگیکی زۆر جیاواز بوو. به لام دهنگی بوو که باش ده یناسیه وه. چاوه کانی کردنه وه و په نجه ره یه کی به دیکرد. جوانه ههروه ها په نجه ره که یشی بیر هاته وه، ئه وسا تێگه یشته که ئه م له ماله وه یه، بۆیه بێسی و دوو به را کردن چووه ژووره که ی باوکییه وه.

(نازدار، ئه وا له کوێوه هاتوویت؟) (ئۆف باوکه! خۆشم نازانم چۆن گه یشتوومه ته ئیره وه! واز له من بێنه، پیم بلێ بزانم ئه تو چۆنیت؟) روخساری باوکی رهنگی تیدا نه ما بوو، سپی هه لکه پاریوو، زۆریش سستو بیهیز دیار بوو. (نازیه کهم، من زۆر ناساغ بووم، به لام وا خه ریکه چا که ده مه وه) (دڵنیا به زۆر چاکتریش ده بیته وه که من هاتوومه ته وه خزمه ته بکه م)

نازدار هه موو شتێکی له مه ر ژیا نی خۆیه وه له قه لاکه دا و گشت ژووره سه یر و عه نتیکه کانی بۆ باوکی گێرایه وه.

(ئای که خۆشه! به لام، نازدار، ئه دی جانه وه ره که؟)

(بابه، جانه وه ره که زۆر باش و بپوه یه. هه موو ئیواره یه که دێته سه ردانم و هه ولده دات دڵشادم بکات. ئه و به راستی زۆر میهره بانه، باوکه گیان) جوانه گوێی له دهنگی خوشکه کانی بوو له ژووره که ی ته نیشتیانه وه ده هات. (گێرتروود، ئۆرسولا! ئه وا گه راومه ته وه ماله وه!) (کچه کان هاته ژووره که ی

باوکیانه وه (چاکه، چاکه، چاکه! ئایا قه لاکهت پېباش نییه؟)
 دوایی ئۆرسولا چاوی به ئه موستیله که کهوت له په نجه ی نازداردا. (ئۆی،
 چ ئه موستیله یه کی سه یر و نایابه! ده توانم بیخه مه یه نجه مه وه، جوانه؟) (ئۆه،
 نه و، نه و. من خوشکی گه وره تانم و ده بی ئه من ئه نگوستیله که له په نجه ی
 خۆم بکه م) (ئیتستا، کچینه، ئیتستا هه ندی کارمان هه یه ده بی ئه نجامی
 بده ین).

هیچ شتیك نه گۆرaboو، به لام نازدار گه له ك کامه ران بوو به گه رانه وه ی
 بو مالّه وه.

چاپته‌ری (٨)

(جانه‌وه‌ره‌که داوا‌ی یارمه‌تی ده‌کا)

به‌هۆی خزمه‌ت و چاودێریکردنی نازداره‌وه باوکی زوو چاکبۆوه.

(نازدار، پێم بلێ بزانم ده‌گه‌ر پێته‌وه بۆ قه‌ڵاکه‌وه؟)

(به‌لێ، باوکه‌گیان، هه‌ر ده‌بێ بگه‌ر پێمه‌وه، به‌لام جاری نا. بیر له‌مه مه‌که‌ره‌وه، بام جاری به‌س به‌خۆشی و ئاسووده‌یی پێکمانه‌وه رایبۆیرین). ئه‌م نه‌یده‌ویست باوکی جێبه‌جێت به‌لام، هیچ چاره‌یه‌کی نه‌بوو. ئه‌وه‌ی هاته‌وه یاد که جانه‌وه‌ره‌که به‌ر له‌هاته‌که‌یه‌وه پێراگه‌یانده‌بوو. (ناتوانم جێبه‌جێم، من په‌یمانم پێداوه، هه‌روه‌ها بۆم نییه‌ لێگه‌ر پێم جانه‌وه‌ر به‌ری- وه‌لێ بۆیشم نییه‌ ئازاری باوکیشم بده‌م. ئه‌ی باشه، من چیکه‌م؟)

پتر له‌مانگێک رابورد، که‌چی نازدار هه‌ر نه‌یده‌ویست لای باوکی و ماله‌وه‌یان جێ به‌جێت. شه‌ویکیان چووه‌ ناو جێگا که‌یه‌وه بیر له‌ جانه‌وه‌ره‌که کرده‌وه. ئه‌و شه‌وه‌ جوانه‌ له‌خه‌ودا بینێ که‌ ده‌چووه‌ سه‌ردانی قه‌ڵاکه‌وه. رۆژه‌که‌ی خۆره‌تا و بوو. جوانه‌ چووه‌ نێو باخه‌که‌وه که‌ به‌زۆری له‌ویدا یاری کردبوو. شوینه‌که‌ پرپیوو له‌ دره‌خت و کانی‌او سازگار و په‌پوله‌ی ره‌نگا‌وره‌نگی هه‌مه‌جۆر. شوینه‌که‌ ده‌قاوده‌ق له‌ باخیکی راسته‌قینه‌ ده‌چوو، وه‌لێ، له‌م ساته‌دا کانی‌اوه‌کان ئاویان تێدا نه‌بوو. هه‌موویان وشکیان کردبوو. گه‌لای دره‌خته‌کانیش هه‌موو سیس و زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوون. گه‌لایه‌کی زۆریان وه‌ریبونه‌ سه‌ر زه‌وی. جوانه‌ له‌ دلی خۆیدا ووتی (ده‌لێی خه‌زانه‌!) دوا‌یی سه‌رنجیدا په‌پوله‌کان گشتیان ده‌مرن و به‌رده‌بوونه‌وه سه‌ر زه‌وییه‌که‌وه، هه‌ر به‌چه‌شنی گه‌ل‌پێزانه‌که‌!

نازدار به‌ ژوره‌که‌دا سو‌پا‌یه‌وه. له‌ سو‌چیکه‌وه شتیکی له‌ژێر دره‌ختێکدا به‌دی‌کرد. جانه‌وه‌ره‌که بوو، زۆر نه‌خۆش دیار‌بوو. جوانه‌ به‌پاک‌کردن چووه‌ لایه‌وه. (بیست، بیست! ئه‌وه منم، من، بیووتیم. ئه‌وه بۆ وات لێهاته‌وه؟)

جانەوهر بە دەنگیکى ئىجگار سست و لەسەر خۆ وەر امیدایەو.

(من.. ئەوا خەریکە.. دەمرم، بیووتی) (ئاخر بۆ، لەبەر چی؟)

(چونکە. تۆ. بەلێن و پەیمانە کەتت.. شکاندوو. خێراکە بگەرێو، من وا دەمرم). هەر لەم ساتەو ختەدا خەونە کەى رەوییەو. بۆ بەیانیه کەى جوانە خەونە کەى بیر هاتەو (ئۆخ، چیم کردوو؟ من بەلێم داو و جانەوهریش برۆای پیکردوو. لەوانە یە ئەو ئیستی لەمە ترسییدا بێت). جوانە پێى خۆش نەبوو برۆاتەو، بەلام دەیزانى کە هەر دەبوو برۆاتەو. ئیت، بەدرێژایى ئەو پۆژە، جوانە ناپەرەتەى ئەو بوو کە چۆن مالتاواى بکات! خواردنیکى بەتامى تايبەتەى بۆ ژەمى نیوهرۆ ئامادە کرد و کیکیکیشى دروستکرد، ئەوجا لەگەڵ باوک و خوشکەکانى لە مەتبەخە گەرمو گۆرە کەدا دانیشتن.

(نازدار، بەراستى خواردنیکى خۆش و بەتام بوو، بەس بۆ هێندە خەمباریت؟) (پێویستە من برۆم، باوکە گیان. بەندە دەبێ بگەرێمەو بۆ قەلاکەو). (لەبەر چی، جوانە؟) (ئاخر من بەلێم داو. بەجانەوهرە کەم گوتووە کە من دەگەرێمەو)

نازدار ئىجگار عەدز و خەمبار بوو. باوکى نىگایە کى تىگرت و دەستى خستە سەر دەستەکانى کچە کە یەو و گوتى (ئەتۆ راستدە کەیت و هەقى خۆتە، ئازیزە کەم. بەلێن هەر بەلێنە!) جوانە بۆچەند خولەکیك بەتەنیا لەبەر ئاگرە کەو دانیشت. (منیش دەمەوێت بەم شیوەیە بەبیرەخۆمى پێنمەو. جارێ خواحافیز، باوکە گیان. زۆرت ئاگا لەخۆبێت و خۆت باش بپارێزە. پێمخۆشە کە ئەمجارەیان هاتمەو بتيینم تەندروست و بەهیزبیت). باوکە نازدارى لەئامیز گرت (نازدار، کچە خۆشەوێستە کەم، تۆ ئەوێندە تايبەتەندیت!) نازدار هەستى بە فرمێسکەکانى نێوچاوەکانى کرد، بەلام نەیدەوێست لەبەردەمى باوکیدا بگرى، بۆیە کا زۆر بەپەلە باوکى ماچکرد و بێراوەستان لەژوورە کە چوو دەرهو.

جوانه چووه ژووره که ی خۆیه وه و دهستی له ئەمۆستیلە که ی په نجهیدا.
(ئۆه، زۆر باشه، ئەمه خۆیه تی!) ئەوجا چاوه کانێ لێکنان و سیجاران
ئەمۆستیلە که ی له په نجه ی بادا. بۆ به یانییه که ی پاشتر که له خه و رابوو، خۆی
له قه لاکه دا دییه وه.

چاپته ری (۹)

(گه پانه وه بۆ قه لا)

سه ره تا نازدار دڵبانه بوو، نه یده زانی له کوپیه، به لام دواپی چاوی به کاتزمیره که کهوت. (به پاستی زۆر سهیره، ئهوا بۆچی دوانزه جاری لینه دا؟ ئۆه، ده شیت من گویم لینه بووبی. باشه، من هه ندی دواکه وتووم. به لام، ئه وه تام هاتوومه ته وه بۆ قه لاکه وه، بۆیه هه مووشتی دروسته).

نازدار له جیگا که ی چوو ده ره وه، به لام هه موو شتی هه له و ناته واو بوو. له پیش هه موو شتیکدا، ژووره که ئیجگار سارد بوو. (ئمه سهیره! هیچ ئاگری لینییه!) نازدار به له ز جله کانی کرده به رییه وه چونکه زۆری سه رمابوو. ئه و جا هه ستی به برسییه تی کرد و، وه کو هه میشه بۆلای میزه که وه چوو، به نیازی به رچایی کردن، وه لی، میزه که ش هیچ خواردنیکی به سه ره وه نه بوو. (ئۆه، نا! بیست! دیاره من زۆر دواکه وتووم!) جوانه به پراکردن له ژووره که چوو ده ره وه و، به په له په له به په یژه که دا چوو خواره وه و به دالانه که دا غاریدا. (کوانی بیست له کوپیه؟ پیوسته هه ر بیدۆزمه وه، بهر له وه ی گیان له ده ست بدات. ئۆه، بیست، ئه وه من چیم کردوو؟) نازدار به پراکردن سه رتا پای قه لاته که ی پشکنی، وه لی هه موو شته کان گۆرا بوون.

(کامه تا ریگا که، بۆم نادۆزریته وه؟ ئه دی بۆ ئه وه نده تاریکه؟ خو قه لاکه هه میشه پریه تی له مۆم).

نازدار رایده کرد به لام، هه موو جارێکیان هه ر ده هاته وه بۆ هه مان شوین، بۆ ده رگه ی ژووره تایبه تی که ی خو ی، نه ک ته نها یه کجار، بگره دووباره و سیباره و به رده وام. (قه لاکه خه ریکه تاریکتر ده بیته وه. شتیکی تۆقینه ر وا به رپۆیه روو بدات. ئه و جا رویش ت بۆ سه ره وه ی قادرمه که وه، نزیک ده رگایه ک، به لام ئیستی شوینه که ئیجگار تاریک بوو. ده رگا که به ئاسته م ترازا بوو، رووناکیه ک له پشتی ده رگا که وه ده بینرا. نازدار پێدا چوو

ژووره وه و لهویدا زانی و بۆی به دیار کهوت که لهوێبوو. ئهوی ژووره باخچه که بوو، وه لێ، وهك ئه و ژووره نه ده چوو که ئهم پێشتر یاریی تیدا کردبوو. (ههیرۆ، درخته کان وا دهمرن، هیشك ده بن! بیست! بیست! ئایا تو لێره یست؟) ههچ وه رامی نه بوو. ئه و جا رایکرده لای سووچه که وه، راست وه کو له خه وه کهیدا وایکردبوو. (ئۆف، نا، نا، بیست! تو گویت له منه؟) جانه وه ره که به سه ر زه و ییه که دا که وتبوو، دروست وهك له خه ونه کهیدا ده ییوو. (ئایا هه ناسه ده دات؟ من نایینم!)

چاوه کانی جانه وه ره که به ته و اوه تی داخرا بوون، ههچ هیمایه کی ژیا نیان تیا دا نه ما بوو. به بێ جوو له راکشابوو. (ئهم گیانی سپاردوو! من کوشتوو! من به لێنه که ی خۆم شکاند و ئیستا ئهم مردوو. هه مووشی سووچ و خه تای منه)

نازدار به چۆکدا هات و روومه تی خۆی خسته سه ر روومه ته کانی جانه وه ره که وه و، هه ر گریا هه ر گریا هه تا فرمێسکه کانی به خو پ رژانه سه ر ده موچاوی جانه وه ره وه. (تو ئه وه نه ده مه ره بان بوویت- راسته خاوه نی ئهم که له ش و روخساره تۆقینه ره بوویت، که چی له ناخه وه هینده باش و سۆزدار بوویت، هه ره ها منیشت خۆشویسته وه و متمانته پیم کردوو!) ئه و جا هه ردوو ده سته کانی له ئیو قه دی وه رینا و له خۆیه وه ی نزیك کرده وه. جه سته ی سارد و سړ و گران بوو. (به درێژایی کاتیش نه مده ویست، ده ستت بده می چونکه له روا له تدا هینده ره زا قورس و نافره جا بوویت، که چی دله که ت جوان بوو. ئۆف بیست، خۆشه ویسته که م، تو خودا مه مره!). ئه س رینی جوانه که وتنه ئیو چاوه کانی جانه وه ره که وه. تووکی سه ر ده موچاوی به فرمێسکی نازدار ته ر بپوون. نازدار هه ر تپوه پرامابوو، سه یری چاوه کانی ده کردن، ئه وان ته نیا که میك کرابوونه وه. دروست وهك ئه وه ی له خه ونه کهیدا دیوونی.

(ئۆف، بیست! تۆ گویت لیمه؟ ده توانیت قسه بکهیت؟) جانوه ره که زۆر له سه رهخۆ قسه یکرد، (ئۆه بیووتی- ئەوا گه پاته وه!) (به لئی، به لئی، بیست. من ئەوه نده به داخه وه م که هینده م پینچوو بوو) (بیووتی- بلئی، منت خوشده ویت؟ ئایا له گه لمد ده مینیته وه و، جارێکی تر هه رگیز جیمناهیلت؟) (به لئی.. به لئی. بیست، ئەمن هه تا هه تایئ هه ر له گه ل تۆدا ده بم) (که وابوو. من ده ژیم. بیووتی، ئەمن ده ژیم!).

نازدار له ده موچاوی جانوه ره که وه پاما- هه مدیس سه یریکرده وه. (چی، چی!) جوانه بینى تووکه درێژه ره شه که ی سه ر ده موچاوی وورده وورده بزر ده بوو، له ژێره ویدا تیشکیکی زێړینی وه ک چرای رووناک ده دره وشایه وه.. (ئۆه، بیست، ده موچاوت وا ده بریسکیته وه- تووکه که یشته، ئە ی تووکه که ته چی لیهات؟ ئەوا چیت به سه ردادیت؟).

ئیت، نه تووک و، نه شاخه کانی و، نه هیچ روخساریکی ئاژه لئاسای هیچیان نه مان. نازدار سه رنجی له شوبه ده نی جانوه ره که یدا: چرنوکه درێژ و تیژه کانی، کلکه که ی، تووکه که ی- هه ر هه موویان دیار نه مابوون. دووباره سه یریکی ده موچاوی کرده وه، ئەوجا به حه په ساوییه وه لیپرسی: (به لām، به لām، ئاخۆ تۆ، به لئی، تۆ، خۆت شازاده کهیت؟).

له ئیستادا هیچ نیشانه یه کی (جانوه ره که) چیت له ئارادا نه مابوون. شازاده که له زه وییه که وه هه لساویه وه و خۆی خسته سه ر یه ک چۆک و گووتی (ئۆه، بیووتیه نازداره که م! ئاخری هه ر به جیتگه یاند! تۆ منت رزگار کرد! هه ر خۆت منت دۆزییه وه و رزگارت کردم! بیووتی، ده بلئی، ئیستاکئ شوو به من ده کهیت؟)

جوانه گووتی (ئاه، به لئی! به لئی، خوشه ویسته که م!)

چاپتهری (۱۰)

(نازدار و شازاده)

له پێكدا ژووهر كه به تيشكى خۆر رووناك بووهوه. درهخته كان گهلايان دهركردهوه و كانياوه كان ژيانهوه. په پووله كان زیندوو بوونهوه و، دوايى، له ناكاورا هه موويان وستان. ئەوانه چیتەر وهك په پووله نه مان، به لكو خه لكانتيكى قه شهنگ و ريكپوش بوون.

(ئەمن له ههچ تينگه م. ئەوا چي روودهات؟ ئەي ئەمانه كين؟)

(ريم پيیده بوۆتى روونكه مه وه. ماوه يه كى زۆر بهر له ئيستا بهنده شازاده يهك بووم ئا له م قه لا و باله خانه يه دا. وه لى، ده ترسم بلي م شازاده يه كى باش نه بووم. روژتيكان پيره ژنيك هاته نيو قه لاكه مه وه. دنيا زۆر سارد و ته زين بوو، ئەويش له نيو به فر و سه هو لبه نداندا ريگاي بزركردبوو. (ههروهكو باوكم!) به ته وايي هه ر وهكو ئەم! خاتوونه به سالچوو كه قسه ي له گه ل خزمه تكاريكدا كرد، من خويشم لاي ده رگا كه وه بووم. پيره ژنه كه ئيجگار ره زاگران و نافه جا بوو، منيش به ده ره وه منا و ده رگا كه م لينه كرده وه (ئاه، برواناكه م ئەوه ت كرده يت، تويه كى هينده دلنهرم و ميهره بان!) (ئاخر، من ئيستي ئەئاوامه، به لام، ئەوي روژي وانه بووم. ههروه ها، ئەويش هه ر ته نها پيره ژنيكى عاباتي و بيزه وه ر نه بوو، به لكو سيحرباز و جادوگه ريش بوو. ئەوجا منى كرد به م جانه وه ره و، له و ده ميوه كه بوومه ته (جانه وه ر) فيري ئەوه بووم دلنهرم و ميهره بان بم!)

(ده ي باشه، ئەدى من له كويوه هاتوومه ته نيو چيروكه كه ته وه؟)

(يان، باشه رو لي من له داستانكه ي تو دا چييه؟)

(پيره ژنه كه ئەمه يشى پيراگه ياندم و گوتى (تو هه ر ئاوه ها، به مشيوه يه ده مي نيته وه هه تا دلت نه رم و پر به زه يى ده ييت. به ته نها خوشه ويستي ئافره تي ك ده تواني وهكو خوتت لي بكاته وه!)

(ئەوجا، تۆ، بیووتی، ئافرەتە خۆشەویستە دڭپاکو راستەقینە کە بوویت، گیانە کەم!).

شازادە دەستی نازداری گرتو بۆلای دەرگە کە یەوێ برد و، دەرگاکی بەسەر ھۆلێکی درێژدا کردەوہ.

ھۆلە کە پراوپر لەخەلک بوو. دوو ریزی درێژ پیاوان بە زورناوہ لەھەر لایەکی ھۆلە کە دا وێستابوون. ھەر لەگەڵ ھاتنە ژوورەوێ (نازدار و شازادە) دا ترومپیتەکان فوویان پێداکرد. دەستەیکیش لە کیژۆلە ی تازە پێگەیشتوو بە راکردن چوونە تەنیشت نازدارەوہ.

(بیووتی، ئیمە بۆ ئەوہ لێرەداین تا خزمەتی تۆ بکەین)

(ئەمانەیش لەیستۆکەکانن (بووکۆکەکان) بیووتی. خۆشەویستی تۆ گشتیانێ رزگارکردوون) ئیستێ کۆشکو بالاخانە کە بەو ھەموو خەلکانەوہ ئیجگار جوداواز بوو. ئەو ھەردەم قەلایەکی جوان و قەشەنگ بووہ. وەلێ لە ئیستادا پراوپر بوو لە زیندەگییش. شازادە پەيامبەرێکی بانگکرد و فەرمانی پێدا (ئە ی لاو، ھەر ئیستێ رەوانتر و بەھێزترین ئەسپی تەوێلە کە و عەرەبانە یەکی (پەیتوون) گەورە ئامادە بکە. بە پەلە و بەبێ دوواکەوتن بپۆ و باوکی (بیووتی) و خوشکەکانی لە کۆلیتە کە ی نیو جەنگەلستانە کەوہ بێنە بۆ ئێرە. مالی خانەوادە ی نوێ ی بیووتی، لە ئیستاوہ را لێرە لەگەڵ ئیمەدا دەبێت).

روژی دوایی خەلکە کە بەھەژار و دەولەمەندەوہ، بەپیر و لاوہوہ، ھاتنە سەر شایی و ئاھەنگ و زەماوہندی شاھانەوہ. کلیسای قەلاکە پربوو لەگۆل. دەستە یەکی سەدکەسیش لە گۆرانیبیژان ئامادەبوون و، رەنگینترین پەنجە ی مۆزیکزەنان کەوتنە ژەنینی ئۆرگەنە کەوہ.

نازدار لەنیو کراسە سپیە زێرینە ئاودامەنە کە ی بووکییدا ھەر دەتگوت فریشتە یەکی ئاسمانیہ. (نازدار) بەتەنیشت (شازادەوہ) راوہستا و، قەشە کەیش

لێکی ماره کردن. شازاده ئەلقەى هاوسەرگيرى خسته پەنجەى بيووتى
(نازدار) هوه و بە گەرمى بووکیى خوۆ ماچکرد.

باوکی نازدار که گەشتبووه لایانهوه له کچه نه شمیلا نه کهى خوێه وه
راما که له تهك هاوسەرکهى خویدا ویستابوو، دلۆپه ئەشکیکی گەرمى له
چاوه کانی خوۆ سڕییه وه.

جووتهى بووک و زاوايان له سه ره خو و به ئارامیى له کلێسا چوونه ده ره وه
به ره و حه وشه که وه که ئاههنگی فهرمىى نانخواردنى زه ماوه نده کهى تیدا
به رێوه ده چوو. هه ر له و ساته وه خته شدا که موزیک ده ستی پێکرد، تێکرای
میوان و ئاماده بووان به شایى و خو شحالییه وه، به هاواری خو شه ویستی و به
چه پله ریزان پێشوازیان لێکردن.

(کۆتایی)

شانۆنامەى وەرگێردراو

تېكۆشان بۆ سەركەوتن يا "چەند ھەلەى شەويك"

نووسىنى نووسەرى ئىنگلىز: ۆلىقەر گۆلدىسمس Oliver Goldsmith

بەشدارانى ئەم چىرۆكە

نېر:

سىر چارلس مارلۆ

مارلۆ- كوپى سىر چارلس مارلۆ

مستەر ھارد كاسل

ھەستىنگس

تۆنى لامپكىن

دىگۆرى

مى:

مسز هاردكاسل- ژنى مستر هاردكاسل
مس هارد كاسل: كچى مستر هاردكاسل
مس نيقل
كاره كەر، مه يخانه چى، نۆكەر و... هتد

(به شى يه كه م)

په رده ي يه كه م
”ژوورېك له خانوويه كى كونا“
(مسز هاردكاسل و مېرده كه ي دېنه ژووره وه).
مسز هارد كاسل:

ئه توانم سوېند بخوم، مستر هاردكاسل، كه تو له عالم
به ده رى. ئاخو له هه موو ولات، له ئيمه زياتر كه سيك هه يه
هه رده مه نا ده ميك ئه چى بو شار بو خو سووينه وه؟ هه ردوو
(مس هگز) هه روه ها دراوسي كه مان (مسز گريگزي) هه موو
زستانېك بو مانگييك خوتازه كردنه وه ئه رۆن!

مستر هارد كاسل:

ئاي، راسته له گه رانه وه شا ئه مه نده له خو به گه وره زانين
ئه هيننه وه به شى دريژايى ساليان بكات! تيناگه م بو ”لندهن“
ناتوانى گيژووژاننى خو به خو يه وه بگري؟ له زه مانى مندا
ويلى و بى ميكشى ”شار“ زور به هيواشى له ناوماننا په رت
ئه بوو، كه چى ئه مپو ئيجگار خيرانه و گشت لايه كمان لى
ئه گرن!

مسز هـ:

ئاي، بەراستى زەمانى ئىو ە زور خۇش بوو، ! تۆ بە درىژايى
چەندان سال ئەو ەت بو باسکردوو، ئىمە لىرەدا ئەژىن، لە
خانوو ەكى زور كوون كە ەر لە ”خان“ ئەچى، تەنيا ئەمە
نەبى كە خانەخوئى كەس ناكەين، باشتىن ميوامان پىرە
”مسز ادونىش“ و (خىزانى قەشە) و مامۇستا شەلەى سەماو
ەلپەرپىنە. ەموو رابواردىكىمان لەگەل چىرۆكە كوئەكانتايە
لەبابەت (مىرئوگىنس و دوقى مالبورۆ) بزانه من ەىچ ئەم
كوئە توورەهاتانەم پى خۇش نىيە!

مستر هـ:

با بز انم.. بیست و بیست.. ئە کا په نجا و حه وتی ته واو..

مسز هـ:

درۆیه، مستر هاردوکاسل، من له تهمه‌نی بیست سالی‌دا بووم
 که (تۆنی) کوری مسترلامپکین می‌ردی پی‌شووم بوو، ئه‌ویش تا
 ئیستیکه بالغ نه‌بووه.

مستر هـ:

من له جياتى ئه‌ودا پټ ده‌ئيم كه هه‌تا هه‌تايه هه‌ر با‌ل‌خ نابى. تۆ وات فېر نه‌كردوه‌و خۆش بته‌وه!

مسز هـ:

گرنگ نییه، (تۆنی لامپکین) میراتیکی باشی ههیه، کۆری
من هی ئەوه نییه به خوێندن و فێربوون بژیت، پرواناکەم
چ هەرزەکاریک پێویستی بە فێربوونیکی زۆر هەبێ تا بتوانی
سالی هەزار و پێنج سەد دینار بخوا.

مستر ه:

فیربوون! په ها! ته نیا فرتوفیل و زیان و ناپه سندی!

مسز ه:

گالته یه، خوشه ویسته که م، به خوا له سهیران و گالته به ولاره چی تر نییه، مستر هاردکاسل، ئه بی نه ختی مافی گالته و سهیران به م کوره بدهیت.

مستر ه:

به لئ، به لئ راست ئه کهیت ئه گهر پیلای خه لکی سووتاندن، کاره که ترساندن و ره تاندنی بیچوه پشیله گالته و یاری بی، ئه و ئه م مافه ی هه یه! ئه ها هر دوینی بوو پرچه ده سترکه ده که می له پشتی کورسییه که م به سته بووه، کاتی که داهاته وه بو ریزگرتن (مسز فریزل) که لله ی رووتی بی توو کم زرمه ی له دم و چاویه وه هیئا!

مسز ه:

ئهنجا سووچی منه؟ ئه و به سه زمانه هه میسه له بهر نه خوشی هیچی باشی نه کردوه. خو قوتا بخانه ئه بیته هو ی مه رگی. با نه ختی به هیتر بی ئه وسا، کی ئه زانی خویندی سالیك یا دوانه ی (لاتینی) چی بو ئه کا؟

مستر ه:

لاتینی و (ئهو) واتا پشیله و که مانچه! نه. نه. مه یخانه و ته ویله ته نیا قوتا بخانه یه که هیچ تیای بخوینی!

مسز ه:

باشه، نابی ئیسته ئیمه ئه و به سه زمانه بشکیینه وه، چونکه وا بزانی هه نده ی له ناومانا نه ماوه هه رچی سهیری رووی بکا

ئەزانى كە تووشى (وەرەم) بوو.

مستر ھ:

ئاي، ئەدى ئەگەر ئىجگار قەلەوى زلبوون نىشانەى بن!

مسز ھ:

ھەندى جار ئەكۆكى.

مستر ھ:

بەلئ، ئەو كاتە كە (مەى) كارى لئ ئەكا.

مسز ھ:

من بەراستى زۆر مەترسى لە سىيەكانى ئەكەم.

مستر ھ:

بەراستى منىش! چونكە ھەندى جار چەشنى شىپوور لىرخەى

ھەناسەى دى (لەو كاتەدا مىنگە مىنگى (تۆنى) يەت ئاھ، ئەھا،

ئەمەت، وا لەوئوھ ئەروا، بەراستى منالئكى ئىستقادرە!

(تۆنى يەتە ژوورەوھ، شانۆ ئەپرئ).

مسز ھ:

تۆنى، كورپى خۆشەويستم بو كوي ئەچى؟ نايەيت ھەندىك لاي

دايە و بابەتى خۆت رابوئىريت؟

تۆنى:

دايە ناتوانم زۆر بەپەلەم.

مسز ھ:

نازىزەكەم چۆن ئەوئىريت بەم ئىوارەيە سارد ناخۆشە بچىتە

دەرەوھ؟ ئەيىنم زۆر ساخ نىت؟

تۆنى:

پېت ئەلېم ناتوانم گىر بىم لە مەيخانەى (سى كۆترا)
چاوەروانىم ئەكەن. ھەندىك بەزم و يارى لى ئەكرىت.

مستر ھ:

ئەدى.. مەيخانە جىگەى گۆرىن، خۆم ئەمزانى..

مسز ھ:

ھەتيو تالى بى نرخ و سووك.

تۆنى:

نەخىر. (دك ماگىز- باجەستىن (جاك سلانگ) بەيتار، (لىتل
ئەمىنا داب) موزىق لىدەر و (تۆم تويست) ھەموو لەوئە.

مستر ھ:

تەكايە رۆلەم، ھىچ نەبى بۆ يەك شەو ئائومىدىيان بىكە..

تۆنى:

كە ئائومىدىيان بىكەم گۆيم لى نىيە، تەنيا ناتوانم دلى خۆم
بشكىنم!

مسز ھ: (راگىرى ئەكات)

نابى برۆيت.

تۆنى:

پېت ئەلېم ھەر ئەپۆم.

مسز ھ:

من ئەلېم نابى برۆيت.

تۆنى:

ئېستە ئەزانم كى بەھىزترە، تۆيا من

(ئەچىتە دەرەو ۋە دايكى لەگەل خۆيا رائەكىشى) (مستر ھاردكاسل بە

تهنیا ئەمینیتهوه).

مستر هارد کاسل:

ئای ئەم جووته که یهك یهكی ئهفهوتینی. ئه‌ی گوايه ههموو شتیك له‌م چه‌رخه‌دا یه‌ك نه‌بوونه تا ”عه‌قل و تیگه‌یشتن له‌ ده‌رگا ده‌ركه‌نه ده‌ره‌وه؟ هه‌، ئەمه‌تا کچی جوانکیله‌ی خۆشه‌ویستم (کیت) هات. مۆده‌ی ئەم زه‌مانه‌ چنگی له‌ ئه‌ویشا گیر کردوو. به‌هۆی یه‌كدوو ساڵ ژيانى له‌ شارا، ئەمیش له‌ ههمووان زیاتر هه‌ز به‌ ئاوریشم و به‌رگی شاران ئەکا!

(مس هارکاسل یه‌ته ژووره‌وه)

مستر هارد کاسل:

یه‌زدانی له‌ ژووری سه‌ری ئەم ناسکه‌ بئ تاوانه‌یه‌م بۆ پاریزی. کیژم کیتن وه‌کو جارێ رازایه‌وه. ئه‌ی بئ چاوپنی بئ! ئەم ههموو ئاوریشمه‌ زیاده‌ چیه‌ کچم له‌خۆت پێچاوه؟ ئاخ! هه‌رگیز ناتوانم ئەو شیتۆکانه‌ له‌م زه‌مانه‌دا تیبگه‌یه‌نم که له‌به‌رکردنی جلکی هه‌رزان و بئ مایه‌ به‌سه‌ بۆ ئەم گه‌ردوونه‌ هه‌ژاره‌!

مس ه:

گه‌وره‌م خۆت ئەزانی له‌سه‌ر چ رێ که‌وتووین! به‌یانیان رێگه‌ت داوم که‌ میوانی و میوانداری بکه‌م، به‌ ئاره‌زوی خۆم به‌رگ بکه‌مه‌ به‌ر، ئیواران به‌خواستی تۆ به‌رگی ماله‌وه‌ له‌به‌ر ئەکه‌م.

مستر هارد:

زۆر باشه‌، له‌ یادت نه‌چئ، من له‌سه‌ر رێککه‌ته‌که‌مانا سوورم، ئاه، قسه‌ قسه‌ی له‌دوايه‌، وا بزانی ئەم ئیواره‌یه‌ هه‌م بۆ

ھەلئەكەوئى تا گوئىدېرېت تاقى بىكەمەوھ.

مس ھ:

باوكە، تېناگەم مەبەستت چىيە؟

مستەر ھارد:

كەوابوو، بۆ ئەمەي لەگەلتا راست بىم كىت، ئەلېم ئەو
جەنتلەنە لاوھى لە شارا بۆم ھەلېژاردوويت چاوپروانم
ئەم ئىوارىيە بىت. نامەي باوكم ۋەرگرتوۋە ئەللى كۆپەكەي
كەوتوونەتەرى ۋخۆيشى پاشماۋەيەكى زۆركەم بەدوئايدىت.

مس ھ:

بەراستى! كاشكى زووتر نەختىكم لەمە ئەزانى! تۆخوا، چۆن
بجوۋلېمەوھ؟ لەوانەيە خۆشم نەوئى، ئەو بىننەمان ئەمەندە
گران و روالەت ئەبى شوينى دۆستايەتى و رېزگرتنى تيا نامىنى.

مستەر ھارد:

پشت بەمە بەستە بەرخم، من ھىچ زۆرى لەتۆ ناكەم بۆ
ھەلېژاردنى ھەر كەسئى، تەنيا مستەر مارلو، ئەوھى من
دۆزىومەتەوھ كۆپى ھاوپى كۆنى خۆمە، سىر چارلس مارلو،
ئەوھى كە ھەمىشە باسىم بۆ كىردوون. ئەو لاوھ خويندەوارە
و بە ئومىدى دامەزراندنە لە سەر ئىشېك بۆ خزمەتكىردنى
ۋلاتەكەي. بىستوومە كە تىگەيشتنىكى زۆر بەرزى ھەيە.

مس ھ:

تۆ خوا!!؟

مستەر ھارد:

زۆر چاوتېرە.

مس ھ:

وابزانم لەوانەىە خوښم بویت.

مستر ھارد:

گەنج و ئازايە.

مس ھ:

بى گومان ئەبى خوښم بویت.

مستر ھارد:

وہ زۆر جەوان و لاو چاکە.

مس ھ:

باوکى خوښەويستم، بەسە چيتر باسى مەكە (دەستى ماچ ئەكا). ئەو بو منە، ئەبى بو من بى.

مستر ھارد:

لە ھەمووى چاکتر ئەمەيە، کيىت، لەسەر گووى زەوى يەككى
وہك خووى شەرمەن و خوڤەرسەت دەست ناکەوى.

مس ھ:

چى! چى؟ دووبارە دلت سارد کردم، ئەم وشانە ”خوڤەرسەتى
و شەرمى“ گشت چاکيەکانى تری ھەلۆەشانەوہ. ھەر جارە
ئەلین: دەستگيرانىكى خوڤەرسەت ھەردەم ميڤديكى دل پيس
ئەبى!

مستر ھارد:

بە پىچەوانە، بى دەعيەيى بايى نەبوون ھەميشە لە
دەروونىكى وا ئەپۆى كە چاكى و پاكى بەرزترى تيا بى، ئەمە
يەكەمين خوو بوو، لە رەوشتيا دلى گرتەم.

مس ھ:

ئەشپى خوو تى زۆر كە دلى منىش بگرين، بەلئنت ئەدەمى
لەسەر ئەمەشەو، ئەگەر ھەندە گەنج بى، ئەمەندە جەوان
و لاوچاك بى، ئەو ھەموو شتانە بى كە باست كردن، وا
تيدەگەم ئىستاش بەسە، وا ئەزانم كە ھەر ئەبى بۆ من بى.

مستەر ھارد:

ئاي، كىت، بەلام ديسانەو كۆسپەيەك لە پيشە، لەوانەيە ئەو
تۆى نەوئىت.

مس ھارد:

باوكى خۆشەويست، بۆ ھيئە ئازارم ئەدەي؟ باشە ئەگەر
ئەو نەيويستم، لە جياتى لەداخانا دلى خۆم بشكىنم بە
تەنيا ئاوينەكەم ئەشكىنم كە بە درۆ بە جوانم پيشان ئەدا،
شەبقەيەكى تازەتر ئەكەم سەر بەشوئىن دۆستىكى ترا، ئەگەرپىم
كە ھەندە خۆگران فرۆش نەبى.

مستەر ھارد:

بىرپارىكى ئازايانەيە! منىش ئەچم نۆكەران ئامادە ئەكەم بۆ
پيشوازي و بەخىرھاتنى، چونكە زۆر كەم ھاتووچۆمان ھەيە
پيويستيان بەفېربوون ومەشق كىرناھەيە! (ئەچپتە دەرەو).

مس ھ: (بە تەنيا)

ئۆف خوايە! ئەم پەيامەي باوكم چۆن بالە فركەم تى ئەخا!
گەنج، لاوچاك، باوكم ئەمانە ئەخاتە دوايى، بەلام (من)
لەسەرووي لىستەكەيان دائەئىم. دلىك، دانا، گشتى خاسن.
تەنيا خۆپەرست، ترسنۆك و شەرم، ئەوانە پىچەوانەن، لەگەل
ئەمەشدا ئايا ناشى لەم نەخۆشەيە تىمار بىرى! بەو كە فېر

بكرى سهر بهرز بى و له مه دا به خىزانى بخورى؟ به لى، ئايا
(من) ناتوانم- به لام بوچى (من) وا باسى مىرد ئه كه م پيش
ئه وهى كه ده سگيرانم مسوگهر كردبى؟!
(مس نىقىل يه ته ژوره وه).

مس هارد كاسل:

زور به ختيارم كه هاتيت، نىقىل، خوشه ويسته كه م، پىم بللى،
پورزا، ئه مپرو ئىوارى چونم ئه بينى؟ چ نارىكىم هه يه، ئايا
ئه مپرو يه كه له روژانى جوانيمه؟ تو بللى ئيمپرو بهرچاوبم؟
مس نىقىل:

به ته واوى گيانه شيرينه كه م. ئاوا دووباره سه ير ئه كه م، ئه ي
بى چاوئى بى، بىگومان چ نه قه و ماوه له ناو بالنده (كه نارى)
يه كانت يا ماسيه زيره كانت؟ برات، يا پشيله كه ت خو ده ستيان
له هيجان نه داوه؟ يا چيروكه كه ي به م دواييه ئه يخوئىته وه
زور كارى تىكردووى؟

مس هـ:

نه، هيج له وانه رووى نه داوه، به لام هه ره شه م ليكراوه، نازانم
چون ده ربم، به ده سگيرانىكى هه ره شه م ليكراوه!

مس نىقىل:

وهى ناوى.

مس هـ:

مارلويه.

مس نىقىل:

ئى راستيه!

مس هـ:

كوپرى (سیرچارلس مارلویه).

مس ن:

به به ختم یه که مین هاوړی مستر هه ستنکه، دۆسته که ی من،
هه میشه به یه که وهن، وا بزائم ئه و کاته ی له شارا ئه ژیاين
ئهبی تۆ ئه وت بینى بى.

مس هـ:

نه خیر هه رگیزاو هه رگیز.

مس ن:

دلیابه، ئیجگار له خه لکی به دهره، له نیو ئافره تی ناودارا بى
فیترین میردی گیانداره، ته نیا له گه ل جوړه ژنیکی ترا، ئه و
به ته وای یه کیکی تره. ئه زانی ئه لیم چی؟

مس هـ:

به راستی ره وشتیکی سهیره. هیچ له خو ما رانا بینم، له گه لیا
بچه ویمه وه. چ بکه م باشه؟ په ف، چیتر بیرى لینه که مه وه و
لییان بگه پیم چی ئه بى بیى، گیانه که م، ئه ی کارى تۆ چۆن
ئه ورا؟ دایکم هه ر وه جارن له به ریی خویندیت تاكو حه ز
له (تۆنى) برام بکه یت؟

مس ن:

ئه ها، ئه مه تا ئیسته وا له یه که له خوازینى و حه زلیکردنه
گهرمه که مانا ئه گه پیمه وه، دایکت ئه مجاره هه زاران شتى خو ش
و دلرفینى وت، کوړه (چوارپییه که ی) به په رفیکت دانا.

مس ھ:

دايك ئەمەندە لايەنگىرى كۆرەكەيەتى كە بەراستى چۆنى باس
ئەكا ئاۋاشى تى ئەگا. لە سەرىكى ترەوہ. مىراتىكى وەك ئى
تۆشتىكى كەم نىيە. لەگەل ئەمەشا كە ھەمووى ئەمپۆكە لە
ژپر چىنگ و چاۋەدېرىى خۆيەتى، ھىچ لام سەير نىيە ئەگەر
دلى پرواى نەدات لە خىزانى خۇمانا دەرچىت.

مس ن:

مىراتىكى وەك ھى من كە بە زۆرى لە خىشل و گەۋھەر
پىكھاتى پىروۋىەكى ھەندە چەور نىيە! بەلام ھەرچۆنى بى
ئەگەر ھەستىگىس خۆشەۋىستىم ھەر وەفادار بى، پىگومان لە
كۆتايىدا لەگەل دايكتا زۆر توندەرە ئەبىم. لەگەل ئەمەشدا لىي
ئەگەرپىم وا تىگات كە ھەز لە كۆرەكەى ئەكەم. ئەو ھەرگىز
لە خەۋىشا بە بىريا نايەت كە من دلم لاي يەككى تر بى.

مس ھ:

براى باشم زۆر چاك ھاتوۋمەتە پىش. وەختا من ھەر لەبەر
ئەۋەۋە خۆشم بويت كە ئەمەندە ناحەزى تۆيە.

مس ن:

لەناۋەۋە بەستەزمانىكى دل و دەروون پاكە. گومانم نىيە كە ھەز
ئەكا بۆ ھەر كەس بە مىردى بچىم (شۈۋىكەم) بەس بۆخۆي
نەبى، ئا! ئەۋا دەنگى زەنگى پوورم يەت بۆ پىاسەى پاش
نوژمان ھەلسە با برۆين، ئازايى زۆر پىۋىستە چونكە مارمان
لە تەلەزگە دايە (ئەچنە دەرەۋە). پەردە.

(به شی یه کهم)

په رده ی دووهم

”ژووری مه یخانه یه ک“

(چه ند که سیکی نابووتی بهرگ دراو، مه ی و تووتیان له پیشایه، تونی له سهر میزه که وه، نه ختی له ئەوانی تر بهر زتره، کوته که کی به ده سته وه یه).

هه موویان پیکه وه:

هویها! هویها! وه ی وای! براڤو!

یه کهم:

ئینجا کوپی باش- بئ دهنگ بن بو گۆرانی. ئیسته ئەم کاکه

گۆرانییه کمان بو ئەییژئ.

هه موو تیکرا: ئای گۆرانییه ک گۆرانی.

تۆنی:

که واته - جه نتمین- گۆرانییه کتان بو ئەلیم که بهم مه یخانه یه م

هه لبه ستووه. (سئ کوتر).

(تۆنی گۆرانییه ک پیشکه ش ئەکا.. له م گۆرانییه دا باسی قوتاخانه و

خویندن ئەکا. ستایشی مه ی و خواردنه وه ئەکا و ئەلئ (مه ی کاریکی زۆر

چاک ئەکاته سهر میشک! مروڤ ژیر ئەکا و مه ی هوی خوشی و کامه رانییه.

هتد! که ته واهو ئەبئ هه مو تیکرا ده لین - براڤو- زۆر باشه!

یه کهم:

پایه دار خوا ههر بو گۆرانی داناوه.

دووهم:

که گۆرانی ئەییژئ، زۆر هه ز ئەکه م گوئی لئ رابگرم. چونکه

هه رگیز شتی نزم و سووکمان پی نادا!

سېيەم:

لەعنەت لە ھەر شتتى كە نزم و سووكە.

چوارەم:

شتى چاك ھەموو كاتتىك ھەر شتى چاكە.

سېيەم:

من ھەز لەم چاكەيە ئەكەم. مستر موگىنز چيە؟ ھەرچەندە
ناچار بىم كە لەگەل ورجىكا ھەلپەرم، پياو ئەشتى لەسەر
ئەمەشەو ھەر جەنتلمان بىت!

دووھەم:

واى لەم دەردە! كاكى پايەدارمان جيى خوى نەگرتووه. ئەگەر وا
با، بۆ ھەموو خەلكى دەمىل لە دەور و پشتى خويەو باش
ئەبوو.

تۆنى:

خوایە! ئەوھا ئەبى (مستر سلانگ، ئىنجا پيشان ئەدەم كە
ھەلئاردنى ھاوړى چۆن ئەبىت.

دووھەم:

ھۆ و، لەم رووھو، ئەو چووھتەو سەر باوكى خوى، بىگومان
پىرە (مستر لامپكىن) لىوھشاوھترى جەنتلمان بوو، كە چاوم
پىي كەوتبى، لە ھىچ بابەتتەو ھاوتای نەبوو، ھەر جارە
ئەيان وت كە چاكترين (ئەسپ و سەگ و كىژ) لەلادىي ئەو
ھەيىوو.

تۆنى:

خوایە! بەلئىنت ئەدەمى كە منىش پاش بالق بوونم بىژوو
(زۆل) دەرئەچم. تا ئىستە ھەر يادم لە (بىت بۆنسەر) و

كهرويشكه بۆرى ئاشهوان كىردووه كه له ئهوانهوه پىدايىم،
بهلام وهرن رۆلهكانم بخۆنهوه و دلخۆش بن، خو ئيوه هيچ
نادهن. هاشتينگو، چيه ئهمه؟ (مه يخانه چى يه ته ژوورهوه).

مه يخانه چى:

دوو جه تلمان له بهردهرگان، ريگيان ون كىردووه و باسى مستر
هاردكاسليك ئه كهن.

تۆنى:

بيگومان يه كىكيان ئهو جه نلتمان يه كه بو خوازيىنى خوشكم
هاتووه. ئايا به خهلكى (لندهن) ئه چى؟

مه يخانه چى:

وابزانم پى ئه چى، بهلام زور له فهره نسيان ئه كهن.

تۆنى:

كهواته بو ميان يينه، تا به چاونوقاييك بهرييان بكهم.
(مه يخانه چى ئه چيته دهرهوه). كورى باش، كه ئه شى ئهوانه
به دلتان نه بى، تكايه ئيوه بچنه خوارهوه، مينيش هه ندى
ليمۆيهك ئه گووشن ئه گه مه لاتان. (هه موو ئه چنه دهرهوه).

تۆنى: (به ته نيا)

زىباوكم له پاش نيوهى ئهم ساله وه ههر به تاژى و تولهى
بانگ كىردووم، ئىسته ئه گهر به ويىت زور چاك تولهى خو مى
ليئه كه مه وه. بهلام ئه ترسم - له چى ئه ترسم؟ بهم زووانه سالى
ئهمه خاوه نى هه زار و پينج سه د، لىي گهرى، با به مه بم
ترسين، ئه گهر ئه توانى؟

(مه يخانه چى يه ته ژوورهوه، هه ستنگس و مارلو به دوايا ئه پۆن).

مارلۇ:

چۆن رۇژىكى سەخت و ماندووكەرمان رابوارد. وتيان ھەر چل
مىل دوورە، كەچى ئىمە شەست مىل زياتر ھاتووين!

ھەستىنگس:

ئەمەش ھەموو، مارلۇ، بەھۇى ئەم شەرمەى تۆۋە بوو كە
نەيھىشت لە رىگا باشتە پرسىار بگەين.

مارلۇ:

لە راستىدا ناتوانم خۆم ملکہ چى ھەركەسى بگەم كە تووشى
ئەين، بۆم ناكىرى لە ۋەلامىكى ناپاوانەدا بى دەنگ بم.

ھەستىنگس:

ھەرچۆنىك بى، ئىستە ئومىدم نىيە كە ھىچ ۋەلامىك
ۋەربگىرن.

تۆنى:

لېتان زەحمەت نەيە جەنتلمن، بىستومە ئىۋە لەم ناۋچەيەدا
بە شوين (مستەر ھاردكاسل) ناۋىكا ئەگەرپىن ئىستە ئەزانن لەم
ۋلاتەدا لە كۆينە؟

ھەستىنگس:

قەت ھىچى لى نازانن، گەورەم، بەلام زۆر سوپاست ئەگەين
ئەگەر چ يارمەتییە كمان بدەيت.

تۆنى:

ئەو رىگەيەش نازانن كە پىايا ھاتوون؟

ھەستىنگس:

نەخىر، گەورەم تەنيا ئەگەر پىمان بلىيت.

تۆنى:

چۆن كوپى باش، ئەگەر نە ئەم رېگەيە بزەنن كە پياپا
هاتوون، نە بزەنن ئىستە لەكوپىن، نە ئەو رېگەيە بناسن كە
پياپا ئەچن، كەواتە ئەمەي لە پېش ھەموو شتېكا بتوانم
پېتان بلىم ئەمەيە كە ئىوھ رېگاتەن ون كەردوھ.

مارلۆ:

پېويستېمان بەكەس نەبوو كە ئەمەمان پى بلى.

تۆنى:

تكايە، جەنتلەمېن، ئايا ئەتوانم ئەمەندە ئازا بم كە پرسىارتان
لېكەم ئىوھ لە چ شوپىنكەوھ هاتوون؟

مارلۆ:

ئەمە پېويست نىيە تا رېگەمان نىشان بەدن بو ئەو جېگايەي
كە بوئى ئەچىن.

تۆنى:

لە دلتان گران نەبىت، تەينا پرسىيار بو پرسىيار چى تيا بەستە
نىيە، ئىوھ ئەزانن، تكايە، جەنتلەمېن، ئەم (مستەھاردكاسل)
ە پياويكى ناشىرىنى، رەزاگرانى، كۆنەپەرستى، روو بەلوچ نىيە،
كچېك و كوپىكى جوانى ھەيە؟

ھەستەنگس:

ئېمە ئەو جەنتلەمانەمان نەدېتووھ، بەلام ئەو خىزانەي ھەيە
كە باست كەردن.

تۆنى:

كېژەكە دىژ و ناشىرىن و زۆر بلى، كوپەكەي لاوكچاك، رەوشت
باش و گەنجىكى بەرپىزە كە ھەموو كەس خۆشى ئەوئى؟

مارلۇ:

ئەمەى ئىمە ئەيزانىن لەمە جىايە، ئەلېن كىژەكە جوان و
رەۋىت باشە، كۆرەكە تۈلەيەكى ناپەسەندە كە ھەر لە
كۆشى دايكىدا گەورە بوو.

تۆنى:

ھى..ھى.. ھىم! كەۋاتە جەنتلمن، ھەر ئەمەندەم لە دەسيەت
كە پىتان بلىم، من ۋا تىئەگەم ئىمشەو بە ھىچ كلۆچىك
ناگەنە مالى (مستەر ھاردكاسل).

ھەستىگىس:

ئاي بەدبەختى! ئەمە بەدبەختى خۇمانە!

تۆنى:

رېگاي زۆر پىرمەترسى و پىس و تارىك و دوورودرىژە. ستىگۆ،
وەرە رېگاي مالى (مستەر ھاردكاسل) نىشانى ئەم دوو كۆرە
باشە بدە. (چاۋ لە مەيخانەچى ئەنۇقىنى) مستەر ھارد كاسلى
(گۆلى كواگ مایەر) تى ئەگەيت؟

مەيخانەچى:

مستەر ھاردكاسل! ئەھا! گەورە كانم ئىۋەماۋەيەكى ئىجگار زۆر
بەھەلە ھاتوون! كە گەيشتەۋە قەراخ گەردەكەۋە ئەبۋايە لە
(سكۋاش لىن) پەربىيانەۋە!

مارلۇ:

لە سكۋاش لىن پەربىيانەۋە!؟

مەيخانەچى:

ئەنجا ئەبوو راست بو پىشەۋە رۆيشتان تا ئەگەينە چۈار
رېگايەك.

مارلۇ:

ئەگەشتىنە شوپىنىك چوار رېگا لىك ئەدەنەو!

تۆنى:

ئەي، بەلام ئەبى دىئابى كە ھەر بەيەكىيانا برون.

مارلۇ:

ئاه گەورەم تۆ زۆر گالتە ئەكەيت!

تۆنى:

لەپاش ئەمە، كە دەستەراست ئەگرى، ئەبى رۇخ و رۇخ
 برون، تا ئەگەنە پاوانى (كراك سكال): لەويۇە پىويستە زۆر
 بە وردى بۆ شوپىنى رەورەوە بنوارن و بۆ پىشەوە برون تا
 ئەگەنە ئەچارى (مەپيانى) جووتيار. لەويۇە ئەبى بۆ لاي راشت
 بسورپىنەو، دوايى بۆ لاي چەپ، ئەنجا ديسانەوە بۆ راست، تا
 كۆنە ئاشەكە ئەدۆزنەو.

مارلۇ:

خوایە! كابرا، ئەمە چۆن ئەبىت؟

ھەستىگىس:

مارلۇ چ بکەين باشە؟

مارلۇ:

ئەم خانووە لەوانە نىيە كە ميوئدارىتى باشمان بكا، ھەر
 چەندە خاوەنەكەي بتوانى پىمانەوە بى و بچى!

مەيخانەچى:

ئاخ گەورەم، بەخوئا كە يەك دەستە نوپىمان لەم خانووەدا
 ماوہ كە نەگىرابى.

تۆنى:

ئەۋىش ۋەك من بزانم، لەپىش ئىستە سى كەس گرتوۋىانە.
(پاش ماۋەيەك بىدەنگى كە ھەموۋىيان تيا خەمبارن) ئاھا،
دۆزىمەۋە! كۆرە ستىگۆ ئەبى ژنە باشە نەتوانى لە رۆخ ئاگر
جىگەيان بكانەۋە بە سى كورسى و سەرىنەكەى درىژ؟

ھەستىگىس:

من ھەز بەخەۋى رۆخ ئاگر ناكەم.

مارلۆ:

منىش ھەز لە سى كورسى و بالىفە درىژۋوكەت ناكەم.

تۆنى:

ھەزى پىناكەن وانىيە؟ با بزانم باشە بۆ نايەن يەك مىلى تر
بپۆن بۆ (بگ ھىد) لەسەر گەردەكەۋە، كە يەككە لە چاكتىن
(خانەكانى) ئەم ناۋچەيە؟

ھەستىگىس:

ئەھوو! كەۋاتە ھىچ نەبى لە تەنگۈچەلەمەيەكى تر ئەم شەۋ
رزگار بوۋىن.

مەيخانەچى: (لەلاۋە بۆ تۆنى)

بىگومان نيازت نىيە بۆ مالى زېر باۋكتىيان بىرپىت بەناۋى
(خانەۋە)؟

تۆنى:

ھەم! شىتە ۋازيان لىيىنە با خۇيان ئەمە بدۆزنەۋە. (بۆ
مىۋانەكان) تەنيا ئەمەتان لەسەرە كە راستەۋ راست بپۆن تا
ئەگەنە خانوۋىيەكى كۆنى گەۋرە لە رۆخ رىگادا، دوو شاخى
گەۋرەى مەر لەسەر دەرگاگە ئەبىنن، ئەمە نىشانەيە لە

حه وشه كه بچنه ژوور، به هه موو هیزتانه وه بانگ بکهن.

هه ستنگس:

گه وره م ژۆر ژۆر سوپاست ئه کهین، هه رگیز له چاکه تا ناچینه
دهر. ئه بئى نۆکه ره کان رېگه که ون نه کهن؟

تۆنى:

نه خېر، نه خېر به لام پېتان بېم له سه ر ئه مه شه وه خانچيه که زۆر
زهنگينه، به م زووانه واز له خانچيه تى ئه هېنى. بۆيه ئه يه وى که له
ريزى (جه نتمانى) دا بنين، هى! هى! هى! هى! هېچ به جېتان ناهيلى،
هه ر له لاتان ئه بى، ئۆف خوايه! ئه گه ر گوئى بۆ شل بکهن، پېتان
ئه سه لمېنى که داىكى يه که له ئه ندامانى کۆمىته ي هه لسوراندنى
کاروبارى شار بووه و پلکى (پوورى) دادره وای ئاشتى بووه!

مه يخانه چى:

يېگومان، نه ختى کابرايه کى ماندووکه ره! به لام مه ي و جېگا و
رايه خېکى ئه وتۆى هه يه که له هه موو جيه ناهه و تايى په يدانابى.

مارلۆ:

ژۆر باشه، ئه گه ر ئه وان هى هه بى، ئېمه چيترمان لېى ناوئيت،
وتت ئه بى دهسته راست بگرين؟

تۆنى:

نه، نه راسته وخۆ بۆ پېشه وه، وا خوّم هه نديک له گه لتانا يه م
وتۆزىک رېگه تان نيشان ئه ده م. (بۆ مه يخانه چى) هه م!

مه يخانه چى:

ئاه خوا ره حمى به دلت بکا، که چى کورپكى خوشى، شيرينى،
به لام به زيان و مه لعوونى، ئه ي کورپ دايک خراپ!

(په رده).

(بەشى دووھەم)

(خانووئەكى شىۋە كۆن)

(مستەر ھاردكاسل، سى، چوار، نۆكەرى شەپزەيى لە دواوئەيە).

مستەرھارد كاسل:

باشە، ئومىدەوارم بەتەواوى ئەو پىۋىستيانەى سەر مېز بزانن
لەم سى رۆزانەى رابوردودا فىرم كردوون. ھەموو جىگەى
خۆتان ئەناسن، ئەزانن چى ئەكەن، ئەتوانن خۆتان بەم
شىۋەيە نیشان دەن كە ھەمىشە ميوئادارىيتان كەردى، بى ئەوئەى
لەمالەوئە دەرچووبىن.

ھەموو تىكرا:

ئاي. ئاي.

مستەرھارد:

كە ميوئە ھات، نابى دەرپەرن و سەرسور بن، دوايى راکەنەوئە ژوورەوئە،
چەشنى كەروئىشكى لەلانەدا تۆقاو. ھەموو تىكرا، نەخىر. نەخىر.

مستەر ھارد:

دىگۆرى، تۆم كە لە ەمبارى گەنم داھىئاوئە، ئەبى لەسەر
مىزى تەنىشتەوئە بى، تۆ رۆجەر، كە لە جووئەم گىراپەوئە،
ئەبى لە پشت كورسى مەوئە بوئەستى. بەلام نابى بەم جوئە
رابوئەستى، دەست لە گىرفانەوئە، رۆجەر، دەستت لە بەركت
بىنە دەرەوئە، ئەم دەستەشت لەسەرت بىنە خوارەوئە، گىژە. بزانە
چۆن دىگۆرى دەستى خۆى ھەلئەگرى، ھەرچەند دەستەكانى
ئەوئەش نەختى رەق وەستاوئە، تەنبا ئەمە زۆر گرنگ نىيە.

دىگۆرى:

ئەدى، بزان من چۆن ھەليان ئەگرم، من لەسەربازىي فېربووم
بەم چەشنە دەسەكانم راگرم. ئاوا كە لە..

مستەھارد:

دىگۆرى، تۆش نابى ئەمەندە زۆر وەر بىت، ئەبى بە ھەموو
گيانتەو ھاگادارى مېوانان بىت، پېويستە گوپت لېمان بىت
گفتوگو ئەكەين و نابى بىر لە قسەكردنا بكەيتەو. چاوت
لېمان بى ئەخۆينەو بىر لەخواردنەو نەكەيت، ھانبىنن
ئەخۆين و يادى خواردن نەكەيتەو.

دىگۆرى:

سوئند ئەخۆم، گەورەم، ئەمە زۆر گرانبە، ھەركاتىك دىگۆرى
چاوى بە خواردن كەوئ، خوايە ھەمىشە ئارەزوو ئەكا گووپى
خۆى بئاخنى.

مستەھارد:

ئەى مېشك پووچ! ئاخىر ورك پېر كردنت لاي كەيبانوو وەك ئېرە
نېيە؟ بەمە وركت خامۆش بكە!

دىگۆرى:

يەزدان، سوپاس بۆ مەزنىت، ھەول ئەدەم وركم بەھىواى
پارچەپرانى ساردى مەپى ناو ژوورى خواردن بېدەنگ بكەم.

مستەھارد:

دىگۆرى، تۆ زۆر ھەلەپاسى، ئەنجا ئەگەر ھاتوو شتىكى باشم
وت، يا چىرۆككى خۆشم گىرايەو لەسەر مېزا، ئەوا نابى
تۆش وەك گوللە تۆپ لە قاقاي پېكەنينا بتەقیتەو خۆت بە
ئەندامىكى سەر مېزەكە بژمىريت.

دىگۆرى:

خوایه، كهواته گه وهرم، نابى چىرۆكى (گروسى) كۆن له ھى.. ھى.. ھى. وهى دايه، ئهوا بىست سالف ئىمه بهو چىرۆكه پى ئه كه نىن.. ھا. ھا. ھا. ھا. ھا. ھا. ھا. ھا.

مستر هارد:

ھا! ھا! ھا! ئه وه چىرۆكىكى به جىيه. باشه دىگۆرى مهرد، به مه پىكه نه. ته نيا له يادت نه چى كه پىويسته زۆر وريا بيت. واى دانى كه يه كىك له ميوانه كان داواى (پىكى مهى) كرد، بزانه چۆن ئه جوولتته وه؟ (گلاسك مهى، كاكه ئه گهر زه حمهت نه بى!) (بۆ دىگۆرى) ى هه! بۆ نابزوويت؟

دىگۆرى:

خوایه، گه وهرم، تا به چاوى خۆم نه بنىم كه دهست به خواردن و خواردنه وه بگرى له سه ر مېز، زات ناكه م هېچ بكه م، به لام ئه وسا چه شنى شىر ئازا ئه بم.

مستر هارد:

چى، كه سىك نابزووت؟

يه كه م نۆكه ر:

من ناتوانم شوينى خۆم جىبه ئىلم.

دووهم:

بىگومان فرمانى من نيه.

سىيه م:

دهنا ئى منيش نيه و..

مستر هارد:

ئەبى گەلۆرى مېشك پووچ، ئىوه ئه نجا له و كاته دا كه ئىوه

ئاوا لەسەر جیگە تێك بەرئەبن میوانەکان لە برسان و لە
تونیا نا ئەمرن و ئەخنکین، ئاخ سەر زلی شیتینە، وا دیارە
ئەبێ لەسەرەتاوە پێدا بێمەو، بەلام ئەی، ئەوا گویم لە
دەنگی پەیتوونیک نییە بە ژوور حەوشە کە ئەکەوێت؟ هەرکەس
بۆ شوینی خۆی، کەرینە، منیش ئەچم لەبەر دەرگاوە بە
خێرھاتنیک گەرمی کوری ھاوڕیکەم ئەکەم.
(مستر ھاردکاسل ئەچیتە دەرەو).

دیگۆری:

بەسەری ھەموو مەردێک، جیگە ی خۆم بەتەواوی لەبیرکرد.

رۆجەر:

ئەزانم کە جی من ھەموو شوینییکە.

یەکەم نۆکەر:

ھەتیو، ئەی جیگە ی من کامەتا؟

دووھم:

جیگە ی من لە ھیچ لایەکا نییە، ئەوسا وا چاکە بچمەو سەر
ئیشی خۆم!

(نۆکەرەکان وەک ترسابن بەھەموو لایەکا رائەکەن و ئەچنە درەو).

(نۆکەرێک بە مۆمیکێ داگیرساووە مارلۆ و ھەستنگس بە ژووری ئەخا).

نۆکەر:

بەخیریین جەنتلمین، زۆر بەخیریین، فەرموون.

ھەستنگس (بۆ مارلۆ):

چارلس، بەخێرھاتن لەپاش رۆژیکێ پر ماندوو بوون و
دەردەسەری بۆ حەسانەو لە ھۆدەیکە خاوین و ئاگریکی
خۆش! بەشەرەفم، خانوویەکی بەرچاوا، کۆنە، تەنیا پر نەرخە.

مارلۇ:

دەردەكەيە، ئەنجامى خانووى وا گەورە، لە پېشان خانووەكەى
فەوتاندووە بەئاگادارىيى و وريايى، ئەنجا ئەيەوئى بەھوئى كردنى
(بەخان) تۆلەى بىكاتەوہ.

ھەستىنگس:

وہك وت، بەناوى رېيوار، ئېمە ئەبئى ھەقى گشت ئەو خۆشيانە
بەدەين، وابزانم پارچە تەختكىم لەلايەكا بينى، ھەرچەندە
بەتەواوى نەخراوہ تەليستەوہ، تەنيا وام بو دەرئەكەوئى كە
زۆرمان لى بەربدەنەوہ.

مارلۇ:

جۆرج، رېيوار و گەشتكار ئەبئى لە ھەر لايەكا پارە بدات،
تاكە جياوازى ئەوہيە كە لە (خانى) خۆش زۆر ئەدەيت و
چۆن تروسكەيەك لە دوو چاوى گەش پەشيمانى كردوومەتەوہ!
مروڤىكى بەدوو بزۆك بە درۆ خۆى بئى دەعيە و بەسە زمان
نیشاندا، بەلام با بىخىكىنن ئەگەر ھىچ مروڤى بئى ھەواو كەم
دەسەلاتەتوانى بە درۆ بەدى و ناپەسەندى بنوئى!

ھەستىنگس:

ئەگەر تەنيا نيوہى ئەم وشە نايابانەى زۆرجار لە گوئى
چەتيوى خانەكان يا كاركەرى قوتابخانەكانى ئەكەى، بتوانين بە
ئەوانى بلييت.

مارلۇ:

ئاخ، جۆرج، دەسەلاتم نيبە وشەى ناياب بو ئەوان بېژم،
لەگەل ئەم چەشنانە، زوبانم ئەبەستى، ئەبم بە بەردى كەر،
دووور نيبە كە ئەوان باسى ستارەيەك، يان كيويكى ئاگردار يا

ئەم جوړه قسه قوړانه بکهن، بهلام لای من ئافره تیکى ساکار،
به هه موو جل و بهرگ و زیږ و زیویه وه له گهردوون گرنه ترین
شته.

هه ستنگس:

ها! ها! ها! بهم گویره یه، کابرا، چوڼ هیه نیازی ژن هیئان
ئەکه ییت؟

مارلۆ:

هه رگیز، ته نیا مه گهر وهك له ناو كوړه پادشاهان خه لكی تر
بووكم بو بدوزنه وه و خوازیښی بکهن. خو ئەگەر وهك زاوی
روژ هه لات، مروڤ خیزانیکى پیشكهش کرا که له پيشان
نهیډیښی، ئەوا ئەلوڤی بهری ئەوه بگرڤی، ئەگینا ئەگەر پیاو
خوی گشت کاروباره که بگرڤته ئەستوی، له گه ل پوور و نهك و
ئاموزایان بچي و چاو پرکي له گه ل یار بکا و له دوايین بۆمباي
ئەو کۆنه پرسیارانه (خاتوون، شووم پي ئەکه ییت) بهتەقینی،
نه خیر، نه خیر، ئەوا دلیابە له وزه ما نییه.

هه ستنگس:

سکم پیت ئەسووتی، ئەی چوڼ بهتەمای له گه ل ئەو ئافره ته دا
رهفتار بکه ییت که له سه ر خواستی باوکتەوه بوی هاتووی؟

مارلۆ:

وهك له گه ل هه موو ئافره تیکى تر دا، کړنۆشی بو بهرم، بو
هه موو خواستیکى بلیم، به لئ، یا نه. بهس له مه زیاتر دلیام
که ناویرم ته نانه ت به روویا پروانم تا جاريکی تر سه یری
رووی باوكم نه که مه وه.

هه ستنگس:

واقى ورم! نازانم چۆن هاوړپيه كى ئەمەنده گهرم ئەتوانى
دۆستىكى هەنده ساردبى.

مارلۆ:

قسەى راستت ئەوئى، هه ستنگس، لەم هاتنه ما بۆ ئيره،
مه به سم كارى خۆم نه بوو، بگره له پيش هه موو شتيكا بۆ
ئەمە هاتووم كه يارمه تى به ديهيئانى ئيشى تۆ بدهم. (مس
نيقييل) هه ز له تۆ ئەكا، به لام خيزانه كه ناتاسن، ئيستە كه
ئەزانن هاوړپى منن، ئەوا دلنابە له پيشوازيه كى گهرم و
ئەوى تريش بخه ره ده ستى شه ره فه وه.

هه ستنگس:

مارلۆ ئەزیزه كه م، ته نيا ئەم هه سته به لاوه ئەنيم، چونكه
ئەگەر ئەمەنده زۆل بم كه به دواى ميراتى ئەو ئافره ته دا
بگه رپيم، ئەو دەمه تۆ دوا مروڤف ئەبوويت له رووى زه مينا
داواى يارمه تيم لى ئەكردى. به لام گيانى (مس نيقييل) ته نيا
ئاواقه كه هه ولى بۆ ئەدهم، ئەميش ئى خۆمه له سه ر پرس و
راى باوكى خوالىخۆشبووى و به ئاره زووى خۆيشى.

مارلۆ:

ئاي پياوى به ختيار! تۆ زيره كيت هه يه بۆ به نديوار كردنى
هه ر ئافره تيك. به نده، به ئاگرى ژنانه وه سووتام له گه ل
ئەمه شدا ناچارم گه تگوگۆ ته نيا له گه ل ئەو به شه يان بكه م كه
زۆر رقم ليه تى، ئەم ناوونيشانه زراوهم ئەم رووه وه ناشيرنهم
رېگه م نادهن جگه له چه تيو و وكاره كهر و تياترو له گه ل
كه سيكى ترا به خۆشى رابويم. پشت! وا ئەو كابرايه هات تا

ئەم باسەمان پى بېرىتەو.

(مستر هاردكاسل يەتە ژوورەو).

مستر هارد كاسل:

كورى باش، دووبارە بەخېرىن، سەرچاوان كامەتان (مستر مارلۆن)؟ گەورەم بەخېرەتە سەرچاۋ و دى، دىتان من لەبەر ئاگرەو پېشۋازى مېوانان ناكەم. ھەز ئەكەم لەسەر رېگەى كۆن لەبەر دەرگاۋ بەخېرەتە گەرميان بکەم، ئەمەۋى و بکەم كە ئاگادارى ۋەلاخەكانيان بکرىت.

مارلۆ: (لەگەل خۆى)

دىارە ناومانى لە نۆكەرەنە ۋە زانىۋە (بۆ هاردكاسل) گەورەم، ئاگادارى و مېواندارىتى تۆمان زۆر لە چاۋايە (بۆ ھەستىگس) جۆرچ، بېرم لەمە ئەكەرد كە بەيانى جلى رېگامان بگۆرىن، بەم بەرگەم زۆر شەرەم.

مستر هارد:

تەكايە مستر مارلۆ، لەم مالىدە ھىچ بى دلى خۆتان نەكەن، (كەسيان گوۋى نادەنى).

ھەستىگس:

تۆ راستى، جۆرچ، ھەرەشە نىۋە شەرە، ئەمجارە ئەمەۋى بە سېى و زەرەر ھېرش بەرم.

مستر هارد:

مستر مارلۆ، مستر ھەستىگس، جەنتلمېن، تەكايە لەم خانوۋەدا ھىچ خۆتان ئازار مەدەن، جەنتلمېن، ئەمە دىۋەخانەى سەرەستىيە! چىتان پىخۆشە لېرە ئەو بەكەن.

مارلۆ:

له سەر ئه وه شه وه جوړج ئه گهر هپرشى يه كه م زور به ته وژم به رين،
ئه ترسم زه خيره مان زوو بپریت، واباشه كه جله نه خشاوه كانم
هه لگرين بو مسوگه ركردنى رى شكان و هه لاتن.

مستر هارد:

باسكردنى كشانه وهت، مستر مارلو، دوقى مالبوروم ئه هينته وه
ياد، ئه و كاتهى كه چووین بو ده وره دانى "دينان" له پيشان
داواى له هيزه كهى ئه وانكرد.

مارلۆ:

ئه بى چاكه تيك له گه ل رهنگى خاكيدا به س نه بى؟

مستر هارد:

له پيشان داواى له سوپا ئه وان كرد كه نزيكهى پينج ههزار
كهس بوون.

هه ستنگس:

من وا تيناگه م، زهر د و بور ئه مه نده ناهين.

مستر هارد كاسل:

ئه ئيم- جه نتمين- هه روهك وتم داواى له سوپا كه يان كرد كه
له پينج ههزار زياتر پيك هاتبوو.

مارلۆ:

كيژ هه ز له خشل و خال ئه كه ن.

مستر هارد:

كه له پينج ههزار كهس زياتر پيك هاتبوو، چهك و جبه خانه يه كى
زوريان هه بوو، "تيسته" دوقى مالبوروم به (جوړج بروكس)
ئه لى كه له نزيكه وه وه ستابوو، له وانه يه ناوبانگى (جوړج

بورکس) تان بیستووبی، ”له سهر ولاته کهم مه رج نه کهم که نه م
ولاته نه گرم بی نه مه ی تنوکیک خوین پرژیت، سا“.

مارلۆ:

گه وره م، نه گهر له جياتی نه مه دا، گلاسیکت مه ی پیداباین
باشتر یارمه تی نه داین بۆ سه رگرتنی هیرشه که مانا.

مستر هارد:

مه ی گه وره م، (له به رخویه وه) له ژینم بی جیاوازی و ساده بیه کی
ئاوام نه زانیوه.

مارلۆ:

به لئی، گه وره م مه ی! گلاسیک شه رابی گهرم، له دواپی
ماندوو بوونی نه مپۆمانا بی سوود نییه، خۆت نه زانین نه مه
دیوه خانه ی سه ره به ستیه!

مستر هارد:

فه رموو نه م پیکه گه وره م.

مارلۆ: (بۆخۆی)

که واته نه م کابرایه، له دیوه خانه ی سه ره به ستیی خویا، خۆی
چی بویت نه وه مان نه داتئ.

مستر هارد: (پیکه که هه لئه گرین)

ئومید نه کهم به دلئا بی، گه وره م. من به م ده ستانه ی خۆم
ئاماده م کردوو. گه وره م تکایه هه نده باش به که له چاوما
بیخوینه وه. ها، مستر، مارلۆ، چاکترین ناسینمان (نه خواته وه).

مارلۆ (بۆخۆی):

کابرایه کی زوباند ریژ و بی هه یایه، به لام له گه ل نه مه شدا نه ختن
سهیره، با تۆزیک گالته ی له گه لدا بکه م، گه وره م، خزمه تکارم!

(ئەخواتەوہ).

هەستىنگس: (بۆخۆى)

ئەينىم ئەم كابرايە ئەيەوۆى لەگەل ئىمەى بەسەريا لەيادى چۆتەوہ،
كە پىش ئەوہى فيربىت كە بىتە جەنتلمان خۆى خانچىيە.

مارلۆ:

لەباشى پىكەكەتا وا دەرئەكەوۈى، ھاوړپى پىرم، كە لەم
دەوروپشتەدا كاروبارت چاك ئەچىتە سەر، ھەردەمە نادەمىك
لەكاتى ھەلباردنا لە ئىش كارا گەرم ئەبىت؟

مستەر ھارد:

نەخىر گەورەم، لەمىژە وازم لەو كار ھىناوہ، لەو كاتەوہ كە
پىاوہ ماقوولان يەكتەر ھەلباردنجان گرتۆتە دەستەوہ، ئىمەمانان
كە مەى ئەفرۆشىن، ھىچمان بۆ نەماوہتەوہ.

هەستىنگس:

كەواتە، وام بۆ دەرئەكەوۈت كە دەست لە (سىياسەت) نادەيت.

مستەر ھارد:

بەھىچ كلۆچىك! كاتىك ھەبوو، بىگومان، كە خۆم بە ھەلەو
چەوتى كارگىرپرانەوہ ماندوو ئەكرد، وەك خەلكى تر، بەلام كە دىم
رۆژ بە رۆژ پەست و دەمارگىراوتر ئەبووم، فەرمانرەواكانىش ھىچ
رووہو باشى نە ئەرۆيشتن، دەستم لى ھەلگرت تا لەخۆيەوہ
چاك ئەبى. لەو دەمەوہ سەرى خۆم بە (ھەيدەرزالى و ئالى
كاونەوہ) نا يەشىنم، گەورەم، لە خزمەتا وەستام.

هەستىنگس:

بەم گۆيرە بى، بەھۆى خواردن لەسەرەوہ، خواردنەوہ لە
خوارەوہ، مياندارىتى لە ژوورەوہ دلخۆش كردنجان لەكاتى

به پړيکړدن، ژيانتيکی پر کامه رانی و بزړو رائه بوړيټ!

مستر هارد:

زور يه م و نه چم، گومانی نيه، نيوه ي ناکوکی و ټيکچون زویری
له م دیوه خانه دا پیک دټه وه.

مارلۆ: (پاش خواردنه وه)

تو پیره جه نللمان گف تو گوډیه کت له ناو پیکا هه یه که له ئی
(ويستمنتر) به جیتره.

مستر هارد کاسل:

ئی، جه نلمانی لاو، نه مانه و نه ختيکيش له پیتوئی؟

مارلۆ: (بوخوی)

وهی وای، نه مه یه که مجاره پیتوئی خانچیه که نه بیسم.

هه ستنګس:

که واپوو هه رده مه ناده میک، وه که نه نه رالیکی زانیاری له هه ر
لایه که وه هیرشیان نه به یته سه ر. که ی زانیت، تو زیک راویژیان
به جییه نه واپیتوئی نه خه یته کار. به پیچه واننه، نه گهر بیجی
و تو وره هات بوو، نه واپه (مه ی) بوړیان نه ده یت. له چاوت
پسپوره که م (نه خواته وه).

مسترد هارد:

باشه، زور باشه، سوپاست نه که م، ها! ها! باسی نه نه رالیت
(میرئوگینس) م نه خاته وه یاد که دژی تورکه کان له (بیلګیرادا)
نه جه نګا، نه بنی گوئی راګرن.

مارلۆ:

له جیاتی جه نگی (بیلګراد) واپزانم به ته واپی کاتی باسکردنی
خواردنی ئیواره یه. پسپوړیت چی بو چیشتی شیوان گل

داۋەتەۋە؟

مستىر ھارد:

بۆ چىشتى شىۋان، گەۋرەم! (بۆخۆي) ھىچ ئەم پىرسىيارە لە
كەس لەمالى خۆيدا كراۋە؟

مارلۆ:

بەللى گەۋرەم، چىشت گەۋرەم، وا ھەست بە برىسىتى ئەكەم.
بەللىنت ئەدەمى كە ئىمشەو كاريكى چاك بە خواردن و
خواردنەۋە ئەكەم.

مستىر ھارد: (بۆخۆي)

بىگومان ھەرگىز چاۋم بە سەگىكى ئاۋا بى شەرم و بى ئابىرو
نەكەۋتوۋە. (بۆ مالۆ) بۆچ گەۋرەم، بەراستى لەبارەي چىشتەۋە
ئاتوانم ھىچ بلىم، خىزانم لەگەل چەتيۋە چىشت لىنەرەكان
ئەو شتانە ساز ئەدەن. لەم بابەتەۋە من دەست لە ھىچا
نادەم.

مارلۆ:

ئەم شتانەت بۆ ئەۋان داناۋە، وا نىيە؟

مستىر ھارد:

بەتەۋاۋى وايە، ئاھ بە قسەي چىشت، وا بزائىم ئىستە وا لە
چىشتخانەكەدا لە بابەت شىۋى ئىۋارەۋە ئەدوۋىن.

مارلۆ:

كەۋاتە، تىكايان لى ئەكەم مەنىش بە ئەندامىكى بىمىرن. ئەز
ۋافىرم لەكاتى سەفەردا ھەمىشە خۆم كاروبارى چىشتى شەۋم
رېك خەم. ئا چىشت كەرەكەم بۆ بانگ بكە، ئومىد ئەكەم
گەۋرەم، دلت نەرنەجى.

مستر هارد کاسل:

ئۆھ، نه خیر گه ورهه، هیچ دیسانه وه نازانم چۆن،
چیشته که ره که مان لهه بابه ته وه زۆر گویدیر نییه، ئه گهر به
شوینیا بنیرین له وانه یه هه موومان به ده ر نیت.

هه ستنگس:

باشه، به خیری خۆت لیسته که مان بۆ بینه.

مارلۆ: (بۆ هارد کاسل که به واق ورمایی سهرنجیان ئه دا)

گه ورهه، راست ئه کات، منیش ههر به گویره ی لیسته وه
خواردن هه لئه بژیرم.

مستر هارد:

گه ورانم، لیره بۆتان هه یه که ههر فه رمانیکت به فرموون، وه ره،
رۆجه ر، لیسته ی چیشته ئیواره مان بۆ بینه، ئه م ره وشته ت،
”مستر هه ستنگس“ یادی مامم ئه خاته وه بیر (کۆلونیل
والوپ). هه رده م ئه یوت ”که س له چیشته ئیواره یا دلنیا نابی،
تا له خواردنی نه بیته وه“.

هه ستنگس: (بۆخۆی)

گشتیان وا به رزن! مامی، کولونیل بی، که واته ئه م زووانه
پیمان ئه لئى که دایکی دادره وایی ئاشته بووه. (هارد کاسل ئه داته
ده ست مارلۆ) به لام واز بینه با گویمان له لیسته که بیت.

مارلۆ: (به وردی ئه خوینیتته وه)

ئهمه چییه، بۆ یه که م جهه م، بۆ جه می دووه م، بۆ شه و چه له،
خالۆ، تۆ وا ئه زانی ئیمه دونیا مان له گه ل خۆمانا هیناوه، تا
ئهمه نده بخوین؟ دوو سی شتی سووک و بچووک و پاک و
خاوین به سه.

هەستىنگىس:

دەبا بخوئىتتەو.

مارلۆ: (ئەخوئىتتەو)

بۆ يەكەم جەم، لەسەرەو (گۆشت بەراز وترش).

هەستىنگىس:

لەعنەت لە گۆشت بەرازەكەت بۆ.

مارلۆ:

بەلامدا لە ترشەكەشت!

مستەر هارد:

لەگەل ئەمەشدا، جەنتلىمىن، گۆشت بەراز و ترشى بۆ پىياوى

برىسى، خواردەمەنىيەكى زۆر چاكە.

مارلۆ (ئەخوئىتتەو):

لە ژىريا (زوبانى بەرخ و مىشك).

هەستىنگىس:

ئەبى مىشكەت يېتە خوارەو، گەورەم من حەزىيان پىناكەم.

هاردكاسل (بۆخۆي):

بى ئاپروويان شىتتى كىرەوومە. (بۆ ئەوان): جەنتلىمىن، ئىو

مىوانى منن، سا ھەرچى ئارەزوو ئەكەن بىگۆرن، چىتر ماوئەكە

بىگۆرن يا لاىيەرن؟

هەستىنگىس:

خۆرك لەم خۆراكانەتدا، من وەختا لەم خانوو ئەمەندە سەرم

لە بشىوئەكە لەسەر خوانى بالىوۆزى فەرەنسا لىم ئەشىوئەكە،

ئەز خواردنىكى سووك و سانام گەرەكە.

مسترهارد:

ئىجگار خەمبارم، جەنتلەن، كە هېچى بەدلى ئىوهم نىيە، بەلام
ئەگەر بەتايىبەتى ھەچ شتېكتان ويست.

مارلۆ:

گەورەم، لىستەكەت ئەمەندە پرە كە ھەر پارچەيەكى بەشمان
ئەكات، خۆت چىت بە دلە ئەوهمان بۆ بنېرە. باسى خواردن
با بەس بى. ئىنجا بزائىن جىگاي خەوتنمان ئاگادارى كراوھ و
نەوينمان بۆ راخراوھ؟

مسترهارد:

لېتان ئەپارېمەوھ كە ئەمانە بۆ بەندە جىيىلن، ئىوھ نابى لە
شوينى خۆتاننا بىزون.

مارلۆ:

بۆ تۆى لى بگەرېين! مېەخشە گەورەم، ئەم جورە شتان تەنيا
ھەر خۆم كىرەوومە!

مسترهارد:

گەورەم، مېكوژن ھەر ئەبى واز لەمە بېنن.

مارلۆ:

بزائە، من پىرام لەسەر ئەمە داوھ (بۆخۆى). بەخوا برا،
كابرەيەكى ئازاردەرە.

مسترهارد:

باشە گەورەم، كەوابوو ھېچ نەبى پىويستە خۆم لەگەلتانا بىم
(بۆخۆى) ئەشنى ئەمە (بى فېزىيەكى نوۆ) بىت تەنيا من
ھېچ شتېكى ئەوتۆم نەبىنيوھ كە ئاوا بەبى ھەيائى زەمانى
كۆنا بچى!

(مارۇلۇ و ھاردكاسل ئەچنە دەرەوہ).

ھەستىنگىس: (بەتەنيا)

ئەبىنىم رووخۇشى و مېواندارىتى ئەو كابرايە خەرىكە بېزارمان
بىكات، بەلام ئايا كەس ھەيە لەو خۇت ماندووكرندنەدا پەست
بىت كە ئەو دلى خۇي پى ئەداتەوہ؟ ھە! ئەوا چى ئەبىنىم؟
مس نىقىل! واى شادى و كامەرانى!! (مس نىقىل يەتە ژوورەوہ).

مس نىقىل:

ھەستىنگىس، خۇشەويستەكەم! ئەم بە يەك گەيشتنە خۇشە
لەچى بزانم! لە چ بەختىكى چاوەران نەكراو، لە چ ھەلپكى
نەزانراو!؟

ھەستىنگىس:

بگرە ھەر بۆمن ھاتووە ئەم پرسىارە بكەم، كەى من بەيادما
بىت كە خۇشەويستىن دولبەر لە (خانىكا) بىنىم؟

مس نىقىل:

لەخانىكا؟ بى شە تۆ بەھەلە چوويت، پوورم، كارگىرم، لېرەدا
ئەژىت، چى تۆى خەلەتاندوہ كە ئەم مالى بە (خان) بدەيتە
بىنوس؟

ھەستىنگىس:

من و مارلۇ ھاوپىم كە لەگەلپا ھاتووم لە رىگا بەناوى
(خان) بۆ ئېرە رەوانە كراين، لە خانوويەكا تووشى ھەرزەكارى
ھاتىن كە ئىمەى بۆ ئەم لايە ھەنارد.

مس ن:

بىگومان ئەمە يەك لە فرتوفىلەكانى ئامۇزاكەمە، ئەوہى زۆر
جار باسىم بۆ كىردووى، ھا! ھا! ھا!

هه ستنگس:

ئه وهی پوورت تۆی بۆ داناوه؟ ئه مهی هینده مه ترسی لی
ئه که م؟

مس ن:

دلنیات ئه که م، که نابی هیچ مه ترسی لی بکه یت. ئه گهر
ئه زانی چه ند به دل له من بیزاره، ههر ئه ییه رستی، پلکم
ئه مه ئه زانییت، بۆیه بریاری داوه که هه زمان پی لیك بکات،
له راستیدا که وتوو ته ئه م پروایه که گویا له فه رمانه که یا
نه ختی سه رکه وتوو ه.

هه ستنگس:

ئه ی خه له تینه ری خۆشه ویست، ئه بی بزانی ده ستگیرانه که م که
ئه م هه له خۆشه م له دهس خۆم نه دا که له ته ک هاوړیکه مدا
هاتم تا کو خۆم به م خیزانه وه بناسیتم. ئه وانیه ئیمه یان
هیناوه له ژووره وهن، ئیستکه له بهر ریگای برینی ئه مړۆکه
ماندوو بوونه، به لام به و زوانه ئه حه سینه وه، ئه وسا ئه گهر
نرخدارترین ئافره تم بروای به هه ستنگس وه فاداری خویا
هه بی، ئه وا به م زوانه له فه ره نسا دئه به زین، ئه و شوینه ی
که ته ناته له ئیوان دیل و کۆیلانیش ریژی دلداری و ژن
هینان ئه گیریت.

مس نیقیل:

زۆرجار پیم وتوویت: که هه رچه نده ئاماده م بۆ به قسه کردنت،
دلیم ههر له میراته بچکۆلانه که م به رنابی، به شی زۆریم له
مامه وه بۆ به جیماوه، بری هیندوستان، ئه مهش هه مووی
خشل و گه وه ره. ده میکه له بهر پوورم ههر ئه خوینم به لکو

بەداتى بەخۆمیانەوه بکەم، وا بزانی وەختا لە ژێر چەنگیا
دەریان بێنم. هەر کاتێک کەوتەوه دەستم، ئەوسا ئەبینى کە
ئامادەم خۆم و میراتەکەم بکەم بە ئى تو!

هەستەنگس:

بەلامدا لەو پرۆپوچە بى نەرخانە! من بەتەنیا توۆم ئاواتە. لەم
ماوەیەشدا نابى مارلۆ ھاوڕێم بەهەلەى خۆیدا بزانی، چونکە
هێندە شەرمە ئەگەر لەناکاوا بە ئاگا بێت ئەوا دەست بەجى
لەم مالدەدا را ئەکات، پێش ئەوەى پیلانەکەمان بکەوێتەگەر.

مس نیقیل:

ئەى چۆن ئەتوانین هەتاسەر بى خەلەتین! مس ھاردکاسل
ئێستە لە پیاسەکردنا گەراوەتەوه، چى ئەبى ئەگەر خۆت لادە،
ئا وەرە ئەملاوہ.. (تەگبیر ئەکەن).

(مارلۆ یەتە ژوورەوه).

مارلۆ:

ھاتووچۆى ئەم خەلکە باشانە لە توانای خستم. خانەخوێیەکەم
بەشەرم و شورەى ئەزانى بەتەنیا جى بهیلى، جا بۆیە نەك
ھەر خۆى بگرە پیرەژنەکیشى ھەمیشە بە دوامەوہن، ھەرەھا
باسى نان خواردن لەگەڵ ئێمەدا ئەکەن. ئەوسا ئەبى دەستى
ھەموو ئەندامەکانى تری خێزانەکە بگوشین، سەیری چیمان
لێرە تووش ھات؟

هەستەنگس:

خۆشەویستم، چارلس! رێگەم بدە با پیرۆزباییت بکەم.
نەرخدارترین ھەلکەوت! ئەزانى کى ئێستیکە دا بەزیوہ؟

مارلۆ:

بیرم بۆ کهس ناچیت.

هه ستنگس:

ده ستگیرانه کاغان، رۆلهم، مس هاردکاسل و مس نیقیل، ریگهم
بده تا مس نیقیل، خوشه ویسته کهمت پی بناسینم، له گهشت
و سهیرانا ئه بن، له گه پانه وه دا هاتونه ته ئیره. تا ئه سپی
حه ساوه وهر بگرن، تا ئیستیکه مس هاردکاسل چوووه ئهم
ژووره وه، زوو ئه گه پیته وه، ئهمه به ختی خۆمان نه بوو ها!

مارلۆ: (بۆخۆی)

تازه به هه موو باریک له خه م و ناخوشیدا تیر بووم، ئه واه شتیکی
که پهیدا ئه بی تا به یه کجاری بمشیوین.

هه ستنگس:

ئه لپی چی؟ ئهمه چاکترین هه لکه وت نییه له گهردوونا؟

مارلۆ:

ئۆه، به لپی به ختیکی باش کۆبوونه وه یه کی ئیجگار دلگر، ته نیا
جۆرج تۆ ئه زانی جلوبه رگمان ریك نییه چی ئه بی ئه گهر ئه و
شادیه مان به یانه به یانی؟ سبه ی له مالی راسته قینه ی خۆیانا-
ئاوا باشته- بگره به جی و به ریزتریشه- هه لی بگره بۆ به یانی
ئه یه وئ بپروا).

مس نیقیل:

ئهمه به هیچ کلۆجیک نابی، گه ورهم ئهم ره سمیاته ی تۆ
دلی یارت ئه رهنجین، شپرزهی جلوبه رگت نیشانه ی ئه دا که
چه ند بۆ ئه و بی ئارامی، له گه ل ئهمه شدا ئه و ئه زانی که تۆ
هاتووی بیگومان ئه یه ویت چاوی پیت بکه وئ.

مارلۆ:

ئەى شەيتان! من چۆن تواناي ئەمەم ھەيە؟ ھىم! ھىم!
ھەستەنگس، تۆ نابى پىرۆيت، خۆت ئەزانى ئەبى يارمەتىم
بدەيت. ئاشكرايە كە چەند سەبر ئەبىم! تەنيا ناچارم پىويستە
نەختى ئازادىي پەيدا بىكەم.. ھىم!

ھەستەنگس:

پشت، ھەى پىاۋ! ھەر يەكەم جار ترست بىشكى ھەموۋى
بەسەر ئەچى، خۆت ئەزانى ھىچ نىيە، ئافرەتتىك نەبى.

مارلۆ:

بەلى ئەمەشە كە لەگشت ئافرەتتىك زياتر ئەترسم بەرەو روۋى
بىم!

(مىس ھاردكامل لەشپۆھيە ئەودا كە لە گەراندە گەرايتتەۋە، يەتە ژوورەۋە).

ھەستەنگس: (پىكتريان ئەناسىنى):

مىس ھاركاسل، مىستىر مارلۆ. زۆر بەمەدا ئەنازم كە دوو كەسى
بەرزى ۋەك ئىۋە كۆپكەمەۋە كە ھەر يەكەكتان ئەيەۋى ئەۋىتر
بىناسى ۋ رىزى بىگىت.

مىس ھاردكاسل (بۆخۆى):

ئەۋا بە جەنتلىمانى بى فىزى شەرمى خۆما گەشىتم
(پاشماۋەيەك لە بىدەنگى كە مارلۆ تىايا شىپىزە ۋ شىۋاۋە).
زۆر گوشادىم گەۋرەم كە بەسەلامەتى گەشىتۋى، بىستۋومە لە
رېگادا توۋشى چەند چەلمەيەك بوون. ۋەك بىزانم لەم كارەتا
ئەۋەى ناچار بوۋىت رەخنى لىبىگىت لەۋە زياتر بوۋە كە
بە دلتاچوۋى.

مارلۇ:

بىم بەخشە، خاتوون، ھەمىشە من بە شوپىن بەزم و رەزما
گەراوم، چونكە شىتتى و بى مىشكى زۆربەى خەلك ھەردەم
ھۆى سەپروخوشىيە.

ھەستىنگس (بۇ مارلۇ):

براڧۇ.. براڧۇ، لە ژىنتا قەت لەمە چاكتى نەدواوى، باشە، مىس
ھاردكاسل، ئەبىنىم لەگەل مىستىر مارلۇدا زۆر چاك راھاتوون، وا
ئەزانىم مانەۋەى ئىمە ئەم ھەلكەۋتەتان لى ئالۆز ئەكا!

مارلۇ:

نەخىر، نەخىر مىستىر ھەستىنگس. مانەۋەتان لاي ئىمە لە ھەموو
شىتتىك دىگىرتىرە. (بۇ ھەستىنگس) تووبى خوا، ھەستىنگس! قەت
خوانەخواستە بەتەنيا بەجىم ناھىلى؟

ھەستىنگس:

مانەۋەمان گىتوگۇتەن تىك ئەدا، بۆيە وا ئەچىنە ژوورەكەى تر.
(بۇ مارلۇ) كابرا، ئەى ناتەۋى (ئىمەش) نەختىك لە بابەت
دەردى خۇمانەۋە، بدوئىن؟ (ئەچنە دەرەۋە).

مىس ھارد (پاش بىدەنگىبوتىك):

ئومىد ئەكەم، گەۋرەم ھەر تەنيا سەپىركەر نەبوۋىت، چونكە
ئەشى ھەندىك بە ئافىرەتەنەۋە خەرىك بوۋىت.

مارلۇ (ئەكەۋىتە مەترىيەۋە):

بىم بەخشە خاتوون، مىن... مىن.. مىن.. تا ئىستە ھەر
ئەمەندەمخوئىندوۋەتلىگەمئەۋپايەيەكەھاۋاتايانېكەم.

مىس ھارد:

ئەمەش ھەندىك ئەلئىن خراپىتىن رىگايە بۇ دەسكەۋتەنىان.

مارلۇ:

ئەشئى واين خاتوون. تەنيا من ھەز ئەكەم كە گفتوگۆ بەس
لەگەل دانا و ژىرەكانيانا بکەم. بەلام ئەترسم، خانم تۆم زۆر
ماندوو کردبى.

مس ھارد:

نەخىر. نەخىر ھەرگىز گەورەم، من خۆم لەھەموو شتەك زياتر
ئەم چەشنە گفتوگۆيەم لاخۆشە. ئەتوانم ھەتا ھەتايە گويى
بۆ شل بکەم. لە راستيدا زۆرجار واقم وپ ئەمىنى كە چۆن
ئەو تەرەزە پياوانە ھىچ بەم چەشنە خۆشايە جارەكياانە شاد
ئەبن لە كاتىكدا ھىچ بەدلا ناگەن.

مارلۇ:

ئەمە نەخۆشايەكى مېشكە، خاتوون. لەبەر ئەمە خەلكى
ھەموو زەوقيان جياوازە، ھەندىك ھەن كە ئم.. ئا.. ئم..

مس ھارد:

باشت تى ئەگەم، گەورەم. ئەلئيت، ئەو كەسانەى بە شوين
رابواردنى خۆشى راستەقىنەدا ئەگەرپن، وا دەرئەخەن كە بىز
لەو شتانە ئەكەن كە چنگيان لئوگىر نابى.

مارلۇ:

بەلى، ئەمە واتاي منە، خاتوون، تەنيا تۆ زۆر باشتەر و جوانتر
دەرت بىرى. من ناتوانم سەيرى.. ئا..

مس ھارد: (بۆخۆى)

كى ئەتوانى بە مەيلى (بى شەرم و روو)! (بۆ مارلۇ) تۆ
گەورەم نيازت وابوو سەيرى..

مارلۆ:

نیازم وابوو، خانم سهیری، لیم مه گره، خاتوون، له بیرم چوو
نیازی سهیرکردنی چیم ئە کرد.

مس هارد: (بۆخۆی)

سویند ئەخۆم منیش له یادم چوو! (بۆ مارلۆ) ئەتووت، گه ورهه
که له زهمانی ئەم دوو پرووییه، شتێک له بابەت دوو پرووییه وه
گه ورهه.

مارلۆ:

به لێ، خاتوون لهه ده وره ییه دوو پرووییه دا، زۆر کهه کهس ههه
که ئا- ئا- ئا

مس هارد:

به تهواوی ئەزانم چی ئەلێت، گه ورهه.

مارلۆ (بۆخۆی):

ئۆف خواجه! من خۆم ئەمه نده تیناگهه.

مس هارد:

گه ورهه ئەتهوێ بلیت لهه سه رده می دوو پرووییه دا زۆر کهه
هه نه به ئاشکرا تف و له عه نه لهه کردارانه ناکهه که خۆیان
به دزیه وه ئەیکهه. ئەگه ر ستایشی داوین پاکیه بکهه وا
ئەزانن هه چیه له سه ر نه ماوه!

مارلۆ:

راسته، خاتوون، ئەوانه ی داوین پاکیه پری زاریانه، خۆیان
تنۆکیان له ده روونا نییه، به لام هه چ گومانم نییه که وه رسم
کردوویت خاتوون.

مس ھارد:

نەخىر، نەخىر، ھەرگىز گەورەم. شىۋەى گىتۇگۆت ئەمەندە
ناياب و دىگرە، ئەم ژىنە، ئەم تىنە، ئا تىكايە گەرەم، درىژەى
پىيدە.

مارلۇ:

بەلى خانم ئەمگۈوت چەند ھەلىك ھەيە، كە پىۋىستى
ئازايەتىن خانم، گشتى ويران ئەكات و ئىمەش ئەخاتە ئا- ئا-
ئا-

مس ھارد:

من بەتەواۋى لەگەلتام، نەبوونى ئازايەتى لە ھەندى ھەل، وا
ئەكا مەرۇف خۆى نەزان بكا، لەو كاتەدا كە تازە گەرم ئەبىن
ئاۋمىدما ئەكات. تىكايە درىژەى پىيدە.

مارلۇ:

بەلى، خاتوون لەم بابەتەۋە بدوئىن، تەنيا ۋەك بزەنم مس
نىقىل لە ژوورەكەى ترا چاۋەرۋانىمان ئەكات و بۆ ھەموو
جىھان چىتر ئازارت نادەم.

مس ھارد كاسل:

من رەخنەم ھەيە، گەورەم سوئىدت بۆ ئەخۆم بە درىژايى
تەمەنم بەم چەشنە نەخافلاوم. تىكايە درىژەى پى بدە.

مارلۇ:

بەلى، خاتوون ئەمويست، بەلام وامس نىقىل ئەيەۋى بچىت بۆ
لاى، خاتوون رىگەم ئەدەيت لەگەلتا بىم؟

مس ھارد:

كەۋاتە وا من بەدۋاتا يەم.

مارلۇ (بۇخۇي):

ئەم گەتوگۇيە رىك و نايابە بۇ من بەس بوو (ئەچىتە دەرەوہ).

مس ھارد: (بەتەنيا)

ھا! ھا! ھا! ھىچ دىتتىكى لەمە ھەستدارتر ھەبووہ؟ گومانم نىيە، لەو ماوہىدە بە ھىچ كلۇچىك سەيرى رووى نەكردم، لەگەل ئەمەشدا، كابرا ھەرچەندە زۆر شەرمەنە، بەلام ئەوہندە رەزاگران نىيە. تىگەشىتنى ھەيە تەنيا ھىندە لەناو مەترسىيا شاراوہتەوہ كە لە نەزانىن زياتر خەلك ماندوو ئەكات. ئەگەر نەختىك فىرى بە خۇبروايى بكم، بىگومان ئەمە خزمەتتىكە بو كەسىكى ناسيار، بەلام ئەو كەسە كىيە؟ ئەمە، بى درۆ، پرسىيارىكە خۇشىم ناتوانم وەلامى بدەمەوہ.. (ئەچىتە دەرەوہ). (تۆنى و مس نىقىل يەنە ژوورەوہ، مسز ھاردكاسل و ھەستنگس دوايان كەوتوون).

تۆنى:

بو بەدوام كەوتوويت، پوورزا؟ سەرم سۇرماوہ چۆن شەرمەزار نايىت ھىندە خۆتم بەملادا ئەدەيت؟

مس نىقىل:

ئومىد ئەكەم پوورزا، يەكىك بتوانى خزم و خۇشى خۇي بدوئىنى بى ئەمەي ھەست بە عەيە و شوورەيى بكات.

تۆنى:

وايە بەلام ئەزانم چ جۆرە خزمایەتەكت لەمن ئەوئ، ئەمەشت دەرئەچى (مس رىكىنس) لە (كروكدلىن) بەنامە بو من ئەنیرىت. تكاىە مۇدەي سەرم چۆن دىتە بەرچاوت، مستر ھەستنگس؟

هەستىگىس:

زۆر جوان و رېكە، خانم وا بزانم ئارايىشگەرەكەتان فەرەنسىيە؟

مىز ھارد:

نەخىر، قوربان، بەدەستى خۆم كىرەومە، ئەم مۆدەيەم لە گۆڧارى
”مىمۆراندۆمى ئافرەتانهو“ لەسەر وئەيەك ھەلگرتووھ كە سالى رابوردو
دەرچوو.

هەستىگىس:

وايە! سەرىكى ئاوا لەلايەكى سىنەما دياربى، شايانى ئەوويە
كە ئەمەندەى (مايورىس خان)ى چاوى سەرىكەرانى بەدواوھ
بىت.

مىز ھارد:

سوئند ئەخۆم كە لەو رۆژەوھ خۆ جوانكردنى پەيدا بووھ
ئافرەتەك نەماوھ كە نەگۆرابى، جا ئەبى خەلك نەختەك لە
جلوبەرگى بخەفتى، ئەگىنا ئەبى خۆى بشارتەوھ.

هەستىگىس:

بەلام لەھەر بەرگىكا، ئەمە ھەرگىز لەگەل تۆدا روونادا،
خاتوون (كرنۆشى بو ئەبا).

مىز ھارد:

لەگەل ئەمەشا نازانم چۆن خۆم لەبەر بكەم لە كاتىكدا پارچە
جىماويكى كۆنى وەك مىستەرداكاسل لەلاما بىت: تا ئىوارە بوى
بىسىم گويى پى نالەقى. چەندم لەگەل كىرەووھ كە تووكە
زەردە سىپاتە خۆكردىەكەى سەرى فرىدا و سەر رووتەكەى بە
بۆدرە وەكو لۆردپانلى سواخدا!

هه ستنگس:

تۆ راستی خاتوون، چونكه ههروهك له ناو ئافرهتا ناشیرینییهك
نییه، بهم چهشنه له ناو پیاوانه تاقه پیریك نییه.

مسز هارد:

به لام ئەزانی وه لامي چی بوو؟ به تهوسه وه گوتی: ”من گوايه
له مه دا مه رامم ئەوه بووه به خۆم قژه خو کردییه که ی بکه مه
سه رم“.

هه ستنگس:

ئوه قسه ی کردن نییه! له ته مه نه دا ئەبی چیت ئاره زوو
بی ئەمه بکه یته بهر، پیویسته که لیت بیت.

مسز هارد:

تووبی خوا، مستر هه ستنگس، چ ته مه نیک ئەمروکه له شارا زۆر
له باوه؟

هه ستنگس:

ماوه یهك له مه و بهر ته مه نی چل سالی له باوا بوو، به لام
بیستوو مه که ژنان به ئومیدن له زستانی داها توودا په نجا
سالی بکه ن به مۆده!

مسز هارد:

به راستیته! کهوا ته مه نی بو ئەو مۆده یه زۆر ساوا ئەبم!

هه ستنگس:

ئێستیکه هیچ ئافره تیک له چل سالی رت نه بووبی خشل
به خویدا ناکات. بو وینه ئەم ئافره ته ناوی نازانم له ناو
کۆمه لیکي به ریزا، به کۆرپه ی ساوا ئەژمیردیت.

مسز ھارد:

دەنا ئەم خوارزايەم خۆى بە ژنىكى وەك ئىمەمانان دائەنى و
لەپىرەكانمان پتر ھەز بە خشل و گەوھەر دەكات.

ھەستىنگس:

ئەمە خوارزاتە؟ كەواتە ئەبى، ئەگەر ھىچى لى بزانم، ئەم
ھەرزەكارەش برات يىت؟

مسز ھارد:

نەخىر، ئەمە كورمە، گەورەم. ھەردوو بۆ يەكتى دانراون.
سەبرى گالتە و يارىيان بکە، روژى دە جار ئەتۆرىن و ئاشت
ئەبنەو، ئەلىلى لە ئىستەو ۋن و مىردى بەراستىنە. (بۆ ئەوان)
تۆنى كورم ئەوا چ باسكى خۆشە ئەمشەو بۆ پوورزات
ئەكەيت؟

تۆنى:

چ باسكى خۆشى بۆناكەم، تەنيا ئەلىم دەردىكى زۆر گرانە
كەسك بەمجۆرە وازت لى نەھىنى، ئۆف خوايە! لەم خانوودا
جىگەيەكم بۆ نەماو تەو كە تيايا تەنيام جى بھىلن، تەوئە
نەبى.

مسز ھارد:

گوئى مەدەرى، خوارزا، ئازىزەكەم ئەم لەلايەكىترا بە دواتا
ئەگەرى.

مس نىقىل:

پوورزام خۆرا نىيە وا ئەكا، لە پىش چاوى لەگەلما بەشەر
دېت تا بەتايەتى لە بەينى خۆمانا بى بەخشم.

تۆنى:

نه خیر ئەمه ویت هه تا هه تايه نه مدوینیت.

مسز هارد:

ئاخ! چه ند مۆن و شه رمنه! تو خوا مستر هه ستنگس له ده م
و لووتا هه ر له یه كدی ناكه ن؟ پشت له یه كتری بكه ن، لاوه
چاكه كانم، به لكو مستر هه ستنگس باشتان ئەبینی، تۆنى وه ره.

تۆنى:

پیت ئەلیم چاكتر ئەمه بوو وازم لیبینی (خوی به نیقیل
ئەپووی).

مس نیقیل:

ئۆف خوایه! سه ری شكاندم.

مسز هارد:

ئهی درنده! تۆنى شووره ییه! شه رمت به خو بى، تو لای خو ت
پیاویت! چۆن ئاوا ئەكه یت!

تۆنى:

ئەگه ر پیاوم ده میراتی خۆم له ده ست نى. به خوا ناهیل م
چیتر ئەوها شیتم بكه ن!

مسز هارد:

بى ئەمه گ، ئەم چاكه یه م ئەده یته وه له پاداشتی ئەو هه موو
ماندوو بوونه مه وه به فیرکردن و پیگه یاندنتا؟ من كه بی شكه م
راژاندوو یت، ئەم زاره جوانه م به كه وچك تیرکردوو ه! ئەم
سوخمه یه م به ده ستی خۆما بو نه کردو یت تا (جه نتل) ده رچیت!
هه ر من كاروبارم هه لئه سووړاندوو یت؟ چه ندت بو گریاوم!

تۆنى:

بە خوا بەخۇپايى نەگريايويت، چونكە ئەوۋەتى من لەدايك
بووم ھەر دەرمانت داومەتى.

مسز ھارد:

گشتى بۆ چاكەى تۆ نەبوۋە، ئەژدەھا؟ ھەموۋى لەبەر تۆ
نەبوۋە؟

تۆنى:

كەواتە ئەمەۋى خۆم و چاكەم بە تەنيا جى بىلى، ئەوكاتە
منەتم لەسەر بکە كە بىمەۋە سەرخۆم ئەگەر ھىچ چاكىم
بىت با بۆ خوا بى.

مسز ھارد:

ئەمە بوختانە، كەى كە لەسەرخۆت بى، من ئەتېنىم؟ نەخىر،
تۆنى ئەو ھەلە با ئەچىتەۋە مەيخانە يا كۆرىتى سەگان.
كەى من خۆشى لە وشە رەقەكانت ئەبىنىم؟ ۋەى جانەۋەرى
دۆ رەق؟

تۆنى:

خوا ھەلناگرى دايە وشەكانى تۆ لەھەموۋى دېندەتر و رەقتىر.

مسز ھارد:

تۆنى خوا وېنەى خۆى ھەيە؟ ئاھ، ئەزانم ئەيەۋى دۆم ورد
بكا، وا ديارە ئەمەى ئەۋىت.

ھەستىنگس:

خاتوون خان، رېم بدە نەختىك ئامۇژگارى ئەم لاۋە بکەم،
بىگومان ۋاى لىئەكەم فەرمانى خۆى بزانىت.

مسز ھارد:

زۆر باشە، من ئەچمە دەرەۋە، ۋەرە خوارزاي خوشەۋىست. مستر
ھەستنگس، ئەيىنى توۋشى چ بەلایەك ھاتووم. ھىچ ئافرەتتىكى
بەسەزمان ئاۋا دوۋچارى كوپكى بى غەكى، زيان بەخشى
جوانى، خوين شيرىنى ئازىز بوۋە؟
(مسز ھارد كاسل، مس نىقىل، ھەستنگس، تۆنى ئەچنە دەرەۋە).
تۆنى (گۆرانى ئەلئ):

لاۋىك ھەبوۋ بە سۋارى ئەپۋىي، ئارەزوۋىي پىك نەئەھات.
لىدە- دوۋ دىلوۋ دى- گوئ مەدەرە ئەۋ ئافرەتە. ۋاز يىنە بابگرى.
گرىن دەرمانى دەردى دلىەتى. چەند جارم لەگەل خوشكما
بىنيون پىكەۋە بو سەعاتىك لەسەر نووسراۋىكا گرياون.
گوتوۋيانە چەندى نووسراۋەكە زياترى گرياندوون ئەمەندە زياتر
خوشيان ويستوۋە.

ھەستنگس:

كەۋاتە ئەيىنم تۆ دۆستى ئەم ئافرەتانەيت، لاۋى نازدار؟

تۆنى:

من وام بو دەرئەكەۋىت، ئم..

ھەستنگس:

تەنانەت ئەتوانم بلىم دۆستى ئەۋ ئافرەتەش نىت كە دايكت
بۆتى ھەلبىزاردوۋە؟ لەگەل ئەمەشا من بە كىژىكى نازدارى
ھيمنى ئەيىنم.

تۆنى:

ئەمە لەبەر ئەۋەيەكە تۆ ۋەك بەندە نايىناسى، ئۆف خوايە!
من زۆر چاك ئەيناسم، لەروۋى زەۋىدا يەكىكى ئاۋا توۋرە و

تەنگاۋ و شەپراۋى و بەدخوۋ نادۇزىتەۋە.
ھەستىگىس (بۇخۇي):

ئەمە مژدەيەكى ھاندەرە بۇ ھەزلىكەرئىك.

تۆنى:

ئاۋاي ئەناسم، بەخۋا ئەمەندە فرتوفىلاۋىيە ھەر لە كەرويشكى
ناۋ لانىۋە دارو دەۋەن و جەۋانە ئەسپ لەكاتى شەبەقى بەيانا
ئەكات.

ھەستىگىس:

دەنا من بە دانا و ھمىنى تى ئەگەم.

تۆنى:

ئاي، لەناۋ خەلکا، بەلام كە ئەگاتە دەستە خوشكانى ئەنجا
بزانە چۆن ھەندەي يەكانە بەرازيكى خەسيوى ناۋ دەرگا بە
بۆرە بۆرە.

ھەستىگىس:

ئەم بى فىزى و ساكاريىە و لەسەرخۇيىە دلى گرتوۋە.

تۆنى:

راستە، بەلام ھەر نەختى جەلەۋى بۇ شل كە، دەس ئەكا
بەپاشەلووشكە، ئەوسا ئەزانى چۆن لەناۋ گۇماۋدا زىرمەت
لېۋەيەت.

ھەستىگىس:

بەلئ، تەنيا ئەبى دان بە جوانيا بنىيت.

تۆنى:

كۆرە ھەموۋى خۇجوانكردنى سوور و سپاۋە. ئاخ، ئەگەر (بىت
بۆنسەر) ت ئەبىنى ئەنجا باسى جوانيت ئەكرد. ئۆف خوايە،

لەبەر ئەو دوو چاۋە گەش و جوان و ئەو كۆلمە سوورگول و
خىرپانە! دوۋى ۋەك ئەمەى تى ئەبى.

ھەستىگىس:

باشە، چى ئەلىت، گەر ھاۋرپپەك لەم دەرد و بەلايەت رزگار
بكا؟

تۆنى:

كۈا برادەرى ئاۋا لە كۆيە؟

ھەستىگىس:

ئەگەر مىس نىقىل بەرى و تۆبۆ كامەرانى و يارت جى يىلى،
ئەۋا سوپاسى ئەكەيت؟

تۆنى:

ئاي، بەلام كۈا ئەم جۆرە دۆستە؟ چۈنكە كى نىقىلى ئەۋىت؟

ھەستىگىس:

من ئەۋ كەسەم، ئەگەر تۆ نەختى يارمەتىم بەدەيت. ئەۋا بۆ
فەرەنسايى ھەلئەگرم و ھەتا ھەتايە گۆيت لەدەنگ و باسى
نامىنى.

تۆنى:

يارمەتەيت بەدەم! ئۆف خۋايە! بەخۋا تا دۋا تىۋكى خۋىنم،
جۋوتە ئەسپىك ئەبەستىم بە پەيتۈنەكەۋە كە لەچاۋ تروكانىكا
بتان رفىنن. ئەشى بەشىكى مىراتەكەشت بۆ بېچرىنم، لە
خىل و گەۋھەر كە خەۋىشى پىۋە نابىنى.

ھەستىگىس:

خۆشەۋىستە بەرپزەكەم، ئەمە لەگەنجىكى ئازا و بە ۋىژدان
ئەۋەشىتەۋە.

تۆنى:

كەواتە وەرە وەپېش ئەمەى لىك بىرازىين، ئەبى زياتر ويژدان
و ئازايەتيم بىينى (گۆرانى ئەلى: ئىمە ئەو منالايەن لە دەنگ
دەنگ ناترسين. لەو جىگەيەدا كە تۆپ وەك ھەورە تىشقە
گرمەيان يەت). (ئەچنە دەرەو).

(پەردە).

(به شی سییه م)

(مستر هارد کاسل به ته نیا یه ته ژووره وه)

مستر هارد کاسل:

ئه بئ هاورپی کۆنم، سیر چارلس، نیازی چی بئ که کوره که ی
به ساویلکه ترینی که نجی شارا دائه نئ؟ به لای منه وه له هه موو
که سئ ناپه سندرته، هه ر له ئیسته وه کۆرسییه که می داگیر کرد که
له رۆخ ئاگردانه که یه وه پیلاره کانی له هه یوانه که دا فریدا و داوام
لئ ئه کا ئاگاداریان بم. زۆر هه ز ئه که م بزانه ناپه سه ندیه تی
که ی تا چ ئه ندازه یه ک له کیژه که ما کار ئه کا. بیگومان له دلئ
ئه داته وه.

(مس هارد کاسل یه ته ژووره وه، جلی ساده ی له به رایه).

مستر هارد کاسل:

باشه، کیژم، ئه بینم وه ک پیتم وتی به رگت گۆریوه، له سه ر
ئه مه شه وه، وا بزانه م هیچ له گۆری نه بوو.

مس هارد کاسل:

گه وره م، به جیه جیکردنی فه رمانه کانت هینده دلخۆش ئه بم بئ
ئه وه ی گوئ بدمه مه چۆنییه تیان، ئه یانگرمه ئه ستۆم.

مستر هارد:

له گه ل ئه مه شا، کیت هه ندی جار چه ند هۆیه کت ئه ده می،
به تاییه تی که ئیمرو ده ستگیرانه ساویلکه خۆشه ویسته که تم
پیشکه ش کردی.

مس هارد:

ئاوات لیکردم چاوه پروانی شتی سه یر و له عاله م به ده ر بم،

كه چى ئه بىنم خوئ پيشى له قسه كانى توش برپوه ته وه له
باسى ئه وا.

مستر هارد:

له ژينا هه رگيز بهم چه شنه سه رسام نه بووم، هه موو
بيرو باوه پى ئالۆز كردم.

مس هارد:

من كه سى وهك ئه وهم نه ديوه، به راستى پياوى دونيايه.

مستر هارد:

ئاي، گشتى له گه رانا فيرى بووه، چۆن خله ناويك بووم كه
باوه پركه م لاويك به گه ران فيرى ساده يى بيت.

مس هارد كاسل:

ئهمانه بو ئه وه مووى سانايه.

مستر هارد كاسل:

دياره زۆر سوودى له هاوپرئى به دو وه ستايه كى فهرنساوى
هه لپه رينا وه رگرتووه.

مس هارد:

بئ سوو، بابه گيان، به هه لپه چوويت، وه ستايه كى فهرنساوى
هه لپه پركى هه رگيز ناتوانئ ئه و روانينه پر ترسه و ئه و شيوه
شپرزهييه ي فير بكات، ئه و ره وشته شه رمنيه.

مستر هارد:

روانين و ره وشتى كئ، ساوا؟

مس هارد:

ئى مستر مارلۆ، له يه كه م بينينا بۆم ده ركه وت.

مستر ه:

که واته یه که مین دیدهنیت له خشته ی بردوویت، چونکه من وا
تینه گهم به دترین یه که م بینین که واقعی ورد کردیم هی ئه وه
بووه.

مس هارد:

به راستی، گه ورهم تو گالته ئه که یت. من نه مدیتوو ه که سی
ههنده ساویلکه بی.

مستر هارد:

گویه توش گالته ناکه یت؟ بهنده له ژینا ناپه سهند و سه گیک
ئه وتوم چاو پی نه که وتوو ه.

مس هارد:

زور سهیره، ئه مه نده ریزی گرتوو مه، به دیده نیم خویی
چه ماندوته وه، زوبانی به ستراوه، سهری له به رخوی ناوه و چاوی
برپوه ته خا.

مستر هارد:

که چی له گه ل منا به ده نگیک ی بهرز و شیوه یه کی خانه دانانه وه
جوولاهوته وه ئه تووت سه د ساله نان و پیوازی له گه لدا
خواردوو مه. به جوړیک خوینی له شی به ستوو مه.

مس هارد کاسل:

له گه ل منا ئیجگار به ریز جوولاهوته وه، خو و رهوشتی ئه م
زه مانه ی هه لسه نگاند، ژیری ئه و کیژانه ی په سهند کرد که
پیناکهن، هه میسه به داوی به خشین و لیبوردا هه راسانی کردم
که گویه ماندووی کردیم، له دوا ییدا به داهاتنه وه ی ریزگرتن
و ”خاتوون“ بو هه موو دنیا من دوات ناخه م” چوو ه ده ره وه.

مستر ھارد كاسل:

بە جوړى گفتوگوۋى لە گەل منا كرد وەك لە روژى لەداىكبونيا
منى ناسيڻ. بىست پرسىارى كرد بى ئەوھى چاوھپروانى
وہ لاميڪ بىت. ھەزاران رەخنەى لەقسەو باسەم گرت، لەو
كاتەى چاكترين چىروكى (دوقى مالبورۆ و شاكوور ئوگىنس“م
بو ئەگىرايەوھ پرسى ئەگەر (عارەقىكى) باشم ھەبى؟ ئاوا
كىت، داواى لە باوكت كرد، گوايە (عارەق-فرۆشە).

مس ھارد:

پيوستە لەمن و توو يەكئىكمان بەھەلەچووبين.

مسز ھارد:

ئەگەر ئەو كورە بىت كە خوۋى دەرخت، بپارم داوھ ھەتا
ماوھ تەمايى بەتو نەبىت.

مس ھارد:

ئەگەر ھەندە تووش و بەدبىت، ئەوا نيش لەسەر ئەم
رايەيەم.

مستر ھارد:

كەواتە لەمەدا يەكئىن كە نەمانەوئىت.

مس ھارد:

بەلئ، تەنيا چەند مەرجيڪ ھەيە، چونكە ئەگەر توو نەختى
زياتر پەسندت كرد، بەرپرترت ھاتە بەرچاو، من ئازاتر و
سوورترم زانى، نازانم خوۋى كابر پياويكى تەواو، لە راستيدا
ئيمە لە لاديدا زور تووشى ئەم جوړە كەسانە نايين.

مستر ھارد كاسل:

ئەگەر بەم جوړەمان دىت، بەلام ئەمە روو نادات. يەكەمىن

بینین کاری له کارترازاند، من لهم بابته وه هیچ بهه له ناچم.

مس هارد کاسل:

له سه ره مه شا، ئه شى گه لى شتى باشى له بالادابى.

مسز هارد:

ئای گهر ئافره تىك رای له به ژن و بالا و رووی كه سى بوو، ئه نجا به گویره ی دلى خو ی بیر له خوو رهوشتى ئه كاته وه، لای وایه دهم و چاویكى نازدار له جياتى هه ست و بیرى به رزه و شوخیكى لاوچاك هه موو چاكه و پاکیه.

مس هارد:

ئومید ئه كه م، گه وره م، لهم گفتوگو یه تا كه به په سه ند كردنى هه ست و بیرى منا ده ستى پى كرد، به تیز و فیز كردن به تیگه یشتنما كۆتایى نه یه ت.

مسز هارد:

بم به خشه كیت، به لام ئه گهر ئه و نا په سنده بتوانى له گه ل گورگا گوشت بخوا و له تهك مه را شین بكا، ئه وا زۆر نزیکه هه ردوولامان رازی بكات.

مس هارد:

باشه كه بیگومان یه كى كمان به هه له چووین، چى ئه بى ئه گهر له مه زیاتر تا قى كردنه وه و لى كۆلینه وه بكه ین؟

مستر هارد:

باشه، من ئه یكه م، ته نیا دنیابه كه من راستم.

مس هارد:

سووت نه بى كه منیش زۆر بهه له نه چووم.

(ئه چنه ده ره وه.)

(تۆنى يەتە ژوورەو، سەنووقىكى بچووكى لەدەستايە، را ئەكا.)

تۆنى:

خوایە! دەسم بەسەراگرتن، ئا ئەمەتان ھەموو ملوانكە و خشلى
پوورزام، چۆن ئەبى دايكم ئەو بەسەزمانانە لە میراتى خويانا
بەش براو بكا؟ ئەھا، مس ھارد، ئەوا تۆى؟
(ھەستنگس ئەچىتە ژوورەو).

ھەستنگس:

ھاوپرى خۆشەويستەكەم! لەگەل دايكتا چىت كىردوو؟ ئومىد
ئەكەم بە نىشاندانى بەدرۆ ھەزلىكردنى پوورزات و بەمەدا كە
ئارەزووى پىكھاتنەو ئەكەيت دلىت دايىتەو؟ لە ماوہيەكى
كەما ولاخەكانمان ماندوويان ئەھەسەيتەو و بۆ راكردن ئامادە
ئەبين.

تۆنى:

ئەمەش لە رىگادا پىويستيان ئەبرى (سەنووقە بچكۆلەكەى
ئەداتى). ئەمە خشلى دولبەرتە. خۆت ھەلىگەرە و ھەركەس
ويستى پەلاماريان بدا لەسەرى بدە.

ھەستنگس:

بەلام تۆ چۆن لە ژىر چنگى دايكتا پچراندنت؟

تۆنى:

ھىچم لى مەپرسە، نىش ھىچت لەدەس نانيم، من بە
ياساى پەنجەم پچراندن. ئەگەر كىلىلى ھەموو دەرگا و دايەرەى
دايكم نەبى چۆن ئەتوانم ئەمەندە ھاتووچۆى مەيخانە بكەم
وہك ئەيكەم؟ مروقى داوين پاك ھەر كاتىك بۆى ھەيە دزى
لەخۆى بكات.

هه سنگس:

رۆژى هه زاران كهس ئه وه ئه كه ن، به لام درۆت له گه لدا نه كه م،
ئېستىكه ئه وه مس نيشيل لای پوورى هه ولى وه رگرتنه وه يان
ئه دا. ئه گهر له مه دا سه ركه وي، ئه وه جوانترين ريگه يه هه چ
نه بى بو وه ده ستخستينا نه وه.

تۆنى:

باشه، تو لای خوۆت تاقه تيان بكه، تا ئه نجامىك وه رته گرى.
به لام من زور به ته واوى ئه نجامه كهى ئه زانم، دايكم ئه گهر واز
له مانه بىنى كه واته واز له و تاكه دانه شييا به ينى كه له زار
ماوه.

هه سنگس:

به لام مه ترسيم له خه م و خه فت خواردنيا هه يه، كاتىك كه
به نه مانيا بزانيت.

تۆنى:

هه چ دلى خوۆت به خه مى ئه وه مه شكينه و گووى خوۆتى
مه ده رى. ئه مه ي بو كاكى خوۆت دانى. ناله و نووزه ي ئه وه
به لای منه وه باى پوولىك نينه. ئوف خوايه! كوپه ئه وه هاتن
ده رپه ره!

(تۆنى، مسز هاردكاسل، له گه ل مس نيشيل)

مسز هاردكاسل له راستيا كۆنستانتس تو منت شيت كردوه،
كيژىكى وهك تو خشلئى ئه وي؟ وه ختىكى زور ئه بى بو خشل و
خال، ئازيزه كه م پاش بيست سالىك ئاوا ئه م كاته كه جوانى و
لاوچاكي ت پيوستى به پينه و چاكردنه وه ئه بى.

مس نىقىل:

بەلەم خاتوون، ئەۋەى جوانى و نازدارى لەتەمەنى چل سالىدا
ئەگپىتەۋە، بېگومان لە بىست سالىا باشتريان ئەكا.

مسز ھارکاسل:

جەۋانى تۆ، خۆشەۋىستەكەم، پىۋىستى بە ھىچ نىيە، ئەم
كۆلمە لە خۆرسك سوور ھەلگراۋە كارى ھەزار رازاندنەۋە
ئەكات. لەگەل ئەمەشا بەرخم، لەم دەمەدا خشل لە گۆرپى
نىيە و بى باۋە. نابىنى چۆن زياتر لە نىۋەى ئەو ئافرەتانەى
ئەيان ناسىن خشل و زىپريان ئەبەنە شار و لە سۆرا و سپياو
بەۋلاۋە چىتر ناھىننەۋە؟

مس نىقىل:

كى ئەزانى، خاتوون، ئەلوئى كەسىكى بېگانە ئەو كاتە مىنى
بەتەۋاۋى بويت كە ھەموو زىپ و زەبىم لەگەلدا بىت.

مسز ھارد:

ئەم (شەرە) بەئاۋىنەت بکە، ئازىزەكەم، ئەنجا بزانە، ئەگەر
بەم چەشنە جووتە چاۋە پىۋىستىت بە ھىچ وردە بىرقەيەكەۋە
ھەبى؟ تۆ چۆنى تى ئەگەى، تۆنى، كزەى جەرگانم؟ تۆبى خوا
لە پىش چاۋى تۆۋە پوورزات بۆ جوانکردن ھىچى ئەۋىت؟

تۆنى:

ئەمە ئەشى لە دۋارۆزا رووبدات.

مس نىقىل:

پوورى خۆشەۋىستى خۆم، ئەگەر ئەزانى چەندە پى گوشاد
ئەبىم!

مسز ھارد:

بەلى، چەپكى گۈلى كۆينە. بەخوئا ئەمانە ھەر لەتۆ
ناوھىيەتە. ئەگەرچى وا تى ئەگەم بەم دەمە ھەر پېشم
پەيدا ناكړين. ئەشى ھەر ون بووېن.

تۆنى (بەتەنيا بۆ مسز ھاركاسل):

كەواتە بۆ ھەتا زوۋە ئەمەى پى ناليت؟ مادام ھەندە
ئارەزوويان ئەكات پى بلى ون بوون، بەمە نەبى دلى
داناكەوېت. تۆ بلى "دزراون" منىش بەشايەت دابنى، ئەوسا
خەمت نەبى.

مس ھاردكاسل (تەنيا بۆتۆنى):

تۆ ئەيزانى، ئازىزەكەم، من ھەر بۆ تۆ ھەليانئەگرم، جا ئەگەر
وتم دزراون، تۆ شايەتيم بۆ ئەدەيت، وا نىيە؟ ھى! ھى! ھى!

تۆنى:

قەت لىم مەترسە، ئۆف خوايە! بى سوو ئەلىم بەم دوو
چاوانەى خۆم بينيم كە دزراون.

مس نىقىل:

تەنيا بۆ يەك رۆژم ئەوېن، خانم. بەس رىگەم بدە بەناوى
يادگارى مردووان بەخۆميانەو بەكەم، ئەنجا دووبارە لاي خۆت
گليان بدەو.

مسز ھارد كاسل:

بى درۆ، كۆنستانس خۆشەويستم، ئەگەر ھەدۆزىيانەو، ھەرت
ئەگرتن. بەلام دلنات ئەكەم كە ديار نىنە، ھىچى بزنام ون
بوونەو نەماون. تەنيا لە ھەر شوينىكا بن ئەبى ئيمە ئارام
بگرين.

مس نىقىل:

بەمە باوەر ناكەم، تەنيا نىشانەيەكى ئاشكرايە كە ئەتەوئىت
بى بەشم بىكەيت. ئەزانم ئەمەندە بى نەرخ نىنە تا ئاوا بى
باك ھەلگىراىن، سووچى ون بوونيان لە ئەستۆى تۆيە.

مسز ھارد كاسل:

مەترسە، كۆنستانس، ئەگەر نەماىن، ئەوا خۆم تۆلەيان ئەژمىرم.
بەلام كۆرەكەم ئەزانى كە ئىستىكە ديار نىنە و نادۆزىنەو!

تۆنى:

ئەتوانم شاىەتى ئەو بەدەم. سوئند ئەخۆم كە ون بوونەو
نادۆزىنەو!

مسز ھارد كاسل:

ئەبى خۆت فېرى نەبوونى بىكەيت، خۆشەويستم. چونكە ھەرچەند
(سەرمايە) ون ئەكرىت نابى (ئارام)ى ون بىكەين. سەيرى پوورى
خۆت بىكە، بزانه من چەند ھىمن و لەسەرخۆم.

مس نىقىل:

ئاي كەس بە زيانى خەلكى ترەوە ناشلەژىت.

مس ھاركاسل:

تىناگەم چۆن كىژىكى وەك تۆ مەند و پىھۆش ھەندە خۆى
بەم تورەھاتانەو ئەزار ئەدات! خوا ياربى بەم زووانە
ئەياندۆزىنەو، تا ئەو كاتەش ئەتوانى لەجياتى خىلى خۆت
تلەوپلەى من بەخۆتەو بىكەيت.

مس نىقىل:

من ھەز بەمانەو ناكەم.

مس هارد:

ئەمان لە ھەموو شتێ زیاتر لە رەنگ و روویەکی ئاوا گەشا
ئەو شەینەو، زۆرجارت بێیو ھەند جوان لەمن ھاتوون. وا
ئەچم بۆتی ئەھینم. (ئەچیتە دەرەو).
مس نیقیل (ئەیەوێ دواي بھا)، لە ھەموو شتێ زیاتر بێزیا
لی ئەکەم. نابێ ببزویت، توخوا لە جیھانا لەمە تالتر ھەیە
کە خشی خۆم ھەشار بدری و ناچار بکریم توو پەھاتی ئەو
بەخۆمەو بەکەم؟

تۆنی:

شیت مەبە. ئەگەر دایکم ھی خۆیت بداتی، ئەوا چیت
دەسکەوت و ھەرییگرە، خشی کانت دەمی کە لە ژێر چنگی
خۆتایە. من لە (قاسە کە) یا بۆم دزی، ئەویش بەمە نازانی.
بگە دۆستە کەت، ئەو ئەم باسەت بۆ ئەکات، دایکم بۆ من
جینیڵە.

مس نیقیل:

ئۆھ، پوورزا خۆشەوێستە کەم!

تۆنی:

راکە، وا دایکم ھاتەو، مسۆگەر زانیویە کە دزاون، خوا ھاوار!
لە داخانا چۆن ئەھەژیت!
(مسز ھارد کاسل دیتە ژوورەو)

مسز ھارد کاسل:

فۆتان! دز! رێگر! مال وێران بووین! تالان کراین! دەرگا و باغمان
شکاو، تیا چووین!

تۆنى:

چى بوۋە داىيە، چى قەۋماۋە؟ ئومىد ئەكەم كەسمان چى
بەسەرا نەھاتىي!

مسز ھارد كاسل:

تالان كراۋىن! ژوۋرى من كراۋەتەۋە، خىشل و گەۋھەرەكان
دزراۋن، قوپم بەسەرا كراۋە!

تۆنى:

ئۆھ! ھەموۋش ھەر ئەۋە بوو؟ ھا! ھا! ھا! ھا! سوپىد
ئەخۆم لەم كارەم باشتر و بەجىتر نەيىستۋە. ئۆف خوايە!
وامزانى بەراستى مال ويران كراۋىت! ھا! ھا! ھا! ھا!

مسز ھارد كاسل:

ئاي چى؟ ھەتيو، ئەي بەراستى، ھەشم بەسەرا كراۋە، ھۆدەم
كراۋەتەۋە و ھىچى تيا نەماۋە.

تۆنى:

زۆر باشە، داىيە، ئەمە يىانوۋىيەك باشە بەرى مەدە، ھا! ھا!
ھا! لەسەرى بېرۆ، تۆ ئەزانى من شاىيەتت بۆ ئەدەم، ئادەي
بەكە بە شاىيەت.

مسز ھارد كاسل:

تۆنى، بە ھەموو شتىكى پىرۆز سوپىد بۆ ئەخۆم كە دور و
گەۋھەرەكان نەماۋن، منىش ھەتا ھەتايە روۋرەش بووم.

تۆنى:

بى شك ئەزانم، نەماۋن: ھەر ئاۋاش ئەلىم.

مسز ھارد كاسل: تۆنى ھەرە خۆشەۋىستىم: بېرۋا بەكە من پىت ئەلىم

بەراستى نەماۋن.

تۆنى:

بەخوۋا دايە تۆ بە پىكەنىم ئەھىنى، ھا! ھا! ھا! ھا! من زۆر
چاك ئەزانم كى بردوونى، ھا! ھا! ھا! ھا!

مسز ھارك كاسل:

ھىچ نەفامىكى ۋەك تۆ ھەبوۋە كە فشەو راستى جيا نەكانەۋە؟
پىت ئەلېم گالتە ناكەم، ناپەسەندى گلاۋ!

تۆنى:

ھەقى تۆيە، ھەقى تۆيە! ئەبى ئاۋا خۆت گرژ و رووترش
بەكەيت ھەتا كەس گومان و سوومان لى نەكات. من ئەبى
شاھەتەت بۆ بدەم كە نەماون.

مسز ھارد كاسل:

ھىچ دېندەيەكى رەزاگرانى ۋەك تۆ ھەبوۋە! كە ئاۋا پىم باۋەر
ناكەيت! ئەتۈانى شاھەتەت بەدەيت كە تۆ شىت و يىمىشكى؟
ھىچ ئافرەتى بەسەزمان ئاۋا توۋشى دىدەسەرى بوۋە لە
چىنگ دز و درۆزنان لەلەيەكا و لە چەنگ شىت و ئەقلى سوۋكان
لەلەيەكى ترا؟

تۆنى:

ئەتۈانم شاھەتەت ئەمەشت بۆ بدەم.

مسز ھارد كاسل:

ئەتۆ دىسانەۋە شاھەتەت بەدە، مېشك پوۋچ، ئەنجا بزائە چۆن
بەدەرەۋەت ئەتېم. خوارزاي بەسەزمانم، ئەبى قوربەسەر، چى
بەسەرابى؟ ئەۋا پى ئەكەنى ھەي جانەۋەرى دېندە، ئەلېي بە
نەگەبەتېم بەختىار و دلخۆشى؟

تۆنى:

ئەتوانم شايەتى ئەمەشت بۆ بدەم.

مسز هارد كاسل:

هەى گەمال، ئەوا تيزو فيزم پى ئەكەى؟ ئەبى بۆ قەشمەرى
كردن بە دايكتا، وانەيكى ئەوتۆت فيربكەم هەرگيز لەبىرت
نەچىتەوه.

تۆنى:

ئەتوانم شايەتى ئەمەت بۆ بدەم (تۆنى را ئەكا، دايكى بەدوايا
ئەبەزى، ئەچنە دەرەوه. مس هاردكاسل لەگەل كارەكەر دىنە
ژوورەوه).

مس هارد كاسل:

ئەو براىەم چەند سەير و ئالۆزە، تۆ وەرە بەناوى (خانەوه)
مىوانەكان بنىرپتە ئىرەوه، ها! ها! ها! هەر من ئەزانم چەند
بەدو ناپەسەندە!

كارەكەر:

لەوەش بەلاتر ئەمەيه، خاتوون كە ئىتسەم بەم بەرگەتەوه
بىرەدا رابوردى، گەنجەكە لەمنى پرسى ئەگەر تۆ (چەتوى)
مەيخانەكە بيت، تۆى بە كارەكەى مەيخانە دانا خانم.

مس هارد:

تو خوا؟ كەواتە لەسەر ئەم پىلانە ئەپۆم. پىم بلى "پىمبلى"
چۆن رات لەم بەرگەمايه؟

كارەكەر:

خاتوون، ئەم بەرگەيه كە گشت ئافرەتى لادى ئەيكەنەبەر،
تەنها لەوكاتەدا كە بە مىوانى ئەچن يا مىواندارىتى ئەكەن.

مس هارد:

تۆ دلیایت که ئەو منی نه ناسییەوه؟

کاره کەر:

گومانم نییه.

مس هارد:

سویند ئەخۆم منیش لەم بارهوه بووم، چونکه هەرچه نە
ماوه یه کی باش به یه کهوه گفتوگۆمان کرد، به لام له ترسانا
زاتی نه کرد هەر جارێک سهیری رووم بکا. خۆ ئەگەر سه ریشی
هه لبریبی، ئەوا سه رکلاوه کهم نه یه شتوووه رووم ببینی.

کاره کەر:

به لام مه به ست چیه که ئاوا ناتهووی به هه له ی خۆی بزانی؟

مس هارد:

له پێشان خۆمی نیشان ئەدهم، ئەمەش کهم نییه بۆ ئافره تێک
بیه ویت ببینیت. له پاشان له وانه یه ناسیاوی له گه لدا په یدا کهم.
ئەمەش یان سه رکەوتنیکی بچوو ک نییه له سه رکەسی که هه می شه
ته نیا له ته ک به شی هه ره درنده ی ره گه زه که مانا ئاشنایی هه یه،
ته نیا گه وه ترین ئامانجم ئەمە یه که به راستی له دل و ده روونی
ئەو لاوه یا بگه م، له نزیکه وه و راسته وخۆ تاقی بکه مه وه و
پیش ئەمە ی دهستی شوو کردنی بۆ درێژ کهم بزانی چی له
بالادا هه یه.

کاره کەر:

به س، ئایا تۆ دلیایت که ئەتوانی به م رۆله به ته واوی هه لسی
و دهنگی خۆت به جوړی بگوړی که به هه له ی به ریت،
هه ره کو له بابەت خۆته وه به هه له چوو؟

مس هارکاسل:

هه رگیز له من ترست نه ییت، و بزانی زمانی مه یخانه م چاک
گرتوو، جه نابت بانگت کرد، گه وره م؟ بچۆ لای "لاین" ئا
له ویوه! قه نوونه و تووتن بۆ "ئه نگل" "لامپ" ئەم نیو سه عاته
زۆر توورپه و ته نگاو بوو.

کاره کەر:

ئەمه به سه، خاتوون. ئا ئەمه تا کابرا هات.
(کاره کەر ئەچیته ده ره وه) (مارلۆ یه ته ژووره وه).

مارلۆ:

له هه موو لایه کی ئەم خانوو ده هه ر هاتوها واره. تا ئیسته
ماوه ی خوولی نه حه ساومه ته وه. ئەگه ر بۆ باشتین ژوور ئەوا
تووشی خانچی و چیرۆکه کانی ئەبم. له که له گی که ده خیزانه که ی
به ره نگارم ئە ییت و ده سه وه ستان ئە وه ستی. ئا وا ئیسته خه ریکه
هه لیکم ده ست ئە که وی، ئەنجا کاتی بیرکردنه وه یه.

(دی و ده چی).

مس هارد کاسل:

جه نابت بانگت کرد، گه وره م؟ ئیوه بوون بانگتان کرد؟

مارلۆ (بیر ئە کاته وه) (بۆخۆی ئە بن):

مس هارکاسل هه نده سه نگین و گرانه بۆ من ده س نادات.
(بۆ لای چه پ ئە روا).

مس هارکاسل:

جه نابتان بانگتان کرد؟

(ئەچیته به رده می مارلۆ رائه وه ستی).

(مارلۆ رووی خۆی له ولا ئە کات).

مارلۆ:

نه خيّر، ئافرهت (بيير ئەكاتەوه و بۆخۆی ئەلئ): لەگەڵ ئەمەشا
وابزانم چاوه كانى خيّلن.

مس هارد:

گومانم نيه، گه وهره م گويّم له دهنگى زهنگه كه بوو.

مارلۆ:

نه خيّر، نه خيّر، (له بهر خۆيهوه) هه رچۆنى بيّت، دلى باوكم به
هاتنم دابين كرد، به يانيش ئەبى به گه رانهوه دلى خۆم دابين
بكه م.

مس هارد:

ئەبى جانتلمانەكەى تر گازى كردبى، گه وهره م؟

مارلۆ:

پيّت ئەلّيم، نه.

مس هارد:

زۆر هه ز ئەكه م بزانم، گه وهره م ئەمه نده مان شاگرد هه يه.

مارلۆ:

نه. نه. پيّت ئەلّيم (په به چاوان سه يرى ئەكا). ئا. ئا كيژى
وابزانم، من بانگم كرد. ئەمه ويست- ئەمه ويست سويند ئەخۆم
ئافرهت، تۆ زۆر نازدارى.

مس هارد:

تۆف خوايه، گه وهره م، تۆ خه لكى ته ريق ئەكه يته وه.

مارلۆ:

هه رگيز له م چاوانه م گه شتر و شيرينتر نه دييتووه! به لئى، به لئى
نه شميله كه م، من بانگم كرد، ئايا ئەمه تان هه يه، ئا ناوى

چييه؟ ئيوه ليرهدا چى پى ئه لىن؟

مس هارد:

نه خپر، گه ورهم، ده رۆژ ئه بى ئه وه مان نه ماوه.

مارلۆ:

وا ئه بينم ليرهدا زۆر شت هه يه پياو ناتوانى ئاره زوى بكا.
بو وينه ئه گهر داواى گولوى خونچه ي لىوى تو بكه م وا بزانه م
ئه مه شم ده س ناكه وىت!

مس هارد:

گولوا! گولوا! ئه م چه شنه خواردنه وه يه كه له م ولته دا كه س
داواى ناكات. وا بزانه م فهره نسه ييه. گه ورهم، هيج جور باده ي
فهره نسه ييمان نيه.

مارلۆ:

نا به خوا ره گ و ره گه زى ئينگليزيه.

مس هارد:

كه واته زۆر سه يره كه من نايناسم. له م ماله دا هه موو ته رزه
مه ي و شه راييكم ان هه يه و منيش هه ژده ساله ليرهدا ئه ژيم.

مارلۆ:

هه ژده سال! كه واته مروف ئه بى وا تيبگا كه پيش ئه مه ي
له دايك بوويت له م مه يخانه يه دا خزمه ت كرده وه. ته مه نت
چه نده؟

مس هارد:

ئوف گه ورهم! ناتوانم ته مه نى خو مت پى بليم، هه ر جاره و
ئه لىن (ئافره ت و موسيqa) ته مه نيان بو دانانريت.

مارلۆ:

ئاوا له دوورهوه له چل سالی زیاتر تێپهڕ ناییت. (لێی ئه چێته
پیش) له گهڵ ئه مه شدا، له نزیکتره وه هه نده ناییت (نزیکن
ئهبیته وه). به لام که له هه ندی ئافه رت زۆر نزیکن ئهبیته وه، زۆر
چار گه نچ و جه حیل تر دیار ئه بی، به لام که ئیجگار نزیکیان
ئه بی، به راستی (ئهبه وئ ماچی بکا).

مس هارد:

تکایه گه وره م، لیم نزیکن نه بیته وه، تۆ به م که سانه ئه چی که
ته ماشای زاری ولاخ ئه که ن بۆ زانینی ته مه نیان.

مارلۆ:

گله ییم هه یه، کیژی، تۆ به ته واوی له من نه گه یشتوویت، ئه گه ر
ئاوا له م دووره م رابگریت، تۆ و من چۆن ئه توانین ناسیاوی
په یدا بکه یین؟

مس هارد:

ئهنجا کئ ئهبه وئ ناسیاوی له گه ل تۆدا په یدا بکا؟ من ئه و
چه شنه ناسیاوه م ناوی، نه خیر. دلنیا م له گه ل مس هاردکاسل
به م جوړه نه جوولایته وه، ئه وئ نه ختی له مه وپیش لیره بوو.
پێگومان له به رده می ئه و سهرت ناوه ته به رخۆت و به شیوه یه کا
گفتوگۆت له گه لا کردووه وه که له دادگادا وه ستابوویت!

مارلۆ: (بۆخوی)

تۆف خوایه، ئه وه ی له کوئ زانیوه؟ (بۆ ئه و) لێی ئه ترسام،
ساوا؟ ها! ها! ها! له و چاو خێله ئه ترسام، وانییه؟ نه خیر.
نه خیر، ئه بینم تۆ نامناسی. من قاقا پێکه نیم، نه ختی فشه و
گالتهم له گه لدا کرد، به لام هه زم نه کرد زۆر توندوتیژ بم،

نەخىر نەمتوانى لەگەلّيا سەخت بىم. بەلامدا لەخۆم!

مس هارد:

ئۆھ، كەواتە گەورەم، وام بۆ دەرنەكەوئى، كە جەنابت لە
نيوژنانا زۆر خۆشەويستى؟

مارلۆ:

بەلئى، نازدارەكەم، ئىجگار خۆشەويستم، لەسەر ئەمەشا بە
كوشتن چىم، نازانم بەدواى چىم كەوتوونە؟ لەيانەى ئافرەتانا
بەناوى (راتل) بانگم ئەكەن، خۆ (راتل) ناوى راستىم نىيە،
تەنيا يەك لەو ناوانەيە كە پيا ناسراوم، من ناوم (سۆلۆمۆنە)
نازدار، مستر سۆلۆمۆن لە خزمەتا وەستاو. (ئەيەوئى دەستى
لەملا بكا).

مس هارد كاسل:

بوەستە، كاكۆ، تۆ بە (يانە) كەتا ئەمناسيئى نەك بەخۆتا. ئەنجا
وتت لەوئى ئەمەندە خۆشەويستى؟

مارلۆ:

ئاي، نازەنين، لەيانەكەمانا ئەوانە ھەن: مسز مانتراپ، بيتى
بلاك ليگ خان، خاتوونى سليگۆ، مسز لانگ ھۆرتز، مس
بيدى باكسيكين، خزمەتكارى خۆت، بەندە، چراى يانەكەيە.

مس هارد:

كەواتە ئەبى شويئىكى ئىجگار دلگر و خوش بيت؟

مارلۆ:

بەلئى يارى و خواردن و بادەنۆشكردن و پيرەژن چەند خوشى
ئەبەخشن ئەمەندە خوشە.

مارلۆ: (بۆخۆي)

ئۆف خاويە، من ھەز لەم چەتيوھ ناکەم. وام بۆدەرکەوئى كە
ئەمىش ئەزانئى (بۆ ئەو): ئەوا پئى ئەكەنى كىژئى؟

مس ھارد:

ناتوانم پئى نەكەنم، گەورەم، كەبىر لەم وەختە ئەكەمەوھ
ئەوان بۆ كارو ماللەوھيان تەرخانى ئەكەن.

مارلۆ (بۆخۆي):

باشە، باش، بە من پئى ناکەنئى (بۆ ئەو): خۆت ھىچ ئىش
ئەكەيت خنجىلەكەم؟

مس ھارد:

ئاي بىگومان، ھەموو پەردەو پىنەو پەرۆيەك لەم خانووھدا
شاھەتيم بۆ ئەدەن.

مارلۆ:

وھى وای! كەواتە ئەبئى تەون و نەخشى خۆتم نىشان بەدەيت.
من خۆم نەخش ئەكەم و نوخشەش ئەبىرم، سەرم نەختى لەم
كارەدا دەرئەچىت. ئەگەر ئەتەوئى چاكى و خراپى دەستكارت
بزانى، ئەوا لە بەندە پرسىيار بكە(پەر ئەداتە دەستى).

مس ھارد كاسل:

بەلئى، تەنيا رەنگەكان لە شەوقى مۆما جوان دەرناكەون.
بەيانى ھەمووت نىشان ئەدەم. (ھەول ئەدات خۆى لەدەست
بپچرئى).

مارلۆ:

جا بۆ ئىستە نەبىت؟ فرىشتەكەم؟ ئەم جوانىيە ئاگرىكى ئەوتۆ
دائەگرسىئى بەكەس ناكۆژتەوھ. پش! ئەوا پىرەباب لىرەيە!

كۆنە بەختى خۆم! جارىك نەبوو بگەمە رۆخ ئاوات و دوورم
نەكەيتەوہ؟
(مارلۆ ئەچىتە دەرەوہ).
(مستر ھاردكاسل دىتەژووروہ، سەرسووپماوہ).

مستر ھارد كاسل:

ئاوا، خانم، ئەوا ئەبىنم ئەمە دەستگىرانە شەرمەكەتە. ئەمەتا
خۆشەويتسە ساويلكە بى دەعيەكەت كە چاوى نايە بەرخۆيەوہ
سەرى ھەلنەبىرى و ھەر لە دوورەوہ ھەزى لىن كرديت. كيت،
كيت، قەت شەرمەزار ناييت ئاوا باوكت ئەخلەتتىنى؟

مس ھاركاسل:

ھىچ بىروام پى مەكە، باوكى گەورەم، بەلام ئەو ئىستەش
ھەر ئەو پىاوہ شەرمەنەيە كە ناسيومە. تۆش بىگومان ئاوا وەك
بەندە لەمە دلىيا ئەبىت.

مستر ھارد:

بىگومان، بىگومان، باوہر ئەكەم كە بەدى و ناپەسەندىەتى، ئەو
بلاو ئەبىتەوہ و كار لە خەلكى تىشا ئەكات. گوايا نەمدىت
چۆن پىرى داىە دەستت؟ چۆن لەگەلتا وەك لەگەل كارەكەرىكا
جوولايەوہ؟ ئىستەش تۆ لە رىز و شەرمى ئەودا ئەدوئىت،
بەخووا راست ئەكەيت!

مس ھارد كاسل:

تەنيا ئەگەر پىم سەلماندىت كە شەرمى و رىزگرە، كە ئەو
ھەلەو چەوتيانەي ھەيە لەگەل وەختا ئەپروات، ئەو چاكى و
پاكىيەي ھەيەتى لەتەك تەمەنيا ئەپروات، ئەوكاتە ئومىد ئەكەم
بى بەخشىت.

مستر هارد کاسل:

ئەم کیژە بە راستی خەڵک شیت ئەکا! من پیت ئەلیم تۆ
 ناتوانی ئەمەم پێسەلین. خۆم سەلماندووومە. بەلێ هەمووی
 سێ کاتژمێر نییە هاتووێتە ئێرە، کەچی گشت دەسەلاتیکێ
 لێ سەندووومە وەختە جێگە کە شەم داگیر بکات. ئەشی...
 ناپەسندییەتی ئەوا بکەیت و بە شەرمی و رووتەنکی بژمێریت.
 تەنیا زاوای من ئەبێ رهوشت و خووی ئیجگار لەمە جیاواتر
 بێ. خاتوون.

مس هارد:

گەرەم، بەس ماوهی ئەمشەوم بەدە تاکو پیتی بسەلینم.

مستر هارد:

بەخوا نیوهی ئەو ماوهیەشت پێ نادەم، چونکە پریارم داوه
 کە هەر ئەم سەعاتە بەدەری نیم.

مس هارد:

کەواتە هەر ئەم سەعاتەیهەم بەدەری، ئومێدەوارم دلت دابین
 کەم.

مستر هارد:

باشە با ئەم سەعاتەیهەم بۆ تۆ بێت. بەلام چیتەر تەفرەم نەدەیت
 پێویستە لەگەڵ یەکا راست و ئاشکرا بین. بەگویم ئەکەیت؟

مس هارد:

ئاواتەخوایم، گەرەم کە بزانی تا ئیمڕۆ هەر شانازی کردوو
 بەجێبەجێکردنی فەرمانەکان، چونکە دلت ئەمەندە لام بوو
 کە تەنانهت فرمان و پێویستی خۆیشم بە ئاوات زانیو.

(پەردە)

(ھەستىڭىس و مىس نىقىل دېتە ژوورەو)

ھەستىڭىس:

واقىم ورمىاوه! چۆن مىستىر چارلىس مارلو ئەمشەو دېتە ئېرە؟

ئەمەت لە كوۆ بېست؟

مىس نىقىل:

باوهر بىكە، ئېستە نامەكەيم بېنى كە بو مىستىر ھاردكاسل

ناردوويەتى، تايىا ئەللى چەند كاتىمىرىك لە دواى كورەكەيەو

روو ئەكاتە ئېرەو.

ھەستىڭىس:

كەواتە كونستانس، ئەبى لەپېش گەشتىنى ئەوا ھەموو شتىك

دوايى بېت. ئەو مىن ئەناسىت ئەگەر لېرە ھېمىنى، ئەشى

نيازىشم بو ھەموو خىزانەكە ئاشكرا بىكات.

مىس نىقىل: ...

ھەستىڭىس:

بەللى بەللى، بو مارلو ناردن چۈنكە كىلىلى جەنتاكامانى لايە.

ئېستەش ئەبى بچىم كاروبارى ھەلاتىن ساز بىدەم. پوورزات

بەللىنى جووتە ئەسپىكى ھەساوھى پېداوم، ئەگەر جارىكى تر

نەمدىتەو ئەوا بەنووسىن رى و شوئىنى ترى نىشان ئەدەم.

(ئەچىتە دەرەو).

مىس نىقىل:

ئادەى خوا ئاگادارت بى، مىنىش وا ئەچىم دلى پوورم ئەدەمەو.

جاران بەناوى ھەزكردنەو لەپوورزام (ئەچىتە دەرەو).

(مارلو نۆكەرىكى بەدواوھى، دېتە ژوورەو).

مارلۆ:

نازانم بۆچی هه سنگس سه نوقیكى ئاوا به نرخی پر له خشل
بۆ لای من ئه نیتريت تا بۆی بشارمه وه له کاتیکدا خۆی
ئه زانییت له په یتوونى به ولاره هیچ جیگه یه کی ترم نییه که
ئه ویش له بهر ده رگای خاتیکا وه ستاوه! (بۆ نۆکه ر) سه نوقه که ت
لای خامی خانه که دانا وه ک پیم وتی؟ داته ده ستی خۆی؟

نۆکه ر:

به لئى، خانه دان.

مارلۆ:

وتی زۆر به وریایی ئاگاداری ئه بئى؟

نۆکه ر:

به لئى وتی ئیجگار به وردی ئه ییاریزیت، لئى پرسیم که ئه و
سه نوقه م چۆن ده ست که وتوو و له کوئى هیناومه، هه ره ها
وتی زۆر ئاره زوی ئه کرد ئه گهر له بابته خۆمه وه راپۆریکم
پیدا با. (نۆکه ر ئه چیته ده ره وه).

مارلۆ:

ها! ها! ها! خو هیچ نه بئى سه لامه تن سه یری تووشی چی
بووین؟ له سه ر ئه مه شه وه ئه و چه تیوه کاره که ره، وا له بیرما دئ
و ئه چیت، هه موو خراپه و نه مافی ئه وانی ترم له یاد ئه باته وه.
(ئه و) بۆخۆمه، پئویسته بۆ (من) بیّت، ئه گینا (من) به هه له
چوومه!

(هه سنگس یه ته ژووره وه).

هه سنگس:

خوایه ئاگادارم بیّت! خو له بیرم چوو پئى بلیم که له په نا

باخه كه وه خووم ئاماده ئه كه م، ئا، ئه مه تامارلو، دليشى خوشه!

مارلو:

دلّم خوشه كه جورج، تاجم له سهرنى، چه پكى گولم له مل
كه. باشه، جورج له پيش هه مو شتيكا، شهرمين و بى ده عيهى
وهك ئيمه له گه ل ئافره تا به به به ختين.

هه ستنگس:

مه رامت له هه ندى ئافره تانه، به لام ئيسته ئه م شهرمهى تو چ
سه ركه وتنيكى ده سكه وتووه، تا ئاوا به سه رمانا زال بيت؟

مارلو:

ئهى ئه و كيژه بچكولانه، سووك و چاپووك و نازدار و دلگيرت
نه بينى كه به خو و ده سته كيليك له ته نگه يا له م خانه دا
دابه زيوه؟

هه ستينگس:

باشه، ئه نجا چى بوو؟

مارلو:

ئه م كيژه هى منه. ناپه سهند، ئه و ئاگره، ئه و جوولانه وهيه،
ئه و چاوانه! ئه و ليوانه به لام ئوف خوايه! له گه ل ئه مه شا
نايه لى ماچيان بكه م.

هه ستينگس:

باشه، ئينجا ئاوا دلنيايت؟ ئاوا لى بى سوو و گومانى؟

مارلو:

بوچ كابرا، باسى پيشاندانى ده ستكارى خو لى له گه ل كردم كه
بچم له سه ر كوشكه كه وه سه يريان بكه م و بزائم به دلّمه يان
نه.

هه ستنگس:

به لّام تۆ چۆن شارلس ئەتوانیّت ئاوا حەیاى ئافره تی به ریت؟

مارلۆ:

په ح. په ح. هه موومان حەیاو نامووسى چه تیوى مه یخانه ی
خانه کان ئەناسین. من نامەوێ به زۆر نامووسى به رم، له منت
وێ بێ، هیچ شتێك نییه له م خانه دا كه به سه ره رزی هه قى
نه ده م.

هه ستنگس:

من وا تێئه گه م ئەو کیژه داوین پاكه.

مارلۆ:

جا ئەگەر وابێ، منیش له سه ر زه مین دواكه سم كه ده ستی
بۆ ئەبه م.

هه ستنگس:

ئۆمید ئەكه م سه نوقه كه ی بۆتم نارد چاكت په نهان دابێ و له
شوینیكى قايمت شارديته وه.

مارلۆ:

به لّی، به لّی زۆر ته قه ته، زۆر چاكم هه لگرتووه. به لّام چۆن
تۆ جیگای دانیشتنی ناو په یووێك له ده رگای خانیكا به
قايم ئەزانی؟ ئای شیتە! من له تۆ زیاتر دلم پێوه ی بووه و
ئاگاداریم بۆ کردوویت.. من بۆم ..

هه ستنگس:

چۆن؟

مارلۆ:

بۆم ناردووێته له ی خامه كه تا بۆتی قايم هه لگرتی.

هەستىنگس:

بۆ لاى خانمەكە! ھا!

مارلۆ:

بەللى، خانمەكە.

هەستىنگس:

ئەمەت كىرد؟

مارلۆ:

كىردوومە. خۆت ئەزانى ئەگەر ھىچى لى ھات، ئەوا لەئەستۆى
ئەوايە.

هەستىنگس:

بەللى، بە شاھتەو دەرتەخا.

مارلۆ:

چاكام نەكىرد؟ وا بزانم ئەمجارە تۆش لەو باوەرە دايت كە زۆر
بە زانايى جوولۇمەتەو؟

هەستىنگس (بۆخۆى):

نابى بزانىت پەشوكا و شىواوم.

مارلۆ:

وا ديارە نەختىك تىكچوويت. ئومىد ئەكەم چ نەقەومابى؟

هەستىنگس:

نە. نەخىر، ھىچ. لەژىنا ھەرگىز لەمە دلخۆشتەر نەبووم، ئەنجا
سەنوقەكەت بۆ لاى خانمەكە نارد. ئەويش بىگومان، زۆر بە
گورجى ئەو بارەى خستۆتە ئەستۆى خۆيەو؟

مارلۆ:

ئىجگار بە گورجى، نەك ھەر سەنوقەكەى وەرگرتووە، بگرە

ئەمەندەى دَل پېۋە بوۋە، ۋەختا بوۋە كابراش لای خۆى
 ھەلگىرى كە بۆى بردبوو ھا! ھا! ھا!

ھەستىگىس:

ھى! ھى! ھى! ھىچ نەبى سەلامەتن!

مارلۆ:

ۋەك پوۋلى لە باخەلى سەقىلى.

ھەستىگىس: (بۆخۆى)

بەم گۆيرەيەن ھەموو ئاۋاتى مَال وميرات كۆتايى ھات. جا
 پېۋىستە بېى ئەۋەۋە دەرباز بېن (بۆ مارلۆ). باشە شارلس، ۋا
 بەجىت ئەھىلەم تا بېر لە چەتيوى مەيخانەى خۆت بکەيتەۋە.
 ھى! ھى! ھى! ھىۋادارم چەند بۆ (من) سەرکەۋتيت، ئاۋاش
 بۆ (خۆت) سەرکەۋتوو بېت.

مارلۆ:

سوپاست ئەكەم، جۆرج. منىش لەمە زياتر ھىچم ناۋىت ھا!
 ھا! ھا! (ئەچپتە دەرهۋە).

(ھارد كاسل دېتە ژوورەۋە).

ھارد كاسل:

ۋام لېھاتوۋە كە خانوۋەكەى خۆيشم نەناسمەۋە. ھەموۋى ئاۋا
 شلەژاۋە، ئۆكەرەكانى ھەر لە ئېستەۋە سەرخۆش بوون. لەمە
 زياتر ناتوانم دەردەسەرى بچېژم، ديسانەۋە ئەبى ھېمن و
 لەسەرخۆ بىم. (بۆ مارلۆ) مستر مارلۆ، لە خزمەتا ۋەستاۋم. من
 خزمەتكارى ھەرە بچوۋكى خۆتم (دادپتەۋە). مارلۆ گەرەم،
 بەندەش خزمەتكارى بچوۋكى خۆتم (بۆخۆى) ئەمجارە چى
 روويداۋە؟

هارد كاسل:

وا تئڭە گەم، گە ورەم ئەبى بزانىت گە ورەم كە هېچ مروڧىك نىيە
لەم زەمىنە ئەو ەندەى كورى باوكى تو لەم خانوو ەدا بە خىرەاتن
بكرىت و رىزى بگىرىت، گە ورەم ئومىد ئەكەم تو ش لەمەدا
ئاگادار بىت؟

مارلو:

بەللى زور چاك بەمە ئەزانم، گە ورەم، هيندە ناكەس نىمە،
هەمىشە كورى باوكم وا لى ئەكەم كە بو ەر شوپىنكا بچى
لەسەر چاوانى دابىن.

هارد كاسل:

وابزانم وايە، گە ورەم، چونكە، ەرچەند لەبابەت خوتەو ە هېچ
نالىم، تەنبا رەوشتى نوكر و خزمەتكارەكانت زور ناشىرىنە. ئەو
رىگەيەى لەمەى خواردنەو ەدا گرتوو يانە ناوى ئەم ماله بەد
ئەكات.

مارلو:

رازى نابم، گە ورە باشەكەم، ئەمە سووچى من نىيە، ئەگەر
لە گوڭرەى خوينا كەمتر بخۆنەو ە، ئەوا خويان خەتابارن. من
رام سپاردوونە كە تنوكىك بە پاش نەدەن. دلنبا بە من ئەمەم
پىوتوونە. با يەككىك لە نوكرەرانم بىت. من كە خوم ناخۆمەو ە.
ئەوانم هانداو ە لە جياتى منىش بخۆنەو ە.

هارد كاسل:

كەواتە ئەمەى كردوو يانە راسپاردەى جەنابت بوو! ئا. ئىستە
دلم دابىن بوو.

مارلۇ:

گومانىت نەبى كە لەمىيان وى بوو. بوەستە، لە يەككە لە
خوينا پارسىار بكة (نۆكەرېك بە مەستى دىتە ژوورەو).

مارلۇ:

تو جىرمى، وەرە پىشەو، ناكاك! من چىم پىوتن؟ فەرمانم پى
نەداون كە بەسەرەستى بخۆنەو، بو قازانجى ئەم مەيخانەيە
چى باش بوو ئەو بخۆنەو؟

ھارد كاسل (بوخۇي)

خەرىكە لە ئارام دەرچم.

جىرمى (دىتە پىش، بەلادا ئەچى):

تكاىە گەورەم، سەرەستى و فلبىت سىرتىت ھەتا ھەتايە.
بەندە ھەرچەند نۆكەرېكم، تەنيا وەك ھەموو كەسكى تر
كورى باشم، تا وەكو داواى نانخواردن بو ھىچ كەسنى نابى
بخۆمەو. خواردنەو ھى باش لەسەر خواردىتكى باش چاكە.
تەنيا خواردىتكى باش بو ھىكوپ بو كاتى لەسەرخۆيىم باش
نىيە.

مارلۇ:

ئەبىنى ھاوپى پىرم، كابرە ھەندە سەرخۆشە نەبىتەو، نازانم
لەمە زياتر ئەوئى؟ مەگەر قور بەسەرەو ھى خۇى لە قەرابەى
عەرەقا بخنكىنى.

ھارد كاسل:

بو خاتر خوا! ئەمە ھەر ئاوابى گومانى نىيە شىتم ئەكات.
مىستىر مارلۇ، گەورەم، چوار كاتژمىر زياترە خۆم لەبەر
دەردەسەرىت راگرتوو، وا بزانم ھىچ لەوانە نىيە كۆتايى بىت.

جا وا بپيارم دا كه خۆم گەورەى ئەم ماله بىم، گەورەم، زۆر
ئارەزوو ئەكەم خۆتۆ دەستەى سەرخۆشانى ھەر ئىستىكە لە
خانوم بچنە دەرەو.

مارلۆ:

لەمالەكەتا دەرچىن! بىگومان گالتە ئەكەيت، كورى باش چى؟
لەم كاتەدا كە چىم لە دەست يەت بۆ دابىنکردنت ئەيكەم!

ھارد كاسل:

پىت ئەلپىم گەورەم، بە تۆ دابىن ناكړىم، جا ھەز ئەكەم
لەمالەكەمدا دەرچىن!

مارلۆ:

بى سوو بەراستىت نىيە، بەم نىوہشەوہ، ئەم چەشنە شەوہش!
تەنيا ئەتەوئى گالتەم لەگەلا بکەيت!

ھارد كاسل:

بپروا بکە گەورەم، ئى دلمە، ئىستىكە ئاوا كە ھەلچوومە، پىت
ئەلپىم كە ئەمە مالى خۆمە، گەورەم ئەم خانووہ ھى منە،
فەرمانت پى ئەدەم كە دەسبەجى چۆلى بکەيت.

مارلۆ:

ھا! ھا! ھا! دلىابە كە ھەنگاوى ناھاوئىزم (بەشپوہىەكى رەق).
ئەمە مالى تۆيە، كابرأ ئەمە مالى منە! ئەمە مالى خۆمە.
ھەتا ئارەزووى مانەوہ بکەم، ئەوا ئى منە. چ مافىكت ھەيە
تا داوام لى بکەى لەم خانووہدا دەرچىم، گەورەم؟ بەلامدا
لەم بەزمە، ھەرگىز لە ژىنما بەم جۆرە تووشى بە ھەيائى
نەبوومە.

هارد کاسل:

منیش تووشم نه هاتووہ. بئ شہرہف بم ئە گەر هیچ تووشم
بووبئ، یه کئ لە مالمدا دابہزی بئ، چی ئارزوو بکا داوا کا، لە
کورسی خۆما دەرم پەرئئئ، تە شقەلە بە مال و منالم بکات،
زۆری لە نۆکەرانی بکات خۆیان مەستی مە ی بکەن، ئینجا
پیت بلئت، گەرەم ئەم خانووہ مالمی منہ. لە مە شەرمتەر
چیہ؟ بە خوا ئەمە شایانی پیکەنینہ. هی! هی! هی! تکیە
گەرەم (گالتە ئە کات) ئە گەر خانووہ کە ئە کەیتە هی خۆت،
بۆ هەرچی لە مالە کە شا هە یە نایکە ی بە ئی خۆت؟

مارلۆ:

حسابە کەت بئنه، گەرەم، حیسابە کەت بئنه بەسە، با چیتەر
پیدا نہ چین؟

هارد کاسل:

بۆ هەموو کەلوپەلی مالەوہش ناکە ی بە هی خۆت؟

مارلۆ:

پیت ئە لپم حیسابە کەت بئنه، هەتا خۆت و کاو لە خانووہ کەت
بە جئ بپلم.

هارد کاسل:

هەر وہا میژیکێ زۆر باشم هە یە لە دارێکی نایاب دروستکراوہ،
رووی خۆتی تیا ئە بینئ.

مارلۆ:

ئە لپم حیسابە کەم بئنه.

هارد کاسل:

هەر وہا کورسیە گەرە کەم لە بیرچوو کە ئە توانی دوا ی

نانخواردىتىكى چەور لەسەريا بخەويت.

مارلۇ:

ئۆف خوايه! ئەلئىم حىسابەكەم بېنە و بېرىتەو، بەسە.

ھارد كاسل:

جەوامىر، جەوامىر، بە گوئىرەى نامەى باوكت چاوپروانى لاوئىكى
بى فىزى رەوشت بەرزىم ئەكرد مىوانم بىت، كەچى ئىستە
ئەبىنم يەككىكى ترزلى بى شەرمى، كەللە رەقە. بەلام خو
ئىستىكە ئەگاتە جى و بەچاوى خو زياتر ئەبىنى.
(ئەچىتە دەرەو).

مارلۇ:

ئەمە چوئ ئەبى؟ قەت خوا بزانه خانووەكەم لى نەگوڭراو؟
ھەموو شتى لە خان ئەچى، نۆكەران ھاوار ئەكەن (ئەوا
ھات). لەلايەكى ترا باش خزمەت ناكەن. دىسانەو چەتوئىك
ھەيە بو ئىش و كار. تەنيا ئەوا چەتووەكە خو ھات، با ئەو
خو تىم بگەيەنى و باسم بو بكات ”بو كوئى وا رائەكەيت،
ئافرەت؟ ئا.. قسەيەكەم لەگەلتا ھەيە.
(مس ھاردكاسل دىتە ژوورەو).

مس ھارد كاسل:

كەواتە بام كوپ بى، ناتوانم زور بوەستم (بوخوئى) وا بزنام بە
(ھەلەكەى) زانىو، تەنيا دىسانەو زور زوو كە بوئ ئاشكرا
بكەم.

مارلۇ:

تكاىە، كىژۆلە، بەس وەلامى يەك پرسیارم بدەو، تو كىيت؟
ئەبى لەم مالدە چى كارىكت ھەبى؟

مس ھ:

خزمیكى ئەم خیزانەم گەورەم.

مارلۆ:

چی؟ خزمیكى ھەژاری؟

مس ھ:

بەلێ گەورەم، خزمیكى ھەژارم، کلیل ھەلگرتنم پێ سپێردراوە.
پێویستە چی بتوانم بۆ میوانان درێغی نەکەم.

مارلۆ:

واتا تۆکاری مەیگێری ئەم خانەییە ئەکەیت!

مس ھ:

خان. ئۆف خویایە! چی ئەمە ی لە میشتکتا ئاخیووە؟ یەك
لە خانەدانترین خیزانەکانی ئەم وڵاتە خانچیتى ئەکات؟ ھا! ھا!
ھا! مالى پیرە مستەر ھاردکاسل بوو تە خان!!

مارلۆ:

مالی مستەر ھاردکاسل! چۆن، ئەمە مالى مستەر ھاردکاسلە،
کیژى؟!

مس ھ:

ئای، بێگومان، ئەى گوايە ھى کتییە؟

مارلۆ:

کەوابوو ھەمووی بە فیرۆ چوو، ئاوا خەلە تاوم، ئۆف، بەلامدا
لە کەللەى پووچم، ھەموو خەلکی شار ئینجا ئەمکەن بە
نیشانەى گالتە و پیکەنین. سەرتاپای رۆژنامە و گوڤارەکان وینەى
سەیر و کاریکاتیرم لەسەر بلاو ئەکەنەو، کە لەناو ھەمووان
ئەم خانوو بە خان بزانم، کۆنە ھاوړیی باوکم بە خانچی

بژمێرم. ئەبێ باوکم چیم پێ بکات! ئای چەند خۆم بێ
میشک و دەبەنگ دێتە بەرچاوا! دیسانەوه، ئازیزەکەم، بام لە
سێدارەم بدەن، تۆشم بە چەتیوی مەيخانە ئەزانى.

مس هارد کاسل:

قەت نەبێ! قەت نەبێ! دنیام هیچ رهوشتیکی ئەوتۆم نییه
مخاتە ئەم ریزە نزمەوه.

مارلۆ:

هیچ خۆشهویستهکەم، هیچ، تەنیا من لێره لەگۆمى (هەلەدا)
مەلەم کردوو. بۆیه تووشم تێکەڵ کردوو. لە بێ میشکیم
هەموو شتیکم بەرهواژ دیوه. کە تۆ هەندە بە منەوه هاتوو
چوویت، بە دنیاکردنم داوێتە پێنوو. بەسەزمانى و ساکارى
تۆم بە تەلە و دڵ رفاندن زانیوه. بەلام تازە وا کار لەکارا تراز.
نابێ ئێتر روو بکەمەوه ئەم ماله.

مس هارد:

ئومێد ئەکەم، گەرەم، هیچى بێ دلى تۆم نەکردییت!
بێگومان ئەبێ شەرمەزار بێ ئەگەر دلى گەنجیکم رەنجاندییت
کە ئەمەندە حەيادار و هەندە گفتوگۆى نایابى لەگەڵمدا
کردییت، گومانم نییه کە ئەبێ شەرمەزار بێ (وا نیشان ئەدا
کە ئەگرى) ئەگەر بە هۆى منەوه لەم ماله بچیتە دەرەوه.
دنیام کە پێویستە روو رەش بێ. ئەگەر کەس شتیکی ناشیرینی
پێ وتم، چونکە لەناو نیشانم بەدەر لە مالى دونیا هیچ شک
نابەم.

مارلۆ: (بۆخۆی):

به ههقی ئاسمان ئەوا ئەگری، ئەمه یه کهمین نیشانهی
ئاره زووی پاک و ناسکه که هیچ له ئافرهتکی ئاوام بینی
بئ، که بهم جوړه دلم ئەگووشت (بۆ ئەو) مبه خشه، کیژه
خۆشه ویسته کهم، تۆ ته نیا کهسی لهم خیزانه دا به نابەدلی
به جیی ئەهیلم. به لام درۆت له گەلدا نه کهم، جیاوازی ره چه لهك
و ره گه زمان جیاوازی مال و سامانمان، جیاوازی خوینده واریمان
رێگهی یهك بوونیککی پاک و مهردانه مان نادهن.

مس هاردکاسل: (بۆخۆی):

ئای پیاوی پاک! تازە وا ئەکهوێته بهردلم. (بۆ مارلۆ) به لام
من گومانم نییه که خیزانی ئیمهش له بنه ماله ی مس
هاردکاسل نزمتر نییه، هه چه نده هه ژار و ده ست کورتم، ئەمه
نایهت سهووک و بئ نرخ ی بۆ یه کیك که بیهویت، تا ئەم ده مه
به یادمان نه ئەهات که هه ژاری ئەمه نده شووم و به لا بئ.

مارلۆ:

جا بۆ ئیسته وا ئەزانیت؟ ئەی ساکاری نایابم؟

مس ه:

چونکه ئەمه نده له کهسی دوورم ئەکاته وه که ئەگەر هه زار
دینارم بوایه پیم ئەدا.

مارلۆ: (بۆخۆی)

ئهم راستییه چه شنی ئەفسوون کارم تئ ئەکات، ئەگەر نه پرۆم
ئەوا ئەفهوتیم، پێویسته ته کانیککی ئازایانه بدمه خۆم و جیی
پیلیم. (بۆ ئەو) لایه نگیریت بۆ من، خۆشه ویسته کهم، وا جهرگم
لهت لهت ئەکات. ئەگەر چاره نووسم له دهس خۆم بوایه،

ئەمزانی چۆن هاوړی ژینم هه‌ئه‌بژارد، تهنیا له‌م بابته‌وه
 دونیایه‌کم له‌ پێشه، به‌تایبه‌تی ده‌سه‌لاتی باوکم، ناتوانم چۆنی
 ده‌ربرم، جه‌رگم کون ئە‌کات، خوات له‌گه‌ل.
 (ئە‌چێته‌ ده‌ره‌وه).

مس هارد کاسل:

تا ئێسته‌ نیوه‌ی نه‌رخیم نه‌ئه‌زانی، ئە‌گه‌ر بتوانم هه‌رچۆنێک بـ
 نابـ رێگه‌ی رۆشنتی بده‌م، به‌ زۆر یا به‌ مه‌کر. پێویسته‌ هه‌ر
 ئە‌م رۆله‌ش یاری بکه‌م که‌ تا ئێسته‌ کردوومه‌ بۆ (سه‌رکه‌وتن
 به‌ تیکۆشان) تهنیا ئە‌بـ باوکم له‌م هه‌موو (هه‌له‌و) رووداو
 چه‌وتانه‌ ئاگادار بکه‌م پێش ئە‌وه‌ی پریاری ده‌رکردنی بداته‌
 ده‌ست.
 (ئە‌چێته‌ ده‌ره‌وه).
 (تۆنی، میس نیقیل دێنه‌ ژووره‌وه).

تۆنی:

ئای ئە‌مجاره‌ ئە‌بـ خۆتان بیدزن. من چیم له‌سه‌ر بوو کردم،
 ئە‌مه‌ گومانی تیا نییه‌ که‌ دایکم خشل و زی‌ه‌کانی که‌وتوو‌ته‌
 ده‌ست، تهنیا وا ئە‌زانی ئە‌وه‌ هه‌مووی له‌ نه‌فامینی و ده‌ست
 و پێکانیی‌ه‌وه‌ بووه‌.

میس نیقیل:

به‌لام بـ سوو، پوورزای خۆشه‌ویست، له‌م کاره‌ساته‌ نا‌هه‌مواره‌دا
 وازمان لـ نا‌هێنی. ئە‌گه‌ر دایکت به‌لای که‌می‌ه‌وه‌ گومانی
 رۆشنتم بکات ئە‌وا چه‌پسم ئە‌کات، یاخو ره‌وانه‌ی لای پووره‌
 (پێدگری) ئە‌کات که‌ سه‌دجار خراپ‌تره‌.

تۆنى:

له راستیدا هه موو جوړه پووریک شتی بهد و (مه لعونن). به لام
چیم پی ئه کری؟ ئه وا جووته ئه سپیکى ئه وتوم بو په یدا
کردوون که به فرین ئه فرن. خویشت ئه زانیت که چوون له
رووی دایکما دلداریم له گه لدا کردویت، ئا، ئاوا دایکم هات،
جا تا هیچ گوماغان لی نه کا، وه ره نه ختی چاوپرکی و دلدارى
بکه یین.

(ئه کشینه وه دواوه و دهست بازی ئه کهن).

(مسز هاردکاسل دیته ژووره وه).

مسز هارد کاسل:

له راستیدا باله فپکه م گرتووه. ته نیا کوپه کهم ئه لی گشتی له
نه فامیتى نۆکه ران بووه، دیسانه وه تا ئیجگاری لیکدی ماره
نه کرین دابین نابم. ئه وکاته هه موو مال و میراتی ئه بیته ئی
خوی، به لام واچی ئه بینم؟ دهست بازی کردن، بی گومان،
هیچ له مه وپیش تۆنى ئاوا گورج و نازدار نه بووه. ئاه! کۆتره
جوانکیله کانم، ئاواتان ئه گرم، چی دهنووک لیکدان، به دزیه وه
سه یرکردن، فسکه فسکی به هه ناسه پرکی! ئاه!

تۆنى:

دایه هه ر ناوه نا تاویک نه ختیك فسکه فسك ئه که یین، به لام
قیان و خو شه ویستی له مه یانا ون نه بووه.

مسز هارد کاسل:

تۆنى، به س پشکۆیه که بخه ره سه ر ئاگره که تا به گرتی بیت.

مس نیقیل:

تۆنى پوورزام به ئینی داوه که له مال هه روو خوشتر بیت.

لەراستىدا نابى چىتر بەجىمان بىه لى. تۆنى چىتر جىمان
ناھىلى، وا نىيە؟

تۆنى:

ئو! چەند نازدار و نايابى. نەخىر، ئەگەر ئەسپەكەم جى بىلەم
تۆ بەجى ناهىلەم كە ئاوا لىو بەخەندە بىت! بەراستى خەندە
ھەر لەتۆ ئەو شىتەو!

مس نىقىل:

پوورزاي دىگر! كى ئەتوانى ھەز لەم گيانە خۆرسكە، لەمروو
شاد و سوور و پان و خەم نەخۆرە نەكات؟ (دەستى لە پشتى
ئەدات) ئا! بەراستى روويەكى ئازا و مەردانەيە!

مسز ھاردكاسىل:

ئاي بى تاوانى جوان!

تۆنى:

دلىنام ھەمىشە ھەزم لەو چاۋە كالىە پوورزام و لەو پەنجە
نەرم و درىژانەى كردوۋە.

مس ھارد كاسل:

ئا! تۆنى ئەتوانى بالندەى سەردارى كەۋى بكا. لە ژىنما
ھەرگىز ئەمەندە بەختىار نەبووم، گيا لەسەر پنچى خۆى
ئەروپىت، تۆنى بە تەۋاۋى لە باۋكى مستر لامپكىنى رەھمەتى
ئەكا، كىژى خۆشەۋىستم زىر و زىۋەكانت دەستبەجى ئەدەمەۋە،
پويستە ۋەريان بگريتهۋە، توۋبى خوا لاۋىكى قۆز و شىرىن
نىيە، ئازىزەكەم؟ ھەر بەيانى ئەبى لىكدى مارە بگرىن، باسى
تەۋاكرندى خويىندەكەى ئەخەينە رىكەۋتتىكى تر.

(دىگۆرى دىتە ژوورەۋە).

دیگۆری:

کوا کورپی باش؟ وا نامه یه کم بۆتان هیئاوه.

تۆنی:

بیده ره دایکم، هه موو نامه یه کم له پیشان ئەو ئە یخوینیته وه.

دیگۆری:

فه رمانم پیکراوه که له دهستی خۆتی بنیم.

تۆنی:

له کوپوه بۆم هاتووه؟

دیگۆری:

ئهمه ئە توانن له نامه که پرسیار بکه ن.

تۆنی:

له گه ل ئە مه شا هه ز ئە که م بزائم.

(نامه که وه رته گرئ و سه رنجی ئە دات)

مس نیقیل: (بۆخۆی)

قه و ما! تووش بووین، له شیوه ی نووسینه که دا ئە زانم له هه ستنگسه وه بۆی هاتووه، ئە گه ر پوورم چاوی پی بکه وئ ئە وا هه تا هه تایه مالمویران ئە بین. پیویسته ئە گه ر بتوانم، نه ختی خامۆشی بکه م (بۆ مسز هاردکاسل): به لام من وه رامه نوپیه نایابه که ی پوورزام بۆ مستر مارلو پی نه وتی، خانم. ئای که چه ند پیکه نین، ئە بی بزانیته خاتوون، ئا، نه ختی وا وه ره تا گوپمان لیمان نه بی (فسکه فسکه ئە که ن).

تۆنی: (هه ر سه رنجی نامه که ئە دات)

به راستی ده ست نووسیکی ئالۆز و ناخۆشه، له ژینمدا وینهم به راسیوه، باشه ئە توانم ده ستخه ته که ت بخوینمه وه. ته نیا هه نده ئی

وېرگۆل و شوختە تىايە پياو ناتوانى سەرۈكلكى لىك جىباكتەۋە.
 “بۇ بەرپىز...مىستىر تۆنى لامپكىن” زۆر سەيرە، ئەتوانم بە تەۋاۋى
 دەرەۋەى نامە كانم بخوئىنمەۋە كە ناۋى خۆمى تيا نووسراۋە،
 بەلام كە ئەيكەمەۋە ھىچ سەرم لىى دەرناچىت. ئەمە زۆر
 گرانبە، زۆر ناخۇشە، چونكە ھەمىشە ناۋەرۈكى نامە كاكلىە
 نامە بۆيەك ناردنە.

مىز ھارد كاسل:

ھا! ھا! ھا! جوانە، جوانە. ئاۋا كوپى مىن لەگەل پىپۆرەكەدا
 دل رەق بوو.

مىس نىقىل:

ئا، خانم بەلام پىۋىستە ھەموۋىت گوى لىيى، خانم ئا
 نەختىكى تر ۋا ۋەرە ئەگىنا تى ئەگات، ئەبىى بزىنيت چۆن
 دووبارە ۋاقى ۋر كىرد.

مىز ھ:

ۋا ئەزانم ئىستە لە ھەموان زياتر خۆى ۋاقى ۋرما.

تۆنى: (ھەر سەپرى نامەكە ئەكات):

خەتتىكى مەلەونە (ئەخوئىتتەۋە): “گەرەى خۇشەۋىست”
 ئەدى! ئەمە ئەمەيە. لەپاشان (م)يەك و (ت) يەك و (س)يەك
 ھەيە. تەنيا ئەمەى تريان ئايا شوۋرە () يا (ر) يە، بەلامدا لە
 خۆم نايزانم.

مىز ھ:

ئەمە چىيە، ئازىزەكەم؟ ئەتوانم چى يارىدەيەكت بەدم؟

تۆنى:

نازانم چى بلىم:

مس نیقیل:

ئای، ئاوايه (وا نیشان ئەدا کە ئەخوینتەوه): ”خۆشەویستی به‌پێز، ئومێد ئەکەم زۆر باش بیت، پالەوانانی یانە (شیکباگ) په‌روبالێ پالەوانانی یانە (گوزگرین) یان دەرھێناوه، زۆر سەیره - ئم - جەنگێکی سەیر - ئم - شەپکی درێژ - ئم ئەمە گشتی لەبارە (کە لە شێر و شەره، هیچ مانا و نرخێ نییه. بێ پێچەوه، بێ پێچەوه.

(ئە (گە چرێت و نامە کە ی پیا ئەدات).

تۆنی:

بەلام من پیت ئەلیم، بابە ئەمە لە هەموو شتێکی جیهان نەرخدارتره. دینارە کەم بەدەیتێ واز لە پاشماوه کە ناھێنم. ئاھا، دایه، بزانه بووت ئەخوینتەوه؟ بێ نرخه؟! (نامە کە ئەدا بە مسز هاردکاسل).

مسز هاردکاسل:

ئەمە چۆنە؟ (ئەخوینتەوه) ”خۆشەویستی به‌پێز، من ئێستە وا چاوه‌روانی مس نیقیل ئەکەم، بەخۆم و په‌یتوونیک و جووتە ئەسپیکه‌وه، لەدامینی باخه‌که‌دا، بەلام وا ئەزانم توانای ئەم کاروانه‌یان نه‌یه، هیوادارم جەنابت جووتە ئەسپه‌کی هه‌ساوه‌مان بوو په‌یدا بکه‌یت، هه‌روه‌ک به‌لێنت دابوو. خۆت ئەیزانی راکردن زۆر پێویسته ئەگینا پیره‌ژنه به‌دفعه‌ره‌که ”ئای پیره‌ژنه ئێسک گرانه‌که“ دایکت، لێمان ئەکه‌ویته گومان. برای خۆت، هه‌ستنگس“ خاویه سه‌بووریم ده‌یت. خه‌ریکه شیت ئەبم. وا له‌رق و کینه‌دا ئەخنکیم.

مسزھارد كاسل:

ئەمە چۆنە؟ (ئەخوئىتتەو) ”خۆشەويستى بەرپىز، من ئىستە ۋا چاۋەروانى مس نىڭىل ئەكەم، بەخۇم ۋ پەيتوونىك ۋ جووتە ئەسپىكەو، لەدامىنى باخەكەدا، بەلام ۋا ئەزانم تواناى ئەم كاروانەيان نىيە. ھىوادارم جەنابت جووتە ئەسپەكى ھەساۋەمان بۆ پەيدا بىكەيت، ھەرۈەك بەلئىنت دابوو. خۆت ئەيزانى راكردن زۆر پىۋىستە ئەگىنا پىرەژنە بەدفعەرەكە ”ئاي پىرەژنە ئىسك گرانەكە“ دايكت لىمان ئەكەۋىتە گومان. براى خۆت ھەستىگس“. خۋايە سەبوورىم دەيت. خەرىكە شىت ئەبم. ۋا لەرق ۋكىنەدا ئەخنىكىم.

مس نىڭىل:

تكاىە، خانم نەختى ھىۋور بىتتەو ۋ ناپەسەندى ۋ پىلانى بەدى خەلكى تر نەخەيتە ئەستۋى منەو.

مسز ھە: (زۆر سەرى نەۋى ئەكا)

زۆر قسەيەكى جوانە، خاتوون، تۆ ئىجگار بە ھىا ۋ دلپىنى، بەتەۋاۋى گۈلى نامووس ۋ رىزگرتى، خانم (دەنگى ئەگۈرپىت) تۆش، تۆ ئەى بى مىشكى بەدخوو، ئەمەندە ھۆشەت نىيە كە زارى خۆتى پى دابخەيت، تۆش بە پىچەۋانەى منا لەم كارە ناسازە بەشدارىت؟ تەنیا من خىرا ھەموو پىلانېكتان تىك ئەدەم. تۆ، ئەى خاتوون كە جووتە ئەسپەكەى ھەساۋەت بۆ ئامادەيە، نابى بەخۇپاىى بچىت، جا لەجياتى (بەدوۋكەوتنت) ھەر ئىستىكە ئامادەبە تا لەگەل منا راكەيت. دلنابە پىرە پوورت (پىدگىرى) زۆر چاك ئاگادارىت ئەكات. تۆش جەناب ئەتوانى سۋارى ئەسپەكەت بىت ۋ بۆ پارىزگارى بەگەلمان

كهويت. هو تۆماس، رۆجهر، دىگۆرى، ئا وهرن نیشانان ئه دهه
كه چۆن له خۆنانا زياتر خهمتان ئه خوۆم.
(ئه چيته ده ره وه)

مس نيقييل:

ئاوا ئيسته ئيجگارى فه وتام.

تۆنى:

ئاي، ئه مه گومانى تيا نيه.

مس نيقييل:

چى له مه باشتىر بو يه كيىك چاوه پروان ئه كرپت كه تووشى به
تووشى شتيكى بى ميىشكى ئاواوه بووبى، ئه مه ش دواى ئه و
هه موو سه ر بادان و چاولى نووقانه وه.

تۆنى:

به سه رى تو، يابه، ئه مه ئه نجامى زيره كى خوۆت بوو نه ك ئى
بى ميىشكيه تى من. ئه مه نه ده قسه خوۆش و خافلابووى له باره ي
(شيكباگ و گوزگرين) ه وه وا تتيگه يشتم هيج بىروا ناكه يت.
(هه ستنگس دپته ژووره وه).

هه ستنگس:

كه وابه و، جه ناب وه ك نوكه ره كه م ئه لى، لپت له ده هوۆل داين
و نامه كه ت داوه ته داىكت. ئه مه كارپكى باش بوو، جه نتمان؟

تۆنى:

ئه مه ش به لايه كى تر. له م خامه پرسىار بكه كه ئاشكرائى
كردن. به خوا كرده وه ي خوۆيه تى. من سووچم نيه.
(مارلو دپته ژووره وه).

مارلۆ:

به خوا بابە لیره باشم له گه‌ڵ جوولانه وه. چاکتان کردم به
نیشانه‌ى فشه گالته، تووشى کارى ناشیرینتان کردم. ناوبه‌دتان
کردم، نه‌جا کردم‌تانه قه‌شمر جارى خۆتان.

تۆنى:

ئه‌مه‌ش يه‌کيکى تر هه‌ر ئه‌وه مابوو.

مس نیقیل:

ئه‌مه‌تا گه‌وره‌م، ئه‌و کوپه‌ باشه هه‌مووى قه‌رزارى سوپاس
کردنینه.

مارلۆ:

ئه‌جا چيم پى ئه‌کرى له‌گه‌ڵ ئه‌م مناله نه‌فامه بى مېشکه‌دا
که نه‌زانى و ساوايى به‌سه بو پاريزگارى.

هه‌ستنگس:

که‌ريکى بى نه‌رخى ئاوايه که راستى پيس ئه‌کا.

مس نیقیل:

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا ئه‌مه‌نده شه‌يتان و ناپه‌سند و د‌ل پر قينه که‌به‌م
گيروگرفت و ده‌رده‌سه‌ريمانه‌وه خۆش‌حال و شادمانه.

هه‌ستنگس:

بيچوووه ر‌يوييه‌کى هه‌ست مردوووه.

مارلۆ:

فرتوفيل و زيان و به‌دى لى ئه‌رژيته‌وه.

تۆنى:

باو! ژنانه ئاماده‌م يه‌ک له‌ دواى يه‌ک به‌سه‌به‌تان شه‌رتان له‌گه‌لا بکه‌م.

مارلۆ:

ئەم ھېندە ناھېنى، تەنیا كرده وەكانى جەنابت، مستر
ھەستنگس شايانى باس كردن و لېكۆلېنە وەن. تۆبە ھەلەكانى
منت ئەزانى و ئاگادارت نە ئەكردم.

ھەستنگس:

سەرەپاى ئەم ھەموو ئازار و خەمەى ماپەپووچى و ئومىد
پرېن خۆما داواى لېكۆلېنە وە ئەكەى؟ مستر مارلۆ، ئەمە كارى
برادەراتى نىيە.

مارلۆ:

بەلام جەناب..

مس نىقىل:

مستر مارلۆ، لەسەر خۆبە و ھېور بەرەو، باوەر بکە تا كاتىك
بە ھەلەى تۆمان نەزانى كە ئاگادار كردنت سوودى نەماپوو.
(نۆكەر دېتە ژورەو)

نۆكەر:

خانم ئەيەوئ دەسبەجئ خۆت ئامادە كەيت.. خاتوون. وا
ئەسپەكان لە پەيتوونەكە ئەخەن. شتوومەكت وا لە ژورەكەى
تران. زووكە ئەبئ تا بەيانى رېگەى سى ميل بېرېن.

مس نىقىل:

باشە، باشە وا ئېستە يەم.

مارلۆ: (بۆ ھەستنگس)

كابر! ئەمە كارى پياوەتيە، لە ئاپرووچووغا بەشدار بوويت؟
لە نيوانى گشت دۆست و ناسياواغان سووك و رسوات
كردم؟ دلنابە ھۆكاك ھەر ئەبى لەم كرده وەيەتم بگەيەنى و

ھۆيەكانىم بۆ ئاشكرا كەيت.

ھەستىنگىس:

قىسە قىسەى لى ئەيىتەو، ھۆ كاڭ، ئەى ئەمە پياوۋەتتەيە كە
جەنابت ئەو ئەمانتەى پىم سىپاردى ھەلىساي لە دەستى
يەككى تىرت كىرد؟

مىس نىقىل:

مىستى ھەستىنگىس، مىستى مارلو، بۆچ ئەتانەوئى بەم گىفتوگۆيە بى
سەرو شوئە خەم و دلتەنگىم زىاد بىكەن؟ لىتان ئەپارئەمەو.
(نۆكەر دىتە ژوورەو).

نۆكەر:

ھا، بىگرە (عەبات) خاتوون. وا ئاغازن ئارامى لى ھەلىگىراو.
(ئەچىتە دەرەو).

مىس نىقىل:

وا ھاتم (بۆ مارلو و ھەستىنگىس) تىكايە ئاشت بىنەو، رىك
كەون، پىك وەرنەو، ئەگەر بەم شىۋەيەتان بەجى بىلم، ئەوا
خۆ لە مەراقانا ھەر ئەمىرم.
(نۆكەر يەتە ژوورەو).

نۆكەر:

بىگرە، خاتوون دەستەوانە و شتوومەكت. ئەسپەكان چاۋەرۋان.

مىس نىقىل:

ئۆف مىستى مارلو، ئەگەر ئەزانى، چى شەر و گىان پىسى و
بەلەيەكم لە پىشە، بىگومان ھەموو رىق و كىنە بە بەزەيى پىا
ھاتنەو ئەگۈرا.

مارلۆ:

ههروه ختا شیت بىم، نازانم چى بکهى! تووش گىژاوى بوومه
سهرم لیشیواوه، خاتوون، مېه خشه. جورج، لیم خوش به،
خۆت ئەزانى چەند زوو دەروونم هەلئەچى، نه ئەبوو تووش
هەندەى تر گپى خوش کەیت.

هه ستنگس:

ئەم ئازار و گيان دەرچوونەم تەنیا بەلگەمە بۆ بەخشين.

مارلۆ:

باشه، هاوړپى خوشه ويستم، ئەگەر هینده ریزی من ئەگریت
وهك من تى ئەگەم، كه دلیام ئەیگریت، ئەوا سى سالى
خۆراگرتن کامەرانی پەيوهستی پاشەرۆژمان زۆتر ئەکا.
ئەگەر...

مسز هاردکاسل (له ژورهوه):

مس نیقیل! کونستانس، ئەوا بۆ هو کونستانس؟

مس نیقیل:

ئەوا هاتم! باشه خۆراگرتن. لەیاد نه کەیت. بەلینمان ئارامگرتنه.
(ئەچیتە دەرهوه).

هه ستنگس:

ئاخ گیانه کهم! چۆن توانای ئەوهم هەبى؟
ئاوا نزيك کامەرانی بين ئەم جوړه کامەرانیهش!

مارلۆ: (بۆ تۆنى)

به چاوى خۆت ئەنجامى کارى شیتانەى خۆت ئەبینى، کابرا!
ئەوهى ئەشى بۆ تو سەیر و سەفا بى، بۆ خەلکى تر ئومید
بپان و تەنانەت مالویرانییه.

تۆنى: (وەك لەخەودا راجەنى)

ئۆف خوايە، دۆزىمەو، ئەمەتا بەدەستى خۆتان، ھەر بەدەستى
خۆتان، دزمەكانم! ھۆ! پاش دوو كاترمپىرى تر لە دامىنى
باخچەكەو چاوەپروانم بن. ئەمجارە ئەگەر (تۆنى لامپكىن)
گەلى لەمەباشتر و دىپاكتر نەبوو كەئىو تىيگەيشتوون، ئەوا
چاكترىن ئەسپ و خۆشەويستەكەشم (بىت بۆنسەر) لەجياتى
ئەو بەرن. ھۆ دزمەكانم!

(ئەچىتە دەرەو).

به شی پینجه م

(دیمه ن ناگۆریت)

(هه ستنگس له گه ل نۆکه ر دینه ژووره وه).

هه ستنگس:

وتت پیره ژنه که و مس نیقیل له پیش چاوی خۆتا سوار بوون
و روشتن؟

نۆکه ر:

به لئ، ئاغهم. به سوارى گالیسکه ی چوون گه نجه که ش
به سوارى ئه سپا چوو. ئیستیکه نزیکه ی سی میل
دوور که وتوونه ته وه.

هه ستنگس:

که واته هه موو ئومیدیکم برا.

نۆکه ر:

به لئ گه ورهم، پیره (سیر چارلس) گه یشتووته جئ. ئهم نیو
سه عاته له گه ل خاوه نی ئهم ماله دا به (هه له ی مارلۆ)
پیکه نیون. ئاوا هاتن.

هه ستنگس:

که واته نابئ من ببیژیم. جا بچم بو ژوانی بئ به رم له دامینی
باخه که دا، ئهمه کاتیتی.

(ئه چیتته ده ر).

(سیر چارلس له گه ل مستر هارد کاسل، دیتته ژووره وه).

هارد کاسل:

ها! ها! ها! ئه گه ر ئه زانی به چ شیوه یه کی ده سه لاتدارانه وه
فه رمانه تر سناکه کانی به سه را ئه کردم؟

سىر چارلس:

چۆن چاكەى خزمەتكردن و پياوۋەتى و مېواندارىتى داويەتپەۋە.

ھارد كاسل:

ئەبىي لەگەل ئەمەشا شىتىكى لەمن دىيى كە لەخانچىپەكانى تر
بەرزترم بگرى.

سىر چارلس:

راستە، بەلام تۆى بەخانچىپەكى سەير زانيوۋە. ھا! ھا! ھا!

ھارد كاسل:

گرنىگ نىيە، دلم ھىندە فراۋانە كە لەخۆشى بەۋلاۋە بىر
لە ھىچى تر نەكەمەۋە. بەلى، ھاۋرى خۆشەۋىستەكەم، ئەم
خىزان تىكەل بوۋنەمان، برادەراتى و دوستايەتى خۇمان پشت
بە پشت بۆ نەۋەكانمان ئەباتە خوار. ھەرچەند مىراتى كچەكەم
زۆر نىيە.

سىر چارلس:

توخوا باسى مىرات لاي من ئەكەيت؟ كورى من ھەندەى ھەيە
كە پىۋىستى بە ھىچ نەبى تەنيا ئافرەتتىكى پاكى رەۋشت
باش كە دەستى يارمەتى بۆ درىژ بكا و بەشدارى كامەرانى
پىت. ئەگەر ۋەك خۆت ئەلىتى، ئاۋا يەكتريان خۆش ئەۋى.

ھارد كاسل:

كابرا، ئەلىت ئەگەر؟ من پىت ئەلىم ھەز لىك ئەكەن،
كچەكەم خۆى پىي وىم.

سىر چارلس:

بەلام تۆ ئەزانى ئافرەت ھەمىشە بۆى ھەيە خۆى بخەلەتتى.

هارد کاسل:

به چاوی خۆم دیم که چۆن به گهرمی دهستی نه پچراند. ئا وا
خۆیشی هات تا نه گهره کانت بپریت.
(مارلۆ دیته ژورره وه).

مارلۆ:

وا نه مجارهش هاته وه، گهره م، تا له کرده وه سه یر و ناشیرنه کاغان
خۆش بیت. من زۆر شه رمه زارم.

هارد کاسل:

جا نه مه چیه کوپم؟ تۆ زۆر به هه ندت هه لگرتووه. یه کدوو
سه عات پیکه نین له گه ل کچه که ما هه موو ئه م چه وتیا نه راست
نه کاته وه. ئه و باوه ر ناکه م هه ر گویشی پێیدا.

مارلۆ:

گهره م من شانازی به رالییوونی ئه و نه که م.

هارد کاسل:

مستر مارلۆ را لییون وشه یه کی سارده، نه گه ر منیش به هه له
نه چوو ب م ئه و له را لییوون زیاترتان له به ینایه.

مارلۆ:

له راستیدا گهره م، نه گه یشتوو مه ته ئه م به ختیاریه.

هارد کاسل:

ده ی ده ی، به رخم، من دونیام دیوه وه ک تۆ که گه نجی ئه زانم
چی چیه. من ئاگاداریم به هه موو شتیکتانه وه هه یه، به لام
ئم!

مارلۆ:

بیگومان، گهره م، له به ینمانا هیه چ رووی نه داوه، ته ینا من زۆر

رېزىم گرتووه و ئەویش لە دورەو وەستاوه. وا مەزانە گەورەم،
کە لە گەڵ هەموو ئەندامانى خێزانە کە تا بێ حەيا بووبم.

ھارد کاسل:

بى حەيایى! نەخىر، من ئەمە نالێم بى حەيایى تەواو، نە.
ھەرچەند کىژ حەز ئەکەن یارییان لە گەڵا بکرى و ھەندى جار
کەمى بگوشىن. بەلام دلبابە کە ئەو ھىچى بۆ نەگىراومە تەو.

مارلۆ:

چونکە ھەرگىز وام نەکردوو کە بێتە ھۆى ئەمە.

ھارد کاسل:

باشە، باشە من حەز لە بى دەعیەى ئەکەم ئەگەر لە جى
خۆى بى، تەنیا ئەى جەوان، ئەمە نواندنىکى لە ئەندازە
بەدەرە. پێویستە لە گەڵمانا راستگۆ بىت، جا لە گەڵ باوکت
خۆشترمان ئەو بىت.

مارلۆ:

جەوانە مەرگ بىم، گەورەم، ئەگەر قەت.

ھارد کاسل:

من پیت ئەلێم ئەو ناحەزىت ناکات کە گومانم نىیە تۆش
ئەوت خۆش ئەوێ.

مارلۆ:

گەرە خۆشە وىستە کەم، قايل نابم، گەورەم.

ھارد کاسل:

ھىچ ناينم کە بىتە ھۆى بۆ يەك نەبوونتان.

مارلۆ:

تەنیا بزائە گەورەم.

هارد کاسل:

باوکت رای له سهره، من پیم خوشه ههر کاتیک دواخستن زیان
ئه به خشی. جا...

مارلۆ:

به لام بوچ گوئی له من ناگری؟ سویند به هه موو شتی که راست
و هه قه تا ئیسته وام نه کردوو مس هارد کاسل بچووکتزین
نیشانهی دلداریم بگریته دهس. ته نیا یه ک کۆبوونه وه مان بووه،
ئه ویش سارد و جه له یی و دلنه گر بوو.

هارد کاسل: (بوخۆی)

ناپه سند خۆه لئه کیشین ئه م کابرایه دلم ته نگ ئه کات.

سیر چارلس:

قهت دهستت نه گوشیوه یاریشت له گه لا نه کردوو؟

مارلۆ:

خوای له ژووری سه ری ئاگاداره، به گویره ی فه رمانت هاتوومه ته
ئیره وه، چاوم به و ئافره ته کهوت بئ ئه وه ی هه ست به هیچ
بکه م، بئ دوو دلی یا په شیمانی به جیم هیشته. ئومیده وارم
به مه دلنیا بیت که پئویستی خۆم به رامبه ر تو هیناوه ته
دی. چوونه دهرم له م خانوو په پر دهر د و خه مه دا لی قه ده غه
نه که یته. (ئه چیتته دهر).

سیر چارلس:

سه رم له م شیوه نابه دلویه سووپماوه که پپی دهرچوو.

هارد کاسل:

من له مه دا واقم وپماوه چۆن ئاوا بئ ترس ئیمه ی دلنیا
ئه کرد.

سیر چارلس:

وہ ختا باوہ پرى پى بکەم کہ راستہ.

ہارد کاسل: (سہ پرى دہستہ راست تہ کا)

ئاوا کىژہ کہم ہات. منیش گومانم لہ راستگوى تہودا نییہ.

(مس ہارد کاسل دیتہ ژوورہوہ).

ہارد کاسل:

کیت، وەرہ ئیرہ، بەرخم شہرمى مەکہ و بہ راستى وەرامى

پرسىارمان بدەرہوہ. قہت مستر مارلو دانى بہ دلدارى و

خۆشەوېستىتا ناوہ؟

مس ہارد کاسل:

گہورہم، تہمہ پرسىارىکى رەق و لہ ناکاوہ! تہنیا چونکہ داواى

راستى و بى شہرمى تہکەيت، بہ لى وا بزائم تہمہى کردووہ.

ہارد کاسل: (بو سیر چارلس)

تہبىنيت!

سیر چارلس:

باشہ خاتوون، قہت لہ گہل کوپہ کہما لہ جارىک زياتر يەکتەتان

بىنىوہ؟

مس ہارد

کاسل: بہ لى، گہورہم، چہند جارىک.

ہارد کاسل: (بو سیر چارلس)

بزانہ!

سیر چارلس:

بہ لام ہىچ دانى بہ دلداريتا ناوہ؟

مس هارد کاسل:

به لئی، دلدارى هه تا هه تايه.

سیر چارلس:

باسی خوشه ویستی کردووه؟

مس هارد کاسل:

زۆر جار گه وره م.

سیر چارلس:

زۆر سهیره! هه موو ئه مانه ی ئاشکرا و یه کسه ریش بووه؟

مس هارد کاسل:

به لئی، ئاشکرا یه کسه ر.

سیر چارلس:

باشه، خاتوون ره وشتی له گه لئا چۆن بووه؟

مس هارد کاسل:

وهك هه موو دلداريێك نه ختي به جوانی رووما داچوو، باسی
به رزی و پر نه رخی من و هیچ نه بوونی خووی و چه نه د
گفتوگۆیه کی خه مناکی کرد، به شیوه یه کی به ختیارى دیاره
کۆتایی پیهینا.

سیر چارلس:

بیگومان ئینجا به ته واوی پروام کرد. ئه زانم گفتوگۆی له گه ل
ئافره تا ئاوا دلرفینه و ئه و به سته زمانی و پارانه وه یه ی پیش
ئیسته ی له ره وشتی ئه ودا نییه.

مس هارد کاسل:

باشه گه وره م، چی ئه لیت ئه گه ر له پیش چاوی خۆتا بۆم
ده رختی که ئه م باسه یه م گشتی راسته؟ ئه گه ر له گه ل باوکما

بۆ نىو سەعات خۆتان لە پەنا ئەم پەردەيە بگرن. ئەبىنن
چۆن بۆخۆى دان بە دلدارىما ئەنى.

سىر چارلس:

باشە، خۆ ئەگەر وەك باسى ئەكەيت، ئاوا بى، ئەوا ھەموو
خۆشى و شادىم كۆتايى دىت. (ئەچىتە دەرەو).

مس ھارد كاسل:

خۆ ئەگەر وەك باسم كرد ئاوا نەبوو، ئەترسم قەت بەختيارى
و كامەرانىم سەرەتايى نەبىت. (ئەچنە دەرەو).
(دىمەن ئەگۆرپىت بۆ پشت باخەكە).
(ھەستنگس دىتە ژوورەو).

ھەستنگس:

چ گەوجىكم، ئاوا لىرەدا چاوەروانى كابرايەك بكەم كە ئەشى
بە ئازارداغما شاد بىت. ئەو ھەرگىز بەلئىنى خۆى بەجى
نەگەياندوو، منىش چىتر بە ئومىدى نابم. ئاى ئەو چى
ئەبىنم؟ ئەمە خۆيەتى و ئەلوۆ پەيامى يارمى لا بى.
(تۆنى خۆى پىچاوە و دزمەى لە پىدايە، دىتە ژوورەو).

ھەستنگس:

كاكەى بەشەرەفم! وا زانىم كەخاوەن قسەى خۆتى، ئەمە ھەر
لە ھاوړپىيەتى ئەچى.

تۆنى:

ئەدى من ھاوړپىتم، ئەگەر ھەمووت ئەزانى، ئەوا چاكترىن
ھاوړپىت ئەبووم كە لەم جىھانەدا ھەتە. بەم بۆنەيەو، ئەم
شەوسوارىيە زۆر دژوار و ماندوو كەرە و ھەناسەى لى پرېم.

هه ستنگس:

ئاخر چۆن؟ ئه ی هه ئاله کانت له کوێ جیهیشتوون؟ ئاخۆ
سه لاهه تن؟ داخوا به جیگه ی خویانا گه یشتوون؟

تۆنی:

بیست و پینچ میل به دوو سه عات و نیوا ئازواتنیکه ی هه نده
که م نییه، و لاخه به سه زمانه کان که فیان بو هه لدا. من هه ز
ئه که م چل میل به دوای ریوییه کا راکه م نه ک ده میل له گه ل
ئه ژدیهایه کی ئاوادا برۆم.

هه ستنگس:

باشه، به س ئافره ته کانت له کوێ جیهیشتوون؟ زووکه، ئارامم لئ
هه لگیرا!

تۆنی:

به جیم هیشتوون! بۆچ؟ گوایه ئه بی له و شوینه ی که ئه وانم
لئ هه لگرتوو به ولاره له کوێ تریان به جئ بئلم؟

هه ستنگس:

ئه مه مه ته لیکه ی زۆر گرانه.

تۆنی:

که واته ئه م مه ته لیه م بو هه لینه، ئه وه چیه که هه ر له ده وره ی
خانوه که دا ئه روا و خول ئه خواته وه و هه رگیز به خانوکه که
ناگات؟

هه ستنگس:

هه ر هیچ سه رم لئ ده رناچیت.

تۆنی:

بۆچ کابرا، ئه مه ئاویه. من ریگه م پئ ون کردن. به سه ری ئه و

كەسەى لايەنگرى شەر ئەكا، ھىچ گۆم و زەلەكاوئىك پىنج مىل
بەھەر چوارلاى خانووۋەكەدا نەماوۋە كە تىيا نەچوو بن.

ھەستىگىس:

ھا! ھا! ھا! تى ئەگەم. ھەر خولت پى خواردوونە، كەچى
ئەوان وايان زانيوۋە كە بۆ پىشەوۋە ئەرۆن، تا بەم جۆرە لە
ئەنجاما بۆ مائەوۋەت ھىناونەتەوۋە.

تۆنى:

ئەبى بۆتى روون بىكەمەوۋە، گوئىگەرە. لە پىشا بە كۆلانەى
(فیدەرز بیدا) مدا بردن كە راستەوخۆ لە قورا چەقین. لەپاشانا
بەھۆى پىاھەلگەرەن و ھاتنە خواروۋەى گەردە بەرداوينیەكەوۋە،
تووشى شرىقوھۆرم كەردن ئىنجا بردمەن بۆ ئەو شوئىنەى تەرمى
گونابارەكانى پىاھەلئەواسن لە(ھىقى- ترى-ھىث) لەوئىشەوۋە
بەسوور و خول خواردنىكەوۋە راستەوخۆ لە دەقنەكەى دامىنى
باخەكەما كەردن.

ھەستىگىس:

تەنیا ئومىد ئەكەم ھىچيان لى نەقەومايى.

تۆنى:

نە، نە. تەنیا دايكەم لەترسانا زراوى رژاوۋە وا ئەزانى چىل
مىل دووركەوتۆتەوۋە و زۆر بىزارە و پەكى كەوتوۋە. جا ئەگەر
ئەسپەكانى خۆت ئامادەن، ئەوا ئەتوانى لەگەل پوورزاما راکەن
و بەلئىنتان ئەدەمى كەس لىرەدا تواناى نىيە ھەنگاويىك بنى بە
شوئىنتانەوۋە.

ھەستىگىس:

ھاوپى ئازىز، نازانم چۆن چاكەت بدەمەوۋە؟

تۆنى:

ئەدى، ئەدى ئىستە ھاوپى ئازىز و كاكى بەشەرەفم، ھەر
ئىستە شىت و ناپەسەند و قەشمەر جاپ بووم. ئاي لەعنەت
لە شىۋە شەپكردنتا بى. لەپاش ئەمەي يەكتەر ئەدەين بە
زەويدا لەم ناوچەيەدا، ئەوسا يەكتەر ماچ ئەكەين و ئەبين بە
ھاوپى، بەلام ئەگەر ريخۆلەمت بېرىيائە، ئىستە مردوو ئەبووم
و ئەبوايە بچيت دەستى جەللاد ماچ بکەيت.

هەستىنگس:

ھەقى تۆيە، بەلام ئەبى تەنگەتاو بىم و خىرا بچم مس نىقىل
رزگار بکەم، ئەگەر تۆ داپىرە بخاڧلىنى، منىش بەلئىت پى
ئەدەم كارى جەوانەكە ساز بەدەم (ھەستىنگس ئەچىتە دەرەو).

تۆنى:

ھەرگىز ترست لەمن نەبى، ئا، ئەوا ھات.. ون بە. ديارە
خۆي لە دەقنەكەدا دەر باز کردوو. سەيرى تا كەمەرى لە
قوراپ گىراو ھەموو ئەندامى لەشى پىس و تەپ بوو (مس
ھاردكاسل دىتە ژوورەو).

مسز ھارد كاسل:

ئۆف تۆنى! كوژراوم، ھەژاوم، تا رادەي مەرگ كوتراوم، تازە
لەپاش ئەمەدا ھەرگىز ناژىم. ئەو دوا راجلەكىنەي كە بەخوڧ
كردىنى بە پەرژىنەكەدا، كارى كردووم.

تۆنى:

وېرانەمال خۆم، داىە ھەمووي ھەلەي خۆت بوو، تۆ ويست
ھەر بەم شەو راکەين، بى ئەويە بستىك ريگا كە شارەزا بين.

مسز هارد:

خۇزىا ئەمجارەش ئەگەشتىنەو مآلەو، من هىچ ئەمەندە
كارەساتم لە (سەفەرئىكى) ئاوا كورتا بەسەرنەھاتوو. ئاوا
سەرتاپا نوقمى قوپ بووين، سەرنخوون بووينە كەندرىكەو،
راست و رەوان چەقيوى دەقن بووينن تووشى خورپە و راچەنىنى
كارىگەر ھاتىن، ئىنجا سەرەپاي ئەمانەش رىگەمان ون كەين!
تۆنى، بە مەزەندەى تۆ، ئىستە ئىمە لە كوئين؟

تۆنى:

بە ئەندازەى من ئەبى لە (كۆمون كراك سكل) چل ميل
لەمالەو دوورىين.

مسز هارد:

ئۆف خوايە! ئۆف خوايە! ئەمە بە دترين شوينە لەم ولاتەدا،
تەنيا رووتكردنكىمان پى ئەوئ تا بەزمى ئەم شەوەمان بۆ
تەواو بكت.

تۆنى:

مەترسە، دايە مەترسە. لە پىنج رىگرەكەى ئەم ناوچەيە دوانيان
خنكىنراون، دوور نىيە ئەوانى ماون نەمان دۆزنەو. مەترسە،
ئەى ئاخۆ ئەو پىاو بە شوپمانا ئەبەزئ؟ نە، نە. كولكەدارە،
مەترسە.

مسز هارد:

بىگومان ئەم ترسە ئەمكوژىت.

تۆنى:

هىچ شەبقەى رەش لەپەنا ئەم تەپاشانەو ئەبىنى؟

مسز ھارد:

ئۆف مەرگ! ئاي مردم!

تۆنى:

نە، نە، ئەمىش تەنيا مانگايەكە، مەترسە، دايە، مەترسە.

مسز ھارد:

چۆن ئەزانم كە زىندووومە، تۆنى، ئاواش زەلامى ئەبىنم بۆ
لامان دى، ئاخ! گومان و سووم تيايا نىيە. خۆ ئەگەر ھەر
ھەستمان بىكا ئەوا ئىمە فەوتاوين!

تۆنى: (لەبەرخۆيەو)

ئەمە مېردى دايكەم، بە ھەموو بەدبەختىيەك، ھاتووە يەك لە
شەوہ پىياسەكانى بىكات (بۆ دايكى). ئاي ئەمە رېگريكە بەخۆ
و دەمانچەي وەك باسكەم درىژەو، كابرايەكى رەزاگرانى بەدفعەرە.

مسز ھارد:

خوای پاك پارىزگارمان بى! ئەوا نزيك ئەبىتەو.

تۆنى:

ناچىت لەم تەراشەدا خۆت پەنھان دەيت و رېگەي من بدەي
چارەيەك بىكەم؟ خۆ ئەگەر ھىچ مەترسىيەك ھەبوو ئەوا
ئەكۆكم و ئەلېم (ھەم) كە كۆكىم تۆ ھەر لە شوپنەكەتا مات
بە و نەكەي بىجولېتتەو.

(مسز ھاردكاسل لە پەنا درەختىكا لە پىشتى پەردە خۆي ئەشارىتەو).

(مستەر ھاردكاسل دىتە ژوورەو)

مستەر ھارد كاسل:

يا بە ھەلەچووم يا گويم لە دەنگە دەنگى خەلك و ھاوار
ھاوارى يارمەتيا بوو. ھاي، تۆنى، ئەمە تۆي؟ من بەئومىد

نەبووم ئاوا زوو بگەرپىتەو، داخۆ دايكت و پى ئەسپاردەكەى
سەلامەتن؟

تۆنى:

زۆر سەلامەتن، گەورەم، لەمالى پوورە (پىڭگىرى) ما. ھم!
مسز ھارد (لە پىشتەو):
ئاخ، ئەمە نىشانەى مەترسى و خەتەرە.

ھارد كاسل:

چل ميل بە سى سەعات، بىگومان ئەمە شىتىكى ئىجگار زۆرە،
بەرخم.

تۆنى:

وہك ئەلپىن ئەسپى بەتىن و ھەسايەو و سواری پر ئارەزوو
رېگا كورت ئەكەنەو.. ھم.
مسز ھارد: (لە پىشتەو)

خو بزانم دەخىلى كۆرپە ئازىزەكەم ناكات!

ھارد كاسل:

ئەى من دەنگىكم لېرەو بىست، زۆر ھەز ئەكەم بزانم لە
كوئ ئەھات؟

تۆنى:

ئەو من بووم، گەورەم، قسەم لەگەل خۆما ئەکرد، گەورەم.
ئەمووت چل ميل بە چوار سەعات رەوتىكى زۆر باش بوو.
ھم. بىگومان ئاواش بوو. ھەم. بەبۆنەى ئەم دەرچوونەما
بەشەو نەختى سەرسام توشى ھەلامات بووم. ئەگەر رى بەدى
ھەز ئەكەم بچىنە ژوورەو. ھم.

هارد کاسل:

به لام نه گهر تو قسه ت له گهل خوتا نه کرد، بېگومان خويشت
وه لامی خوت نه نه دایه وه. دلنیا م که گویم له دوو دهنگ
بوو، بریارم داوه که (دهنگی خوی بهرز نه کاته وه). نه وی
تریشیان بدۆزمه وه.

مسز هارد: (له پشته وه)

ئۆف، نه وا یه ت من بدۆزیتته وه، په کوو!

تۆنی:

نه گهر خۆم پیت بلیم، تو بۆچ نه چیت گهره م؟. هم. من
گیانی خۆم له پیناوی راستیا بهخت نه که م -هم- هه موویت
پن نه لیم، گهره م. نه یگرئ و دوا ی نه خا).

هارد کاسل:

پیت نه لیم که س ناتوانی من به له تینی و دوام خات. بریارم
داوه هه ر نه بی خۆم بچم بزنام. نه گهر به ته مای به تو باوه ر
بکه م خۆرایه.

مسز هارد کاسل: (له پشته وه، به راکردن ده رنه په ری و دیتته پیشه وه).

ئۆف. خوايه! بېگومان مناله به سه زمانه خوشه ویسته که م
نه کوژیت. فهرموو، فهرموو پیاوی باش، ناگری رق و کینه ت بکه
به سه ری منا، پوول و پارهم به ره، گیانی من ده ریینه. به لام
ئهم لاوه نازداره م مه کوژه، نه گهر هیچ به زه ییت له دلایه نه وا
توخوا جه رگم مه بپه.

هارد کاسل:

ژنه که ی خۆم! بېگومان. به لام نه وه له کوئ و ئیره له کوئ؟ یا
له مه دا نه بی مه رامی چی بی؟

مسز ھارد: (ئەكەۋىتتە سەرچۆك)

دلت پېمان بسووتى، كاك پياۋى باشى رېگر، پارەكەمان
 ۋەربگر، كاتژمېرە كامان بەرە، ھەرچېمان ھەيە لېمانى بىيە،
 ھەر ھەندە مەمان كوژە. دلىاش بە ھەرگىز لە دادگادا ناوت
 نابەين. نە، بېگومان ئەمە ناكەين. كاك جەردەى پياۋى باش.

ھارد كاسل:

ۋابزانم چەتئوۋى شىت بوۋە. چۆن، دۆرۋنى، تۆ ئەمن
 ناناسيەۋە؟

مسز ھارد:

ئەگەر مەن زىندوۋ بىم ئەۋا ئەمەش ماستر ھاردكاسلە! مەترسى
 كۆپرى كىردوۋم. بەلام كى، خۆشەويستەكەم بەدلىادا يەت
 لېرەدا توۋشى تۆ بىت؟ لەم شوينە بەترسەۋە، ئەمەندە دوور
 لەمالەۋە؟ چ ئەتۆى ھىناۋە تا بە شوينمانا بىكەۋىت؟

ھارد كاسل:

بېگومان، دۆرۋتى، ئەقلىت نەگۇراۋە! چۆن ئەلئىت ھىندە لە
 مالەۋە دوور لەكاتىكىدا دەرگەى ژوورى خۆت لە چل شەقاۋ
 كەمتەرە. (روۋى لەتۆنى ئەكا) ئەمە يەك لە فرتوفىلە كۆنەكانتە،
 ھەى سېلەى ناپەسند، ئەمە كارى تۆيە! (بۆ مسز ھاردكاسل)
 چۆن تۆ دەرگاكە ناناسيەۋە؟ ئەى دارتوۋەكە؟ ئەى گۆمى
 ئەسپانت لەبىرچۆتەۋە، خۆشەويستەكەم؟

مسز ھارد:

بەلى، ئەبى ھەتا ئەمەم ئەم گۆمەم ھەر لەيادا بى، چونكە
 لەم شوينەدا مەرگى خۆم دى. (بۆ تۆنى) ئەمەش ھەموۋى
 لە سايەى تۆۋە بوۋ ھەى سەگى بى ئەمەگ؟ سويند ئەخۆم

ئەبى دەرسىكت بدهم كه جاريكى تر زات نه كهى ئازارى
دايكت بدهيت و گالتەى پى بكهيت.

تۆنى:

ئۆف خوايه، دايه، تىكراى خەلكى ئەم ناوچەيه ئەلین تۆ منت
فۆتاندوو، ئىستەش ئەبى چیت چاندوو ئەو بدورىتەو.

مسز هارد:

ئەبى ئەوجا به جاريك لەناوت بەرم (دواى تۆنى ئەكەوئى و
لەشانۆ دوور ئەكەونەو. ئەچنە دەرەو).

هارد كاسل:

لەگەل ئەمەشا قسەكانى نەختىك راستن (ئەچىتە دەرەو).

(مس نىقىل و هەستىگس دىنە ژوورەو).

هەستىگس:

ئازىزەكەم، بۆچ ئاوا بە هەندى هەلئەگريت؟ خو ئەگەر يەك
دەقىقە دواكەوين، ئەوا ريسەكەمان لى ئەبىتەو بە خوړى،
هەموو شتىكمان هەتا هەتايە لەدەس ئەچى. تەنيا پريارىك
بەدە و دەسبەجى لە چاووړاوى پوورت رزگار ئەبين.

مس نىقىل:

ئەمە قەت نايىت، ئەمەندە گيانم پرە لەو دەرەسەرييهى
چىشتوومە، لە تواناما نيه بەرەنگارىتى هىچ مەترسيه كى تازه
بكەم، تەنيا دوو سالى ئارام گرتن و يا سى سالى ئەنجاما
تاجى كامەرانيمان ئەنیتە سەر.

هەستىگس:

ئەم دواخستنه ماندووكره لە بى وه فايى لام ستەمترە.
با بفرين، دلفينەكەم. بام بەختياريمان هەر لە ئىستەو

ئارەزووم ئەکرد بېتە بووكم، لە دەستم ئەچیت.

مس هارد كاسل:

زۆر شانازی بەم دلیاچوونەتا ئەكەم، تاكو نیشانی بەدم كە
شایانی كۆرەكەتم، ئەگەر وەك پیم وتن، خۆتان پەنھان بەدن،
ئەوا گویتان لەخۆی ئەبێ، كە بێ گری دانێ پیا ئەنێ.. ئا ..
ئەوا هات.

سیر چارلس:

وا ئەچم بو لای باوكت و لەسەر مەرجه كەمانا ئەپۆین. (ئەچیتە
دەرەو). (مارلۆ یەتە ژوورەو).

مارلۆ:

ئەگەرچی ئامادەم بو دەرچوون. وا جاریکی تر هاتووم بو
مالتاواپی كردن، هەتا ئەم ساتە هەرگیز ئاوا هەستم بە زام و
ئازاری ئەم جیاپوونەو نە ئەکرد.

مس هارد كاسل: (بەشیوەی سروشتی خۆرسکی خۆی)

لەم پرۆایەدام، گەرەم، هەر ئازاریکی بتوانری بە سووکی
چارە بکری، شایانی دلتەنگی نییە. رۆژیک یا دوانی بەسەرا
بچی، بەهۆی درەخستنی كەم نەرخى ئەمەو كە تو و ئەزانى
شایانی پەرۆشییە. بوى هەیه پلەى شیواویت نزم بکاتەو.

مارلۆ: (بوخۆی)

ئەم کیژە هەردەم بۆرم ئەدات (بو مس هاردكاسل). ئەمە
نابی وابیت، ئافرەت. بەسە ئیتر گالتە بەخۆما ناکەم، وەختا
تەنانەت پیاوەتى خۆ ناسینیشم سەر بېتە بەر هەست و
عاتیفەو. جیاوازی زانیاری وسامان، پەستى و قینی باوك و
سووك و رسوا بوون لەناو هاوڕێكانما، وا گشتى لام ئەبن بە

ھىچ. تەنیا ئەم بېرىارە سەختە پېر زامە نەبى ھىچ شىتېك من
ناھىنئىتەوہ سەرخۆم.

مس ھارد كاسل:

كەواتە بېرۆ، گەورەم نابى بە ھىچ كلۆجىك ھەولى مانەوہت
بەدەم. ھەرچەندە كە خىزانى ئەو كىژەيەى بۆ سەردانىا
ھاتووى لە ئىمە خانەدان تر نىنە، پلەى زانين و تىگەيشتىشىم
لە ھى ئەوان نزمتر نىيە، بەلام سوودى ئەمانە چىيە ئەگەر
لەمال و سامانا جىاوازى ھەبوو؟ ئەم سووكە دل پياچوونەت
بۆ من بەسمە. تۆ منت تەنیا بۆ كات بەرېڭىردن و رابواردنا
ويستووہ، كەچى ھەموو ئامانجى دلّت نىشتۆتە سەر گەنج و
مىراتەوہ.

(ھاردكاسل و سېر چارلس لە پشتهوہ دېنە ژوورەوہ).

سېر چارلس:

وہرە ئېرەوہ پشت ئەم پەردەيە.

ھارد كاسل:

ئاي، ئاي بى دەنگ بە، ئەتوانم بلىم (كىتەكەم) شىواندووويەتى.

مارلۆ:

سوئند ئەخۆم، خانم، مىرات ھەرگىز لاى من نەرخى نىيە. لە
پىشا جوانى تۆ بوو سەرنجى راکىشام. بۆچ كى ئەتوانى بە
چاوى دلدارى نەبى ئەم جوانىيەت بىنى؟ ھەركاتىك لەگەل
تۆدا گەتوگۆ ئەكەم رەوشىتىكى بەرزى تازەت بەرچاؤ ئەبى
و نىگارت شىرىنتر و كارىگەرتر ئەبى. ئەوہى لەسەرەتاوہ بە
نەفامى لادىيى تى ئەگەيشتم ئىستە دەركەوت كە ساكالى و
بى فىزىكى پووختەيە، ئەوہى لە دلنبايەكى ھاندەر ئەچوو

ئەنجامى داوین پاكى و بېگەردىيەكى ئازايانە و رەشتىكى باشى
پەرپروايىيە.

سىر چارلس:

ئەمە چى ئەگەيەن؟ واقى وپرکردووم!

ھارد كاسل:

يېم وتى چۆن ئەبى وس!

مارلو:

ئىستە بريارمدا، خانم كە مېنمەو، ئەمەندە پروايم بەراى
راستى باوكما ھايە كە گومانم نەبى ھەركە تۆ ئەبىنى ئەم
كارەيەى بەلددا بچىت.

مس ھارد كاسل:

نەخىر كاك مارلو، من ناتوانم و ناشى بۆ تۆ دوا بخەم. وا
نەزانى كە تواناى چوونە ژېربارى پەيوەندىەيكەم ھەبى كە
شايانى كەمترين پەشيمانى بىت، ھەرگىز بەبىرتا نەيەت كە
ھەلى دلدارىيەكى سەرپى بۆ سودى خۆم بەكار بەيىم و
تۆيش دووچارى پشيوى و پەژارە بكەم. گوايا وا تى ئەگەيت
من بتوانم تامى بەختيارىيەك بچىژم كە ھۆى لەناوچونى
كامەرانى تۆ بىت؟

مارلو:

بە ھەموو شتىكى پىرۆز، ھەر ئەو كامەرانىيەم ئەبىت كە
لەدەس تۆو دىت پىشكەشم بكەيت. ھەرگىز ھەست بە
پەشيمانىما ناكەم تەنيا بۆ ئەو نەبى كە زووتر نەرخى
تۆم نەزانيو. سا ئەگەر بە پىچەوانەى خواستى تۆشە، ھەر
ئەمىنمەو ھەرچەند بەنيازى دەرکردمەو بىت، پىويستە بە

هەول و تىكۆشان و رىزگرتىما تۆلەى رەوشتى نزمى رابردووم
بەرامبەر تۆ بىكەمەو.

مس هارد كاسل:

گەورەم پىر بەدل تىكات لى ئەكەم كە وازىنى ھەرچۆن
ئاشناتى و يەكتى ناسىنمان دەسى پىكرد، بواری بدە با ھەر
ئاواش بېرىتەو ھەو بىرىتە پىشتىگۆى. ئەشى ساتىك يا دوانم بۆ
قىشە و رابواردن تەرخان كىردى، بەلام لەگالتە دەرچى، كاڭ مارلۆ،
ئايا بىرپا ئەكەى من سەر بۆ پەيوەستى دانەوئىم كە بەلگەى
نەفامى تۆ و نانى نانى و پوول پەرسى من بى؟ وا ئەزانى
كە پى لەلدارى نانىكى پىر بىرواى پەسندەرىكى مسۆگەر بۆ
سوودى خۆم ئەخەمەكار؟

مارلۆ: (لەسەرچۆكان)

ئەمە لە مسۆگەرى ئەكا! ئەمە بە پەرى ئەچى؟ نە، خانم،
ھەرساتى نەرخ و بەرزى تۆ ئەبىنم زىاتەر باوھەم بەخۆم نامىنى
سەرم لى ئەشىوئى. دەسا، بوارم بدە با بلىم.

سىر چارلس:

چىتر خۆم بۆ ناگىرى، چارلس، چارلس، ئاى چۆنت خەلەتاندەم!
ئەمەيە گوئى پىنەدان و گىتوگۆ سارد و بى تامەكەت؟

ھارد كاسل:

ئەمەيە بە چاوى سووك سەركىردنەكەت. كۆبونەو ھە ناچارىيە
نا بەدلىيەكەت؟ ئىتر چ قسەت ماوھ؟

مارلۆ:

بەس ئەو ھەكە سەرم سوپماوھ! تىئاگەم ئەمە چۆن و ماناى
چىيە؟

ھارد کاسل:

واتای ئەمەیه که تۆ ئەتوانی بە ھەوەسی خۆت شتیک
بڵێت و دەسبەجی بە درۆی بخەیتەو. که تۆ ئەتوانی لەکاتی
تایبەتیا دلداری لەگەڵ ئافرەتیکا بکهیت و لەناو خەڵکا دانی
پیا نەیت. که تۆ بۆ ئیمە چیرۆکیک و بۆ کچەکم یەکیکی
تری جیاوازت ھەیە!

مارلۆ:

کیژ! ناکا ئەم ئافرەتە ی کیژی تۆ بئ!

ھارد کاسل:

بەلێ گەورەم، تاکە کچەکم، کیتی خۆم، ئە ی گواپە ئەبئ
کیژی کیتی تر بئ؟

مارلۆ:

ئای کویر بئ شەیتان!

مس ھارد کاسل:

بەلێ گەورەم، ئەم ئافرەتەیه که بەچاو خێلە بالا بەرزەکەت
دانابووم (کرنووشی بۆ ئەبات) ئەم ئافرەتەپە ی لە باریکا
وێک پیاویکی سەرنج کیشەری پەر ھەستی ھێمنی بئ فیزی
لەسەرخۆ، لەسەریکی تریشەو پیاویکی ئازای، ناسراوی، دڵگری،
شیری یانە ی ئافرەتان خۆت پئ ناساندم. ھا.ھا.ھا.

مارلۆ:

ئۆف، خواپە، بەری ئەم بارەگرانە ناگرم، مردن خۆشتەر و ساناتەر.

مس ھارد کاسل:

بە کام رووت گەورەم، ھەز ئەکە ی بت دوینین؟ بە پیاو ھە دوو
دڵکە ی ھەمیشە چاوی پریوئە زەوی و تەنیا بۆ ئەمە ئەدوئ تا

بېسىرىت و رقى لە دوو پرووى ئەبىتەو، ياخۇ بەپىاوه دەنگ
بەرزه پىر پرواىى بەخۆكەى شەو تا بەيانى لەگەل (مسز مان-
تراپ) وپىره مس (بىدى بگسىكىن) را ئەبوئىرىت؟ ھا.ھا.ھا.

مارلۆ:

هەى بەلامدا لەم سەرە بۆشەما، تائىستە ھەرگىز ھەولم
نەداو ھەيا زراوېم كەھىچ رووشكىن و تەرىق نەكراومەو. وا
ئىستە كارم لىرەدا نەما و پىويسەتە بىرۆم.

ھارد كاسل:

بەسەرى خۆت نابى بىرۆيت.

(ئەپوات).

من وا تىئەگەم ئەمە ھەمووى ھەلەيەك بوو بە دۆزىنەو
ئەم ھەلەيە زۆر گوشادىم، پىت ئەلېم گەورەم نابى بىرۆيت.
ئەزانم كىت ھەر ئەتەخشى. ناتەوئى بى بەخشىت كىت؟
بىگومان ھەموومان ئەتەخشىن. نەختى دان بنى بەخۆتا، كابرا.
(ئەكشىنەو ھە بۆ پشت شانۆ- كىت ئازارى مارلۆ ئەدا). (تۆنى و
مسز ھاردكاسل دېنە ژوورەو).

مسز ھارد كاسل:

كەواتە رايان كىردووە؟ دەبا ھەر بىرۆن، گويم لى نىيە.

ھارد كاسل:

كى رۆيىو؟

مسز ھارد كاسل:

خوشكەزايە ئەمەكدارەكەم و دۆستەكەى مستر ھەستىنگس، ئەو
لە شارەو لەگەل ميوانە بى دەعيەكەمانا ھاتبوو ئىرە.

سیر چارلس:

كى، جورچ هه ستنگس؟ لاویكى زۆر خانه دان و به شه ره فه كه م،
خو كچه كه ش هه رگیز كاریكى له و هه لېژاردنه یا به جیتری
نه كرده وه.

هارد كاسل:

كهواته به سه ری خۆم، زۆر شانازی به م تیکه لېبونه وه ئه كه م.

مسز هارد كاسل:

باشه خو ئه گهر ئافره ته كه شی رفاندووه، گه نچ و میراته كه ی
نه برده وه، كه ئه بی هه ر له م خیزانه دا مینیتته وه و سه بووری
له ده س چوونی خۆیمان بداته وه.

هارد كاسل:

قەت خوابزا، دۆرۆشی، هینده پوول په رست نابیت؟

مسز هارد كاسل:

به لئ، ئه مه ئیشی منه، هی تو نییه.

هارد كاسل:

ئاخر تو ئه زانی ئه گهر كۆپه كه ت كه بالق بوو، پوورزای خو ی
نه ویست، ئه وا هه موو سامان و میراته كه ی ئه كه ویتته وه ده س
خو ی.

مسز هارد كاسل:

ئا! به لام ئه و بالق نه بووه و كچه كه ش به باشی نه زانی چاوه پروانی
ئه و رۆژه بكات كه بریاری نه ویستی ئه داته ده ست.

(مس نیقیل و هه ستنگس دینه ژووره وه).

مسز هارد كاسل: (بوخوی)

چی؟ وا زوو ئه گه پینه وه؟ وه ختا هزی پ نه كه م.

هه سنگس: (بۆ هاردكاسل)

بۆ ئەو ههولدانەى دواييم كه خوارزاكه تان برفينم بام پشيوى
و شهرمه زارى ئيستم سزام بى. وا ئيمه هاتووينه تهوه و دليانين
كه له بهر عه دل و دادتا هه ستى مروفايه تيت ئەجوولئ و
پياوه تى و چاكه مان له گه لدا ئەكهى، له كاتى خويا به پرس و
راى باوكى بۆ يه كه مجار په يوه ستى دلداريم له گه لا به ست، بۆيه
هه ست خو شه ويستيمان هه ر له سه ره تاوه بناغه يه كى راست و
پاكى هه بوو.

مس نيقييل:

له و رۆژه وه باوكم كوچى دوايى كردوو، ناچار بووم له ترسى
جهور و سته مو به ش خواردنا خو م سووك و ريسواى درۆ و دوو
روويى و به هه له بردنتانا بكه م، له ساتيكى گيژى و بيهوشىما
وه ختابوو ته نانه ت ده ست له سامان ميراته كه شما هه لگرم
له پيناوى ئەو كه سه دا كه به دلما چوو. به لام وا ئيسته له و
نه فاميه ما رزگار بووم ئەوهى كه خزميكى له تووه نزيكتر
ره واى نه بينم من له هه ست و به زه يى تووه ئوميدى ئەكه م.

مسز هارد كاسل:

په كوو، په ف، ئەمه ته نيا كو تايى پر هاوارى چيروكيكى تازه يه.

هارد كاسل:

هه رچى هه بى، من به گه رانه وه يان بۆ داواى هه قى خو يانا
زۆر دلشادم، وه ره ئيره كوپه توئى. ئەتۆ ئەم كيژت ناوى كه
ئيستە وا پيشكه شت ئەكه م؟

تۆنى:

ئينجا نه ويستى من به چى ئەچى؟ خو ت ئەيزانى بابە، من

تاكو بالق نه بم ناتوانم برپارى نهويستى بدهم.

هارد كاسل:

تا ئىسته رۆلهم، وامئه زانى شاردنه وهى ته مهنى راسته قينه ت
ئه بېتته هوۋى باشبونت بۆيه له سهر بيروپراى دايكتا ههر
به شتيكى نه ئىنى مايه وه. به لام كه ئىسته وا ئه بينم دايكت
ئه يه وى بۆ مه به ستيكى چه وتى به كار بېنين ئىستىكه ئاشكرائى
ئه كه م كه ئه وا سى مانگه تو ”بالق“ بوويت.

تۆنى:

بالق؟ من بالق بووم، بابە؟

هارد كاسل:

سى مانگيش زياتره.

تۆنى:

كه واته ئىسته يه كه م به كاره پنانى ئهم سهر به ستيه تان پيشان
ئه ده م (ده ستى مس نيقييل ئه گرى) با ئهم پياوانه لاي هه موو
نيرىك شايه تيت بو بدن كه ئه من ئه نتۆنى لامپكين،
خانه دانى (بلانك)، تووم ناوئى ئه ي كيژى عازهب (كونستانيا
نيقييل) به لانى ژن و ميردايه تيه وه هيج ئوميدت به من نه بى..
كه واته كونستانس نيقييل، به ئاره زووى خوۋى ئه توانى شوو
به ههر كه سيك بكات، تۆنى لامپكين وا دووباره سهر به سته و
خاوه نى خوۋيه تى.

سىر چارلس:

ئافهرين، پياوى ئازا و بهرپر!

هه سنگس:

ئهى هاوپرى به نرخم!

مسز ھارد كاسل:

وہى جاشہ بى ئەمەگەكەم!

مارلۆ:

ئەى (جۆرجى) خۆشەويستم، لەكانگاي دلمەوہ پىرۆزبايىت لى
ئەكەم. ئەگەر ھاتوو توانىم بە يارە دلرەقەكەمى بسەلمىنم
كە نەختى لەو باوہرەى خۇيا بىوورى و ئەقلى لى بەكارخا،
ئەوكاتە كامەرانتريىن مروڤ ئەبم لەسەر زەمينا ئەگەر تۆيش
پىرۆزبايى دلسۆزانەيى من بكەيتەوہ!

ھەستىگىس: (بۆ مس ھاردكاسل)

دەى خانم، وا گەيشتىنە دوا پلەى ھەموو داھىيان و بيانوويكت.
ئەزانم تۆ مارلۆت خۆش ئەوئى دلىام كە ئەوئىش ھەزى لە
تۆ كرددووہ، كەواتە پىويستە ھەر ئەشبى ئەوت بوئى.

ھارد كاسل: (دەستيان ئەخاتە دەستى يەكترەوہ):

منىش وا ئەلىم، مستر مارلۆ، ئەگەر چۆن كچىكى باش بوو،
ئاواش ژنىكى باشى لىھاتەوہ. ئەوا ھەرگىز بىرواناكەم لەم
ماملەتدا پەشيمان بىتەوہ. سا ئىستەش فەرموون بۆ نانخواردن.
بۆ بەيانىش ھەموو ھەژارەكانى ئەم ناوچەيە كۆ ئەكەينەوہ،
پىويستە ئەنجامى (ھەلەكانى) شەوہكەمان روژىكى ئىجگار
پىر شادى بىت. كەواتە كوپم، وا ئەم گولەم پىشكەش بۆ تۆ
كرد، ئاواتە خوازم كە وەك بە كچىنى لەگەلىا تووشى (ھەلە)
بوويت، بە ژنىتى ھەرگىز بە (ھەلە نەچىت).

(پەردە)

بايز بەگ ۱۹/تەموز ۱۹۶۱

“گەشتیک بە هەر سی کاته کاندە”

گریگۆل ئاباشیدز

(گریگۆل ئاباشیدز لە ساڵی ۱۹۱۴ هاتوووەتە دنیایەوە، بوژی و قارەمانی کاری سۆشیالیستی، خەلاتی دەولەتی شورەوی پێبەخشاوه و سکریتی یەکه می “ئەنجومەنی یەکتی نووسەرانی جۆرجیا یە” نووسینەکانی بو یەکه مجار لە ساڵی ۱۹۳۴ رووناکیان دیت، لەکاتیکیدا ئەم هیشتا هەر خویندکار بوو لە (زانکۆی تەبلیس) دا که ساڵی ۱۹۳۶ لی دەرچوو. چەندان دیوانی هۆنراوه و کۆمەڵی درامای شیعری و داستان میژووی و شانۆنامە می نووسیوه، لەگەڵ چەند کتیییک بو منالان.

ئێستەیش لە شاری (تەبلیس) دا دەژی.

- بەشدارانى شانۆگەرييه كه (كاراكتەرەكان)
- ۱- جورام: نيگارگىشىكى لاوہ
- ۲- دايكى جورام
- ۳- جۆرجى: براگەورەى جورام (كرىكارە)
- ۴- لىشان: برا جورام (زانايە)
- ۵- تەمارا: خۆشەويستى جورام
- ۶- باقل: دراوسىى بنەمالەى جورام
- ۷- ئەندرۆ: ھونەرمنەندىكە لە تابلۆيەكەدا
- ۸- زۆراب: ھونەرمنەندىكە لە رابوردووەوہ.
- ۹- نىكراز: نيگارگىشىكى لە داھاتوودا
- ۱۰- پادشاى جۆرجيا
- ۱۱- زەينەب: شاژن
- ۱۲- جفاترا: كچى پاشا، دەزگىرانى زۆراب
- ۱۳- مروقى دەستكرد (سوقرات) ”مۆدىل ۳۳“ ئامىرى رۆبۆت. زانىاريەكانى پاشەرۆژ.
- ۱۴- مروقىدى دەستكرد: ھىپوترات (مۆدىل ۱۷)
- ۱۵- ئارمازى پياويكى دوارۆژ
- ۱۶- مامۆستايەكى دوارۆژ.
- ۱۷- نىنۆ: خۆشەويستى نىكراز.
- ۱۸- وەزيران، پاسەوانان، پەيامبەران و گەنجان.
- دەورى جورام و زۆراب و نىكراز و خۆشەويستەكانيان ھەر ھەمان ئەكتەرەكان خويان دەيانىينن).

بەشى يەكەم

(ژوورنى لە خانوويكى تازەدا: دايك و جورجى و لىشان دىنە ژوورەو، چەند جانتاييەكى سووكيان پىيە. جانتاكان دادەنن و سەيرى ئەملاو ەئولاي خويان دەكەن).

جورجى: سلاو، ئەي خانووە تازەكەمان، ئۆھ.. خانەي سەير و سەمەرەن، تۆ مالىكى تەواويت، كۆمەلگەيت، دەسكەوتى بەرھەمى تىكرائيت.

دايك:

جورجى! واز لەم فيشالانەت بىنە.

لىشان:

كەواتە ئا، ئەمەتا مالى ئىمە.. شوققەي ژمارە دوانزەيە.

جورجى:

با چاويكى تر بە شانشىنەكەمانا بگيرين. (دەرگاي لاي راست دەكاتەو و لىشان دەرگاي لاي چەپ دەكاتەو).

دايك (لەناوہراستى ژوورەكەدا ەستاو):

رۆلەكانم، لەمەولا ئا لىرەدا دەژين، دەسا ژوورەكانى خۆتان ديارى بكەن..

لىشان:

جورجى، پرواناكەم ريك نەكەوين، ئەم ھۆدە گەورەيە دەدەينە جورامى برا دوورە پەريزەكەمان.

جورجى:

بىگومان، لە راستيدا ھەر بۆ نىگاركىشى سازدراو. رووناكى زۆر، ھەرۈەھا بەسەر ژوورەكانى تردا دەكرىتەو و ئەمەيش بۆخۆ شىتىكى باشە. ھىچ نەبى ھەناسەي زىندەگىي خۆي دەكوتىتە خەلوەتخانەكەيەو.

دايك (لە پەنجەرەۋە دەروانىتە دەرهۋە):

ئاي كە ديمەنى شارەكە دڭگرە؟ (منالەكانى ئەچن بۆ لاى و دەستيان ئەخەنە سەر شانيهۋە).

دايك (ھەر لە پەنجەرەكەۋە):

ئاي كە گۆرەپانتيكى نايابە! رۆژى دى پەيكەريكى ليوە بەرز دەكەنەۋە.

ليشان:

پەيكەرى كى دايەگيان؟

دايك:

جا من چۆن ييزانم! ئەشى پەيكەرى تەنانەت ھەركام لە رۆلەكانى من بىت، كۆتەلى تۆ، ليشان، يان ھى تۆ، جۆرجى، يان لەوانەيە پەيكەرى جورام بىت. (منالەكان بەبى دەنگى دەروانن)، بەلام بۆ ئيوە ناشى ئىستى ۋەك پەيكەر بوەستن. يارمەتيم بدەن با شتەكانمان بكەينەۋە.

جۆرجى:

بەلى، بەلى دايەگيان.

ليشان:

بەلى، دايەگيان.

جۆرجى:

زۆر سەيرە، چۆن توانيمان! لە ژورە كۆنەكەماندا تىكقزابووين، دايكمان درومانى دەكرد، تۆيش بەسەر ميكروسكرۆبەكەتا دەچەمايتەۋەو.. جورام نىگارى دەكىشا.

ليشان:

تۆيش، دوور لە مألەۋە، تا نيۋەشەۋ دان و نيويك كارت دەكرد

هه تا یارمه تیمان بدهیت. تاكو من بتوانم به سهر زهره بینه که ما
بچه میمه وه و جورامیش بتوانی نیگار بکیشیت.

جۆرجی:

ئۆھ.. من په شیما نیم له چووغدا بۆ کارکردن له کارگه دا،
له گه ل ئه مه شدا من برا گه وره م، ئه وه شتیکی ئاساییه که وهك
باوك بم بۆتان. سه ره رای ئه مه يش كار له کارگه دا وهك جورامی
مه زن تیی گه يشتووه گران نییه و پئویسته ههر خیزانی لانی
که م نوینه ریکی له چینی کریکاراندا هه بییت.

دایک:

واز له جورام بیته. شته که به ئه م ساکاریه نییه.

جۆرجی:

زینده گیی به سهر زه وییه وه زۆر سانایه، به لام کاری سه خت
ئه وه یه به ره وه هه وران بفریت.

لیشان:

جورجی بۆی هه یه ههر شتیکیان پئ بلی که بیرى لئ
ده کاته وه. ئه م شتیکی زۆری بۆ ئیمه کردووه، ههر خووی بوو
که ئه م شوققه یه ی بۆ وه رگرتین.

جۆرجی:

کیشه که ئه وه نییه، بیگومان جیهیشتنی فیرگه و چوونه کارگه وه
له بهر ئه م دووره تان نه بوايه کاریکی هیئده سانا نه ده بوو،
جۆرام هه میشه له بۆیه دا هه لئنجراوه، تۆیش له تاقیگه که ته وه
به وه پهری هه لچوونه وه بۆمان ده گه رپیتته وه. من هه رگیز په شیما ن
نیم. نه فره تم لی ئه گه ر په شیما ن بم. چونکه من برپهری پشتی
خیزانه که م.. کریکار و ره نجه درم و به مه زۆریش سه ره به رزم.

دايك:

كۈرەكەم: تۆ ھەمىشە رۆلەيەكى چاك بوويت، لەكاتى پىويستدا
نزيك بوويت، خۆشەويستى و ھەردەم ئامادەى يارمەتيدانى
خەلكيت. بەلام جورام (بافل بەھەراو ھۆرياو دىتە ژوورەو،
قاپى مەى بەدەستىكەو و پەرداخى بەدەستەكەى تريەو).

بافل:

سلاو، سلاو لە دانىشتوانى تازەو. بىوورن كە ئاوا خۆمتان تى
ھەلدەقورتىنم، چونكە پىويستە بە خىرھاتتەن بكەم. دەباشە
چۆنن؟

ليقان:

ھەلو، ھەلو.. بافل ئەو لە كوئو ھاتىت؟

بافل:

ھەلو، ھەلو رىم بەدن خۆم پىشكەش بكەم. من دۆستىكى
كرىگرتەم.. ھەركە بىستم ئىو دەبنە نزيكتىن دراوسىم زۆر
دلىخۆش بووم. (دەستى لىقان دەگوشىت و دەستىكى لەمل
دەكات). لىقان، دەترسم دايكت نەمناسىت. بىربكەرەو ئەم
دەدەنيىە چ كارى دەكاتە سەر دايكمانەو!

ليقان:

دايە، دايە، ئەمە بافلە، ھاوپرى زانكۆمە. بىرت دىتەو؟ ئىمە
ھەردەم بەيەكەو دەمانخويند.

دايك:

ئىستا بىرم كەوتەو يەكەمجار نەمناسىيەو، منالينە، ئىوچەند
زوو گەرە دەبن! كاتىكى زۆر رابوردووو مەنىش پىر بووم.

باقل (بېشەرمانە):

ھىۋاش، ھىۋاش. تۆ ھەرگىز پىرەژن نىت. ئەگەر لىم نەگرى دەلىم ھىشتا ھەر گەنجىت و بۆ شووكردن دەشىت. دەزانىت بۆ نەتاسىمەۋە؟ ۋەرام ئاسانە: چونكە كۆرەكەت قەت نەھاتۆتە لام و ھەرۋەھا ھەرگىز منى بانگ نەكردوۋە. بۆيەكا بى من دەخۆنەۋە و رادەبۆيرن.

دايك:

تۆ لەمەدا بەھەلە چوۋىت، ئەى لاۋ! ھەركاتى لىقان دىتەۋە مالىۋە لوۋتى لە نۆ كىتپەكانىدا دەشارىتەۋە و دىسان بەھەلەداۋان بۆ تاقىگەكەى دەگەرپتەۋە.

باقل:

ئا، ئەمەيە دردەكە. من ھەرگىز بىرواناكەم عەيادەى دكتۆر، يان تاقىگە لە مېزىكى داخراۋا باشتر بن. بەلام ئەم ھەموو چەنە لىدانەى پى ناۋى، پىۋىستە بە بۆنەى شوققە تازەكەمانەۋە شىتىكى بخۆينەۋە. فەرموون يەكىكتان بچوۋلىنەۋە، ئەمەتا مەى. ھىچ نەبى پەرداخمان بۆ بىنن.

دايك:

ئەى لەم بەزمە! من ئاۋا بىكار وىستاوم! ئەى لاۋ رۆنىشە. ھەر ئېستە چىمان دەۋىت بە چاۋنوقانىك دىتەدى. (خېرا مېزەكە ئامادە دەكات).

باقل:

تۆيش، جۆرجى ئازىزم، چۆنت توانى ئەو سەركەۋتە ۋەدەست بىنىت؟ ۋىنەى تۆم لە رۆژنامەكاندا بىنى.. تۆ كىت؟ تۆ پالەيەكى كۆلنەدەرىت ياسەروكى يەكى لە گرۆپەكانى كارىت؟

جۆرجى (بە ساردى):

بەللى، راست دەكەيت من لىپرسراوى كوڭگى كارگەم، ھەرۈھە
سەرۋكى كارگەرەنم لەویدا. دەتەۋى چىترىزانىت؟

باقل:

دوۋەم پىم بلى چ پلانىكى سالانە دادەپىژىت؟ بە واتايەكى تر..
ئىستى لە چ سالىكدا دەژىت؟

جۆرجى:

ئىستا پلانى سالى داھاتوو دەكىشىن. وتارىپىژ چ پىرسىارى ترى
ماۋە؟

باقل:

بەللى، خەرىكە بچنە ناو سۆشالىسىتىيەۋە، ئەگەر ئەم وشەيە
بگونجىت، جۆرجى، پىم بلى، لە پىش ھەموو شىكەۋە من
ھاۋرپىيەكى كۆنى براكەتم.. تۆيش لە بەرزايىيەۋە دەروانىتە
دواۋەۋە. بارودۇخت لە سايەى ھاۋپشكىدا خوش دەۋىت؟

جۆرجى:

وتراۋە (مىۋان نىردراۋى خوايە)، بەلام جەفەنگەكانى تۆ، كابرا،
بۆنىكى گەنيويان لىدەتكىتەۋە.

باقل:

جا كى دەللى من جەفەنگ لىدەدەم. ۋەلامى پىرسىارەكەم
بدەرەۋە. بام لەگەل خۇمدا ورد بىم. سۆشالىسىتى بەتەۋاۋى بۆ
من دەس ئەدات.

لىشان (بۆ ئەۋەى باقل كى كات مەى تىدەكات):

فەرەمون با بخۆينەۋە!

بافل (پیکه که ی بهرز ده کاته وه):

ئەمە لە چاوی ئاگردانە نوێکە و مألە تازە کە تانا، دەبا ئاسایش
و بەختە وه ریی لێره دا بگەشیته وه. بام خەلک بخۆنه وه و بەختیار
بن. ئەمەیش لە چاوی ئیوه وه.

لیشان:

سوپاس بۆتۆ، بافل ئەمە بەبۆنە ی شوققە تازە کە مانە وه،
ئەمەیش لە چاوی تۆوه وه، بەسیحەتت. (دەخۆنه وه).

دایک:

دانیشتن، رۆلەکانم ئەمە بۆ هەر ویستان؟ (دادەنیشن).

بافل:

لیشان! وا دیاره یه کیکتان لێره نییه. ئە ی کوا برا چکۆلە کەت؟
دەشی ئیستا سەری بگاتە بن میچکە وه!

لیشان:

شتیکە هەروا. تەمەنی بیستوو سئ سألە و نیگارکی شه.. لەوانە یه
شتیکت لەبارە یه وه بیستبئ.

بافل:

دەشی. هەرچەند هەندیکیان تەنیا گۆلە زەنبەق رەسم دەکەن،
خۆ ئەم یه کئ نییه لەوانا؟ لەگەل ئەمەیشدا لەم رۆژگارە دا
نیگارکی ش زۆربوون و نیگارەکانیشیان هەموو هەر پیکدەچن، بە
جۆری کە جیاکردنە وه یان زۆر سانا نییه.

لیشان:

جورام لەوانە نییه. بەلام چەند رۆژیک لەمەوبەر وتاریکی
رەخنە سازی لە رۆژنامە کە دا لەسەر نووسرا بوو..

باڤل:

چى دەلىت؟ جا ئەۋە چى تىايە! ھەرچۇنى بىت ئەۋە بۇ
ئەم ئاۋبانگ دەرکردنە.

جۇرجى:

خۆت گىل مەكە.

باڤل:

كى گىلە؟ بەچى تاۋانبارى دەرکەن؟

لىشان:

بەۋەۋە كە گۈايە زۆر بەم رۇژگارەمانەۋە نەلكاۋە.

باڤل: (لەناكاۋا)

سەيرە، سەيرە، سەير. ئەمە كارىكى ئارەۋايە. ئەۋە مەسەلەيەكى
ترە. ئىنسان چۇن دەتۈانى بە رۇژگارى خۇيەۋە نەۋوسىت؟
ئەمە شىكە پىكەنىنى دەۋى. بەراستى ۋەك من تىدەگەم.
گەراندنەۋەى رابوردوۋ چ سوودىكى نابى. ئەگەر داھاتوۋ باش
بىت ۋەك باشى (قىامەت). ئەۋەندەى پەيۋەندىى بە ئىمەۋە
ھەپە من ھىچ سوودىك لە ھەچ كامىكىان بەدى ناكەم. ئەم
كاتەى ئىستەم بۇ من زۆر زۆر باشە.

جۇرجى:

مىش دەلىم: زەمانى ئىستەمان ھىچ سوودىكى زۆرى بۇ تۇ
تىدانىيە، بافل ئەم زمانە بى تۇزۇر لە ئىستەى باشتەر دەبىت!

دايك: (بەشكاندەۋە):

جۇرجى!

باڤل:

ئۆۋ.. من ۋا بە سانايى توۋرە نابم.

دايك:

جۆرجى ۋەرە چارپاكەى جورامم لەگەلدا بگويزەرەو، (پېكەو
چارپاكە دەخزېنن و پەردەيەكى لە تەنېشتا ھەلدەواسن).
وینەكەيش ئا لیرەدا ھەلدەواسین لە نزيك چارپاكەو.. جورام
ئەم وینەيەى لا زۆر پیرۆزە. ھەردەم لەبەردەمیا دەوہستیت و
مامۆستاكەى دەدەوینیت. ھەرۋەك ئیستەيش زیندوو بیت.

باقل:

ئۆھ.. ئەمە نیگارکیش ئەندرۆیە! ئەم مامۆستای جورام بوو؟
(وینەكە ھەلدەگرى) ئەمیش لەم زەمانەى ئیمە بېزار بوو..
ئەنجامەكەى بە چ گەشت؟ مرد، بەر لەوہى ئۆتۆمبیلی یا
خانووہىكى لادییى بى. راستە نیگارەكانى ئیستا داواکارییان
ھەن، چونكە وەك پارەى گرانبەھا چاكن.. تەناتە من.
یەككىيانم كریوہ. دەلین كړینیان مامەلەيەكى بە قازانجە، بەلام
بۆ ئەم چى؟

جۆرجى (بە بېزىكەوہ):

دە چەلتە چەلت كابر. گوئى گرتن لە تۆ پیاو دەبورینیتەوہ.

دايك:

بیرم دى، ھەر وەك دوینى بووبى، ئەندرۆ پىي گوتم ”كۆرەكەت
بەھرەيەكى كەم وینەيە.. دەبیتە شاگردى من و ھەموو دونیا
نابانگى دەبیسى. ئەى تىكرا بەختیارى لەوہدا نییە كاریكى
چاك پېشكەش بە جیھانا بكەیت؟“

جۆرجى:

وايە، دايەگيان.

ليشان:

يېگومان وايە.

باقل:

تۆ راستيت، ئەى دايك.

جۆرجى (بۆ باقل):

تكاپە سەرنج بەدە. پېشكەشكردنى كىدارىكى چاك.. تەنھا چاك.

دايك:

ئەم بەيانىيە زۆر دلتەنگ بوو. لەبەرچى؟ لەگەل ئەمەشدا،
تابلۆكەى لە تەك خۆيدا برد بۆ پېشانگاگە.. ھۆدە كۆنەكەمانى
جېھىشت و بۆ ئىرە دەگەرپتەو.. ئەى بۆ ھىندە خەمبار بوو؟

ليشان:

دەشى ھىندە سانا نەبى بۆ ھونەرمەندى ھەستى ناوہوہى
بخاتە بەردەم راى خەلکەوہ.

جۆرجى:

ئەگەر دەتەوئى راى من بزانيٹ.. دەلېم جورام ئەوہندە بايى
بووہ كەمترين بايەخ بە بىروراى خەلک نادات.

دايك:

نەخەير، ئەم وا نىيە، بەلام تەنيا دلتيا نىيە لەكاتى رۆيشتنا
گوتى بردنى تابلۆكە بى ھوودەيە، چونكە بە ھىچ جۆر
وہريناگرن.. لەدواييدا گوتى كە ئەم دەربەست نىيە ئەو
خەلکە چۆن بىردەكەنەوہ..

جۆرجى:

ئاخر ئەمەيە پەشىيوم دەكات.. نازانم ئەو جۆرە پروايانە
لەكوپوہ دىنى! ئەى ئەم چۆن دەتوانى گوتى بە بىروراى

هاوه له كانیه وه نه دات و چۆن ده توانی به ته نیایی بژیته؟ ئاخۆ
ئهمه یه ریگای ژیان! ئایا ئیمه ئه ئاوا ده ژین؟

بافل:

گهر له من ده پرسن.. من وا تیده گهم جورام له سهر هه قه. هیچ
مانای نییه هه ول بدهین ههر پژمینى به رستین.. قهیناكا گوئى
بو خه لك شل بكهین.. به لام ده بئى به ریازی تایه تی خو ماندا
برۆین.. ئهمه دروشمی منه..

لیشان:

ئۆه... به سیه تی.. بافل، جورام دوو سال خوئى به م
تابلۆیه یه وه خه ريك كرد.. له راستیدا ئیلهامیكى داهینه ر تایا
ده ترووسكایه وه.. من بروام به جورام هه یه. پێویسته تابلۆكه ی
سه ركه وئى چونكه تابلۆكه له بارى كى گوئى پینه دانانا هیلتیه وه..

دایك:

داخوازیم له یه زدان ههر ئهمه یه، به لام ترسم هه یه. ئهم له
به یانییه وه روشتۆوه، بو تا ئیستا نه گه راوه ته وه؟ ده بئى له
كوئى بیته؟ (ده رگا كه ده كریتیه وه جورام دیته ژووره وه). جورام..
كوپه كه م! (جورام به كه مته رخه می تابلۆیه كى پێچراو فری ده داته
سهر لا ته ختیكه وه).

بافل:

سلاو بوئۆ.. جورام. ریزی ساكارمان پێشكه ش تو ده كه ین..
به لام تو گه وره بوویت، پیاویكى راسته قینه.. (جورام ده ستی
ده گوشتی و ده چیته پشت په رده كه وه).

دایك:

ئوه چیته جورام! بوچ وا داماویت؟

جورام:

داماوا! من بە وىنەى دۆزەخ شىتەم!

ليفان:

چ روويداوه؟

جورام:

ليژنەى پيشانگا تابلۆكەمى رەتكردەوه.

دايك:

ئاي نائومىدى!

ليفان:

رەتيانكردەوه؟

جۆرجى:

ئەوهم زۆر لەبەرچاۋ بوو.

جورام:

رەتيانكردەوه گوتيان بەم رۆژگارەمانەو زۆر نەنووساوم.. من
هەر بەردەوام لەسەر دەست بە رابوردوو گرتەدا و نەمتوانىو
تروپكى جوانى و بەرزىي ئەم سەردەمەمان بەدى بكەم.

باقل:

چ ھۆيەكيان نيشاندا بۆ ئەو كردارە يان نا؟

جورام:

ھۆ؟ تابلۆكەم (لە پشت پەردەكەو دەتە دەروە و تابلۆ
پىچراۋەكە دەكاتەو). ئا ئەمەتا، ئەم سى كەسايەتتە مەينانە
پەنجە بۆ رابوردوو و ئىستى و داھاتوو رادەكيشن (ئەوانى
تريش لە دەورى تابلۆكەدا كۆ دەبنەو). ئەم شوانەيش نيشانەى
ئەو ھۆنەرمەندىيە كە دەبىي يەككە لە ئافرەتەكان ھەلبژيرت

و له پاشانا سیۆه زېږینه که ی پېشکەش بکات. شوانه که (بارس)
د لښیا نییه، سیۆه که هه روا له دهستیایه، به لام هه لېژاردنه که ی له
نیوان رابوردوو و داهاتوودا گیرساوه تهوه.

جۆرجی:

به م جۆره تو ئیستا رەت ده که یه وه و هه رواشی تیده گه ی که
له سه ره هه قیت؟

جورام:

هونه ره هه قی ئه وه ی هه یه خۆی هه لېژاردە ی تاییه تی خۆی
دیاری بکات (لاسا یی یه کێک ده کاته وه). (پالده رێکی ئه فسانه یی)
گوێ نه دان به سه رده می ئیسته مان. ”ژیان نه ناسین“ قسه ی
پووچ!

جۆرجی:

قسه ی پووچ؟ به لام من ده زانم تو چۆن خۆت له ژیا نی
ئیمه وه به دوور ده گریت.

جورام:

ژیان ته نیا ئه وه نییه که له ده ورو به رتدایه. ژیا ن ئه وه یشه که
به بیرتا دیت. ئیسته یش ته نیا پردیکه له نیوانی رابوردوو و
داهاتوودا و هیچی تر.

باقل:

ده بوو پیت گو تبام کئ سه رۆکی ئه و لیژنه یه یه. ئه وسا به دوو
ته له یفۆن تابلۆکه ت بئ گری سهرده که وت. باشه، ئیسته یش
نه چوو هه بچیتن به سیحه ت جورام، ته مه نی درێژ بو تو
(ده خواته وه)، جورام گوئی لیی نه بوو، له سه ره لات هه خته که وه
داده نیشت و به هه ردوو له پی رووی داده پۆشتی). جۆرجی ده زانم

دەتەوئى بزانىت من كەى دەپۆم.. بەلام من لە خۆپرايى
نەھاتوومەتە ئىرەوہ. پىشىنارىكم ھەيە.

جۆرجى:

فەرموو!

باڤل:

ھەر شوققەيەك لەمانە سى ژوورى تيايە لەگەل ھەموو
پاشكۆيەكدا، ھەمووشيان بەتەواوى وەك يەك وان. لەنيوان
شوققەكەى ئيمەو ئيوەدا تەنيكى نامۆ ھەيە. ئەويش
شوققەيەكى يەك ژووريە.

جۆرجى:

مەبەست لە (تەنيكى نامۆ) چيە؟ كى لەوئى دەژيت؟

باڤل:

مەبەستم ئەوہيە.. پياويكى تەنيا و رەبەن. رەبەنيەكەيشى ھيوا
لەبەردەم من و تۆدا دەكاتەوہ.

ليشان:

نازانم دەليى چى؟

باڤل:

ئەو زۆر لەو شوققەيەدا نامينيئەوہ. يا باشتەر بليين، ناھيئلن
ھيندە ھينيئەوہ.

جۆرجى:

لەمەدا مەبەست چيە؟

باڤل:

ئافرەت، ھاوہلە ئازيزەكەم، كاتى ژن بينى ژنەكەى دلى بە
ژيانى شوققەيەكى يەك ژوورى ناكريئەوہ. دە ھەقى خۆشيەتى

شوققه يه كى گه وره تىرى بىي. ئه نجا من چاوه پروانى به گزا
چوونىكم.

ليشان:

به گزا چوون؟

باقل:

كه هاوسىكه مان ژنى هينا شوققه يه ك ژووريه كه چول ده بيت.

جورجى:

جا به گزا چوونكه له كوئيه؟

باقل:

من چاوم بهم شوققه يه وه، ئه ي تويش چاوت پيوه يه تى؟

جورجى:

نازانم باسى چ ده كه يت؟ ئيمه شووققه ي خومان به سمانه. جگه
له مهش چون ده توانين داواي شتى بكه ين هى خومان نه بى؟

باقل:

جوانه! به لام ئه م شوققه يه سه رنجى راكيشاوم، ده يكه م به
عياده ي برين پيچيم. ده روازه يه كى جياواز. جوان و زور ئارام.

ليشان:

ئىسته يش هه ر واژت له عياده ي تاييه تى نه هيناوه؟

باقل:

بيگومان نه. ده شم توانى له زوويكه وه شوققه يه وه ربگرم.
به لام نه مويست ئه م شه قامه جى بهيلىم.. چونكه نه خوشه كانم
جىگاكه م ده زانن، ئه مه يش بو كاره كه ي من شتىكى گرنگه..
ئه م خانوو به رامبه ر خانوو كونه كه مه و منيش ناهيلىم ئه م
ده رفه ته م له ده ست ده رچيت.

ليشان:

ۋەك دېتە بىرم.. تۆ ھەرگىز گلەيىت لە شوققە كۆنەكە تا
نەبوۋە.

باقل:

خراپ نەبوۋ، ئەۋىش سى ژوۋرى تيايە. بە خۆرايش لەدەستم
نەداۋە.. بۆ ژن براكەمم جى ھىلاۋە.. لاۋىكە بەم زوۋانە ژن
دېنى.. بۆچ لەكاتى پىۋىستا يارمەتى خزمىكىمان نەدەين؟

جۆرجى:

باشە.. باشە، ھاۋدەمەكەم! يىگومان تۆ كابرايەكى سەيرىت!

ليشان:

چۆن توانىت شوققە كۆنەكە بۆخۆت بھىلەتەۋە؟

باقل:

ھىۋادارم لە ماۋەى ئاۋا سالىڭدا شوققە يەك ژوۋرىەكەيش بە
ھەمان رىگەيەۋە ۋەربىگرم.. لىرەدا بۆنىكى تاييەتى بۆ لەپى
دەست دادەنىم و لەۋىدا وشەيەكى خۆش بەكار دىنم. دىت
چۆن؟ (جۆرجى بە بىزەۋە دەستى دەھەژىنى و روۋە و جورام
دەچىت).

ليشان:

ئە.. تۆ ھەمىشە ۋا زىرەك بوۋىت، باقل!

باقل:

پايەدار بى، من ھەزى لىدەكەم، برادەرەكانم بە دۇنيای مەى
ناوم دەبەن.. لە تەندروستى دايكتا لىشان.. ھىۋادارىن چاكە و
خۆشى ھەموۋتەنم.

(ھەردوۋىكىان دەخۇنەۋە.. جورجى دەس لە مىلى جورام دەكا و بۆلاى

پیشه وهی شانۆکهی ده بات).

جورام (له سه ر گفتوگۆکانیان ده پرات).

زۆر جار قسه به ماناکانتم بیستوهه. تۆ به سه رما ده یانخوینیه وه ههروهه پهرتووکی زورپاکان ده خوینیه وه. واز له وه عزدان بینه، من به ته واوی نرخی و جوانیی ئهم سه رده مه مان ده زانم، زۆر به ته واوی، به لام نه ختی بی رهنگه، هه ر ساتی چاو ده نووقینم سه رده مانیکی تر به دی ده کهم.. ئه وان به رهنگی زۆر نایابه وه ده ده روشینه وه، (سه رده مه کانی نافاری) سه رده می شیروشه ریتی رهنگاوه رنه گ پۆپه ی (فانتازیا). ده وله تی بیزه نتییه کان. یۆناییه کان، رۆما، میهره جانی هونه ر، جوانیی شیوازی هه لکه ندن له سه ر به ردد و به رچاو فراوانیی لایه نگرانی هونه ر.. مه زنیه تی بی خلت. بیر له ئارامگای توت عه نخ ئاموون بکه ره وه. ئه نجا له پاش ئه مانه هه مووی پیم بلی من ژیان ناناسم. ئه و ته نیا مۆمیا به که و به س. که چی تۆ به خه لکی زیندوووه ده وه دراویت. تۆ به راستی نایانناسیت. تۆ ژیان ناناسیت.

جورام:

کی ده یناسیت؟ له وانه یه تۆ؟ واتا کی ژیان له من و تۆ له لیفان چاکتر ده ناسی؟ (ده س بۆ بافل درێژ ده کات).

جۆرجی:

به راستی بافل که سیکی سه ر و ته له که بازه. فریی ده ده ینه ده ره وه ی شوقه که مانه وه و له کۆتایشدا ته نانه ت له ده روازه ی کۆمه له شمان وه ده ر ده نین.

جورام:

بۆچ پانزده ده قیقه پیش ئیستا ئه مه ت نه ده کرد؟ ئیستی پیت

دەلّىم بو؟ چونكى دەزانىت ئەم تەنھا نىيە. زۆرى وەك ئەم
 ھەن. چۆن دەتوانىت ھەمويان بەدەر نىيت؟ بو كوئى؟
 ئەمان ھەر دەم بەردەوام دەبن لەسەر كارە ناپاكاكانيانەو و
 بگرە خوشيانى پىو ھەلدەكىشن. من ھىچ ئارەزووم نىيە
 ھەموو ئەوانە بىنم.

جۆرجى:

تۆ بەراستى پروات وايە كە بافل نوپنەرى ئەم سەردەمەى
 ئىمەيە؟ لە راستىدا ئەم ئەو كەسەيە كە سەر بە
 رابوردووو ھەيە. ئەم ھى ئەو.

جورام:

ئەم بە ئاسانى خوئ بەسەردەمى ئىمەو رادەھىنن. ھەرلەبەر
 ئەم ھۆيەشە شوانەكەى من ناتوانى سىو ھەكە بدات بە ئىستادا.

جۆرجى:

مىشكت شلەژاۋە، ئەم باسە سبەى بەيانى لى دەكۆلنەو،
 ئىمپرو نۆبەتى شەوم ھەيە. بىرام دەستم بەدەرەو دەست و
 خۆت ھىمەن كەرەو. (جورجى دەپروات بى ئەو ھى دوئاخوۋى
 لەوانى تر بىكات).

باثل:

رۆيشت، تەنانەت بى خواخافىزىش. ئاي چىنى كرىكار! تۆيش
 لىقان ھەر سەيرى كاتزىمىرەكەت دەكەيت. ئەمەيش خۆت
 دەزانى شىتكى جوان نىيە.

لىقان:

بەداخەو. بەلام پىويستە پەلە بىكەم بەرەو عىادەو.

باقل:

دهوامت ههيه؟

ليشان:

نهخير. بهلام ئيمرو عه مهلياتىكى گرانم كرده و پيوسته سهرى
بدەم له نه خوشه كه ما.

باقل:

بيستومه كه به ليكۆلینه يه كى تا راده يه ك نهينيه وه خهريكيت.

ليشان:

ههلبهته هيج نهينيه كى تيا دا نيه. راسپارداوم چەند
تاقىكرده وهى بسازينم بو چاره سهرى نه خوشى شيرپه نجه.

باقل:

باشه. هيج نهجاميكي ئوميد به خشت دهستگير بووه؟

ليشان:

هه دهستگير دهبي، باقل ته نيا پيوستيمان به ئارامگرتنه وه
ههيه، ئارام گرتن.

باقل:

دهلين ئه مەريكه كان به لينيان داوه پهيكهريكي زير بو ئه وه
بكه ن كه نه خوشي شيرپه نجه له ناو دهبات. زيري بي خلت!
دليام شتي له و زيره بوخوي دهبات.

ليشان:

من هه مو ئه و زيره دهستگير بووه كه پيوستيم بيت.

باقل:

گالته ناكه يت؟

ليشان:

نه خپر، هه رگيز چار كيفى ددانم ههيه.

باقل: (هه لده ستى)

ها.. ها.. باشه كهى خاوه نمال روشت يانى كاتى ئه وه هاتوو
ميوانيش بپروات.

ليشان:

بيوره باقل، به لام پويسته برۆم.

باقل:

ئهمه به دلشكاندن دانائيم. جورام، وه به رنه دهيت به يانى
ليسته يه كم به ناوى ئه ندا مانى ليژنه كه به ده رى ئه و جا ده زانيت
چون هه موو شتى بو به رژه وه ندى تو ده گونجيم. (جورام به
توره ييه وه به رزه پى ده يت).

جورام:

دهى سا بچۆره ده ره وه، هه ر ئيسته برۆره وه ده ره وه.

ليشان:

باقل وازى ليينه. (قولى باقل ده گرى و ده ياته ده ره وه).

باقل (له ناو ده رگا كه وه).

به خويشى ده لى جو رجييه! ئاخه نه ختى ميوانداريى! قهى ناك،
هه رگيز نابى ئهمه له بير بچيت! (ده چيته ده ره وه).

جورام:

ئاي ناپه سه ند!

دايك:

وه ره وه سه رخوت، كوپه كه م گالتت له گه لدا ده كات. هه رگيز
به راستى نه بوو. به لام ره فتارى تو له گه ل ئه ودا ناشيرين بوو،

دەبى خەلك چ بلىن؟

جورام:

كام خەلك؟ ئەو نابى ھەرگىز جاريكى تر پى بنىتە ئىرەو. (ھەلۋەستەيەك). داىە، ئەمە تەمارا زانيويەتى ئىمە ھاتووينەتە ئىرەو؟

دايك:

نازانم، ئەگەر تۆ پىت نەگوتى.

جورام:

پىم نەگوتوو، دەمىكە نەمدىو.

دايك:

خۆ شەرتان نەكردوو؟

جورام:

دوور نىيە.

دايك:

جورام، كۆرەكەم...

جورام:

خەتاي من نىيە، ئەو ھەردەم وەك ئەوانى تر واز لەسەرزەشت كەردنمان ناھىنى.. ”بۆ بەم سەردەمى ئىمەو نەنووسىاويت و رەخنەگران لەسەر ھەقن“. ھەروەھا ئەويش تابلۆكەمى بەدلى نەبوو. پىم دەلى: ”ئەگەر وا دانرا شوانەكە خۆت بوويت، تۆيش ئىستى رەت دەكەيتەو. ئەى ئەو من لە كوئى جى دىلىت؟ بىگومان لە (رابوردودا) نە. كەواتە من لە ژيانى تودا ھىچ شويىكىم بۆ نىيە“. ئاي كە كە گەمژەيە، دەنا چۆن ئەم جوړە قسانە دەكات.

دايك:

گەمژە! كۈرەكەم، گويم لىنگەرە. زۆر شت ھەيە من تىناگەم..
باشە خۇ ئەو تەماراى شاژن نىيە، شاژنى سالانى دىرىن. ئەو
ھەر خۇيەتى.. ئەندازىارېكى كىمىيەو تۆيش خۇش دەوئەت.

جورام (گوئي لىناگرېت):

ئىمە چەند رۆژىكە يەكتەمان نەدىو، ئىمپۇش لە دوای ئەو
ماوئەدا ھاتووە بۆ وتوویژ کردن لەسەر تابلۆكەما بى ئەو
كەس داواى لىكردبى.. كە منیان شكاندەو ئەو بەراستى دلشاد
بوو.. زۆر بەنامۆيى سەيرى منى دەکرد.

دايك:

رۆلەكەم، ئەو تۆى خۇش دەوئەت، بۆيە ھاتووە. خۇشتى دەوئەت..
تىناگەيت؟

جورام:

كەس منى خۇش ناوئەت (بەگرانىي لەسەر چارپاكە دادەنىشى).

دايك:

ھىور بەرەو، كۈرەكەم تۆ زۆر ماندوئەت. ئەم ھەموو
ھەلچوونەى پىناوئەت، ئەم شتوومەكەت لایدە، پشووئەك بەدە..
تاوئە بۆى بخەو. كۆرپە شىرىنەكەم. (مىزەكە رىك دەخات و
دەچىتە ژوورەكەى تەرەو).

جورام:

خۆى دەخاتە سەر تەنىشت و سەيرى وئەى (ئەندروئى)
ھونەرماندەكات). ھەموويان دژى منن.. ئاى خۇزىا ئىستا تۆ
لەگەلما بوايت، ئەى مامۆستاي بە نرخم (گلۆپەكە دەكوئىتتەو
و چرايەكى كز دادەگىرسىنى لە رووناكى چراكەدا (ئەندروئى) لە

وینه که دا له بهردهم جوړاما قوت ده بیته وه).

ئەندروۆ:

من وا لیرهم.. جوړام.

جوړام:

تو چەند به سۆزیت، مامۆستا گیان! چەند چاکت کرد که هاتیتە لام. له دنیادا که سێکی تر نییه نهیئی دلمی لا بدرکینم.. تو نه بییت. هیچ که سی له من ناگات.

ئەندروۆ:

تەگەرەت چییه، جوړام؟

جوړام:

مامۆستا، په لاماریان داوم، به ته واوی هەر وهك جاريکیان خۆت په لامار درایت، نیگارەکانی منیان خوښ ناویت. به تاییه تی ئیمپو، زۆر به دلپه قییه وه له گه لاما جوولانه وه، به هیچ جوړی تابلوی هەر چاکه که ی منیان بو پیشانگا که وەر نه گرت. به دروستکردنییه وه خوښ زۆر خه ریک کردوو وه هه ره باشتین شاکاره کاغه.. هه موو بپروا و هه ست و نه ستم له م تابلویه دا کووونه ته وه.

ئەندروۆ:

ئەوه باسی کام تابلۆ ده کهیت؟ من دهیناسم؟

جوړام:

به لئ نه وکاته ده ستم پیکرد که تو لیره بوویت. فهرموو، ئەمه ناوونیشانه که یه تی.. ”هونه رهنه د و لیکدانه وه ی ئەقل“.

ئەندروۆ:

هونه رهنه د و لیکدانه وه ی ئەقل“ ئاه.. دیته وه بیرم که زۆر رام

لە بىرى قوول و ئەندىشە فراوانە كە بو.

جۆرام:

دەيانپرسى بۆچ باسى پروپوچ و ئەفسانەى ھەلدەبۆيىم، لە كاتىكدا سەردەمى ئىستامان پرىەتى لە رووداوى سەرنج كىش.. ئەندرو (لە تابلۆكەو رادەمىنى):

ئەم كارە دەستى ھونەرمەندىكى لىھاتوو ئەنجامى داوہ.. (پارس) سىوہ كە پىشكەش (ئەفرودىت)ى خواوہندىى جوانىى دەكات، تۆ ئەفسانەكەت ئازايانە گۆريوہ. لە ئىوانى ھەر سى خواوہندەكاندا رابوردوو، ئىستا و داھاتوودا پالەوانەكەت (پارس) رابورد و ھەلدەبۆيىت. تۆ بلىيت بەراستى لە مەبەسەكە تا گەيشتم؟

جۆرام:

ھەلبۇزاردنەكەم ئىجگارەكى نىيە.. پالەوانەكە تا ئىستاش دلىا نىيە.

ئەندرو:

ئەم لە ئىوانى رابوردوو داھاتوودا دوو دلە و ئىستا پشت گوئى خستووہ. رەنگ و رووى سەردەم لە سىيەرەكەدا شاردراوہتەوہ. تواناى تۆكەس نكوولى لى نىيە و زۆر بە توندى بىرەكەيت دەربرىوہ.

جۆرام:

مامۆستام.. من بەختىارم. دەمزانى تۆ تىم دەگەيت ئاى كە بەراستى كارەكەت ھەلسەنگاندم.. بەلى، وىستم بە خەلكەكە بلىم: ئەمەتا رابوردوو بە رۆمانسىيەت ناياب و بە ناوبانگەكەيەوہ ئەمەيش داھاتوو بە جوانى بەرز و نامۆكەيەوہ.

ئەندروۆ:

توانای تۆ نكوولى لىناكرىت (هەلدەستى رادەمىنى) بەلام زۆر
دژوارە.

جۆرام (رادەچەنىت):

چى مامۆستا گيان؟

ئەندروۆ:

تۆ جوانى سەردەمى خۆت نابىنىت.

جۆرام:

چۆن بتوانم بىيىنم؟ هەرچىيەكى هۆشم پىي دەشكى سىيەرئىكى
دەردانە لە دلمى دەشارىتەو. ئەو رووگرژىيە سەردەمى
ئىستامان دەمتوقىنى.

ئەندروۆ:

بەلام ئاخۆ هىچ جوانىيەكى تاييەتى لەم رووگرژىيەدا نىيە؟
بىر لەوانە بکەرەوە كە تابلۆكەت لە روالەتدا دەنرخىنن.. تۆ
خودى ژيانىان لى دەسىنىت.. يانى ئەو سەردەمەى كە ئەوان
تيايدا دەژىن.. ئەمە و تۆيش خۆت هەر ئى ئەم سەردەمەيت.

جورام:

ئا.. خۆزگە لەو سەردەمەدا لەدايك دەبووم كە هونەرمەندە
مەزنەكانى پىشوو، دەسەلاتدار، خاوەن رەوانە ئازادەكان،
گومەز و دىوارى پەرستگاكانى تەلارەكانىان تيايدا دەپازاندەو.ئەو.
ئەوكاتەى رووبارەكان بى ئەوەى پىس بكرىن هاژەيان دەهات.
ئەوسەردەمەى هەموو خەلك وەكو ساوا و ساكار و بەختەوەر
بوون. ياخود بە پىچەوانەو، خۆزىا هاتنە دونىام چەند
سەدەيەكى تر دوا بکەوتايە، بۆ ئەو كاتەى كە بۆرکانەكانى شار

چىتر نەدەتەقىنەو.. سەردەمىكى بىن خويىن و پىسايى.. زەمانى
كە گەنجىنەى دىناى فراوان تيايدا لەبەردەم ھونەرمەندى
داھىنەر والا دەبىتەو. مامۇستا گيان، پىم بلى، ئادەمىزاد تواناى
ئەوھى ھەيە كامەرانىى رابوردوو و داھاتوو تاقى بىكەتەو؟

ئەندرو:

جۇرام شتى نىيە بەناوى رابوردوو روت يا نە ئىستاي روت
يا داھاتوو روتەو. ئەوھى بۇ تۇ رابوردوو ھەختى خۇي
ئىستاي خەلگەكەى ئەو سەردەمە بوو، ئەو داھاتووھىش
تۇ خەونى پىو دەبىنى دەبىتە ئىستاي ھەچەكانى پاشەرۇ.
ھەر ئادەمىزادى سەر بەسەردەمى خۇيەتى. رابوردوو ھەرگىز
ناگەرپىتەو ئەمەش شىتىكى بەختەو، بەلام داھاتوو بۇ ھەيە
ماوھى گەشتن پىي كورت بىرپىتەو. مەن پىت دەلىم: ئىستا
لە رابردوودا لە دايك بوو و ئەمىش دەبىتە دايكى داھاتوو.
تۇ ناتوانىت جوانىى و چاكى سەردەمى خۇت بىنىت.

جۇرام: (بەسەرسورماتىكەو)

مامۇستا! ئەمە چى دەبىستەم؟ ئەمە لە نىگارەكەى تۇدا نەبوو
كە پەيكەرگەلىكى مېژوووى كەرەسەى ھونەرى ئەفسانە دەورىان
چنى بووم. ئەو ھەموو شتانە لە دەورەمدا تىكقۇرۇابوون
كەچى لەناوياندا كامەران بووم.

ئەندرو:

بەلى، جۇرام وابوو: (پاش بىدەنگىيەك)، بەلام كى دەتوانى
بزانىت يەكلى لەناو پىخەوى سەرمەرگا لەچى بىردەكاتەو؟
مەن لەسەر نوپىنى سەرمەرگدا راكشابووم و ھەر بىرم دەكردەو
لەخۇم.. لەژىنم.. لەھونەرەكەما.. لەھەموو شتى تىگەشىتم..

جۆرام:

نیگارە کانت ئیستا ناسراون.

ئەندرۆ:

كامەن ئەوانەى دەیانناسن؟ ئایا ئەوانەن كە بەرێكەوتنیكى بى
چپەوہ کردوویانن بە دراوی بۆ مامەلە پیکردنا! بەلام زەمانە
ئەو ساتەى من پشتم تىتى کرد ئەو رووی لیوہرگىپرام.. ئەو
مروڤشەى لە دەست خەلکى سەردەمى خوێوہ رابکات ھەر
دەبى گیرۆدەى کۆتى نائومیدى و تەنیاى بىت.

جۆرام:

سەرم گىژ دەخوات، بۆ من نەھاتووہ لە پریارەکانى تۆدا
سەرکیشى بکەم، بەلام ئەگەر بە ھەر ھۆیەكى ئەفسووناویيەوہ
بۆم بکرىت خۆم بگوێزمەوہ چ بۆ رابوردو و یا بۆ داھاتوو.
ئەوا ھەرگیز لیى پەشیمان ناھەوہ..

ئەندرۆ:

بام ئەمە وابىت، جۆرام، بەلام وریابە، چونکە دلت بە جۆرى
دەشیوئیت ھىچ کەسى ھەرگیز تووشى نەھاتبى.. لیرەدا سى
سیوى ئەفسووناویم لایە (سى سیوان دەردىنى و نیشانى
جۆرامیان دەدات).

جۆرام:

سیوى جوانن.

ئەندرۆ:

ھەر وہا لەگەل ئەوہ شدا کرمیشیان تىدايە.

جۆرام:

بەلام لەگەل ئەوہ شەوہ دیسانەوہ ھەر جوانن..

ئەندىرۇ:

كەواتە گۆيىگرە، تەنيا قەپالى لە يەككىيانا دەتگىرپىتەو دواوہ
بۇ رابوردوويەكى زۆر دىپىن.
جۆرام (دەس بە سىۋەكە دىرژ دەكات):
رابوردوويەكى ئىجگار دىپىن!

ئەندىرۇ:

بەلى.. رابوردوويەكى زۆر كۆن، ئەو سەردەمە زىپىنەى تۆ خەوى
پىۋە دەبىنىت. ئەو سەردەمەى دەسەلاتدارە خاوەن رەوانە
ئازادەكان كاريان تايىدا كىردوۋە. ئەمانە وتەكانى خۆتن.

جۆرام:

تۆ بلىنىت ئەمە بەراستى و ئاوا بىت؟

ئەندىرۇ:

تەنيا قەپالىكىش لە سىۋىكى تىرانا دەتگۆزىتەوۋە بۇ داھاتوويەكى
زۆر دوور.

جۆرام:

بۇ داھاتوۋ؟

ئەندىرۇ:

داھاتوويەكى زۆر دوور.. كە ھەموو خەللىكى بەختيارن و ھىچ
نىشانەيەكى پىسى و يا خويىن لەسەر رووى زەويدا نابىزىت؟

جۆرام:

ئاي كە نايابە!

ئەندىرۇ:

بەلام سىۋى سىيەم ھەلگرە. ھەركاتى دلت دەستى بە ئازار
كىرد و لە فېرنەكەتا پەشىمان بوويتەوۋە..

جۆرام:

نەخیر، ئەمە هەرگیز روو نادات.

ئەندرۆ:

کۆ دەزانیت؟

جۆرام:

کەواتە قەپالێ لە سیوی سێهەمدا دەمگیریتەوێ بۆ ئیستا؟

ئەندرۆ:

نە. هەرگیز توانای نابێ بگرییتەوێ، بۆ ئەم سەردەمەتا. بەلکو ئەم سیوێیان لە هەموو ئارەزوویکتەوێ رزگارت دەکات و دەتگوزیتەوێ بارودخێکی لەبیرچوونەوێ کە نە رابوردووی تیاى دەبێ نە ئیستا و نە داهاوو.

جۆرام:

قەی ناکات.. لەسەر هەموو شتیکەوێ بارودۆخی لەبیرچوونەوێ چارەنووسی هەر ئادەمیزادیکە.

ئەندرۆ:

جۆرام بیربکەرەوێ، ئایا هیچ کەسێ یا هیچ شتێ نییە لەم زەمانەتا کە بۆی پەشیمان نەبیتەوێ؟

جۆرام:

بۆ پەشیمان بێمەوێ؟ دەبێ کۆ بێ ئەوێ بیری بکەمەوێ؟ (روناکی کز دەبیت، زەنگی دەرگا بە ئارامی لێدەدریت، کە رووناکییە کە دووبارە دەگەشییتەوێ، ئەندرۆی هونەرماند دەچیتەوێ ناو چوارچێوێ تابلۆکەوێ. جۆرام خەوتووێ. دیسانەوێ زەنگە کە بە توندی لێدەدریتەوێ. دایکی جۆرام لە ژوورە کە تەرەوێ دەرەچیت و دەرگا کە دەکاتەوێ. بافل دیتە ژوورەوێ).

باڧل:

بىوورە، داىە گيان بەلام ئاخو تەلەفۇنەكەتان ئىش دەكات؟
نەخۇشەكەم پىويستە تەلەفۇنىكى بەلە بكات، تەلەفۇنەكەى
منىش تىكچوۋە.

دايك:

بەلى بىگومان.. فەرموو ۋا من دەپۆم. (باڧل دەرگاگە دەكاتەۋە
تەمارا دىننە ژوورەۋە، تەمارا بەرەۋە تەلەفۇنەكە دەچى، ھەلى
دەگرى ۋ ژمارەيەك با دەدات).

تەمارا (بۇ باڧل):

سوپاست دەكەم.

جۆرام (لەبەرخۇيەۋە):

ئەمە تەمارايە، تەمارا.. تەمارا ئەۋە لەگەل ئەم پىاۋە چى
دەكات؟

تەمارا (لە تەلەفۇنەكەدا قسە دەكات):

ئەمە تۆيت، داىە گيان؟ بەلى، من تەمارام، نەختى دوا دەكەۋم،
دلت ھىچ نەكات.. بەلى.. بەلى.. كە ھاتمەۋە بۆت باس دەكەم.
(تەلەفۇنەكە دادەنەت ۋ لە تەك باڧلدا دەچىتە دەرەۋە).

جۆرام:

كەۋابوۋ ئەمەى ۋاى لىكردوۋە ھىچ كىدارىكى منى خۇش
نەۋىت. ئىستا لەتپروانىنە سەيرەكەيەۋە تىگەيشتم.
خۇشەۋىستى لەم زەمانەماندا ئە ئاۋايە، ئەمەيە پاداشتى
دلسۆزىي ۋ بىخەۋشى.. نەخىر. ئەمەم زۆر بۇ قوۋت ناچىت.
چىم بۇ ماۋەتەۋە؟ چىيە ئەۋەى بۇ پەشيمان دەمەۋە، با
بىرى بکەمەۋە؟ ھىچ شتى.. ھىچ كەس. پىويستە لە ھەموۋى

خۆم دەر باز بكم.. له هەموو شتیکا.. مامۆستام.. تۆ له
كویت؟

ئەندرو (له چوارچۆهەى وینەكەوہ دیتە دەر):

ئا ئەوہ تام، جۆرام.

جۆرام:

كوا سێوہكەت؟ بېرىارى خۆمم داوہ (ئەندرو سى سێوہكەى
دەداتە دەس. جۆرام لێیانەوہ رادەمىنى).

جۆرام:

زۆر چاكە.. هەرچى دەبى بابى، (بێدەنگى): بەراستى هێزى
ئەفسووناويان تىدايە؟

ئەندرو:

بەلى.. ئەم وزەيە لەگەڵ تواناى بەھرەتدا هاودەم دەبىت.
سێوہكان بخۆ و بەرەو رابوردو، بەرەو داھاتوو دەپۆيت. بەلام
ئەوانى تريت لەگەڵتا دىن. (جوولەيەكى سووك بەرەو رووى
بينەرانەوہ دەكات).

جۆرام:

چى؟ بۆچ دەبى ئەوانيش لەگەڵما بىن؟

ئەندرو:

بەلى: لەگەڵتا دىن، گوێگەرە، ئا ئەوا بالى ئەندىشە بەسەريانا
دەبارىت.

جۆرام (بړىك دەشيو):

دەيانينم و شەققەى بالەكان دەبىستم، بالندەيەكى ئەفسووناوى
لە فريندايە.

ئەندرو:

بالىدەى ئەندىشەمان، ئە ئاۋا پاشە و پاش بۆ رابوردوۋىيەكى
ئىجگار دوور دەگەپىنەۋە دواۋە. ئەمە خواستى خۆتە.

جۆرام:

فەرموو، ئەى مامۇستا.

(پەردە).

به شی دووهم

(كۆشك و سه رای فه رمانه واه لاله ای راسته وه دیاره وو روناکیه کی کزی
تیایدایه.. زهنگه کان بی پسانه وه لیده درین و تیپیکی گۆرانی گۆرانی ده چرن.
زۆراب له ژیر روناکیه کزه وه درده کهویت).

زۆراب:

ئوه.. چی.. ئوه.. ئه وه لیره دا چ قهوماوه ئا وا زهنگ له
گۆره پانه کاند لیده دریت؟ ئه ی بۆ کهس له شه قامه کانا نییه؟
(تیپه که ی گۆرانی وشه کان ده قۆزیته وه و وهك دهنگدانه وهیهك
ده یانگی پیته وه).

شاریهك:

وا دیاره تو له دووره وه هاتوویت بۆیه کا ئاگات له و نه گبه تیانه
نییه شاره که مان تووشیان هاتوو.

زۆراب:

راسته من له دووره وه هاتووم تکایه باسی ئه و نه گبه تیانه م بۆ
بگیڕه وه.

شاری:

دوژمن له به ره ی باشوورمانه وه خو ی بۆ جهنگ ئاماده کردوه،
جابۆ ئه وه ی نه هیلین له شووره کانی شاره که مانه وه نزیك بیته وه،
پادشا فه رمانی داوه لای که ندالی (کیلدی کاری) ئاستهنگی زۆر قایم
بۆ خو پاراستن بنیات بنییت. به لام پیویسته به په له ئه نجام بدرین
و پر چهك بکرین. بۆیه کا وه ستاکامان رۆژ و شه و به بی وچان
کار ده کهن. به لام چاره نووسی دوژمنایه تییه کی ناره واما ن ده کات.
هه رکاتی له دانانی به رده راست و داتاشراوه کانا ده بینه وه ده بیین
درزیکی تیا پهیدا ده بی و له پیش به یانیدا ده یته پییته وه.

زۆراب:

پىموايه، يا ئەو ەتا ەستاكانتان ەلە دەكەن، ياخود بەرد و
چىمەنتۆكەتان بى ەيىزن.

شارى:

ەستا و پىشەسازەكانمان زۆر شارەزا و لىھاتوون ئەو بەرد و
چىمەنتۆيەش بەكارى دىنن باشتىن جوۆرن.

زۆراب:

كەوابوو، تكايە پىم بلى بۆ لەبن ەيىزى دەترسن؟

شارى:

ەستاكان و پادشا و ياوەرەكانى زۆر شلەژاون، شا چەند پياويكى
ناردۆتە لاي (خاتى)ى فالچىيە پىروژەكەو ە بۆ ئامۆزگارىيى.

زۆراب:

ئىي؟

شارى:

بپيارەكەى سەخت و دژوار بوو، دەبى بناخەكان سى قوول
بكرىن.

زۆراب:

جا ئەمە چى تيايە؟

شارى:

ئەى لانهواز، خەمەكانمان لەگەل ژانى جەنگ و لەگەل قوولايى
زەريا گشتيان يەكسانن، كەچى وشەكانى فالچىيەكە زوبان
ناتوانىت بى ەى دەريانبپرىت.

زۆراب:

ئاخر.. وشەكانى چى بوون؟

شاری:

”پئویسته پیاویکی زیندوو له شووره کهدا بنیژیت“.

زۆراب:

ئهی خودا، ئه مه چی ده بیسم؟ ئهی خوداوهندی ئاسمانه کان.

شاری:

ههروه ها خاتی پیرۆز قوربانییه کهیش دیاری کردوو.

زۆراب:

کییه ئه و پیاوهی که ده بیته قوربانیی هه لباردهی چاره نووسی
نه گۆراوا؟

شاری:

به م زووانه گوناھێك له شاره کهماندا ده کریت، له ماوهی سێ
رۆژی داها توودا، ئاوا له په یامه کهدا ها تبوو، ئه و کهسهی
گوناھه که ده کات ده بیته قوربانییه که.

زۆراب:

زه مانێکی خه ماوییه.

شارىي:

وا ئىستا دوو رۆژ تىپه پىوه. له گه‌ل رۆژئاوا بوونى ئيمپرۆدا ماوه
ديارى كراوه كه ته‌واو ده‌بى.

زۆراب:

تا ئىستا كا‌براى گونا‌هكار نه‌دۆزراوه ته‌وه؟

شارىي:

ده‌ترسم بلىم خه‌تا كه تا ئىستا نه‌كردراوه، وا به نزيكمانه‌وه
ده‌سووپىته‌وه و خوى ده‌خزينىته‌وه ناومانه‌وه.

زۆراب:

دلم پىم ده‌لى سهرده‌مىكى زۆر خه‌مناك چاوپرېم ده‌كات.

شارىي:

تۆ به‌راستىي له‌كاتى دلتەنگيدا په‌يدا بوويت.

زۆراب:

دلم هه‌قى بوو داواى نه‌هاتنى لىده‌كردم.

شارىي:

چاكتر وايه په‌نا به‌رىته په‌رستگا كه‌وه.. خودا به رۆحمه. له‌و پىوه
چاوه‌پوانى رۆژئاوا بوون بكه.

(زۆراب به‌عازىيه‌وه داده‌نىشى. كه‌فانتزا به‌راكردن دىته ژووره‌وه، چه‌پكه
گو‌لىكى داوه له‌سه‌ريا و چه‌ند گو‌لىكيش به‌ده‌سته‌وه‌يه).

كه‌فانتزا:

ئه‌مه سى‌هه‌مين رۆژه ئاده‌مىزادىكم تىادا نه‌ديوه. خه‌لكى هه‌موو
له په‌ناى ده‌رگاى داخراودا خويان په‌نه‌ان داوه. رىگاوبانه‌كان
چۆلن. گو‌له‌كان جى هيل‌راون بى ئه‌وه‌ى كه‌س بيانچىنىت.
ده‌ريا چه‌يه‌كه له‌بنه‌وشه. گژوگيا و گو‌لىكى رهن‌گاوره‌نگ! ئاى

که سهیره! چۆن من ئیستا نه بی ئهم جوانیهه نه بینیهه. من
له چاوه کانی ئه وه وه ههست بهم شادییه ده کهم.

زۆراب:

ئای خودا.. ئهمه خۆیه تی.. خه ونه که مه.. فریشته که مه.

که فانتزا:

له گه ل ئهمه شدا، ئهم زهنگانه ناله یان دیت و دهروون دههارین.
ئهمان بو ئیمه مانان لیده درین. تا له گرانترین ژانه کانا رزگارمان
بکه، کهچی ههر ئهمانیش دلته نگیمان بو دین.. ئهوا سییه م
روژی فاله که خه ریکه تهواو ده بی. خواوه ندا، له چاره نووسه به ده
رزگارمان بکه. خۆر ئاوابوون خۆ له شوینی خۆیا نه به ستراوه ته وه.
ئهم روژه ییش زۆر دریزه، ئه ی بو من وا هه تره شم چوو؟ ئیستا
زۆرابی خۆشه ویستم له دووریدا دلارامه. هیچ مه ترسییه کی له سه را
نییه تا به ئاره زووی خۆی دیواره کانی په رستگاهه ده نه خشیئت.
به دهستی بۆیه ی هه لگرتوووه بهوی تریش چهند فریشته یه کی
ئاسمانی ره سم ده کات. ههروه ک پیمی گوت: ئهم له خه وه کانیدا
ده مبینی و بیرى ده که ویته وه که من هه میشه وام له گه لیا. من له
هه موو داهینانیکیان له گه لیدام. هه ر شتیکی ره سمی ده کات له
راستیدا وینه ی منه. جا ئه گه ر نیگاری به خۆلان بی، هی فریشتان
بی یاخود هی کولوکه کانی ده شتوده ر.

زۆراب:

که فانتزا.. خۆشه ویسته کهم.

که فانتزا:

ده لئی گویم له ده نگیکه.. ده شی زۆراب بیت؟ ئهمه چۆن
توانیت بیته ئیره وه؟

زۆراب:

ده بىنم ده له رزىت. كه فانتزا تو گوشاد نيت؟

كه فانتزا:

كه به يه كه وه بىن ئه وپه پرى شادىمه (ماچى ده كات). به لام
ئاخ.. دلم پرىه تى له مه ترسى. ئه ي ئه وه بوچ كاره كه ت جى
هيشتو وه؟ نازىزه كه م.. چى تو ي هينا وه ته پايته خته كه مانه وه؟
په شيو ي ده بىنم له روخسارتا نووسراوه.

زۆراب:

ديده نيه كى تو م له سه رتا پاى دونيا لا به نرختره، به لام تو
راستىت.. كه فانتزا ئه ي به نرخترىن خو شه ويست، ئه گه ر
مه ترسى و نه گبه تى چا وه پان نه كراو نه بوونايه هه رگىز هه زم
نه ده كرد واز له نىگار كيشان بىنم.

كه فانتزا:

تكايه پىم بلئيت چ خه مناكى كردو وىت؟

زۆراب:

هه ركه وئنه كه م ته واو كرد شاي گه و ره مان هاته په رستگا كه وه.

كه فانتزا:

باوكم.. هاته په رستگا كه وه؟ ئوه، كه ي؟

زۆراب:

سه ر له به يانى له گه ل ژنه كه يدا، هه روه ها قه شه و پياوما قوولانى
ميرى و هونه رمه ندى كو شكى شايان له گه لدا بوو.. له گه ل
ئه وه شدا نه يو يست راي خو ي ده رب رپت.

كه فانتزا:

باشه نىگار هكه ت زوركارى له ده ستوپپوه نده كاندا نه كرد؟

زۆراب:

به رهه مه كه م به ته واوی پادشای نه جوولاند. به لام قه شه كه به
تووره ييه وه نه راندی به روومدا.

كه فانتزا:

به لام چی ئەو تووره یی له ناکاوه ی تیا وروژاند؟ پیش ماوه یه کی
كه م هه موو باسیان له نیگاره کانی تۆوه ده کرد، نیگاره کانت
به دلنیانه و پیوه ی خه نی بوون.

زۆراب:

کاتی قه شه ی یه كه م به چاوکی پر تووره ييه وه سهیری
کاره که ی کردم چاوی بریسقایه وه و درندایه تی له ناویا ئاشکرا
دیار بوو.

كه فانتزا:

ئۆه.. زووکه پیم بلّی هۆی ئەو تووره ييه چه بوو؟

زۆراب:

له پیش هه موو شتیكا به چاوکی برسییه وه سهرنجی
شهیتانه کانیدا.. ئەنجا به تریرکه کان به دهنگیکی به ترسه وه
هاواریان کرد! چۆن ویرات به رهوانیکی دلۆفانه وه بیانخه یته
روو؟ ئەمانه نه ك هه ر له شهیتان ناچن، به لکو تۆ کردووتنه
گرۆپیکی هاوړی. ههروه ها قدیسه کانت کردوون به مروقی
زیندوو.. به هه موو خه م و ئاره زوویه کی دنیا ییانه وه چاوه کانیان
برسیه تی بۆ زێر کویری کردوون. ههروه ها به کۆمه ل وه ستاون
بۆچوونه به رینایی ئاسمان ده پارێنه وه.

كه فانتزا:

ئازیزه كه م، زۆراب نه فرینه کانی ئەو زۆر ترسانکن.

زۆراب:

له پاشان چاوى به (ههزهرهتى مريهم) كهوت، راست و چهپى دهستى ههنا بهسهر سنيگا و له تاوانا هاته ههژان و نهپرانى و گوتى: ”تۆ سنگت به رووتى پيشانى داوه، ههى گوناھكارى نزمى نا پهسهند، تۆ به گوشتى ئادهميزادهوه بهشيوهى ئافرهتتېكى پر له سۆزى ميينهوه دهرتخستوه“

كهفانتزا:

جا فهزمانهوامان گوپى لهو وشانه بوو كه دهريپهپاندن؟

زۆراب:

لهراستيدا بهلئى بهلام لهسهرهتادا خۆى نهشيواند، لهدواييدا لاي خۆم به هونهرمهन्दى دهربارى گوت ”من هيچ شويتهوارىكى داهينهپرانى تيا بهدى ناكهم. هيچ هونهريكى تيا دا نيه، بگره گرتهوهيه! روخسارى هيچ فريشتهيهكى پيرۆز نابينم.. به پيچهوانهوه دهبينم چهند رووخسارى ئادهميزادانهى لهبهر ئهم ديوارهدا رهسم كردوون، وينهى قدديس و فريشتانى نهكيشاوه، بهلكو چهند كهسيكى ساكار و رهमेكى شهقامهكانى شارى رهسم كردووه. نيگارى درهخت و گياوگۆلى ناو سروشتى كيشاوه. له راستيدا ههلهمان كرد كه متمانهمان كرد به ههرزهكارىكى پيسهوه تا پهستگاكهمان بۆ بنهخشينيت“.

كهفانتزا:

من باوكى خۆم له مهيدانى هونهردا باش دهناسم، باش سهرى تيايدا دهرناچى.

زۆراب:

ئهو نهكه ههر بهتهنها سهرى له هونهر دهرناچى.. بگره له

ھېچ بارىكى ژياندا... بەتريك باوكتى كىردوۋە بە ئەمۈستىلەيەك
لە پەنجەي خۇيدا، ھۈنەرماندى دەربارىش كاتى بەتريكى
يىنى توۋرەيى لى دەبارى بە دوۋچاۋى نوۋقاۋە دەستى
كىردە لەرزىن.. ھەر ۋەك بىھۈيى بىدات بەسەرۈ گۈلاكىما
بەتريك دەستى بەرزكىردەۋە ۋ نەپرانى بەسەرما ”بەدكارىت
لەگەل كەنىشتەكەمانا كىردوۋە ۋ لەجىياتى فرىشتە پاكەكان چەند
ئافرىتتىكى داۋىن پىسى بى ئابروۋت ۋىنەكىشاۋە. بام خۇداۋەند
شايدەدى بىدات لەسەر ئەم رەۋانە نەفرىن لىكراۋانەدا ۋ با
ھەمۈۋ لايەنگرانى رابۋاردن بچن بۇ ھەرە قۇلايى دۆزەخەۋە.
ۋن بە ئەي بىت پەرسىت“ ئاۋا بە روۋما قىژاندى. ئەنجا روۋى
كىردە شاۋ گۈتى ”ئەي خاۋەن شىكۈ فەرمان بفرمۈۋ دىۋارەكان
لەم شوۋرەيىيە پاك بىكرىنەۋە“.

كەفانتزا:

پىم نەلئى ئەۋ..

زۇراب:

پادشا بەدەستى ئىشارەتى كىرد ۋ بەتريك سۆلجانە ئاسنىنە
زەكەي بەرزەۋە كىرد ۋ بۇ تىكدانى ۋىنەكانم ھەلمەتى بىرد.
تۈند دەستىم گىرت ۋ سۆلجانەكەيم لى سەند. بەزەۋىدا كەۋت
ۋ ھەرچى نەفرىن ھەيە لىتى كىردم. لە رىق ۋ توۋرەيىدا ھۆشى
لەخۈي نەمابوۋ..

كەفانتزا:

ئۆف خوايە!

زۇراب:

تەنانەت پادشاش ھەمۈۋ لەشى ئەھەژا. دەس ۋ پىۋەندەكانىش

به شله ژاويى ويستابوون و چاوه پروانى ئه وه بوون خودا سزاي ئه وه خه تايه م پييدات. له وه ساته دا باوه ژنه كهت كه وته نيواغمانه وه.. به تيركي سه رزه وي قيت كرده وه و له به رده ميا چه مايه وه وه كه بيه وي داواي به ره كه تي لي بكات. ئه وسا شا نه رم بوو.

كه فانتزا:

وايزانم باوه ژنه كه م به چاونوو قاني رق و كينه يي پي گوڤيوه بو به زه يي.

زۆراب:

ئينجا داواي ليكرد موحاكه مه م دوا بخريت و له هيمنيدا سه يري چاره نووس كرداره كه م بكريت. پاشا به قسه ي كرد و به م جوړه زردايكت ژياني رزگار كردم.

كه فانتزا:

راسته ژيانت رزگار كراوه، به لام جگه له توله چيتر له قه شه سه ركيشه كه چاوه پروان مه كه.

زۆراب:

رزگار كردني ژيانم شتي نيه لي بترسم. به لام ئه وه ي زياتر مه ترسي لي ده كه م به زه يي شاژني مه زنه.

كه فانتزا:

مه به ست چيه؟

زۆراب:

تيستا رووني ده كه مه وه هه ره له وه روژه وه كه بو خزمه ت پاشا بانگ كرابووم خامي شاژن هاته ژووره وه و گوتي ”ده بي ستايشي خودا بكه يت كه رزگاري كرديت“. شايش گوتي ”به لام سوپاسي ژنه كه شم بكه كه داواي ليكردين زور له به ره مه كانت

بپاریزین. ئیستا گوئی بۆ فه رمانان شل بکه. پیویسته له سهرت
شیاوی هونه ریت به دیار به خه یت و ئەم روخساره جوانه ی
رزگاره که ره که ت زۆر به جوانی وینه بکیشیت.

که فانتزا:

ئەم خه لاتکردنه زۆر به گران ده وه ستی له سهرتا.

زۆراب:

خۆم کرد به سهر قاچه کانی شاژنا و سوپاسیم کرد. ئەوسا شا
گوئی "ئیستا جیت دیلین". هه لساو دیسانه وه گوئی: هه لسه
به ره و کارکردن. توانات چاره نووست دیاری ده کات. ئەگه ر
ده ته وئی ژیا نت رزگار که یت ئەوا ده بی وینه که ت به دلی شاژن
بیّت، ده نا کۆتاییت نزیک بۆته وه.

که فانتزا:

زۆرابی ئازیزم.. له وشه کانیدا بۆنی مه ترسی ده که م.. ئەو
چاره نووسی تۆی داوه ته ده ستی ژنه دلپه که که یه وه.

زۆراب:

جا من ده وێرم هه یچ بلیم؟ ناچار له وئی مامه وه و فلچه کانم
پاکرده وه و ئەم شاژنه ..

که فانتزا:

توانای هه موو شتیکی هه یه. بیگومان شوو ره یی لی ده تکتیته وه.
چونکه خۆی وچه ی داوین پیسی و به دکارییه.

زۆراب:

به لئی.. به لئی، قاچه کانی تا ئەژنۆ به ده رخست و داوینی منی
گرت به گه رمی گوئی: "چاوه کانت ئاگریان به رداهه ته گیامه وه،
ئهمانه چاوی هه لۆن هه ر له سه ره تاوه گریان به ردایه له شمه وه

ئەوسا زانیم كه تۆم خۆش دەوئى، تۆ رۆژ و شەو خەوم پیتەوه
بینى. له پاشان به نەرمى گوتى: ”ئەگەر من دلى شازن شاد
بكەم ئەوا بۆ لووتكەى هەرە بەرزى ناوبانگ دەرکردندا بەرزى
دەكاتەوه“.

كه فانتزا:

تف لهو خوورەوه شتە نزمەوه!

زۆراب:

له وه راما پیمگوت من به تەنگ ناوبانگەوه نیم و هیچ
ئارەزوویەكم نییه بۆ كۆکردنەوهى زێر و زەبەر. هەر وه ها
پیمگوت: من تەنیا دەمەوئى وینە بكیشم و پارەیهكى كەم
بەشم دەكات و پیداو یستیه كانم دابین دەكات، پیمى گوت
”وايان لیدەكەم بتكەن بەهونەرمەندى دەر بار“.

كه فانتزا:

وه لامى ئەو بۆ ئابروو هت چۆن دایەوه؟

زۆراب:

لهو ساتەدا بانگیان كردم بۆ لای پاشاوه.

كه فانتزا:

دەلیم له راستیدا ئەو بانگ كردنە شتیكى باش بوو. ئەگینا
دەبوو ئیستى تالای ئازار بچێژم.

زۆراب:

جا كه شا له گەل ژنەكەیدا ئەو ئیوارەیه گەرایەوه بۆ دەر بار
دەنگى بۆلۆبۆوه گوايا دوژمن هیزەكانى لەسەر سنووردا
كۆكردۆتەوه. له دلى خۆمدا وتم: ئیستا بەلایانەوه من هیچ
نیم. چیتەر شا و شازن ئاگیان له من نامینن. بەلام كه بەیانى

له خه وه هه لسام يه كئ به په له هات داواي ليكردم ده سبه جي
بو پايته خت برؤم و چاوم به شاژن بكه ويئت. كه چووم بو لاي
زور په له ي ليكردم ئيشه كه م ته واو بكه م.

كه فانتزا:

ده تخليسكي ننه داويانه وه.

زؤراب:

جا چ بكه م باشه؟

كه فانتزا:

باوه ژنم ژنيكي ناپاك و دلره كه و له بنه ماله يه كي فارسه،
له پاش مردني دايكم باوكم قايل بوو (زهينه ب) شا كچ
بخوازيئت. به لام له راستيدا ئه و باوكمي له شاوه كردوو به
كويله ي خويه وه.

زؤراب:

بوئه كا ولات و گه له كه مان پييه وه ده نالن.

كه فانتزا:

خوشه ويسته كه م، وا نه گبه تي شاني گرتوويئت. ئيستاش
باوه ژنه كه م كه برياري داوه له خشته ت به ريئت و بتكاته دلداري
خوي، ئه وه ته نيا بو ئه وه يه گومان له دلي پادشادا بجوشيئي.
جا هر كاتي تووشي نه خوشي دلپيسي بيت ئه واهه رگيز
له سه رداني هيچ پياويكا سل ناكاته وه. ئه گه ر نه خشه كه ي
زردايكم به م ئه نجامه نه گات ئه واهي نده خوي بو ناگيريئت.
ئه وسا پياويكي تر ده دؤزيته وه له خشته ي به ريئت، تاكو به
كوشتي بدات. ئا ئه ئاوا ده تكوژيئت هه ر وه زوراني تري
كوشتوو.

زۆراب:

جا چىم بۇ دەكرىت. كەفانتزا گيان؟ ھەتا زىندووبىم
خۆشەويستىت لەگەلمايە و كۆتايى تەنيا لە مەرگمايە.

كەفانتزا:

زۆرابەكەم، گەر دەتەوئى ئەم خۆشەويستىيە بەردەوام بىت،
تكات لىدەكەم لەو ژنە دووركەويتەوہ.. راکەيت لە چنگيا.

زۆراب:

بەلام، چۆن دەتوانم خۆم لە داوى تۆلەسەندنيا دەرباز
بكەم؟ دەلئىم بىنمەوہ و وىنەكەى تەواو بكەم. پشت
بە ھونەرەكەمەوہ دەبەستم بۇ رزگاريم لە دەست
شاژندا و ناچارى دەكەم خۆشەويستى من نەكا بە مايەى
تاقىكردنەوہ.

كەفانتزا:

ئىستا ھەزاران بيانووى قەلپ دەدۆزىتەوہ بۇ گەشىتن بە
تۆ و گىرۆدەى داوى خۆيت دەكات. ياخود ھەر لە ئىستەوہ
كەوتووئىتە داويەوہ، ئازىزەكەم؟ بەلام چاوەروان بە لەوانەيە تۆ
خۆت..

زۆراب:

لەوانەيە.. دە چ ئازارت دەدات و لە چى دەترسيت، بىللى، من
بەندى ئەوينم. دلدارى خۆم و خۆتى پى دەلئىم. دەچم بۇ
لاى و سوپىندىكى پىروۆزى بۇ دەخۆم كەوا خۆشەويستى ھەتا
ھەتايە ئىمەى پىكەوہ بەستۆتەوہ.

كەفانتزا:

تۆ شىتيت. ئەوساكە ھەندەى دى پر دەبى لە تووپرەيى و

دەردى دىيىسى! ئەو لە ئىستائە دوژمنايەتلىك دەكات و ئاۋاتى
 ھەرە گەرەي ئەۋە دەبى بە مەرگمانا شاد بىت.
 (شا دېتە ژورەۋە، زەينەبى ژنى لەگەلدەيە، لە كۆشكەۋە ھاتوون و
 پىاوماقوۋلانى دەۋلەتلىك بەدۋاۋەيە).

شا:

كات نىك دەبىتەۋە و شەۋگار ھەسانەۋە دىنى، بەلام ترس
 و لەرز ئاۋا دىلىك تەنىۋوم و ھەر دەلىلى لەسەر رۆخى
 لەناۋچوۋناين.

زەينەب:

سوپاس بۆ يەزدان.. راستە كۆتايى مۆلتەكە خەرىكە
 نىك دەبىتەۋە. بەلام ھەر ھاكا بەسەر دەچىت و لەتەكيا
 مەترسىيەكانت دەرەۋنەۋە شاي بەرىزم.
 (زۆراب بەرەۋ روۋيانا دەچى و لەبەردەميانا بە چۆكا دى).

زۆراب:

بام پادشاي مەزن لە بەندەي ساكاريا بېۋورىت كە بەھەمۋو
 رىزىكەۋە لەبەرىپىدا بە چۆكدا بىت.

شا:

ئەي ھونەرمانەند، مايەي بەختەۋەرىمانە كە تۆ لەكاتى
 تەنگانەي تالىمانا دەگەيتە فريامان. (زۆراب ھەلدەستى) دەزانى
 بۆ لەم رۆژەدا بانگمان كىرەۋىتە ئىرەۋە؟ دوشمن ھىزەكانى
 خۆي لەسەر سىۋورماندا كۆكردۆتەۋە. ئىمەيش ھىزەكامان لە
 شوپىكى دووردا ئامادە دەكەين. لە دەرەۋەي شارەكەمانا و
 ئۆردۇگايەكى تىادا دادەمەزىنىين. ئىكەم ئارەزوۋى كىرەۋە
 بىتە ئۆردۇگاكە و بۆ چاۋدىرى شەپكەۋە. ئىمەش دەزانين كە

جیاپوونه وه مان له وه دژوارتره بتوانین به گهل بگرین، به لام
 شهر ههر شهره. بۆیه کا ههز ده کهین وینه کهیمان لا بێت.
 پهنجهى هونهرى تو به دهردى ته نیايمان بو سووك ده کات.
 نهوجا پێویسته له تهواوکردنى وینه کهوه پهله بکهیت. بگره له
 راستیدا ئیمه ده مانه ویت سبهینى تهواو بێت. هینده مان کات
 به دهسته وه نییه له چاوه پروانیدا به فیروى بدهین. مهترسییه کی
 سهخت وا به دهروازهى شاره که مانه وهیه. زوو فهرمى شازن به
 جى بینه.. ئیمه دژى به خورا کات به فیرو دانین. (زهینه ب
 به رهو کۆشك ده چته ده رهوه، زۆراب به دواوهیه که خواوه نندا،
 به زهییته، هه چهنه ئیمه گونا هبارین.. له قووتدانى کاسه ی
 ژه هردا دوورمان بخه ره وه. له به زه یى خۆتدا بى به شمان
 نه کهیت و ده ستى به لامان له سهردا لادهیت و نه هیلیت بگاته
 خاکی شاهانه مانه وه..

وه زیر به شارداد ده گه رام، گه وره م هه موو شتى كپ بوو، خه لكیش له
 که نیشه کانا نوێژیان ده کرد.

وه زیرى دووهم:

خۆریش له بهرزاییه کی نزمه وه شوڕ بۆته وه و ههنده ی نه ماوه
 روخی له زهوى بدات. یهزدانى تهوانای هه موو شتى نه یه یشت
 (تاوانه که) رووبدات.

شا:

ئیمه ییش بروامان ههروایه. روژ وا خه ریکه ئاوا ده بى. سوپاس
 بو تو خوایه! (زۆر به نهوازشه وه ده چه میته وه و له سه ر سنگیان
 نیشانه ی خاچ ده کیشى). ئه ی پهروه رده گار.. مه زنى و به رزی
 هه تا هه تایى هه ر بۆتویه! (شازن به را کردنه وه خو ی ده کا به

ژووریڊا.. په شوکاو و جلهکانی دادپاون).

زهینهب:

ئهی پادشا، من چیم کردوو و تا دووچاری ئازار بم؟ ئهی خودای ته وانا به سهر هه موو شتیكا، هیچ خه تیه کم له رووی تودا کردوو؟ بو بهم روژه ت گه یاندم؟ ئهو روژهی که تیایدا ریسوا ده بم و ئازاریکی ئیجگار سهخت ده چیرم و هه موو شووره یه کم پیوه نووساوه! (به گریان هه خووی ده دا به زه ویدا).

شا: (رووو و ژنه کهی راده کات).

ئازیه کهم.. زهینهب.. شازنم و ژیان کهم.. چیه و ئازارت ده دات؟

شازن:

له م ساته وه شازن نیم.. هیچ شه ره فیکم نه ما.. هه یام چوو، له مه ولا شایانی ریژلینانی تووی خاوه ن شکو نابم.. باشر وایه ته ماشام نه کهیت. بو ت هه یه بکوژیت، له توانای که سدا نییه بتوانیت به خه یالیش بهرگه ی ئه م خه مه بگریت.

شا:

ژنه کهم.. تکت لیده کهم پیم نالییت ئه م فرمیسه که ره مانه یانی چی؟ سویندم به تو.. ئهو که سه ی ئه سرینی پی باراندوویت لاشه ی ده بی له گوژی بکه وئ و هه ر ئیستا و له ژیر پی تودا ئه وه ی ویراییت نیگای برییته رووی جواته وه ئه ویش وهك سه گ ده بی بتویندریت.

زهینهب:

وهك سه گ؟ تو نازانی چ ئازارم ده دات! هه ولی دا به زور ناپاکیم له گه لدا بکات.. له سهر چوارپای شاهانه شدا.

شا:

ئاھ.. ئەوھ چى دەبىسم، ئەى خوايە؟ ئەى يەزدانى ئاسمانان..
ئەو نامەردە كىيە؟ دە خىراكە و يىم بلى كىيە؟ (پاسەوانان
بەبال بەستراوى زۆراب دەھىنن)، ئەوھ تۆيت چيت كىرەوھ؟
چۆن زاتت كىرد؟

زەينەب (بۆ زۆراب):

كېر بە، تۆ (بۆ پاشا) تواناي بىستنى دەنگى نەفرىنەكەيم نىيە
و نە تواناي دىدەنى روخسارە گلاوھەكىشى، خەرىكە گۆشت لە
بەدەنما جىا دەبىتەوھ كە ئەم وا لىرەيە.

شا:

خىراكەن.. بىيەن (پاسەوانەكان زۆراب بۆ لايى رادەكىشن).. ئەى
سەرەك پاسەوان، وەرە راستىيەكەمان بۆ بگىرەوھ. لە نووكەوھ
ھەتا دوايىيەكەى.

سەرەك پاسەوان. لە دەرەوھى دەرگاي ژوورى نووستندا پاسەوانىمان دەكرد.

شا:

ئى، چىتر!

سەرەك پاسەوان:

لەسەرەتادا ھەر لە ژوورەكەدابوو.

شا:

ئى، دە تەواوى كە.

سەرەك پاسەوان:

لە پاش ئەوھ قىژەيەكى لەناكاو ھات.. قىژەى شاژن بوو،
ھاواري يارمەتى دەكرد. دەسبەجى خۆمان كىرەبە ژوورەكەدا.

شا:

ئەى خودايە!

سەرەك پاسەوان:

تاوانبار ھەوللى دا رابكات، بەلام لە ژىر چنگمانا رزگارى نەبوو.
سەيرى ئەو ھە بفرموو، خاوەن شكو. ئەمە پالتوكەيەتى كە
لە تاوانا لىي بەجىمابوو، ئىمەيش لە سەر چوارپاي شاھيدا
دۆزيمانەو.

زەينەب:

پادشاھم.. خوداي لە ژوورى سەردا ئاگادارە من ھەرگىز
دەسبەردارى ويستى تو نەبووم. لەسەر فەرمانى توو من
لەبەردەميا ويستم تا ويئەكەم بكيشيت. كەچى ئەم نوکەرە
بەدئەكە گەرەكى بوو ئابرووچوونى رووت ھەلئىريت. ھىندە
لەخويى بايى بوو كە لە من نزيك ييتەو. ويستى ناپاكيەم
لەگەلدا بكات و لە ئەژمەتا من زوبانم شكا. ئەنجا بە خىرايى
بووم ھات. ئەوسا ناچار بووم ھاوارم كرده پاسەوانەكانم و بە
ھاوارمەو ھاتن.

شا: (بەرووى زۆراب دا دەقيزىت):

ئەى سەگى بەدئەك! ئە ئاوا پاداشتى بپروا پىكردنتم
دەدەيتەو! من لە مەرگىكى سەخت و پىر ئازاردا رزگارم
كرديت ئەوكاتەى پەرستگە پاكەكەمانت گلاو كردين. پەنام دايت
و سزام لەسەرا لادايە و بەو مەرچەى ويئەى شاژن بكيشيت،
ئىستى نىشانت دەدەم كە لە توڵە سەندىشيا چەندى سەخيم،
بەلام بىزم نايەت ئەم شيرە دەبانەى خوم لە خوئى توذا
پىس بكەم. پىويستە سەخترين ئازارت پى بچىزم، پاش ئەو ھى

روويداوه ھىچ بوارى نىيە بۆ ھىچ جورە لىيوردنىك. بام لە دواساتدا دواى خوڭندى نزا و نوڭز لە كلىساكانا ھەموو كەس بەمە بزانن.. بزانن ئەم سەگە بى ئەمەگە تاوانىكى كىردوو ھەر دەبى بكوژرئىت. وا ئىمە پىارماندا كە بە زىندووئى لە شوورەكەدا بئىژرئىت. ئەو ئازارەى بەئىمەى گەياندوو ھەى ھىچ دواخستى و ھىچ بەزەبىيەك نادات. زووگەن، ئەم تاوانكارە بۆ زىندان بەرن تاوھەكو بناخەكان شوورەكە لىدەدەرئىت.

وہزیری يەكەم:

ھەر ئىستا كۆيلەكانى گشت لە گۆرەپانەكەدا كۆدەكەمەو ھە ئەم پىارەتانيان پى رادەگەيەنم.

وہزیری دووہم:

ئەى كابرەى ھىچ و پووچ.. بۆ وا بىدەنگىت؟ ئايا ھىچت لا نىيە بۆ پارىزگارىى خۆتا بىلئىت؟

زۆراب:

نەخەير.. پاكانە ناكەم نالئىم من تاوانبارم و داواى بەزەيى دەكەم، من بەرگەى ناووزپانى خۆم دەگرم، بەتاييەتى كە ھەق لە ژىر پى درۆ و بوختاندا پلىشاوئەو ھە لەم نىشتمانەما زۆردارە دلرەقەكان بۆيان ھەيە بەھەرە و تواناى خەلكى سەر ئەم خاكە پى شىل بكەن.. ئۆھ.. خۆزىا من لە زەمەنى داھاتوودا بژىابام و كارم بكردايە ئەگەر لە داھاتوودا لەدايك بوومايا ئىستى خاكم ئازاد دەبوو، وەچە دلسوژەكان ھونەرى منيان خۆش دەويست.

شا: (بۆ سەرەك پاسەوانەكان):

ئەوا بۆ لىرەدا گىرت خواردو ھە بۆ قسە پووچەكانى گوڭىت

شل کردوو؟ زووکه بیهره زیندانه که و لهوئوه فرمانم
 رابگهیه نه بو زینده به چال کردنیا له نزیك دهروازه که وه
 (یاساوله کان زۆراب دوور دهخه نه وه، په یامبه ری به راکردن خوئ
 ده کا به ژووره وه).

په یامبه ر:

ئهی خاوه ن شکو!

شا:

چی بووه؟

په یامبه ر:

هه موو نیزا و نوژئیک ئیستا برایه وه، چیه چی به ناوشارا
 بلا بوئته وه، ده ئین: هونه رمه نده که گوايه به ناهه ق تاوانبار
 کراوه. له راستیشدا خه لکه که زۆر بیزار و توورهن.

شا:

چی؟ ده بی به هه له تیت نه گه یشتیم! گوتت: خه لک! کام
 خه لک؟ که ی! چیان گوت؟

په یامبه ر:

گه وره م، زات ناکه م وشه کانیا ن به گوئی خاوه ن شکوتانا
 دووپات بکه مه وه.. ئه وان ده ئین هونه رمه نده که به ریه له وه ی
 بوئ هه لبه ستراوه.. ئه م ئه و تاوانه ی نه کردوو، ئیوه به هوئ
 بوختانی که وه هوکمتان به سه را داوه.

شا:

کئ وئرای ئه م قسه یه بکات؟

په یامبه ر:

خه لکه که.

شا:

خەلکەكە من ئەم وشەيە ناناسم، دەستو پېۋەنە كانم لەووتەى
لەدايك بوون بۆم دېنەسەر چۆك. من ھەموو ۋەستا و جووتيار
و ھونەرمەند و بازارگان و دزەكانى خۆم دەناسم. خەلك.. ئەمان
ئە ئاوا نين.. گشتيان كۆيلەن.. دەسوپېۋەنى، گوئى رايەلن.
دەبى ئەوھيان فېر بكم. ۋەزير.. ۋەرە بو ئېرەو.

ۋەزيرى دووھم:

ھەر ئېستا گەرەم.

شا:

ئەو زۆرە ۋەرەنە بخەرە بەندىخانەو.
(ۋەزيرى دووھم پاش داھاتنەو، دەچىتە دەرەو).
پەيامبەرىكى تر دىتە ژورەو).

پەيامبەرى دووھم:

پادشاى خاۋەن شكو

شا:

چ شتىكى تر ھەيە!

پەيامبەرى دووھم:

لاۋەكان ئېستا تووۋرەن و داۋاى بەرەللاكردىنى ھونەرمەندەكە
دەكەن. لەۋكاتەشدا سى لاو خۇيان ئامادە كىردوۋە بو رزگاركردىنا
و دەيانەۋى تاۋانىكى رەۋا بكن..

شا:

قسە بكم، كابرا.. بلى، چى؟

پەيامبەرى دووھم:

من لە راستيدا ھەركە بىرىشى لىدەكەمەو ھەموو گيانم

ده له رزى، سى ھەرزەكارەكە زۆر تىنووى سزايەكى سەختن،
 دەلین گوايه تاوانى وایان کردووہ که له ھەموو بەدکارییهك
 خراپترە که ئەشى ھونەرمانەندەكە کردییتى.

شا:

کارى ئەوانە بەوپەرى توندوتیژییەوہ چارەسەر دەکەم تا ئاژاوہ
 و دلەخۆرپى بخەمە نۆدلى خەلکەکەوہ، بىگومان سزای مردن
 بە تاوانبارەكە جیبه جى دەکەم.. دەسەلات مافیكە لە ئاسمانەوہ
 بە من دراوہ وا دەبى پیشبینى (فاتى فالچى) بەجى بینم. بەم
 شیوہیە شارەکەمان و خۆشمان لەم نەگبەتییە، رزگار دەکەم.
 بەلام ئیستا دەبى خۆم بچم بۆ لای وەستاکان و ھانیان بەدەم
 بە پەلە کارەکیان ئەنجام بەدن.
 (لەگەڵ دەستوپۆھنەکانیا دەچنە دەرەوہ).

شارى یەکەم:

ئەى کوا مەلیک؟

شارى دووہم:

بۆ کوئى چوو؟

شارى سیھەم:

شا، کى دەتوانى پیمان بلى شا بۆ کوئى رویشتووہ؟

شارى چوارەم:

زانوومە بۆلای شوورەكە رویشتووہ تاكو جیبه جیكردنى بریارە
 دلتهزینەكەى بینى. وا خۆر خەریكە ئاوا بىت.. ئەوا نەوى
 دەبىت.. ھەر ھاكا شۆرەوہ بۆوہ، ئە ئەمەتا روژە نەگبەتییەكە
 كۆتایى دىت. تەنیا خودا لەوانەییە بتوانى زۆراب رزگار بکات..
 چونكە ئیستا لە توانای ھیچ وزەییەكى ئادەمیزاددا نییە دەس

لەم کارە بدات.

شارى دووهم:

تۆ بلىت لە راستیدا ئەم هیچ خەتايە کى کردبى؟

شارى سېهەم:

پەلە کردن لە پرياردا شتيكى راست نيه. چونكه لهوانه يه
مروڤيكي بى تاوان بهریت.. ئەمەيش تا راددهيه کى زۆر
گهوره ترين گوناھيکه.

شارى يه کهم:

مروڤ وا باشه له پرياردان له کاروبارى ئە ئاوا ترسانکدا زۆر
پەلە نه کات.. چونكه بوى ههيه له ئەنجامدا شه رمه زار و
په شيمان بيته وه. زۆراب هونه رمه نده.. مايه ي شانازيمانه.. ئەم
بو ئە وه هه ول دەدات شاديى بخاته دللى خه لکه وه، ئە و جا
مه رڭى بيهووده ي ئەم زيانتيكى زۆر قورس ده بى و له خه لکه که
ده که ویت.

شارى دووهم:

چاکتر وايه بانگ بکړي ته به رده م دادگا و له به رده م هه موواندا
(تۆمه تى) ئاراسته بکړیت و ماوه ي پى بدریت به به لځه ي
روونه وه (تۆمه ته که) له سه ر خو ي لابت.

شارى سېهەم:

هه ندى که س به راستى ئاماده ي مه رڭن، ئە گه ر ئە مه يارمه تى
رزگارکردنى زۆراب بدات، به لام پادشا پريارى داوه جگه له
زۆراب هيچ قوربانیه کى تر قه بوول نه کات.

شارى يه کهم:

تيمه به ويستامان ئا ليره دا به فيرو کات له ده ست ده ده ين.

گویتان لهو دهنگانهیه؟ ئهو ناله نالی هونهرمه نده کهن..
(دهنگه دهنگ و غهلبه غهلبیکی دوور لهو به شهی شانۆوه، که
تهماشاکه ران دهیینن، ناله نالی زۆراب دیته گویتان).

شاری دووهم:

ئهوان ههروا شووره که بهرز ده که نهوه.

شاری سیههه:

ئای لهه کاره ساته! هه رهاکا پیاویکی بهزیندوویی تیا دا
ده نیژریت.
(چه ن دهنگو ناله نالیک ده بیسترتن. که فانتزا چه قۆیه کی به دهسته وهیه و به
راکردن دیته ژووره وه).

که فانتزا:

کوا پادشا؟ باو کم بو کوئی چووه؟ خیرا که ن به دهورمدا کۆوه بن
و گویم لیگرن.. من تاوانکارم.. تاوانیکم کردووه. هونهرمه نده که
دلدار و دهزگیرامه.. هه ر من ده زانم چه ند دنیا نه ویست و
چه ند له درۆوه دووره. هه رگیز درۆ ناکات. که گرتیان چوومه
لای بو دیدهنی.. به نهینیی خۆم گه یانده زیندانه وه و داوام
لییکرد راستی رووداوه که م پی بلیت. من داوا له ئاسمان
ده که م بیته شایه دم که ئه م هیچ خه تایه کی نه کردووه و بی
تاوانه.. باوه ژنه که م خۆی راستیه که ی گوپیوه و ئه می تاوانبار
کردووه. زردایکم ئابرووی خۆی پشت گوئی خستوو و هه وللی
داوه له خسته ی بهرئ تا بیگریته ئامیزه وه. زۆراب به دهنگیه وه
نه چووه و ئه ویش بو ئابروو چوونی هه لساوه کراسه که ی خۆی
دادپیوه و هاواری بردۆته بهر پاسه وانه کانیه وه. له پاشانا
فه رمانی پیداون به گوریس ده ست و پیی به ستنه وه. ئه وسه

بە گريان و فۇغانەۋە خۇى گەياندۆتە لاي پاشاۋەۋە بە ناھەق
پىيى وتوۋە كە ھونەرمەند ويستوۋىيەتى بە زۆرە مىلى داۋىن
پىيسى لەگەلدا بىكات.. جا لەبەر ئەۋەى شا لە خۇشەۋىستى
ئەۋدا ۋەك كۆيىر ۋايە ۋ ھەستو ھۇشى لانەماۋە، فەرمانى
مردىتىكى سامناكى بۆ ھونەرمەندەكە داۋە. بەم جۆرە ھەموۋتان
كارى ساختە ۋ درۆ دەبىنن.. پىۋىست بوو لەسەرم زۆرابى خۇم
لەم چارەنوۋسەيدا رزگار بىكەم. بۆ گەيشتن بەم ئامانجە ھىچ
رېگايەكم نەدۆزىيەۋە، ئەنجامدانى خەتايەكى سامناكى لەناۋبەر
نەبىن. ئەم چەقۇيەم گرتە دەست.. بە چاۋى خۇتان بىنن..
ئەم چەقۇيە باۋەژنى خۇم پى كۇشت. من ھاتوۋمە ئىرە
تاكو كارەساتەكم بە پادشا رابگەيەنم ۋ داۋاي لىبىكەم بە
زىندوۋىيى لە شوۋرەكەدا مېنىژىت.

(رووناكى كز. ئەتۋانرى دىۋارەكانى پەرستگاگە لە تاريكىيەكەدا بەدى
بكرىتن كە تابلۇ گەچ داپۇشون. لەناكاو رم ھەلگرانى كۆشك دەبىنرىن ۋ
دەس دەكەن بە كراندنى دىۋارەكان ۋ لەناۋبردنى تابلۇ گەچەكانەۋە).

جۆرام:

بوۋىستن، بوۋىستن..ۋاز لەۋەۋە بىنن. چۇن دەتۋانن ئەم كارە
بىكەن؟

(جۆرام خۇى دەكا بەسەر رم ھەلگرەكانەۋەۋە رووناكى دوۋبارە كز
دەبىتتەۋە. پىرۇجىكتەرى جۆرام بە قىزى ئالۆزەۋە نىشان دەدات (ئەندىرۇ)
ھونەرمەند لىيى نىزىك دەبىتتەۋە).

جۆرام:

چىم لى قەۋماۋە؟ ئىستا من لە كۆيىم؟ كام شوۋىن.. ئاي لەۋ
خەۋنە تۇقۇنەرەى كە بىننم؟

ئەندروڭ:

ئەمە خەون نىيە لە راستىدا تۆ لە زەمانى رابوردودا بوويت.

جۆرام:

ھەموو ئەندامىكى لەشم دەھەژىت، ئاى كە شتىكى تۆقىنەرە!

ئەندروڭ:

ھىشتا دوو سىۋوت پى ماون.

جۆرام:

راستە، لە بەختى خۆما پاسەوانەكان بىريان چوو بياندىزن.

ئەندروڭ:

قەپالىك لە سىۋى دووھەمدا بەدىت دەبرىتتە زمانى پاشەرۆژىكى
ئىجگار دوورەوھە.

جۆرام:

كەواتە بەرەو داھاتوو.. بام سالھە رابىرن.. بام تىپەرن..
وا ئىستى بەرەو داھاتوو كۆچ دەكەم (قەپالى لە سىۋەكە
دەگرىت.. چراكان گشت دەكوژىنەوھ).

(پەردە)

بەشى سېھەم

(بەرەبەيانى رۆژىكى پىنج سەدە پاشتەر، لە شارى تەبلىس دا، جۆرام و ئەندرۆى ھونەرمەند دەبىزىن لەسەر لاتەختىكا دانىشتوون، لە گۆرەپانىكى بەردەم ميوانخانەيەكا. مەرفىكى دەستكرد (ئالى) بە تەنىشتيانەو وىستاو).

جۆرام:

ئاي ئەم دونيايە چۆن گۆراو؟ سەيرى ئەم ھەموو شتە سەيرانەى بە دەورەمانەو! وا سەرم گىژ دەخوات.. زۆر كەنەفتم.

ئەندرۆ:

باشتر وايە پشووئەك بەدەيت. خەوت ئىجگار كەم بوو.

جۆرام:

خەو؟ كى گوئى بەخەوا دەدات؟ لە دواى سەيرانەكەدا.. ھىناميانەو بە ميوانخانەكەو (دەس درىژ دەكات بۆ خانووئەكى ناياب كە باخىكى ھەلواسراوى ھەيە). بەلام نەمتوانى لە ژوورەكەمدا مەنمەو و بۆ ئىرە ھاقە خوارەو. ھەموو شتە سەرنج راكېشەرە، دەمەوئە ھەموو شتە بزانم.. ئەندرۆ (پەنجە بۆ مەرو ئالىيەكە رادەكېشى) ئەى ئەمە چيە؟

جۆرام:

ئەمە ئىنسانىكى ئالىيە و بۆ خوئى زانىنگەيەكە و بەتاييەتى بۆ مەن رىكخراو. ئامرازىكى زۆر سەمەرەى لەبەرکردنى زانىاريە گشتيەكانە. وەك بۆميان روون كەردۆتەو بەرنامە سەرەككەيەكەى برىتيە لەو رووداوانەى لە بەشى دووئەمى سەدەى بىستەمدا قەومان، لەگەل زانىاريەكانى ئىستادا بىرى زۆر وردە و بەشپوئەكى زۆر دروست وەرامى ھەر پرسىارەك دەداتەو.

پیاو هەر ئه وهی له سه ره سه یری بکات.

ئه ندرۆ:

شتیکی سه یره! (وه ستانیك) باشه، ئه ی چه ند له ژیر
شاره که مانه وه (ته بلیسی)? خۆت ده زانی به م زوانه ته مه نی
ده بیته دوو هه زار سال.

جوړام (روو له ئینسانه ئالییه که ده کات):

ئایا ئه مه راسته، ئه ی سوقراتی مۆدیل ۳۳؟

مرۆفی ده ستکرد: (به ده نگیکی گره وه):

به ئی له هه یقی پیگه یشتنی ئه م ساله دا ده گاته ئه و ته مه نه وه.

جوړام:

باشه ئه و مانگی پیگه یشتنه که ی ده بیته؟

مرۆفی ده ستکرد:

له سه رده می ئیواره دا پیی ده وترا ته شرینی یه که م، له مانگی
پیگه یشتنی ئه م سالدا میلله ت جه ژنی دوو هه زار ساله ی ئه م
شاره ده که نه وه.

جوړام:

سه یره، به خوا سه یره، پینج سه د سال هه روه ک خه ون رابورد.
ئیس تایش نایزانم ئه وه چۆن روویدا.. ئه ی سوقراتی ۳۳.

مرۆفی ده ستکرد:

شتیکی سانایه، به موشه کیکی تیژره ودا فریویت که یه که یه کی
قه واره ی تیشکی هه یه و سی سالت له بۆشایی نیوان
ئه ستیره کاندرا بوار دووه. له و ماوه یه دا له سه ر رووی زه ویدا پینج
سه د سال تیپه ریوه.

جۆرام: (پاش ويستانى):

بۆچ ئەو ساكە خەمبار بووم؟

ئەندىرۇ:

ئەو چىيە؟ چىت دەوت جۆرام؟

جۆرام:

نە.. ھىچ ئاي تەبلىس چەننى گۆراو!

ئەندىرۇ:

ھەر وەختا نەيناسىتەو.

جۆرام:

قەلا سەخت و قايمەكانى وەك (نارىكالا) و (مىخى) نەبوونا
ھەر نەمدەناسىيەو و بە شارىكى ترم دادەنا. ھەموو دويىن
شەو بە خوئندەو (شوتا روستا فيللى) خەرىك بووم كە
لەكاتى مندا ھەبوو. ئەو ئىستا ھىچ ئويىكى نىيە.. وا نىيە
سوقراتى ۳۳؟

مرۆقى دەستكرد:

ئويى ھەيە.

جۆرام:

چى؟ رۆلەكانى جۆرجيا لە سەدەى بىست و پىنجەمدا چۆن
كتىبى (سوارەكەى لە پىستى پلىنگ) دا دەخوينەو كە (شونا
روستا فيللى) دايئاو؟

مرۆقى دەستكرد:

بەللى ھەرۈەك بەرھەمى تىش دەخوينەو، ھى نووسەرانى
سەدەى بىستەمىن (دەنگى لەسەرۈو دەبىستىت، ھەموو
تەماشاي سەرۈو دەكەن).

جۆرام:

وا بزانم پياويكى بالداره.

مرۆقى دهستكرد:

ئەمە (ئارمازى) يە، سەرۆكى ئەو ئامۆزگايەى كە چاودىرىى تۆ دەكات.

جۆرام:

ئەم وەك بالندە بە دوو بال دەفرىت.. بى ماشين.. ئەو چۆن دەبى؟ ئەى سوقراتى ۳۳؟

مرۆقى دهستكرد:

خەلك دەتوانن لەبەرزايى نزمەو ماوہەكى كەم بفرن بى ئەوہى پىويستيان بە ماشينى فرينەوہ ھەبى، بالى بچووك بەكار دىنن..

جۆرام:

باشە، چۆن وزەى پىدەدرىت؟

مرۆقى دهستكرد:

لە وزەى سۆزەوہ، گۆيزەرەوہىەكى (محولە) چكۆلەى وەك مەداليا ھەيە لەبەرامبەر دلدا قايم كراوہ، ئەميش ھەستى خوشىى و شادى بۆ وزە دەگۆرىت.

جۆرام:

كەواتە شادمانى وزە بە بالەكانا دەبەخشىت!

مرۆقى دهستكرد:

بەلى ئادەمىزاد فىرى ئەوہ بووہ گور و شادى و كامەرانىى بكات بە وزە، ئەمە جۆرى ئەو وزەيەيە كە رۆلەكانى سەدەى بىستويىنجەم بۆ گەشتە ئاسمانىيەكانيان بەكارى دىنن.

جۆرام:

بەمە بېروناكەم، چۆن شادمانىي كراوۋتە ھىزىكى جوولتېنەر؟
(ئارمازى دېتە ژوورەوۋ. جووتى بال لە شانەكانى دەكاتەوۋ،
دەيان پېچىتەوۋ و لە قووتوبەكى بچكۆلەدا ھەلياندەگىت.
ئەندرو لە پەناي پەيكەرىكەوۋ خوى دەشارىتەوۋ).

ئارمازى:

سلاوم بۆ تۆ، ئەي ئاسمانگەرى بەرپىز..

جۆرام:

تۆ چۆنىت؟

ئارمازى:

چۆن ھەست دەكەيت؟

جۆرام:

ھەستىكى زۆر بەرز، سوپاس. تەكايە.. دەتوانىت تېم بگەيەنىت
ئەم ئمارە ئىجگار زۆرە گوۆ و بالئندەي خوشخوان لە پاي چى؟
ئەي بە گوپىرەي رۆژمىر ئىستا كەژى زستان نىيە؟

ئارمازى:

بەلى، واىە بەلام بە درىزايى سالى باخەكان پىر گوۆ و بالئندەكان
لە خوئندندان.

جۆرام:

ئاي كە شتىكى نايابە، باشە، دەتوانم ئەو بالئندەيە بگرم؟

ئارمازى:

بەلى لەسەردەمى ئىمەدا بالئندە لە خەلك ناترسن، چونكە
كەس ئازاريان نادات. بۆت ھەيە گەمەي لەگەلدا بكەيت و
لە دوايىدا بەرەللاي بكەيت. (جۆرام دەچىتە دەرەوۋ). ئاي، كە

ھەموو شىتېكى بەلاۋە سەمەرەيە! ئەوجا چۆن لەسەر شىۋازى
ئىمە خۇي بە ژيانەۋە رادەھىنى؟ ئەم پياۋيىكە نەيتۋانى بوو
بە بىروباۋەرى پېشكەۋتنخۋازى سەردەمى خۇيەۋە بنووسىت.
(نىكراز دېتە ژوورەۋە).

نىكراز: (بە بۆلە بۆلە دادەنىش)،
لەم بەيەك چۈنە لەگەل ئاسمانگەردا قىزم دەكاتەۋە. ناتوانم
چى بىكەم سەرم سوپماۋە!

ئارمازى:

لەگەل ئەمەشەۋە تۆكە جلوبەرگى شىۋەي سەدەي بىستەمت
پۆشيوە بەيەك چۈنەكە دەسەمىنىت.

نىكراز:

بى درۆ، ئەمە دەربىرىنىكى بەلدەچۈننى ئەۋ سەردەمەي
قارەمانىتتە بۆمىن، مىن زۆر بىر لەۋ زەمانە دەكەمەۋە،
سەدەي بىستەمى ناياب (سىپالەكەي نىگاركىشان دادەبەستى و
دەست دەكا بە رەسم كىردن).

ئارمازى: (سەيرى وېنەكە دەكات):

ھونەرى تەشكىلى تۆچەند توخمىكى تىايە ھاۋبەشن لەگەل
تابلۆ ناۋدارەكەي ئەۋ ھونەرمەندەي لە ئاسمانى دەرەۋە
گەراۋەتەۋە.

نىكراز:

بەللى خۇي ھەر ھەمان بابەتە.

ئارمازى:

ئەي ئەۋ سى جوانە كچانەيش نىشانەي ھەرسى زمانەكەمانن؟

نىكراز:

بەلئى ئىستى و رابوردو دواروژ.

ئارمازى:

ھونەرمەندەكە سىۋەكە بە كى دەبەخشى؟ كام زەمان
ھەلدە بژىرىت؟

ئارمازى:

بۆچى (بىگومان)؟ چى لە رابورودا رايدەكىشى؟

نىكراز:

رۆمانسىيەتە مەزنەكەى، ئەو خەلكەى ئەوساكە ئىاون، ئەو
ھەست و سۆزەى لە ئىوى بردوون.

ئارمازى:

بۆ لەم سەردەمەمانا رۆمانسىيەت نىيە؟

نىكراز:

ئۆھ.. بىگومان ھەيە. بەلام روبارى ئىنمان بەبى شەپۇل
دەروات و ئاۋەكەى روون و مەنگە.. نە گىژەنەى تىايە و نە پەنا
و پىچى دژ. ئەمە لای مەن بەربەستكردنكى بەردەوامى ھەست
و ھەلچۈنە.

ئارمازى:

وختا بە گوئیەكانم برپا نەكەم. بەربەست كەران لە سەردەمى
ئىمەدا چىن؟ بەربەستكردن مانای زەوتكردننى مافە.

نىكراز:

مەبەسم ئەو نىيە. مەن باسى بەربەست كىردن بە واتا
كۆنەكەيەو ناكەم. چۆن ئىمە ئازادىن.. ئادەمىزاد ھەرگىز ئازاد
نەبوو ۋەك ئىمە ئىمىرۆ ئازادىن. لەگەل ئەو ھەشدا سەربەستىي

ئېمە پېۋىستىيە و ئېمەش بەتەواۋەتى دەرەك بەۋەۋە دەكەين.
سەر بەستىي پېۋىستىيەكە بۆ ھەموو ئېمەماناۋە.

ئارمازى:

جا ئەۋە ئېمە دلتەنگ دەكات ياخود بەشېۋەيەك بەر بەستمان
دەكات؟

نىكراز:

بە تەۋاۋەتى نازانم چۆن ۋەرام بدەمەۋە.. لەۋانەى دەياناناسم
ھىچ كەسنى نىيە ھەستى بەم جۆرە بەر بەستكردنەى ھەبى.
بەلام لەگەل مندا.. دەشى ھۆكەى ئەۋە بى كە ھىندە
لەگەل رابورددا تىكەلاوم.. لەۋانەيە ئەمە بى ھۆى ئەۋەى كە
ھونەرمەندان بەلايانەۋە سەختە خۇيان لەكارى ھەستەكانا رزگار
بكەن.

(مامۇستا دېتە ژوورەۋە، دەفتەرىكى لەدەستايە)

مامۇستا:

نازانم چۆن ئاسمانگەرەكە بىنم؟ شوۋنى ژوورەكەى نازانم.
(سەيرىكى دەۋر و پشتى خۆى دەكات) ئەھ.. ئەمە خۆيەتى..
دەللىي ۋىنەيەكە. ئەى ئەم بەرگە تاييەتايانەى! بەلى.. ھىچ
ماۋەى ھەلەكردن نىيە (لە نىكراز نىك دەپتەۋە). بەيانى
باش ئەى ئاسمانگەرى بەرپىز، لوتف دەفەرموۋىت يارمەتىم
بدەيت لە چەسپاندنى ھەندى مەسەلە گەلى بەتاييەتى بۆ
من گرنگەۋە؟

نىكراز:

دانشە.. ئەى مامۇستاي بەرپىز.. لە بەختى خۇمدا من
ئاسمانگەر نىم.. لە بەدبەختىدا ناتوانم يارمەتيت بدەم.. لە

چەسپاندنى ھىچ مەسەلەيەكتا.

مامۇستا (چاۋلىكەكانى لا دەبات و لە نىكراز ورد دەيىتەو):

ئۆھ... ئەمە تۆيت، نىكراز؟ ئاي لەم پىكچونە.. بە ھىزە! كەس ناتوانى لە ئاسمانگەرەكت جيا كاتەو.

نىكراز:

ئەم لەيەكچونە دەمتۇقىنى، ھىچ سوودىكى لىو دەستگىر نابىت.

مامۇستا:

بەلام من گوشادم كە تۆ تۆيت. پىويستە گليەيىت لى بكەم.

نىكراز:

چىم كردوو، ئەي مامۇستا؟

مامۇستا:

تۆ دەمىكە نايەيتە لامان. ئايا لەگەل (نىنۆ) دا ناخۇشيتان بوو؟
ئەمە زۆر خەمبار و دلتنەنگە.. ئەم جۆرە ھەستەنە لەسەردەمى
تېمەدا زۆر كەمن.

نىكراز:

پياۋىكە تەمەنى پىنج سەد سالا لە يەكچوونى من
و ئەو ھەستى كچەكتى بەھەلە بردوو. ئەمە ھۆي
بەھەلەچوونەكەيە.. ئىستائىش لە ئەنجامدا ئەو بەسەرمندا
پەسەند كردوو.

مامۇستا:

تۆ بەشپوئەيەكى سەير قسە دەكەيت. ئەشى ئەوئە دەيلىيت
بۆ نوكتەبازى يىت.

نیکراز:

ئهوهی ده یلیم گالتهی تیایدا نییه. هیوادارم له ژینتا بیته
خه زووری مه زنترین ناوا له دنیا دا.

مامۆستا: (به توو پهی هه لده سی):

رێگه ت ناده م به جوړیکى ئاوا که نیشانه ی که م زه وقییه
گالته م پى بکهیت. تو هه ستی پاکى من به رامبه ر به خو ته وه
به خراپى به کار دینیت (دهیه وى وشه یه کی زه قتر بدوزیته وه)
شتیکى جوان نییه. (به په شوکاوی ده چیت ه ده ره وه).

ئارمازی:

مامۆستاکه ت توو په کرد. جه فه نگه که ت له شوینی خویدا
نه بوو.

نیکراز:

به لام من سوچه تم نه ده کرد.

ئارمازی:

مه به ست.. توو نینو به راستین.

نیکراز:

نینو چیت منی خوش ناویت.

ئارمازی:

بو؟ چی روویداوه؟

نیکراز:

پیت ده یلیم هو یه که ئاسمان گه ره که یه.. ئه وه نده له من ده چى
نینو ی شیت کردووه، ره فتاره سه ی ره که ی دل ی لى سه ندووه.
به کورتى خه تای ئه و بوو که نینو ی خسته داوی ئه وینیه وه.

ئارمازى:

شىتتىكى نامۇيە.. چۆنى تۈانى.. چۆن ئەمەى بۆ كراۋە؟ (نىنو
دېتە ژوورەۋە. لەسەر نوۋكى پەنجەى پىكانى لە پىشتەۋە بۆ لاي
نىكراز دەچىت بە ھەردوۋ دەس چاۋەكانى نىكراز دەگرىت).

نىنو:

چەند بىرم دەكرىت! دەللى چەندەھا سالە تۆم نەدىۋە!

نىكراز:

دەمزانى.. دەمزانى ئىمە نابى لىك جيا بىنەۋە.. نىنو دەمزانى
تۆ ھەر دەگەپىتەۋە لاي من (روو لە نىنو دەكات بە نيازى
ۋەى بىگرىتە باۋەشىيەۋە).

نىنو:

نىكراز! ئەمە تۆيت! وازم لىيىنە (دەگەپىتە دواۋە) ئىستا دەيلىم..
بەللى ئەمە راستە.. من تۆم خۆش ناۋىت. ئاھ.. ئەم لىكچۈنە
سەيرە (بە تورپەيى) چۆن دەۋىرىت ئەۋە بگەيتە بىانوۋ؟

نىكراز:

ئۆھ.. كەۋاتە ئەۋەى ھەلپەرسىتە منم! ئىستا دلنىام لەۋەى
كە تۆم لەدەست چوۋە. بەلام رىم بدە بام ئەمە بلىم: من
ھەرگىز ۋاز لە تۆ ناھىنم.

نىنو:

دەست لەمن بەردە. تۆ عاشقە نەفرىن لىكراۋەكانى داستانە
كۆنەكانم دىنىتەۋە ياد.

نىكراز:

ھەرگىز ۋازت لىناھىنم. تۆ دەبى ھەر بۆمن بىت..

نینۆ:

له كوئى فير بوويت ئاوا رهفتار له گه‌ل كچدا بكه‌يت؟ به‌راستى،
تو له رابوردوودا ده‌ژيت (هه‌رسىكيان ده‌چنه ده‌ره‌وه. جو‌رام و
ئه‌ندرو دينه ژوره‌وه).
ئه‌ندرو (به دواى نيك‌زازا ده‌نوارى):
جو‌رام، ئه‌م پياوه‌ت نيكه‌ران كرد.

جو‌رام:

خه‌تاى من نيه‌. نيك‌زازا كا‌برايه‌كى سه‌يره. ئه‌م به‌خيليم پى
ده‌بات كه من له سه‌ده‌ى بيسته‌ما ژياوم، به‌خيلى سه‌يره!
له‌پاشانا ئه‌م پىكچوونه سه‌مه‌ره‌يه..

ئه‌ندرو:

هه‌ر ئه‌م پىكچوونه‌يه توئى خستۆته دلى نينووه.

جو‌رام:

نه. نه.. مامۆستا، ته‌نيا ئه‌م پىكچوونه نيه‌. هه‌رچه‌ند ئه‌م
له‌سه‌ره‌تا‌دا كا‌ريكى گرنگى كردووه، به‌لام هه‌ر ئه‌مه نيه‌.
جگه له‌مه‌يش ناتوانم بلّيم چيه..

ئه‌ندرو:

هه‌ردوو‌كيانن پىكه‌وه.. پىكچوون و جياوا‌زى، تو پياوئىكى
سه‌رده‌مى رابوردوويت، نيك‌زازيش نوينه‌رى ئه‌م رابوردووه‌يه.
تو به‌شىكى زيندووى چاخه رابوردووه دريژه‌كانيت. كه‌چى
نيك‌زاز ته‌نيا ره‌مزيكه بو ئه‌وان. نيك‌زاز خوئى واى كردووه نينو
بكه‌ويته داوى دلدارى تووه، جگه له‌مه‌يش خه‌م و په‌ژاره‌ى تو
سه‌باره‌ت ئه‌فينى دو‌راوت بو ته‌مارا كا‌رى خوئى هه‌يه.

جۆرام: (بىرى لاي خۆي نىيە):

بەلئى.. تەمارا.. ئەو لە كەيەكەو بوو؟ (بەگەرمىيى) بەلام.. بۆ
ئەم بەسەردەمى خۆي رازىيى نىيە؟ چى گەرەكە؟

ئەندروڭ:

پەشيوئى ئەم جۆرىكى ترە. تۆ رىبوارىكى لە نيوانى چاخەكاندا
رېت ون كىردوو. كەچى ئەم ھەست بەماناي بەرپىسيارى
بەرامبەر سەردەمى خۆي دەكات. ئەم بۆ كىردار لە گۆردايە
و دلى بەو ھەو ە دابىن نەبوو ە كە ئەنجامى داو ە (و ەستانىك)
سروشتى ئادەمىزاد شىتىكى سەيرە.. ئەو سروشتە قاپى نىيە
پىر بىت. ئەگەر رۆج تىر ببوايە ئەو پىشكەوتنى گەردوون
دەوئىستا.. (ھەمىشە ھەر بۆ پىشەو ە) دروشمى مروڧايەتییە.
(مامۆستا كە دىتە ژوورەو ە.. چاويلكەكانى دادەگرېت و بەرپىسيارەو ە
دەووربەرى خۆي دەروانى. ئەندروڭ بۆ پىشت پەرژىنى دەكشيتەو ە).

مامۆستا:

ئەمجارەيان بە ھەلە نەچووم. ئەمەتا ئاسمانگەرەكە (كۆكەيى
دەكات).

جۆرام:

چۆنىت؟

مامۆستا:

تۆ چۆنىت.. ئەي ئاسمانگەرى بەرپىز.. دەمەوئى ەك مامۆستايى
لە زانستى زمانەوانىدا لەگەلتا بدوئىم..

جۆرام:

من وا لە خزمەتتام.

مامۆستا:

سوپاست ده كه م.. ئاه.. به لئی من پسپۆرم له زاراوه كاندا.
بابه تی خویندن و لیکۆلینه وهی من زاراوه له ناچووه کانی زوبانی
جۆرجین.

جۆرام:

وابزانم کاتی زیادهی زۆرت به دهسته وهیه؟

مامۆستا:

به لئی... به لām بیگومان، له وه تهی کار بوته رابواردن، خه لک
کاتیکى بئ ئیشی زۆریان بو ره خساوه، که بو ئاره زوووه
تایه تییه کانی خوایانی به کار دینن. جا من وانهی بنچینه کانی
قسه ی ئاده میزاد و پیکهینانی رسته گهل و دارشتنی وشه له
زمانه کانی جیهاندا ده لیمه وه. به لām له کاتی بیکاریمدا خوّم به
لیکۆلینه وهی زاراوه کانه وه خه ریک ده که م.

جۆرام: (بو لای):

ئهی خوا.. ئای له م ئاره زوووه! وا دیاره کاتی بئ ئیشی زۆره..
زۆر درێژه.. (بو مامۆستا) ئهم بابته له رۆژنامه و کتیه کانی
سه رده می ئیمه دا چاره کراوه.

مامۆستا:

سوپاست ده که م بو ئهم زانیارییه سه رنج راکتسه رانه وه (شتی
له ده فته ره کهیدا ده نووسی). ناوی تو به شیوه یه کی گه وه ره و
دیار له باسه که ما دینم.

جۆرام:

ئوه.. به لām من هه ست به ته ریقی ده که م، چونکه من هیچ
شتیکم پئ نه گوته ووی شایانی بایه خ پیدان بیت.

مامۆستا:

نه.. نه هه رگيز نه.. دلسۆزى زانستى ئەمەى پيويسته.. به لى
(له كاتى گفتوگۆكه دا مامۆستا هه رده م چاويلكه كانى داده كه ند
و به ده سه سړي كه وه پاكي ده كردنه وه و دووباره له چاوى
ده كردنه وه). ئەوه يشى زۆر به وردى و دروستى ده كرد).

جۆرام:

بيووره، به لام بو به رده وام ئەم چاويلكانه ت داده كه نيت و
پاكيان ده كه يته وه؟ ئايا چاوه كانت ئازارت ده دن؟ (به ري كه وت
سه يرى مرو ئاليه كه ده كات).
مروقى ئالى (فيري ده كات: هه موو نه خوشيه كى چاو له سه ر ئەم
زه مينه دا له كو تاى سەده ي بيسته مينه وه له ئيو بردراون).

مامۆستا:

به لى.. به لى.. ئاوايه.. من له بهر هيچ خه وشى له چاوما نيه
كه چاويلكه ده كه مه چاومه وه. به لام ئيمرو هه روه ك جارن
باو بوو، چاويلكه به كارهي نان نيشانه ي كارى ئەكادميه. له
راستيدا ميژووى ئەوه ده گه رپته وه بو سه رده مى تو، ئەو كاته ي
ژماره يه كى زۆر له زانكان كه باش نه يانده دى ناچار بوون
چاويلكه به كار بينن. ده بوو هه ر تاو نا تاوى له چاو ده ريان
بينن، فوويان پيدا بكه ن و پاكيان بكه نه وه. له پاشانا بوو به
شتيكي ئاسايى بو خويناكاران كه بو ده رپرينى ريژنان له
مامۆستاكانيان چاويلكه بكه نه چاويانه وه ته نانه ت ئەگه ر هيچ
خه وشي كيشى له چاوه كانيانا نه بى، جا ورده ورده لاي زانايان
بوو به نه ريت كه چاويلكه كه بكه نه چاويانه وه. ئيمروش بو
مامۆستا نه نكييه بن چاويلكه ده ركه وي ت هه روه ك له كاتى

ئېوه دا شوورەیی بوو یه کۆ به بۆ قهره ویت بچیتە سه رمیزی
مامۆستا یه تییه وه.

جۆرام: (ته ماشایه کی مرۆ ده سترده که ده کات)

شیتکی سه رسوره ئیته ره! ده بۆ مامۆستا گالتهم پینه کات؟

مرۆی ده سترده:

مامۆستا گالتە ناکات، کار له راستیدا ئە ئاوايه. به لام مامۆستا
نابۆ ئاسمانگەر بهم پرسیارگه له ناله بار و دلگوشه رانه وه ماندوو
بکات. گوتارت وا گه یشته خالکی ترسناکه وه. ئەم جوړه باسانه
له وانه یه برینه کانی سه ده دی بیسته مین زیندوو بکه نه وه، وهک
بیرکه وتنه وه و خو به رابوردوو به ستنه وه و په ستیی سۆز..

مامۆستا:

به لۆ.. سوور وایه، من ئە مه م نه زانیبوو. ئایا ده توانیت واتای
ئهم وشانه م بۆ لیک بده یته وه؟

مرۆی ده سترده:

له م باره تایبه تییه دا بیرکه وتنه وه ی رابوردوو و خووپۆه گرتنی
و په ستیی سۆز ده شین بۆ دیاری کردنی هه ست و سۆزی
که سیکی سه ده دی بیسته مینه وه به کار به ئیزین کاتیک خۆی له
سه ده دی بیستو پینجه میندا ده بینۆ و ئەوسا ئاره زوو ده کات
بگه رپته وه بۆ سه رده می کۆنی خۆیه وه. ئەوه یش ئاره زوو کردنه
بۆ سه رده م و خیزان و براده رانی خۆی. داوات لیده که م
ئاسمانگه ره که نه شیوینیت.

مامۆستا (بۆ جورام):

به لۆ بیگومان من زۆر سوپاسی تو ده که م بۆ ئەم وتووێژه
دا هیته ر و زانیاریانه ته وه که پیت راگه یاندنم. سوپر بزانه له

لېكۆلېنەۋەكەمدا ناوت دەھىنم.

مرۆى دەستكرد:

برۆ، ون بە.

مامۆستا: (بۆ مرۆى دەسكرد)

ئاي لەم رەفتارە نالەبارە! تۆ دەزانى چى دەلئيت؟ دەينم
ددايتكى پەلەكردنت ون كرددوۋە (دەس بەسەرىدا دىنى و دوور
دەكەۋىتەۋە).

جۆرام: (بۆ مرۆى دەستكرد):

دەترسم دلى مامۆستات رەنجاندىن!

مرۆى دەستكرد:

ئەمە لاي من بەھىچ جۆر بايەخى نىيە، چونكە پىۋىستە بلىم
ھەندى لە ئەكادىمىيەكانى سەردەمى ئىمە جۆرە شىۋازىكى
دواندى تايەتى و رەفتارى زاناکانى سەردەمى ئىۋەيان گرتوۋە.
ۋەك دەزانىت لە زانستدا نەرىت و خوۋ دواى تىكۆشانىكى تال
و سەخت نەبى نايەتە دەستەۋە.

جۆرام:

ئەمە چ روويداۋە؟ ئەو خەلكە لە دەۋرى چىدا كۆۋونەتەۋە؟

مرۆى دەستكرد:

تەماشاي شانۆگەرىيەك دەكەن.

جۆرام:

شانۆگەرىي و لە چۆلىدا؟ ئەي ئەگەر باران ببارىت؟

مرۆى دەستكرد:

خەلك زانىۋيانە چۆن بەسەر كەژدا زال دەبن، جالەم
سەردەمەي خۆماندا بەفر و باران لە دەست خۆمانە.

جوړام:

ئەي وه رزښ؟ کيږکيتان هه يه؟ ئەي ياري تۆپي پښ ده کهن؟

مرؤي ده سترکرد:

تۆپي پښ ياريه کي زور باوه، ته نانه ت ئه وانه ي ته مه نيان سه د
ساليشه ئەم ياريه ده کهن.

جوړام:

چی؟ ئەم مه موسته حيله!

مرؤي ده سترکرد:

ئەم هه چ سهر نييه مادامه کي خه لک دوو سه د سال ده ژين،
بۆيه ئه وانه ي ته مه نيان سه د ساله له راستيدا گه نجن.

جوړام:

گه نجی سه د ساله يي! ئەم هه چ گالته يه که! ده ليم له م دوايه دا
تيپي (داينامو ي ته بليسي) قاره مانيتي نيشتماني يا چ کاسي کي
نه بر دۆته وه؟

مرؤي ده سترکرد:

به لئ زور جار، جاري يه کهم له هه فتا کاني سه ده ي بيسته مدا
بوو.

جوړام:

به راسته؟ ئەوه کاري کي گرنگه. خوزيا ده تزاني لايه نگره کاغمان
چه نئ خه ونيان به وه وه ده ديت، هه ميشه هه ر باسي ئه وه يان
بوو، له کاتي ئيشکردنا، يا له کاتي دانيشتيانا به ده وري مي زي
خواردنه وه دا که قاپي (تساندالي) يا (جاچا) يا (براندي)
له سه ر بو ايه.

مرۆى دەستکرد: (گلۆپىكى سوور لەسەريا دادەگىرسىت).

من لەم وشانە تىناگەم ئىستى دەرتېرىن. ئاشكرايە ئەمانە
ئىستا نىنە و بەرنامە كانم نايانگىرتەو.

جۆرام:

چى؟ چۆن تساندالى و جاجا و براندى، نىنە؟

مرۆى دەستکرد:

ئەو چى دەلىت؟ من لەم جۆر وشانە تىناگەم.

جۆرام:

مەى دروستكەر نىنە؟

مرۆى دەستکرد:

هېچ مەى دروستكەر بى.

جۆرام:

ئەى بۆ مەستى خەلك چى دەخۆنەو؟

مرۆى دەستکرد: (بەتوندى سەرى دەلەقنى و بە پىچراوى وشەكان

دەردەپرېت)..

بم.. بم.. بوورە.. نا..ت..وانم.. بە.. شىو..يەكى.. راست بد..

ویم.. ش.. شتىك.. تىك.. چو.. م..م.. من.. ناتوانم وەلامى

پرسىارەكانت.. ب.. ب دە..مەو.. هەست.. هەست بە.. شتىكى..

خراپ.. دە..كە..م..

(سەرى شل دەپتەو) عە.. عەيب..ىك.. لە.. بازنە..

كارەبايدا.. هەيە.. سە.. سەرم گىژ.. دەخوات.. هېچ.. شتىكم

نا..يەتەو.. ياد.

جۆرام (دەشيويت):

خەتاي من بوو، هەمووى بەھۆى پرسىارەكانى منەوئەيە كە

كۆتاييان نايەت. داواي لېيوردن دەكەم.. نەختى بحە سېرەو
(يارمەتى مەروى دەستکرد دەدات دايىنىشنى) ئەوجا چ بکەين؟
لەوانە يە داواي يارمەتى بکەين! دەشى سەرما ت بووبى!

مەروى دەستکرد:

مە.. ش.. شېۋى.. م..م.. من ئىستا.. باشتەم.. خەرىكە.. وا.. بېرم
.. دېتەو لاي خۆم (ماپكروڧوئىكى تەلەفېزىيۇنى لە باخەلېا
دەردەھىيىتى).. ھەلۆ.. ھەلۆ.. سۆقرا ت ۳۳ قسە دەكات.. س.. س..
سوقراتى ۳۳.. بانگ دەكات.. من.. ئە.. ئەندازى يارى ئىشكچى..ى
ئامۇژگارى.. چاودېرىيى.. ئا.. ئاسمانگەرەكە.. دەبىنم.. تۆ.. تۆ ...
من دەبىنەت؟ م..من.. لەگەل.. تام.. ت..ت.. تۆيش.. لەگەل.. منا
يت؟

دەنگى ئەندازى يارى ئىشكچى:

ئەندازى يارى ئىشكچى قسە دەكات.. من لەگەلتام.

مەروى دەستکرد:

پېۋىستى.. يارمەتى.. يەكى .. بە.. پەلەيە..

دەنگەكە:

مەسەلە چىيە؟ ئاسمانگەر ھېچى لېنەھاتوۋە؟

مەروى دەستکرد:

نە.. نە.. نە... يارمەتى.. بۆ.. منە.. لەبېرچوونەوۋە.. بەھۆى..
پرسىارگەلېكەوۋە.. كە بە.. ھەلە.. دارىژراون.

دەنگ:

بۆت دەكرى بەتەنيا بچىت بۆ ئامۇژگاگە، ياخود يارمەت
دەوېت؟

مرۆى دەستکرد:

پيويست بە.. بە.. بە يار..مەتى.. ناکات... ھەر .. ھەر ھەر..
ئىستا دىم. (مايکروڧۆنە تەلەڧزىيۇنيەكە دەخاتەو بەخەلى). ئايا
دەتوانم رىگام.. بدۆزمەوہ.. ئە.. گەر.. زەنىم ون کردىن؟

جۆرام:

لە تەکتا دىم.. لەراستىدا خۆم داوام کرد بچم بۆ ئامۆزگاگەوہ
(مرۆى دەستکرد خۆى بەشانەکانى جۆرامەوہ دەگىرىت و بە
ھىواش دەپۆن و ھەر تاوہ ناتاويك ھەلۆيىستەيەك دەكەن).

مرۆى دەستکرد:

بە يارمەتىى خۆت.. ش.. ش..شتىكى سانام لى.. ب.. پرسە.. ئە..
ئەمە.. يارمەتىم دەدات خۆم.. تاقى.. بکەمەوہ.

جۆرام:

بىگومان پىم بلى، من چىم بەسەرھاتوہ؟ وا من ھەستىكى
خۆش بەناخما رەت دەبى، وا بزانم كەوتوومەتە دلدارىيەوہ.
دەبى ئەمە واييت؟

مرۆى دەستکرد:

من.. نا.. نا..توانم بە.. دلنيايى.. بىلىم.. چونكە.. تواناي تۆ..
لە.. لە.. دلداريدا .. دەبى تاقى.. بکرىتەوہ.

جۆرام:

بۆ ھىچ گومانىكى تيايە؟

مرۆى دەستکرد:

ئىجگار زۆر، ئامۆزگارى چاودىرى لەوہ دەكۆلىتەوہ ئايا تواناي
دلدارىيت ھەرماوہ؟

جۆرام:

سهیره.. نامۆیه.

تاریکی.. روناکی به سه ر ئاموژگای چاودیری ئاسمانگه ردا ده بریسکیته وه،
حه وشه یه کی له پشته وه هه یه، ژماره یه ک مرۆی ده سترکد ده بیزین، ئامراز و
ئاله تی جیا جیا یان پییه. ئامرازی چاودیری داموده زگای سه ره رشتی ناوه ندیی
ده کات. مامۆستاکه و نینۆ له سه ر لاته ختیکا له پی شه وه ی شانۆکه وه، دانیشه وون.

نینۆ:

جیهانی من ته نگ بۆته وه. هه رچییه کی ده بینم هه ر جۆرامه.
ده شی خۆم دوو رووم هه بی. له لایه که وه من ده سگی رانی
نیکزازم، که چی په یمانم له گه لیدا شکاندووه. بۆت هه یه له
لیسته ی ئه وانه م دابنیت که ته نیا ئاره زوو ئازه لیه کانیا ن دابین
ده که ن. ده توانیت به نیریته تیمارگه ی فارت بۆ چاره سه رکردنه وه..
ئه گه ر گه ره کته. من ناتوانم یارمه تی خۆم بده م. ئه م پیاویکی
سه رده می رابوردووه ئه و رابوردووی نیکزاز هه می شه خه و
هه ر به ئه وه وه ده بینن من جۆرامم خۆش ده وئ.

مامۆستا:

ئه مه شتیکی سهیره، کچه که م.

ئارمازی:

ئه مه هه له ی تۆ نییه، نینۆ. هه له ی ئیمه یه. نه ده بوو ریگا
به م ئاده می زاده ته مه ن پینج سه د ساله یه بده ی ن تیکه لاوی
گه نجه کا ئه مان بی. که چی ماوه ی ئه وه مان داوه، هه رچه ند
ده شمانزانی ئه م له ژینی رابردوویدا چه ند هه خه وش ی
ترسناکی بووه. ئیسته یش وا ئه نجامه کانی ده دوورینه وه. وا ئه و
هه رزه کارانه ی تیکه لاویان بووه گومانیا ن پهیدا کردوو و هه ست

بە دېيىسى دەكەن و گوۋى بە ھەست و نەستى كەسى تر
نادەن. من مەبەستم تۆ نىت. نىنۆ، چونكە ئەوين لەسەرووى
ھەموو ئەمانەۋەيە.

مامۇستا:

گویت لىيە، كچەكەم؟

نىنۆ:

بى ئەو ناتوانم بژىم.. خوشم ئەوۋىت. (ئاخ ھەلدەكىشى).

ئارمازى:

بەلام دلدارىي نا ھاوسەنگ پريەتى لە كلۆلى!

نىنۆ:

جۆرام منى خوش دەۋى.

ئارمازى:

ناتوانىت لەمەدا دلدایىت، سەرەكى دەبى توانای لەلدارىي
دوو لایىھەۋە بسەلمىنین.

مامۇستا:

جا ھىچ گومانى لەۋەدا ھەيە كە ئەو ئەم جۆرە توانايەى
بىي؟

ئارمازى:

پەيمانگا كە وا ئىستى لەمەۋە دەكۆلىتەۋە. بەم بۆنەيەۋە،
لەھەر ساتىكدا جۆرام لىرەدا پەيدا بى پەيدا دەبى. چەند
تاقىمانەيەكى لە تاقىگەدا بەسەردا دەكرى. ھەر ساتى ئامادە
كران پىتانى رادەگەينم. لەراستىدا لەبەر ئەو ھۆيەش بوو
داۋامان لىكردن بىين بۆ ئىرەۋە.

نینۆ:

جۆرام.. ئە ی جۆرامه کهم!

(مامۆستا نینۆ ده باته هه وشه کهوه، ئارمازی تا کو پێ پیلیکانه کان له گه لیان ده چێ و دوا یی ده گه پێته وه لای ئامییری سه ره رشتییه وه! جۆرام و مروی ده سترکد دینه ژووره وه).

ئارما ی:

سلاو.. سلاو.. ئاسمانگه ری ئازیزه کهم! چۆنیت؟

جۆرام:

هیچم نییه.. به لام سو قراتی ٣٣ ی هاو پیم سه ری دیشی و شتی له بیر چۆته وه، له راستیدا مه ترسیم لێی پهیدا کردبوو چونکه هیئده رهنگی بزرکا بوو.

ئارمازی:

ئهمه گشتی ئه نجامی خه یالی راده به ده ری خۆت بووه. له گه ل ئه وه شدا چاری ئاسانه (پت ده نی به دو گمه یه که وه تیشکی ده چیته به رده م یه کی له مرو ده سترکده کانه وه.. هییۆقراتی ١٧. هییۆقرات: (به رزه پێ ده بیّت): مروی ده سترکد هییۆقراتی ١٧ لیره یه.

ئارمازی:

به په له چاره سه ری سو قراتی ٣٣ بکه. ئهم تووشی ژانه سه ر و له بیر چوونه وه بووه. جۆرام (بو هییۆقرات): زۆر مه منوونت ده بم. هییۆقرات (ئه چیته لای سو قرات و له گه ل جۆرام ده ده ویت): ئیستی که لله سه ری هاوه له کهم ده که مه وه.

جۆرام:

بە راستىيى!؟

ئارمازى (بۆ جۆرام):

ئىمە ھىندە ماوۋەمان نىيە سەيرى غەمەلىاتەكە بىكەين. پىۋىستە
تاقىمانەكەى دوۋەمىن بىكەين. ئىمە وا خەرىكى راپۇرتى
(ھاوڭۆلكەى ئەوين)ى تۆين.

جۆرام:

كارگەكانى ئەوينى من؟ ئەوۋە ماناى چىيە؟

ئارمازى:

وەرە لەگەلما.. بەم زوۋانە لەوۋە دەگەيت. (جۆرام دەباتە
شۋىننىكى دوور لە جەماۋەرەكەۋە و دەستبەجى دەگەرپتەۋە بۆ
لاى ئامرازى سەرپەرشتىيەكەۋە!

ھىيۇقرات (سپرىنگىك لەسەى سوقراتدا توند دەكاتەۋە، سپرەيەك
دەبەستىت).

ئارامت بى.. نەختى توندكردنەۋە ماۋە..

سوقرات:

ئاخ.. ئاخ..

ھىيوقرات:

ھۆى تىكچوونىكى بچوۋكى رىڭخستەنە و ھەر ئىستا چاك
دەبىتەۋە.

سوقرات:

چاركردنەكەت دوايىيەكەى بە ئازار بوو. (ھەلدەسى) سوپاست
دەكەم. دەبى لەيەكەم دەرڧەتدا پاداشت بدەمەۋە.

هیبۆقرات:

تى ناگهم. وا دياره نزمترین رهوشتى جۆرامى هاوړیت گرتووه. تو ده زانى ئه مه كاكلکهى فه رمانى سه رشامه. (هیبۆقرات ده گه پړته وه شوینی خوۍ. نیکراز له هه وشه که وه به ده رده که ویت سیپاله کهى داده م زړینى و ده ست به نیکارکیشان ده کات. ئارمازی بو هه وشه که دپته خواره وه و به ره و لای نیکراز ده چى و سه یری ده کات).

ئارمازی:

تو له سه یرانگا په سندرکراوه که تا کار ده که یت. ئاواتى ئارام و سه رکه وتنت بو ده خوام.

نیکراز:

من پتو یستیم ته نیا به (ئیلهام) هه یه.

ئارمازی:

ئوه.. که وابوو ئه وه یه باسه که. گوftarه کهى تو م له ده مه ته قى گشتیه که دا بینى.

نیکراز:

له زور بۆنه ی تریشدا باسى ئه مه م کردوو و ده توانم ئه وه ی گوتوو مه دووپاتى بکه مه وه.. له رابوردودا ده گونجا ئیلهام به هوۍ به راورد کردنه وه له نیوانى خو شه ویستى و رق لیبونه وه دا زاخاو بدریت. نیوانى چاکه و خراپه وه، له نیوانى قاره مانیتى و ترسنوکیدا. له م سه رده مه مانا ئه م به راورد کردنه نه ماوه.. ئیستا نه خراپه هه یه. نه هه سوودى و نه رق لیبونه وه.

ئارمازی:

جا ئه مه شتیکی وایه لیوه ی په شیمان بینه وه؟ له گه ل ئه مه شدا..

ئايا قاره مانيتى بو هه موو كهس داواكارى بى، له ئارادا نيبه؟

نيكراز:

قاره مانيتى واتابه كى نوپى به رزى وه رگرتووه. ئه وهى من باسى
ليوه ده كه م قاره مانيتى ئه و سهرده مهيه له رابوردوودا.

ئارمازى:

باشه، ئه ي ئازايه تى ئاسمانگه ره كايمان؟

نيكراز:

ئه وان زور له ميژه گهردوونيان په ي كردووه. به لام ئه وان هى
له گهردوونه دووره كانا ده نيشنه وه، تا ئيستا نه گه راونه ته وه.
ئه و كاته ي ئه وان ده گه پينه وه نه وه كانيشمان ئه م جيهانه يان
جيهيشتووه. له و ساته ي ئه وان هى به م نزيكانه به ره و رپى
كاكيشانا فريون ده گه پينه وه..

ئارمازى:

به لام، خو قاره مانن.

نيكراز:

بيگومان به تاييه تى ئه گه ر له سهرده مى ئيمه هه لئه هاتين و
كاركردنيشيان به فه رمانى خويان زانيين. من هه ميشه بير له م
هونه رمه نده ده كه مه وه كه دواى پينج سه د سال ده گه پينه وه
سهر زه وى.

ئارمازى:

ئه مه بيگومان كاريكى دراميه.

نيكراز:

چاوه رانيى گه رانه وه كه ي كاريكى زور زل بوو، هه شاماته كه ي
ئيجگار زور له خه لكه كه ي پيشوازيان ليكرد چونكه ئاره زووى

دیداری قاره مانئیکى راسته قینه یان هه بوو. ئهمه يش که
قاره مانئیکى راسته قینه یه گومانئیکى ئه وتۆی لى ناکریت.

ئارمازی:

لهم زووانه دا راپۆرتی په یمانگا که مان بلاءو ده کریته وه.

نیکزاز:

راپۆرته که ش ده ری ده خات که ئهم دووره له وهی بى به
قاره مان، به لکو ته نیا پیاویکی ساکار و پیا ده یه و له سه رده می
خۆی رایکردوو!

ئارمازی:

نیکزاز، پرپاره که مان ئه وه یه و بو خه لکیش سانا نییه شت
به راستی بینن.. به لام چارمان ناچاره، ئیمه هه رگیزاو هه رگیز
نازانین درۆ بکه یین.

نیکزاز:

باشه، ئه ی بوچ ئهم نه ی توانی نایابى سه رده می خۆی بینى؟
راسته له زه مانى ئهمدا چه ند ساتئیکى دژوار بوون، ئهم
له و قوربانیا نه سلهم ته وه که ده بوا له پیناو ئامانجه هه ره
مه زنه کانه وه، بیاندات. جا کۆچى کرد بو ئه ستیره یه کی ئیجگار
دوور تا بو ی بلویت بگه ریته وه جه ژنى زینده گانى.. که چى
ئیمه.. ئیسته يش هه ر بیر له هاوده مه کانى ده که ی نه وه.. ئای..
که سه ی ره!

ئارمازی:

نیکزاز، ئیمه راستین. به لام ئهم مروڤئیکى زیندوو، هه ر
ئهمه شه وامان لیده کات به شوین ئه و که ره سانه وه بگه رپین
که به شیوازی ژيانى خۆمانى رابه یینین.

نیکراز:

به لام زه مانى ئيمه به خويه وهى ناگرى. ئهم سهردهمه، تايه تيبه
به وانه وه كه دروستيان كردوو سازيان داوه.

ئارمازى:

ئهمه راسته ئهم به هيچ شتى به شدارى له دروستكردنيا
نه كردوو.

نیکراز:

به هيچ شتى ئهم له سهردهمى خويا رايكردوه و پشتى له وانه
كردوو كه ئارهق و خوئينيان چۆراندۆته وه.. سهردهمى ئيمه
دهس چينى براكانيتى. به لام ئهم ههر گرياوه و نالاندوو پيه تى..
ئاي كه چاره نووسىكى كلۆله!

ئارمازى:

به لام ئهم به چاوى ئيمه سهبرى سهردهمى ئيمه نه كردوو.

نیکراز:

ئهمه يش له به دبەختى خويه وه تى. ئهم هونه رمه نده، پياوى
ئەندیشه يه.. ده بوو سهردهمى ئيمه به چاوى ئيمه مانانه وه
بينى. من به خيلى به و چاره نووسه وه ده بهم كه ئهم ره تى
كردۆته وه.

ئارمازى:

ههروه ها ئيمه ده زانين ئهم ههر ئاره زوى رابوردوى ده كرد.
حا. ههز به رابوروو كردنى تو و گه شتى ئهم بو زه مانى
رابوردوو چ جياوازيه كان هه يه؟

نیکراز:

ههر زمانه رهنگو بووى خووى هه يه. له سه ره تادا جورام به دوای

راکردن بۆ جیهانی ئاده میزادی پیش میژوودا ده گه را. کۆمه لانی
خه لک سه ده له دواي سه ده له تاریکیدا ده ژیان. ئه وه ی
سه رنجم راده کیشی ئه م نیوان هیله یه که میژووی راسته قینه ی
جیهان له دوايا ده س پیده کا. واته سه رده می ئه وه وه موو
ئیلها مه نایاب و سه رچاوانه ی یاریده یان داین ئه م گه ردوون و
کۆمه لگایه ی مرو فایه تییه باش بناسین. ئیمه واین له سه ر شانی
ئه وه سه رده مه دا ویستاوین. که چی جورام توانای نرخاندنی ئه وه
سه رده مه ی نه بوو که تیايدا ژیاوه.

ئارمازی:

گومان ده به ی له سه رده می ئیمه تی نه گات؟

نیکراز:

بوونی ئه م له سه رده می ئیمه دا فیلکی چاره نووسه. چوّن
ده توانین ئومیده وار بین شاره زای سروشتی ژیا نی ئیمه
بیت، له کاتیکدا نهیتوانیوه له وه سه رده مه تیبگات که تیايدا
ژیاوه؟ ئه مه چه له مه یه که، په یمانگا که ی ئیوه له توانایا نییه
چاره ی بکات. چونکه ئه م نه له هۆش و نه له ده روونه وه
توانستی هه لگرتنی باری ژیا نی ئیسته مانی نییه. ئیستا له باره ی
دلیسییه وه له بیرم نه کردووه. بی هیزی خۆشه ویستی نا
هاوسه نگ دژوارترین کاره ساتی ئاده میزاده. به لام من به سه ریدا
زال بووم. من خۆم ده زانم باوه رم هیه نینۆ هه ر بۆ من
ده بییت. ئه م خه ویکی سامناک ده بینئ، به لام کۆمه لئ شت
هیه ده رکی پیناکات.

ئارمازی:

سوپاست ده که م بۆ راستگویییه که ت نیکراز، زانست زۆر سوودی

پى گەشتووۋە لەوۋەتەى لىكۆلەرەوۋەكانمان دەستيان كىردووۋە بە داواى ئامۇڭگارىى لە خەلكى ھونەرماندەوۋە.. تۆ لە سەداسەد راستىت. ئا ھەر لەم ساتەدا دلدارى جورام، لە تاقىگەدا ئىستا لەبارى ھەلسەنگاندن دايە.

نىكراز:

من دەتوانم پىشېنى ئەنجامەكەشى بكم، ئەم لە سەردەمى خۆيدا ھىچ توانايەكى دلدارىى نىشان نەداو، بگرە جورە دلدارىيەكى راستەقىنەى بى بايەخ زانىوۋە. كە دەشى لەسەردەمى ئىستادا بە ئەوينىكى مىسالى بژمىردىت.

ئارمازى:

نىكراز.. وا نىنۆ لىرەيە، چاۋەروانى ئەنجامەكانى تاقىمانەكە دەكات. ھەز دەكەيت بېنى؟

نىكراز:

بەلى.. بېبە بۆ لاي (بەيەكەوۋە.. دەچنە دەرەوۋە). (جورام و ئەندرو دىنە ژوورەوۋە. لە پەنايەكى شانۆكە و بە نەينى گويان لە گفتوگۆكەوۋە گرتبوو).

جورام:

ئەمە بوو ئەنجامەكەى، كەرەسەى بۆ لىكۆلىنەوۋە و خۆ لە خەلك گرتن. ھەلاتنەكەم جگە لە كۆلى ھىچى دەستگىر نەكردووم.

ئەندرو:

جورام، لە كاتى خۆيدا ئاگادارم كىدەت.

جورام:

دەيتت چۆن ئەو بەسۆزەوۋە باسى ھەمان ئەو سەردەمەى

ده کرد که من لایه وه هه لاتووم!

ئه ندرۆ:

تۆ ئیستا له وه وه په شیمانیت جوړام؟

جوړام:

له دوای پینچ سه د سالد خه لکه که هه ره به پیزه وه باس له مه زنی و نایابی سه رده می ئیمه وه ده که ن. ئاخۆ من ئه وه نده کویر بووم؟ ئایا هینده نا توانا بووم له ده رک پیکردنی هه موو ئه وانیه له ده وره به رمدا بوون؟ ئه وه ی من دیم ته نیا سییه ری ژیان بوو.. من خۆیشم له وه سییه ره دابووم.

ئه ندرۆ:

جوړام، ئه وا هاتنه وه. (له پشته شانۆکه وه ده چنه ده ره وه ئارمازی و مامۆستاکه و نینو و نیکراز دیته ژووره وه).

ئارمازی:

دانشن، پاش ده قیقه یه که ده گه پیمه وه، له وانیه ئیستا ئه نجامه کان ئاماده بن (بوۆ تاقیگه که ده چیته ده ره وه).

نینۆ:

نیکراز من زۆر سوپاسی دانه خۆداگرتنه که ت ده که م.. به لام فه رمانی ئارام ئاگرۆ له ناخی مندا داده گیرسیئیت، نازانم بوۆ ده بی زانست ده س له کاروباری خه لکیدا وه ردات؟

نیکراز:

ته نیا بوۆ ئه وه ی بریار بدات که هه ست و سوۆزیا ن راسته قینه یه و خه یالی نییه، وه که له زه مانى رابوردوودا.

نینۆ:

مه به ست له وه دا چیه؟

نىكراز:

ئەو خەۋەى تۆ دەى بىنىت، دەگاتە كۆتايىيەكەى.

نىنۆ:

ورىابە نەكەى قسەى ئە ئاۋا بكەى..من ئامادە نىم گویت
لېيگرم.

(ئارمازى دېتە ژوورەۋە، چەند رووپەرىكى بەيانىى بە دەستەۋەى).

ئارمازى:

ئەمە ئەنجامە كانن. (دادەنشېتە سەر جىھازى سەرپەرشتى
يەكەۋە و نىنۆ و مامۆستا بە پەلە دەچن بۆ لای نىكراز بى
باكائە بە تەنیا دەمېننەۋە).

نىنۆ:

ئىى؟

ئارمازى:

ژيانى جوۆرامى پېش پېنچ سەد سالىمان شى كردۆتەۋە. ئامادەىى
و ھەلۆستەكانى بەرامبەر بە دياردەكانى ئەوينى ئەوسايمان راڧە
كردوون. ئەو دياردانەيەش ئەمانەن، خۆشەويستى مروڧ بۆ
نىشتمانەكەى بۆ ئەوسەردەمەى كە تيايدا دەژىت، بۆ ئافرەت،
بۆ خزم و ھەڧالەكانى.. ئەنجامەكانى تاقىمانەكە ۋا دەرەخە
خۆشەويستى جوۆرام بۆ نىشتمانەكەى سەلبى و بى باكائە
بوۋە. ھەرۋەھا نىشاندەرى ئەڧىنى بۆ سەردەمەكەى و خزم
و ھاۋرىكانىش ھەر سەلبىيە. بەلام خۆشەويستى ئافرەتى بى
لايەن بوۋە. لەنئۋانى دلىيسى و بى باۋەرىيدا گىرساۋەتەۋە. جا
لەسەر بىنچىنەى ئەم راستيانەدا سەرچەمى پلەى خۆشەويستى
جوۆرام نىزىكى سىفرە.

نینو:

ئاھ! لە ھۆش خۆی دەچیت، ئەوانی تر بە پەلە بۆی دەچن).

ئارمازی:

دە ی خیراکەن، بیگەینە سەیرانگا کەو (نینۆ ھەلدەگرن و دەیینە سەیرانگا کەو. ئارمازی دەگەریتەو). (جۆرام دیتە ژوورەو).

جۆرام:

من پیشەکی ئەنجامە کە دەزانم. لەوانە ی سیفر بێ. وا نییە؟

ئارمازی:

بۆ.. بەدبەختی.. بەلێ وایە.

جۆرام:

ژیانی من.. کەواتە هیچ مانایەکی نییە.

ئارمازی:

ئۆھ.. نەخیر، ھەرگیز ژيانی تۆ گرنگی ھەیە بۆ زانست، ئیمە لەسەرچاودێرییە کاخا ھەر بەردەوام دەبین.

جۆرام:

کەمترین ئارەزوێ کەم نییە بێم بە کێلگە ی تاقیمانە. یا بێم بە کەرەسە یەکی مۆزەخانەو.

ئارمازی:

بەلام ئیمە دەبێ بەجارەکی لە خەلکت دوور بخەینەو.

جۆرام:

دەبێ؟

ئارمازی:

بە ھەموو داخیکەو. چونکە پەيوەندی کردن بەتۆو ھەترسی

ھەيە بۆ دانىشتاۋامان. تاكو ئىستا زۆر كەست تووش كىردوۋە
بەو ھەستە نارەسەنانەى وەك دىپىسى و بى پرواىى.. بۆ وئە
لە رۆژى گەرانەۋەتدا بۆ سەرزەۋى وىستت پارە بەدەيتە ئەو
كەسەى شەربەتە ھىزدەرەكەى پىشكەش كىردىت. ھىچ كام
لە ئىمە نەيتوانى راستى ئەو رەفتارەت تى بگات، چونكە
كەس ماناى پارە نازانى. بەلام تۆ بە دىپىسى و بى پرواىى
كەسانىكت ژاراۋى كىرد كە دلى خۆيانىان بۆ كىردبوۋىەۋە.

جۆرام:

من مەبەستم ئەۋە نەبوو.. ئەۋە ھەلەى من نىيە...

ئارمازى:

ھەرۋەھا دلداریى نىكزاز و نىئوت لەناۋىرد. (مامۆستا كە بە
پەلە خۆى دەكا بە ژوورەۋە).

مامۆستا:

ئارمازى! بگەرە فرىام: نىئۆ بۆ دوور فرى...

ئارمازى:

مەبەستت چىيە؟

مامۆستا گوتى كەۋا زۆر خەمبارە و پىۋىستە بۆ ماۋەيەكى كەم
لەم شوئە دووركەۋىتەۋە. ئەمەى وت و بالەكانى لەبەركىردن و
بۆى فرى..

ئارمازى:

بە بالەكانىيەۋە فرى؟ ھەر بە تەنياش؟

مامۆستا:

بەلئى.. بەلام لە پاشان نىكزازىش بەدوايا كەوت.

ئارمازی:

ئەمە مایەى بەختە وەرپە، چونکە لەباریکى وەك ھى ئەمەدا
شتیکى ھەرگیز نەشیاو ھە بە تەنیا بفریت.

جۆرام:

ئەو ھە بەرچى؟

ئارمازی:

فرین پۆپىستى بە سۆزگەلى پر لە شادمانیدا ھەيە.. کە چى
نینۆ.. نینۆ دلتەنگە.. ئەگە رھەستى دلتەنگى بەسەر ھەموو
ھەستەکانى تردا زال بوو..

جۆرام:

چى بە دوادايە؟

ئارمازی:

کارەسات.

جۆرام:

دوو بآلم بدەرى. بە شوئىيادا دەفرم تا دەيگەمى..

ئارمازی:

تۆ مروفیکى ساکاریت. بۆت ناکرى لەشت لە زەوى جیا
بکەیتەوہ.. پینچ سەد سآل لەمەوبەر ئەو ھەستانەى بەسەر
تۆدا زال بوون دلتەنگى و نارەزایى و پەژارە بوون. ئەم
ھەستانەيش بآل لەگەلياندا ناگونجیت. ئیستا چەند کەسانى
لەخۆمانا دەتیرم بە شوین نینۆدا (دەچیتە دەرەوہ).

مامۆستا:

ھۆى ئەمە ھەمووى تۆیت، تۆ بۆ ھاتیتە لامان؟ بپۆ لیڤرە
مەمىنە. وازمان لیڤینە. تۆ بەختیارى خۆت نەدۆزیوہ تەوہ و

ھەرۈھەخەلكى تىرىشت توشى بەدبەختىى كىردوون..زۈۈكە
بىرۆ..

جۆرام:

جا بۆ كۆى دەتوانم بىرۆم؟

مامۆستا:

بۆ ھەر كۆى ئارەزۈۈ دەكەيت، گىرنگ ئەۋەيە جىمان بىلىت.
بىگەپىرەۋە.. بۆ رابوردوۈ (دەچىتە دەرەۋە). (ئەندىرۆ دىتە
ژوۋرەۋە).

جۆرام:

ھەقى ئەۋە.

ئەندىرۆ:

ئاگادارم كىردىت.

جۆرام:

پىۋىستە بىرۆم.. بەلام بۆ كۆى؟

ئەندىرۆ:

لەۋانەيە مامۆستاكە لەسەر ھەق بىت.

جۆرام:

گەرەنەۋە بۆ رابوردوۈ؟ چۆن ئەمەم بۆ ئەكرىت؟ تۆخۆت
پىت گۆتم كە لىرەدا تەنیا تاكە رىگايەك ھەيە، ئەۋىش ئەۋ
رىگايەيە كە ئەنجامەكەى فەرامۆش كىردنە، چۆن بۆم دەلوپىت
بىگەپىمەۋە بۆ رابوردوۈ؟

ئەندىرۆ:

ئىستەيش چەند يادگارنى ماۋن.

جۆرام:

بەلى.. لەمە زياتر ھىچى ترم لەدەس نەماو. (تەماشايەكى
سپىيالھەكى نىگارەكەى نىكراز دەكات). ئاي كە ماوھەكى درېژ
رابردوو ھەو ھەى من دەستم داوھ تە فلچەو (تارىكىى كە
رووناكى دەردەكەوئەو، مەروى دەستكرد و جۆرام و ئەندرو
دەبىنن لە گۆرەپانىكا).

مەروى دەستكرد:

ھەروەك پېشتر گوت: ئەو خانووى تايىدا دەژايىت دەكەوئە
ئېرەو. لەم شوئەدا.

جۆرام:

كەوابو ئەمە ئەو گۆرەپانەى كە لە پەنجەرەكانى شووقەكەمانەو
دەمدى.. ئەى ئەمە پەيكەرى كئىھ؟ (لەپەيكەرەكە نزيك دەبئەو
و بەدەوريا دەسوړئەو) چى؟ لىقان؟ براكەم.. لىقان؟

مەروى دەستكرد:

لىقانى برات چارەىكى بۆ نەخۆشى شېرپەنجە دۆزىيەو..
ئەو دەردە ترسناكە لەسەردەمى ئىو. ئەو (مەسلىكى)
بۆ دروستكردوو و مېرىش دەرمانەكەى كرد بە ديارىيەكى
بەخۆپايى بۆ ھەموو ولاتانى دونياو. ئەوسا بە زووى نەخۆشى
شېرپەنجە بەتەواوئەتى لەسەر رووى زەويدا لەئىو بردرا. جا ئەم
پەيكەرە لە يادى (لىقان) دا دروستكراو. ھەروەھا لە ھەموو
شارە گەورەكانى جىھاندا، چەندىن پەيكەرى تىشى ھەى.

جۆرام:

لىقان.. لىقان!

ئەندرو:

من ئەو ساتەم لەبىرە كە بۆ يەكەمجار داىكت لە پەنجەرەكەو
سەيرى ئەم گۆرەپانەى كرد.
(نەخشەى بەشى يەكەم لە باگراوندى شانۆكەو دەردەكەوئ) (دايك و
جۆرجى و لىشان).

دايك: (لە پەنجەرەكەو دەروائى)
ئاي! كە گۆرەپانتىكى نايابە! رۆژى دى پەيكەرىكى لىو بەرز
دەكەنەو.

لىشان:

پەيكەرى كى.. داىه؟

دايك:

جا من چۆن بىزانم؟ دەشى پەيكەرى يەكلى لە رۆلەكانم بىت.
پەيكەرى تۆ، لىشان، يان ھى تۆ. جورجى.. لەوانەيەشە كۆتەلى
جۆرام بى.
(نەخشەكەى بەشى يەكەم ون دەبى. جۆرام و ئەندرو مروى دەستكرد لە
نزيك پەيكەرەكەو. شانۆكە بە ھىواشى دەسوورپت).

مروى دەستكرد:

ئەم رىزە پەيكەرەنە پى دەورپت شەقامى سەدەى بىستەم.
جۆرام (سەيرى دوور دەكات):

وا ديارە وەك كۆتايى نەبىت.

مروى دەستكرد:

ئەمە مەزنى دەسكەوتەكانى سەدەى بىستەم دەنوئى. ئەم
دەسكەوتانە، لە بەدى ھىنانى كامەرانىى ئىستاي توخمى
ئادەمىزاددا، گرنگىيەكى ئىجگار بى پايانىان بوو. پەيكەر گەلى
ترىش زۆرن بۆ دۆستايەتى و يەكسانى و ئەمانى برسەيتى و

هی تر و هیتر..

جۆرام:

جا هه موو ئەم دەسکەوتانە لەسەردەمی مندا ئەنجامدراون؟

مرۆی دەستکرد:

بەتەواوی.. وایه لەسەردەمی تۆدا.. (شانۆ هەر هییدی هییدی دەسووپیتەوه).

جۆرام:

من زۆر شەگەتم پێویستە دابنیشم.

ئەندروۆ:

جۆرام بڕوانە (دەست بۆ پەیکەرێک درێژ دەکات).

جۆرام (سەرھەڵدەبڕیت):

رەنگ و روخساری دەگۆڕیت: ئای لەم پێکچوونە.. نەخێر نابێ ئەوه بێت.

ئەندروۆ:

پێموایه من دەتوانم ئەوه بەدی بکەم کە ئەوسا روویداوه، لە دێرزمەنێکی زۆر دوور.

مرۆی دەستکرد:

ئەمەیان کۆتەلی دڵسۆزییه. کیژێک لەسەردەمی تۆدا بەناوی تەماراوه نمونە ی پەیکەر تاشەکە بووه. ئەویش دڵسۆزی ئەو کچە ی بۆ دلدەرەکە ی نەمر کردووه.

ئەندروۆ:

خۆشەویستیەکی دڵسۆز و پاک. ئە ی گوايا ئەمە یەک لە رەوشتەکانی ئەو جیهانە جوانە ی مروڤایەتی نەبوو، جۆرام، کە تۆ خەوت پێوه ی دەبینی؟ ها؟

جۆرام:

دەتەوئى چ بلىيت.. مامۇستا گيان؟

ئەندروڭ:

دەلىم ئەوئى تۆ بە دوايدا وىل بوويت، جۆرام لەو جىھانەدا
هەبوو كە تيايدا ژيايت.

(جۆرام ھەلدەستىت. لە پەيكەرەكە ورد دەيتتەو، رووناكىي كز دەبى و
دەگوڭزىتتەو ھەر پلانەكەى بەشى يەكەمەو.. دايك دەبىزىت، ناارامە..
زەنگى دەرگا لىدەدرىت.. دايك دەرگا كە دەكاتەو.. تەمارا دىتە ژوورەو).

تەمارا:

دايە!

دايك:

تەمارا (دەس لەملى يەكترى دەكەن).

تەمارا:

كەوابوو ئەمە ئەو شوئىنەيە كە تيايدا دەژىن. بەرىكەوت
ناوونىشانانم دۆزىيەو.. تۆ دەزانى من لە پىشتىش ھاتوومەتە
ئىرەو. بەلام نەمدەزانى كە شوققەكەى ئىوئەيە.

دايك:

دەلىي چى؟ كەى؟

تەمارا:

شەممەى رابردو سى رۆژلەمەوبەر.

دايك:

دا ئەو چۆن بوو، تەمارا ئازىزەكەم؟ ئەى چۆن من نەمىنىت؟

ته مارا:

نهمده زانی ئهمه شوققه ی ئیوه یه. له گه‌ل خزمی‌کمد سهردانیکی
هاوسی پزیشکه که تا‌مان کرد. خزمه که مان نه‌ختی شپ‌ره
بوو نه‌مویست به ته‌نیا پرواته‌وه، داوام له پزیشکه که کرد
ته‌له‌فۆنیکم نیشان بدات تا‌کو له‌گه‌ل دایک‌مدا قسه‌ بکه‌م و
هو‌ی دواکه‌وتنه‌که‌می پی‌ بلیم. دکتۆره‌که‌یش منی هینا بو
ئیره‌وه (رووناکیه‌که‌ بو‌ جو‌رام ده‌گو‌یز‌ریت‌ه‌وه).

جو‌رام:

ئای له‌م به‌لایه‌! وا خه‌ریکه‌ شیت ده‌بم! ئای چه‌ند به‌هه‌له
چووبووم! نازانم چۆن دلپ‌یسی وا به‌ ئاسانی کو‌یری کردم.
چه‌ن به‌ په‌له‌ بووم! (دیسانه‌وه رووناکی ده‌چیت‌ه‌وه سه‌ر
به‌شی یه‌که‌مین‌ه‌وه).

دایک:

باشه‌ ئه‌ی جو‌رام له‌مال‌ه‌وه نه‌بوو؟

ته مارا:

نه‌خیر. نازانم که‌سم نه‌دی.

دایک:

جو‌رام هه‌ر له‌و شه‌وه‌دا ون بوو.

ته مارا:

ون بوو!؟

دایک:

ئه‌وا سی‌ رۆژه نه‌ها‌تۆ‌ته‌وه مال‌ه‌وه. که‌س نازانی له‌ کو‌یه‌. یا
بو‌ کو‌ی چووه‌ و چی لی‌ قه‌وماوه..

تەمارا:

ئۆھ.. دايە! جوۆرام ئازىزترىن كەسى منە لەم سەرزەمىنەدا.
دايەگيان من خۆشم دەوئىت. من خۆشم دەوئىت.

دايك:

كىژى خۆم.. دەزانم.. دەزانم.. بەلام نازانم ئەم بۆچ لەگەل
هەموواندا بەشەر دئىت؟ بۆ هەمووتان لئى كشاونەتەو؟

تەمارا:

خەتاي من نەبوو.

دايك:

گرنگ ئەوئەيە.. دەبئى خەتاي كئ بئى؟ ھاوړئ نابئى
لەتەنگوچەلەمەدا پشتيان تئىكرئىت.. يا لە تەنگانەدا..

تەمارا:

ئەم زۆر دژوار بوو.. منىش خەمباربووم.. ئۆھ.. چىم كرد؟ زۆر
زۆر كئۆل بووم. ھىرشم برەدە سەر تابلۇكەيەو..
كەچى بەچاو لئى دەپارامەو.. كەچى ئەم ھەروەك بەرد
وابوو.. خۆزىا ھەر تەنيا يەك جار بۆم پئى بكەنيايە.. برىا
ھەر ئىشارەيىەكى بۆم بكردايە..

دايك:

ئەمىش پەژارەى ئەو بوو كە تۆ ھىچ ئىشارەيىەكت پئى
نەدابوو.

تەمارا:

ھەروەك بەرد وابوو. بەلام من خۆشم دەوئىت. خۆشم دەوئىت،
ژيانى من سەرتاپاي بە ئەمەو بەندە.. (رووناكيەكە دەچئە
سەر جوۆرام و ئەندرۆو).

جۆرام:

به لایه کی زۆر سه خته. دلم ئازارم ده دات.. (هه لۆیستیک). به لام
ئاخۆ کۆ ده توانی گرهو بکات که ئه مه بوو به راستی رویدا؟
(په نجه بو دیمه نه شاراوه کانی رابوردوو درێژ ده کات).

ئه ندرۆ:

دلی خۆت، جۆرام راستیه ی پێ ده سه لمینی.

جۆرام:

ئای له م یارییه کوشنده یه ی چاره نووس به منی کرد!

ئه ندرۆ:

له پیتۆلیدا باوه رێ هه یه پێی ده لێن (کارما) ئه و باوه ره
ده لێت: هه موو کرده وه یه کی ئاده میزاد ئه و سزا و پاداشته ی
پێ ده درێته وه که شایانه تی. جا دادی تو له ده س چیه؟ له
چاره نووس؟ چاره نووس بریتیه له کوێ ئه و ریبازانه ی ئیمه
خۆمان هه لیان ده بژیرین. تۆیش ریبازی خۆت هه لبژاردوو.

جۆرام:

ئه وسا.. میرد مندالی بووم..

ئه ندرۆ:

زۆران راستی، که سائیک دۆزیوانه ته وه که له ته مه نی ئه وسای
تۆدا بوون.

(هه م دیسان رووناکی ده گوێزێته وه سه ر پلانی به شی یه که مه وه).. (دایک
و ته مارا ده بیژین).

دایک:

ئه و سالیکی ره به ق رابورد، هه یچ هه والیکی جۆرام نییه.

تەمارا:

دەلېن بەگەل نىراوئەيەكى شۆينەوارشوناسىدا كەتوۋە بۆ
ھەلگەندىن و لىكۆلېنەۋەى شانشىنېكى كۆن لە ئاسىي
ناۋەپاستدا. بەلام ھەر ئىمپرو يەككى پىمى گووت كە جۆرام
لەيەككى لە پەيمانگانى مۆسكۇدا بىنراۋە. من لەمە تىناگەم..
ئەمە ماناي چىيە؟ بۆ ئىمەى جى ھىشتوۋە؟

دايك:

دلم ئازارم دەدات.

(رووناكىيەكە دەچىتەۋە سەر جۆرام و ئەندىرۆ و مۆ دەستكردەكە)

جۆرام:

چەندىان خۆش دەۋىستم! داخوا چەن ئازارىان كىشاۋە! (روۋى
بۆ لاي ئىنسانە دەستكردەكە ۋەردەچەرخىتت): تەمارا چى
بەسەراھات؟ ئايا گوشاد بوو؟ سوقرات، تۆ ھەموو شتىك
دەزانىت.

مروى دەستكرد:

ھەر چاۋەپروانىي كىرد، بەلام كاتى كە زانى چاۋەپروانىيەكەى
بى سوودبوو، خۆى تەنھا بۆ يادگارىي تۆ تەرخان كىرد.
ئەوسا بىرپارىدا شوۋنەكات.. ھەرچەند داۋاكارانى زۆربوون و
ھەر بە دلسۆزى تۆ مايەۋە. لەگەل دىكتا ژيا و لە رۆژانى
دوايىدا ھەساندىيەۋە. نىگارەكانى تۆيشى كۆكردەۋە لەسەريانى
نوۋسى. پىشانگاي بۆ كىردنەۋە. بەلام دلسۆزىيەكەى لەۋەدا
رەنگى نەدايەۋە كە پى دەلېن (خۆبەختكردىكى خەمناك) كە
مردىش ھەرنەۋى تۆى بەسەر زارەۋە بوو.

جۆرام:

خۆشى دهويستم.

ئەندروۆ:

ژیانی رەمزیک بوو بۆ ئازار و چۆزى خۆشهويستى.

مرۆى دەستکرد:

دۆسۆزىيەكەى بۆ تۆ بە جورۆى لەنێو خەلکدا دەنگى دابۆوه
کە پەیکەر تاشيکى زۆر بەناوبانگ تەمارای هەلپژارد بۆ نموونهى
پەیکەرەكەى.

جۆرام:

ئای کە پیاویکى کویر بوو.. بى ئەمەکم! (هەلدەستیت)

ئەندروۆ:

گەشتەكەمان وا خەریكە بگاتە كۆتایيەكەى.

جۆرام:

بەراستى وايە. بەلام ئەو كۆتایيە چيە؟

ئەندروۆ:

تابلۆكەت لەبیرە بەناوى (هونەرمنەند و ليكدانەوهى ئەقڵ)هوه؟

جۆرام:

جا چۆن لەبیری دەكەم؟ بەتایيەتى كە سەلماندى بۆ من
شتيکى چارەنووسىيە؟

ئەندروۆ:

پيەم بلى: ئەگەر بۆت لوا جاريکى تر لە نووى رەسمى
بکەیتەوه. چى دەکەیت؟

جۆرام:

واى رەسم دەكەم كە بەتەواويى جياواز دەرچيەت.

ئەندىرۇ (دەست بۇ نىگار ھەلگىرەكەى وىنەكە نىكراز درېژ دەكات)..
ئەمە فلچەيە و ئەمەيش رەنگ. ئىستا وا ھەلت بۇ ھەلگەوتوو
جاريكى تر راى خۇت دەرپرېت.

جۇرام:

راست دەفەرموويت، مامۇستا گيان! ھەروەك ھەمىشە بەوپەرى
شادىيەوۋە راى خۇم دەرەدەپرېم.. بام گشت كەس بى بىستىن و
بىيىنن. (فلچەيەك ھەلدەگريىت و دەست بە وىنەكىشان دەكات).
ئىنسان دەبىن تۈنەى ئەوۋەى ھەبىن بزانى كامەرانىى خۇى لە
كويدايە.. ئەھا.. ئەمەتا پىيارى من (پەنجە بۇ بۇ تابلۇكە
رادەكىشى). ئەمەيان جىگىرى منە. رۆلەى دىلئۆزى سەردەم.
پروانە..

ئەندىرۇ: (روو دەكاتە تابلۇكەوۋە)..

وا سەردەمى ئىستات ھەلېژاردوۋە.. وا لەبەردەميا بە چۇكا
دىيت و سىۋەكەى پىشكەش دەكەيت.

جۇرام:

بەللى من لەسەردەمى مەزنى قارەمانىيەتىم داواى لىيوردن
دەكەم. چەن ئاۋاتەخۈازم گوناھەكانم بشۆرمەوۋە كە لە ئاستى
ئەمدا كىردوۋومن. زۆر بە تاسەوۋەم بگەپىمەوۋە بۇ ئەو سەردەمەى
دەشيا تيايدا بەختەوۋەر بىم.

ئەندىرۇ:

ئەمەيان كاريكى نەشياۋە، جۇرام، لەكاتى خۇيدا ئاگادارم
كردىت كە تۆ دەگەيتە رۆژى بەھۆى ئەو ھەلېژاردنەتەوۋە
پەنجەى پەشىمانى بگەزىت.

جۆرام:

زۆر بەداخەۋە مامۇستا گيان، ئەمە لە پەشيمانىش زياترە.

ئەندرو:

ئاخر ئاگادارم كردیت. تازە كار لە كار ترازاوە.

جۆرام:

يېم بلى جا چى بكم باشه؟ من لېرەدا كەسكى بى ريشەم.
تەنيا ۋەك كىلگەيەكى تاقىكردنەۋەم و هيچى تر.

ئەندرو:

ھەروا سېۋىكت پېماۋە.

جۆرام (سېۋەكە دەردىن):

راستە سېۋى سېيەم.

ئەندرو:

زۆر چاكە تاقى بكەرەۋە، سا لە ھەموو ئارەزوۋەكانتەۋە رزگارت
دەكات.

(ھونەرماند ئەندرو دوور دەكەۋىتەۋە و بزر دەبى. جۆرام بە ھېۋاشى
لەبەرەدەم پەيكەرى دىلئۆزىيدا بەچۆكا دىت، سېۋەكەى بۆ دەموچاۋى بەرز
كردۆتەۋە).

مرۆى دەستكرد: (لە مايكرۇفۇنەكەدا قسە دەكات):

سوقراتى ۳۳ بانگتان دەكات. ئاگادارىيى، ئاگادارىيى سوقراتى
۳۳ بانگتان دەكات. من ئەندازىارى ئىشكىچى لە پەيمانگاي
چاۋەدىيى ئاسمانگەرەكە دەبىنم و دەى بىستم.

دەنگى ئەندازىارى ئىشكىچى:

ئەندازىارى ئىشكىچى دەتبىن و گوئى لىتە.

مرۆى دهستکرد:

وا شتێك له ئاسمانگهڤه كه دهقهومى كه بهرنامه كه بایه خى پى
نه دابوو. من بى چاره م.

دهنگه كه:

ئىستى دهگه مه فریات. له ویدا چاوه پروان بکه.
(مرۆى دهستکرد له جوڤام نزيك دهیته وه. تاريکیه کی ئهنگوسته چاو
ونیان دهکات، كه ئه نجامی سییه ری چهند بالیکی ئیجگار زله. دهنگیکی زۆر
ناسك ده بیسریت.. نینۆ و نیکزاز دینه ژووره وه و باله کانیان داده که نن.. هیچ
شوینه واریکی جوڤام و مرۆى دهستکرد نامی.)

نیکزاز:

ئای چهند خیرا فرین! کهس نهیتوانی بهمانگاته وه.

نینۆ:

شتیکی زۆر نایاب بوو! ئه وکاته ی له شه ققه ی بالما ده مزانی
وزه ی ته واوم پى نییه، هه موو ئاواتم ئه وه بوو پاشماوه ی
سۆزه کانی پيشووم هه موو له ناو یینم و ئه نجا به زه ویدا بکه ومه
خواره وه. ئه وه بوو ئاواته که م. به لام تو پیم راگه یشیت، جا
له ویدا له نیو هه وه به رزه کانه وه.. له ئاسمانی بى سنووردا..
به سه رخۆمدا زال بوومه وه.. تو له گه لما بوویت.. باکانیش خه ونه
به سامه کانیان ورد و هاریم و کردیانن به تووی زه وییه وه..
نیکزاز من دووباره شاد و به ختیارم.

نیکزاز:

من کامه ران ترین ئاده میزادم له سه ر زه ویدا (ته ماشای (وینه که
ده کات به سه ر سیپاله که وه). ئه مه چییه؟ ئه مه نیگار هه لگره که ی
خۆمه. ئه ی چۆن هاتۆته ئیره وه؟ کن ئه م نیگاره ی کیشاوه؟

نینۆ:

بروانه هونه رمه نده كه له بهردهم سهردهمی خویدا به چۆكدا
هاتوو!

نیکزاز:

هه ر تاوه ناتاوێ له پیر لوتمان ده کات به لوتی یه کێ له
مه ته له چاوه پروان نه کراوه کانیه وه.

نینۆ:

به لام ئهم نیکاره به په نجه ی هونه رمه ندیکێ لیها توه وه
کیشراوه. ئه مه یش ناوونیشانه که یه تی.. سهردهمی خۆت خوش
بویت.

نیکزاز (به تیروانینه وه):

به لێ سهردهمی خۆت خوش بویت به راستی په نجه یه کی
خاوه ن به هریه، هه رچه ند هه موو لایه نه کانیشی نه گرتۆته وه..
ئهمه ده بێ دهستی کێ بێ ئهم فلچه یه ی گرتبێ؟ به راستی
مه سه له یه کی ئالۆزه.

نینۆ:

له وانیه ئه و پیاوه بووبی که ساتی له مه و به ر لیره من که
به ئاسمانه وه ده فریم کابرام دی. له به ردهم نیکار هه لگره که دا
وێستابوو.

نیکزاز:

کام پیاو؟ ده نا من هیچ که سیکم نه دی.

نینۆ:

من دیتم. تۆ بلی دییتم؟

نیکزاز:

بينيت؟ تۆ بلىنى ديتيىت؟

(پەردە).

لە (گۆڧارى الاقلام) ى ژمارە (۱) ى سالى ۱۹۷۹ ى تاييەت بە شانۆى جيهانى
كراوۋەتە بە كوردى.

دوو شانۆگه ریی کورت

هاینه ر میلله ر

هاورپیه کم هه بوو

سه ربازی یه که م:

هاورپیان ئیتر توانای بینینی دوژمنم نه ماوه.

سه ربازی دووه م:

ئه شی له برسانا بیت.

سه ربازی سییه م:

بگره له بهر به فر و زیرانه که یه.

سه ربازی چواره م:

ئىنجا خۆ دوژمن لە گشت شوئىڭدايە.

سەربازى دووھەم:

ھەركاتى سەم بە تال بى، تەنيا تاكە دوژمنى دەمىنى.

سەربازى چوارەم:

مەبەستت چىيە؟

سەربازى دووھەم:

مەبەستم ئەوھىە چوار ھەفتەيە تامى گوشتىم نە کردووە.

سەربازى سێھەم:

من ئامادەم تىڭراي ولاتىڭ بکەم بە قوربانى پارچە ئىسقانىڭ.

سەربازى چوارەم:

ئىمە لە پىناوى ئەلمانىا دايە برسىتى دەچىژىن.

سەربازى دووھەم:

جا ئىستى ئەلمانىا بە چ دەچى؟ لەوانەيە لەم چوارەمان بەولاوە

کەسىڭى تر نە مابى،

سەربازى چوارەم:

ئىمە يەككىمان زيادين.

سەربازى دووھەم: ”رووى تفەنگ دەکاتەوہ سەربازى چوارەم“:

بەسيەتى چەنەبازى.

سەربازى چوارەم:

مەبەستم ئەوھىە.. ئىمە براين.. ئەمە واتاى..

سەربازى دووھەم:

بام ھەريەك لە ئىمە پاشەرۆكى براکەى بخوات.

سەربازى چوارەم:

سىمان تىر بين چاکترە تا ھەر چوارمان برسى بين. دلسۆزى

نیشانەى بەرزىيە!

سەربازى سىيەم ”سەرى دەلەقېنى نیشانەى رەزامەندىي:“

تاك لە پېناوى كۆمەلدا!

سەربازى دووھم:

ئەو پرسىيارەى لىرەدا سەر ھەلدەدات ئەمەيە، كى لە ئىمە

ئامادەيە خۆى بەخت كات؟

”سەربازى دووھم و سىيەم و چوارەم لوولەى تەفەنگە كانىان لىكدەكەن.“

سەربازى يەكەم:

براينە چىتر دەستم چەك ناگرىت!

”سەربازى دووھم و سىيەم و چوارەم چەكە كانىان فرى دەدەنە سەر زەوى و

لەيەكتەر رادەمىنن.“

سەربازى چوارەم:

تەفەنگەكەتم بەدرى، ھاوپرى. من بۆتى ھەلدەگرم. ”تەفەنگەكەى

لى وەردەگرىت و دەيداتە بەر گوللە.“

چوكتىن ئەلقە بوو لە زنجىرەكەمانا و مەترسىيەك بوو

بەسەرمانەوہ. كەچى وا ئىستى دەبىتە ھۆيەك بۆ تىر بوومان.

ئەمەيش بناخەيەكى سەرەتاكانى برايەتییە.

سەربازى دووھم و سىيەم و چوارەم، سەربازى يەكەم دەخۆن.

(كۆتايى)

شەوى چەقۇ درىژەكان

يەكەم:

لەكاتىكدا شەوئەكە بەھۆى سووتانى رايخشتاخەو بوو بوو بە
رۆژى رووناك، من براكەمم دى، لاي دەرگاكوو وىستابوو، دەستم
بوۆ درىژ نەكرد.

دووئەم:

برام، بوۆۆتم لى نەناس دەكەيت؟

يەكەم:

گەر برام بوويتايە ئە ئاوا لەبەردەمما نەدەوستايت، لە كاتىكدا
خوینى ھاوپىكانمان لە دەستەكانتا دەتكىتەو. خۆزىا دووجار
دەمرىت.

دووئەم:

ئاواتى منىش ھەر ئەمەيە، برالە ھەربۆيەشە ھاتوومەتە لات.

يەكەم:

تۆ ھەر بە ”برا“ بانگم دەكەيت كەچى من چىتر براى تۆ
نیم. چەقۆيەك لە نىوانى من و تۆدا بەناوى (ناپاكى) يە! ھۆى
ئەمەيش ھەر خۆتيت.

دووئەم:

ئەگەر وايە خوینىش لەدەسما دەتكىت، كەوابوو شايانى
ھەرچىكەم پىمى بەخشە. مەرگم پى بەخشە.

يەكەم:

ئەمەى وت براكەم، ئەو برايەى بوۆ من بوو بە بىگانە و
نىشانەى ئابرووچوون، پاش ئەوئەى ھىند ئازاريان دابوو تا واى

لېھاتبوو کراسی خاکی کردبووه بهر له نان و خواناندا به شدار
بووبوو. ئەو برینانهیش به له شیهوه جیان هیشتبوون هیشتا
سارژ نه بوو بوون. ئەمه تا ئیستهیش وا ده مانچه که ی له سه ر
میزه که ما داده ئیت! پئویسته به دهستی خۆت ئەمه بکه یت.

دووهم:

ئەگەر ئەمهم بکردایه، برام. هیچ سی و دووم لینه ده کرد، ئیستا
وهك جاران نه ماوم.

یه که م:

ئەمه په یوه ندی به منه وه نییه.

دووهم:

به لام هه ردوو کمان له دایکیکا بووین.

یه که م:

له کوپوه هاتوویت بچۆره وه بو ئەو ی.

دووهم:

له کارگه دا له نزیك تۆوه وئستا بووم.

یه که م:

گەر ده مزانی رۆژگارت به م رۆژه ده گات نیازم ده خواست ئامیره که
پارچه پارچه ت کات.

دووهم:

هه روه ها له مانگرتنه گشتیه که شدا به شداریم کرد، ته نانه ت که
له نزیك ده رگای براندنبورغدا له تهك ئەوانی تره وه. به ژیا نی
هیتله ره وه هۆتافم ده کیشا، له راستیدا دلم هه ر به لای تۆوه
بوو.

يه كه م:

تو وا كراسيكي خاكيت له بهردايه، ئه مەيش راستيه كه يه تي،
ئيسي تي و ئا ليره دا.

دووهم:

راستيه كه ي، ئيسي تي و ئا ليره دا ده ته وي بيخوينته وه؟ فەرموو:
بو سي ههفته ته واو په ريه كاغه ز بووم دوژمني من و
دوژمني تو راستيي خوي له سه را نووسي، (كراسه كه ي داده كه ني
و سنگي ده رده كه وي تي). خاچي چه ماوه ي دروشي نازيه كاني
تيادا هه لكه نراوه و نيشانه ي زامه كاني ئاشكار پيوه ديارن).
ئا بهم جوړه براكه ت، جگه له ناپاكه كه هيجي لايان
نه ماوه ته وه.

يه كه م:

چاوه پرواني چي ده كه ي تي؟ پيوسته فه رمان ي خو تي به جي
بگه يه ني تي. برا.
ئه وسا ده بيني تي له پاي بوچوونه كاغه وه چو ن ئازاري كم ده دن.
به لام ئه وان هه رگيز ناتوانن منيش بكه ن به سه گ!

دووهم:

حه ز ده كه ي بو تي بگيرمه وه چو ن مرو ده كه ن به سه گ؟

يه كه م:

پيوست به قسه ناكات خو تي نمونه يه كي زيندوي ئه مه ي تي.
ئه ي سه گ بگه پريره وه ئيو پيوسته كه ي خو ته وه، وا سه گه كاني
تر له ده ره وه ده لوورينن. بگه پريره بو لايان تا به شي خو تي
وه رگري تي.

”بيده نكي، هات و هاواريك له ده ره وه دا“.

دووەم:

لە ژێر زەمىنەكانى گۆستابۆدا پەنام وەبەر بێدەنگى برد، بەلام
كاتى ھاڤە دەرەو وەيش روژگار لەجاران خۆشتر نەبوو، ئێوەيش رووى
خۆتانانم لى وەرگىرا، وەك ھەر نەشمناسن، ھەرچەندەيش ھىشتا
خوین لە ژێر كراسەكەما وشكەو نەبوو بوو، لە پیناوى ئێوەدا پشتم
دانەواند، كەچى لەناو كەلاو كۆنەيشدا شوپىيىكم بۆخۆم نەدۆزىيەو.
بۆ جارى دووەم، كە لە دواى سى ھەفتە گرەميانەو ئاوام
ھەست كرد وەك ژێر زەمىنەكان نىشتمانم بن!
سەگ ھەمىشە شتى دەدۆزىتەو ھەيائى خۆى پى داپۆشیت،
چەرخىش بەلاى راستەو دەسوورپیتەو، تۆيش ھىچت بۆ ناكړیت
قامچى ھەژاندى نەبى، كەچى ئەوانى تر ھەر ھاوار دەكەن.
ئا ئەمە بوو ئەو ھى روویدا، باش سەيرى ناو ھەي خۆم كرد،
كە شەوى چەقۆ درىژەكان داھات و بە شوین ئەو ھەدا دەگەرا
كە سەركەوتوو بوو، تىگەيشتم كە يەكەم كەس وا دواكەس
ھەر خۆم بووم.. وابزانم كە ئىمە يەككىمان زيادبووين. سا
فەرموو دەمانچەكە ھەلگەر و ئەو ھى بە من ناكړیت، تۆ بىكە،
تاكو لە پاش مردنىشدا ھەر سەگ نەبم.

يەكەم:

لەو كاتەدا كە ژێر زەمىنەكان بە ھاواری ھەڤالەكامەو پەر
بووبوون، كە چەقۆ درىژەكان بەرلىنيان دوو لەت دەكرد، من
ناپاكەكەم كوشت.. براكەى خۆم كوشت..

سەرچاوە: لە گوڤارى - الاقلام - ى ژمارەى تايبەتى بە شانۆى جىھانىيەو، وەرگىراون.

گوڤارى (كاروان) ژمارە ١ تشرىنى يەكەم ١٩٨٢

له ئەدەبى ئىسپانىيەو

بەيانىيە كى رووناك

براىان سىرافىن و يەواكىن كەنتىرۆ

كەسايەتییەكان:

دونالۆرا

بەترا: كەنىشكى لۆرايە

دون كۆنزالۆ

خوانىتۆ: ياوەرى كۆنزالۆيە.

دىمەن: بەيانىيەكى رووناك، له سووچىكى تەنيايى يەكئى له باخە
گشتىيەكانى شارى (مەدرىد) دالەلای راستەو لە تەختىك هەيە.
دونا لۆرا پىرەژنىكى سەرسپىيە، بەلام جوانى پىو ديارە. بەتەمەن حەفتا
سال دەبى، پوخت و رىكە. لەچاوە گەشەكانىيەو و لە دىمەنىدا ديارە كە

هه رچه ند به سالآچوو به پروهۆشى هه ر له سه رخۆيايه تى. لۆرا دیته ژووره وه، به تپرای کاره که ر ده ستی گرتوو. سه یوانتیکی به ده سته که ی تره وه یه وه ك دارد ده ستیش به کارى دینى.

لۆرا:

ئای که به خته وه رم، ده ترسام ته خته که م گیراییته وه. وای چه ند به یانییه کی جوانه!

به تپرا:

به لام خۆره تاوه که ی زۆر گهرمه!

لۆرا:

ئا به لى چونکه تۆ هه ر له ته مه نى بیست سالى دايت. (به سه ر لاته خته که وه داده نیشته) ئاخ، ئیمپرو من زۆر ماندووم، (هه ست ده کا به تپرا ئارامى لیهه لگیراوه) گه ر ئاره زوو ده که یته، بچۆ له ته ك دۆسته پاسه وانه که تدا هه ندی چه نه لییده ن.

به تپرا:

ئهو دۆستی من نییه، پاسه وانی باخه که یه، خانم.

لۆرا:

به لام ئهو به تۆوه زیاتر خه ریکه تا باخه که برۆ به شوینیدا و بیدۆزه ره وه، به لام نه که ی زۆر دوور بکه ویته وه. هه ز ده که م هه ر ساتى بانگم کردی گویت له ده نگمه وه بیته.

به تپرا:

وا له دووره وه ده بینم بۆ دیدارم ده سووتى.

لۆرا:

به لام نه خه له تاییته له ده خوله ك زیاتر له گه لیدا مینیتته وه، ها.

بەتپا:

بەسەرچاوان خانم.

لۇرا:

ساتى بويىستە.

بەتپا:

فەرمانى تۆيە، خانم.

لۇرا:

دادەى ئەو چىچكە نانانەم بدەرى.

بەتپا:

ئۆف.. نازانم چىم لىقەوماو؟

لۇرا: (بە خەندىكەو):

بەلام من دەزانم مىشكت لەو شويىنەدايە كە دلى لىيە. بە
شويىن پاسەبانەكەدا دەگەرپىت.

بەتپا:

بفەرموو خانم (كىسەيەكى بچكۆلانە دەداتە لۇراو، لە دەستە
راستەو دەچىتتە دەرەو) بە دوعا.

لۇرا:

خوات لەگەل.. (سەيرى درەختەكانى لاي راست دەكات، ئەھا
ئەوا ھاتن، خۇيان بەتەواوئى دەزانن چ كاتى دىنە دىدەنىم.
(بۆلای راستە لا دەكاتەو و سى گۆم چىچكە نان فرى دەدات).
ئەم گۆملەيان بۆ جواترەنيان و سووكتەنيان، ئەمەيشيان بۆ
چاوپنۆكتەنيان، ئەم گۆملەيش بۆ بچوكتەرين بىشەرمەنيان
(پىدەكەنى و بۆ جىگەكەى خۆى دەگەرپىتەو و تەماشای
بالندەكان دەكات نانەكە دەخۆن، (شادمانى بەروويەو ديارە)

ئەم پەلە کردنەت لە پای چی؟ من دەتنام، ئەو زەبەللا،
تۆ ھەمیشە ھەر لە پیشەوایت. من بەسەرە زلەکتدا
دەتناممەو، ئەمە یەك. ئەو یەکی تر. ئەمە دوان، ئەمە
سیان، ئەم کورتەبنەیان لە ھەمووان بێ حیاترە. گومانم نییە
نانەكە لە دەستمەو دەرفیتێ. کەچی ھۆ ئەو یان بەشەکی
خۆی دەبات و بەرەو پۆپەیی درەختەکەو ھەلدەفرێ و بە تەنیا
خۆی مات دەدات. بەو خوایە ئەو پیتۆلە و حەز بە تەنیا
دەکات. بەلام ئەمانە ھەموو لە کوپو دەین؟ وام بۆ دەردەکوێ
ھەوایی ھاتنەکەم چاك بۆبۆتەو و زانراو، ھا، ھا، ھا. واز
لەم شەپکردنەتانا بێن ھە. بەشی ھەموواتانم پێیە. بەلێن
بێ سبە زياتریشتان بۆ دینم. (دون کوانزالی و خوانیتۆ لەلای
چەپەو دەینە ژوورێ).

کۆنزالۆ:

بەلامدا لەم خەلکە، ئەوان بەیاریی و رابوردنەو کاتەکانی
خۆیان بە فیرو دەدەن. لە جیاتیی ئەو بۆ نوێژ و نزا
سوودیان لێ وەبینن.

خوانیتۆ:

نافەرموویت لێرە دانیشیت گەرەم؟ جگە لە پیرەژنی ئەو
ئادەمیزاد بێ لێرە نییە (لۆرا لادەکاتەو و گوێ دەگرێت).

کۆنزالۆ:

خوانیتۆ، ھەرگیز ئا لێرە دانانیشم. من لاتەختیکم بەتەواویی
دەوێت.

خوانیتۆ:

بەلام ھیچ لاتەختەکی چۆل لێرەدا نییە.

كۆنزالۆ (پەنجە درىژ دەكا):

هۆ ئەو لاتەختەى ئەوئى شوئىنى تايىبەتى منە.

خوانىتۆ:

سئ قەشە گرتوويانەتەو.

كۆنزالۆ:

ئەى خووا لەناويان بەرىت، ھەر نەپۆشتوون؟

خوانىتۆ:

لەراستىدا ھەروان لەوئىدا، بەقسانەو ە خافلاوون.

كۆنزالۆ:

وہك بە تەختەكەو ە دوورابن لئوہى جيانابنەو، ھىچ ھىوايەكىش

نىيە جئى بھئلن. خوانىتۆ، وەرە ئىرەو. (بۆ لای راست دەچئت).

لۆرا: (بەتوورپەى)

ورىابە!

كۆنزالۆ:

لەگەل منتايە خانم؟

لۆرا:

بەلئ جەنابت.

كۆنزالۆ:

جا چئت دەوئى؟

لۆرا:

زراوى ئەو بالئدانەت برد كە چىچكەنانى منيان دەخوارد.

كۆنزالۆ:

جا ئەم بالئدانە چ پەيوەنديان بەمنەو ە ھەيە؟

لۇرا:

ئاخر پەيوەندىيان بەمنەو ھەيە.

كۆنزالو:

خانم ئەمە باخىكى گشتىيە.

لۇرا:

ئەدى كەوايە بۆچى لەو قەشانە نىگەرانىت كە شوئەكەتيان
گرتۆتەو؟

كۆنزالو:

خانم ئىمە يەكترى ناناسين، بۆيە تىناگەم چۆن زات دەكەيت
لەخۆتەو ەمدوئىت! ياللا خوانىتۆ.
(ھەردووكيان لەلاى راستەو دەچنە دەرەو).

لۇرا:

ئاي كە پىرەمىردىكى دژە! ئەرئى ئەو ە بۆ لەتەمەنىكى تايەتدا
بىر رەوشتى و دژايەتى و بىنەوبەرە بەسەر زۆربەى خەلكدا
زال دەبن؟ ەى كە خۆشحالم! چونكەسزاي خۆت ەرگرت. ئەم
تەختەشى لەدەس خۆى دا. جا ئەو كەسەى بالندەكانى من
دەتۆقىنى دەبى چى بەسەر بى؟ ئەوا چاوى چۆتە تەوقى
سەريەو. جۋانە! باشە ئازايەتى خۆتم پى نىشانە و تاكە
شۋىئىك بۆخۆت بدۆزەرەو. ئاي كە بىچارەبە و ئارەقەى
شەرمەزارى دەسپىتەو. ئەھا ئەوا ھاتەو. ئۆتۆمبىلى بەوپەرى
خىرايەو دەرپەرىت ئەم تەپوتۆزە ھەلناسىيىت.

(كۆنزالو و خوانىتۆ دىنە ژوورەو و بۆ لاى چەپ دەرۆن).

خوانىتۆ:

نەخەير گەرەم، ئەو قەشانە، ھەروا لەوئىدان.

كۆنزالو:

ئەركى سەرشانى كاربەدەستانە لە رۆژىكى ئاوا ھەتاودا تەختى
زىاتەر ئامادە بکەن. راستە ھىچ چارەيەكم نىيە. دەبى ھەر
لەسەر ئەم تەختەو دانىشم. لە تەنىشت ئەو، پىرەژنەو. (بە
بۆلەبۆل دادەنىشى، بە پەستى سەيرى ئافرەتەكە دەکا و بە
شەبقەكەى سلاوى لىدەكات: بەيانى باش.

لۆرا:

چىي، ئەوا ھەر لىرەيت؟

كۆنزالو:

دووبارە بە گوڤىدا دەلىمەو، ئىمە شەرەفى يەكتەناسىنمان
نەبوو.

لۆرا:

بەندە وەرەمى سلاوئەكەت دەدەمەو.

كۆنزالو:

وەرەمى رۆژباش رۆژباشە، خودا لە شەرى ناگەھان بمانپارێزێت!

لۆرا:

لەسەرتۆ پىويست بوو روخسەتى دانىشتن لەسەر ئەم شوڤنەدا
لە من بخوازيت.

كۆنزالو:

ئەم تەختانەى ئىرە بۆ ھەموو كەسێكن.

لۆرا:

ئەى بۆ گوڤت ئەو تەختەى قەشەكانى لەسەر دانىشتبوون
تايبەت بە تۆيە؟

كۆنزالو:

باشه.. باشه هيچ قسه ي ترم پېنه ماوه، (ددانه كانى جيره يان دى). ئاي كه پيره ژنيكى خله فاوه! ئەم ده بوايه ئىستى له ماله وه خهريكى جل چين و يان ته زيبىحات و خواپه رستى بووايه.

لؤرا:

واز له م پرته وبۆليه ت پېنه. من له بهر خاترى تو ئەم لاته خته چۆلناكه م.

كۆنزالو: (پېلاوه كانى به دەرۆكه كه دى دەرپېته وه)،
باشتر ده بوو ئەگەر ئەم خاكه يان ئاورشېن بكردايه.

لؤرا:

ئەوا پېلاوه كانت به دەرۆكى دەرچاوسپېنه وه ت دەرپېته وه؟

كۆنزالو:

جا ئەمه چ زيانتيكى تيا دايه؟

لؤرا:

ئەدى دەرچاويشت به فلچەي قۆندەرە كانت دەرپېته وه؟

كۆنزالو:

به كامه مافىكت ره خنه له كرده وه كانى منه وه دەرگريت؟

لؤرا:

مافى هاوسيتى.

كۆنزالو:

خوانيتو، وه ره كتيبه كه م بدەرى حەزناكه م گوئى له م قسه قۆرانه بگرم.

لؤرا:

تو وادياره ئيجگار به ئەدەبيت.

كۆنزالو:

بىخەشە، خانم بەلام چاكتەر وایە دەست لە شتیکدا وەرئەدەیت
کە پەيوەندىی بە خۆتەو نەيیت.

لۆرا:

من هەردەم ئەو دەلیم کە بروام پێتە.

كۆنزالو:

تۆ بەبێ هوودە بەسەر قسانەو دەپۆیت، کتیبەکەم، خوانیتۆ.

خوانیتۆ:

فەرموو ئەمەتا، گەورەم.

(خوانیتۆ کتیبیک لە باخەلیا دەردینى و دەیداتە دەست كۆنزالوو و لەلای
راستەو بەو دەردەچى، كۆنزالو بە تورەییەو تەماشای لۆرا دەکات، ئەوجا
چاویلکەيەکی زل دەکاتە چاویەو، پاشان يەکیکی تر دەردینى بوو خويندەو.
دەست دەکا بە ریکخستنى هەردوو چاویلکەکانیەو، بەمەبەستى خۆئامادەکردن
بوو خويندەو و کتیبەکە دەکاتەو).

لۆرا:

وامزانى چاویلکەيەکی تەلەسکۆپ دەردینیت!

كۆنزالو:

هەمدیس دەستت پیکردەو؟

لۆرا:

ئای کە مروفتیکى چاوتیزیت!

كۆنزالو:

چاوى من هەرچۆنیک بى لە چاوى تۆ تێژترن.

لۆرا:

بێگومان ئەمە روون و دیارە.

كۆنزالو:

لە راوچىيە كان بېرسە، ئەگەر نەتزانىوہ.

لۆرا:

ئاه، ئەوہ راوگەریشت؟

كۆنزالو:

ئەوہيان لە رابردودا بوو، بگرە ئەز تا ئىستاش.

لۆرا:

بېگومان، بېگومان.

كۆنزالو:

بەللى خانم. من ھەر يەكشەممەيەك بۆ راوو شكار لەباخ و
كىلگەكەمەوہ دەردەچم. تەنگەكەم ھەلدەگرم و سەگەكەم دوام
دەكەوئى. ئا بەم شىوہيە كاتەكەم دەكوژم.

لۆرا:

بەللى، كاتەكە دەكوژىت، چونكە ئەمەيان تەنيا شتىكە بتوانى
بيكوژىت.

كۆنزالو:

ئاوہەي تىدەگەيت؟ دەتوانم سەرى بەرازە كىويت لە
ژوورەكەمدا پى نىشاندەم.

لۆرا:

بەللى منىش دەتوانم لە ژوورەكەي خۆمدا پىستى پلنگت
نىشاندەم، بەلام ئاخۆ ئەمە چى دەگەيەيت؟

كۆنزالو:

زۆ چاكە، خانم ئىستەيش رىم پىدەدەيت بخوئىنمەوہ؟ ئەم
گفتوگۆيەمان بەس بوو.

لۆرا:

زۆر باشە، كەواتە ھېۋر بوۋىتەو؟

كۆنزالو:

ئىستەيش بام نەختى بەرنووتى ھەلمۇم (قووتىيە كە دەردىنى)
نەختىكت لەمەيانا دەۋىت؟

لۆرا:

ئەگەر جۆرەكەى باش بىت.

كۆنزالو:

چاكتىن جۆريانە، دەزانم بە دلت دەبى.

لۆرا: (ھەندى دەكاتە لووتىەو)

ئەمەيان مىشكىم ساف دەكاتەو.

كۆنزالو:

ھەرۋەھا مىشكى منىش ساف دەكاتەو.

لۆرا:

پى دەپۇمىت؟

لۆرا:

بەلى خانم، سى جارار لەسەرىەك.

لۆرا:

بەندەيش ھەربەمجۆرە. ئاي لەم پىكچوونە! (ھەرىەكىكىان سى
جارار بەسەرىەكەو دەپۇمىن).

كۆنزالو:

وا ئىستى باشتىم.

لۆرا: (لەبەرخۆيەو)

ئەم بەرنووتىيە ئاشتى كرىنەو.

كۆنزالو:

بە يارمەتى خۆت، بۆم ھەيە بە دەنگى بەرز بخوینمەو؟

لۆرا:

خۆت چۆنت لا خۆشە ئاوا بخوینەو. ئەو ھەرگىز نىگەرەنم
ناكات.

كۆنزالو: (دەخوینىتەو):

”ھەموو خۆشەويستىيەك تالە، بەلام وىپراي تالىيەكەيشىيەو“
خۆشترىن شىتەك، لەم جىھانەدا“ ئەمە ھۆنراو ھى مىرى بوژانى
ئىسپانايە.

لۆرا: (بەئاخىكەو)

ئە..

كۆنزالو: (بەردەوامە)

”سەيرىن رۇژانىك خول دەخۆن، ئىمپروكە بەكەمى چىرپەو
چىرۆكى دويىنەكە دەگىرپتەو.
جوانى ئىمپروش لە كانىاوى ئەو دويىنەو ھەلقولاولە دايەكە
و كىژەكە بە دواى مندا دەگەپىن، واى بە خولامى دويىنە
و پاشبەندى دويىنەكە بىم“. بەلاى منەو ئەم دىپە شىعرانە
بەشىۋازى گالتە جارىيەو دارپىژراون.

لۆرا: (بە پىكەنىنەو)

منىش ھەرواى بۆ دەچم.

كۆنزالو:

ئەم كىيە ھەلبەستى ئىجگار نايابى تىدايە، فەرموون ئەمەيان
”لەدواى بىست سالى رەبەقدا ئەم ئەو ەتا وا دىتەو“.

لۆرا:

نازانیت چه نى خه مبارم كه ده تينم بهم چاويلكانه وه
ده خوینيته وه!

كۆنزالو:

ئهى تو بى چاويلكه ده توانى بخوینيته وه؟

لۆرا:

بيگومان.

كۆنزالو:

لهم ته مه نه تدا؟ دلنيام گالته ده كه يت.

لۆرا:

ئه گهر پروانا كهى، بينه كتيبه كه تم بده رى. (به دهنگى بهرز
ده خوینيته وه).

”له دواى بيست سالى ره به قدا

ئهم ئه وه تا وا ديته وه

ههركه چاو به چاوا ده كه ونه وه

ههريه كه له دلى خویدا ده ليت

ئه وه منم تير به چاوم

به رووى دلبه رمدا ده پروانم

توخوا ئه مه بى دلدارم!“ (كتيبه كه ده داته وه كۆنزالو).

كۆنزالو:

ئه وهى راستى بيت من تيره ييت پى ده بهم بو ئهم بينا
تيژه ته وه!

لۆرا: (له دلى خویدا)

سویند بى تاكه پيتيكيشم نه خوینده وه. من هوئراوه كه م ئه ز به ره.

کۆنزالو:

من هه ز به شیعری کورت و رهوان ده کهم، ئه وه نده ی هه ز
پێده کهم هه ست و هوۆشی لێسه ندووم. منیش هه ر له منالیمه وه
شیعرم داناوه.

لۆرا:

جا هیچ شیعریکی چاکت داناوه.

کۆنزالو:

من له هه موو بابەتیکه وه هه لبه ستم نووسیوه، هاوڕێیه کی زۆر
نزیکی (ئه سیرونیشدا) و (ئوریلیا) ی بوێژ و هه رو هه ها بوێژی
دا هی نه ر (بی که ر) بووم. یه که مجاریش له ئه مه ریکا چاوم به
(ئوریلیا) که وت.

لۆرا:

که واته له ئه مه ریکا ش بوویت؟!

کۆنزالو:

زۆران جار، یه کهم جاریشم له ئه مه ریکا دا له ته مه نی شه ش
سالمدا بوو.

لۆرا:

ده بی ئه وه پێنج سه ده له مه و به ر بووییت، ئه و کاته ی که
کۆلۆمبووس گه یشتبووه ئه مه ریکا وه.

کۆنزالو: (به پیکه نینه وه)

من له و پیرانه نیم، ئه و چه ر خه درێژانه ژیا بم به و شیوه یه ی
تۆ تێده گه یته. ئه ز نه به شای ئیسپانیا و نه به شاژنی ئه و
سه رده مه نه گه یشتووم که تۆ به خه یالتدا دیت. (هه ردووکیان
پێده که نن) هه رو هه ها (کامبۆمۆر) ی بوێژ و گه وره ترین هاوێرم بو

كە لە شارى (بالانثيا) كە شارى منە، پىي گەيشتم.

لۆرا:

بەراستتە؟

كۆنزالو:

لەویدا گەورە بووم و سەردەمى مندالىم لەویدا بردۆتە سەر.
تۆ قەت سەرت لەو شارەداوە؟

لۆرا:

بەلى، بەلى كاكە، لەنزيك (بالانثيا) وە (قەسرىك) هەبوو ئەگەر
تا ئىستى مابىت بىگومان زۆر يادگارەكانى منى پىو ماوە. تا
ماوەيەكى زۆر هەموو سالىك چەند مانگىكم لەویدا بەسەر
دەبرد. بەلام ئەو سەردەمانىكى لەمىژىنە بوو. كۆشكەكەيش
بە كەنارى دەرياكەو بوو، لەئىتوهندى دارپورتاقال و لىمۆكانەو
شاردرابوو، پىيان دەگوت. خوايە، چىيان پىدەگوت؟ ئەها ئەوا
يادم كەوتەو.. ماريثيلا.

كۆنزالو (رادەچلەكى)

ماريثيلا؟

لۆرا:

ئا بەلى، ماريثيلا، بۆ ئەم ناوەت بىستوو؟

كۆنزالو:

بەلى، بەلى زۆرىش بە گويم ئاشنايە، ئەگەريش زەينم كویر
نەبووبى چونكە ئىمە و مانان هەتا بەناو سالان دەكەوين
شتمان لەبىردەچىتەو. دەلىم جوانترين ئافەرەتى كە لە ژياغا
دەيتىتم، ئا لەویدا دەژيا. دلناشت دەكەم كە من ئافەرەتى
جوانم زۆر دىتوون. خودايە ناوى چ بوو؟ لۆرا- لۆرا دونالۆرا.

لۆرا: (به دهنگیکی خنكاو):

دۆنا لۆرا!!؟

كۆنزالو:

به لۆ (ههردووکیان به چاوی پشکینهوه له یه کدی راده مین).

لۆرا: (دیتهوه سه ره خوێ)

هیچ نییه، ته نیا تو ئازیزترینی دهسته خوشکه کاغت
وه بیره ئی نامه وه ..

كۆنزالو:

زۆر سهیره!

لۆرا:

به لۆ، زۆر سهیره به (شۆخه زیوینه که) بانگیان ده کرد.

كۆنزالو:

وهی زارخووش ”شۆخه زیوینه که“ بانگیان ده کرد. بهم ناوه وه
ناسرابوو. هه ر ده لۆی ئیستا وا له بهرچاومایه به خوێی و
چه پکیک گۆلی سووره وه له لای په نجه ره کهیه وه چاوه روانه، ئه و
په نجه ره یه ت له یاده؟

لۆرا:

ئهری وه لا چاکم له بیره، ئه وه په نجه ره ی ژووری خه وتنی بوو.

كۆنزالو:

چه ندان سه عات له ویدا ده وێستا، مه به ستم ئه وه له رۆژگاری
پیشوو ما بوو.

لۆرا: (به هه ناسه یه که وه)

هه ره وه ها له رۆژگاری پیشووی منیشدا.

كۆنزالو:

مۈۈنەيەكى ھەرە بەرز وناياب بوو، سىپاتى لەشولارى ۋەكو
سىپايەتى گۈلە (زەنبەق) وابوو، كەچى قىزو چاۋەكانى لەرەشىدا
شەۋى تارىوون. روخسارېشى دېمەنى بوو ھېچ چاۋىك
نەيدىيىن، دەتگوت چرايە بۆ ھەركوئى بچووبايە ئەو شوئىنەى
رووناك دەكردەۋە. نەمامى بەژن و بالاي سىمبولى شوخىي و
بى خەۋىشى بوو. ئەى پەرۋەردەگار، چى جوانىيەكى ئاسمانىي
دەرژىنىتە قالەبى ئادەمىزادەۋە! ئەو خۆى خەۋنىك بوو لە
خەۋنانەۋە!

لۆرا: (لەبەرخۆيەۋە)

گەر تەنيا دەترانى ئەو خەۋنە ۋا ئىستى لە تەكتايە، ئەۋكات
تېدەگەيشتيت چۆن چۆنى خەۋن كۆتايان دەھات. (بە
دەنگىكى بەرز) زۆر بەدبەخت بوو، چىرۆكىكى دلدارى
خەمناكىشى ھەبوو.

كۆنزالو:

ئىجگار خەمناك! (ھەر يەكەيان سەيرى ئەۋىتران دەكات).

لۆرا:

بۆ، تۆيش چىرۆكى ئەمت بېستۈۋە؟

كۆنزالو:

بەلى.

لۆرا:

ئاي لەكارى خوا كە سەيرە (لە دلى خۆيدا) كۆنزالو!!

كۆنزالو:

دلدارە پياۋچاكەكە لەۋ چىرۆكەدا..

لۇرا:

ئەھا.. مەبەستت چىرۆكى شەرە شىرەكەيە!

كۇنزالو:

يىگومان شەرە شىرەكە.. دلدەرە پياوچاكەكە ئامۇزاي من بوو،
تيجگار زۆرىشم خۆشدهويست.

لۇرا:

ئا، ئا، بەلى ئامۇزات! دەستە خوشكەكەم لەيەكى لە نامەكانىدا
باسى ئەو چىرۆكە ئەوينداریيەى بۆ گىراپوومەو. ئەو ئامۇزايەى
باسى دەكەيت ھەموو بەيانىيەك بە سوارى ئەسپىكەو بە
بەردەمى رپەرەو گولچنەكەدا رادەبوورد، ئەو رپەرەو كەوتبوو
ژىر پەنجەرەكەيەو و چەپكى گوللى بۆ ھەلئەدايە سەر
بالكۆنەكەو و ئەويش بە ھەردوو دەستىەو دەيگرتەو.

كۇنزالو:

دەنا ئىوارانىش دلدەرەكەى بە ھەمان رپگەدا دەگەرپايەو و ئەو
چەپكە گولەى دەگرتەو كە ئەو بۆى ھەلئەدايە خوارەو،
وہيە يان نە؟

لۇرا:

بەلى كەسوكارىشى ھەولياندا لە پياوئىكى مارە بکەن كە ئەو
ھەرگىز دلى خۆى پىنەدا.

كۇنزالو:

ئىوارەيەكيان ئامۇزاكەم لە بن پەنجەرەكەيەو گويى بۆ گۇرانييەكانى
ھەلخستبوو، ئەو كابراكەى تر لەناكاوپا پەيدا بوو.

لۇرا:

كابراكەش قسەى سووكى بە ئامۇزاكەت گوت.

كۆنزالو:

جابوو بە شەپيان.

لۆرا:

سەرەنجام كار بە شەپە شىر گەشت.

كۆنزالو:

بەلئى لە گەل زەردەى خۆرەتاودا، لە كەنارى دەريا كەدا بازىرگەنە كە
بەسەختى زامدار كراو، ئامۆزاكەم ناچار بوو ماوەى چەند رۆژان
خۆى بشارىتەو و دواترىش بۆى دەرچىت.

لۆرا:

وا ديارە جەنابت چىرۆكە كە زۆر بە باشى دەزانىت.

كۆنزالو:

هەر وەها تۆيش، خانم.

لۆرا:

پىم گوت دەستە خوشكە كەم بۆى گىراومەتەو و چەندان
جارىشى دووپات كىردۆتەو.

كۆنزالو:

وايە وايە، هەر وەكو ئامۆزاكەيشم بۆ منى گىراو تەو. (بۆخۆى)
سویند ئەخۆم ئەمە دونالۆرايە.

لۆرا: (بۆخۆى)

جا بۆ راستىيە كەى بۆ بدركىنىم؟ ئەم هىچ گومانى لە من
ناكات.

كۆنزالو:

ئاي كە بەسە زمانە!

لۇرا:

دە پىم بلى، ھىچ ئامۇژگارىي ئامۇزاكەتت كىردوۋە لۇرا لەياد
بىكات؟

كۇزالو:

مالۇيرانم.. ئامۇزاكەم ھەرگىز لۇراي لەبىرنە چۆتەۋە!

لۇرا:

ئەدى كەۋابوۋ ئەۋ رەفتارەي چۆن چۆنى لىككەدەيتەۋە؟

كۇزالو:

ئىستا راستىيەكەيت بۆ روون دەكەمەۋە. ئەۋ دلدارە، دۋاي ئەۋەي
لە ئەنجامى شەرەشىرەكەيەۋە لەگەل كابرەيەكى پايتەرزى ئەۋ
سەردەمەدا ترسىكى زۆر بالى بەسەرداكتىشا، ھات لە مالەكەي
مندا خۆي پەنھاندا، پاشان مالەكەي منى جىھىشت، روۋەۋ
(ئىشېلىيە) ۋ لەۋيۋە چوۋ بۆ (مەدرىد). لەۋ ماۋەيەدا زۆر نامەي
بۆ دونالۇرا نوۋسى، ھەندىكىانى بەھۇنراۋە بۆ دەنارد. بەلام
پىدەچى دىكوباۋكى لۇرا نەيانھىشتوۋە ئەۋ نامانەي بەدەست
بىكات. چۈنكە لۇرا بە ھىچ جۆر ۋەلامى نامەكانى نەداپەۋە.
ئەۋەيش واىكرد نائومىدى لە دەستچوۋىت. ئەمەيش بە ناچارى
بەگەل سوپا كەۋت ۋ بەرەۋ ئەفرىقىا رۆيشت ۋ لەۋيش مەردانە
لە سەنگەرلىكدا گيانى سپارد. ئاھ! لەۋ مەرگە پىشكۆيەيدا!
ئالاي ئىسپانىي بەدەستەۋە.. نىۋى خۆشەۋىستەكەيشى، لۇراي
بەسەر لىۋەۋە بوۋ.

لۇرا: (لە دلى خۇيدا)

ئاي لەم درۋيە زلەي كە بەھۆيەۋە شايانى خىكاندىت، ھەي
دوۋروۋ!

كۆنزالو: (لەبەرخۆيەو)

ناتوانم لەمە چاكتەر خۆم ھەرىنم.

لۆرا:

بىگومان مەرگەساتى ئامۆزاكەت جەرگى ېرئوت!

كۆنزالو:

ئىجگار خانم، لە راستيدا ئەم بۆ من وەك برايه كم وابوو. واش
بزانم لۆرا بە پىچەوانەى ئەمەو لە باخەكەيدا ھەر خەرىكى
راوہ پەپوولە بووييت و ھەرگىز گوئى بەو ئاگرە سوورەوہ
نەداييت كە دلدارەكەى پىي سووتاوہ.

لۆرا:

ھەرگىز گەرەم، ھەرگىز.

كۆنزالو:

ئا ئەمەيە رەوشتى ئافرەت!

لۆرا:

تەنانەت ئەگەر ئەمە رەوشتى ئافرەتیش بووييت (شۆخە
زويونەكە) لەم جوړە نەبووہ. دەستە خوشكەكەى من بەگەرمىي
و پەرۆشەوہ چاوہ پروانيى ھەوالى كورہ مامەكەى تووى كردووہ.
رۆژ لەدواى رۆژ و مانگ لە دواى مانگدا و ئەوجا سالىش رابورد و
ناميە ئەو ھەر نەھاتووہ. ھەتا رۆژيكيان پاش نيوەرۆ، يان گەر
راست دەوييت، لاى خۆرئاوا كە يەكەمين ئەستىرە بە دياردەكەون.
دەستە خوشكەكەم بينراوہ بە ھەنگاوى بە پەلە و بە ھەلەداوان
مالەكەى خويانى جىھىشتووہ و رووى لە كەنارى دەريا كردووہ.
ھەمان ئەو كەنارى دەريايەى كە دلدارەكەى گيانى خوى ليوہ
خستۆتە مەترسييەوہ. لەويىدا ناوى ئەفندارەكەى لەسەر ملەكەوہ

نه خشاندوو. ئه و جا به سه ر تاشه به ردیكه وه هه لتووتركاوه و
روانیویه ته ئه وه دونیاوه. ده ریاش سه ردولكه ی مالتاویای به
گویدا چرپاندوو. له پاشانا ورده ورده شه پۆله كان به ره و لای
تاشه به رده كه وه كه دل به ره كه ی به سه ره وه هه لنیشتبوو خشیون.
ئه وسا به خوړه و لرفه لرفیكی سامداره وه ئاوه كه خویی پیا دا
کرد و بو ناوه راستی ده ریاكه وه په لكیشی كړدوو.

كۆنزالو:

وه ی خوا هاوار!

لؤرا:

ماسیگره كانی ئه و كه نارەیش كه هه می شه چیرۆكه كه ده گیرنه وه،
ده لپن هه تا ماوه یه كی زوړیش شه پۆله كان نه یان توانی ناوی
دلداره كه ی كه به په نجه به سه ر له كه یه وه ی نه خشاندبوو
بسپرنه وه. (له به رخویه وه) بو رازاندنه وه ی چیرۆکی مه رگی خوم
هه رگیز له من نابەیته وه.

كۆنزالو: (بوخوی)

كوړه خو له درۆسازیدا له خوم به پشته وه تره!

لؤرا:

ئای لؤرای به سته زمان!

كۆنزالو:

ئای، كۆنزالوی سیاچاره!

لؤرا: (له به رخویه وه):

باسی ئه وه ی بو ناکه م كه دوا ی دوو سأل شووم كړد.

كۆنزالو: (بوخوی)

ئه وه ی بو نادرکینم كه له ماوه ی سی مانگاندا له گه ل

سەماكارىكى بالىەدا بو پارىس رامانكرد.

لۇرا:

چارەنووس زۆر سەيرە، ئەمە تو و ئەمەيش خۆم. كەسمان
يەكترى ناناسينەو. بەرىكەوت يەكدى دەبينىن. باسى چىرۆكى
خۆشەويستى دوو دۆستى دىرىن كە ماوئەكى زۆرى بەسەردا
تېپەريو، دەگىپىنەو. بە جوړىك يەكديمان دواند هەروەكو دوو
دۆستى لەمىژىنە.

كۆنزالو:

بەلى، بەراستى كردارى چارەنووس ئىجگار سەمەرەن. دەستپىكى
دواندەكەمان زۆر بە باشى نەبوو.

لۇرا:

ئاخر تەيرەكانمىت تۆقاند.

كۆنزالو:

ديارە رەفتارم ناشيرىن بوو.

لۇرا:

هەلبەتە ئەمە گومانى تېدا نىيە. (ئەوجا بە نەرمى) سبەى
بەيانىش دىيتەو؟

كۆنزالو:

يىگومان ئەگەر بيانىيەكى خۆرەتاو بىت، ئەوسا بەهەموو
توانايەكمەو هەولەدەم بالندەكانت نەتۆقىنم. هەروەها
هەندىك دانەويلىش لەگەل خۆما دىنم و دەياندەمى.

لۇرا:

زۆر سوپاس. بالندە بەئەمەكن و لەجىي چاكەدا خۆشەويستى
دەدەنەو. ئەرى ئەو كەنيزەكەم چى لىهات؟ بەترا! (پەنجە

بۇ كارەكەكەرەكەي درىژ دەكات).

كۆنزالو: (لەبەرخۆيەو سەيرى لۇرا دەكات كە پىشتى لەم كىردوۋە).

نەخەير، نەخەير خۆمى بۇ ئاشكرا ناكەم. شىۋەم ئىستاكى زۆر نامۇيە. بۇ ئەم چاكتىر وايە لەيادى ئەو شۆرەسوارەدا بىيىتەو كە ھەموو رۆژىك بىيىن پەنجەرەكەيدا گوزەرى دەكرد و دەسكە گۆلى بۇ دەھاويشت.

لۇرا:

ئەمە خۆيەتى وا ھات.

كۆنزالو:

ئەي كوا خوانىتۇ؟ ئاي لەم لاۋە.. ھەمىشە ھەر خەرىكە يارى بەدلى كچە كەنىشكانەو دەكات.

(تەماشاي لاي راستەو دەكا و بەدەست ھىماي بۇ دەكات).

لۇرا: (لەبەرخۆيەو دەروانىتە كۆنزالو كە پىشتى تىكردوۋە).

نا نا خۆمى لى ئاشكرا ناكەم. روخسارم گۆرانيكى ئىجگار زۆر خەمناكى بەسەرداھاتوۋە. بۇ ئەم چاكتىر وايە يادى ئەو شۆخە چاۋ بەلەكە بكاتەو كە گۆلبارانى دەكرد، ۋەختىك بەنىۋو گۆلزارى باخەكەيدا گوزەرى دەكرد.

(خوانىتۇ لەلاي راستەو دىتە ژوورەۋى بەتپا لەلاي چەپەو ۋ چەپكى گۆلە ۋەنەۋشەي لەدەستدايە).

لۇرا:

ھا، بەتپا.. ئاخىرى پەيدا بوۋىتەو.

كۆنزالو:

خوانىتۇ، زۆر دواكەۋىت.

بە تېرا:

پاسەۋانە كە ئەم چەپكە بنەۋشەيەت پېشكېش دەكات، خانم.

لۆرا:

ئاي كە ھەست ناسك و بە لوتفە! لەجياتى من سوپاسى
بكە. ئەم گولانە بۆن و بەرامەيەكى زۆر خۇشيان ھەيە. (كە
گولەكان لەكارەكەرەكەۋە ۋەردەگرېت چەند چلېك كە باش لە
چەپكە كەدا نەبەستراۋن، بەردەبنەۋە).

كۆنزالو:

ئەم دىدارەمان شەپەفېكى مەزن و دەرفەتېكى ھەرە بە نرخ
بوو بۆ من خانم.

لۆرا:

ھەرۋەھا بۆ بەندەيش دەرفەتېكى ئېچگار بەھادار بوو.

كۆنزالو:

ھەتا بەيانىي بە خوات دەسپېرم.

لۆرا:

بۆ بەيانى.

كۆنزالو:

ئەگەر ھەتاۋ بوو.

لۆرا:

مەبەستت ئەگەر بەيانىيەكەى خۆرەتاۋ بوو! ئەوجا دەچىتەۋە
بۆ سەر ئەۋ لاتەختەيەى ھەمىشە لەسەرى دادەنىشتىت؟

كۆنزالو:

نەخىر، ئالېرە دادەنىشم، ئەگەر تۆ پېت ناخۇش نەبى.

لۇرا:

ئەم لاتەختەيە لە ژېر فەرمانى تۆدايە.

كۆنزالو:

يېگومان تېكەنانە كانىشت بۇ دېنم.

لۇرا:

كەوابوو، تا بەيانىي خودا حافىز.

كۆنزالو:

خوات لەگەل.

(لۇرا بەسەر باسكى كەنيزەكەيەو لە دەستە راستەو دوور دەكەوئەو. كۆنزالو، بەرلەوہى لەگەل خوانىتۆدا بىروات، زۆر بە ئەستەم و بەتەك ھەل لەرزىنەو دادىتەو بۇ ئەوہى ئەو چلە وەنەوشانە ھەلگىرئەو كە لە چەپكەكەى لۇراوہ كەوتبۈون. لەم ساتەدا لۇرا ئاۋر دەداتەو و دەبىنى گۆلەكان ھەلدەگرئەو.)

خوانىتۆ:

گەورەم ئەوہ چى دەكەيت؟

كۆنزالو:

چاۋەپروان كە، خوانىتۆ.

لۇرا (لەبەرخۆيەو)،

بەلئى بەخو راست و رەوان خۆيەتى.

كۆنزالو: (لەبەرخۆيەو)

ئەرى بەخو ھەر خۆيەتى. ھىچ گومانىك لەمەدا نىيە (كۆنزالو و لۇرا بە ئىشارەت دوعاخوازىي لىكترى دەكەن).

لۇرا: (بە دەنگىكى بەسۆز لەبەرخۆيەو)

توو خوا ئەمە ئەوہ؟! دەبى راست بىن وا من چاۋەكانم بە

نىگاي دلداره كەم تىر دەكەمەو.

(دووباره خەندە لىوۋەكانيان لىكەدە ترازىيىتەو، ھەروەك ئەوۋى ئەويان لە پەنجەرەكەى خۆيەو ۋە يىت ۋ ئەمىشيان لە ژىر بالكونەو لە نىو گولەكانى باخەكەدا ويىستايى.. لە پاشانا ھەريەك بەسەر باسكى خولامەكەيەو، ون دەبن).

پەردە دادەدرىتەو..

كۆيە ۱۹۸۲/۱/۱۵

گوڧارى (رامان) ژمارە ۲۹ تشرىنى دووۋەم ۱۹۹۸

پۆلىس

نووسىنى نووسەرى پۆلەندى (سلاڧۇ مىر مرجىك)

كەسانى شانۆگە رىيەكە:

سەرۆكى پۆلىس

زىندانى، كۆنە پىلانگىر و پاشان يۈەرى ژەنەرال

غەرىفى پۆلىس (جاسووسە)

ژنى غەرىفى جاسووس

ژەنەرال

پۆلىسى.

(بەشى يەكەمىن و سىيەمىن لە ژوورى سەرۆكى پۆلىس و بەشى دووهمىن لە

مالى غەرىفى جاسووسدا دەپن).

پەردەى يەكەم

(لە ژوورى سەرۆكى پۆلىسدا، مېزىك و دوو كورسى و دەرگايەك كە بەباشى ديارە، دوو وئىنە: يەكەمىيان ھى وەلىعەھدە (كۆرپەلەيەكى شىرەخۆرە لە عەرەبانەيەكى منالانەى شىوہى كۆندا ياخود مناللى لە شىوہى نىگارى منالانى شارەكانى سەدەى نۆزدەھەمەوہ) دووہمىيان ھى (وہصى) (پىرەمىردىكى ترسناكى سىمىلدارە) ھەموو پۆلىسەكان سىمىل گەورەن، زىندانىيە پىلانگىپرەكە، سىمىللىكى ھەيە وەك سىمىللى پىشكەوتنخوازەكانى سەدەى رابردوو، پۆلىسەكان جزمەيان لە پىدايە و شمشىريان پىيە، ياخەكانيان بەرز و رەقن. جاسوسەكە چاكەتلىكى ئەفەندىيانەى تەسكى لەبەرايە وەك ھى يەككىكى لەخوئى بچووكتىر بى وايە. قۆچەكانى جلە پۆلىسىيەكان كانزا و زۆر بە برىقەن، كەچى رەنگى جلەكانى شىنلىكى تۆخە).

سەرۆكى پۆلىس (لە خوئىندەوہ دەيىتەوہ):

”زۆر بە يىزەوہ پاكانە لە تاوانەكانمدا و دەستكردن بە خزمەتى حكومەتى خۆمان بە ھەموو توانايەكمەوہ تا دوا ھەناسەم، بەوپەرى رىزوخۆشەويستى و پىشكەشكردنى يارمەتییەوہ دەمەوئى..“
(دادەنىشى و پەرەكە دەيىچىتەوہ).

زىندانى:

مەيشارەوہ گەورەم، من ئىمزاى دەكەم.

سەرۆكى پۆلىس:

چۆن؟

زىندانى:

بۆتى مۆر دەكەم.

سەرۆكى پۆلىس:

ئاخر بۆ؟ زىندانى بۆ؟ وا دە سالە تەحقيقم لەگەلدا دەكەيت و

حه پسم ده كه يت، ده ساله هه موو روژيک ئه م كاغه زه م ده ده يتى
 بو تى ئيمزا بکه م، نايکه م، به توند ترين سزا هه پر شه م ليده كه يت
 و هه و ل ده ده يت پي می بسه لي ينى كه هه ر ده بي ئيمزاي بکه م، له
 نه نجامدا كه ده مه وي بو تى ئيمزا بکه م تاكو له زيندانا ده ربچم و
 خزمه تى ميرى بکه م، سه یرت پى دى و گه وره م ده پرسیت (بو چى؟)

سه روکى پولىس:

به لام ئه ئاوا له ناکاو.. بى پيشه کى ..

زيندانی:

گوڤاوم گه وره م.

سه روکى پولىس:

گوڤانى چى؟

زيندانی:

گوڤانيكى ناوخويى، نامه وي چيتر له دژى ميريدا بجه نغم.

سه روکى پولىس:

جا بو نه؟

زيندانی:

من شه كه ت بووم، با ئه وانه ي ئاره زوويانه له دژى ميريدا بجه نغم
 ئايا من ده زانم كين؟ ده شى جاسووسى ده و له تىكى بيانى بن؟
 له وانه يه نوکهران بن؟ به لام من نه. ئه وه ي له سه رم بوو کردم.

سه روکى پولىس: (به ئاخىكه وه)

ئهمه م له توڊا ره چاو نه ده کرد. وازه ينان له خه باتى دژ به ميرى؟
 كو نترين به ندى راوى ئه م ولا ته؟

زيندانی:

به لى خو يه تى. ئايا راسته من دوا به ندييم؟

سەرۆكى پۇلىس: (بە دوو دلىيەكەو):

بەلى..

زىندانى:

وہك خۆت دەيىنى گەورەم! ھەموو لەمىژە باوہريان ھىناوہ كە
ئىمە باشتىن ياسامان ھەيە لە جىھاندا. ھەڧالە كۆنەكانم دانيان
بە تاوانەكانى خۆياندا ھىناوہ و ەفوويان وەرگرتووہ و چوونەتەوہ
بۆ مالى خويان.. ئىستا ھىچ ھۆيەك نەماوہ بۆ گرتنى ھىچ
كەسى. دوا پىلانگىر ديارە منم، بەلام چۆن پىلانگىرئىك؟ لە بنەرەتا
من پوول كۆكەرەوہم.

سەرۆكى پۇلىس:

ئىستا ئاوا دەوترىت ئەى كى بۆمباكەى بە ژەنەرال دادا؟

زىندانى:

ئەوانە بەسەرچوون. ھەر چۆنى يىت بۆمباكە نەتەقىيەوہ ئەم
كارە شايانى باسكردن نىيە.

سەرۆكى پۇلىس:

ئىستا بەراستىي ناتناسم، دە سالى رەبەق دانت بە تاوانەكانتا
نەھىنا و پالەوانانە خۆتت راگرت. چەندان جار لە جياتى رووخان و
مۆركردنا تفت دەكرد لە وىنەى (ھەلدەسى و شىوہى ئامادەبوون
و ەردەگرىت) وەلى ەھد و وەصى خالۆيدا (دادەنىشى) كاتىكى
زۆر بەيەكەوہ ژياوين و ھەموو شتت بە دلى خۆمانا بوو. وا
ئىستى لەناكاودا دەتەوئى ھەموو ئەو رابردووہ بسرىتەوہ.

زىندانى:

يىت دەلىم گەورەم ئەوہ ئىستا بە ھىچ ناچى. ئەگەر لە
بيروباوہردا تەنيا نەبوايەم لەوانە بوو وازم نەھىتابا. بەلام

کاتێ دەبینم سەرتاپای وڵاتە خنجیلانە کەمان. وڵاتە بە پیت و ئارامە کەمان ریز دەنێین لە (هەڵدەستێ و شیوەی ئامادەیی وەر دەگرێ) وەلیعە هەد و وەسی خالۆیا، زیندانەکان گشتیان چۆلن تەنیا لەمن نەبێ، منی تاکو تەنیا نەخێر سەرۆکی گەورەم، بە دڵسۆزی پێت دەلێم بیروبאו پرە کۆنەکانم واز لێهێناون، هەموویان جا ئەگەر نەتەو تێکرا لە گەڵ میریی و دژی من بێ ئەو ئەمە و دەگەیەنێ کە ئەم ماستە موویەکی تیا یە. بە کورتی دەلێم: حکومەتێکی باشمان هەیە و تەواو.

سەرۆکی پۆلیس:

هەم.. هەم.

زیندانی:

بەلێ؟

سەرۆکی پۆلیس: (هەڵدەستێ و بەشیوەیەکی ئاسایی دەدوێت):

بەخۆشی و دڵشادیەکی راستەو گۆیم گرت لە پاکانە ی حەپسە کەووە کە ئەمەیش نیشانە ی ئەو گۆرانکارییە کە لە سایە ی پەرور دە ی زیندانەو تیایدا روویداو، بەلام هەست دەکەم کە پێویستە لە پلە ی قوولێ و پتەوی بیروبאו پرە تازە و سەرکەوتوو زانستییه کانیەو خۆم دلتیا کەم بە پێی جۆرە ها پێوهره وه (دادەنیشی و شیوەی دواندە کە ی دەگۆرێ) ئەگەر بفەرمووی و پێم بلێت لە بەرچی حکومەتە کەمانت بەلاو چاکە؟

زیندانی:

ئە ی سەرۆکی گەورەم کوو چاوت؟ وڵاتمان لە میژووی خۆیدا گەشە ی ئاوە های بەخۆیەو نەدیو. لە کلاورۆژنە ی زیندانە کەمەو دەبینم ئەگەر قەرەوێلە کەم لە ژێر دانا و سەتله کەم بەوەرگەراوی

خسته سەر و لەسەر پەنجەکانى قاچما وێستام، پوانىكى ئیجگار
 نایاب دەبینم که هەموو گۆلىكى بەهار بەگشت رەنگەکانییهوه
 داپۆشیوه. لەکاتی دارپڕیندا، وەرزیپرەکان دێن و گزۆگیا دەدروونهوه
 لە ماوهى ئەو دە ساڵه‌ى دواییه‌دا نیشانه‌ى رەزاهه‌ندىم لە
 روویاندا بەدی کردووه که ساڵ بە ساڵ لە زیادبووندايه.

سەرۆكى پۆلیس:

تۆ دەزانى یاسای زیندان رێگه‌ نادات لە کولانکه‌وه‌ پڕوانیته‌
 دەرەوه‌؟

زیندانی:

بەلام بەمه‌به‌ستى بیروناسینه‌وه‌ و پەرورده‌وه‌ رێى تهماشاکردن
 دەدرێت. ئەمه‌ هەموو شتێ نیه‌ لە پشت پوانه‌که‌وه‌ بەرزاییه‌ك
 هه‌یه‌ و لە پشتییه‌وه‌ لەم حه‌وت ساڵه‌ى دواییه‌دا دامه‌زراویكى
 پیشه‌سازى قوت بۆته‌وه‌. دووکه‌لکێشى دەبینم زۆربه‌ى کات
 دووکه‌لى لیوه‌ به‌رز ده‌بێته‌وه‌.

سەرۆكى پۆلیس:

وه‌ك دوژمنىكى زانیارى نادروست ده‌لێم ئەوه‌ کووره‌ى سووتانى
 لاشه‌كانه‌.

زیندانی:

گه‌وره‌م تۆ ده‌ته‌وى مردوووه‌كان هه‌روه‌ك چه‌ندان سه‌ده‌ى
 له‌مه‌وپێش لە زه‌ویدا بنیژرێن. بۆچ! گوايا بى‌ پڕواکانیش
 وه‌ك خاوه‌ن بڕواکان مافى ئەوه‌یان نیه‌ چیان ده‌وێت ئەوه‌
 له‌لاشه‌کانیان بکه‌ن؟ ئەوه‌ى تۆ ده‌لێت گه‌وره‌م ئەو هه‌سته‌ى من
 پته‌و ده‌کات که مه‌زنترین لیۆردن لە وڵاتدا هه‌یه‌ و هه‌روه‌ها لە
 بواری بیروباوه‌رى ئایینیشه‌وه‌.

سەرۆكى پۇلىس:

راستە..

زىندانى:

با رۆشنېرى و ھونەر وەرېگرېن، چەندان جار بە درېژايى
زىندانەكەما دېم بەلام بە پانايى نا، ھەرۈەك خۆت دەيزانى ئا
بەم جۆرەيە، (ھەماسەت) دەمگرېت.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەمە شتېكە بە درۆ ناخرېتەۋە.

زىندانى:

دەبىنى گەورەم“

سەرۆكى پۇلىس:

من فەرمانبەرم و ناشېت كار بۆ خۆم ئاسان بكم، واتا ناتوانم
گۆرانەكەت ئە ئاۋايى بە پەلە وەرېگرم. يېشەكى دەبى بە
ويژدانىكى ھۆشيارەۋە ساخى بكمەۋە بزانم ھېچ دوۋدلى يا
گومانىكت لاماۋە؟ ئەى تۆ بە چاۋىكى گەشېنەۋە سەيرى ھەموو
شتى ناكەيت؟ بۆ ئوۋنە ناشېت روالەتە تايەتېيە جياۋازەكان
پشت گوئى بخەين، لە تېكراي ژيانى ئابوورىيەۋە بۆ ئوۋنە ھىللى
ئاسن..

زىندانى:

تەنانەت گەورەترىن دوژمنانى دەۋلەتەكەمان ناتوانن نكۆلى لەۋە
بكەن كە ھىللى ئاسن ۋەك روالەتېك لاماۋ ھەيە. (ھەلوېستى
سەرۆكى پۇلىس و بەندىيەكە سەيرى يەكترى دەكەن. سەرۆكى
پۇلىس ھەلدەستى و بە بېدەنگىي لە ژوورەكەدا دېت و دەچېت.
(رادەۋستى و ساتىك لەۋېنەكانى ۋەلىعەھد و ۋەصى خالۋىدا

رادەمىنى. ھەپسەكە بەردەوام چاۋى تىبىريوھ و ھەروەك تەماشاي
تۆپىكى يارى پىنگ-پۆنگ بىكات).

سەرۆكى پۇلىس:

باشە لەم گۆشەيەدا (پەنجە بۆ دوو وىنەكە رادەكىشى) ھەرگىز
ھىچ شىتەك بە خەيالدا نەھاتووھ؟ (بەبى ئارامىي) تۆ دەزانىت.

زىندانى:

تىناگەم گەورەم.

سەرۆكى پۇلىس: (بە ئاشكرا پەستە):

بەراستى يەككى لەم سائەدا تۆ دەدوئىتت واي بە خەيالدا
دەيت كە تۆ كىكىت بە ژەنەرالدا داۋە نەك بۆمبايەك. ئايا ھىچ
بە مىشكتا نەھاتووھ كە (ئامادە دەۋەستى) ۋەسى ئىمە خالۋى
ۋەلەھەد (رەھمەت دەكاتەۋە) گەۋجىكە؟

زىندانى: (بەتورەيى ھەلدەستى)

گەورەم سەرۆك؟

سەرۆكى پۇلىس: (دان بەخۇيدا دەگرىت)

باشە! باشە! بىگومان ئەم ئاۋا نىيە.. (دووبارە دەيت و دەچىت)
ئەگەر كارەكە پەيوەندىي بەسەرييەۋە بىت ئەۋا.. بەلام تۆ دان
بەمەدا دەئىت كە بەھىزترىن سەرى لايەنى بىھىزىي ھەر
تىايە.. لەخۋارەۋە لە ناۋچەى وىست و رەۋشتەۋە (دەۋەستى)،
سەيرى بەندىيەكە دەكات و چاۋى لى دەنوۋقىنى. بەندىيەكە بە
دەنگىيەۋە نايەت. سەرۆك لىۋەى نىك دەبىتەۋە و جارىكى تر
ئاشكراتر چاۋى لى ھەلدەتەكىنى و سەروملى وا دەجوۋلىنى ۋەك
بىەۋى لە نىكەۋە سەرنجى ھەپسەكە بدات. ھەپسەكە وا سەيرى
دەكات و ۋەك چاۋنوۋقاندەكە بۆ يەكىكى تر بوۋى لە پىشتىيەۋە.

(ھەلۋەستەيەك).

زىندانى:

گەرھەم سەرۆك، بۇ چاوم لېھەلدەتەكېنىت؟
سەرۆكى پۆلىس: (بە توندى زىزەي ياخەي چاكەتەكەي دەترازىنىت).
شەرم ناكەيت! كۆنە پىلانگېرېكى ۋەك تۆ پىرسىياري ئە ئاۋا لە
من دەكات!

زىندانى:

ئەمە كارى پەرۋەردەي زىندانە، ئەۋەي جەنابتان باستان كرد
گەرھەم، سۆيىندت بۇ دەخۆم كە من ماناي ئەم جۆرە چاۋ
ھەلتەكاندەم لەبىرچۆتەۋە. دەبى نىشانەيى بىت؟ دەبى شىتىكى
ناخۆش نەبىت لەبارەي ۋەلەھەد ۋ ۋەسى خالۋىيەۋە؟ تۆ خودا
قسە بكە، گەرھەم!

سەرۆكى پۆلىس:

كەۋابوۋ ئەۋە تۆ نىت كەۋا تىدەگەيت خالۋى (ۋەسى)مان
پىرىكى لە عالەم بەدەرە؟

زىندانى:

ئەۋ؟ ئەم پىاۋە چاكە ئەختىارە؟
سەرۆكى پۆلىس: (دەس بە پىاسە دەكاتەۋە لە ژوورەكەدا):

باشە، باشە، زۆر باشە (رادەۋەستى): بەناۋى بەرپۆۋەبەرايەتى
گشتىيەۋە پىرۆزبايى ئەم گۆرانە دەكەم (دەس بۇ ھەپسەكە درىژ
دەكات ۋ ئەمىش دەستى دەگوشىت) بەلام با لەم شادىيەمانا پەلە
نەكەين. ئەمەيش تۆ دەگرىتەۋە كە گۆرانەكەت تىادا بەدى ھاتوۋە
ۋ با ۋاي دانىين كە راستەقىنەيە. مىنىش دەگرىتەۋە مىنىك كە نابى
بەمە برۋا بكات ۋ بەبى وريايى. كەۋاتە گوتت برۋات بەۋە نىيە

كە ۋەسى خالۆ ئەۋەيە.. ئەۋەيە تۆ تېدەگەيت. بەلام زانستى
دەروون فېرمان دەكات كە مروف ۋەك ھەندى جار ۋا تېدەگات
بىر ناكاتەۋە كەچى لە راستىدا بىر دەكاتەۋە. راست چىيە؟

زىندانى:

گەۋرەى سەرۆك، راستە. بەلام مەسەلەكە ئە ئاۋايە. ھەندى جار
ۋا تېدەگەين بىردەكەينەۋە كە بىر ناكەينەۋە، بەلام بىردەكەينەۋە
كەچى لە راستىدا بىر ناكەينەۋە. بىر كەرنەۋە ھىزە، گەۋرەم ئەى
سەرۆك.

سەرۆكى پۆلىس: (بەۋشكى ۋ رەقى ۋ گومان ۋ سەرنجىكى پىرسىاراۋىيەۋە):
بەلام بۆ خزمەتى ئىنسان.

زىندانى:

ئەمە تەۋاۋە.

سەرۆكى پۆلىس: (بەبى ئارەزوۋ):

باشە ئىستا تەكا دەكەم تەماشى ۋەلىعەھد بەكەيت، ئەم بچوۋكە
ۋا نىيە؟

زىندانى:

ۋەك ھەر مەنلىك.

سەرۆكى پۆلىس:

ۋىست بلىت شىرەخۆرەيە ۋ لە مىزۋىپىسايى بەۋلاۋە چىت
نابەخشىت؟

زىندانى:

گەۋرەم سەرۆك! بەرگ ۋ پاىكەت نەۋبونايە گومانم دەكرد كە
تۆ راستىت. بەلام ئەگەر سەرۆكى پۆلىس خۆى بلى فەرماندە
ساۋاكەمان شىرەخۆرەيەكە جگە لە مىزۋىپىسايى ھىچى تر

ئابەخشىت ئەمە ھەرگىزاۋ ھەرگىز ئابى راست بىت، ئەگەر ئەمە بازىرگانى يا بەردشكىنى لە مەيخانەيە كا بىگوتايە لەوانە بوو گومان بىكەوتايەتە دلمەۋە، بەلام سەركردهى پۇلىس! نە! ئەمە ئەۋپەرى رىزلىنن و خۆشەۋىستىم تىادا دەچەسپىنى بۇ خودى ۋەلىعەھد. ھەرۋەك ئاشكرايە بۇ ۋەسى خالۋشى، (سەرۋكى پۇلىس ماندوۋە و دىسانەۋە دادەنشى، بەندىيەكە ھەلدەستى و لە مېزەكەۋە نىزىك دەبىتەۋە و جەلەۋى گفتوگۇكە دەگرىتە دەس).

زىندانى:

بىروام پىيكە گەۋرەم، بىروپرا كۆن و چەۋتەكانم لە دژى دەۋلەت ۋاز لىھىنان، ھۆى ئەم گۆرانەم دوو لايىيە. ناۋەكى و دەرەكى. ئەم دوو لايىيەش بناغەى ئەۋ قوۋلى و بەردەۋامىيەى گۆرانەكانم كە ئىۋە دەگرىتەۋە كە ھىندە بە تەنگ بەرژەۋەندى منەۋەى گەۋرەم. ھۆيە دەرەۋەيىيەكان ئەۋانەن كە نەختى باسايغان كىردن واتا ئەۋ گۆرانكارىيە سەرتاپايەى ۋلاتەكەمان كە پىاۋ ھەر كە چاۋى بەيەكەمىن رۆژنامە بىكەۋى. بىروا بە بوۋنى دەكات. سەيرى دەۋرۋەرى خۆت بىكە گەۋرەم، لەبەردەم دەسكەۋتەكانا سەرى خۆت لە لىدا مەشارەرەۋە.. ئايا بارودۇخى ۋلات خراپە؟ لىرەدا ئەۋە بەسە كە موۋچەى تۆ بىكەين بە ھوۋنە گەۋرەم تاكو ئەم ناپەزايىيە چەۋتە پوۋچەل بىكەينەۋە. بە كورتى ئىستا زۆر گەرمم، من ئەۋە ناشارامەۋە (بەندىيەكە دادەنىشى و كورسىيەكەى لە مېزەكەۋە نىزىك دەكاتەۋە. بە ساكارىى دەدەۋىت). ئەگەر گومانم ھەيە گەۋرەم كە ھۆيە گشتىيەكان ھىندە پتەۋىن چەسپانى پەشىمانى و پەۋەردە تازەكەم دەستەبەر بىكەن ۋا من ھۆى تىرت پىشكەش دەكەم كە ناوم ناۋن ناۋخۆيى و زياتر كەسايەتىن. من

له مناليمه وه ماناي ياسا و ئامانجى هه ره به رزى خوراك رتن نازانم
چيه. هه ميشه هه ر عه ودالى سه ره به ستى بووم و هيچى تر.
ئهم خوراكه گيانيه شه ته نيا به شيكى له ده روونم داين كردوو.
هه روه ها هه ستى بيزارى له ياساى توندوتيز و خواستى دزايه تى
كو ت و نه ريت و ده سته كانى فه رمان په وايى، به لى ئه مه هه مووى
له پيوست زياتر بوون. به لام له ماوه ي ئه و سالانه دا له بارى كى
تير نه بووندا گه شه م كردوو تا ها ته سه ر ئه و پرايه وه كه من
مرو فيكم له هو شدا دوا كه وته م. منى ياخى بووى ئازاد و نموونه ي
پيلانگيران تووشى (نوستالوژيه كى) سه ير ها تم، چو ن؟ كه وه
پرسيار له خو ما، بو چ به خت پشتى تى كردووم و نه يه يشت زيانى
ئاسووده گى بناسم، مرو فيكى زور ته واو نه بووم گه وره م، به لام له
دوايدا زانيم كه هيشتا كات له ده ست نه چوو. به لى ئه وسا
وه ختى ها ت. كه منى يه كه مى ياخى و پر گومان له ئه نجامى
زور خواردندا تىچوو و منى دووه م له خه وه لسا و به ده نكيكى
پره وه داواى خورا كى كرد، ته بايه كى به رين و مهن د، هيوايه كى
پر له ئاره زووى ئاسايش كه له يه كبوونى كى ته واوه وه هه لقولا
بى، دلنيايه كى شادى به خشى كه حكومه تى وه ليعه هد و وه صى
خالوى (پيكه وه هه لده ستن و داده نيشنه وه). حكومه تى كى چا كه
و دانايه و ره وش به رزه وه ك ئيمه مانان، هه ستى شادمانيه كى
ئه وتومان پيده به خشى كه هه ژار و داخ له دل ه كان نايزانن،
نه ئه و خو په رستانه شه كه له مرو فايه تيدا نا ته واون. من ته نيا
ئىستا گه يشتوومه ته ته واويى گه وره م. ئا ئه مه منم دوا زيندانى
له م ولا ته گه شاوه و به وه فايه دا، دوا خالى ره شى به پرووى سپى
حكومه تى وه لعه هد و وه صى خالويه وه! تا كه قه لى كه به

ره شایى باله كانیه وه ره ننگه كانى په لكه زېړینه ی قهواره مان وهك دهوله تيك پيس ده كات. ته نیا له بهر خاترى منه كه پؤلیس ماوه و قازى و كارگېړانى زیندان بهرې نه كراون و زیندانه چۆله كان نه كراونه ته باخچه ی ساوايان. به هوؤ منه وه گه ورم تۆیش ناچار كراویت له م شوینه ناخۆشه دا بمینیته وه له برى نه وه ی روو بكه یته پاوانان و بده یته قولایىكى ماسى گرته وه یا تفه نگیكى راو و ئهم بهرگه نا هه مواره فرې بده یت. جا ئاشكرای ده كه م گه ورم كه ئیوه بردتانه وه و پؤلیس ئهركى خوؤ به ته واوی ئه نجام داوه. دوا كه سئ كه حكومه تی به لاوه باش نه بوو وا چه كى فرېداوه و هیچی ناوئیت نه وه نه بئ به زووترین كات بگاته وه ده سته ی ئه و هاو نیشتمانیا نه ی ستایشی وه لیعه هد و وه صى خالوؤ ده كهن. بو یه كه مین جار له میژووی جیهاندا ئامانجى هه ره به رزی یاسا له دهوله تدا به ته واوی و به هه موو مانای وشه كه وه دئته دى. ئه مه یش دواكوؤسپ، كه منم، وا هه ره س دئنى. ئهم روژه بوؤ هه یه بكرئیت به جه ژئىكى مه زن له ژيانتدا، گه ورم ئه مه روژی سهركه وتنى كوٹاییه، نه وه ی به دريژایى ته مه نت بوؤ تيكؤشاویت و هه ر بوؤ نه وه یش هه لېژېرداویت، ئیمړوكه ئهم كاغه زه ت بوؤ ئیمزا ده كه م، له پاش ده سال هه ول و كوؤشى بابدووت بوؤ ئیمزا كړدى، به مه شدا من ئازاد ده كړم و ده بم به لایه نگرى حكومه ت. له مه ش زیاتر نامه یه كى كراوه ده نووسم بوؤ وه لیعه هد و وه صى خالوؤ. نامه یه كه نه وپه رى ملكه چى نیشاندات و پراوپرى بئت له به لگه ی رېژلېنان و خوؤشه ویستى. نامه یئ كه هه رگیز وئینه ی نه نووسرابئت.

سەرۆكى پۇلىس:

وتت كه هز به پول كۆكردنه وه ده كهيت؟

زيندانى (له خافله تيدا)

به لى، بۆچى ده گه پىته وه سەر ئەم باسه گه وهره م؟

سەرۆكى پۇلىس:

له گه ل هه موو شتيكه وه باش بىرى لىيكه ره وه، ئىستا تۆ به راستىي ده ته وى جىمان به يلىت؟ تۆ ده توانى جاريكى تريش بىر بكه يته وه و بىيته وه سهرخوت. ههروهك ده لىن په له كردن كارى شه يتانه. ئەگەر ئەوه پىكهات ئەوا له توانامانا ده بىت كارى كۆكردنه وهى پولى پۆسته ت بۆ ئاسان بكه ين. نه فه رى هه والگريمان له زۆر له ولاته نايابه كانى جيهاندا هه ن راپۆرقمان بۆ ده نىرن. ده توانين پول له كانيان كۆبكه ينه وه و بىانده ين به تۆ. بۆ ئەلبوو مه كه ت. له ده ره وهى به نديخانه دا په يدا كردنى پولى باش شتيكى سانا نيه.

(پۇلىسى دىته ژووره وه)

پۇلىس:

عه ريفه كه گه راوه ته وه.

سەرۆكى پۇلىس:

با بىته ژووره وه.

(عه ريف دىته ژووره وه. تىكچه قيوه. رووى سوور بۆته وه. سمىلى دوو به قه د سمىله كانىتر درىژه. ده شەلى و پاسه وانكه يارمه تى ده دات. چاويكى ئاوساوه له به رده م وىنه كانى وه ليعه هد و وه صى خالۆى دا ئاماده راده وه ستى. له پاشانا له سه ر سكه مليه كه وه داده نيشى. مشه مپايه كى بارانى له به ره و و شه بقه يه كى سه وزى له سه رايه).

سەرۆكى پۇلىس:

باشە، ەرىف سەركە وتوويت؟ ئەمە دىمەنت بۆ ئاوايە؟ چى
بوو؟ ەرىف (دە ئالڭىنى).

سەرۆكى پۇلىس:

ھىچ كۆيىكت دەيەش؟
ەرىف (سەرى بۆ دەلە قىنى و دەسروكەيى دەردىنى و دەيخاتە
سەرچاۋە ئاوساۋەكەيەۋە. سەرۆكى پۇلىس ئاماژە بۆ پۇلىسەكە دەكات
بچىتە دەرەۋە).

سەرۆكى پۇلىس:

دەتوانىت ئىستا قسە بكەيت.

ەرىف:

لىيان دام، كاتى وىستم بۆ ھاندان دروشمىكى دژى مىرى
بەرزكە مەۋە.

سەرۆكى پۇلىس:

جا كى لىدايت، ناچىتە مىشكەۋە كە..

ەرىف:

بەلى گەلى دلسۆز لىدام.

سەرۆكى پۇلىس (بە گرژىيەۋە):

ئەمەم لەبەرچاۋا بوو.

زىندانى:

دېتت گەۋرەم؟ ھەموو شتىك بۆچۈنەكەى من دەچەسپىن.

سەرۆكى پۇلىس (بە تورەيىيەۋە):

سەخلەتھان مەكە، ئەى ەرىف بەدرىژى بۆم باس بكە!

عه ريف:

كه فهرمانى ئيوهم وه رگرت گه ورهم، ده سته جى كه و قهه
جيه جى كرنه وه. له پيشدا ده سته جى كه ئه فه نديانهم وه رگرت،
هه رچه نده هه زيش به م جوړه به رگانه ناكم. بو سه رليشيواندن
شه بقه يه كى سه وزيشم له سه رنا و مشه ممايه كى بارانم كرده بهر، له
پاشدان رووم كرده شه قامه كه وه، بو ماوه يه كه له به رده م مه كته بى
پيوهر و سه نكه كانا ويستم و به شيويه كى هانده رانه وه جوولامه وه،
به لام كه س خوئ تينه گه ياندم بوئه رووم كرده گوړه پانه كه وه و
زمانم له په يكه رى وه ليعه هد و وه صى خالوئا ده رهينا (هه لده سى
و داده نيشته وه) به لام ئه وه يش سه رنجى هيج كه سيكى رانه كيشا،
هه روه كه خوئ ده يزاني گه ورهم، هه موو هه ر به په له ن. له
گوړه پانه كه وه دوور كه و قهه وه و له به رده م يه كه له دوكانه كانى
بيردها سه رهم گرت. سه ريكي ده وروبه رى خوّمم كرد و جگه له
هوانيشتماني ئاسايى كه سى ترم نه ده دى، ئه وانى مووچه كانيان
له پله ي سى و يا سى و هه شته مينه. بى زياد و كه م، بيرم كرده وه،
ده رفه تيكي هه مواره. ريزه كه ده بزووت منيش به دريژايى كات
بيرم ده كرده وه چوّن ده ست پييكه م، به لام گه يشتمه ئه نجاميكه وه
كه سه رهم هات به فروشياره كه م وت: ”دوو قاپى بچووك بيره..
له بيرى ميرى“ به لام كابرا لىمى پرسى ”بيره ي ئاسايى يان
بيره ي رهش“ نازانم ئايا له مه به سته كه م گه يشتبوو، به تاييه تى
وا پنده چوو باش تينه گات يا نه يه وئ تيبگات“ ليره دا روونتر
وه رامم دايه وه ”هه ركاميكيان له هه موو بارى كدا كشتوكالمان
رووه وه خراپى ده پروات. ئه وه ي نه دزيت به مووچه كه ي نازيت“.
ئه نجا ئه وانى له ويدا ويستابوون لىم نزيك بوونه وه و يه كيكيان

لئی پرسیم گەر مه به ستم واقعی خۆمان نه بووبی، چونکه ئه و مووچه خۆری میرییه و ریگه به کهس نادات بوختانی پێوه بکات. ئه و ساکه هیچ شتیکم له جیگه ی خۆیدا نه هیشت، هی شم برده سهر پهروه رده کردنی ئاژهل و بازرگانی و ده ره وه مان و که می کیش پۆلیس و به تایبه تی به شه نه یینییه که ی. لیره دا گه نجیکی شه بقه به سهر ده رکه وتوو هاواری کرد، ”تو ئه م شتانه به پۆلیسی خۆمانه وه ده لییت؟ باسی پۆلیس نه که ییت. ئه گەر ئاوا بپروات له دواییدا له دژی سوپایش خه لک هانده ده ییت و داوای که مکرده وه ی خزمه تی سهر بازی یا داوای هه لگرتنیشی ده که ییت. من له پاییزدا ده چمه سهر بازی. ”له م ساته دا ئافره تی به ره و روومانا هاتو قیژاندى: ده بینن، پۆلیسی به دل نییه من له حه فته ی رابردوودا عه رز و حالیکمدا تا بین مالمان بپشکنن که چی ئه م ناکه سه به م شیویه چه نه لیده دات. له پاش مالپشکنیندا کارساناتره و خه لک ئاسووده تر ده بن و به بی مال پشکنین ژیان تامی نییه. ”زانیم کار له کار ترازاو، به لام خۆت ده مناسیت گه وره م من له منالییه وه خزمه تی پۆلیس ده که م. ئه رکی هانده ر به لای منه وه زۆر پیرۆزه هه رچه ند فه رمانیکی سه خته و ههروهک وتم به رگی ئه فه ندییانه نه خۆشم ده کات. به و جوړه ئه وه ی پێویست بوو به بی ترس گوتم: له پێشه وه له باره ی باجه وه له پاشدا نه خۆشخانه و له دواییدا سه باره ت به وه لیعه هد و (هه لده ستی) و وه صی خالویه وه. ”تو ئه ئاویت؟ فه رمانه و خۆشه و یسته کا مان به دناو ده که ییت؟! تیکرا هاواریان کرد و سه رو پۆته لاکیان داپلۆسیم.

زیندانی:

برافۆ ئه ی نه ته وه ی ئازا!

عەرىف:

گەورەم سەرۆك، جەنابت تىدەگەيت كە دايانپلۆسىم دوو ھەستى
دژ بەيەك دايانگرتىم. ھەستىكى خەمگىنى و ھەستىكى شادمانى.
خەمباربووم چونكە نەمتوانى فەرمانى سەرۆكى گەورەم جىيەجى
بكەم. من ھىچ كەسىكم بۆ ھان نەدرا. جا ھىچ كەس نىيە
بتوانرئىت دەسگىر بكرئىت. شادمانىيەكەيش لەمەدا بوو كە رىزلىنان
و خوشەويستى گەل بۆ مىرى و خودى (ھەلدەسى) ۋەلىعەھد و
ۋەسى خالۆيەۋە. بەھىز و تىكرايى بوون. بەلگەش بۆ ئەمە ۋا بە
چاومەۋەيە گەورەم.

زىندانى: ”ۋەك بۆخۆى دەدوئىت و بەگەرمىيەۋە“:

ۋلا تىكى ناياب خەلكىكى مەردانە!

سەرۆكى پۆلىس:

شلەى بۆرىك بەكار بىنە.

زىندانى:

ئەى سەرۆكى گەورە، چىرۆكى عەرىفەكە بىرپارەكەى منى ئىجگار
چەسپاند، ھەز دەكەم بىروباۋەرە كۆنەكانم فرىدەم كە ئىستا
بىزىيان لىدەكەمەۋە. من بەبى سىودوو بىروانامەى دىلسۆزىى ۋاژۆ
دەكەم. تەكايە ۋىنەيەكىم بدەرى لىگەل قەلەم و مەرەكەبا.

سەرۆكى پۆلىس:

كەۋاتە بىرپارىكە لىۋەى پاشگەز نابىتەۋە؟

زىندانى:

ھىچ شىتەك ناتوانىت پەشىمانم بىكاتەۋە. ئەم بالەخانەيە جى
دىلم كە ئەۋ ھەموو يادگارە بەيەكەۋەمان دەبەسىتەۋە. من
دەسبەجى روو دەكەمە ھاۋكارىى و پەيۋەندىى پىكردنەۋە. بىنە

با ئیمزای کهین!

سه روکی پۆلیس:

که وابوو واز له پووله کان دینیت؟

زیندانی:

ئه نجا پوول چیه؟ به تاییه تی کاتی که خزمه تکردن لای وه لیه هه
(هه لده سی) و وه سی خالی چاوه پروامه. له به رامبه ر گیانی
خزمه تکردنا هیچ شتی به لای پوول کۆکه ره وه بایه خیکی نییه.
ئه لبووم چ نرخیکی ده مینی ئه گهر بتوانم له ههستی شادمانی
دسۆزییدا بتویمه وه که بۆ یه کهمین جار له ژیاغدا دهیناسم
به تاییه تی له پاش ئه وه ماوه تاریکه یه ی هه له شه ییدا؟

سه روکی پۆلیس:

باشه چیت له سه ری نارۆم، ئه مه کاغه ز و قه له م و مه ره که ب خۆتان
ئه مه تان ویست (که لوپه لی نووسین به تووره ییه وه له به رده ستی
به ندیه که دا داده نییت).

زیندانی:

ئۆخه ی!

(ئیمزای ده کات. سه روکی پۆلیس کاغه زه که وه رده گریت، فووی پیا دا ده کات و
هیشکی ده کاته وه. ئه نجا زیله که لیده دات. پۆلیسه که دیته ژوور ره وه).

سه روکی پۆلیس:

شتوومه که کانی بۆ ئاماده بکه ن. (بۆ به ندیه که) نائومی دت کردم.
وامده زانی تۆ له مه نه به زتریت و به م شیوه یه کۆل نادهیت. له
ماوه ی..

(پۆلیسه که شتوومه کی چه پسه که ئاماده ده کات. پالتویه کی به رین، ده مامکیک
و نارنجوکیکه).

سەرۆكى پۇلىس:

ھەقى خۆتە ھۆ كاڭ ئەو شتانەى لەكاتى گرتتە لەلات
دۆزرا بونەو ەىيانبەتەو.

زىندانى:

تارمايى رابردوو. (پالتۆى پىلانگىر لە پۇلىسەكە وەردەگرى و
دەيخاتە سەر باسكىيەو. دەمامكەكە لەگىرفانىا دەشارىتەو
و نارنجۆكەكە دەداتەو بە پۇلىسەكە). نە. ئەم شتەيانم ناو.
بۆ ھەمىشە لە كۆلى ئەم جۆرە شتانە بوومەتەو. گەورەم
سەرۆك ناتەوئىت ئەم نارنجۆكە وەربگىرت وەك يادگارنىكى
ئەو ساتە ھاوبەشانەمانەو! دەبىتە شايدى بۆ سەرکەوتنى
باوكايەتتەو بەسەرمندا. ئەمە لە پاشماوۋى دوابەندىيە، ھەرەھا
دەمامكەكەيش (دەمامكەكە لە باخەليا دەردىنى).

سەرۆكى پۇلىس:

ئارەزووى خۆتە (بى باكانە نارنجۆك و دەمامكەكە لە ھەپسەكە
وەردەگرىت و دەيانخاتە لاو).

زىندانى:

بە گەرمىى پىرۆزبايىت لىدەكەم گەورەم. دوا پىلانگىر وا مرد و
نىشتەمانىيەكى دىلسۆزى تازە لەدايك بوو! ئەگەر لەجى تۆ دەبووم
فەرمانم دەدا تۆپى ھاوەن بتەقېنن و سى رۆژ مۆلەتم دەدا بە
پىاوەكانم! لەم كاتەو ئەوان ھىچ كاريكى گىرنگىيان نامىنى.
بەدوعا و سوپاس بۆ ھەموو شتەك.

سەرۆكى پۇلىس:

شايانى نىيە.

(ھەپسەكە تەوقە دەكات لەگەل سەرۆكى پۇلىس و ەرىف و پۇلىسەكەداو)

دەپرات. پۆلىسەكە سلاۋ وەردەگىت و دەچىتە دەرەۋە. سەرۆك دەمىنئىتەۋە لە
 شەقامەكەدا ھاۋارىيىكى تىژ لە بەندىيەكەۋە بەرز دەبىتەۋە).
 زىندانى (دەنگى لە پەنجەرەكەۋە دەگاتە گوئى):
 بژىت وەلىعەھد وەصى خالۋى!!
 سەرۆكى پۆلىس: (بەدەستەكانى روۋى خۆى دەپۆشىت و دەبۈورىتەۋە).
 خوايە. خوايە..
 عەرىف: (بەدەنگىكى خەۋالۋەۋە):
 بەلكو داۋىكى بۆ بىننەۋە.

(پەردە)

بەشى دووھەم

(رووداوھەكان لەمالى عەریفەكەدا بەدى دىن. وینەى وەلیعەھد و وەصى خالۆى بە دیوارا ھەلواسراون، ھەرۋەھایش وینەى كابرە و ژنەكەى لە بەرگى بۆكىنیدا، دەرگا و پەنجەرەىكە دوو كورسى و مېزىك. مانىكانى بەرگە پۆلىسىيەكەى عەریفى پىداداكرەو، كە چەند نیشانەىكەى بە بەرۆكەوھىيە. پەردەىكەى جل دامالین كە لە ژىریا جووتە جزمەى ديارە. مەركانىكى گول یا دارخورمايەكەى بچووك. مېزىكى بچكۆلانە چەند سەنگىكى مەشقى و وەرزشى بەسەرەوھىيە. ژنى سىخوړەكە سەرۆكى پۆلىسى وەك لە بەشى يەكەمدا بەلام نەختى رووگرژە، پالتۆيەكەى بە كلاوى لەبەردايە. شىركى ھەلگرتووە).

سەرۆكى پۆلىس: (كلاوھەكە چاوەكانى داپۆشيبوون):

روژتان شاد، پياوھەكەتان لە مالهوھىيە؟

ژنى سىخوړەكە:

تا ئېستە نەھاتۆتەوھ.

سەرۆكى پۆلىس:

نەھاتۆتەوھ؟ وەك بىزانم ئېمپرو چانى ھەيە.

ژنەكە:

بەلام ئەو ھەز بە وچان ناكات، گەورەم چ كاريكتان پيەتى؟

(سەرۆكى پۆلىس ھەنگاو دەنيت و لەناوھراستى ژوورەكەدا

رادەوھەستى. كلاوھەكە دادەكەنيت) سەرۆكى گەورە؟!

سەرۆكى پۆلىس:

ھەش. دەنگت بەرز مەكەرەوھ. نەيگوت كەى دەگەرپتەوھ؟

ژنەكە:

نەخىر. بۆھاندانى خەلك چۆتە شار، كى دەزانى تاكەى بەردەوام

دەپيت.

سەرۆكى پۆلىس:

تکايه خوٲان سه خلهٲ مه کهن. ده بېنم جل ده دوريت.

ژنه که: (به شه رمه زارييه وه جله که ده شارپته وه):

هيچ نيه نه مه شه ريتي پانتوٲلى ميٲده که مه. به رگي نه فه نديانه
زور ناره هه تي ده کات. بوٲه هه ميشه هه ز ده کات شتيکي لايٲت
به رگي سه ربازي بيٲته وه ياد ته نانهٲ نه گهر له ژپره وهش بووه.
(له ناکاوا شيوه ي دواندنه که ي ده گوٲيٲ و ده پارپته وه) سه روکي

گه وره م!

سەرۆكى پۆلىس: (چاو به ده وري خوٲدا ده گيٲيٲ):

چي بووه؟

ژنه که:

تکات ليٲده که م له م کاره يدا بييه خشيت..

سەرۆكى پۆلىس:

له به رچي؟

ژنه که:

که س نايزانى چه ند کلوٲ و قوربه سه ر بووه له وه ته ي نه م
به رگانه ي پوشيوه! نه و به بى جلى سه ربازييه وه ناژيت. وه ک گول
ژاکاوه.

سەرۆكى پۆلىس:

هيچ چارمان نيه خانم. هاندان هه ميشه به به رگي نه فه نديانه وه
ده يٲت.

ژنه که:

باشه نه ي ناتوانيت هيچ نه بى به شه بقه ي ياساييه وه نه وه
بکات؟ نه وسا ده رده که وى نه ختى سووکت ده يٲت.

سەرۆكى پۇلىس:

نە. شەبقە خەلكى لى بە ئاگا دىنى.

ژنەكە (بەدان پىنانىكەو):

بەلى لە راستىدا زۆر لەمىژە هىچ كەسىك نەگىراو. لەبەردەم
ئىوهدان سەرۆكى گەورە ئەو دەرخات، بەلام لە مالمەو لى
بوو تە بارىكى گران و ژيانى پى تال كىردووين. جا گرتنى
تاكەكەسىك بارى ئەو چاك دەكاتەو.

سەرۆكى پۇلىس (بەشپەيەكى رەوانىزىيەو):

هىچ گرتىك بەبى ھاندان نابىت.

ژنەكە (بە خەمىكى زۆرەو):

وام لىھاتوو بەمەيش پىروا نەكەم.

سەرۆكى پۇلىس:

كەسى نانسىت بۆ ئەو دەس بدات؟

ژنەكە:

هىچ كەس. خەلك ھەموو ملكەچن و بەرادەيەك دەترسىن
شەيتان ھەسوودىمان پى بات. تەنانەت ئەگەر يەككىك ببوايە بە
مىردەكەم دەگوت، تا خۆى ماندوو نەكات. بە ھەرحال ھەمىشە
ھەر دەپرسىت.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەى دراوسىكان؟ ياخود خزمىكى دوور؟

ژنەكە:

گشتيان لەسەر رىگەى راستدان. پىرەمىردى لە شەقامەكانا ھەبوو
گلەيى ھەبوو، بەلام لەمىرى نا بەلكو لە نەخوشىيەكەيەو.
ئەویش بەھۆى خۇپاراستنەو مرد.

سەرۆکی پۆلیس:

ئا، کار ئه ئاوايه هيمنی له هه موو شوینیکدا بیده نگیی له هه موو
لايه كه وه چوون میرده كه تت ناسی؟

ژنه كه:

ئهمه چیرۆکیکی کۆنه. ئهم ناوی منی دابوو، منیش ناوی ئهم.
به مجۆره يه كترمان ناسی.

سەرۆکی پۆلیس:

منالان هه ن؟

ژنه كه:

دوان. چه پسم كردوون. ده رگایان لیكه مه وه؟

سەرۆکی پۆلیس:

خۆت ناره حهت مه كه، ته نیا ویستم میرده كهت ببینم.

ژنه كه:

له وانیه گه رابیته وه، ئهم هه میشه به سه ر پیپیلکانه کانه وه گوئ
راده گریت. وا ده چم سهیر ده كه م (ده چیته ده ره وه. دهنگی ههنگاوی
بئ هه ست له سه ر پیپیلکانه کانه وه، په نجه ره یه ك ده کریته وه و
عه ریفه كه به بهرگی ئه فه ندیانه وه دیته ژووره وه. مشه ممای بارانی
له به رایه و شه بقه بچكۆله سه وزه كه ی له ده ستایه “.

عه ریف:

سەرۆکی گه وه، له مالی منا! ئای چ شه ره فیكه!

سەرۆکی پۆلیس:

هه شش.. من به شیوه یه کی تایبه تی ها توومه ته ئیره وه. دوا یی باسی
ئهمه ده كه یین. بو له ده رگاوه نایه یته ژووره وه؟

عەرىف:

بەسەربانەكەدا ھاتم گوتىم نەبادا شىتىكى ناپرەوا ھەبى. بەھەرھال
دەبوو بگەراپامەو ھەبۇيە ويستم بەسەرباندا بىمەو، بەلكو شىتەك
رووبىدات، چونكە لە ژىرەو ھەموو شىتى ھىشتا ھەر بەدلى
خۇمانايە.

سەرۆكى پۇلىس:

جا لەويىدا چى روويىدا؟

عەرىف: (قۇلەكانى دەكاتەو):

ھىچ سەرۆكى گەرەم. تەنيا بالندەكان. كوا ژنەكەم؟

سەرۆكى پۇلىس:

چوو لە پىپىلكانەكان وايزانى تۆ لەويى.

عەرىف:

ئەم ھەمىشە لە پەيژەكەو ھەبۇيە گوتى دەگرىت. ئىستا رى ھەيە خۆم
بگورم گەرەم؟ مەن بەبى بەرگى ياساى ھەك رووت مە وايە.

سەرۆكى پۇلىس:

بۆت ھەيە ھەركاتىك ويستت جەكانت بۆگرىت. تۆ وايت لەمالى
خۆتا و مۆلەتاشت ھەيە.

عەرىف: (لە پشت پەردەكەو دىتە دەرەو):

بەللى ئىمپرو وچانە، بەلام وام بەيىردا ھات كە دەشىت لەم رۆژەدا
بەختىم يار بىت، بۇيەكا بۆى دەرچووم. سەرلەبەيانى كەمى خەلكم
ھاندا، بەلام ھەرەك جارەن چش. خەلك گشتيان دلتيان.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەگەر ھەموو ئەوانەى لە پۇلىسدا كار دەكەن ھەك تۆ بوونايە
ئەم ياسا نمونەيى و ترسناكەمان بە چاوى خۇمانا نەدەدەى.

ويىستم بلىم بەھۆى تۆۋەنە ئەم ياسايەيەمان ھەيە تۆ شايانى
پلەيەكى بەرزترىت.

عەرىف: (ھەر خەرىكى لەبەركردنى بەرگى ياسايە لە پىشتى پەردەكەۋە).

ھىچ نىيە سەرۆكى گەۋرەم تەنیا ويىستم لەمال دەرچم و ھەۋلىكى
تر بدەمەۋە، مەن خۆم ھەز بەمە دەكەم. (ھەلۆيىستەيەك عەرىف
لە جل گۆرپىن دەيىتەۋە و بە تەۋاۋى بەرگە ياسايەكەيەۋە دىتە
ژوۋرەۋ، بە شىرو بە نىشانەكانىۋە، بە شادومانى باۋىشك دەدات):
ئاي لەم ھەسانەۋەيە، ئىستە ھەست دەكەم كە لەمالەۋەم،
لەكاردا گەپانەۋە و جل گۆرپىن. گەۋرەم تۆ تامى ئەم خۆشەيەت
نەچەشتوۋە. بىۋورن (ھەست دەكات بە ناشىرىنى جوۋلاۋەتەۋە،
ئامادە دەۋەستىت) ئەمە رەۋىشتە بەدەكانى كارى مەدەنىيە.
جلوبەرگى مەدەنى ئادەمىزاد يەكسەر بەرەۋ خراپە دەبات.
سەرۆكى گەۋرەم مەخشە دەبى چاۋدىرىى خۆم بكەم.

سەرۆكى پۇلىس:

گوۋ مەدەرى. ئىمپرو كاروبارى گىرنگىرمان ھەيە. بەھەر بىانوۋەك
بى ژنەكەت دوۋر بىخەرەۋە لەۋانەيە ھەر لەسەر قادىرمەكانا يىت.
ئەۋ ئافىرەتلىكى نەترسە بەلام ھەز دەكەم بەتەنیا بىندوئىنم.

عەرىف:

فەرمانى جەنابتانە گەۋرەم (دەچىتە دەرەۋە خىشەپى ھەنگاۋى
كپ لەسەر پىيلىكانەكانەۋە سەرۆكى پۇلىس پالتوكەي دادەكەنى
و دادەنىشى، چەند ھەنگاۋى عەرىفەكە دىتەۋە). ناردىم كەتيرەي
دژى ئاۋم بۆ بىكرىت.

سەرۆكى پۇلىس:

جا بىانوۋىيەكى باشتىر نەدۆزىيەۋە؟

عەریف:

بیانوو نییە گەورەم، کاتى دواجار لیاندەم پالتۆکەى بارانم در.

سەرۆکى پۆلیس:

باشە رىگاگەى دوورە؟

عەریف:

سێ چارەکە سەعاتى پێدەچێت.

سەرۆکى پۆلیس:

تۆ لەم ھاتنەمدا سەرت سورماو؟

عەریف:

بەلێ گەورەم! سەرۆکى پۆلیس لە مالى من! شۆرشى لەمە زووتر

بەپا دەبێت!

سەرۆکى پۆلیس:

خەوبینى نییە، عەریفى خۆم، بەلام عەریفى ھۆشیار لە ھەر

ساتىکا چاوەروانى شۆرشە. بەلام مەبەسم ئەمە نییە.. تۆ لە

فەرمانى خۆتدا بێ خەوشیت.

عەریف:

ئەرکى سەرشانە گەورەم.

سەرۆکى پۆلیس:

کارى ھوونەبێت لە تەنیا ھەستکردن بە فەرمان زیاترە. (عەریف

ئامادە دەوہەستیت). پێویست ناکات. باشتەرە دانیشیت.

عەریف:

گەر ئارەزوو بفرمەوون ھەز بە نەختى مەشقکردن دەکەم،

ئەگەر سەرۆکى گەورەم ئەوہندە دلنەرم بێت.

سەرۆکی پۆلیس:

مه شقی چی ده کهیت؟

عهریف:

هه میشه لهه کاته دا که له ماله وه ده بم نه ختی بهم سه نگه وه
مه شق ده کهم، یا بهو سپرینگه وه. پئویسته هه ردهم له
جه سته دا ئاماده و لیهاتوو بم. مه شق هیژ ده به خشیّت.
(ماسولکه ی باسکی گرژ ده کات) سەرۆکی گه ورهه ده ته ویت
ده سته بده یت؟

سەرۆکی پۆلیس:

نه خیر لیره وه ده یینم. گهر هه ز ده کهیت مه شق بکه
(عهریف قۆلی لی هه لده کات. سه نگه کان له سه ر میژه
بچوو که که وه هه لده گریت و ده گه ریته وه و شوینه که ی له به ردهم
سەرۆکی پۆلیسدا. زۆر به هۆشیاریی گوێ ده گریت و هه ر تاوه
نا تاویک سه نگه کان بلند ده کات و ده ست به ماسولکه کانێ دا
ده هین، هه تا دلیا بیت که ره ق بوون): زۆر شتی ترم له تۆدا
دۆزیوه ته وه.

عهریف: (به کپنووش برده نه وه):

به لئ ئه ی سەرۆکی گه ورهه!

سەرۆکی پۆلیس:

زانیومه تۆ خاوه نی بیروباوه ریت.

عهریف:

به لئ سەرۆکی گه ورهه!

سەرۆکی پۆلیس:

تۆ ئه گه ر پئویست بیت به رگی مه ده نیی ده که یته به ر

ھەرچەند ھەزىشى پىناكەيت؟

عەرىف:

بەللى سەرۆكى گەورەم. لە پىناوى فەرماندا ھەموو شتە
لەبەردەكەم!

سەرۆكى پۇلىس:

زۆر راستە، يانى تۆ ئارزووھەكانت دەكەيتە قوربانى فەرمانەوھ.
بەلام ئەمە ھىچ نىيە، لە ئەنجامى تاقىکردنەوھەتدا دەمىكە
بۆم دەرکەوتووھەكەوا گور و دلسۆزى و ئامادەيىت زۆر لەو
ئەركانەت زياترن كە بە شىوھەكى نموونەيى ئەنجاميان
دەدەيت، ھەرچەند ئەركى ساناش نين.

عەرىف:

بەللى، سەرۆكى گەورەم!

سەرۆكى پۇلىس:

ئاوا دىيتە بەرچاوم وەك تۆ (ھەرقەل) بيت و خەرىكى
دارپرىنەوھ و ئاوگوپزانەوھە بيت. بىگومان كارى سەخت و
بەسوودن بەلام لە ھەرقەل ناوھەشپنەوھە. ھىزت تيايە ئەى
عەرىف. ھىزى كە لەئەركى ساكاردا تەنيا بەشىكى زۆر كەمى
لى بەكار دەھىزىت. ئەمەيش چونكە تۆ تەنيا پياوئى نيت
فەرمانى خوئى بە دلسۆزى بەجى دىنى و بەس. تۆ بە گيانى
ياسا و ملکہچى گشتىيەوھ گۆش دراويت. تۆ دەرويشى
پۇلىسيت. موبىدى پۇلىسيت. ئەى عەرىف، لەم دوايىھەدا
دیمەنت پەرىشان بووھ.

عەرىف:

خەوم كەم بووھ، گەورەم.

سەرۆکی پۆلیس:

بەم بۆنەیهو، پیم بلی خەو بە چیهو دەبینیت؟

عەریف:

خەو دەبینم. بەلام خەونی بێ جین.

سەرۆکی پۆلیس:

بلی.

عەریف:

خۆشم نازانم لە کوێو دین. هەندێ جار لە خەودا خۆم بە دوان دەبینم.

سەرۆکی پۆلیس:

مەترسە. مەترسە.

عەریف:

یەکیکم بە جلی رەسمی و ئەوێترم بە بەرگی مەدەنییهو. بەیه کەو لە کیلگەیه کی گەرەدا پیاسە دەکەین. بآندەکان دەخوینن، هەوا خۆشە.. ئەوسا هەست دەکەم مەبەستم ئیمە هەردوو کمان، یاخود خۆمەکان، کەوا شتی بەسەر گیانی مروڤدا دیت و لەولایشەو لە دوور، بۆنی گیا و گۆل پەخشە. خۆت دەیزانی، سەرۆکی گەرەم بەهار چۆنە جا ئەوساکە.. لە دەرووندا ئەو گور و ئارەزوو پەنگ دەخواتەو کە یەکیک بگرم. کە مروڤ شتی بگریت، ئەگەر کەرویشکی بوو لە کیلگەدا یاخۆ بآندەیی. کەوابوو سەر دەکەم، واتە هەردوو کمان سەیری دەورو بەری خۆمان دەکەین و بە وردی دەروانین.. بەلام هیچ کەسێ نییه کەسێک نییه لەسەر ئەو زەوییه پەردا دەسگیری بکەین. ئەوساکە خەو بە خراپترین شتانهو دەبینم..

سەرۆكى پۇلىس: (بى ئارامە):

قسە بکە. قسە بکە.

عەریف:

ئەوساکە وا خەو دەیینم کە من خۆم دەستگىر دەکەم. واتا
منى لە بەرگى ياسايدا خۆمى لە بەرگى مەدەنىيدا دەگرم.
ئەوجا لە شلپەى ئارەقەدا خەبەرم دەیتتەو. (گىپرانەو
خەونە کە ئەركىكى سەختە بەسەر عەریفە کەو، لەو ماویدا
مەشق ناکات).

سەرۆكى پۇلىس:

ئەمەى تۆ دەيلىت زۆر خۆشە، خۆش، ئەى عەریف. دواچار
يەككىت گرتى كەى بوو؟

عەریف (بەداختکەو):

سەرۆكى گەورەم ئەمە قسەى بى سەرۇپايە!

سەرۆكى پۇلىس:

ئىستا ئاگات لەو دەيلىم.

عەریف:

بەلى، سەرۆكى گەورەم!

سەرۆكى پۇلىس:

ئابا دەيزانىت كە تۆ لەمەولا هېچ كەسك دەسگىر ناكەيت!

عەریف (سنگە كەى لە دەس بەردەيىتەو):

چۆن سەرۆكى گەورەم چۆن؟

سەرۆكى پۇلىس: (هەلدەسى و لە ژوورە كەدا هاتووچۆ دەكات):

لەمە زياترت پى دەيلىم. هەر ئەمەنا كە تۆ خۆت هېچ
كەسك دەستگىر ناكەيت و بەس، بگرە كۆرەكەشت و

کۆپه زاکه شت و کۆپه زای کۆپه که شت ههروهه ها هیچ که سئ ده سگير ناکهن. تیکرای پۆلیس ده که ویتنه سهر که لووکه ی فاقه وه. بوونی پۆلیس بو چییه؟ بو ئه وه یه ئه وانه ده سگير بکات که دژی رژییم ده وه ستن. جا ئه گهر که س دژ نه بئ؟ ئه گهر له ئه نجامی کرده وه به رزه کانی به رده وامی پۆلیسدا دوا سییه ری هه لکه رانه وه و دژایه تی له ناو هاو نیشتمانیا ندا ره ش کرایه وه و بگهر دوا ناره زایش نه مینئ؟! ئه گهر بیت و به ئیجگاری و هه تا هه تایه خو شه ویستی بو وه لیعه هد (ئاماده راده وه ستن) وه صی خالۆی له نیو دلی جه ما وه ردا چه سپا؟ ئه وکاته پۆلیس چی بو ده مینیتنه وه؟ هه ولما دوا ه سهره نجامی بو ئه م کیشه یه بدۆزمه وه، بو یه فهرمانم پیدایت که وه ک هانده ری خو ت بکو تیتنه ناو ریزه کانی خه لکه وه. به لام وه ک به چاوی خو ت ده بیني دوا هیوا ی رزگار کردن کوزا وه ته وه و کاره که ش ههر به مه وه نه وه ستا که نه مانتوانی تاکه که سیکی ش هانده یین، بگهر تو خو شت لیدانت خوارد چونکه دروشمی دژ به میریت بلا و کرده وه.

عه ریف:

ئه وه ژانیک بوو تپیه ری.

سه روکی پۆلیس:

مه به سم ئه مه نییه کاره که په یوه ند به کیشه ی فراوان تره وه هه یه. له میژ بوو چاوه پروانی ئه م ساته بووم، که ئیستا وا هاتو وه و لی ده ترسم. دوا پیلانگی پرمان وا بروانامه ی دلسۆزی مۆرکرد و دوا ی ده رچوونی له به ندیخانه وه ده ستی به خزمه تکردنی وه لیعه هد و وه صی خالۆی کردو وه. هه ولما دپه شیمانی بکه مه وه، به لینی پوولم پیدایا، به لام بئ سوود بوو. ئایا ده زانیت ئه مه هه مووی

ماناى چىيە؟ ماناى ئەۋەيە ئىمە زىندانى ناياب و جۈانمان
 ھەن پارەيەكى زۆريان تىچۈە، كەسانى ئەۋتۆمان ھەن شارەزان
 و قوربانىيان داۋە، دادگا و دەزگايەكى راپەراندىن و ئارشىفېكىمان
 ھەن كەچى تەنبا تاكە چەپسېكىمان نىيە. تەنانەت كەسېكى
 گومان لىكراۋىشمان نىيە. بگرە شوئىنەۋارىكى تاۋانىش. گەل
 بەشپۈيەكى دېندانەۋ سەختەۋە لايەنڭىرى مىرىى دەكات.

عەرىف:

بەللى سەرۋكى گەۋرەم، ئەمە راستىيە كەيەتى. بە دەستم بۈايە
 ئەستېرەى نىۋەپۆم پېدەبىنن!

سەرۋكى پۇلىس:

كاتى فېيدى ئەم جلانەت نىك بۆتەۋە، ئەۋسا بەتاۋانى
 دەستگىر كەردنى تاكە كەسېكەۋە دەتلىتەۋە، بەلام ئەفسۈس!
 شەۋگار دەبى بناليت و بلوورېنىت. ئەۋساكە نىشانەدرووت بە
 پانتۇلەۋە دادت نادات و تۆ ئىستاكە لە خزمەتدايت خەوت
 كەمە، ئەى لە دۈايىدا چى دەبىت؟ بىركەرەۋە.

عەرىف:

نە. نە!!

سەرۋكى پۇلىس:

با. بە. ئەم جلانەت لېدەسېننەۋە و چاكەتېكى ۋەرزى و
 پانتۇلېكى تەسكت پېدەدەن و فەرمو، رىت ھەيە بە قولايىكى
 راۋەماسى يا تەنڭىكى شكارەۋە بچىتە سەر زى يا بېرۋىتە
 مېرگەكانەۋە. فەرمو تا بىزار دەبىت رابوئىرە! بۆت ھەيە
 كەروپشك و بالندەكان راۋبەكەيت بەلام بېگومان لە ۋەرزى
 پاراستىاندا نەبىت.

عەرىف:

باشە، ئەى ھىچ چارە سەرىيەك نىيە، سەرۆكى گەرەم؟
 سەرۆكى پۆلىس (دەست دەخاتە سەر شانى عەرىفەكەو و بە دەنگىكى
 گەرەم):

وا من ھاتوومەتە لات نەك وەك سەرکردەى پۆلىس ياخود
 سەرۆكى تۆ. لە ساتىكى ئە ئاوا نەگەتدا ئىمە ھەردووكمەن
 تەنيا دوو پۆلىسى ئاسايىن دەستى يارمەتى بۆ يەكتەر درىژ
 دەكەين لە دژى ئەو و پىرانكارىيەى ھەرەشە لەووە دەكات كە
 لە ماوەى ژياندا دروستمان كردوو. وەك دوو برا راويز دەكەين
 بۆ پاراستنى ئەمە ھەمووى (دەسى درىژ دەكات و عەرىفەكە بە
 پەرۆشەو دەىگوشى و بە دەسەكەى تر فرمىسك دەسپىتەو)
 ئىستاش گويىگرە، ئەو ئادەمىزادەى كە بتوانىت ھەموو شتى
 رزگار بكات تۆيت.

عەرىف:

من؟

سەرۆكى پۆلىس:

بەلى تۆ گويىگرە پىت بلىم، پىويستمان بەكىيە؟ بە يەك
 كەبتوانىن بەھۆى ھەر شتىكەو پىت كە بۆنى دوژمنايەتى
 دەولەتى لىوہ پىت ھەپسى بكەين. لە پاش ئەو ھەموو
 تەقەللانىيەى داومانە بۆمان دەرکەوتوو ئەگەر لەسەر
 رىوشوونى ئاسايىدا برۆين ئەم جۆرە كەسەيەمان دەس ناكەوى.
 جا پىويستە خۆمان ئەو كەسە دەستنىشان بكەين، بۆيە من
 تۆم ھەلزاردوو.

عەریف:

چاك تىناگەم سەرۆكى گەورە.

سەرۆكى پۆلىس:

چ شتى تىناگەيت؟

عەریف:

من دەبى چ بگەم؟

سەرۆكى پۆلىس:

ئەو بەكەيت كە تا ئىستا كر دووتە. ھەر شتىك بلىيت كە
دژى مىرى بى لگەل تەنيا جياوازيەكەو كە ئىمە ئەمجارەيان
چاوت لى ناپوشين و ھەپست دەكەين.

عەریف:

من ھەپس دەكەن؟

سەرۆكى پۆلىس:

دلىابە جىيە جىكردى ئەم ئەركەى پىتى دەسپىرم، لەبەر رۆشناىى
رەوشتى پۆلىسدا زۆر لەو بەرزترە، ئەم ھاوئىشتمانىيەو يا
ئەوى تر ھاندەيت و ئەنجا ھەلسى بىگريت. چونكە مەبەس
لەو ھەيان ھەلسانە بە خزمەتتىكى ئاساييەو، كەچى مەبەست لە
ئەركە تازەكەو راپەراندنىكى بەگور و پر لە ھەستى شاعيرانەى
كارىكى تاييەتییە كە تەنيا پۆلىسىكى بەتوانا و لىھاتوو بوى
ھەيە ئەنجامى بدات، يەكئ كە تا ناخى ئىسقانەكانى بەگيانى
پۆلىسىيەو گۆش درايت. مەبەستم ئەمەبوو كە پىتم وت تۆ
مەشخەللىكى ئاگريت. ئاگرى پىشەى پۆلىسى كە تەنانەت لە
نىوان ھەرە چاكەكانىشيانا بەدىى ناكەين. تۆ شتىكت تىدادبى
كە ئەم ھەموو ماوہيە درىژە چاوہروانى كرديت و دەروازەى

راستی نه دۆزییته وه، ئەم په یامه ی ئیستی نه بئ بوتم ئاشکرا
نه کردوه. تو پئویسته بیته عریفه که ی تاوانکه ر.

عریف:

سه روکی گه وره م، من هه میشه من به گشت توانایه کمه وه
سه رم ژان ده کات سه روکی گه وره م.

سه روکی پۆلیس:

گوئ مه ده ری ئیستاش له نوژن جله مه ده نییه کانت له بهر
بکه ره وه.

عریف:

له نوژن؟ بوچ مه به ستیکه وه؟

سه روکی پۆلیس:

ئه ی خو ناشیت به بهرگی یاساییه وه خو ت هاندهیت.

عریف:

چو ئیستی ده ست پیبکه م؟

سه روکی پۆلیس:

بیگومان کامان نییه جله کانت بگوړه و په نجه ره که بکه ره وه.
بو ئه وه ی له شه قامه که وه گوئیان لیبت له په نجه ره که دا
بوسته و هو تافی به دژی وه لیعه هد (پیکه وه ئاماده ده وه ستن)
و وه صی خالویه وه بکیشه. ئەنجا من شیره که م هه لده کیشم و
ده تگرم. ئاوه ها کاره که ئەنجام ده دریت.

عریف:

ئه ی حه زره تی عیسا، ئه ی حه زره تی عیسا. من خو م پۆلیسم!

سه روکی پۆلیس:

له هه موو کاتی زیاتر، به لام له کاتیکدا پۆلیس بیت و

لەبەردەميا واى نيشادەيت كە ھەونىت ئەمە واتاى ئەو ھەيە كە
تۆ بە شىۋەيەكى قوول و بەتام و بەتەوايى پۇلىست. ھەروەھا
تۆ بە جۆرىكى نااسايى پۇلىست و لە ھىچ پۇلىسىكى تر
ناكەيت و ۋەك بە جۆرىكى دووفاق پۇلىسىكى پۇلىسى بىت.
(عەرىفەكە دەروانە پشت پەردەكەو و خۆى دەگۆرپىت و بە دلئەنگىيەو
جلى شارسىتانيەتى لەبەردەكات و دەس دەكاتە گريان. لەسەرووى پەردەكەو
سەرى و لە ژىرىشيەو قەچەكانى ديارن).

سەرۆكى پۇلىس:

ھەر ئىمپرو نەك سەبەى، راپورتىك بۆ ژەنەرال بەرز دەكەمەو،
سەبەينى بەيانى ۋەلىعەھد و ۋەسى خالۆى ئاگادار دەكرىن كەوا
پىلانگىرپىك دۆزراۋەتەو و دەستگىركراۋە. ئەوسا رزگار دەبين.

عەرىف (دوگمەكانى دادەخات):

جا چ ھۆتافى لىدەم باشە؟

سەرۆكى پۇلىس:

بۆ لە شتەكۆنەكان ھىچ ئامادە نىيە؟

عەرىف:

ئەمەيان دەس دەدات: ۋەسى و خالۆى ۋەلىعەھد (ئامادە
دەوەستى) بەرازە؟

سەرۆكى پۇلىس:

نە. ئەمە تەنيا چپە چپە، پىۋىستە جۆئەكە زۆر پىس و سووك
بىت. دەبى ئاشكرا وروون بىت سەد لەسەد بتوانم بتگرم.

عەرىف:

ئەى ئەمەيان دەشىت، بەرازىكى كۆنە؟

سەرۆکی پۆلیس:

ئەمەیان باشتەر. با پەنجەرە کە بکەینەو (پەنجەرە کە دەکەنەو.
یەك.. دوو..

عەریف:

ببۆرن! (بەراکردن لە پەنجەرە کەو دوو دەکەوێتەو و روو
دەکاتە پەردە کەو. بە فلچە یەکی جلکانەو دەگەرێتەو. زۆر
بە ئەسپایی دەکەوێتە خۆل داتەکاندنێ جلە رەسمییە کە یەو
کە بەسەر مانیکانە کەو یە. فلچە یەکی لەلاین دادەنێ و
دەگەرێتەو بۆ پەنجەرە کە. ئیستا دەشی ت! (هەناسە یەکی قوول
هەلدە کیشی).

سەرۆکی پۆلیس:

یەك.. دوو.. سێ.

عەریف (دەلوورین):

وەسی خالۆی وەلیعەھد پیرە بەرازیکە!

سەرۆکی پۆلیس: (شیر هەلدە کیشی و دەنەرین):

بەناوی وەلیعەھد و وەسی خالۆیەو دەتگرم!

ژنی هاندەرە کە (دیتە ژوورەو):

یا ئەللا! دیسانەو دەستی بە هاندان کردەو! دەتوانی

نەختێک بەسایتایەتەو!

سەرۆکی پۆلیس:

کەر بە ئافرەت! ئەمجارەیان بەراستی سەرکەوتوو!

(پەردە)

پەردەى سېھەم

(مەكتەبى سەرۆكى پۆلىس وەك لە پەردەى يەكەمدا. پۆلىسك ئىكلىلى گەلای درەختك هەلدهواسى. ژوورەكە بە بۆنەى هاتنى ژەنەرالەو دەراژىنپتەو. سەرۆكى پۆلىس و هاندەرەكە رووبەرەو دانىشتوون. سەرۆكى پۆلىس لە شوينى خۆيدا و هاندەرەكەيش لەو شوينەى حەپسەكەى پېشووى تاييدا دانىشتبوو).

سەرۆكى پۆلىس:

جاريكى تريش ويستت شيشەكانى پەنجەرەكە بشكىيت و شەقت لە حەرەسەكە هەلدا. ئەمە دووهم جارە.

عەريف:

ماوەيەكە نازانم چيم بەسەر هاتوو، سەرۆكى گەورەم.

سەرۆكى پۆلىس:

هەست بە ونبوونى هيچ شتى ناكەيت؟

عەريف (لە كوندەبەبۆ دەچيت):

نەخىر. سوپاس.

سەرۆكى پۆلىس:

بەلام وام دېتە بەرچاو وەك شتكت ون كردهى. رەنگ بزركاو و بېدەنگيت.

عەريف:

دەشى بۆيە بېت چونكە لە بەنديخانەدام گەورەم.

سەرۆكى پۆلىس:

هەموو رۆژك راپۆرت دەربارەى تۆو دەتيرم بۆ ژەنەرال. لەسايەى تۆو پارەى باشمان وەرگرتوو بۆ فراوانكردنى بيناى حەپسخانەكە و مەشق پېكردنى كادىرى نووى و بەهيزكردنى دەوريبە (عەريفەكە گرژ و مۆنە). ژەنەرال خوى بەتەنگ

تۆوه يه. ده لیت تو ئیجگار ترسناکیت و مایه ی به خته وه ریمان
 بوو که له کاتی خۆیدا تۆم ده ستگیر کرد (عه ریفه که شان
 ده له قینى). ئه وه ی نه تناسى وا تیده گا تو به مه دلخوش نیت.
 زه نه رال ئاگاداری کردووین که ئیمپرو بو ته حقیقه که خو ی لیـره
 ئاماده ده ییت.

عه ریف:

ها..

سه روکی پولیس:

له وانه يه نه ساخ بیت، ئایا باش ده خه ویت؟ ئه ی خه وت چۆنه؟

عه ریف:

زۆر ته واو نییه.

سه روکی پولیس:

ئایا خه و به شتیکه وه ده بینیت؟

عه ریف:

هیچ شتی..ته نیا خه ونی بی مانا نه بی.

سه روکی پولیس:

چ جوړه خه وئیک؟

عه ریف:

له خه ودا خۆم ده بینم له کئیلگه يه کی به ربلاودا ده پۆم.

سه روکی پولیس:

بالنده ش ده خوین؟

عه ریف:

ئهمه له کوپوه ده زانیت. سه روکی گه ورهم!

سەرۆكى پۇلىس:

ئەى باشە بە جلى رەسمى يا بە جلو بەرگى شارستانىيەو
دەرۆيت؟

ەرەيف:

بە جلى باش بۆزلخەو، بە پالتۆ و پانتۆلى تەسكەو.

سەرۆكى پۇلىس:

ئى. چىتر؟

ەرەيف:

دەرۆم و دەروانم درەختىكە. لەسەر لقاكانىيەو سەرۆكى گەورە
هەلىشتوو و پەنير دەخوات.

سەرۆكى پۇلىس:

من دانىشتووم و پەنير دەخۆم؟

ەرەيف:

بەلى، منىش لەبن درەختەكەو دەوەستم و سەرۆك دەمى
دەكاتەو تا بىگىرى، ئەوساكە پەنيرەكە بەسەر زەويدا
بلاودەيىتەو.

سەرۆكى پۇلىس:

تۆيش هەلىدەگىتەو؟

ەرەيف:

نەخىر من حەز لەم جۆرە پەنيرە ناكەم.

سەرۆكى پۇلىس: (بە دلى نىيە):

خەونىكى سەخىفە.

ەرەيف:

بەرستتە سەرۆكى گەورەم؟

سەرۆکی پۆلیس:

هیچ ده خۆیتیهوه؟ (بی ئه وهی چاوه پروانی وه لام بیّت، ده س بو
میزه که دریز ده کات و شووشه یی بیره و په رداخان ده ردینی.
بیره که تیده کات).

عه ریف:

سو پاس (ده خواته وه له ناکاو په رداخه که داده نی). له راستیدا بو
من نه هاتوه وه له گه ل سەرۆکی گه وره مدا بخۆمه وه.

سەرۆکی پۆلیس:

له به رچی؟

عه ریف:

من پیاویکی بووده لّم. سەرۆکی گه وره م ئیستا من کیم؟

سەرۆکی پۆلیس:

ئای له م پرسیاره! تو خۆتیت!

عه ریف:

باشه مانای چیه مروّف خو ی بیّت، سەرۆکی گه وره م؟ من
نازانم ئیستا من کیم؟ پۆلیسم یاخود گیراو؟ جا ئه گه ر پۆلیس
بم ئایا به نده خۆم ئه گه ر به ندرکراویش بم ئایا من خۆم؟
چۆن ده بی من خۆم بم، پۆلیس یاخو گیراو؟

سەرۆکی پۆلیس:

به رله وه ی بتگرم هه موو شتیکم بوّت روونکرده وه، که چی وا
ئیستا له نوژن پییدا دیته وه!

عه ریف:

سەرۆکی گه وره م، ئه وسا که کاره که ئاشکرا بوو، ئه وه سه ره تاکه
بوو، ئه وسا زانیم من کیم. عه ریفیکی پۆلیسی به ریز. له به شی

نەينىدا ھەرچەند كەبووم بە ھاندەر كار رووى لە خەراپى كەرد،
تكا دەكەم زویر نەبیت سەرۆكى گەورەم، بەلام ئىمىرۆ دەبینم
كار بەو دەستى پىكردوو. ئەگەر لەكاتى خۆیدا دەمزانى،
تكام دەكرد يەككى تر بە ھاندانەكە ھەلسى ئەو ھەش بى ھۆ
نىيە.. جلى مەدەنى بەو شىو ھە نارەحەتى كەردبووم، پۆلىس
ھەرگىز نابى بەرگە رەسمىيەكەى داكەنیت.

سەرۆكى پۆلىس:

بەلام لە تەك ئەو ھەشدا ھەرگىز بە يادتا نەدەھات بىزارى
نىشان دەیت. تۆ بە تەواوى ئارەزووى خۆتەو ئىشەكەت كەرد و
لە كاتىكدا كە لە رۆژى پىشوو دانا بوویت.

عەریف:

بۆيەكا دەلیم لەو كاتەدا ھىچ شتێك رووى نەدا، تەنانەت
ھىچ پىشبینىيەكەم نەكرد. لە پاشدان سەرۆكى گەورەم خۆت
ھاتىتە مالى منەو و چەند دەرڤەتێكى نویت بو كەردمەو.
گوتت ئەز (ھەرقەل) ت دىنمەو ياد، ھەرچەند ئەو زۆر كارى
تێكردم، بەلام زۆرىش روون بوو كە من پۆلىسێكى مومتازم،
سەرۆكى گەورە خۆى ڤەرمووى بەندە لەوانى تر زۆر چاكتەم.
نەھامەتیی ئەوساتە دەستى پىكرد كە منت گەرت گەورەم، كە
ژيانى بەندەگى دەستى پىكرد. نەگەتیی لەو ھەدا نىيە پياو
بەند بكریت، بەلام لەو ھەدايە كە ئەو پياو نەك يەككى تر
خۆى بەندىيەكە بىت. ئەمە كارێكە مەروڤ ھەلدەچوینى. لەمە
ھەموویدا ھەموو شتێ وردە وردە ئالۆزا.

سەرۆكى پۆلىس:

بەشێو ھەكى ئاشكرا روونى بكەرەو.

عەریف:

لەسەرەتادا ئەو مەبەستەم لە یادا بوو کە بۆ منت روون
کردبۆوه، سەرۆکی گەورەم، دوایی ناو ناو فیم لێدەهات و
تووشی زەین کویری بووم و ترسام و بە ئەنقەست ئەوهم
دوو پات دەکردەوه، من عەریفم لە بەشی نەینییەوه و تەنانەت
لە بەشە هەرە نەینییە کەیدا و بەلام لە پاشانا.

سەرۆکی پۆلیس:

واتای ”لە پاشانا“ چیه؟

عەریف:

لە پاشانا وازم لە دوو پاتکردنەوه هینا ئەمەیش چونکە لە
واتاکە ی تینە گەیشتم. بەلام سەرۆکی گەورەم لە چ شتیکەوه
ئەو سەری هەلدا. ئەها ویستم بۆم من تەنیا..

سەرۆکی پۆلیس:

تۆ تەنیا چی لە راهی شەیتان؟

عەریف:

یا تەنیا پۆلیس یا تەنیا حەپس، یا ئەمەیان ئەو..

سەرۆکی پۆلیس:

ئایا بەشیوەیهکی پێچەوانەوه کە هیندە ساکارانە نەبێ توانای
تێگەشتنت نییه؟ تۆلە و سزا ئە ئاوا دێنە بەرچاو کاتیک بۆ
کاری پەر لە بەرپرسیاری کەسانیک وەرەگیرین کە خویندنی
بەرزیا نەبێت. ئەگەر ئیستا مۆفیککی ئەنتلیخنسیا لە جیی
تۆدا بوایه..

عەریف:

ویستم بۆم من ئەمە یاخود ئەو یانم، من وا تێدەگەم کە ئەز

ئابىي لەگەل سەرۆكى گەورەمدا بخۆمەو. ئەگەر ھاتوو پۇلىس
بىم ئەوا قەبوول ئاكەم سەرۆكى گەورە لە تەك ھەپسىگدا
بخواتەو، واتا لەگەل خۆما. ئەمەش چونكە لە راستىدا مەن
ھەپسىم.. ئەگەر بىتو ھەپسىش و پىلانگىرەش بىم كە ژەنەرەل
خۆى لىي بترسىت و تەنەت مىرىش، ئەوسا لە توانامدا ئابىي
لەگەل تودا بخۆمەو گەورەم.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەو شىت بوويت؟

عەرىف:

نەخىر، سەرۆكى گەورەم، ئەمە لە وزەى مەندا نىيە، دەتوانىت
بەرمەيت گەورەم؟ ناتوانىت! كەواتە دەبىي لە زىندانى بىم.
ئەمەيش دەم لەدەم زياتر كارم تىدەكات ھەرچەند ھەولمداو
ورە بەرنەدەم، وا ھەست دەكەم ھەر رۆژىك لە زىندانى بەرى
بەكەم دەمكاتە شىتەكى ترسناك، شىتەك كە تا ئىستا بەتەواوەتى
تىي ناگەم.

سەرۆكى پۇلىس:

دەشى تۆ بەراستىي نەخۆش بىت! ئايا ھىچ كاتى گومانەت لە
سىيەكانت نەكردووە؟

عەرىف:

ئەمە مەبەست نىيە، سەرۆكى گەورەم، مەن وەكو جوانەگايى
ساخم و بە چاوى خۆت دىتت چۆن بە ئاسن بلىدكردنەو
مەشقم دەكرد، بەداخەوەش نەتدەتەم كە مەشقى سپرىنگەكانم
دەكرد. مەبەس لىرەدا شىتەكى ترە. ئايا دەزانى گەورەم لە
وہتەى مەنت گرتووە جۆرەھا بىرورپاى نويم تىدا دروست بوو؟

سه رۆکی پۆلیس:

باشتر وایه ئاگات له خۆت بێت.

عهریف:

به لێ ئه گهر ده تزانى گه وره م! بۆ وینه کاتى له رابردوودا
چه ندان جار سواری شه مه نده فەر بووم به تايه تی بیرم
له وه نه کردۆته وه، به لام که مه ردوم له به نديخانه دا ده ییت
و ده که ویتته هه لۆیستیکی ره خنه سازیه و شتی وه بیردینه وه،
هه رچه نده ئه مه له پای بێزاریشه وه بێت، ئایا ده زانی گه وره م
گه یشتوو مه ته چ ئه نجامیکه وه؟

سه رۆکی پۆلیس:

من چۆن بیزانم! راسته وخۆ بیلێ.

عهریف:

هیلى ئاسنى خراپمان هه یه.

سه رۆکی پۆلیس:

تۆ ئاگات له خۆته چى ده ئییت؟ وریابه له م ساته وه هه موو
وشه یه کت ده نووسمه وه.

عهریف:

بنووسه وه گه وره م، کاسه وا لێی ده رژیته وه و مروف توانای
بێده نگ بوونی نییه. با هه وونه یه کی تر وه رېگرین. رۆشنییری
و هونه ر، گه وره م پیم بلێ له به رچی ئه وه هونه رمه نده
به سه زمانه مان راوه دووناو ماندوو مان کردن.

سه رۆکی پۆلیس (به خیرایی ده نووسن):

هیواش قسه بکه. دوو وشه که ی دوایی چى بوون؟

عەرىف:

ھونەرماندە بەسەزمانەكان.

سەرۆكى پۇلىس:

چۇن چىتر؟ (چاۋەكانى ھەلدەپرىت و دەست لە نووسىن ھەلدەگرىت): نەخىر مومكىن نىيە. بەناۋى ئەو خزمەتە درىژمانەو، تۆبىخو بەراستى تۆ ئە ئاۋا بىردەكەتەو؟ ۋەك ئىستى وت؟ ئەو ھەموو سالە دووردرىژمانەى بەيەكەو ەكارکردنمان كە ھەموو شتى بە باشى دەچوون بەپىو، كەچى ئىستا ئەم جوړە شتانە دەلىت.. ئايا بەراستى وا تىدەگەيت بارودۇخى ولات ئەوئەندە خراپە؟ جارېكى دىكەش بىرېكەرەو.

عەرىف:

ھىچ شتىك نىيە بىتە ھۆى دووبارە بىرکردنەو، لە پەنجەرەى زىندانەكەمەو، ئەگەر نوپنەكانم بخزىنم و سەتەكەى سەرەققوت بخەمە سەرەو پوانەكان دەبىزىن، بۆ پوانەكان ئىستا دروینەكەرەكان دىن. كاتى تىيان دەروانم تەنيا يەك شت بەدى ناكەم. سەرۆكى گەرەم ئەگەر دەموچاۋە گرژەكانىانت دەبىنن لەگەل ئەو بىزارىيە تىكرابىيەى لە روياندا نەخشاۋە!

سەرۆكى پۇلىس:

بەلام ئەمە رابەكى تايبەتى خۆتە! جا ئەو بۆچوونانەى ئەم رايە رىيان بۆخۇش دەكات دلسۆزانەن يا نە، ئەوا ئارەزوۋى خودى ۋەك رىيازىك لەخۆيەو بە پىچەوانەى بەرنامەى ئىمەوئە! پىويستە سزات بەدەم چونكە ھىچ بىزارىيەكت باس نەكردوۋە. جگە لەوھىش خۆت دەيزانىت كە ياساى بەندىخانە رىگەى لە پەنجەرە رۋانىنەو نادات.

عەریف:

بەلام ئەم یاسایە بەسەر ئەوەوە راھى ناکریت کە بەرھەلستی دەسەلات دەکات، سەرۆکی گەورەم. ئەم جوۆرە کەسە رێگە بەخوێ نادات کە سەرپێچییەکی بچووکی دیکەى ئە ئاواش بکات. بگرە بە پێچەوانەو ئەوە بە ئەرکێکی بچووک و جوۆرێک لە تەواوکەری ئەرکە سەرەکییەکەو دەزانیت، جگە لەو متمانەیش کە لەوەوە دروست دەییت. من ئەوەم بەسە کە لە پەنجەرەکەو دەروانم چونکە دیمەنى کوورەى سووتاندنى لاشەکان لە پشت گردەکەو پالم پێوە دەنیت و بو بێرکردنەو.. ئەمە سوود وەرگرتن نییە.

سەرۆکی پۆلیس:

تۆ ئەوە پەسەند دەکەیت کە خوانەناسەکان مافی ئەوەیان نەبێ هەرچییەکیان دەوێت بە لاشەکانیان بیکەن؟ تۆ دژی لیبوردنى ئایینیت و لە هەمانکاتیشدا دەوێت رەخنە لە کردارەکانى دەولەتا بگریت لە بەشەکانى تردا.

عەریف:

مردوووەکان بەلگەیه کی زیندوو نین و تەنانەت ئەگەر لە پەنجەرەکەیشەو تەماشای ئەکەم ئەوا لەسەر دیوارەکانى زیندانەکەمدا چەندین نووسینى هەلکەنراون، ئادەمیزاد لە بەندیخانەدا بێ ئیشە بۆیە دەیانخوێنتەو. ئەگەر بە وردی بیریان لێ بکاتەو ئەوا دەبینى کە هەرگیز بێ مانا نین.

سەرۆکی پۆلیس:

چ نووسینى بو نەوونە؟

عەرىف:

”بروخىت زۆدارى“ گەورەم.

سەرۆكى پۆلىس:

بەسە! كەواتە كارەكە ئە ئاوايە؟ توۆ ئەمەندە پىت لى
هەلبرىو! بىگومان وەلىعەھد (بەرزە پى دەوەستى) و وەسى
خالۆى (عەرىف ھەر دانىشتوو) گەوجن، ھا؟

عەرىف (بە پەرۆشەو):

بەللى سەرۆكى گەورەم.

سەرۆكى پۆلىس:

وەلىعەھدىش تەنيا شىرەخۆرەيەكى پاشۆل بەمىزە!

عەرىف:

بەللى سەرۆكى گەورەم.

سەرۆكى پۆلىس لەمەراقانا وەختا بخنكىت:

ئۆف!؟

(پۆلىسەكە بە درىژايى كات لە ژوورەكەدا ھاتووچۆ دەكات، بەلام بەشېوہيەك
گفتوگۆكە ناوہستىتى. چەند چلەدارىكى ھەلگرتووہ و ئىكلىلەكان ھەلدەواسى و
بزر دەبىت. ئەم كىردارانە بە جۆرى ئەنجام دەدات سەرنجى كەس راناكىشىت.
ئىستا دىتە ژوورەو).

پۆلىس:

ژەنەرال گەيشتەجى.

(سەرۆك بەراكردنى قاپەكە دەشارىتەوہ و خۆى رىك دەخاتەوہ. دواى
ماوہيەكى كورت پىلانگىپر و زىندانى پىشوو بە بەرگى ياوہرەوہ دىتە ژوورەوہ،
بى رىشە بەلام جووتە سىملىكى پۆلىسيانەى بەرداوہتەوہ. بەشېوہيەكى ئامادە
دەوہستىت، رووى لە جەماوہرەكەيە و لايەكى رووى لەو دەرگايەيە كە ژەنەرال

لېۋەيدا دېتە ژوورەۋە. سەرۆكى پۇلىس و پۇلىسەكەش ئامادە وېستان. ژەنەرال دېتە ژوورەۋە، بەشپۇەيەكى لېھاتوو بە پەرەموۋچ خۇي رازاندۇتەۋە، بېگومان جوۋتە سىمپلىكى بەرداۋەتەۋە. لە عەرىفەكەۋە نىزىك دەبىتەۋە و لەبەردەميا دەۋەستى و تېۋەي رادەمىنى).

ژەنەرال:

كەۋاتە ئەمە ھەۋە..

سەرۆكى پۇلىس:

بەلى ئەمە خۇيەتى.

ژەنەرال:

دېتە بەرچاۋم كە سەرۆك يىت. ئەي پياۋەكانى تىتان دۇزىونەتەۋە؟

سەرۆكى پۇلىس:

تا ئىستانە، بەلام بەردەۋام لەگەلىا خەرىكىن.

ژەنەرال:

ئەمە زۇر خەتەرە. ھىچ تەقەمەنىتان لېنەگرتوۋە؟

سەرۆكى پۇلىس:

تا ئىستانە، بەلام ئومىد بېر نەبوۋىن.

ژەنەرال: (بەردەۋام فىكە دەكات):

كەۋابوۋ لەۋە خەترترە كە تىي گەيشتبووم، فىلبازە. پىلانگىپرى ئاسايى تەنيا چەند كىلۇگرامى ھەلدەگرى. وام دېتەبەرچاۋ كە دەستمان بەسەر كابرايەكى ئاسايىدا نەگرتوۋە. تۆرات چىيە، ئەي مولازم؟

ياۋەر:

بەلى گەۋرەم ژەنەرال ئەگەر ھىچى لا نەدۇزرايىتەۋە ئەمە وا

دەگەيەنئى شتەكە قوولتر شاردر اووتەو.

ژەنەرال:

ئەگەر رى بدەن، ئەى كاكى سەرۆك، ئەمە ياوەرمە ھېندە
لەمىژ نىيە بۆتە راويژكارى تايبەتيم بۆ كاروبارى پىلانگىرەكان،
جموچۆلى دژ بە ميرىى بەگشتى، شارهزا و لىزانين ئەم
مەيدانەيە.

سەرۆكى پۆلىس:

گەرەم! ئەمە چۆن دەبىت؟

ژەنەرال:

كاكى چىت لى قەوماو؟

سەرۆكى پۆلىس:

با جەنابى پاىەبەرزتان لىم ببوورن ئەگەر بويرم بلىم.. بەرپزتان
كەوتوونەتە داوى ھەلەيى يا پىلانئىكەو، گەرەم ئەم مەرۆفە..

ژەنەرال:

بلى!

سەرۆكى پۆلىس:

ئەوئەيە كە نارنجۆكەكەى بە ئىوہ دادا گەرەم!

ژەنەرال:

كى؟

سەرۆكى پۆلىس:

ئەم ياوەرەى ئىستاتان ھەپسەكەى پىشووۋمە..

ژەنەرال:

فەرموو، فەرموو قسەكەت تەواو بكة.

سەرۆكى پۇلىس:

سوئىد دەخۇم كە بە ھەلە نەچووم، من زۆر باش دەيناسم.
دە سالان لاي خۇم ئا لىرەدا و لەسەر ئەم كورسىيە بەند بوو
ھەرگىز نابىت پايەبەرزتان ئەم ياورەتان بىئ!

ژەنەرال:

ئەي تۆ چى دەلىيت، ئەي مولازم؟

ياوەر:

بېگومان كاكى سەرۆك لەسەر ھەقە. من ھەپسى پىشوو
ئەمم، لەراستىدا كە منى ناسىيەو بەجلى ئەفسەرى و بەم
سىللانەو مایەي سەربەرزىيە بو ئەم و نىشانەي زىرەكى و
لىھاتووئى پىشەيەتەي.

سەرۆكى پۇلىس:

بەبى دەم درىژى!

ياوەر:

لە راستىدا بەندە بەندىيەكەي پىشوو كاكى سەرۆك، بەلام
وا ديارە لەبىرى چۆتەو كە من پروانامەي دلسۆزىم بوۆ مۆر
كرد و بەپەللاي كردم (بو سەرۆكى پۇلىس) ژەنەرالى پايەبەرز
ئەمەي ھەمووي دەزانئ.

ژەنەرال:

تكاىە دلىيايت سەرۆك، راستە من ئەمانە چاك دەزانم. وەك
بەچاوى خۆت دەيىنى، من كە پىت دەلىم مولازم پسپورى
كاروبارى نەھىشتنى جموجۆلى تىكدەرانەيە، ئەمە بناخەيەكى
ھەيە.

سەرۆكى پۇلىس:

بەلام ئەم نارنجۆكە.. نارنجۆكەكە ھەروا لە چەكمەجەى
مىژەكەمدايە.

ژەنەرال:

سەرۆكى ئازىزم! ھەموو كەسى رۆژى لە رۆژان نارنجۆكىك بە
يەكى لە ژەنەرالەكانا دادەدات، ئەمە كارىكە لەش پىويستى
پىي ھەيە. جا ئەو كەسە لەو دەدا پەلە بكات باشترە.
من بەش بەحالى خۆم تەواوى بپروام بەم ياوەرە نوپىيەما
بەخشيوە، ئەمەيش بەتەواوى لەبەر ئەو يەكە نارنجۆكى
خۆى ھاويشتوو و كارەكە بەسەرچوو. بەلام ئىستا زۆر كەس
ماون كە تا ئىستەش ئەم پىداويستىيە سروشتىيەيان بەجى
نەگەياندوو. تەكا دەكەم عەدز نەبىت ئەگەر لىت بپرسم، ئايا
جارىك نارنجۆكىكت بە ژەنەرالىك داداوە؟

سەرۆكى پۇلىس:

نە ئەى پاىەبەرز!

ژەنەرال:

دەبينى؟ ھەروەھا منىش ئەو دەم نەكردوو. لەم لاىەنەو
بەوورە بپروايەكى ئەوتۆم بە ياوەرەكەم ھەيەكە بە تۆم نىيە
و بگرە بەخۆيشم نىيە. دلىيات دەكەم گەردەتەوئى بىتە سەرۆك
پۇلىسىكى مەونەيى پىويستە ئەو بەخەيتە پلانى ئىشتەو كە
ئاگادارىيت و نەھىلىت نارنجۆكى بەدەم بەسەرخۆما، بىرت لەمە
كردۆتەو؟

سەرۆكى پۇلىس:

ھەرگىز ژەنەرالى پاىەبەرز.

ژەنەرال:

دېتت؟ بىر كەرھەم گەورەم. خۇدى ژەنەرال مولكى دەۋلەت و
مىرىيە، نە مولكى ئەو كەسەي ئەم پاىيەيە وەرگرتوۋە. بۆيە
ھەر كارىكى ئە ئاۋا تەنانەت ئەگەر لە خۆشمەۋە يېت
دەبىي ۋا بژمىردىت كە دەست درىژكردنە بۆ سەر ئەم پاىيە
سەربازىيەۋە و بەشپۆەيەكى ناراستەۋخۆ بۆ سەر دەۋلەت. جا
كاكى خۆم ئەگەر رۇژىكىان بۆت لوا من بگريت ئەۋا ئەز
ئىمپرو سەرنجت بۆ ئەم كارە رادەكىشم، واتا من كە ئاگادارتان
دەكەمەۋە و تا رادەيەكى ديارىكراۋ زانىارى نەپنى دەدەم بە
سەرۆكى پۆلىسدا، ئەۋە كارىكە حوكمەكەي من سووك دەكات.
ئەمەيش لەبارى خۇپاراستنەۋە دەلىم (سەرۆكى پۆلىس بەرزە پى
دەبىي ۋ ئامادە دەۋەستى). لە بارەي خۇدى ئەم مولازىمەيشەۋە
لەۋە زياترت پى دەلىم، كاكى خۆم ئەم ھىندە لەمىزنىيە لەم
كارەيدا دامەزراۋە. لە ھەلۆيىستىكى تەۋاۋ جىاۋازەۋە بۆمان
ھاتوۋە، ئەمەتا كەۋا گەيەنراۋەتەۋە پلەي ئەفسەرىي، يىگومان
بە خۇپايى نەبوۋە. جا ھىچ نەماۋە ئەۋە نەبىت كە پىرۇزبايى
كۆلنەدانى لى بگريت. كاكى سەرۆك ئەم كارە بۆ ئىمەمانان
بىرە بىرە پىكھاتوۋە، بەلام لاي ئەم خۆشەويىستى مىرى، ۋەك
مىرى لەناكاۋ تەقيۋەتەۋە، خۆشەويىستىكى تەپ وپاك. لەمەش
زياتر ئەۋ خۆشەويىستىيە بۆ ماۋەي چەندان سال بەھۋى
چالاكىي دژ بە مىرىيەۋە كپ كرابوو. جا لە روۋى توانستى
ئىستايەۋە ۋا بزائىم گومانىت نىيە كاكى خۆم ئىمە لەخەلكى تر
باشتر دەزانىن چۆن ئىستا لەدژى ئەم چالاكىيەدا دەجەنگىن.
بەم جۆرەكاتىك رقى خۆتى لىۋە نىشان دەدەيت، گومانم

نييه دەشى تووشى تۆمەتى بەخىلى پى بردنى ساختەوە بيت
بەھۆى پىشكەوتنى ئاوا زوويەوہ.

سەرۆكى پۆلىس:

بە ئاشكرا دەيلىم، ژەنەرالى پايەبەرز.

ژەنەرال:

باشە با واز لەمە بىنين.. من بە ئەنقەست ھىنامە.. دەمزانى
گىرمە و كىشەيەكى سەختم لە پىشە لەگەل ئەمەدا، دوژمنى
وہليعەھد (ئامادە دەوہستى) و وەصى خالۆى. كاكى خۆم،
تۆش دلىا دەبيت كە شتىك ھەيە شايانى لىكۆلىنەوہيە. ئايا
دەتوانىن دەس پىيكەين؟ (شوينى خۆى دەگرىت بە چاوہروانىى
دەسپىكردى لىكۆلىنەوہكە.. جموجۆلى وەك ئەوہى لە پىش
نواندىكى شانۆگەریدا دەبينزىت). كاكى مولازم، نۆرەى تۆيە
قسە بكەيت.

سەرۆكى پۆلىس:

رېگە بەخۆم دەدەم كە بلىم..

ژەنەرال:

ديسانەوہ دەستى پىكردەوہ گەورەم؟ شوورەيىە. نەفرەت كردن
لە لاوانا لە ئەنجامدا ھەر دەبىت كارپكى گومان لىكراو.

ياوەر:

دەترسم تووشى ئائومىدى بىت، ئەى پايەبەرز، بىگومان
ئائومىدى كاكى سەرۆكى پۆلىسيش پىويست بە گوتن ناكات،
كارەكە ساكارە و ئاشكرايشە.

سەرۆكى پۆلىس:

ئە ئاوايى تىدەگەيت، ئەى لاو؟

ژەنەرال:

ههروهه ها منیش وا ده زانم تو زیاد رویش توویت، ئیمه ده زانین به هوی ته له که بازی و ئیجگار زیره کی ئهم تاوانبار وه هیچ به لگه یه کی ماددیمان له دژیدا ده ست نه که وتوو و له بواری چالاکی نه ئینییه وه ته نیا هو تافه که ی له دژی وه لی (هه لده ستی) عه هد و وه صی خالویدا ری گومانه، ئهو هو تافه ی راسته وخو تاوانباری بو ئاشکرا کردین و بووه هوی ده نگی به رزییه وه هاوار کردبئ ئایا ئه وه ی به فسکه گوتوو یه تی ده بئ چهند تو قینه ر بیّت! له گه ل ئه وه شدا تا ئیستا ئه و شتانه مان ده ست نه که وتوون که کرده وه کانی تاوانبارمان به ته واوه تی پئ بناسین. بو وینه ئه و راستیییه ی باسمان کرد و اتا که هیچ ته قه مه نییه کمان لا نه دۆزیوه ته وه که وابوو له سه ر چ بناغه یه که وه ده لیت کاره که ساکاره و ئاشکرایشه؟

یاوه ر:

به راستی له م ساته دا نامه ویت کرداره دوژمنکارییه کانی تاوانبار ئاشکرا بکه م، ئه وانه ی به شیوه یه ک سه رئاوکه وتوون، به لام پر به دل ده ئیم ئه و کارانه به جوړیکی چاک گه ییو له ده روونی که سایه تی تاوانباره که دا هه ن، ته نانه ت ئه گه ر تا ئیسته ش نه بووبن، ئه و به ته واوه تی راستن ههروهه ئه نجامدرابن، ئه مه ش بیگومان ئه گه ر دامان نا، کات له به نه رته دا دابه ش نا کریت بو رابردوو و رانه بردوو. له گو شه ی لیکو ئینه وه دا ئه مه راستیییه کی چه سپاوه و نیشانه یه کی تاوانبار کردنه.

سه روکی پۆلیس:

له گه ل هه موو شتی که وه ریگه ی دوو وشه م پیده ده ییت، ئه ی

ژەنەرالى گەورەم؟

ژەنەرال:

بىگومان فەرموون.

سەرۆكى پۇلىس:

نكوللى لەو ەدا ناكەم ئىمە بەرامبەر تاوانكارىكى ئىجگار ترسناكىن، ھەرچى پرواى وابى كە پۇلىس بىكار بوو ە تەنيا شايسەى خەندەيەكى بەزەيى پىھاتنەوہيە، ئەمە ئەگەر شاينى گرتىش نەبىت. لەگەل ئەمەشدا وام بو دەردەكەوئى كە شىۋازى مولازمى ھاوپىم نەك خودى سەلماننەكانى روالەتى ئەم پرواپىكرنە ناسكەيە، ھەرچەند بە پەلە ھاتۆتە كايەوہ، پروا بەخۆكردن. ئەمە كارىكە لەوانەوہ روو دەدات كە تازە دەست بە ئىش دەكەن.

ژەنەرال:

ئەى سەرۆك، تكام لىكرديت.

ياوەر:

وہك بيزانم تاوانبار چالاكییە دوژمنكاريیە زۆر و خەستەكانى لە پاشماوہيەكى دوورودرىژ لە دلسۆزى و تەنانەت ھاوكارىشى لەگەل ميريدا دەس پىكردوہ.

سەرۆكى پۇلىس:

بەلئ ئەى ھاوپى لاوم.

ياوەر:

كەوابوو تاكىكى ئىجگار ترسناكان لەبەردەمدايە. ئەو بە ماوہيى تىپەريوہ بە ماوہى من دەچى، ئەوہى پىش چەند ساتىك ژەنەرال لەگەورەيى خۆيدا نەخشەيەكى بو كىشا و

خۆشى پەسەندى كرد، لەگەڵ تاكە جياوازيەكا ئەویش
ئەوئەيە كە بارودۆخى تاوانبار بە رىگايەكى پىچەوانەدا
رۆشتوو. ئەم پياوھى تارادەيەك بە سالچوو كە ئەمەيش
نیشانەكانى توندوتىژتر دەكات، ئەو خۆشيانەى چىژتوو ئەم
هەستە نەخۆشى ئاويتەى خۆھەلکىشان و بەدرۆ هەست بە
كەرامەتکردن دروست دەكات، ئەو نەخۆشییەى لە تەوژمى
ھىزدا لە تەك هەستى دلسۆزى بى رايى و يەكبوون و
لەگەڵ راي گشتیدا ھاوشانە ھەرچەند لە خاسيەتەكاندا تەواو
لەك جياوازن.

سەرۆكى پۆليس:

من لەگەڵ ئەوئەدا نيم كە بوونى ئەم پياوھ وەك ئومونەيەكى
ھەرە بەدى تاوانبار شتىكى روونە، بەلام من نازانم ئەم لە
چ شتىكدا لەو ھەموو خەلكە بە گشت جوړيكانەو خراپترە
ئەوانەى نارنجوكان بە ژەنەرالەكاندا دەدەن!

ژەنەرال:

ديسانەو نارنجوكان! (راچلەكىن. مینگە مینگ. سەرۆكى پۆليس
وەك پشیلە سمیلەكانى گىف دەكاتەو).

ياوهر:

دلىيات دەكەم سەرۆكى گەورەم، ئەم مروڤە لە دەستى دىت
لە چاوتروكانىكدا بۆمبايەك بەسەر سى ژەنەرالەكاندا بدات.
سەرۆكى پۆليس: (بە خىرايى بۆ عەريفەكە، بە زاراوھى كۆنى سەرەك بۆ
بەردەست):

ورىابە! (عەريفەكە بە بى ئاگايى ئامادە دەبى): پىم بللى ئايا
دەتوانيت بۆمبايەك بە ژەنەرال دابەيت؟

ژەنەرال:

بەراستى و بى ترس قسە بکە و گوئى مەدەرە بوونم لىرەدا.

عەریف:

بەتايىبەتى ئەم شتەيان بە من ناکریت سەرۆكى گەورەم.
دەگونجى بىگومان جۆرەها باوەر هەبى، لەمەدا نكولى ناکەم،
بو وئە هیللى ئاسن، کشتوكال و تەنانەت شتى تریش، بەلام
بۆمبايەك بە کاكى ژەنەرال دا بدەم...

سەرۆكى پۆلیس: (بە سەرکەوتىکەو):

دەبینن گەورانم؟

ياوەر (بى وچان بو عەریفەكە):

واى دابىنى تۆ لە رۆژى يەکشەممەدا پاش نیوەرۆیە. لە
گەشتدايت و نارنجۆکت پێهە کە لە مالهو هیناوەتە، هەر
ئاوا بى ئەووى هۆکەى بزانیات خەلکىكى زۆر و ئافەرەتى جوانت
لە دەورووبەردایە، لە پریکا چاوت بە ژەنەرالىك دەکەوئیت.

عەریف:

یەکیکی راستەقینە؟

سەرۆكى پۆلیس (بە تووندی):

پەپرەوى یاسا بکە!

ياوەر:

راستەقینە، ژەنەرالهکە راستەوخۆ بەرەو رووت دى، هیچ لاناڤات،
بە ساکاریى بو ئەووت هاندەڤات نیشانەکانى سەر سنگى
دەدرەوشینەو، هەرۆهە دزەمە درێژەکەیشى، تۆش وا هەست
دەکەیت کە خۆت هەقى هەموو شتێكى بو دەدەیت و
جاریكى تر تووشى ژەنەرالىكى شوخى وەك ئەمە نایەیتەو.

عەرىف:

ناپاك!

سەرۆكى پۇلىس:

بۇ دواجار..

ياوهر:

چىت بىرىدا؟ چىت بىرىدا؟ (بىدەنگى).

عەرىف (لەگەل خۇيدا دەجەنگىت، لە كۆتايىدا ھەناسەيەكى ئاسوودەكى ھەلدە كىشى):

نەخىر ناتوانم.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەى ژەنەرالى گەورەم، وازانم ئەمەندە بەسە.

ژەنەرال:

دەبى راستى بگوتىت، ئىستا تىناگەم گەورەم لەبەرچى
لېكۆلىنەوہكە ئالۆز دەكەيت؟

سەرۆكى پۇلىس:

من لېكۆلىنەوہكە ئالۆز دەكەم؟ من؟

ژەنەرال:

من وام بۇ دەردەكەوئ ئايا بەلاتەوہ گرنگە ئەم پياوہ بەھىچ
شىتېك تاوانبار نەكرىت؟

سەرۆكى پۇلىس:

من رازى نابم..

ژەنەرال:

تو بە ئاشكرا رېگە بە ياوهرەكە نادەيت بەشپوہيەكى كۆتايى
تاوانكارەكە و ھەموو ناپاكييەكانى بخاتە بەرچاو. من ئاگادارت

دەكەم ئەركى سەرشانم ئەۋەيە لەبارەى ئەم ھەلۆستەتەۋە
لەگەل ۋەلىعەھد ۋەسى خالۋىدا بدویم (ھەلدەستىن).

سەرۋكى پۆلىس:

لەلايەنى منىشەۋە ھەز دەكەم بە پاىەبەرزتان بلىم ئەز
ۋەك سەرۋكىكى پۆلىس ھۆى بەجىم بەدەستەۋەيە كە بۆ
پاىەبەرزتانى دەرخەم ئەم جورە كىدارانە ھىچ سوودىك
نابەخشن.

ژەنەرال:

تۆ ھەرەشەم لىدەكەيت؟

سەرۋكى پۆلىس:

من ھەددى ئەۋەم نىيە كاكى ژەنەرال. تەنانەت ئەۋەندە
دەلىم من دەستى خۆم لە مەسەلەكە دەشۆم ۋ ئەنجا
بەرپرسىارى ھىچ نابم كە بە دوايا دىت.

ژەنەرال:

ئەمە شتىكى چاكە. با بىينەۋە سەر باسى لىكۆلىنەۋەكە.

ياۋەر:

ئايا دەتوانم داۋاى دوورخستەۋەى ھەپسەكە بۆ چەند چركەيى
بكەم؟

ژەنەرال:

بىگومان.. سەرۋكى گەرەم.

سەرۋكى پۆلىس: (زەنگ لىدەدات، پۆلىسەكە دىتە ژوورەۋە):

بىيەن بۆ پىرەۋەكە ۋ كەى زەنگم لىدا بىيەننەۋە ژوورەۋە.
(پۆلىس ەرىفەكە دەبات).

ياوەر:

ئىستائىش ھەر لەو باوەرھەم كە تاوانبار لە بنەرەتدا ئۆبالى
نارنجۇك بە ژەنەرال دادانى بە ئەستۆۋەيە. سەختى تەنبا
لەو ەدايە كە ئەم ەك تاكە كەسكى سەرەتايى خاۋەنى نەختى
ئەندىشەيە. بەلام من پلانىكى ديارىكرام ەيە.

ژەنەرال:

بەھەموو ئارەزوويە كەو گۆي لىدەگرىن.

ياوەر:

چەكمەجەي كاكى سەرۆك ئەو نارنجۇكەي تىدايە كە من
بە ژەنەرالى بەرپىزم داداۋە، نارنجۇكە كە ناتەقەتەۋە و باشتىن
بەلگەيش ئەۋەيە كە ژەنەرال ۋا ئىستا لەناومانايە، ۋا پىشنىار
دەكەم گومانلىكرام بانگ بكرىت و نارنجۇكەي بدرىتى. دەرگا
دەكەينەۋە ژەنەرال بچىتە دەرەۋە بۆ پەرەۋەكەۋە، دلىاتان
دەكەم ھەركە نارنجۇكەي بەدەس خۆيەۋە بىنى و ژەنەرال
لەبەردەمىايە ئەۋا غەرىزەگەلى سەربەستى و ئاۋاۋەي بەتەۋاۋى
تىادا دەجوۋلىن. ئىتر تواناي بەربەرەكانيانى نامىنى و نارنجۇكەكە
دەۋاۋىژىت. بەم شىۋەيە لەبارودۇخىكى زۆر نزيك لەبارودۇخى
سروشتىدا بەلگەي روۋمان دەستگىر دەبىت بۆ دۇخىكى
نيازخەراپى ھەرەگەرە و ويستى تاوان.

ژەنەرال:

ئەمە شىتتەيە! تۆرات چىيە ئەي كاكى سەرۆك؟

سەرۆكى پۆلىس:

ۋا تىدەگەم كە ياۋەرەكەت گەرەم، ەك شارەزاىەكى بالا
لە مەسەلەكەدا ەك ئەفسەرلىك كە زۆرت ئومىد پىي ەيە،

ھەرچەندە خزمەتیشى كەمە، لەسەر ھەقە. باش نىيە بە
چاوى سووك سەيرى تاقىكردنەو ھەكانى بەكەيت و لىكۆلەنەو ھەكە
ئالۆز كەيت، ئەى ژەنەرال.

ياوەر:

دوو پاتى دەكەمەو ھەكە نارجۆكەكە ناتەقەتەو. فەتەلەكەى
نەبەستراو، ھىچ نەبى لە دوایىن جارد.

ژەنەرال:

كەواتە بىروات واىە ئەى مولازم كە..

ياوەر:

من بە واجىبى خۆم ھەلدەستم بۆيە باشتىن رىگا پىشنيار
دەكەم بۆ ئاشكراكردى چالاكى دژ بە دەولەتەو. لە پىناوى
خزمەتدا و بە نىوى (ھەلدەستى ھەلدەستى) ھەلىعەھد و ھەسى
خالۆيەو (دادەنىشن).

ژەنەرال:

تۆ بەراستى زۆر بەتوانايت ئەى ھاوپرى گەنجەم.

سەرۆكى پۆلىس:

منىش ھەك دۆستىك پشتگوى خستى لىكۆلەنەو ھەكە بەراست
نازانم، با نەيتى ناوخۆمان بىت، من لەو راپۆرتە نەيتىانەى
راستەوخۆ دەياننيرم بۆ (ھەلدەستى و دادەنىشنەو) ھەلىعەھد
و ھەسى خالۆى ناچار دەبم بە درىژى لەبارەى رىياز و
ھەلوئىستى تۆو بنووسم لە ئاشكراكردى دوژمنانى (ھەلدەستى
ئەنجا ئەوانى تر ھەلدەستى و دادەنىشنەو) ھەلىعەھد و ھەسى
خالۆيەو.

ژەنەرال (بەشكستەيى):

نارنجۆكەكەم پى نىشانىدە. ئىستا بىر يار دەدەم (سەرۆكى پۆلىس دەچىتە لاي مېزەكەو و نارنجۆكەكە بۇ ژەنەرال دەھىنى، ئەمىش دەداتە ياورەكە و ياورىش دەداتەو سەرۆكى پۆلىس).

ياورە:

بەللى خۇيەتى. ئەمە ھەمان نارنجۆكە.

ژەنەرال:

دلىيايت؟

ياورە:

بەتەواويى.

سەرۆكى پۆلىس:

كەوابوو، ژەنەرالى گەرەم؟ ئايا واز دەھىنىت؟

ژەنەرال:

بە چىم تىدەگەيت؟ مەسەلەكە لەگەل تاوانبارەكەدا بېرىنەو. (سەرۆكى پۆلىس زەنگ لىدەدات، پۆلىس عەرىفەكە بە ژوور دەخات).

سەرۆكى پۆلىس:

بچۆ دەرەو (پۆلىسەكە دەرەوات): پىويستە نارنجۆكەكە بە ژەنەرال دابدەيت.

عەرىف:

ھەر ئاوا بەبى ھۆ؟

سەرۆكى پۆلىس:

ژەنەرال لە رېرەو كەو دەووستى و تۆيش لىرەدا دەيت.

ژەنەرال:

بەلگۈ مەسەلەكە دوا بخەين بۇ بەيانىي؟

سەرۆكى پۇلىس:

چۇن ئارەزوو دەكەيت ئەى ژەنەرال، لە دوايىدا دەتوانين راي
ميرى لەم مەسەلەيەدا وەرگىرين.

ژەنەرال:

نە، نە. باشە من وا دەچم (دەرگاگە لە دواى خۇيەو دەدەخات).
سەرۆكى پۇلىس عەريفەكە فير دەكات چۇن بۇمباكە بهاويژييت،
بەدەس ئىشارەى بۇ دەكات و نارنجۇكەكەى دەداتى. ھەلۇيىست
ئالۇزتر دەيىت).

ياوەر:

تەنيا يەك وشە، ئەى ژەنەرال!

ژەنەرال: (دەرگاگە دەكاتەو):

چى!

ياوەر:

تكا دەكەم دەرگاگە بگريتەو، چونكە بە داخراويى ناتوانييت
نارنجۇكەكەت پىدابىدات گەورەم.

ژەنەرال:

ئۆ، راستە (دەرگاگە داناخات).

ياوەر:

دەمامكەكەى منيشى بدەنى، دەبى ئەويش ھەر لە
چەكمەجەكە دايىت. دەبى لە خشتە بردنەكە كەموكوورى
تيادا نەبى (دەمامكەكەش دەدەنە عەريفەكە).

سەرۆكى پۆليس: (ريگا چۆل ده كات):

ئيمه ئامادهين، تكات ليدكهين كاكى مولازم زۆر تكات
ليدكهين.

ياوهر:

كهوابوو.. وا ئافره ته شوخه كان ليره دا گه شت ده كن له و
شوينه ي كاكى سهرۆكى تيا دا و يستاو. رۆژه لڊيت و (دهس
بو رپره وه كه دريژ ده كات) و ژهنه راليش له وييه. نيشانه كانى
سهر سىنگى ده برىسكىنه وه و پيلاو ده برىقينه وه و ئيستايش
وا بىربكه ره وه كه تو نرخی هه موو شتيكى بو ده ده يته وه.
(عه ريفه كه نارنجۆكه كه ده هاوژييت).

(بو يه ك چركه چراكان كوژانه وه. چه خماخيه ك و گرمه يه كى گه و ره له
پاشان تاريكيه كى ته واو، نه نجا رووناكى ئاسايى، سهرۆك و ياوه ره كه بۆماوه ي
چركه يه ك رووبه رو بيده نگ ده وه ستن).

سهرۆكى پۆليس:

وهك دياره ژهنه رالت خو ش ده ويست. وهك سهرۆك له گه لتا زۆر
نهرم بوو.

ياوهر:

به ته واوى به پيچه وانه وه له گه ل تو دا. مرؤف سهرۆكى پۆليس
بيت بو ئه م هه موو سالانه هيچ شتي ناچه سپيئي، خانه نشينيش
كارىكى چاكه.

سهرۆكى پۆليس:

له گه ل ئه مه شدا چى ده لييت ئه گه ر ئيستا بتگرم؟ پيوسته
دانى پيا دا بنيت كه مه سه له ي نارنجۆكه كه هيچ نه بى زۆر
روون نيه.

ياوهر:

بەگشت ئارەزوويىيەكەوۋە دانى پىادا دەنىم. ئەو ئەمەندە ئالۋزە
تا ئەو رادەيەى كەوا بەشدارىيى تۆى تىادا زۆر شاراوۋەيە.
ئەوسا نمونەيەكى دىگىرمان لەدەستدا دەبىت بۆ گرتىكى
دوولايەنەوۋە.

سەرۆكى پۆلىس:

وا تىدەگەم تۆ زۆر بەرز دەكرىتەوۋە و بەلام نەك بۆ ئەو
پلەيەى چاۋەرۋانى دەكەيت واتا جىگاي من بگرىتەوۋە و ببىت
بە سەرۆكى پۆلىس، بەلكو بەتەواۋى لەرىيازە پىچەوانەكەوۋە
پايەت بەرز دەبىتەوۋە من وا دەتگرم.
(شمشېرەكەى ھەلدەكىشى و ياۋەرەكە دەگرىت).

ياوهر:

زۆر جوانە، بەلام دەترسم تۆيش گەشتىتتە سنوۋرى
دەسەلاتەكانتەوۋە، جگە لەوۋەيش ئاگادارت دەكەمەوۋە كە
ھەموو ئەو ھەول و تەقەللایەكت كە مايەى گالتەپىكردنن
بۆ تاوانباركردنى منا كە گوايا دەستم بوۋە لە تەقاندنى
نارنجۆكەكەدا ھەموۋى دژى خۆت ئاراستە دەبنەوۋە، گەورەم.

سەرۆكى پۆلىس:

بە چ ھۆيەكەوۋە بچكۆلەكەم؟

ياوهر:

ئەوۋە كارىكى ئىجگار ساكارە، مامە پىرەكەم. تۆ گەورەم،
تاوانبارم دەكەيت بە دوژمنايەتى مىرى و ھەلسان بەپىلانېكەوۋە،
جا لەتۆ دەپرسن ئەى تۆ لەكوئى بوويت ئەى گەورەم،
كاتى ئەم مولازمە نامەى دىسۆزى مۆركرد و لە بەندىخانەدا

دەرچوو؟ جەنابت چۆن سەرەك پۇلىسىيىتى؟ كە خەپسىيەك
 ھەيىت و بتوانىى بتخەلەتتىنى، تۆ چۆن پاسەوانىكى ھىمىنىت
 ئەگەر بە فىلەكەيت نەزانىيى و بەرەلەت كىردى؟ خۆ ئەگەر
 ئەو ەت بەو قسەيە لەسەر خۆت لابرە كە بۆيە منت ئازاد
 كىردوو ە چۈنكە پەشيمانىيەكەم راستەقىنە بو ئەوا ەق بەلەي
 تۆو ە ەيىت، چۈنكە من ئەوسايش و ئىستەيش دلسۆزىيەكەم
 بەراستىيە و ملكەچى مىرىم. بەلام كە بە سازدانى پىلانەكەو ە
 تاوانبارم ەكەيت ئەوا ئەو ەتخاتە ەلۆيىستىكى سەيرەو ە،
 گەورەم ەلۆيىستى كەلەكبازىكى مايەپوچ! ەلئىت چى ئەي
 گەورەم ئەگەر مىش ەلسم تۆ بگرم؟

سەرۆكى پۇلىس:

كاكى وا تىنەگەيت پۇلىس لەسەر ووى گىرتىدايە. نەخەير. گىرتىن
 لە سەر ووى ئىمەو ەيە لەسەر ووى ەموواندايە، من تەنيا
 پۇلىسىكى كۆنم. كەواتە فەرمو ئەگەر تۆ ەتوانىت ەوئەك
 بو ئەو ەدۆزىتەو ە..

ياو ە:

بىگومان من ەيزانم كارەكە ئە ئاوا دىتە بەرچا، ئەركىكى
 سەرەكى سەرۆكى پۇلىس ئەو ەيە ژەنەراللەكان لە پىلانگەلى
 نارنجوكان پارىزىت.. ئەي تۆ گەورەم چىت كىرد؟ تۆ خۆت
 نارنجو كەت خستە ەستى پىلانگىرە خەپسەكەو ە و خويشت
 فىرت كىرد چۆنى باوئىت. ئەمە كارىكى زۆر تۆقىنەرە.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەو ە شىت بووئىت؟ ئەمە گشتى بە گوئىرەي پىشنىازى تۆو ە
 رووئىدا.

ياوهر:

ئەوھى بەو شىۋە گومانلىكراوھە بەو گەرمىيەوھ پەسندت كرد؟

سەرۆكى پۇلىس:

بە شىۋەيەك لەژىر پالەپەستۆى تۆۋە، چونكە تۆ ئەوت دەويست و خۆيشت ھەوللى ئەنجامدانى تاقىكردنەوھى نارنجۆكەكەت دەدا.

ياوهر:

بەلام من سەرۆكى پۇلىس نىم، دووپاتى دەكەمەوھ ئەركى سەرەكى سەرۆكى پۇلىس چىيە؟ منال دەتوانى وەرەمى بداتەوھ، پاراستنى ژەنەرالەكانە لە پىلانگەلى نارنجۆكانەوھ.

سەرۆكى پۇلىس:

بەلام وادانرابوو كە نارنجۆكەكە ناتەقیتەوھ و تۆ خۆت ئەوھت وت.

ياوهر:

من لىرەدا ھىچ حسابىكم بۆناكرىت. پىويست نەبوو پىم پروا بكەيت.

سەرۆكى پۇلىس:

بەلام پىش چركەيەك خۆت دلىيات كردم كەوا تۆ راست دەكرد كە گوتت دلسۆزى مىرييت.

ياوهر:

ئەمە راستە من دلسۆزى مىرييم، بەلام تۆ وەك سەركردەيەكى پۇلىس دەبوو بزانيٹ ئەوھى كە گرنگە ناشىت، لەگەل ئەوھشەوھ گرنگىيەكى تاييەتى ھەبى، ياخود لەوانەيە گرنگىيەكى پىچەوانەى ھەبى و يا ھەر ھەيەتى، يان گرنگىيەكە ھەر ئاوا

جىاوازە، ئەمەيش بە گۆيرەى چەند روالەتتىكى دىارىكراوۋە دەبىنىت ئەى گەورەم؟ سەربارى ئەو ھەموو خزمەتە دوور و درىزەىشتەوۋە ناتوانىت جگە لەم شىۋە سەرەتايىيەوۋە بەھىچ شىۋەيەكى تر تىبگەيت.

سەرۆكى پۇلىس: (بەناچارىيەوۋە):

دە باشە، با ھەر يەككىمان ئەوى ترمان بگرىت ھەتا ھەلوئىستەكە روون دەبىتەوۋە (ياوەر شمشىرەكەى ھەلدەكىشى و سەرۆكى پۇلىس دەگرىت).

ژەنەرال (دېتە ژوورەوۋە).

سەرۆكى پۇلىس:

گەورەم ژەنەرال تۆ زىندوويت؟

ژەنەرال:

خۆ گەوج نىم، لەئاودەسەكەدا خۆم شارەدەوۋە.

ياوەر:

سەرنج رادەكىشم بۆ ئەوۋەى كە ئەو قىزەيەى پېش چركەيەك سەرۆكى پۇلىس لىيدا بەلگەبەكى گەورەيە لە دژى خۆيدا. ئەو سەرسوپمانەى لە رستەى (گەورەم ژەنەرال، تۆ زىندوويت؟) دا دەربىرى شايتەمانەيە كەوا سەرۆك چاۋەرۋانىى شىتىكى دىكەى كردوۋە، بگرە بە ھىۋاشى بوۋە.

ژەنەرال:

ھەرچۆننى بىت من ناچارم ھەردوۋوكتان بگرم، بەرپىزان. كار لەم دوانە بەدەر نىيە، يا ئىشەكە تەنيا بەرىكەوت بوۋە. ياخود يەك لەم سىيانەتان فەتيلەكەى لكاندۆتەوۋە. جا چونكە ئىمە تا ئىستا نازانىن چۆن رىكەوت بگرىن، ئەوا ئەگەرەكەى تر

دەمىنى. ھەپسەكەيش جىيى باس نىيە چونكە دەسگىرە مانەو
ئەم دووھەتان گەورانم.

سەرۆكى پۇلىس:

ئەمە راستە. رابرو دووى كاكى مولازم پال بە دادگاۋە دەنيت
كەوا زۆر بىر بىكەتەو.

ياوهر:

نيازەكانى كاكى سەرۆك بارىكى كلاسكى بۆ ئەوانە پىكدىنن
كە بە لىكۆلنەو كە ھەلدەستن. لىرەدا بى ئەو ھى مەسەلە
تاوانبار كەردنى بەھىز و سەرەكىي بىخەمەرۋو، دەگونجى مەبەست
ناوزپرانى ياوهرى كاكى ژەنەرال بوويىت. ئەو ئارەزوۋى كەوا
روونە و لە نيازگەلىكى كەسايەتتەو ھەلقوللە بەلام ھەرگىز
پىۋەندىي بە خزمەتكەردنى مىرىمانەو نىيە.

سەرۆكى پۇلىس:

بەداخەو پىۋىستە بلىم بەناۋى مىرىيەو دەتگرم، ئەى كاكى
ژەنەرال.

ژەنەرال:

من دەگريت؟ چىم كەردوۋە؟

سەرۆكى پۇلىس:

بە سزاي دوۋچار كەردنى پاىەى ژەنەرالى بەپىلانى نارنجۆكەكەو و
بە گورپىكى بى تىينى ئە ئاۋاۋە، تۆ تاوانبارىت ئەى گەورەم،
بەلايەنگىرى كەردنى جوولانەو ھەكى ئىقنلابىيەو. تۆ خوت
لەو ئاگادار كەردمەو ئەم كەردەو ھەش بەلانى كەمەو دەبىتە
ھۆيەك بۆ سوۋك كەردنى ھوكمەكەو.

ياۋەر:

لېرەدا تەنیا گرىيەك دەمىنى چارى بىر ئىش ئەمەيە
ئاخۇ ئەو پۇلىسە ھاتوۋە كە پىشتەر يەككى گرتى لىبارىكى
يەكترگرتىدا لىگەلىدا بىت؟ واتا تۆ ئەي كاكى سەرۆك كە
يەككى سىيھەم بىگىت كە بەيەكەۋە لى تەك يەككى دىكەدا
گرتوۋىتە تى كە يەكتر گرتى يەكەم پىكىانەۋە دەبەستىتەۋە؟

سەرۆكى پۇلىس:

دەستگىر كراۋ مافى قىسە كىردى بۇ نىيە.

ياۋەر:

ھەمان دەستوۋر بەسەر خۇتدا دەسەپىت، ئەي سەرۆكى
گەۋرەم.

ژەنەرال:

گەۋرانم، ۋا دىارە پۇلىس كارىكى زۆرى بەدەستەۋەيە.
غەرىفەكە (تا ئىستا بى فىز لى سوۋچىكا ۋىستاۋە، ھۇتافىك دەكىشى ۋ
دەستىكى بەرز دەكاتەۋە. گىانى ھەلگەرەنەۋە ۋ ياخى بوۋن بەتەۋاۋەتى لى
ناخىدا راپەريۋە).

بىزى ئازادى؟!

(پەردە).

سەرچاۋە: گۇفارى الاقلام- ژمارەي تاييەت بە شانۋى جىھانى.

كۆيە / ۱۹۸۲/۹/۲

(دیمۆن و پیسیهس) Damon and Pythias یان وه فاداری دوو هاوړی

داستانیکى ئه غریقى زۆر کهون

گۆپینى له ئینگلیزیه وه مه جید ئاسنگهر

ئهم شانۆگه ریه له داستانیکى ئه غریقى زۆر دیرینه وه وه رگپراوه، دیمۆن و پیسیهس دوو لاو بوون و دۆستایه تییه کی زۆر پته و و پیکه وه ی به ستبونه وه و له دۆستایه تییه مه زنه که یاندا وه کو داڤید و جۆناسان وابوون. (داڤید و جۆناسان) دوو هاوړی گیانی به گیانی به ناو و ناوبانگ بوون و دۆستایه تییه که یان به جوړی بووه که ههر باس ناکریت.. وه رگپر.

پیسیهس کاریکى وای لى روو ده دات دلى شا دایونیسى لى ده چى به قیندا، پاشا ئه وه نده قینى لیه لده گری فهران ده دا که له سه ری پیسیهس بدریت. دیمۆن ده چیه لای پادشا و لى ده پارپته وه گیانی براده ره که ی به خشی، به لام

پاشا له بریاره که ی خۆیه وه پاشگهز نابێته وه دووپاتی ده کاته وه که هه ر ده بی
پێسیه س له سیداره بدریت.

په رده ی یه که م

له ده رباری (شا دایۆنيس) دا

پيسه یس:

من له مردن باکم نییه، ئه ی پادشاه به لام پيش ئه وه ی بمخه یته
زیندانه وه داواکارییه کم هه یه تکات لێده که م بۆمی جێبه جێ
بکه یته. ئه مه یش دوا یین داواکارییم ده بی له ژیاغدا.

دایونيسيس:

تۆ به م زوانه ده مریت. جا له بهر ئه وه ی که له ژێرده سه لات ی
خۆمدا یه و پێچه وانه ی فه رمانیشه کانیشم نییه، ئه وا ئه م داوا یه ت
بۆ دینمه دی پاشا بۆی هه یه له گه ل ئه وانه وه که پێیان له سه ر
رۆخی قه بریاندا یه به زه یی بنوێن.

پيسه یس:

زۆر ئاره زوو ده که م پيش ئه وه ی به رم بۆ دوا جار سه ردانیکی
خێزان ه که مان بکه م. باو کم زۆر پیر بووه، هه روه ها دایکیشم جا
له بهر خاتری ئه وانه ی زۆرم خۆش ده وێن ئه م داوا یه ت لێده که م.

پاشا:

به لام ئیوه مالتان لێره وه زۆر دوره، بۆ ئه وه ی بگه یته وه ماله وه
ئه وا ده بی چه نده ها میل له زه وی و به سه ر ده ریاوه به ریت. جا
ناکا به هه موو ئه قلی خۆته وه وا تێبگه یته من رێگات ده ده م
شاره که م جێبه یلیت و سه فه رێکی ئاوا دوورودرێژی بۆ بکه یته

به بئى ئيشكچى و پاسهوان ها؟ نه خير لاهه، ليت دوو دلم و پروات
پيناكهه. ده زانم ههر كاتى ليم دوور كهوتيه وه به هيچ كلوجى
رى تيناچى جاريكى تر چاوم پيت بكهوتيه وه. ههر ساتى
نازاد بكهه ئيت هرگيز ناكه پريته وه. ياساول! ده رايپين بؤ
زيندانه وه.

پيسهيس:

ئوه پادشاهم (به لين بيت بكه پريمه وه بهنده پهيمان پيدهدهم
كه بكه پريمه وه خوم باويمه وه ژير ريكفى دهسه لاتتانه وه. به پرتان
دهتوان متمانهم پى بكهه).

پاشا:

پهيمانى له لايهه دوژمنيكه وه درابيت ده بى چ بايه خيكى هه بى؟
منيش هيچ ئاره زوويه كم نيه پيت باوه ر بكهه. هه تاكو له
زيندان بيت ئه وه ده زانم له كوئيت، به لام كه به رمدايت
له وانهيه هه تا هه تايه نه تينمه وه.

ديمون:

شا دونسيس، ليتان ده پاريمه وه ريگهه بدهن قسه يه ك بكهه،
ئيه ئاگادارن پيسيهه و بهنده له منداليمان وه هه قالى
يه كترين. ئيمه يه كديمان خوش دهوى، ئه ز باوه رى پيدهكهه.
جا ئه گهر من بچمه زيندانه وه هه تاكو ئهه دهكه پريته وه رى
به براده ره كهه دهدهيت پرواته وه؟

پاشا:

تو چون ده زانيت ئهه دهكه پريته وه، ئهه گه نهج؟ من ئاموژگاريت
دهكهه پيش ئه وهى پروا به براده ره كهه بكهيت زور به وردى
بيرى لى بكهيته وه.

دیمۆن:

ئەگەر پېسیهس بەلێن بە بەرێزتان بدات که بەگەرپتەوه ئەوا
من دلنایام لەوهی که هەر دەگەرپتەوه، لەوهدا من خاترجەمم،
چونکه پېسیهس دۆستی خۆمه و خۆم باش دەیناسم، ئەم
مروفتیکە هەرگیز پەیمان ناشکێت.

پاشا:

بەلام وایدانێ ئەمجاریان پەیمانەکی شکاند! جا ئەگەر ئەمه
وابوو، ئایا هەر ئامادەیت لە شوینی ئەمدا بهریت، چونکه
لەیادت نهچێ ئەگەر پېسیهس ئەو پیاوه بێ که هەرگیز بەلێنی
خۆی نهشکێت، ئەوا منیش شا دایۆنیسیس ئەم پیاوهم که
هەرگیز لە قسهی خۆم پەشیمان ناڤهوه، جا ئەگەر پېسیهس
نههاتهوه ئەوا هیچ گومان لەوهدا نییه که من تۆ دەکوژم لە
جیاتى ئەم! ئەمەت بەتەواوی لا روونه وانیه؟

دیمۆن:

بەلێ، بەلێ ئەگەر پېسیهس لە ماوهی سێ هەفتەدا
نەگەرپایهوه، ئەوساکە خوینی منتان لێ حەلālە، پاشادهم.

پاشا:

دیمۆن تۆ گەنجیکی ئازا و بە جەرگیت، تۆیش پېسیهس،
هاورپیهکی ئەوتۆت ههیه که به دهگهمن پیاوان خهونی پێوه
دهبێن، سا له پیناوی ئەو دلسۆزی و خوشەویستییه کهدا دوو
لاوی وهکو ئێوهی بهیه کهوه بهستوووتهوه، ئەوا من رێگەت
پێدهدهم برویتەوه، بەلام لهبیرت نهچێ، دیمۆن ئەگەر
پېسیهس، لهسهه بهلێنه کهی خۆی نهگەرپایهوه ئەوا دهبێ تۆ
له جیاتى ئەو بهریت.

پىسەيس:

شا دايۋونىسىس، من بەلّين دەدەم بگەپّيمەۋە. تۆيش دىۋمن،
 ھاۋرې خۆشەۋىستەكەم خۆت لەۋە دلىايت كە ھىچ
 گومانىكت نىيە من خاۋەنى وشەى خۆم، ئاخ دىمۆن گيان!
 نازانم چۆن سوپاست بگەم بۆ ئەم خۆشەۋىستى و مېھرە
 مەزنتەۋە؟ وا خۆشەۋىستى تۆ دەرّفەتم بۆ دەرپەخسىنى كە بەر
 لە مردنمەۋە بۆ دواجار دايك و باوكم بىنمەۋە.. بەلام ھىچ
 ترسكىت نەبى، من پېش ئەۋەى سىن حەفتەكە تەۋاو بى،
 بىگومان دەبى ھەر بگەمەۋە ئېرەكانە. شا دايۋونىسىس، تكايە
 ئىستاكە رىگامان بدەن جىتان بھىلّين. (پەردە).

پەردەى دووھم

(دواى سى ھەفتە)

(دىمۆن لەبەردەم شا دايۆنسىس دا ۋەستاۋە و سەرباز چوار دەۋەريان
گرتۋە ھەپسە.

دايۆنسىس:

ھىي كاكى لاو! كوا پىسيەسى ھاۋرپىت؟ من پىمگوتى چى
دەقەومى و دەمزانى ئەنجامەكەى ھەر ئەمە دەبىت. ئەز رىگەم
پىدا پرواتەۋە، كەچى ئەۋ بەلئىنەكەى خۇي شكاند، نەك ھەر
لەگەل مندا، بەلكو دەرھەق بە تۆيش!

دىمۆن:

ئۆف خاۋەن شكو! پىسيەس تەنانەت ئىستەيش ھەر
دەگەرپىتەۋە. ھەر بىتو بەرۆح مايىت قابىل نىيە ھەر دىتەۋە.
من لەۋەدا بىگومانم، چونكە ئەۋ ھەقالى خۆمە.. ھەر ۋەك
چۆن گومان لەۋەدا نىيە كە ئىستاكى من ۋا لەبەردەمى
ئىۋەدا وىستاۋم ئاۋەھايش دلىام كە پىسيەس ۋا بە ھەموو
توانايىيەكەۋە بەرەۋ ئىرۆكانە بەرپىۋەيە. بەمەرجى ئەگەر رەۋان
لەلەشىدا مابى.

پاشا:

چۆن ئىستائىش ھەر پروات پىي ماۋە؟

دىمۆن:

بەللى، بەللى ھەر ۋەك ھەمىشە خۆم دەزانم ھەر دىتەۋە.

پاشا:

ئەۋە قسەى بى مانايە، ۋا ئىمشەۋ ماۋەى سى ھەفتەكە كۆتايى

دیت. جا ئەگەر پێش ئەوهى رۆژ ئاوابى پێسیهس نهگهڕێتهوه
ئەوا دەبى تۆ مەريت. ئەمه دەزانیت وا نییه؟
دیمۆن چاك دەیزانم، بەلام دیاره دەبى شتیکی چاوه‌پروان
نه‌کراوى بو پێش هاتبى که ئاوه‌ها دواى خستوه.

پاشا:

من بپروا ناکه‌م، ئەو بێگومان زیاتر خەمى ژيانى خوێ له‌به‌ره
تا ژيانى هاوڕێکه‌ی. به‌يانى زوو له‌سه‌رت ده‌ده‌م.
(سه‌ربازێك دیتە ژوورى و له‌گه‌ڵ پاشادا قسه‌ ده‌کات).

سه‌رباز:

ئەى خاوه‌ن شکۆى مەزن، زه‌لامێك له‌ ده‌ره‌وه‌یه‌ ده‌یه‌وێت
هه‌ر ئیستی قسه‌ له‌گه‌ڵ به‌رێزتانا بکات. کابرا ده‌لى ئیشه‌که‌ی
ئەوه‌نده‌ گرنه‌گه‌ چاوه‌پروانى هه‌لناگریت.

پاشا:

زۆر باشه‌، بێنێره‌ ژووره‌وه‌.
(ده‌رگا ده‌کرێته‌وه‌و پێسیه‌س وه‌ژوور ده‌که‌وێ).

دیمۆن:

پێسیه‌س گیان!

پێسه‌یس:

ئاه، دیمۆن گیان!

پاشا:

پێسیه‌س، ئەوه‌ی که هه‌رگیز به‌بیرمدا نه‌ده‌هات چاوم پێی
بکه‌وێته‌وه‌ تۆ بوویت!

پێسه‌یس:

ئەى خاوه‌ن شکۆ، زۆر به‌داخه‌وه‌م که له‌گه‌رانه‌وه‌مدا ئەوه‌نده

دواكەوتىم، من ھىچ نىيازىم نەبوو كە ھەتا دواروژى ماوھەكە
 ھېنمەوھ. ئەوھ يەك ھەفتەى رەبەقە لەمال دەرچووم، بەلام
 ھىز نەبوو بتوانى لەمە زووتر ھەگەيەنئەوھ بۆ ئىرە.
 پادشا، لاوھ ھەرگىزاو ھەرگىز بەيىرى مندا نەدەھات جارىكى
 دىكە چاوم بە تۆ بکەوئەوھ. تەنیا ساتىك لەمەوېر بەدىمۆنم
 راگەياندى كە پئويستە ئامادە يىت لە جياتى تۆ ھەرىت، باشە
 پىمان بلى لەگەرانیەوھدا بۆ ھىندەت پىچوھ؟

پىسەيس:

گەرھەم گەرداوى ئەوھەندە سەخت و دژوار لە دەريادا
 ھەليانكردبوو كەشتىيەكەم (موسستەھىل) بوو بتوانى بەندەرگە
 جى ھەيلى.

دىمۆن:

ھاوړى ئازىزەكەم، لەسەرېكەوھ زۆرم پىناخۆشە كە گەراوئەوھ،
 چونكە تۆ تەنیا بۆ ئەوھ ھاتووئەوھ ئىرە تا ھەرىت. بەلام
 لەلایەكى تریشەوھ تەننەت بۆ ساتەوھختىكىش من ھەروام
 نەدەكرد بەلئىنەكەت لەگەل پاشادا بشكىنئىت! پاشا خۆيشى
 ئەمە دەزانى و (لەمە ئاگادارە).

پىسەيس:

سوپاس بۆ يەزدان كە لەكاتى خۆيدا پىرانەگەيشتم. دىمۆنى
 خۆشەويست گيانى تۆ لە پىناو مندا لە مەترسى دابوھ.
 پاشا ھەرمووى دەبى من ھەرم. ھەرموون، ئەمەتا ئامادەم.

دىمۆن:

تۆ خەمى منى نەبى. ئىمە نىشانى پاشامان دا كە ھاوړىتى

راستەقانى چۆنە و چۆن دەبى.

شا دايۆنئىسىس:

لاوہ زۆر دروستە، من ھەرگىز نەمدەزانى دەشىت دۆستاتى ئە
ئاوا مەزن لە نىوان پياواندا ھەيىت، ئەمە شتىكى ئىجگار
سەيرە بۆ پادشاھىك كە بىيىن! ئىوہى ھەرزەكار سەلماندووتانە
كە ھەر يەككىكتان ئامادەن ژيانى خۆتان لە پىناوى ئەو
ترتاندا بەخشن. سەد خۆزىا منىش ھاوپرىيەكى ئە ئاوايم
دەبوو. ئىستەش گويم لىيگرن: ئىوہ پىشەكى بەلئىيكتان بە
من داوہ و بەلئىنەكەشتان بەجىگەياندووہ.

ئىستەيش داواتان لىدەكەم بەلئىيىكى ترم بدەنى، دەشزانم كە
ئەگەر بەلئىيىكتان دا، ئەوا ھەرگىز قسەى خۆتان ناشكىن.
پىسىس بەلئىنم پى بدە كە ئىتر ھەرگىز دژى من نەوستىت و
بە خراپە باسى خۆم و يا ھى ولاتەكەم نەكەيت. ئەگەر ئەم
بەلئىنەم بدەيتى منىش لىت خۆش دەبم و ئازادت دەكەم.

پىسەيس:

شاھ دايۆنئىسىس، من ھەرگىز بەتەماى ژيانى خۆم نەبووم، وا ئەو
بەلئىنەت دەدەمى كە لىمى داوا دەكەيت، بەلئىنتان پىدەدەم كە
ھەتا ماوم لەدژى ئىوہدا شەر نەكەم و ھەرگىز بە خراپەيش
ناوى خۆت و شانشىنەكەتان نەھىنم.

پاشا:

لاوينە فەرموون، ھەردوكتان ئازادن. دىتنى گەنجانى وەكو ئىوہ،
كە ھەر يەكيان ئامادەيە لە پىناوى ئەو تریاندا ھەرىت.
شتىكى زۆر ناياب و بەھادارە.

پیسەیس:

ئەى خواھەن شىكۆى مەزن، مەن لەناخى دلمەوھ سوپاستان
دەكەم.

دىمۆن:

ھەرۆھەمانىش جە ئەگەر بەرپزتان فەرمان بفرمەوون، ئەوھەتا
ھەتەتەتەيى خزمەتتان دەكەين.

شا داؤنسىس:

نەخىر، مەن سوپاسى ئىوھ دەكەم مەن پادشام، بەلام ھەمىشە
ئامادەم ھەرچى ھەمە و نىمە بىبەخشم بۆ ئەوھى تەنیا
ھاوړى ئاوا راستەقىنە و دلسۆزم ھەبەن وەكو ئەوھى ئىوھ
نىشاتنام. فەرەموون بپۆن!
ئىوھ ئازادن!

(پەردە)

شانۆى ئەفەرىقايى

گەرانهوه ناکاوه که

مارتن ئويوسيو

وەرگىڭىرانى لە عەرەبىيەو: مەجىد ئاسنگەر

کارەكتەرەکان

کوجوتابى: کورە گەراوہ کهیە

پیرەژنىک: پوورى بەسالاچوویەتى

نیاکوا: خوشکى کوجوتابىە

یاو ئانتو: خالۆیەتى

کوفى ئانتوى: خالە کهى تر

مبى: کورى نیاکوا

ژنىک

پیاوۆ کۆنە برادەریکى تابىەت

مالام: پیاویکه به کاری (غهبیه وه) خه ریکه

دیمه نی یه که م

(حه وشه ی خانویه کی به تال کهوا پیده چن چۆل کرابی. چند که لوبه لیک ی قورین لیره وه لهو ی فریدراوه.. هتد ده رگایه که به ئاسته م کراوه ته وه، تیکرای دیمه نه که وا ده نوین ی که کۆمه له خه لکیک لیره دا ژیا بن و له بهر هه ر هۆیه که بووه دوو سال یا خود زیاتره ئیره یان جن هیشتووه. ته قه یه که له ده رگای ده ره وه که ده رگایه کی داره وه له دوو به ش پیکهاتووه هه لده ستی، به شی سه ره وه ده کریته وه وه له نیوقه د به سه ره وه ی پیاویکی چل و پینچ سالی به ده ر ده خات.

له هه وشه ی خانوه که راده مین ی، ده که ویته گومانه وه کهوا ده بی هه له یه که روویدا بیت. جاریکی تر له ده رگا که وه ده داته وه که ساتی بی وه رام چاوه پروان ده کا. ده رگا که ی ژیره وه ده ترازین ی و ده چیته ژووره وه، به لام به دلنیا یی نازانی هه له که له کویدا یه. جانتا که ی داده نی و گۆزه یه کی شکاو هه لده گریته وه، دوو باره سه یریکی ده ور و پشتی خۆی ده کاته وه، رووه و کووپه گه وره که ی ئاو ده چیت، ئه م کابرایه (کوچوتابی) یه.

تابی:

ئاو نییه، ته نیا رایه لی جالجالو که. سه یره! ده بی بو کو ی چووبن؟

(ده رگا که ی به ئاسته م کرابو وه وه له سه ر خو ده ترازین ی، پیره ژنیک ی له ته مه نی هه شتا سالی دا به ده رده که و ی و له کوجوتابی راده مین ی، به لام ئه م نایناسی).

پىرەژن:

تۆ كىيىت، ئەگەر مافى پىرسىيىر كىرگەنم ھەبى؟
تابى: (لېي دەچىتە پىشەو):
من لېرە لەدايك بووم.

پىرەژن:

لېرەدا لەدايك بوويت؟ ناوت چىيە؟

تابى:

ناوم كوجو، بۆ ئەوانەى باشم دەناسن.

پىرەژن:

كوجو؟ باشە دانىشە (دادەنىشى) مم..مم..مم. كووپەكە ئاوى
تېدا نىيە، لەوئەتەى جىيان ھىشتووم بەبەتالى ماوئەتەو. ئەو
ھەندوو كەيش لەژوورە كەمدا ھەمە بۆتۆ دەست نادات، پىسە.

تابى:

تىنووم نىيە

پىرەژن:

خۆشچالەم كە تىنووت نىيە، ئەى بېگانە.

تابى:

من بېگانە نىم، من خەلكى ئەم مالىم.

پىرەژن:

من دەناسىت؟

تابى (بېدەنگى):

نەخىر، پرواناكەم.

پىرەژن:

نەخىر پرواناكەم كەس بىروا ناكات. كەس گوئى ناداتى ھال

ھەمىشە ھەر ئەمەيە، وا نىيە؟ بەلەم واز بىنە بابە گرى وگۆلى
خۆمەو ھەراسانت نەكەم.
(بىدەنگى) گوت لەم شارەدا لەدايك بوويت؟

تابى:

ئا لەم مالدەدا.

پىرەژن (بىردەكاتەو):

لەم مالدەدا؟ ئەم مالدە شەجەرەى تەنيا يەك خىزانى ناسيوە،
ھەندىكيان لەگەل مردوواندا كەوتوون، ئەوانى تىش ئىريەيان
جىڭشتوو ھەتا زىندەنگى لە شوينىكى تردا بدۆزنەو، بەلەم
تو. من تو نانسەم، دايكت كىيە؟

تابى:

ئاباتاكو.

پىرەژن:

كى؟

تابى:

ئاباتاكو دەيناسيت؟

پىرەژن:

دەيناسەم! (بىدەنگى) خۆزىا چاوەكانم ئەوئەندە بەھىز دەبوون
بەتوانىايە برۆا بكەم، نەخىر كاكى بيانى، گالتە بەم مالدە و
بە يادگارە خەمناكە كانمانەو مەكە. بەشىي خۆمانمان چىشتوو.
ئىمەكان نىيە تو ئەو بيت، تەنيا ناليم ئەگەر خىوئەكەى
ھاتىتەو و بە دەورمانا بخولتەو.

تابى:

من كوجو تابىم. دەزانم ئەو ماوئەكەى درىژ رابروودە، بەلەم

ئەمە نە ناومى گۆريوۋە و نە رەچەلەكىشم، داپىرە گيان.

پىرەژن:

من گومانم لەو ناوہ نىيە كە دايك و باوكت لىيان ناويت.

زۆرناو پىكدەچن. بەلام خاوەنەكانيان جيان. لەم مالىدا (كوجوتابى) مان
هەبوو، بەلام جيى ھىلاين و ھەرگىز نەگەراوہ تەوہ. نايشگەرئەتەوہ.

تابى:

بەلام من ئەوہ تام ھاتوومە تەوہ!

پىرەژن:

ئەم سەرلەيدانە لەوہ بەرزترە من تى بگەم، پىويستە براكەم
بانگ بكەم.

تابى:

ھاتنەوہى من ھىچ (لوغزىكى) تىادا نىيە، چۆن بتوانم پىتتى
بەسەلمىنم كە من خىوئى نىم ھاتىم نىگەرانت بكەم!

پىرەژن:

من كىم؟

تابى:

تۆ؟

پىرەژن:

بەللى من كىم؟ لە دارستاندا ميوەيەك نىيە نەتوانى دەستىشانى
ئەو درەختانە بكات كە گرتوويانە. ئەگەر تۆيش ھى ئەم مالى
بوويىت، سا من كى دەبم؟

تابى:

ناتوانم بلىم بمبوورە، من سى سالى زياترە ئىرەم جيھىشتووە،
ئەوسا من بچووك بووم، زۆر بچووك، دەبى بتناسم، بەلام

رۆژگار زۆری گۆریویت، به جۆری که نه تناسمه وه یه کشت من
لیی دنیام. دایکم ئابا تاکیویایه. کوا له کوپیه؟

پیره ژن:

کوپه کهم مڕۆف له بهر بارانا ناوه ستی بۆ ئه وهی عاره قه ی
نیوچه وانی بسپرتته وه. ئه گهر تۆ ئهم پیاوه ییت که خو ت
ده یلیت ئه وا ئارامت بئی. ههر ئیستی هه موو شتی ده زانی
که له ده می پیاوانه وه ده زانی. (له ده رگا که وه نزیك ده بیته وه)
چۆن بتوانم بانکی ((یاوانتو) و (کوفی ئانتوی) ی بکه م؟ (بانگ
ده کات) کوپه بچکۆله! به لئ تۆ وه ره (ده گه پرتته وه جیی خو ی)
(منالکاریک دیته ژووره، ته مه نی دوازه سال ده بی) **مناله که:**
دایره ئه وا هاتم.

پیره ژن:

یاو ئانتو ده ناسیت؟

مناله که:

با پیرمه.

پیره ژن:

ئای له م ریکه وته! به ته واوی می شکم پووچه ل بۆوه. وایزانم
دایکت تاکیوا نیاکوایه؟

مناله که:

به لئ

پیره ژن:

تۆ ناوت چیه؟

مناله که:

یوفی.

پیره ژن:

ممم.. وا ده تنیرم، به را کردن بچۆره لای یاونانتو، پیی بلی واز له ههر شتیک بیئی که خه ریکه تی و بایته وه ئیره وه.

مناله که:

وا له بن دارنیمه که دا ده حه سیته وه.

پیره ژن:

پیی بلی ئە گهر په له نه کات ئەوا که هات لاشه ی بی گيانی من ده بینیته وه، ئەنجا له پاشدان باپیره ت کوفی ئانتوی، هه مان په یامی بده ری. ئە گهر دایکیش ت له ماله وه یه ئەوا به می ش بلیت باییت. (مناله که ده چیته دهره وه) وا هه ست ده که م ئەم ماله خه ریکه دیسان شتیکی لیده قه ومی. هیچ نه بی ره وانه کانی ئەم خیزانه سهر دانیکم ده که نه وه. ئەوسا تیده گهن گه سکه که یان که به هی ز و یه کگرتوو بوو توانای رامالینی شه رو ئا زاوه ی هه بوو ئستى وا تال تال و پچر پچره. ئەو ئاگردانه ی پا کوخا وینی ده به خشی وا رووخوا وه چیتر ئاگری تیدا ناسووتی (گۆرانییه ک ده چریت). مم..مم..مم. (کوپی مه زنی هۆزی- ئاسۆنا- چوو بو راه ماسی له رووباری -خاوه ن هیزه کان- ی تیژره ودا راوبکا ممم... ممم..ممم. به یانی له پیش قووقه ی که له شیردا رۆی به لام کوپه مه زنه که ی -ئاسۆنا- نه که پرایه وه ممم..ممم..ممم. بایه کی بو رووباره که را و بۆمی به ییته وه، یان ده گونجی له گه ل رووباره کدا بو هه تایى رۆیش تى؟ ممم.... ممم... ممم..

(یاو ئانتو کوفی ئانتوی دینه ژووره وه. یه که میان شه ست و پینج و دووه میان هه فتا سال ده بی ئانتو به سه ر گۆپاله که یه وه ده روا).

ئانتو (لە دەرگاۋە):

ئاي پىرەژن، تۆ ئەو رۆژەم بىردەخەيتەۋە كە ھەموو شىتېك
تىادا رووخا. چىۋاي لىكردوويت ئىمىرۇ جىيا لە ھەموو رۆژىكى
تەر ئەم سەردوولكەيە بچىرىت؟

پىرەژن:

لىمگەپرى، گۆرانى بلىم، ياۋ ئانتو، لىمگەپرى گۆرانى بلىم،
ھەتا دەنگىم ماۋە لىمگەپرى با گۆرانى بلىم: (جارىكى تەر
گۆرانى دەلىق ۋە ئىمجارەيان يان دوو پىاۋەكە ۋەك كۆرس بۆي
دەگىرنەۋە). مەم... مەم... مەم.
نەۋە مەزىنەكەي ھۆزى - ئاسۇنا - چۈە بۆ راۋە ماسى لە
رووبارى - خاۋەن پىرۆزىيەكان - قوۋلدا راۋ بىكات.

كۆرس:

مەم.. مەم.. مەم.
لەپپىش خۆركەۋتەن رۆشىت بەلام كۈا ئەۋە مەزىنەكەي
ھۆزى ئاسۇنا؟

كۆرس:

مەم.. مەم.
با يەككى خۆيى نىقوم كا ئەگەر لەۋىدا راكشايىت و لىيى بېرسىت
ئاخۇ كەي بۆم دىتەۋە؟

كۆرس:

مەم.. مەم. مەم.

پىرەژن:

بەلىق پىۋىستە ھەموو ئەو رۆخە شەرخاۋانەي بە دەۋرى ئەم
مالەدا دەخولپنەۋە شوپىنىكى تەر بۆخۇيان بدۆزىنەۋە، چونكە

خاۋەنانى ئەم مائە ئىمىرۇ دەگەرپنەۋە ياۋئانتو، كوفى ئانتوى
ئەم بېگانەيە دەناسن؟

ئانتو:

بەرلەۋەى پرسىيارمان ئاراستە بىكەيت پېمان بلى بزانين ئىمەت
بۇ بانگ كىردوۋە (لەدەرگا دەدرىت).

نياكوا:

ئەقوۋ!

ھەموۋيان:

ۋەرە ژوورەۋە (نياكوا دېتە ژوورەۋە، ئافرىدەتتىكى چىل سالىيە).

پىرەژن:

ئەمە ئاكوايە؟ كورسىيەك بۇخۇت بېنە.

نياكوا:

ئىمىرۇ بازار سەختە پارچە ماسىيەكى بچوۋكى خراپى ھەندى
ئەنگۈست بە شەش بىسيۋازە.

ئانتوى:

جا مەيكرە.

نياكوا:

چى دەلىت مەيكرە؟ جابى ئەۋ چۈن شۆربام بۇ ئامادە
دەكرى؟ بەلام سەبارەت بەتۋو ۋ خالۇ؟

پىرەژن:

ئاكوايا كوا، ئەگەر بانگىردىكى تۆم بۇ ئىرە پەيۋەندى بە
شۆرباكەتەۋە بۋايە ئىستا دوۋكەلىشت لە چىشتخانەكەمدا
دەبىنى. ھەرچەندە ئەم مائە چۆل ۋ وپرانىشە.

نیاکوا:

مم... ببووره، نه مده زانی.

پیره ژن:

کامتان ئه م بیانیه ده ناسن؟

ئانتوی:

من به سالآچووم، به لام وایزانم پیربوون لای هه ندی که س بو
هه یه کاری عه جایب ئه نجام بدات.
ئای له م پرسیاره؟ چۆن بتوانین بیگانه ی بناسین؟

ئانتۆ:

کوفی، تو تفت له زارمدا نه هیشت. باشه کاکای بیگانه، به خیر
بییت.

نیاکوا:

بی درۆ ئه گهر براکه م نه مردایه ده مووت ئه مه ئه وه.. بیگومان
ئه مه خپوه که یشی نییه.

پیره ژن:

به ته واوی ههروه که من بوو چووم، له گه ل ئه مه شدا ده لێن
گوایه من ته نانه ت بوو پرسیار کردنیش پیربووم، ئیوه ئه وان هه
که هه ست به شتی خۆیان ناکه ن. لیمگه پێن ئه مه تان پیلیم.

ئانتۆ:

هه ست به هه بوون؟

ئانتۆ:

باوه ر ناکه م ته نیا بوو ئه وه ئیمه ت بانگ کرد بییت تا کو ئه و
هه ستانه مان بوو ده ستنیشان بکه ییت که بیریان بکه ینه وه.

پيره ژن:

نه خيڤر، به لام ده مه وئ بېگانه كه پټان بلئ خوئ به كئ
ده زانپټ!

ئانتوى:

جارئ له مه يان گه پئ كاكي بېگانه، كوپه كه م شووشه ي فئ. س
١٠ له ژيڤر قه ره وئله كه مايه وازانم ليره دا پيوستمان پيه تئ.

نياكوا:

فئ. سئ ١٠ چيه (پياوه كان پنده كه نن).

ئانتوى:

فرۆكه يه كه، به ريتانييه كان دروستيان كردوو، ده لئڤن زۆر تيژه ره وه،
ئه گه ر له كاتئ فرينيدا تيايدا دانىشتين هه ست ناكه يت كه
ده فرپټ، بئ ئه وه ي هه ستئ پيڤكه يت، ده گه يته ئه وه شوينه ي
كه بوئ ده چپټ.

نياكوا:

ده لئڤي يه كيكيانى بينيوه!

ئانتوى:

ئه ي نه مديوه؟ بو هه ر ئه م به يانييه يه كيكانت نه بينئ ئاسمانئ
ده بپري؟ ده لئڤن فئ- سئ ١٠ زۆر خيرايه، بوئه ناوه كه يان له م
شته يش ناوه، چئ سه يري تيايه؟

پيره ژن:

به م شيوه ئامانجمان رووي كردۆته ئه دبهرين!!

نياكوا:

جا چاوه پروانى چئ ده كه يت ئه گه ر پياوى ئه ئاوات له لابن
نه توانن باسئ ته نانه ت مه سه له يه كيش بكه ن به رله وه ي له

پیشدا قورگیان تهر بکه نه وه!

ئانتو:

کوفی بچۆ بیهینه، ئیمهیش بهردهوام ده بین.

ئانتوی:

ئهوا ده چم و ده گه پیمه وه (ده چپته ده ر).

ئانتو:

ئهی بیگانه گه وره کامان ده لپن بهر له هاتنی پیاوه سپیه که و
ئیمه خوامان په رستووه. ده مت بکه ره وه.

تابی:

سه رتا سه خته به لام به قسه ت ده که م، من بیگانه نیم،
من لیره له م ماله دا هاتوومه ته دنیا وه، له و روژانه دا ژیان
شتیکی ده هپنا چونکه ئهم خانووه پری بوو له خه لک،
دایک و خوشکه کانم به کامه رانی لیره دا ژیاون، وه ک خیزانیکی
پر له زینده گی، دپته وه یادم من و براکانم له ژووره که دا
ده خه ویتین. سی سال له مه و بهر کۆچم کرد، ئه مه یش شتیکی
خۆش نه بوو، به لام به دوا ی جوړه ژیا نیکی تازده دا کۆچم کرد.
زۆریشم به ده ست ئهم ژیا نه نوپیه وه نالاندووه، رووباریک بوو
مه له وانیکی کارامه ی پیده ویست، ته وژمه کانی خورتیژ بوون،
به لام من توانیم سه ری خۆم به سه ر ته وژمه کانه وه به پلمه وه
تا وه کو شتیکی چه سپیو به رده وامم بو ره خسا، دارخه یزه رانیس
له وانه یه قه ده که ی بدوړینئ، به لام ره گه کانی نا، من مایکم
بووبوو ده بوا بو ی بکه پیمه وه، جا ئه مه تام وا هاتوومه ته وه.

ئانتو:

ئهمه ئه و په ری هو شمه ندیته.

پىرەژن:

ناوى خۇتياڭ پى بلى (ئانتۇى دىتەوۋە).

ئانتۇى:

راوۋەستىن، ھىوادارم زۆرم لەكىس نەچوۋىت.

ئانتو:

وا ئىستى دەستى پىكردوۋە، بەلام من ھەست بە ناسنامەكەى
دەكەم، فەرموو گويمان لىت راگرتوۋە.

تابى:

من ناوم كوجوتابىيە.

نياكوا:

چى؟ دەبن باشم گوى لىبوۋى؟ توخووا تو كوجوتابى برامى؟
تو ئەۋىت؟ ئۆف دايە! تو لە كوئىت تا دەنگى كۆرە
لەبىرچوۋەكەت بىيىستى؟ كوجو! بەراست ئەمە توئىت؟

ئانتو:

ئەگەر دە سال بەر لە ئىستاۋە ئەمەم پى بوترايە، دەمتوانى
برواى پى بىكەم.

پىرەژن: (دىتەوۋە يادى)

ھۆ لەۋى راۋەستابوۋ- كوجوتابى- لاي دەروازەكەۋە، بەدايكى
دەگوت كە ھەرگىز ناگەرپتەۋە تاۋەكو رېزى گشت
ھاۋنىشتىمانيانى بۇخۇى مسۆگەر نەكات، ئەۋ ناگەرپتەۋە و
ئىمەيش ھەرگىز نايىزانىن لەكوئى دەبىت.
ئابا تاكيۋاى دايكى گرىا و باۋەشى پىادا كرد، ئىمەيش ھەموومان
لىى دەپاراپنەۋە، بەلام ھەرزەكار پانزە سالىكە توانى تف بىكاتە
فرمىسكە كاغەۋە جىمان بھىللى، لەۋ دەرگايەۋە چوۋە دەرەۋە،

کوجوتابی به رهو نه زانراو رۆیشت، به ته نیا پانزه سالی ته مه نه وه. لهو ساته یه شه وه هیچ شتیکمان لیهو نه بیستوه، جگه له هه والی مردنه که یه وه (بیده نگه) ئه گهر تۆ ئه ویت، ئه مانه ت له بیره؟

تابی:

وردو درشتیم له بیره.

پیره ژن:

جا ئه وه باش بوو تۆ کردت؟

ئانتوی:

ئهی پیره ژن شیرینی هه نگینه که یه سه ری سپی به رهو می ش هه نگ ره وکیشی ده کات، من ئیستا هه چ شتی له م ماله و له م خیزانه دا نابینم ئه وه به ینی یگانیه که راکیشیت، بیگومان کورپه که ی خۆمانه، جا ئه گهر هاتیته وه ئایا ده بی داوا ی لیبه که ین برواته وه؟ ئاخۆ ره وایه له سه ر هه له یه کی رابوردوه وه سه رزه نشتی بکه ین؟ پتویسته به خیره اته وه ی بکه ین ئه نجا ئه گهر له باره ی گه شته که یه وه پرسیاریشی لی بکه ین ره وایه، ده با هه لسین به خیره اته وه ی لی بکه ین. (هه لده ستن و ته وقه ی له گه لدا ده که ن).

تابی:

ئهی کوا دایکم؟

نیاکوا:

براله سه یری ده وروبهری خۆت بکه و بزانه شوینی ئیسته ی کامه تا؟

تابى:

مەبەستت ئەمەيە دايىكم.. دايىكم.

پىرەژن:

خوشكى من، دايىكت پيش چەند سالى مرد.

نياكوا:

ئۆف دايىكم، دايە تۆ لە كويىت (دەس دەكاتە گوتنى

سەردوولكەيەك) دايە، تووخوا دايە تۆ لە كويىت؟

با يەكەك نامەيەكى بۆ بىرئيت... مەم..مەم..مەم...

پەيامى، پەيامى بۆ ئاباتاكيوا، ئۆهەهە

كە رۆلەكانى ھەروا زىندوون.. ئاخ.. ئاخ.. ئاخ

كە رۆلەكانى لە يادىيان نەكردوۋە.

كە ئىمەي بە گومراھى جىھىشت.. مەم..مەم..مەم..

دەبا يەكەك پەيامى بۆ ئاباتاكيوا رەوانە بىكات كە ئەمىش

سلاو بۆ ئىمە بىرئيتەۋە (دەگرى).

ئانتو:

كوفى پىكىكىم بۆ تىكە (پىاۋەكان دەخۆنەۋە) بۆ پىاۋ نەھاتوۋە

فرمىسك بىرئيت، تەنيا سوورھەلگەپانى چاۋەكانمان بەسە،

كەفى ئا پىكىكى ترم بۆ تىكە (دىسان دەخۆنەۋە).

ئانتوى:

ئەي كوجوتاين ئىمە بەخىرھاتنت لىدەكەين، بەلام تۆ زۆر

درەنگ ھاتىتەۋە، ئاباتاكيۋاى خوشكم لەسەرەمەرگدا تاكە

ئاۋاتى ئەۋە بوو بزانى تۆ چىت بەسەرھاتوۋە، چونكە ئىمە

ھەموومان باۋەپمان بە مردنى تۆ كىرەبو، (بىدەنگى) ئەۋەش

بى ھۆنەبو، دەنگ ۋابوو كە تۆ خوارزام، لە رووداۋىكى

لۆریی بارکیشدا مردوویت، جا چۆن گومان له وه بکهین؟
 نه مانده زانی تو له کویت، هیچ نامهیه کت بو نه ناردين،
 چیمان بکردایه! نه نجا تازییه کمان بو دانایه، شیاوی رۆله کانی
 ئیمه بی، ئه وهیش له پیشی پینج سال یا زیاتریش بوو، نه گهر
 درۆ نه بی.

ئانتو:

نه خیر درۆ نییه.

ئانتوی:

ئیسٹی سهیری ده موچاوی ئهم و قژی من بکه. سهیری
 قژی خالت (یاو ئانتو) بکه، ته ماشایه کی یاوا کونادوی پوورت
 بکه، ئهو ژن و پیاوه به هیزانه ی نه ماوین که جیت هیشتین،
 خوشکه کانت له گه ل میرده کانیانا ئهم شاره یان جیهیلاوه و له
 شوینی تردا به دوا ی به ختی خویانه وه ویلن، ته نیا له رۆژانی
 جه ژندا دینه وه.

ئیمه به ته نیایی جیماوین و ناتوانین له کشتوکالدا ئیش بکهین
 و هیچ کاریکمان له ده ست نایهت، ئهمه خانوومانه به لام کوان
 دانیشتووه کانی؟ هه ندیکیان رۆیشتوون و ئه وانی کهیش وا
 خهریکی رۆیشتن، ههر چاوه پروانی ئه وهن که برۆن، ئهمه
 نه گه تییه!

ئانتو:

ئهم چیرۆکهت بیستووه که ده لی ئه گهر رۆیشتیت نیشتمانی
 خۆت له بیرمه که؟ من پیتی ده لیم ئهو ئافرهت بوو.

نیاکوا:

هه رگیز پیاو نییه.

ئانتو:

ئەمەيان ئافرەت بوو، ناوى (ئابىنا) بوو، دايكوباوكى جېھىلا تاكو بە شووكردنه بەختەوهرەكەيەوہ لە عەردپكى دووردا بەخوشى بژى، چەندەها سال تىپەرین و تەننەت جارپكىش بەبیریدا نەهات یادى دايكوباوكى بكاتەوہ، رۆژپكىان بالداریكى زىر بەسەربانەكەيانەوہ نىشتەوہ و ئاوازيكى سەیری خویند، ئابىنا تىنەگەيشت. ئەنجا بالندەكە جارپكىتر و دووجارى تر و چەندان جارى دىكەش هاتەوہ هەتاكو سەرى ئابىناى سوپماند، ئابىناو مېردەكەى چوونە لای پياوېكى دانا و داواى ئامۆزگارىيان لىي کرد.

ئانتوى:

راستە ئەوہيان کرد.

ئانتو:

پياوہ داناكەيش لەگەلئاندا هاتە مالەكەيانەوہ تا خوى گۆي لى ببى، جارپكى تريش بالندەكە هاتەوہ بو خویندن و لەهەمان پنتى سەربانەكەوہ هەلنىشتەوہ، كە لەخویندن بووہ پياوہ داناكە وتى: ئەى ئەبىنا ئەوہى سەردانى كردیت بالندەيەكى ئاسايى نىيە، ئەم پيامپكى بۆت هیناوە و دەلى: باوك و دايكت لە دەمپكەوہ مردوون، تەپلى شيوەن لیدراون و كۆتاييان پىهاتووہ، هەرەوہا خانووكەيشت هەرەسى هیناوە، گياگوۆل داپۆشيوہ جا دەبى تۆ بگەرپیتەوہ، ئابىنا مىلى بو راستى رووداو كەچ کرد- پىويست ناكات بىلیم- كوجوتابى راستى ئەم چىرۆكە مەبەستى گرنگ نىيە- هەرگىز بىرمان لەوہ نەكردۆتەوہ تا چ رادەيەك راستىيەكى گشتى تىادايە.

تابى:

ئەگەر رى ھەبى دەمەوى فرمىسكىك بۆ دايكم برېژم (سەرى دادەنوينى و ھەندى دەگرى لى پاشانا چاۋھەلدەبىرى و لەبۆشايىيەۋە رادەمىنى.. ئەو ھەموو سامانەى پەيدام كىردوۋە لەپىناو تۆۋە بوو، دايەگيان من بەرامبەر تۆۋە خەتابارم. جا بۆ نەمايت، دايە تاۋەكو كەمى تەنيا كەمى لەو خواردنە تامكەيت كە بۆتم ھىناۋە؟ (دىسانەۋە دەكروژىتەۋە، بە درېژايى ئەم ماۋەيەشدا نياكوۋا بە بىدەنگى فرمىسك دەبارىنى).

ئانتو:

كوجو، ھەقى خۆتە ئەسرین برېژىت، بەلام كەمىك بەسە.

پىرەژن:

كوجو، ئەۋە ھەر بۆ ئەۋە ھاتوۋىت من بىژىت؟

ئانتوى:

ئاي چۆن پرسىارىكە؟

پىرەژن:

لېمگەرى بېرسىم، ئەدى كورى من نىيە؟

تابى:

چۆن بتوانم ۋەرام بدەمەۋە؟

پىرەژن:

بلىۋايە ئەۋسا بەختىارتەر دەبىم، چونكە دەزانم ئەۋ ھەلە لەكاتى ناشتەندا ئاھەنگىكى شياۋم بۆ ساز دەدرىت و چىتر لەم ھۆدە بچكۆلەيەمدا ھەلناۋەرم كە دەترسىم رۆژى لە رۆژان بىتتە دارمەيتم. چىت لايە بۆمانى باس بكەيت؟ يان خوانەخۋاستە بۆ ئەۋە نەھاتوۋى كە بىننيتەۋە؟

تابى:

بۆيه هاتووم كه بيممه وه.. راسته دايكم مردوو به لام هه موو
شتى له دهست نه چوه، ئيره نيشتماني راسته قينهى منه كه
دهبى تا زيانم مابى تاييدا به سهرى بهرم، مالى ئيمه هيشتا
ويړان نه بووه، تو به ته مه نا چوویت به لام خو نه مردوویت.
تو هيندهت هيز تايادا ماوه كه چهنده ها سالى ديكهش بژیت.

پيره ژن:

سوپاسى ده مه شيرينه كهت ده كم بو ئه م وشانه!

ئانتوى:

ئى پيره ژن، وا دياره ناتهووت ئيستا بهريت؟ ههر دوينى بوو
نه فرينت له كردگارت ده كرد چونكه ئه م ژينه تالهتى دريژ
كردوو ته وه.

پيره ژن:

كه واته تو بويه دلخوش بوويت! تو وا تيده گهيت من به راستى
مه به ستم ئه وه بوو! باش بزانه، من مه به ستم ئه وه نه بوو
ده با پيتى بلييم من تازه نامرم.

تابى:

نه خير، تو نامريت من گهراومه ته وه و به ده ستي به تاليش نا،
مادامه كى به هيز و دليام ئه وه بيگومان گيان وه بهر ئه م
ماله دا دهيممه وه..

نياكوا:

له دواى تاريكاييه كى دريژه وه دووباره پرشنگى خوړكى نووى
له ئاسودا به دى ده كم.

ئانتو:

زۆر باشە، ئابريوا، پيويستە بەرلەۋەي دونيا تاريك دابى سلاو
بو خالەكانى تريش بەریت.

پيرەژن:

بۆم ھەيە، پرۆم؟

نياكوا:

بەلام ئەمەيان پيويستە، ئەو ماۋە دووردريژە خوت لەو
تاريكيەدا ھەپس كەردبوو، جا دەبى ھەموو خەلك بزانن كە
تو ھەر زىندوۋىت.

پيرەژن:

زۆر چاكە، لە راستيدا مەبەستم ئەو نەبوو.

ئانتوى:

ئەي باشە ئەم نابى جارى شتيك بخوات!

ئانتو:

بەلى پيويستە بخوات، نياكوا، دەبى خواردتيكى باشى بۆ
ئامادە بكەيت، ۋەك ئەو نەكە دەرخواردى مېردەكەي ئەو
دوايىيە خوت دەدا.

تابى:

كى مېردتە؟

نياكوا:

بەجىي ھيشتوووين (پياۋەكان پىدەكەنن).

تابى:

رۇيشت؟ لەبەرچى؟

نياكوا:

ئاخ ئەوھى پەيوەندى بەمنەوھ ھەيە دوایی بۆتانی باس
دەكەم، بەلام جارى من شوینەكەى پى نیشاندهەم، بىرام
دەزانم تۆ ئىستا برسیت نىيە، لە پىشتدا شتە گىنگەكان كە
بىستمان تۆ ھاتوویتەوھ ھەموویان ھاتن بۆ ئەوھى بگىرىن و
قەردى خۆيان لە خۆشاوى گۆيزى ھىندى وەر بگىرنەوھ.

پىرەژن:

داردەستكەم بدەرى، وا بەسەر دیواری لای ژوورودا ھەلپەسىڭىدراوھ،
(نياكوا جانتاكە دەباتە ژوورەوھو داردەسەكە دەھىنى).

ئانتو:

لە پىشتدا بىبە بۆ لای مامە (كىوكو دورو)ى وا لە مالى خۆيەتى.

نياكوا:

وامزانى ھەموومان دەچىن.

ئانتو:

چۆن؟ ئەمە پەيوەندى بە ئافرەتەنەوھ ھەيە.

نياكوا:

ممم! مامە! تۆ دىسۆزىت س - ۱۰.

ئانتو:

بىرۆ.. بىرۆ.. بە تەنيا جىمان بىلە. (پىرەژن و نياكوا و تابى
دەچنە دەرەوھ. ئانتو و ئانتوى لە گەل پاشماوھى خواردنەوھكەدا
دەمىننەوھ).

ئانتوى:

كوفى ئەم ھاتنەوھ كىتوپرەى خوارزاكەمان تۆ چۆنى تىدەگەيت؟

ئانتوی:

هه چ دوو که لیکت به بی ئاگر دیوه؟

ئانتو:

ئهمه ته واهه.. که وابوو هوئی سووتانه که به چی تیده گیت؟

ئانتوی:

چۆن بیزانم؟ خو له چیشتهخانه کهیدا نه بووم!

ئانتو:

ئه گهر به راستی دهستکورت و لیقه و ماوبی ئه وه بنیادهم ده کری
له هوئی که ی تیگات، به لام ئه وه ده لی ئیستا خاوهن سامانه، جا
هیچ نه بی ئیستا خوئی ده ناسی، باشه ده بی چ شتی هانی
هاتنه وه ی دابی؟

ئانتوی:

ده بوا لیمان پرسیایه ئاخو له و شوینه ی تیایدا جیگیر بوو بوو
ژن و مندالی نه بوون؟

ئانتو:

ئهو کاته ی رویش ریکو بهرچاو بوو ئیسته یش هه روایه، جا چ
ژنی هه یه شوو به پیاویکی وهك ئهم نه کات؟

ئانتوی:

ده زانی هه له ی تو بوو لیته نه پرسی چ ئیشیکی کردوو؟

ئانتوی:

ده زانی هه له ی تو بوو لیته نه پرسی چ ئیشیکی کردوو؟

ئانتو:

هه له ی من؟ ئه ی ئه و خوشکه زای تویش نییه؟ ئه و ده لی
بو ئه وه هاتوته وه بمینته وه، ده با له خوا داوا بکه یین هیچی

بەدواو نەبىت، بابايەكى دەۋلەمەند ئىشى خۇى جى بھىلى
بۇ ئەۋەى لەنىو خزم و خۇشى ھەژاردا بھىتتەۋە كە سى
سالىكە جىى ھىشتوون!

ئانتوى:

ھەچ كاتى ھەۋرەكان رەۋىنەۋە و رەنگى ئاسمانىان بۇ
دەردەكەۋى.

ئانتو:

ئاخ... كار لەكار ترازاو.

ئانتوى:

چىترت دەۋى؟

ئانتو:

نەخىر، سىنەم، ھەركاتىك زۆر دەخۆمەۋە سىنگم ئازارم دەدات،
دوئىنى چوۋمە لاي پزىشكىك، گوۋتى دەبىى واز لە خواردنەۋە
بىنم.

ئانتوى:

واز لە خواردنەۋە بىنيت؟ جا ئەو چ كارىكى بەمەدا ھەيە؟

ئانتو:

بىر لەمە بىكەرەۋە! ھىچ بايەخى بۇ نەرىت نىيە، بەلام
ناچارم دەبىى دان بەۋەدا بىنم كە ناۋە ناۋە ھەندى دەنگ لە
سىنەمەۋە دەبىستم.

ئانتوى:

مروڧ واز لە خواردنەۋەى ئاو ناھىنى ئەگەر منالەكەشى لە
زىيەكدا خنكابى، جا ھەر دەخۆينەۋە.

ئانتو:

ئۆكوكسيوكو

ئانتوى:

ئادەمىزاد شتىكى سەرسورپىنەرە. (دەچنە دەرەوۋە).

دیمەنى دووھم

(ھەمان دیمەنى پېشوو، تەنیا جیاوازیى ئەوھىە مألەكە جارېكى تر گورى تېكەوتۆتەو، كات دواى نیوھ شەو. تابى لەسەر پېپىلەكانەىەكا دانىشتوو، لای دەرگاكوھ سېبەرى خۆى لەسەر رووناكىى ژوورەكەیدا بەرچاوە، نیاكوا لە ژوورى خۆیەوھ دەردەكەوئى دەچىتە لای كووپەى ئاوەكەوھ، ئاو دەخواتەوھ و كە تابى دەبینئى، دەگەریتەوھ).

نیاكوا:

برام؟

تابى:

بەلئ

نیاكوا:

ئەوھ چىتە؟

تابى:

ھىچ نىيە، خەوم لىناكەوئى.

نیاكوا:

ئەگەر ئاوا لەم خوازەدا دانىشتىت سەرما ت دەبئى.

تابى:

دەزانم بەلام واى بەچاك دەزانم لىرەدا بىنمەوھ، چونكە ھەرسا تى چاوم بنوقىنم چەند دەنگىكى نامۆ دەبىستم لە ژوورەكەمەوھ يەككە لەوئى بوو.

نیاكوا:

خۆت وات دىتە خەيال، دەنا لەوھتەى تۆ ھاتىتەوھ ژوورەكان بەقوربانىدان پاك كرانەوھ، تۆئەمە دەزانىت بەلام ناليت كە..

تابی:

من پیشنیازی هیچ ناکهم، خۆزگه ئەمه وابی، تەنیا خەیاڵی
خۆم بووبی وەك تۆ دەلێیت! بەلام ئیی نیاکوا.. من وای
تیناگەم، تا ئیستا ئازار و ئەشکەنجە ی چەندان شەوانی بێ
خەویم چیژتوو، هەندێ جار وا هەست دەکەم وەك یەکیك
بەسەر مەوه دانیشتبێ و منیش ناچارم بەپەلە پرۆژی خۆم لە
قەرەوێلە کەوه دەربازکەم.

نیاکوا:

ئەوه تووشی زۆران کەسانی تریش دیت.

تابی:

خۆم دەزانم باسی چی دەکەم، دەزانم تا ئیستاش هەر
بەدوامەوێ.

نیاکوا:

مەبەستت چیه؟

نیاکوا:

چۆن دەتوانم؟ ئەوانە کین کە هەروان بەدواتەوه؟

تابی (بێدەنگی):

دەتوانیت نەینییەك بپارێزیت؟

نیاکوا:

بێگومان بڕام، دەتوانم نەینی تۆ بپارێزم.

تابی:

چراکە لە ژوورە کەمدا بێنە، (دەیهێنێ) دانیشە، ئیستی شتیکت
لا جی دێلم زۆر لەمیژەوێهە میشکم پێوهی داخ بووه (گوێیان
لە پیرەژن دەبی دەکوکن).

نياکوا:

راوهسته ئه وه پيره ژنه، ئىستى دىته دهره وه، ئه وه پيشه ى
هه مېشه يه تى، هه ركا تىك به شه و بچووكترين دهنك له ماله وه
ببسي تىت.

دهنگى پيره ژن:

ئه وانه كين؟ ئاكيوا!

نياکوا:

ئه وه منم!

پيره ژن:

ئه وا له م ناوه ختيه دا چى ده كه يت؟

نياکوا:

هيج بچوره وه ناو جي ت.

پيره ژن:

مم... ده رگا كه ت له بير نه چى ت دا يخه يت.

نياکوا:

به ئى.

تابى:

به مه ت بر وا كرد؟

نياکوا:

پىم بر وا كرد؟

تابى:

مه به ستم ئه وه يه بيرت لى كردۆته وه؟

نياکوا:

نه خىر، من دلنiam گشتيان بر وايان پىي كردووه، نه مانده زانى

ئەو ھەموو سالانە تۆ لە کوو بوویت، لە چیرۆکە کەشتدا
ھیچ شتیکی ھەلبەستراو نەبوو واما ئیبات بیر لەو
بکەینەو کە هیچت دزیی بیست، چونکە تەنانەت قوماریش
پارە ی تیاھ.

تابی:

بەلێ تۆ راست دەکەیت، پارە کەم نەدزیو، بەلام قوماڕم بە
ژیانی ئادەمیزادەو کردوو و بردوو مەتەو.

نیاکوا:

چی؟

تابی:

بروام نەدەکرد ئەو رووبدات کەچی روویدا جا ریکەوت بوو
یا نە، ھەرچۆنێ بوو، روویدا. جا دەبوو لە چنگ ئازاردا
رابکەم.

نیاکوا:

ئەوا دەلەرزیت؟

تابی:

بەلێ ئەنجامی بیرلێکردنەو ھەتێ، ئەم وام لێدەکات ھەست
بە ... ھەلچوون بکەم.. بەتایبەتی کە بیرم دەکەوێتەو شتەکە
چۆن روویدا.

نیاکوا:

با نەختی خواردنەو ھت بوو بێنم، ھیورت دەکاتەو (قاپی
شەرابی فی-س-۱۰ لە ژوورە کە تاییەو دەھێنێ) فەرموو،
شتی بخۆرەو.

تابى: (نيوكووپ تىدەكات و لەشەرابەكەو رادەمىنى، لە پاشانا دەىخواتەو) سوپاس، خوشكى خۆم، (بىدەنگى) سوپاس بۆ تۆ، بەراستى پىويسىتىم پىي بوو.

نياكوا:

ئەى ئىستا چۆن ھەست دەكەيت؟

تابى:

زۆر باشم.

نياكوا:

باشە؟

تابى:

چاوپروانكە، لىي گەپى با بچىتە خوارەو (بىدەنگى) وەك دەبىنىت ژنم ھىنابوو، دوو مندالىشم ھەبوون، دوو كچ بوون، بەلام ژيان دژوار بوو، زۆرىش دژوار بوو، رۆژىكيان تووشى برادەرىكم ھاتم لە شەمەندەفەردا، ماوئەك بوو دەمناسى، ھەرجارىك يەكترىمان بدىايە بەيەكەو دەچووين دەمانخواردەو و باسى تەنگوچەلەمەكانى خۆمانمان دەكرد. چەند سالىك بوو كاسبىم دەكرد، بەلام ھىچ دەسكەوتىكم نەبوو، لە راستىدا جارى وا ھەبوو وام ھەست دەكرد دەتېردىمە بەندىخانەو، قەرزارى ھەموو سووخۆرەكانى ئەبىساي بووم، جا لە شەمەندەفەرەكەدا يەكترىمان بىنى و دەستمان كرد بە باسى سەرکەوتن لە ژياندا و شتى ترىش. زياترىش باسى نەبوونى خۆمم بۆى كرد، لەگەل پەرىشانى بارى مالەوھەمدا كە لەكاتى مردندا بۆى دەگەپىمەو، جا تۆ ئەو جۆرە شتە بى مانايانە دەزانىت، ئەوئىش رووبەرووى سەرەنجامى بووبو ھەى

ھەموو شتېك دەستى پېكىرد، ئەو گووتى كە دەيزانى (مالام)
دەيتوانى يارمەتىمان بدات.

نياكوا:

تاوھەكو زەنگىن بىن؟

تابى:

بەلى، زۆرم بايەخ پىي نەدا، بەلام ئەو زۆرى لېكىردم كە چاومان
بەو پياوھە بىكەو، رۆژى دواتر يەكشەممە بوو، شەمەندەفەر
ئىشى تىادا ناكەن، چووين بۆ لاي ئەو (مالام) ھوھ.
(گەپانەوھەيەك بۆ رابوردوو: تىشكۆيەكى رووناكىي مالام دەردەخا
لەناوھەپراستى شانۇدا دانىشتوھە بە پەرۆشەوھە تەماشاي جامېك دەكا كە بە
شتېكى سىي داپۆشراوھە، چەندەنكە چەوېك فېرى دەداتە سەر زەوى و
لەتەك ھەر چەو فېرىدانىكەدا سەرى بۆ دەلەقېنى، لە دەرگا دەدرېت، بۆ
سەرەوھە ھەلدەپروانىت..)

مالام:

چاوھەروانكە! تۆ كىيت؟

پياوھەكە:

ھاوپرېت - كرامو.

مالام:

چاوھەروانكە (جامەكە بەلاوھە دەنى و چەوھەكان دەشارېتەوھە)
فەرموو.

(پياوھەكە و تابى دېنە ژوورەوھە) ئاھ، ئەمە تۆيت! ئەم پياوھە
ناناسم، بەلام جارىكىيان لەشەمەندەفەردا ديوھە، لەسەفەر بووم،
بۆ كۆكردنەوھە ھەندى... باشە شتېك.. لە ھەفالىكەمەوھە لە
(تاكو وازى).

پياوۋەكە:

هاورپىمە.

مالام:

ھەموو كەسنى شىۋەى شت فروشتەن كەتپان بەدل بوو. وتەكانى
راستەوخۇ جوان بوون.

تابى:

لەگەل ئەمەشەو ھىچ ئەنجامىكى نەبوو.

مالام:

باشە بەخىر بىت، ئەى دانانىشيت؟ زۆران كەس كە دىن بو
لاى من ھەز ناكەن دابنىشن.

پياوۋەكە:

ئەو بە ھۆى ئەو رىزلىنانەو ھەى كە بو (مالام) ھەيانە.

مالام:

نە، لە ترسانە، لەگەل ئەو شدا من مروقم، من زىنى لەناو
نابەم لە پىناوى دەسكەوتىكى تاييەتىمدا، من يارمەتى خەللى
تر دەدەم، لەگەل ئەمەشەو ھەمووان ھەر لىم دەترسن،
چاكيان دەناسم. كەس ئىو ھى نەدى كە ھاتنە ئىرەو؟

ھەردووكيان:

نەخىر.

مالام:

ئەمە بەلاى منەو ڭرنگ نىيە، بەلام زۆر كەس ھەن ناپانەوئى
كە دىنە ئىرەو ھەى بىانىنى، باشە چىتان دەوئىت؟

پياوۋەكە:

جا كەى تو پىويستىت بە پرسىار كەرنە! يارمەتى تۆمان دەوئى

بېگومان.

مالام:

له كاروبارى داراييه وه وهك تېي بگهم؟

پياوه كه:

به ئى.

مالام:

هه ردو وكتان؟

تابى:

ئاھ.. به ئى.

مالام:

ممم.. هه ردو وكتان ئاماده ن؟

تابى:

پارهت بدهينه وه؟

مالام (پېده كه ئى):

نه خېر ئه ي لاو، به لام ئىنسان ده بى نرخى هه چ شتېك بدات
كه ده ستى ده كه وى، وا نيه؟ هه ندى جار پاره به كاردينىت
بو كړىنى شتوومهك، هه رچه ندى خوښى فرۆشيار بىت،
جارى وايش هه يه نرخه كه به پاره نادريته وه، له وه حالته دا
پاره نيه كه فرۆشيار پتويستيه تى به لكو له پاره زياتره.
له م حالته دا نرخه كه به خوښ ده درىت. خوښى ئاده ميزاد-
به شيوه يه كه له شيوه كان، به لام چه ندى ريگايه كه له به رده مايه، يان
ئوه و تا ئازى يكي خوت به ينى، ژنه كه ت، مناله كه ت، دايكت و
له م بابته تانه وه، به لام ئه وه كه سه ده بى لات خوښه ويست بى،
بوشت هه يه پياوه تى خوت به كاربينىت و ياخود به شيكى

گرنگ لە لەشى خۆتەو، ھەموو شتێ بەو چەندەو بەندە
کە داواى دەکەیت، بەلام با ئاگادارت بکەمەو، ئارەزووى
خۆتە، ئەگەر ناتەوێت ئەوا دەتوانیت ھەرگىز ئەمە نەکەیت،
بەلام ھەركاتێك دەستت لە شۆرباکەو ھەلێنا ئەوا ھەر دەبێ
تامى بچێژیت.

تابى:

وابزانم دەیکەم.

مالام:

ئەى گەنج، پەلە مەکە، تەماحى مالى دونيا بۆى ھەيە پياوى
ژىر کوێر بکات، زۆر کەسان لە دوايیدا پەشيمان بوونەتەو
کە ھاتوونەتە ئێرەو، ئێوەيش ھاوړيانم باش بىر لەکارەکە
بکەنەو.

پياوھەکە:

باشە ئیمە بەرلەوھى بێین بۆ ئێرە بریارى خۆمانمان داو، بەلام
وەك جەنابت فەرموویت پێویستە جارێكى دیکەش ھۆشى
خۆمانى لى بخەینەکار، ريمان بدە، وەرە تابى (چەند ھەنگاوى
دوور دەکەونەو) تۆ ئیستا دلنیايت کەپاشگەز نابیتەو؟

تابى:

ئەى تۆخۆت؟

پياوھەکە:

من واز ناھێنم.

تابى:

چاکە..

پیاوه که:

بیگومان به نده بهوهی تا چ رادهیهك دهتهوئیت زهنگین بیت.

تابی:

لهوانهیه زۆرتترین پلهم بوئیت، بهلام درۆ نهبی ههزناکهه پیاوه تیم
یاخود ههچ پارچهیهکی لهشی خۆم بۆ ئەمه لهدهست بدهم،
چونکه تیکرای ئامانجهکهه دهرووخیت، سوودی پیاوی ساماندار
چییه ئەگەر پیاوهتییه کهی نهما؟ مه بهستم ئەوهیه من لهوانهیه
دیسانهوه ژن بهینمهوه و منالم بین.

پیاوه که:

خۆشییه دونیا یهیکان لهوه دایه؟

تابی:

شتیکه ئە ئاوا.

پیاوه که:

ئەمه بیریکی رۆشنه، منیش دهیکهه (به رهو دواوه ده بزوون)
هاوړیم، بریاری خۆماغاندا.

مالام:

دلنیایت؟ ههردووکیان: دلنیاين.

مالام:

زۆر باشه (جامه پچراوه که دههینئ) کامهتان له پێشدا
دهیکهه؟

پیاوه که:

تابی بچۆره پێشهوه.

تابی:

من..

مالام:

ئا لیره بویسته، تۆش له دهرهوه چاوه پروان ده کهیت.
(پیاوه که ده چیتته دهرهوه) ژنت هیئاوه؟

تابی:

به لئی.

مالام:

منالیشته هه ن؟

تابی:

به لئی دووان.

مالام:

کامیانت دهویت که...

تابی:

هه ردووکیان.

مالام:

ناه... دیاره مالئیکی زۆرت گهره که..هاه؟

تابی:

مه به ستم ئه وه یه نامه وی مناله کانم بئ دایک بن و ژنه که یشم
به بئ ئه وان هه تا مابئ به ختیار نابیت.

مالام:

تیده گهم، ناوه کانیم بدهری، له پیشان ژنه کهت و ئینجا
منداله کان.

تابی:

ئا کوس.

مالام:

بوهسته! به گویمما بچرپینه ئاها- ئاها- تاو، لیره چۆك داده، به توندیی ئهم كیرده بگره و سهیری ناو جامهكه بکه و كه دهسته كانم هه لبرین و نزمم کردنهوه تو قوماشه سپیه كه به چه قۆكه له ناو چامه كه دا كون ده كه ییت، سی جار ئهمه ده كه ییت، یه كه میان بو ژنه كه ت، دووه میان بو مناله گهره كه و سییه میان بو پاشه به ره كه ت.

تابی:

تیده گهم.

مالام:

بام جار یکی تریش لیت بپرسمه وه ئایا ده تهوئ بیکه ییت؟

تابی:

ئهوا بو دهست پینا که ییت و ریگای بیر لیکردنه وه یم لی ناگریت؟ هوشم بریاری داوه، ده مهوئ بیکه م تکایه چیت پرسیارم لی نه که یته وه.

مالام:

لیت ناکه مه وه، لیره وه دهست پیده که ین.. (چاوه کانئ ده نو قینئ و به نه رمیی به سه رجامه که وه فسکه یی ده کات. له سه ره خو دهستی به رزده کاته وه و ده موچاوی ده گوړپیت. به تیژی دهستی دینیته وه خواری سی جار ان ئهمه ده کات و به چه قۆكه تابی قوماشه که كون ده کات، له دواي ههر چه قۆ وه شان دینیکا هاواریکی پر ئازاری جه رگبر هه لده ستیت). گویت له هاواریه که بوو؟

تابى:

ھاۋارى چى؟

مالام:

چۆن سى ھاۋارت گۆى لى نەبوو؟

تابى:

نە.

مالام:

تۆ ھەر تەنیا كۆپر نىت، بگرە كەرشىت، كارەكە ئەنجامدرا،
ھەر سى قوربانىيەكانم لەنىو جامەكەدا دىتن، بىگوناهو بى
دەسەلات، ھەموو جارئىكان دلەكانىانت دەپپىكان و ھاۋارىك
ھەلدەستا، بەلام تۆ چاوت پىوھ نەبوون.

تابى:

باشە

مالام:

تەۋاو، سالتىك بۆ ھەتا ماۋەى سى سالان، يەكى لە
قوربانىيەكانت دەمرى، مردنەكانىشيان ئاسايى دىنە بەرچاۋ،
ھىچ شتىكى ئاسايان پىوھ ديار نابى، ھەر مردىكىش
پلەيەك لە سامانەكەت زىاد دەكات، ئەمەيش ھەروەھا، ۋەك
شتىكى ئاسايى بۆ تۆ دەگەرپتەۋە.

تابى:

سوپاس، بۆتۆ.

مالام:

تۆ پياۋىكى زۆر بەجەرگىت.

تابی:

سو پاس.

مالام:

هه روه ها به دكاريشت! به لام هه رچيه كت بویت چنگت
ده كه وئ، هه قال! (پياوه كه دیته ژوور) لئ بووینه وه، نوره ی
تویه.

پياوه كه (بیده نگی):

مالام من رایه کی ترم هه بوو، ناتوانم ئه مه بکه م.

تابی:

چی؟

مالام:

كه س به زور پیتی ناكات.

پياوه كه:

هه لم خه له تاندیت؟ چۆن؟

تابی:

من بویه كردم وامده زانی هه ردوو كمان پیکه وهین، به لام تو
گالتهت به من كرد.

پياوه كه:

بروانه، هوشت بینه وه بهر خوټ، هه ر پياوئ بیرى تاییه تی
خوئ هه یه، پیم مه لئ من توّم له خشته بردوو، تو ویستت
ده وله مه ند بیت، جا گرنگه هاوړیت ببئ یان نه؟

تابی:

بو چ ده بئ ئه وه به من بکه یت؟

پياوه كه:

چى؟

تابى:

تكايه، مالم دهمه ويٽ لىي دهرچم.

مالم:

تو شوږبا كهت قووت داوه، جا ئه گهر بيته قينته وه ئه وا ته نها
ليكه كه يه دټه دهره وه، ته نانهت ئه گهر پرشيټته وهش ئه وا به شيك
له ژهره كه له ويټدا دهميټته وه و من ناتوانم ده سته ردارى بم،
ئهى هه قالم، بيه ره وه دهره وه، به لام نه يه لټت جار يكي تر
چاوم پيى بكه ويټته وه، من له م جوړه كه سانه ده ترسم، ئه مانه
ترسناكن.

تابى:

بيوورن.

مالم:

ټيستاكه دهرگاي ماله كه تان پي نيشان ددهم. (ده يانباته دهره وه،
ئينجا ده گه پريته وهو، شته كاني كو بكا ته وه و له دواييدا ون
ده بي.)

به شی دووهم

دیمه نی یه کهم

(له ناوه پراستی شانۆدا رووناکیی نامینن که چی وهك جاری پیشوو، به سهه
تابی و نیاکواوه ده بریسکیتتهوه).

تابی:

پیم بپروا بکه، خوشکی خۆم، زۆری لئ ترسام، له سههه تادا
باوه یم نه بوو ئه وه روویدات، به لام به هه له داچوو بووم، له پاش
سئ روژاندا ژنه کهم له رووباره که وه دهاته وه.

نیاکوا:

به ته نیا؟

تابی:

چه ند ژنیکی تریش له وی بوون.

نیاکوا:

جا چی روویدا؟

تابی:

پیوه یه وه دا..

نیاکا:

مار پیوه ییدا؟

تابی:

به ئی، هه ره له ریگای نه خوشخانه وه گیانی سپارد.

نیاکوا:

وه یرو! ئه دی کهه کی کابرا!!؟

تابى:

ئىتر تۆقىم، بەلام چۆن بتوانم رازى نهيىم لاي هيچ كهسى
 بدركىنم؟ براده ره كه م شارى جيهيلا بوو، چونكى دهيزانى كار كه
 چى به دواوه بوو، سالى دوايى كچه گوره كه م تياچوو..
 له كاتيكدا له تهك چهند منداليكى تردا به دلخوشييه وه له
 حوشه ماله كه ماندا يارييان ده كرد، نهجا كچه كه م ترم.

نياكوا:

بوسته براله نامه وى چيتر ببستم.

تابى:

خوت ويستت بيزانيت.. هه ر ئيستى ليده مه وه.. بيگومان
 دهستم كرد به كوكردنه وهى سامانيكى زور، به ريگه يه كى ناماقوول
 و خيراوه، به لام نه وساكه ئاسووده نه بووم و له و روزه وه
 ئاسووده گيم نه بينيه وه، خهويان لى ده شيواندم، جاريكيان،
 خوشكم، وام ههست ده كرد كه وا خهريكه شيت ده بم و زوران
 جاريش ژنه كه م و دوو مناله كانم ده بينين.

نياكوا:

دهزانم.

تابى:

دههاتن و له رۆخى قه ره و پله كه مه وه ده وىستان. ژنه كه م ليمى
 ده پرسى، كوچو بو هه موومانته له پيناوى ساماندا دانا؟
 ئايا يه كيكيان بهس نه بووين؟ (ده قيژينى) هه رسيكيانم ديتن
 خوشكم.

نياكوا:

دهزانم ديوتن به لام مه قيژينه دنا نهوانى تر له خه و

هه لده ستینیت .

تابی:

جا ئه گهر هه لسان چیه؟ چی تیا به؟ ده با هه لسن!

نیاکوا:

بچۆره وه ئیو جیگا کهت برام.

تابی:

به لئ ده چمه وه ناو جی، خوشکۆله، بچم بۆ ناو جی، نا، نا،
ناچمه ئیو جیگا (بیده نگیی، له هه وشه که راده میئ و نیگاکانی
ئاراسته ی لایه کی تاییه ت ده کات) هۆ له وئ.. هۆ له وئ..
ده یانینیت؟

نیاکوا:

کی؟

تابی:

زۆر جوان بوون... دیتت؟ مالام لی می پرسی ئه گهر گویم له
هاواریان بووییت؟ گوتم نه، بروام پیی نه ده کرد.

نیاکوا:

ده زانم پروات پیی نه کردووه.

تابی:

ئه ی ئاخر بۆ مردن؟ بۆ پیویست بوو به رن؟

(نیاکوا ده چی له ده رگای پیره ژنه که ده دات).

نیاکوا:

دایره! دایره! هه لسه له خه و، خه ریکه کوجو شتیکی به سه ر
دیت، (بیده نگیی) واز له پرسیاران بینه و وه ره، ده لی م ئه و شتی
به سه ر کوجو ودا دیت!

پىرەژن (دېتەژوور):

وہى؟ كوجو چى روويداوه! ھا؟

ئابى:

دەمەوئى بچمە ناو جىم.

نياكوا:

داپىرە تۆ ئاگات لىتوہى بىت ئەوا خالۆم بانگ دەكەم..

پىرەژن:

جا باشە، چى بووہ؟ دەلى دەيەوئى بچىتە ناو جىيەكەيەوہ..
ئەنجا ھەر بو ئەمە خالۆت بانگ دەكەيت؟

نياكوا:

تۆ تىناگەيت (بە پەلە دەچىتە دەرەوہ).

پىرەژن:

رۆلە ھىچ ناساخيەكت ھەيە؟

تابى:

نەمدەويست بىكەم، كى ژن و دوو مندالى خوئى بو سامان
دەكوژىت؟ كى ئەمە دەكات؟ بەلام دەبى من تۆلەي ئەمە
ھەر بىيىنمەوہ.

پىرەژن:

كوپرى خۆم ئەوہ باسى چى دەكەيت؟

تابى:

نابى جاريكى تر دەستم بە پارەكە بکەوئتەوہ، ئەوہ بەلايە،
ئەوہ خوئەنەك سامان، دەمەوئى رابكشىم، بەلام كە چاو
دەنووقىنم دەيانىنم. (نياكوا، ئانتو، وەئانتوى بەگور خويان
دەكەن بە ژوورەوہ).

نياكوا:

خالۇ، خالۇ، تابى دەلى ناتوانىت بخەوى.

ئانتو:

كوجو، راكشى (بەھىۋاشى تابى درىژ دەبى) ئىستا قسان
مەكە، يان ھەز دەكەيت بچىتەناو جىتەو؟
تابى: (ھىۋور پۇتەو):
بەلى.

ئانتو:

كەۋابوو ۋەرە، ۋا ئىمە گشتەمان لىرەين، ھىچ مەترسىيەك نىيە.
ۋەرە (تابى دەباتەو ۋو ژوورەكەى خۇى).

نياكوا:

ئەى ھەى! ئەۋەى بۇ منى گىپرايەۋە راست بى ئەۋا مالاكەمان
نەك ھەر ۋىران بوۋە، بگرە تىچوۋىن.

ئانتو:

راۋەستە، بە دەنگى بەرز مەدوئى، لى گەپى با ئەم جارى
بخەوى. (بىدەنگى، بانگى كەلەشىرىك) ئەۋا بەراستىي بەيانە.

نياكوا:

خالى خۇم، بەدرىژايى ئەم شەۋەۋ چركەيەك چىيەك
نەخەۋتوۋىن. (ئانتو دىتەۋە ژوورەۋە).

ئانتو:

رۇيشت.

نياكوا:

سوپاسى خۋاى پىدەۋى.

ئانتوى:

ئىستا نىاكوا، پىي گوتىت بۇ وا دەكات؟

نىاكوا:

خالە، براكەم شىت بوو.

پىرەژن:

شىتتى مەھىنەرە نىو خىزانە كەمانەو! بەخو بابە پايت لە
برالەت نا؟

ئانتوى:

بۇچ وا دەلىت، نىاكوا؟

نىاكوا:

سەرەتا دەستى كرد بە گىرانەوھى حەقايتىكى دوورودرىژ و
داواى لەمن كرد وەك نەئىيەك بىپارىزم، كەچى بى ئەوھى
گوئى بەو بەدات كەسى بىيىستى يانە يىستىت، كۆتايى پىھىنا.

ئانتوى:

حەقايتى چى؟

نىاكوا:

دەلى ئەم لەمىژە راودەنرىت، پىويستە چارەيەك بۇ ئەمە
بدۆزىنەو، خالى خۆم.

ھەموويان:

راو دەنرىت؟

ئانتوى:

ئەمە كارىكى تۆقىنەرە.

پىرەژن:

ئىستا ھەموو شتى تىدەگەم، باسى ئەوھى كرد كە نەيوستوو

بیكات، ژن و مندالانی له پیناو ساماندا کوژراون، تۆله
سهندنهوه، هه موو ئه مانه له یه کیکى ئاساییه وه سه یرن، به لام
وا خه ریکه تیپی بگه م.

ئانتو:

ئابریو! تۆ هیچ شتێ له ئیمه ده شاریته وه؟

پیره ژن:

نه خیر، چون ده شتی شتیکی ئه ئاواتان لی بشارمه وه؟ پیویسته
نیاکوا پیمانی بلێت چونکه ئهم تاکه که سیکه که ده یزانی
هه ردووکیان به درپژایی شه وگار پیکه وه دواون، هه ندی جار
کوچو به سه ری ده که وت و نه یده توانی به ئاسووده یی بدویت،
گویم له ده نگیان بوو، ده بی نیاکوا پیمانی بلێت.

ئانتو:

باشه، ئه ی کچی خوشکم (بیده نگیی) پیویسته بیزانین.

نیاکوا:

له ئابریو بپرسن باسی چی ده کات، من هه رچی ئه و گوتوویه
بۆتانم گیراوه ته وه، نه یده توانیی بخه ویت.. وا هه ست ده کات که
راونرابیت، له مه زیاتر چیتان ده وێ، بیزانن؟

ئانتوی:

جا له بهر ئه مه بوو گوتت خه ریکه شیت ده بیت، هه ربۆیه
به م ده لێیت چونکه برات وا هه ست ده کات که راو ده نریت؟

نیاکوا:

ئه مه ئه وه یه که ئه و خۆی به منی گوتووه.

ئانتو:

که له خه و هه لسا، خۆم لێی ده پرسم، به لام له بیرت نه چی،

نیاکوا، تۆ هیچ چاکەیه کی له گه‌ڵدا ناکه‌یت ئە گهر شتیکی لێوه ده‌زانیت که پێویسته ئیمه‌یش بیزانین تاكو له خوشکه‌زای خۆمانا تێی بگه‌ین، ئە گهر شتیکی ترسناک له ئارادایه ئیسته‌یش ده‌توانین چاره‌یه‌کی بکه‌ین، جا ئە گهر تۆ لیمانی بشاریته‌وه، ئە‌وا ئۆبالی له‌نیوچوونی به‌ ئە‌ستۆی تۆوه ده‌بێ، ئە‌مه‌ت له‌بیر بێ، کوفی، با برۆین، ئابریوا، سبه‌ینی ده‌تینمه‌وه. (ئانتوو ئانتوی لاده‌که‌نه‌وه تا برۆن).

نیاکوا:

خالۆ!

ئانتۆی:

بانگی منت کرد!

نیاکوا:

به‌لێ شتیکم لایه، ده‌یلیم (ده‌گه‌رینه‌وه) نه‌یویست لای هیچ که‌سێ بیدرکینم.

ئانتوو:

ئیمه (هیچ که‌سێ) نین، ئیمه خالی تۆ و خالی ئە‌میشین.

ئانتۆی:

ئە‌ی نازانیت هه‌ر ئیمه پیاو له‌م ماله‌دا ماوین؟ ئیمه له‌ تۆیش و له‌وانی دیکه‌ی خێزانه‌که‌یشی به‌رپرسیارین؟

نیاکوا:

چوو ه‌ سامان په‌یدا بکات به‌لام به‌خوێنی ژنه‌که‌ و دوو کۆرپه‌که‌یه‌وه!

هه‌موویان:

چی؟

پیره ژن:

ده لیت چی؟ نه نجا ئه م ماله چی لیده قه ومیت؟ ها؟

ئانتو:

ئهمه خو ی پیتی گوت؟

ئانتو:

جا تویش ویستت به گوئی بکه ی هه تا هه ر پیه ی بنالیت؟
(بیده نگی) باشه، وازی لیینه با بنویت. کوفی، پیویسته
ده سبه جی شتی بکه یین، پیش ئه وه ی شار پیی بزانی.

پیره ژن:

جا سی ساله بو ئهمه جیی هیشتووین؟ تا ئه وه بکات؟

نیاکوا:

ئه وه نده به سه، داپیره! بایی خو ی ته نگوچه له مه ی پییه!

پیره ژن:

مممم... ئه وه بیده نگ بووم.

ئانتوی:

باو، ئهمه کیشه یه که پیویسته، ئه گهر بتوانین به بی یارمه تی
له دهره وه، چاره سه ری بکه یین، ئهمه نه گبه تییه کی گهره یه بو
خیزانه که مان، وای به چاک ده زانم په له ی لی بکه یین و له پیش
گزنگی خو ره لاته بکه یینه کیلگه ی (برامو) وه، ئه گهر به ختمان
یار بیست ده شی گیا که مان ده ستگیر بی به رله وه ی هه موو
شوینه که بپشکین.

نیاکوا:

هه ر کاتی له خه و رابوو، ته شریبکی گهرمی دهرخوارد بده،
به لام وریابه ته نیا وشه یه کیشی بو نه درکینیت.

ئەبرىوا:

گویت لى بوو!

پیره ژن:

گویم لیبوو که ئاماده یی کرد با هەندى ته شریبی بداتى،
ئەوه ی پئویستیم پیه تی هەر ئەمیه و هیچی تر، له
ژووره که ی خویدا دەبم و دەمم کیل دەدەم.

ئانتو:

نیاکوا، تۆ ئاگات لى بیت، کوفى، با برۆین، شیرمان پئویست
دەبى؟

ئانتوى:

نەخیر، دەبى گياکان له ره گه وه هەلکیشین.

ئانتو:

بیگومان. (ئانتو و ئانتوى دەچنە دەرەوه).

پیره ژن:

نیاکوا، له بیرت نه چى نه ختى ته شریبم بدەیتى.

نیاکوا:

ئایى ئاو؟ به شى هەرە زۆریت دەدەمى. (دەچیتە ژوورى
خۆیه وه).

پیره ژن: (به رهو ژوورى خۆى دەچیت).

قهیدى ناکات ته نیا ویستم به بیرتى بینمه وه.

دیمه نی دووهم

(هه مان دیمه نی پیشووه، کات سبهینهیه، نیاکوا له هه وشه که دا خه ریکم
ئاماده کردنی ته شریبه که یه، له سه ر ده فریکه وه پریه تی له خه لوز تابى دیته
ژووړه وه هه ر وهك له دیمه نی پیشوودا له سه ر پیپیلکانه که وه داده نیشی).

نیاکوا:

ئهمه چییه! خو هه لسايت.

تابى:

به لئى، ئه وه چى ده که يت؟

نیاکا:

ئهى برسیت نیه؟ ئهمه ته شریبه.

نیاکوا:

ئهى هه زت له چییه؟ ده توانم (ئالفوفو)ت بو ئاماده بکه م،
بیکه م!

تابى:

نه خیر، پیویست ناکات.

نیاکوا:

ئهمه ئى دلته؟ ده توانم ئالفوفه که ت له ماو یه کی که مدا بو
ئاماده که م.

تابى:

گوئى مه ده رى. (بیده نگى) وا هه ست ده که م نه خو ش بم.

نیاکوا:

نه خو ش! نه ختى ئارامت بییت، هه ر ئیستا لى ده مه وه.

تابى:

ئەى ئىمىرۆ ناچىت بۆ بازار؟

نياكوا:

شەكەتم، با ئەوانى تر ھەندىك قازانچ بەدەست بىنن.

تابى:

ھىچ بازىرگانى وەكو تۆم نەدىوہ. (بىدەنگىي) ئەى كوا پىرەژن؟

نياكوا:

وا لە ژوورەكەى خۆىدايە، چەند لەسەر ئەم تەشرىبە ھەراسانى
كردم!

تابى:

ھەست دەكەم ناساخم، بىروانە، ھەول دەدەم سەرىك لە چەند
كۆگايەكى ئەم شەقامەوہ بەدەم بەلكو دەرمانى بدۆزمەوہ.

نياكوا:

ئاخر، ئەوا خەرىكە لى دەمەوہ!

تابى:

زۆر دوور ناپۆم.

نياكوا:

ئۆف كوجو، ئەگەر ئىستا نەىخۆيت سارد دەبىتەوہو زۆر چىر
دەبى، پىويسىتە بە گەرمىى بىخويت.

تابى:

شىتەك بەدەرە بە ئەبرىوا، دلىام لەكۆگاكەى پشت مالىمانەوہ
شىتەكم ھەر دەست دەكەوېت، ئەمە ھىندە ناخايەت.

نياكوا:

كەوابوو با من بچم بۆتى بىكم، ئابى سى نىيە؟

تابى:

خۆم دەچم تۆ ئىشەكەى خۆت تەواوكە. (دەچىتە دەرەو)

نياكوا:

لەگەل خۆيدا دەدوئى، وەك بىزانم وەك بىزانم شتېك ھەيە
پالى پىو دەنىت، ئەوا لى بوومەو ئەو چىيە؟ (پىرەژن لە
ژوورەكەى خۆى دېتە دەرەو).

پىرەژن:

خالۆكانت نەھاتنەو؟

نياكوا:

ھەر بۆ ئەمە ھاتىتەو؟ وا لى بوومەتەو، فەرموو، بىگرە.

پىرەژن:

ئۆف... تەنيا ويستم پرسىارى خالۆكانت لى بكم.

نياكوا:

نەگەراونەتەو، بچۆرەو ژوورەكەى خۆت و لەوئى بىخۆ.

پىرەژن:

ممم.. (بىدەنگىي) ئەى كوا براكەت؟

نياكوا:

وازىيەنە با بىرېكەمەو.

پىرەژن:

ممم...

نياكوا ھەروا لە ژوورەكەىخۆيەتى.

پىرەژن:

خەوتوو؟

نياكوا:

خەوتوۋە! تەشىربەكەت سارد دەيتتەۋە!

پىرەژن:

تەنيا ويستم بېرىم (دەچىتەۋە ژوورەكەى خۆى)
(لەكاتىكىدا نياكوا ئەۋى پاك دەكاتەۋە ژىتىكى كامىل خۆى دەكات بە
ژووردا).

ژنەكە (دېتە ژوورەۋە):

نياكوا! نياكوا!

نياكوا:

ھا، چى بوۋە؟ يېم بلى.

ژنەكە:

بچۆ بزانه، براكەت لە شەقامەكەدا چى دەكات!

نياكوا:

چۆن! چى.. چى دەكات؟

ژنەكە:

لەبەردەم كۆگاي (موس)دا خەلك ھەموو سەرسوپماون، واماندەزانى
لەگەل يەكىكىدا زۆرانبازىى دەكات، بەلام ۋا نەبوو، لەپرىكا ھاۋارى
لېھەلسا: (بىروام نەدەكرد! ئاى كە جوان بوون! ژنەكەم، ژنەكەم!)
نياكوا بە پەلە رادەكات و پىرەژن دېسانەۋە بەدەردەكەۋىت). ئاى
ئەپرىۋا، سلاۋت لى بىت. ئەۋە باسى ئەۋ كەردەۋىيە ناشىرىنەم
بۆ نياكوا دەگىپرايەۋە كە كۆرەكەتان، ئەۋەى تازە ھاتۆتەۋە، لە
شەقامەكەدا دەيكات، ھەموو منالە وردكە تىي ۋەرھاتوون و
دەقىژىنن، ئەۋىش ھاۋار دەكات و دەلى: (نەمدەۋىست ئەۋە
بكەم! ھەلى خەلەتاندم! ژنەكەم) ئەنجا ۋەك ساۋا دەگرىي!

پیره ژن:

ئهی رهوانه کانی باب و باپیرانمان یاریده ی ئهم ماله بدهن.
سوپاس بو تۆ.. سوپاس بو تۆ که هاتیت پیمان بلیت.
(نیاکوا ده گه پیتته وه. کراسه که ی له نیوقه دی براکه یه وه ئالاندوه).

نیاکوا:

بچۆره وه ژوره وه، برام، بچۆ... بچۆ! چاوی به ژنه که ده که ویت
هه موو شتی له جیگای خویایه تی. سوپاس که پیمانته گوت:
ئه وه ی ماوه خۆم جییه جیی ده که م.

ژنه که:

ئه وه دیاره دهرم ده که یته (نیاکوا هه ر هه ولی ئه وه یه تی تابی
بباته ژووره که یه وه) باشه، ئه ئاوا چاکه م ده ده نه وه که هاتم
ئاگادارم کردن، ئه گه ر برای تۆ شیت بوو بیت و من هاتبم..

نیاکوا:

کئ شیت بووه؟ چی له تۆ کردووه تا به شیتی دابنییت؟

ژنه که:

ئای! دنیا چهند سه یه! مم... بیوورن. هاتووم داوای خۆی
بکه م، بو ئه وه نه هاتووم سه یه ی شوڤباتان بکه م. ریم بده با
برۆم.. (ده پروات).

نیاکوا:

جادووگه ر! هه ر ئیستا هه موو شاره که تیده گه یه نیت، ته نانه ت
ئه وانه یش که کۆچیان کردووه!
(ئانتو و ئانتوی دینه ژووره وه).

ئانتو:

له ژووره وه یه؟

نياکوا:

خاله! خاله! زۆر درهنگ هاتیت. قهوماندى! خۆى گه يانده
ده ره وه!

ئاتوو ئانتوى:

چيى؟

نياکوا:

کار له مه خراپتره. چوو ده ره وه و به سه رتاپاي شارى را گه يانده وه،
ده ترسم ئيستا هه موو زانييتان.

ئانتوى:

کوا، له کوييه؟

نياکوا:

چووم هينامه وه، وا له ژووره کهى خويابه تى، فهرموو بچۆ
ته ماشايه کى بکه، خالۆ، هه و لمدا رى لى گرم. (لاى ده رگاي
ژووره کهيه وه ده وه ستن و سه يرى ده کهن. ئه نجا به ناومى دى
دينه وه).

ئانتو:

ئه نجا چيى، کوفى؟ ئيستا ئيمه ناتوانين چارى بکهين.

پيره ژن:

ئهى برىکت له گياو گۆله کان نه هيناوه؟

ئانتوى:

با هيناومانه، به لام ئه وه بۆ ره تاندى ئه و رۆحه شه پرانيانه
بوو که راوه دوويان دهنه.

نياکوا:

ئه دى چى بکهين؟ له گه ل ئه مه يشدا له وانه يه بتوانرى رزگار

بکریٲ.. خالۆ، چی بکهین باشه؟

ئانتو:

پۆیسته دهسبهجی ئەم شاره جی بهیلت، من له (کواداسو)
ئهو پیاوه دهناسم که خه لک چاک دهکاتهوه، دلنایام که ئەم
شتیکی، چارهیهکی پنده کریٲ، جا ههر چهندی دوا بکهوین
ئهو ئەم خوشکه زایهش که بۆمان ماوه تهوه له ناو دهچیت،
نیاکوا هه ندیک شتوومه ک کۆبکه رهوه.

کوفی:

وابزانم ده بی ئیمه هه ردوو کمان بچین.

پیره ژن:

منیش لیره به ته نیا جی ده هیلن؟

ئانتوی:

له وی نامینینه وه زوو ده گه پیننه وه.

پیره ژن:

گهر به ته نیا جیم بهیلتن ئەوه له گه راوه نه تانا لاشه کهم
ده بیننه وه، جا ئە گهر ئەمه بوو ده بی زۆر چاکم بنیژن..
(ده چیته وه ژووره که ی خوی).

نیاکوا:

ئهو لیبوومه ته وه.

ئانتو:

جا ده توانیت بوخوی به پیی پروات؟

نیاکوا:

به لی، مادامه کی ئیمه ی له گه لداین، چ مه ترسییه کی لینا کریٲ.

ئانتو:

پارەت هیناوه؟ (دەچیتە ژووری تابى) یه وه.

ئانتوى:

لیمگه رى بچم جزدانه کم بینم، له ویستگا که دا ده تانبینمه وه.
(دەچیتە دەر وه).

(ئانتوى به دواى تابییه وه دیت، نیاکوا که لوبه له کانی هه لده گرئ).

تابى:

ئه وا بو کوئ ده روین؟

ئانتو:

ده مانه ویت یه که له کوره کاغان بینیت، ئهم له (کوداسۆ) یه،
زور دوور نییه. به لام تو ته نانه ت شوربا که یشته نه خوار دووه.

تابى:

برسیم نییه.

ئانتو:

که واته با پرۆین. (ئه بریو)!

پیره ژن: (له ژووره که ی خویه وه)

بانگی کرد؟

ئانتوان:

پیش دنیا تاریک داییت ده گهرینه وه!

پیره ژن:

مممم... (ئه وانی تر ده روون پیره ژن گورانی ده لئ).

(مممم... مممم.. ممم.)

کوره مه زنه که ی هۆزى (ئاسونا) بو راوه ماسى چوو له زى
(خاوه نه کانی هیژ) تیژره ودا راو ده کات.. مممم.. مممم.. مممم.

لەبەرەبەياندا، لە پېش قووقەى كەلەشىردا رۆيشت، بەلام رۆلە
مەزنەكەى (ئاسونا) نەگەرايەو.

ممم.. ممم... ممم..

دەبا يەككە بەراکردن بچىتە زىيەكەو و بۆمى بىنيتەو. ياخۆ
ئەم لە تەك زىيەكەدا رۆيشتوو، رۆيشتوو بۆ ھەتەتايى؟
مم... ممم... ممم..

كۆتايى / كۆيە

۱۹۸۳/۴/۹

لە ژمارە ۳۴ى تاييەت بە شانۆى گۇڧارى (رامان)، مانگى نىسانى ۱۹۹۹ بۆلۈكرائوتەو

رزگار و جيهان

شانۆنامەيەك لە نووسىنى: ئونوكابا ۆجو (Onukaba A. Ojo)

وەرگىرانى لە ئىنگىلىزىيەو: مەجىد ئاسنگەر

تېيىنى نووسەر

وەنەبى ئەم كارە كۆپىكراوئىكى راستەوخۆى (رۆمىۆ و جۆلىت) بى. بەلام
چىرۆكە دلدارییه تراژیدییهكەى (ولىهەم شكسپىر) سرووش بەخشى (رزگار و
جيهانه). سەرکەوتنى خۆشەويستى بەسەر دوژمنایهتى و رق و كینهى دىریندا
بابەتتىكى ھاوبەش و گشتییهكە لە تىكراى چىرۆك گەلى نەوہ دواى نەوہکانى
سەرتاسەرى جيهاندا باوہ. مەبەستە سەرەكى و نەگۆرەكەشى ئەوہیەكە
هيواوگەشبینى بەدنیایهك دەبەخشىت كە ژەهرى رق و كینهى رەگەزایهتى و
نەتەوہپەرستى توندپەرە لەباریەكى دەرھىئاوہ.

جا بەتەوئى لە پىناوى دلداریدا بەرزترین نرخ پىشکىش بکەیت، لە

جیهانیکدا که رۆژ به رۆژ زیاتر پێویستی به دڵسۆزی و خوشهویستی ههیه،
ئه مه بێگومان پاکترین گوازرشته له دلداریی!

”رزگار و جیهان“ له کوردستانی عێراقی سهردهمدا روویداوه، ئه و ولاتهی
که دوژمنایهتی و رکه به رایهتی له میژینهی بنه مالهیی سه رچاوهیهکی بهردهوامی
ژیانی رۆژانه یهتی. ئه م خا که ی پر له گرد و ته پۆلك و شیوه دۆلی هه می شه
سه وزی پر پیت و ده ربه ند و گه لی تر سناك. زۆر زیاتر له به شی خۆی
دوژمنداریی و شه رو پیکدا دانی جه رگ بر و پر کاره ساتی به رکه وتووه. بۆیه کا،
ده کرى ده رباره ی لی بوردن و ئاشت بوونه وه زۆر شتان له په یامی دلداری ئه م
شانۆیه وه فیر بین.

ئه مه ”مه رگه سات“ نییه، بگره به رهه میکی دا هینراوه، ئه گینا کوردستان،
له واقیعدا زۆران زۆر مه رگه ساتی راسته قینه ی له وه زیاتری به خۆیه وه دیوه.
خه بات و هه وله کانی، که هه می شه خو ئیا ویی بووه، له پیناوی ناسنامه ی
تایبه ت و بو ده سه ته به رکردنی سه ره به ستیه رۆشن بیری و رامیاریه کاند، کالایه کی
گرژیی و خه مۆکیی هه سه تیپکراویان به بالای ره وشى سه رجه م رۆژه کانی
ژیانیدا کردووه. بۆیه کا، له م بارانه دا، پێویست به وه ده کات به قاقای پیکه نین
و روو خوشیه کی دروستکراوی سه ر شانۆوه بتوانی ت په ژاره و ئازاره کانی
کپکردن و دامرکانه وه ی زۆر دپندانه ی هیوا و ئاواته بنه ره تییه کانی مرۆف و
خه ونه به دینه ها ته کانی کیاندا ری تی، پى که م بکری ته وه.

ئه م شانۆنامه یه زاده ی خه یال و ئه ندیشه یه و هه رگیز ه یچ وچوونیکى
دوو ر یا نزیکى به ه یچ که سه یکه وه- مردو یان زیندوو- نییه!

ئامانجى هه ره سه ره کیشى سوودگه یان دن و خه مره واندنه وه یه- ئه مه شیان
ئه رك و په یامی بنه ره تی شانۆیه.

كه سايه تيبه كان

رزگار بۆتانی: گهنجیكى بیست سالیی
ریبوار بۆتانی: باوکی رزگار
ریزان بۆتانی: دایکی رزگار
هۆشیار بۆتانی: ئامۆزا و نزیکتین هاوپی رزگار
ئه قین بۆتانی: خوشکی گچکه ی رزگار
شیلان: ده زگیرانی رزگار
دیار: راویژکاری باوکی رزگار، برواییکراو و فه رمانده ی پیشمه رگان.
جیهان تیماریی: کچه شوخیکی بیست سالیی
ئاوات تیماریی: باوکی جیهان
په خشان تیماریی: دایکی جیهان
شیرین تیماریی: خوشکی گچکه ی جیهان
شوان تیماریی: برای جیهان
هیرش: ده زگیرانی جیهان و هاوپی شوان
پاشا: راویژکاری باوکی جیهان، برواییکراو و فه رمانده ی پیشمه رگان
(شاییه کار و مۆزیکژه نان که له هه مان کاتدا پیشمه رگه ن و ئه ندامی
ریکخراو و هاوولاتیین).

بەشى يەكەم

دىمەنى يەكەم

(گۆرەپانىكى گشتى لى بۆتان، ھەشاماتىكى زەماۋەندى بووك گواستەۋە ھاتوھاۋارىانە ۋە دەستەيەك خەرىكى ھەلپەركى ۋ گۆرانى گوتتن. ھەر زوو ھەموۋان- تەماشاپى ۋ شايىكەران، نىرومى دەستەگرن ۋ دەكەۋنە ھەلبەزىن ۋ قاچ بزۋاندن ۋ شان ھەلتەكاندن- رەشەلەكە- لى نىو ھەپەھەپى سەگوپ كە گوپى ئاسمان كەپ دەكات، رزگار ۋ ھۆشيار ۋ ئەفەين ۋ شىلان لى نىو ھەشاماتەكەدان).

ھۆشيار: (بۆ رزگار كە بۆ كورتە پشۋويەك شايىكە جىھىلاۋە)
ۋەرەۋە ناۋى، ھاۋرېم! ۋا تازە بەزمەكە گەرم دەپت.

رزگار:

پىۋىستىم بە ھەۋانەۋەيەك ھەيە، ھۆشيار گيان (ھۆشيار
بى ئەۋەى گوپى بە بىانوۋەكەى بدات رايىدەكىشەتتەۋە كۆپى
شايىكەكەۋە، ھەندىك ھەلدەپەرن ۋ رزگار خۆى دەدزىتەۋە.
ھۆشيار بۆ بەردەمى شانۆكە ۋ دۋاى دەكەۋىت ۋ ئەۋانى تر بە
پىدەنگى لى شايى كردندا بەردەۋامىن).

ھۆشيار:

ئەۋە بۆ كۆپى رزگار؟

رزگار:

بۆ ھىچ كۆپەك. ھەر بۆ ئەۋە دەرچووم ھەناسەيەك ۋەرگرم.

ھۆشيار: (بە تىزىكەۋە):

ھەناسەى چى رزگار؟ ئەمە تەنھا سىيەم تاۋە شايى ئەم پاشى

نيوهرۆيه.

رزگار:

دانى پيادا ده نيم كه من وهك توم پيناكريت.

هوشيار:

به ههر حال له راستيدا بوم دهركهوت تو ههرچهند پينج ساله
چوويت بو بهريتانيا هيشتا بزاوتى چوپيه كانت له بيرماون.

رزگار:

نيمه له بهريتانياش ههلهپركيى خومان دهكەين. ئەوه ريگه
تايههانه بو ئەوهى له رهگ و ريشهكانى خومانهوه دانهبرين.

هوشيار:

به ختيارم ئەمه دهبيستم. مرووف بو نيه ههريز واز له
رهچهلهكى خوئى ينى.

رزگار:

له بهدبهختى خومانا ئاههنگهكان زوربهى كات له سهر بنچينهى
حزبايهتى ساز دهدرين. ئايا رهوايه ناكوكيهكان له گهه خومانا
بو ئينگلتهرا بگويزينهوه؟

هوشيار:

جا ئەگەر خهلك ليرە نەتوانن بهيهكهوه ههلهكەن، ئەوا هيچ
هۆيهك نابنم بو ئەوهى له ئينگلتهرا يا ههر شوينيكي
تريشدا پيكهوه بسازين.

(ئاههنگ بهردهوامه، خاوهههالايك ديتەپيشهوه تا سلاو له رزگار و هوشيار

بكات و بياندوينى).

خاوههال:

ئەوا هەردووکتان ليرە چى دهكەن؟

ھۆشيار:

خەرىكم ئەم كۆرە لاو (مەبەستى رزگارە) بېنمەوۋە ناو كۆپى
شايبەكەوۋە.

رزگار:

ھەلاو، مەن رزگارم.

خاۋەنمەل:

ئەمەن دەتناسم، بەخېرىيىتەوۋە. (دەستى يەككى دەگوشن).

رزگار:

سوپاست دەكەم.

ھۆشيار: (خاۋەنمەل بە رزگار دەناسىن):

ئەمە رەندە، كۆپى رابەرى ئايدىۋولۇژىيى ھەزبە.

رزگار:

دەلشاد مەناسىنت.

خاۋەنمەل:

ئېمەش ھەروەھا. ئىنگىلتەرا چۆنە؟

رزگار:

كۆن و زۆر سارد و شىدار و تەماۋىيى، ۋەلى بە شىۋازە سەيرەكانى
خۆى دىگەر و خۆشە.

خاۋەنمەل:

كەي گەيشىيەوۋە؟

رزگار:

ھەر دۈننىكە.

خاۋەنمەل:

ئەي چەند دەمىنىتەوۋە؟

رزگار:

دوو ھەفتە، خویندن زوو دەست پىدە کاتەو.

ھۆشيار (بۆ خاوەمال):

گوڤى مەدەرى، ئىمە چەندى ھەز بکەين دەيھيلىنەو.

خاوەمال:

بەلى پىويستە (رزگار خەندەيەكى بۆ دەكات) ئەفین و شيلان
دینە دەرەو، شەكەت و شەلالى ئارەقەى ھەلپەرىنن).

ئەفین:

ئەھا! ئەو ھەردووكتان خۆتان شاردۆتەو. (بۆ خاوەمال)
ئەوا خوشكت بەدواتدا دەگەرى.

خاوەمال (بۆ رزگار):

دەبى برۆم، سوپاس بۆ ھاتنتان بۆ سەرشايى. ئومىد دەكەم
بەخوشى رايىويىريت.

رزگار:

منیش ھىواى ئەو دەخوالم. بە ئومىدى دىدار.

شيلان:

ئەوا بە تەماى چين، لاوھەکان؟

ھۆشيار:

بەتەماى ھىچ نين، رزگار منى كىشاوھتە ئېرەو.

رزگار:

چۆن چۆنى!

ھۆشيار:

تۆ كۆرەكەت جىھىشت و بەندەيش ھاتم بە دواتدا بزەنم بۆ؟

رزگار:

گوتىم ماندووم. نەدەبوا ئەو رىت لى بگرى بچىتەو نىو
شايىيەكەو.

ھۆشيار:

ئاخر بى تۆ ناچمەو.

ئەفەن:

ئەمە زەماوندى يەككىك لە باشتىن دەستە خوشكە كانمە. كەس
ئىمىرۆ ماندوو نابى.

شىلان: (بە نىشانەيەكى ئىرەيى پىردنەو):

ئەفەن، وا بزانم ئەمان نيازىكى خراپيان ھەيە.

ھۆشيار:

چ جۆرە نيازخراپىيەك، شىلان؟

شىلان:

پلاندانان بۆ رىفاندنى چەند شوخىكى نازدارى ئىرەو.

ھۆشيار (وا نىشان دەدا كە ترساو):

شىلان!

ئەفەن:

بەلى، بەلى، لەو دوانەتان تىنپەپەيت.

رزگار (بە نەختى جىددىيەتەو: وا بوختانىشمان پىكرا، ھۆشيار. من قبوول

ناكەم!

ئەفەن:

شىلان و مەنىش دژى ھەر ھەولەك دەوستىن بۆ بەجىھىشتىنمان

لىرەدا. ئىمە بەيەكەو ھاتىن بۆ ئىرەو و دەشبى ھەر

بەيەكەو بچىنەو مالەو.

هۆشيار (خانمه كان ده گريّت):

مه ترسن و خه متان نه بئى. هه رگيز شتى وا ناكه ين.

رزگار:

من چۆن ده توانم تاكه خوشكى خۆم به جئ بهيّلّم؟

ئه فين:

ماده م وايه با بچينه وه نئو چۆپيه كه وه.

رزگار:

ده برۆن، ئيمه ش ديين.

ئه فين:

نه خير، ده بئى هه موومان پيكر ا بگه ريينه وه.

شيلان:

به شكّم نه يه وئى له ته ك ئيمه دا بييزيّت.

هۆشيار:

چۆن شتى وا ده لييت، شيلان؟

شيلان:

كى چوزانى كچه ئينگليز چييان پيكر دووه! له وانه يه چيتر
له گه ل كچه كورداندا نه هه ويته وه، ئه م له وه ته ي گه يشتوته وه
ئيره ره فتارى سه ير و نامۆى بووه.

رزگار:

ناتوانم برّوا بكه م كه ئه مه ده بيستم.

شيلان:

بيكه ي باشتره. من هه ست به وه ده كه م كه تو هه وئ ده ده يت
خۆتم لى لاده ي، هه ر كاتي ك ليّت نزيك ده به مه وه ناره حه تت
ده بينم. من خۆم ده زانم باسى چى ده كه م، رزگار.

رزگار:

وھلى من نازانم ئەتۆ باسى چى دەكەيت؟

شىلان:

من دەزانم تۆ ئەم رزگارە نيت كە من ناسيومە.

ھۆشيار:

دلت ھىچ نەكات، شىلان. بىرۋات بى ئەم تەنھا لەبەر تۆ
ھاتۆتەوھ.

شىلان:

من ئاۋاي تىناگەم، ئەم بەتەنھا و لە دووريش بووھ.

ھۆشيار: (دەيەۋى بارەكە خاۋكاتەوھ):

ئەوھ شىۋازى ئىنگىلىزەكانە، شىلان.

شىلان:

گالتە ناكەم، ھۆشيار. رزگار شتىك لەمن دەشارىتەوھ.

ھۆشيار:

ئىجگار ئەمەندەش بەدگومان مەبە. شىلان.

شىلان:

بەدگومان نىم. پىدەچى من لە تۆ چاكتىر ئاموزاكەت بناسم.

ھۆشيار:

من ۋاي تىناگەم، ئىمە لە مىندالىمانەوھ لىك جودا نەبوۋىنەتەوھ.

رزگار تەنھا ئاموزام نىيە، بەلكو باشتىن ھاۋرىشمە، ۋايە رزگار؟

(دەست لە قەدى رزگار ۋەردىنى، رزگار بە گومانەوھ پىدەنگە).

ئەوھ پىنج سالە من بەتاسەي ئەمەوھم!

ئەقن:

بروانە رزگار، ھەروھە شىلانیش بۆ من لەدەستە خوشكىك

زىاترە و ھەرۈەكو خوشكم وايە. ئەم لاي ھەموو ئەندامەكانى
خىزانەكەمانەو ھەشەويستە. خۆزگە لەو پياوھى ئەمى بە
نسىب دەبى. ئەم يەككە لە ھەرە خوئىدكارە ديارەكانى
زانكۆكەمان و دايك و باوكمان شانازىي پىوھ دەكەن. ئەوجا،
ھەستەكانى بريندار مەكە و ئازارى مەدە. گەر ئەمە بكەيت
من ھەرگىز لىت خۆشنايم. بىرام.
ھۆشيار (بەمەبەستى خاوكردنەوھى گرژىيەكەوھ):
با ئەمە ھەلگىرەن بۆ دوايى. با بچىنەو ھەشەويستەكەوھ.

ئەفەندە:

تەنبا مەبەستم ئەوھىە ھەلويستى من بزانى. (دەستى شىلان
رادەكەشتى) شىلان، با بىرۆين. (ئەفەندە و شىلان بەرەو كۆرى
ھەلپەركىيەكە دەگەرپىنەوھ. ھۆشيار و رزگارەش بە يىدەنگى
دوايان دەكەون. دووبارە مۇسقىا دەست يىدەكرىتەوھ و
ھەشەماتەكەيش دەگەرپىتەوھ لەسەر نەرمى مۇزىقاكەوھ
ھەلدەپەرن و كۆرى شايەكە گەرم دادىنن) (رووناكى بەرە
بەرە نامىنى).

دیمه نی دووهم

(رۆژی دواتر له بۆتان. رزگار له گه‌ڵ رییواری باوکی و ریزانی دایکیدا له ژووری دیوه‌خانه‌ی کۆشکه‌ شاهانه‌که‌یاندا داده‌نیشن، رییوار به‌ کۆمه‌له‌ کاغه‌زیکه‌وه‌ خه‌ریکه‌. رزگار له‌ دامینی دایکییه‌وه‌ دانیشتوو. ریزانیش به‌ سۆزیکێ پر له‌ جۆشه‌وه‌ تێوه‌ی ده‌روانی).

ریزان:

ئازیزه‌که‌م، پێوستیت به‌ قژ تاشینه‌.

رزگار:

پیش س‌ هه‌فتان له‌ لهنده‌ن تاشیومه‌.

ریزان:

سه‌رت هاتۆته‌وه‌. سه‌یری ئه‌م تووکه‌ ئالۆزکاوانه‌. شیلانی راده‌سپێرم ب‌تباته‌ سالۆنیکێ باش. (ماچی ده‌کات). ئه‌وه‌نده‌م بیر ده‌کردیت.

رزگار:

منیش بیرى تۆم ده‌کرد، دایه‌.

رییوار (وه‌ک ته‌ماشای به‌لگه‌نامه‌یه‌ک ده‌کات):

ئهدی ئه‌من؟

رزگار:

غهریبی تۆشم ده‌کرد، بابه‌.

رییوار:

به‌لام نه‌ک هه‌نده‌ی دایکت.

رزگار:

ئهمه‌ چونکه‌ دوو سال بوو نه‌مدیبوو.

رېزان:

رزگار، باوكت زۆر ھەسوودە.

رېبوار:

نەخىر، وانىم.

رېزان:

كە پار ھاتە لەندەن رازى نەبوو لەگەڵ خۆيدا منىش بىنى.

رېبوار:

ئازىزەكەم، من ئامادەم بۆ ھەرجىيەك بىبەم كە مەترسى تىدا نەيىت. ئەو كات سنوورەكان ئارام نەبوون، منىش نەمدەويست گيانى تۆيش بخەمە مەترسىيەو. راپۆرتەكانى ھەوالگىرى ئەوھيان رادەگەيانە كە دۆستەكانمان لەوبەردا تەنھا سەلامەتى دەستەيەكى زۆر بچووكان پى دابىن دەكرا. ئەگەر بۆم بکرايە لىرەو بە فرۆكە سەفەر بکەم، ئەو بىگوومان توپشم لەگەڵ خۆمدا دەبردیت.

رزگار:

باوكتە ياورەكەم زۆر بە زەحمەت توانى مەرزەوانەكان رازى بكات تا رىگەم بدەن بپەرمەو. ئەويش بە پارە.

رېزان:

چەند؟

رزگار:

نەمزانى چەندبوو! ئەو ھەروەتاندنەوھەيەكى ئاشكرايە! گوايا ئەوانەى دۆستانى تۆشن، بابە!

رېبوار:

جا چىمان بۆ دەكرى، كوپم؟ بە تەواوى لە بن رەحمەتى

ئەوانداين.

رزگار:

ياوه ره كه م پيشيانى گوت من كيم و، كورى توم، سوودىكى
نه بوو. ئەوان ئەو هه موو خه لكه يشيان بينى كه له بهرى
خومانه وه له پيشوازي مندابوون، له گه ل ئەمه شدا هه تا پارهى
خومان نه دا ده ربازيان نه كردين.

ريزان:

ريوار، پيوسته له گه ل سه روكه كانياندا ئەمه باس بكه يت،
ئەگەر ئەمجاره ديتنه وه.

رزگار:

زور پيوسته، باوكه گيان.

ريوار:

ئەمه هيچ ناگوړيت هه تا ئەوان مووچه و ده رame تيان ئاوا كه م
بيت.

رزگار:

من به تيرم هاتنه بهرچاو، هه موويان ورگ زلن.

ريوار:

وا پيده چى تيرنه خوړه بانگى كردبن!

ريزان:

نه وه لا، هه روا چاوچنوكن. (ريوار پت به دوگميه كه وه
ده نيت، ديار كابرايه كى تيكچه قى به خووه و رووگرژى پر چه ك،
دئته ژووره وه).

ديار:

به يانيتان باش.

رېۋار و رزگار:

بەيانى باش، ديار.

ديار (چاۋى بە رزگار دەكەۋى لىگەل رىزاندا):

رزگار، دەبىنم دايكت زۆرت پىۋە خەرىكە.

رېۋار:

ھەروھە باۋكىشى.

ديار:

بىگومان ھەرىچىيەكى دايكان دەيكەن ئەۋا لەسەر حسابى
باۋكانەۋەيە.

رىزان:

ئۆف، پياۋان! ئىۋە ھەز دەكەن باجى ھەموو شىتەك بىسەن.

رزگار:

پىشمەرگەكان لەچىدان؟

ديار:

ۋەك ھەمىشە بەھىزو ئامادە بۆ تىكشكاندى ھەموو دوژمنان.
پاش ھەسانەۋەت ۋەرە بيانىنە.

رزگار:

دېم ئىشاللا.

رېۋار (چەند بەلگەنامەيەكى دەداتى):

ئەۋە راپۆرتى ھەۋالگىيە سەبارەت بە جمۇجۆلى يەكەكانى
دوژمن لە بەرەكانى باشوورمانەۋە. پىداچوونەۋەيەكى وردى بىكە
ۋ بە پەلە ئاگادارم بىكەۋە.

ديار:

بەسەرچاۋ، چەكدارەكانىشمان شىتەكى لەم بابەتەيان لە

رۆژئاۋاۋەش ھەست پىكردوۋە.

رېيوار:

باشە، ئەۋەشيان ساخ بىكەرھەۋە. ھىچ موفاجەي ئەۋ ناكاۋىيەم ناۋى.

ديار:

ئىشاللا ھىچ شىكىكى ۋا نابىت.

رېيوار: (دۆكيومەنتىكى تىرى دەداتى):

ئەمەيان بىدەرە بەرپىرسانى پىرۆتۆكۆل. بۆ سبەي ئىۋارى ماۋەم دەبىت چاۋم بەشانىدەكە بىكەۋى.

ديار:

زۆر چاكە.

رېيوار: (بەلگەنامەيەكى دىكەش):

دەمەۋى بزانم كۆرەكانى خالى پىشكىنى ئۆسكار لەبەرچى گىچەل بە لۆرىيە بارھەلگىرەكانى يارمەتییە مەۋىيەكان دەكەن. ئەۋە شىكايەتى يەككىك لە رىكخراۋەكانە.

ديار:

لەمەشيان دەكۆلمەۋە.

رېيوار:

راپۆرتىكى تىريان لەسەر بىت، ئەۋان فرىون، ئەۋەيان چاك تىبگەيەنە.

ديار:

دەبى گۆچكەكانىانى پىن بىخىم.

رېيوار:

ئەمانە مىۋانى ئىمەن، پىۋىستە بە ئازادى ئەركەكانىان

ئەنجام بەدەن.

ديار:

ئەو سىياسەتى ئىمە بوو.

رېبوار:

جارى ھەر ئەوندەىە فەرموو:

ديار (بە دۆكيومەنتەكانەو دەروا):

رزگار، لەبىرت نەچى سەردانىكمان بکەيت. دەكرى تەننەت بو
بەسەرکردنەو ھىلەكانى نيوان ئىمە و دوژمنىشدا ھاورپىتىمان
بکەيت.

رزگار:

سوپاستان دەكەم. (ديار دەچىتە دەرەو).

ريزان:

من ھەز ناکەم لەگەل پىشمەرگەکاندا بسورپىتەو.

رېبوار:

ئەم پىويستە خو لى گەل ھەموو کار و دياردەىەكى حزبدا
رابھىنى، ريزان.

ريزان:

رزگار نە سەربازە، نە دەشپىتە سەرباز.

رېبوار:

خوا بزا نيازىشت نىيە بىکەيت بەژن.

ريزان:

دەمەوئى بپىتە مروڤىكى ئاسايى و ژيانىكى ئاسايش بەسەر
بەرىت. ھەزناکەم بەو رىگەىەدا بپروات کە ئىمە پىيدا
رۆشستووين. نامەوئى لە ئىوچىادا بپت. ئەم دەبى خوئندنى

خۆی تهواو بکات و به دواى شیلاندا بنیڕیت و به ئاسووده یی
پیکه وه یان له ئینگلتهرادا ژیان به رنه سه ر. بۆتانییه کانى له
ته مه نى ئهم ناییت ناچارى ئه وه بن ژیانان بکه نه قۆچى
قوربانى له پیناو شه ر و ناکوکییه که دا. رییوار، ئیمه ومانان
نرخیکى زیاد له پيوستیمان داوه. ده زستانی تووش و سه خت
له شاخیدا، له م ئه شکه وت بۆ ئه و ئه شکه وت به و که ژو کیوانه
و گیامان له سه ر له پى ده ستمانه وه. روژانى وا تپه پریون ئه وه ی
خۆراک بۆ نه مان بووه. باسى شه وه هاش ناکه م که نه ویراوين
ئاگره دزانه یه کیش هه لکه ین تا هیچ نه با لاشه ته زیوه کاغان
نه ختیك پى گهرم بکرايه ته وه. بۆیه کا، نابى هیچ ئه ندامیکى
ترى ئهم خانه واده یه جاریکى دیکه هه رگیز به و رپه وه دا
گوزه ر بکاته وه. نه خیر، هیچ که س.

رئیوار:

ئهمه له ده ست خۆماندا نییه، ئازیزه که م، خو ئیمه ئهم
شه ره شه قه یه مان هه لئه بژاردوو، ئهم یاخه ی ئیمه ی گرتوو.
جا تا به سه ر نه چیت و نه یبه ینه وه ناتوانین وازى لى بینین.
خه لکانى تر له وه یه ئه و ده رفه ته یان بییت، وه لى ئیمه
نا. راسته ئهم بنه ماله یه نرخیکى ئیجگار زیادى داوه. کوپى
نۆبه ره مان، به سسام، روشت. به به رچاوى خۆمانه وه به گولله ی
دوژمن پیکرا. جا له مه ناخۆشتر ده بى چى بییت! مندالیک
له ده ست بده ین که خۆمان هیناومانه ته سه ر ئهم دنیا یه!
ئهم خه مه هه رگیز له یاد نا کړیت ریزان. ئهمه ئه و بارگرانییه ی
زینده گیمانه که هه ندی جار له ژیریدا ده چه میینه وه. به لام
هه ر ده شبى به رده وام بین. له سه رمان پيوسته به رده وام بین.

رێزان کۆڵ نه دهین. ههتا شهپه که ده بهینه وه. گه رنا هه موو
رهنجی رابردوو مان با دهییات. ئەم شهپهش چاره نووسی رزگار
بووه به تووشیه وه و خو لێدزینه وهی بو نییه. ئەم له نیویدا
له دایک بووه گهر پپووست بکات ده بی ههر له نیویشیدا
به رییت. ناشتی بو ئەم له هیچ کوپیه که فراهههه ناییت تا کو
لیره نه چه سپیت.

رێزان:

تا له ژياندا مابم ده بی دنیابم له وهی که نه هیلم رزگار بهو
رێگه یه دا بپروات که ئیمه گرتوو مانه. (رزگار لهم چه که به رده
چه که به رده یدا ئارامی لی هه لگیراوه، توند گوپچه کانی
ده گرییت).

رێبوار:

رێزان، تو ته نها بو ت هه یه له جياتی ئەفین قسان بکه ییت.
رزگار خه می خو مه.

رێزان:

رزگار خه می منیشه. من نو مانگان هه لم گرتوو.

رزگار (گوپچه کانی ده کاته وه):

ئه گهر وه ختی هات ئه وا خو م بریار ده ده م چو ن بژیم. هیچ
که سی مافی ئه وهی نییه بریار بو من بدات.

رێزان:

من نامه وی ئەم لیره بییت، ئەمه کاکله که یه تی.

رێبوار:

رزگاری کوپم هی ئەم خا که یه و ههر ده بی بو ئیره ش
بگه پیته وه.

رېزان:

بۆ ئەم پاشەگەردانىيەو؟

رېيوار:

تا وەكو لەنيو گەلەكەى خۆيدا بژىت و لەوەيە بەرهو
سەرکەوتنىشمان بەرىت.

رېزان:

من مەترسى لەنيوچوون لەو بەلئىنەى تۆدا دەبينم. نابى رزگار
بېتە (بەسسام) يکى تر.

رېيوار:

رېزان هەر ئيمە ئازىزىكى خۆمانان لەدەس نەداو. لەم شەپ
و ناکۆکىيەدا بنەمالەى وا هەن سەرلەبەريان تىچوون. گوندان
سەرتاپا لەسەر زەوى سىراونەتەو. خەلکان بە کۆمەل لەنيوبراون.
ئىستەيش روژانە زۆران گيان دەکرىنە قۆچى قوربانى. ئەو
قوربانىيە تازانەيش جگەرگۆشەى خەلکانى ترن. ئەوجا تىکايە،
تەنها باس لە ژان و پەژارەى خۆمانەو مەكە، ئەو خۆپەرستىيە.

رزگار:

باوکە، ناکرى ئەم باسە بۆ کاتىكى دىکە هەلگرين؟

رېيوار:

دايکت هينايە ناوہو.

رېزان:

من نەمھينا، خۆى هاتە ناوہو. منيش ويستم ھەمووان
بۆچوون و ھەلوئىستى من بزائن.

رزگار:

بېرتەو، دايە گيان. من دەبى بپيار بۆخۆم بدەم، ئەگەر

وه ختى هات. به لّين بى بوچوونى هه مووانيش ره چاو بكه م.

ريوار:

ئەدى کووا خوشكت رزگار؟

رزگار:

وابزانم هه رخه وتوو.

ريزان:

ئەى ئيوه دويني شهو بو ئه وهنده درهنگ هاتنه وه؟

رزگار:

ئيمه نيوه شهو هاتنيه وه.

ريوار:

چه كدارتان له گه لدا بوون؟

رزگار:

سهعات ده به پريم كردن.

ريوار:

هه رگيز نامه وي نيوه شهوان به بى چه كدار له دهره وه بمينيته وه.

رزگار:

ئەفين و شيلان و من و هوشياريان دواخستين. به حالئيك
توانيمان له زه ماوه نده كه بيانهيينه ده ري.

ريزان:

ئاخر بووك و زاواكه هاوپرى باشه كانيان.

رزگار:

ئەوانيش وابانگوت.

ريزان:

بيستم تا ئيستى سەردانى مالى شيلانت نه كردوو؟

(رزگار وهرام ناداته وه).

رېيوار:

ده بى هەر ئيمرو بچى بيانينيت.

رېزان: (هه لده ستى):

ئه گينا ماله خه زوورانى وا تيده گهن ريزيان ناگريت (به ده م

رېكر دنه وه) واده چم ئه قين به سه رده كه مه وه (ده چي ته دهر وه).

رېيوار (به لگه نامه يه كى ده داته ده ست):

چون له مه ده گه يت؟ (رزگار وه ريده گرى و ده يخوئي ته وه).

رزگار:

”دانشيني ئاشت بوونه وه له نيوان تو و كاك تيماريدا“ (له

پريكه وه ده گه شي ته وه). باوكه، ئه مه بيروكه يه كى گرنگ و

به جيه، پويسته ئه م هه له بقوزيته وه. هه ر ئه وه بينه وه

به رچاو چ بايه خيكي بو ئه م شوينه ده ييت.

رېيوار:

من له گه لي دا كو ده مه وه. به لام تيماريى و من هيچ شتيكمان

نيه ليه وه بدويين.

رزگار:

شتى گشتى، شت زورن باسيان لي وه بكهن.

رېيوار (به گوژمه كاغه زيكه وه ده روا ته ده ري):

ئيمه به هيچ شي وه يه ك شتيكمان نييه گفتوگو ي له سه ر بكه ين.

ئه و دوژمنه، هه تا ده شمرم هه ر به دوژمنى ده زانم. (كاغه زه كه

له ده ستى رزگار ده سيني ته وه و ده يدري ني و ده چي ته دهر وه. رزگار

به ناره زايى و ئوميد براوييه وه به چاو به ريى ده كات. لايت ه كان

ده كوژيني ته وه).

دىمەنى سېھەم

(دواتر، ھەر ھەمان شەو لە تىمار، مالى تىمارىيەكان، ديوەخانەيەكى بەرفەرەراخ و پىر كەلوپەل. جىھان دىتە ژوورەو). جىھان (بۆ ئەوانەى دوورن لەشانۆو): با چايى لىرە بخۆينەو. (جىھان لەسەر مافوورەكەو دادەنىشى و چاوەرپى دەكات. ئاواتى باوكى دىتە ژوور).

ئاوات (بۆ ئەوانەى دوورە شانۆن):

لىرەى دەخۆينەو ھەتا ئەوان بتوانن مېزەكە پاك كەنەو.

(شىرىنى خوشكى جىھان و شوانى براى دىنە ژوورەو).

جىھان (كەشىرىن و شوان لەسەر عەردەكە بە تەنىشتىو دادەنىشن):

بەراستى خواردنىكى خوش بوو. زۆر تامەزرۆى خواردنى خۆمانەم.

ئاوات (بەسەر قەنەفەكەو پال دەداتەو):

جا بوچى خۆتان لى نائىن؟

جىھان:

بەچىيەو باوكە؟

شوان:

بى قەزا بىت، تۆ بلىت لە لەندەن شوينىك نەبى كەلوپەلى چىشت لىنانى لى دەست كەوئىت؟

جىھان:

جىيەكى وام نەدۆزىتەو.

شىرىن:

كە گەرايتەو، ئەوئەندەى بۆت دەچى لەگەل خۆتى بەرە.

جىھان:

ھەز ناكەم بە نىو ئەو رىگە دژوارانەى سنووردا ھىچ لە
خۆم بکەمە بار.

ئاوات:

گەر دەتەوئى لەزەت لە خواردنى خۆمان وەرگريت دەبئ
تەحەمولى ئەویش بکەيت.

جىھان:

ھەندىكەم لەگەل خۆتدا بۆ بەيئە. باوکە، ھەر كاتى ھاتىتە
لەندەن.

ئاوات:

بە داىكت بلى، من لەبىرم نامىيئ.
(پەخشان، داىكى جىھان بە قۆرى چاوكووپانەو دەتە ژوورى).
پەخشان (چاى تىدەكات):
چىم پى بلى؟
شوان (بەتەوسەو):
لۆرىيەك خۆراك بنىريت بۆ كىژە ئازىزەكەت لە لەندەن.

شىرىن:

ئەم ھەرگىز نەيگوتوو لۆرىيەك خۆراك.

جىھان:

سوپاست دەكەم، شىرىن. لەو تەى سى رۆژە گەراومەتەو شوان
ھەرتانە و تەشەرم تىدەگرىت. وا ھەست دەكەم ھەسوودىتان
يىت كە من لە ئىنگلتەرام.

شوان:

تەنيا يەك ھۆم بدەرى كە من ھەسوودىت پى بىم.

شیرین:

چونکه ئەتۆش دەتەوێت بچیتە ئەویۆه.

پەخشان:

هه‌موو كه‌سیك هه‌ز ده‌كات بچیتە ئەوی، ئازیزه‌كه‌م.

ئاوات:

خه‌م مه‌خۆ، شوان. تۆیش خوا یاربى سالى داها‌توو ده‌چیت
بو لای ئەم.

شیرین:

ئەدى من؟

ئاوات:

سالى دواتر، ئیشاللا.

پەخشان:

خۆ ته‌ماتان نیه‌ به‌ هه‌مووتان من لێره‌دا جی به‌یڵن ها؟

ئاوات:

خۆشه‌ویسته‌كه‌م، من و تۆ بو هه‌تایی بیره‌وه‌ نووساوين.

شیرین:

دایه‌ گیان، باکت نه‌بی، ده‌توانیت هه‌میشه‌ سه‌ردا‌ئمان بکه‌یت.

جیهان:

باوکه‌ تۆ ده‌بی حسابی پاره‌ش لێك ده‌یته‌وه‌ به‌ر له‌وه‌ی تێک‌پرای
بنه‌ماله‌ی تیماریی بو له‌نده‌ن به‌رپی بکه‌یت. له‌و ماوه‌یه‌دا بارى
من نه‌ختى ئالۆز بوو، پاره‌م لى برابوو، پاره‌ی کریم نه‌درابوو.
چه‌ند پرۆژه‌یه‌کی قوتابخانه‌ پاره‌یان پێده‌ویست. ئەم سى مانگه‌ی
دوايش دوور له‌ هاوڕییه‌که‌مه‌وه‌ ژیاوم. ئەگه‌ر ئەویش نه‌بوايه
هه‌رگیز ئەم خوله‌ی خویندنىم بو ته‌واو نه‌ده‌کرا.

پەخشان (سەراسىمەيە):

كى نەبوايە؟ ئەم كىيە؟

جىھان:

برادەرىكە.

شىرىن:

ئىنگلىزە؟

جىھان:

نەخىر، باوكە مەرۇف دەبى رېگەيەكى خىراومتانە پىكراوتر بۆ
بەدەستەينانى پارە بدۆزىتەو.

ئاوات:

جىھان دلتەنگم ئەو گىروگفتانەى تۆ دەبىستم. خۇزىا
سەرچاويەكى خىراتر و باوەرپىكراوترم دەدۆزىيەو. وەك بانقىك
بە وىنە. ياخود دەزگايەكى پارە گۆرىنەو. بەداخەو لە
شويىنىكدا دەژىن ئەو جۆرە شتانەى لى نىيە. چەند حەزم
دەکرد برۆىشتمايەتە بانقىكەو، فۆرمىكم پىر بىكردايەتەو پىيانم
بگوتايە (ئەم پارەيە بە تەلەگراف بنىرن بۆ جىھانى كچم
بە فلانە ئەدرىس لەلەندەن). لە ماوہى چەند كاتژمىرىكدا
پارەكەت پى بگەىشتايە. وەى، ئەفسووس! لىرە كارەكە بەو
شپوہيە نىيە. بۆيە ناچارىن بەردەوام پشت بە سەردانى خزم
و برادەران بەستىن كە پارەوپوول و نامەكانيان پىدا بنىرىنە
دەرەو. وەزەكەى ئىمە ئىستا ئەمەيە.

پەخشان:

لەم مانگەى دوايىدا سنوورەكان زۆر ئارام و سەلامەت نەبوون.
خەلكايتكى ئىجگار كەم زاتى ئەوہيان كىردووە بپەرنەو.

ئەوانىش ھەر بە گەشتنىان بو ئەو دىو پوول و پارە و
ھەرچىيەكى پىيان بوو لىيان سەنراو. ئىمە ھەر لە خەمى
تۆدا بووين، بەلام دەستەوستان و بى چارە. ھەز دەكەم
بزانىت كە ئىمە قەت تۆمان لەبىر نەكردوو.

شیرين:

بابە ئەرۆ بوچ ھەر جارەى كە دىتەو ئەوئەندە پارەى
نادەيتى بايى سالىكى بكات؟

شوان:

چونكە خەتەرە بە پارەى زۆرەو بەو سنوورانەدا گوزەر بكەيت.

ئاوات:

زۆر دروستە. تەنانەت ئەو بە كەمەيش كە پىيەتى ناچار
دەبى لە نىو شەروالەكەيدا بىشارىتەو. وانىيە جىهان؟

جىهان:

بەلى، بەلى. ئەوان ھەموو شوينىكى لەش دەپشكنن. قامكە
چلكنە كانيان دەرژەنە نىو ھەموو ساكتەو ئەو لەو رەفتارەيان
كە قىزەونە!

شیرين:

وامدەزانى بابە چەند ناسياوئىكى لەوئى ھەبن يارمەتيت بدەن.

جىهان:

ھەرچى لە تواناياندا ھەبى درىغى ناكەن.

ئاوات:

ئىمە ھەر دەبى تەحەمولىان بكەين تا ئەو رۆژەى كە بۆمان
دەكرى لىرە دەرېچىن بەبى پشت بەستن بە خىر و سەدەقەى
درەودراوسىدا، ئەوانەى رەفتارە كانيان لە چاكترين باردا بە نامۆ

و کهس نه کرده حساب ده کریڤن. ئیمه له نیوان دراوسی ئاوه ها ده ژین که بۆیان ههیه هه ر ساتی ده روازه کانیان به رووماندا کلۆم بدهن. ئیمرو دۆستن و سبهی دوژمن. ئهوان ههچ باکی ئیمه و مانانیان نییه و بگره به باریکی قورسیشمان داده نیڤن. گهر بێتو روژیکیان ئیمه له سه ر رووی زهوی نه مینین ئهوا بو ئهوان دنیا ده بێته شامی شهریف. وه لئ ئیمه هه رگیز ناسپینه وه. ئیمه ئه وه بو خولقاوین که هه ر لیره مینین. وه کو هه ر که سانیکی تر. ئیمه ده بی بهردهوام بین له سه ر وروژاندنی ویژدانی ئه م جیهانه.

جیهان:

پیشه کی با جارئ مالی خۆمان ریڤ بخهینه وه. ئیمه ده بی فیرین که پیکه وه بژین و بهیه کیشه وه کار بکهین.

ئاوات:

ئه وه به قسه ساناره تا به کرده وه، جیهان.

شیرین:

دیسان بابه کهوته وه سه ر باسی سیاسه ته وه. لیڤه ریڤن له شتیکی تره وه بدوین. جیهان نه ختی باسی له ندهن و هاوړی ئینگلیزه کانتیمان بو بکه.

ئاوات:

ئیمه باس له مانه وهی خۆمانه وه ده کهین، شیرین. جا ئه مه گرنگ نییه؟

شیرین:

کاتیکی تر، باوکه. جیهان، بهردهوام به. حیکایه ته که چییه؟

شوان:

حەزى لە قسەو قسەلۆكانە.

شىرىن:

شەتەكەم گەرەكە پىي پىكەنەم. لە شەپ و شۆر و مەرگ و
فرمىسك وەرەس و بىزارم. ئەوەيش تاكە شتە لىرە دەيناسين.
كۆمەلگەكەمان هەيچ خوشىيەكى تىدا نىيە. خەريكە ئارامم لى
هەلدەگىرەت.

پەخشان:

مەيش رام لەگەل راي شىرىن داىە. ئەم خەمناكىيە سەرمەدىيە
هەندى جار مرو بىزار و ماندوو دەكات.

شوان:

جا، ئەگەر ھۆيەك نەبى چۆن پى بکەنیت؟

شىرىن:

ھۆيەك دابىنە. (پەخشان دەچىت كووپەكانيان بۆ پر دەكاتەو).

ئاوات:

من خەمى ئايندەى خۆمانمە. ئەگەر ھى وەكو شىرىنمان
ھەبى. كەس نامىنى تا سەر ئەركەكە بەخۆو بەگىرەت.

جىهان:

بۆى ھەيە و وەچەى ئىمەمانان شىوازی جواداواز لەكارکردندا
پەسەند بکەن. بۆ نمونە لەگەل دوژمنەکانى تۆدا ئاشتەوايى
بکەن.

شوان:

تەنانەت ئەگەر دوژمنەکانیش ئاشتییان نەویست؟

جیهان:

گه نجه کانیاں ده یانه ویت.

شوان:

دیاره ئینگلتیه را کاری تیکردوویت. خه ریکه له دل سافیته وه به دیار ده که ویت.

جیهان:

من ئه وه نده ساکار نیم، خۆم ده زانم چی ده که م.

شیرین (وه پسه):

تکایه با ئه م لاپه ریه وه رگپرین.

په خشان:

جیهان، نه ختی باسی ژیا نمان له ئینگلتیه رادا بو بکه.

جیهان:

له خه و رابه، بچۆ قوتا بخانه، وه ره وه ماله وه، بخوینه وه و بچۆ بخه وه. هه ر ئه وه یه.

شیرین:

ئه دی کات بو رابواردن؟

جیهان:

ئه وه نده ت ئیش زۆره پیرانا گهیت، خوشکی ئازیزم، پاره ش بای رابواردن نامینیتیه وه.

شیرین:

ئه مه دلّم ده گوشت.

شوان:

شیرین هه موو حه قایه ته که ی نه گپرایه وه.

پەخشان:

شوان، چ ھەيە تۆ بىزانىت و ئىمە نەيزانىن؟

شوان:

من كەسىك نانا سم ئەو جۆرە زىندەگىيە لە لەندەن
بە سەر بەر ئىت.

ئاوات:

خۆ لەگەل ئەودا لەوئى نىت.

شوان:

لەگەل ئەمەشەو نەچىتە ئەقەو ھەمووى ھەر كار بوويىت و
ھىچ رابورادن و ياريىك نەبوويى.

جىھان:

راستە جاروبارىك دەچمە دەرى بۆ سىنەما، شانۆ، خواردنگە،
پارك و كوگا و دوكانان..ھتد.

شىرىن:

لەگەل كىدا؟

جىھان:

ھاوپىيان.

شىرىن:

ھاوپىي چۆن؟ نىر يان مى؟

جىھان:

نىر و مى.

پەخشان:

نىر؟ ئومىد دەكەم ئاگادارى خۆت بوويىت جىھان. ھىرش لىرە
زۆر بە پەرۆشەو لە چاوەروانىي تۆدايە.

جیهان:

داوام له کەس نه کردوو ه چاوه پوانی من بێت.

ئاوات:

ئهوه یانی چی؟

جیهان:

واتا هێرش پێویست ناکات چاوه پێی من بێت.

ئاوات:

ئاخر ئه وه دهیهوێ شووی پێ بکهیت. هه می شه هه ر گوتوو یه تی تو دێنی.

شوان:

تۆیش هه می شه ته شجیعت کردوو ه.

جیهان:

ما فی ئه وه م هه یه رای خۆم بگۆرم.

شوان:

تازه کار له کار ترازاو ه.

جیهان:

ئهمه ژيانی منه باسی لێوه ده کهین شوان. هه یچ کهس ئه وه مافه ی نییه له جیاتنی خۆم بپاریدا چۆنی بگوزهرێم.

په خشان:

باوکت و من له سه رمانه رێنماییت بکهین. جیهان.

جیهان:

جوانه. به لام ده بی هه ر خۆم ئه وه که سه هه لێژێرم که هه ز ده که م له گه لێدا بژیم.

شوان:

به لām هيرش بو تو دانراوه.

په خشان:

جيهان، نه تو هيچت له دژى هيرش ههيه؟

جيهان:

نه خير (په خشان و ئاوات ئاهيكيان دپته وه بهر).

شيرين:

دايك و باوكى هاتوون دايه و بابە ببين.

جيهان:

به بى پرسى من؟

ئاوات:

ئا، جا نه وه هيچى تپدايه؟

جيهان:

به لى تيايه تى (به رزه پى ده بى). تكيه باسى هيرش و
خيزانه كهى بپرئنه وه. ههز ده كه م من خوم ئه م بابته ساخ
كه مه وه.

(به توورپه يى ده چپته نيو ماله وه. په خشان و ئاوات تاساون).

شوان:

نه وه كاريگه رى په روه رده ي ئينگليزه به سه ر كچه كا مانه وه.

شيرين (سه رزه نشتى شوان ده كات):

وازي لپينه.

(شيرين كووپه به تاله كان كو ده كاته وه و ده چپته نيوماله وه).

ئاوات:

پيموايه جيهان شتيكمان لى ده شارپته وه.

په خشان:

برواناکه م. ته نیا پپی خوشه پرسى پى بکړیت، ئه مه يش شتیکى
ره وایه.

ئاوات:

ئهم به برپارى ئیمه رازى نیه.

په خشان:

نه خیر، رازییه.

شوان:

من وای تیناگه م.

(به ییده نگی داده نیشن و به حه په ساوی بیر له هه لچوونه ناکاوییه که ی
جیهان ده که نه وه. رووناکی به ره به ره ده کوژیته وه.

دىمەنى چوارەم

(كەمپىك دواتر، مالى تىمارىي لە تىمار. شوان لە ژوورى ميوئاندايە،
خەرىكى پاك كوردنەوہى تەفەنگە كەيە تى).

پاشا (دېتە ژوورەوہ):

كوا جىهان؟

شوان:

پىموايە لە ژوورى خۇيايە تى.

پاشا:

ميوئانكى ھاتوہ.

شوان:

ھىرشە؟

پاشا:

نە خىر.

شوان:

ئەي كى؟

پاشا:

نايناسم.

شوان (پاشا بىر كوردنەوہ يەكى كورت):

تكاىە بىھننە ژوورەوہ، پاشا.

پاشا:

ئۆكەي. (پاشا دەرۋاتە دەرئى. شوان دەست بە ئىشەكەي خۇي
دەكاتەوہ. لە دەرگا دەدرىت).

شوان:

فهرموو ژووره وه! (رزگار دیته ژووری، دهس ته به جی شوان
ده ناسیتته وه).

رزگار:

هه لۆو، هه بن و نه بن ده بن تۆ شوان بیت.

شوان:

به لۆ، ئه وم پیموانیه پیتتر جه نابتانم دیی.

رزگار:

زۆ راسته، به لام من وینه کانی تۆم بینون.

شوان (هه ر به ساردیه که وه):

له کوئی؟

رزگار:

لای جهان، له ئینگلته را. من رزگارم، هاوړی جیهان. هه ردوو کمان
له ئینگلته ره ده خوینین. (رزگار دهستی درپژ ده کا و شوان
به نابه دللی ده یگوشی). زۆ باش بوو ئیوه م بینی. خوشکت
ئه وه نده باسی جه نابتان و شیرینی بو کردووم.

شوان:

تیناگه م باسی چی منت بو بکات.

رزگار:

ئۆ، زۆر شتی چاک. ئه و ئه وه نده هه مووتانی له لا خوشه ویستن.
(شوان کپه). قوتاخانه چۆن؟

شوان:

باشه تۆ چ جوړه هاوړیه کی خوشکمیت؟

رزگار:

هاورپیه کی نزیك.

شوان:

چۆن نزیکییهك؟

رزگار:

هینده نزیك كه به مونافهسه درپژخایه نه كه ی نیتوانتا بزانم.

شوان:

ئومید ده كه م له گه‌ل خوشكمدا زۆر پیتان لى هه‌لنه‌برى بێت.

رزگار:

ده‌توانیت ئه‌وه له خوشكت بپرسیت.

جیهان (به ژوور ده‌كه‌وێت) رزگار ده‌بینى و به په‌له ئاوێزانی ده‌بێت):

نازیزه‌كه‌م، چۆن گه‌یشتیته ئێره‌وه؟

رزگار:

به‌سه‌ر به‌رمالێكى سیحرییه‌وه. (به‌رده‌وام یه‌كتریان له‌باوه‌ش

گرتووه، به‌بێ گوێدانه‌ شوان كه‌تا دى ناره‌حه‌تتر ده‌بێت).

جیهان:

ئای كه بیرم ده‌كردیت!

رزگار:

منیش هه‌روه‌ها. (شوان كه‌ چیتروه‌زه‌كه‌ی بو قوت ناچى،

تفه‌نگه‌كه‌ی هه‌لده‌گرێته‌وه‌و خه‌ریك ده‌بى پرواته‌ ده‌ره‌وه).

جیهان (بو رزگار):

دلنیام شوانى برامت ناسیوه.

رزگار:

به‌لى، قسه‌مان له‌گه‌ل یه‌كدیدا ده‌كرد.

شوان (بۆ جیهان):

گەر حەیات بەخۆتبا ئەمنت نەدینا ئێرەو. بە مەزەندە ی تۆ
دەبی هەستی هێرش چی بێت؟

جیهان:

من مارەبری هێرش نیم و هەرگیز ناشم.

شوان:

بە تەمای ئەوێش مەبە لێگەرپێن حەیا ی ئەم خانەوادە یە
بەیت. (بە توورەییەو دەردەپەریت).

جیهان:

شوان، ئەوێندە گەرە بووم هاوسەری خۆم هەلبژێرم.

رزگار:

هێرش کێه؟

جیهان:

برادەری شوانی برامە (بە تێزیکەو) ئەو پیاوێهە خێزانە کە مان
بۆ منیان دەستیشان کردوو. بۆ منیش نیە قسە یەکی تێدا
بکەم، دەتوانیت ئەمە بێنیتە بەرچاوتەو؟

رزگار:

بەلێ، دەتوانم (بە ژوورە کەدا هەلدەروانی).

جیهان:

وەرە دانیشە، گیانە کەم. پێم بلێ بزانم چۆن ئێرەت دۆزییەو؟

رزگار (لە ئەنێشتیەو دادەنیشی):

تاکسییەکم گرت، شۆفێرە کە ی پیاوی باش بوو، زۆر چاک دەیزانی
لە هەر خالێکی پشکنیندا چی بکات تا کو لە پشکنین رزگارمان
بێت. چاوەروانی ش دەکات مەبەتەو مالهەو.

جىھان (دەستى لە قەدى وەرئىناو):

ئاي كە بە دىدەنىت دىلشادم. تىكايە ھەتا بۆت دەكرى بىنەو.

رزگار:

پىويستە پىش ئەوھى بازگەكان دابخرىن برۆمەو (دىسان دەست لەملان دەبنەو) ئەى ئەوانى دىكەى خىزانەكەتان كوان؟

جىھان:

بابە كۆبونەوھى ھەيە. داىە ميوانداریى ژنە شەھیدانى حزب دەكات لەلایەكى مالىەو. شىرىنىش ھەر لەمالەوھەيە. چى دەخۆیتەو؟

رزگار:

چايەك، خراپ نىيە. (جىھان ھەلدەستى برۆا، رزگار بە سوحبەت رايدەكىشىتەو لای خۆيەو يەكتەر لە ئامىز دەگرەو).

پەخشان (دیتە ژوورە):

كوانى جىھان؟ وەرە بەخىرھاتنى ژنە شەھیدانمان بكە.
(جىھان خىرا خۆ لە رزگار دورو دەخاتەو. پەخشان سەرسورماو كە لە تەك پياوئىكى نەناساودا دەيىنى).

جىھان:

دايە، ئەمە رزگارى ھاوړىمە.

پەخشان (روو ھەپەساوييەكەى يەكەمجارى دەرەوئەو):

ھەلو.

رزگار (تەوقەى لەگەلدا دەكات):

خۆشحالم بە بىنىت خانى تىمارىى زۆرم لەبارەى تۆو
بىستوو، بەلام دەبى پىشەكى سوپاسى جەنابت بكەم كە

كیژکی ئاوه ها نایابت پیگه یاندوه. باوكم هه میشه ده ئیت
مندالی باش رهنگدانه وهی ماله وه یانه.
(په خشان به ره زامه ندییوه ده خه نیتته وه).

جیهان:

ئه وه هه موو کاتیک راست ده رناچیت.
په خشان (به گومانه وه):

رزگار کی؟ جه نابت خه لکی کویت؟
جیهان (ده یه وئی باسه که وه رگپریت)

مامی، رزگار ئه وه هاوړییه یه که وتم یارمه تی داوم. ئه میش
له لهندهن ده خوینیت. هاوړییه کی ئازیزه، دایه. پیویسته به ناوی
خیزانه که مانه وه سوپاسی بکه یت. ئه گهر یارمه تی و پشتگیری
ئهم نه بویه ناچار ده بووم زانکو جیهیللم.

په خشان:

سوپاس بو هاوکاریت. له خوا ده پارپمه وه پاداشتی زیاترت
بداته وه.

رزگار:

سوپاس بو یه زدان. کیژه که تان زور دلفره وانه. دلنیام ئه میش
هه مان یارمه تی دهدام ئه گهر ئه من له هه لویستیکی هاوچه شندا
بوومایه. به ناسینی خوّم به به خته وهر ده زانم.

په خشان:

تو ئی تیماریت؟

رزگار:

نه خیر.

پەخشان:

ئەدى خەلكى كويىت؟

جيھان (ھەمدىس ھەول دەدات بابەتەكە بگۆرپت):

دايە كە تۆ ھاتىت من دەمويست شتتېك بۆ رزگار بىنم
بيخواتەوہ. بام جارى بە پەلە سلاويك لە ژنە شەھيدەكان
بكەم پيش ئەوہى كووپە چايەك بۆ رزگار بھينم. (پەخشان
دەيەوئ قسە بكات، جيھان ماوہى پينادات): رزگار، تكاىە،
خۆت بە خاوەن مآل بزائە. زۆرم پيناچى. (لەگەل پەخشاندا
پىكەوہ بە پەلە دەردەچن).

رزگار (بەدەنگىكى بەرز لەدوايانەوہ):

خۆشحآلم بەناسينت، خامى تيمارى.

جيھان (بۆ دوورى شانۆوہ)

بچۆرە لای رزگار و جيى مەھىلە.

شيرين (دېتەژوورى):

رزگار كىيە؟

رزگار:

منم ناكا تۆيش شيرين بيت.

شيرين (واقى ورمائە):

بەلئ.

رزگار:

تۆ زۆر لە خوشكت دەكەيت. (دەستى بۆ دريژ دەكات):

چۆنىت؟

شيرين (دەستى دەگوشيت):

زۆر باشم.

رزگار:

من هاوړې خوشکتم. به بۆنه ی پشووه وه هاتوومه ته وه
نیشتمان.

شیرین:

تۆش له هه مان کۆلیژی ئه و دایت؟

رزگار:

نه خیر، به لām کۆلیژه کاغان لیک دوور نین.

شیرین:

هه مان بابە تیش ده خوینن؟

رزگار:

نه خیر، ئه م یاسا و منیش په یوه ندییه نیوده وله تیه کان.

شیرین:

به لاتانه وه چۆنن؟

رزگار:

باشن. هه ر ئه وه نه بیّت که کیشه که مان زۆتر له په راویزی
په یوه ندییه کانى نیوده وله تیدا ماوه ته وه.

شیرین:

ده بى بۆیه نه بیّت خو مان که مته رخه مین؟

رزگار:

ده بى خو مان بسه پینین. (جیهان به خو و سى کوپه چای
به سه ر ده سته باشییه که وه دیته ژوره وه).

جیهان (چایه کان ده گیریت):

تا ئیستا رات له سه ر خوشکی بچوکم چیه؟

رزگار:

رۆح سووك و دڭره.

جيهان:

هەندى جار (دەستى بەسەرىدا دىنى) بابە پىي خوشە بىتە
لاى من لە لەندەن ئەگەر ئامادەيى ئىرهى تەواو كرد. هەروەها
براكەيشم دىت.

رزگار:

زۆر بەجىيە جارى وا هەيە لە لەندەن خەلك هەست بە
تەنيايى دەكات.
(بۆ شيرين): باشە بربارت داوه لە لەندەن چ بابەتتەك بخوینت؟

رزگار:

تۆ حەز بە سىياسەت ناكەيت؟

شيرين:

رقم لى دەبىتەوه.

رزگار:

بۆچى؟

شيرين:

چونكە سىياسەت لىره بۆتە خواردن و خواردنەوه مان و بۆتە ئەو
هەوايەى هەلپدەمژين و دەشىدەپنەوه. خەريكە ەمانخەنكىنى.

رزگار:

ناتوانى دەستبەردارى بىتن شيرين، تۆ لە خانەوادەيەكى
بەئىوبانگ و ناسراويت. خانەوادەيەكى خاوهن دەسەلاتى
راميارىي.

شیرین:

ئاخر دهشی هەر له بهر ئه وه رقم لێی بێته وه.

رزگار:

ده توانم له ههسته کانت تییگه م. هه ندی جار هه مان هه ستم ده بێت.

شیرین:

خانه واده ی ئیوه ش سیاسه توان؟

هێرش (دیته ژووری):

سه لاموعه له یکم (هێرش دیته ژووره وه، سلاو له هه مووان ده کا و داده نیشیت. ساته وه ختیکی ناره حه تی و بیده نگی دادیت): جیهان ده توانم بو ده قیقه یه ک بتینم؟

جیهان (به ساردیه وه):

ئیتسا وه ختی نییه.

هێرش:

که ی وه ختی ده بێت؟

جیهان:

نازانم.

شیرین (هه ولێ خاو کردنه وه ی گرژیه که ده دات):

پیموایه شوان ده یه وی له ژووره که یخویدا بتینی، هێرش.

(شیرین هێرش به نابهدلی پال ده نیت. رزگار و جیهانیش ده ست له ملی

یه کتری ده که ن وه ک ئه وه ی ئاهه نگی سه رکه وتنی ساته وه ختیان بگێرن).

دىمەنى پىنچەم

(رۇڭيىك دواتر، مالى بىنەمالەى بۇتانىي. رزگار بەسەر لاقەنەفەيەكەو پالى داوئەتەو رۇڭنامەيەكى خۇمالىي بەدەستەوئەيە).

رېزان (دېتە ژوورەوئە):

ئەرى سەعاتەكەى دۇيىنى لە دەستم بوو لە كوئىم جىھىشتوئە؟
(دېوئەخانەكە دەگەرپىت) رزگار، هېچ دەمژمىرت لېرە نەدېوئە؟

رزگار:

نەخىر، دايەگيان (ھەر بە رۇڭنامەكەوئە خەرىكە)، ئەم وئەنەيەى باوكم جوان دەرنەچوئە.

رېزان:

ئادەى بېيىنم (سەيرى وئەنەكە دەكات) رزگار باوكت لەوئەئەدا جوان دەرنەچىت.

رزگار:

ھەلەكە ئى باوكم نىيە، ھەر وئەنەيەك دەكرى بشىوئەئىت.
رېزان (بە پەلە چاۋ بەئىو رۇڭنامەكەدا دەگىرپىت شتىك تىيىنى دەكات)
چىم پى گوتىت، رزگار؟

رزگار:

چى؟

رېزان:

وئەنەيەكى تۆ لەسەردانى ھىلەكانى پىشەوئەدا. پىم نەگوتى كە نەچىت؟

رزگار:

تەنھا لەبەردلى ديار چووم. خوت دەزانىت من ھەز بەو

شتانه ناكهم.

رېزان (ده خوینتیه وه):

رزگار بۆتانیی نیشته جیی له ندهن، كور ی رییوار بۆتانیی
سه ركردهمان، به بۆنه ی پشووه وه گهراوه ته وه نیشتمان“. نامه وی
تۆ جار یكى تر تیکه لاوی ئه وه جۆره شتانه بیت.

رزگار:

به سه رچاو، دایكه.

رېزان (روژنامه كه ده داته وه ده ست رزگار پېش ئه وه ی ده ست به
پشكینه كه ی بكاته وه):

پیمو ابوو دوینى شه و كاتژمیر كه م لیره دا جیه یشتی.

رزگار:

بۆ كو ی ده چیت دایه؟

رېزان:

بۆ نه خوشخانه.

رزگار:

بۆچی روویدا وه؟

رېزان:

هه ر سه ردانیكى ئاساییه بۆ دئنه وایی سه ربازه زامداره كامانه وه،
كېك و جگه ره و سارد هه نیم بۆیان كریوه. ئه م سه ردانه
به لایانه وه زۆر ده گه یه نیت. زۆریان كه سیکیان نییه به
تهنگیانه وه بن.

رزگار:

ئه مه كه ی كۆتایی دیت؟

رئىزان:

چى؟

رزگار:

ئەم شەپە بى مانايەى براكوژيە، ئەم ھەموو كوشتار و كەم
ئەندام كردنە بى كۆتايىەى خەلكى بى تاوان. ئاخۇ كەى
بېرىتەوہ؟

رئىزان:

ئەو كاتەى ئافرەتان جەلەوى ھىز دەگرنە دەست. بەرەى پياوان
ھەموو شىتن.

رزگار:

بلا ژنان مېردەكانيان ناچار بكنە و دايكان رۆلەكانيان و
خوشكان براكانيان ئەم بەربەريەتە بوەستېن. ئاخىر بۆچى
ئىمە يەكدى سەردەبرېن؟ شەپمان لەسەرچىيە؟ فەرموو، ئەمە
راپورتىكى دىكەش لەبارەى شەپ و پىكدادانى زۆر سەخت و
دژوار لەبەرەى رۆژھەلاتى باكووردا.

رئىزان:

بىتم گوت پاش تەواوكردىن خويندنىش نەگەرىتەوہ ئىرە.

رزگار:

جا نازانم چۆن ئەمە كىشەكە ھەل دەكات!

رئىزان:

ئەدى بەھاتنەوہت چارەسەر دەكرىت؟ وەچەيەكى دۆراوى
دىكەش؟ ئەوہت گەرەكە بۆ نەوہى خۆتان؟ ئەوجا بۆ لە
شوينىكىدا خۆت بزر نەكەيت و ھەر ھىچ نەبى مىشكتى لى
بەسەيتەوہ؟

رزگار:

میشك ئاسووده بئ؟ ئەمە خو خەلە تاندنە. دایە گیان. تاوہ کو
پشویوی و پاشاگردانی لیرەدا هەبئ، هیچ کەس لە ئیمە
هەرگیز بوئ نییە بە ئومیدی ئاسوودەگی میشکەوہ بئ، لە
هەر کوێیەك بین. ئەم جیھانە بەردەوام باری ژیاڤمان گران
دەکات. هیچ دوورگە یەکی پەناگە بو ئیمە دەست ناکەوئیت.

رێزان:

من دەمەوئ تو ژیاڤتیککی جیاوازت ببئت، رزگار، ژیاڤتیککی
ئاسایی و شیاو. نەبئتە میراتگری ئەم مەرگبازییە ترسناکە ی
بنەمالە کەمان. کە ی ئەمە ژیاڤنە!

دیار (دیتە ژوور):

رزگار، میوانتیکت هە یە.

رزگار:

کێیە؟

دیار:

نایناسم، وەلئ کیژیککی شوخە.

رزگار (بیردە کاتەوہ):

تکایە بیھێنە ژوورەوہ.

رێزان (سەعاتە کە ی لە ژێر میژیککی لاتە نیشتتوہ دەدۆزیتەوہ):

دەمزانی هەر لیرە یە. (سەعاتە کە هەلدە گرێتەوہ و لە دەستی
دەکاتەوہ لەو کاتە ی جیھان بەسرکە یە کەوہ دیتە ژوورئ. رزگار
بەرزە پئ دەبئت بو لە ئامیزگرتنی، رێزان بە ئارامیی چاوہ پروان
دەکا پئی بناسیڤنئت).

رزگار:

دایکه، ئەمه جیهانی هاوپیّمه. جیهان، ئەمه دایکمه (سلاو له یه کتری ده کهن). جیهانیش له ئینگلتهره ده خوینیت.

ریزان (بو جیهان):

برواناکه م له مه وپیش تۆم دیتیت. تۆ خه لکی بۆتانیّت؟

رزگار:

خه لکی بۆتان نییه (ههول ده دات ریزان به ده ره وه نیت). دایکه، بو سهر دانه کهت دره نگه. (بو جیهان) دایکم ده چپته سهر دانی سهر بازه برینداره کاغان له خه سته خانه دا.

جیهان:

ئه ها، ئەمه ئیجگار پیروژه!

ریزان:

چی بکهین، ده بی ئەوهی له توانادا بی بیکهین (دهیه وی بروات) خوشحال بووم به دیتنت. (رزگار ده باته لایه که وه. جیهان روژنامه که هه لده گریته وه وپییداده روانیت) ئەمه کییه؟

رزگار:

گوتم هاوپیّمه.

ریزان:

خه لکی کوپیه؟ پیناچی ناسیاو بیت.

رزگار:

دایه، کاتی ئەوهش دی به چاکی پیتی بناسینم.

ریزان:

رزگار، مه به ست چیه کاتی ئەوهش دیت؟

رزگار:

تکایه جاری نا، دایکه.

ریزان:

ئه دی ئه گه ر شیلان ببینی؟

رزگار:

ئه مه بو من لیگه پئی، دایه (به پئی ده کات). سلاوم به
سه ر بازه کان بگه یه نه.

(ریزان ده خزیته ده ره وه به بی ئاره زوو) رزگار ده گه پیتسه وه بو
لای جیهان). به داخه وه چاوه پروانیم پیکردیت، تو چون چون
گه یشیتته ئیره وه؟

جیهان:

به ناویکی خوازاوه وه تاکسیه کم گرت و هاتم، دویشه وه خه و
نه چۆته چاوانه وه، هه ر له بیرى تۆدابووم.

رزگار: (که له ئامیزی ده گریت):

منیش زۆر غه ربی توّم ده کرد، نازیزه که م.

جیهان:

ئه ی کوان، ئه وانى ترتان له کوین؟

رزگار:

باوكم سه رقالي هه ندى كاروبارى حربه له شار. ناشزانم خوشكه
چكولانه كه م كيوه چووه.

جیهان (ئامازه بو وینه که ی رزگار له روژنامه که دا ده کات):

وینه یه کی جوانه قهت پیت نه گووتووم که پیشمه رگه یت.

رزگار:

پیشمه رگه نیم. فه رمانده ی پیشمه رگه کان داوا ی لیکردم

سەردانىكى پياۋەكانى لە ھىلى پىشەۋەى بەرەكاندا بكمە.
 منىش دلم نەشكاند، ئەوانىش زۆريان لىكردم دەستەجلىكى
 پىشمەرگان بكمە بەر. منىش لەبەر خاترى ديار مەرامەكەيانم
 بەجىھىنا. ئەز بپروايىم بە جەنگ نىيە. جەنگ ھەرگىزاۋەرگىز
 چارەسەر نىيە بۆ كىشەگەلى ئالۆزكاۋى ۋەك ئەۋەى ئىمە و
 مانان. بەلام، لەۋەش تىدەگەم كە خەلكان بۆچى بەردەوام لە
 جەنگدان.

جىهان:

لە ترسى فشار لە مالمەۋە ھەلاتووم.

رزگار:

فشارى چى؟

جىهان:

ھەموويان دەيانويست بزائن تۆكىى و خەلكى كوئىت و چىمان
 لە نيواندا ھەيە؟ براكەم ھەراسانى كردووم و ھەپەشەى ژيانم
 لىدەكات لە پىناۋ ھىرشى ھاۋرپىدا. بۆيە چىتر نەمتوانى دان
 بە خۆمدا بگرم.

رزگار:

ئەۋجا بۆ راستىيەكەت پى نەگوتن؟

جىهان:

دەيانكوشتم.

رزگار:

درەنگ بىيان زوو، ھەر ناچار دەبين، ئەنجام ھەرچىيەك
 بىت، پىيانى بلىين.

جىھان:

زۆر پەشۋاكوم، رزگار. نازانم مەگەر ئىمە خۇمان گىل نەكردوۋە،
بە ھىۋاي ئەۋە بىن خۇشەۋىستىمان بەسەر كىنەۋ رقى دېرىندا
سەربكەۋى، ئەۋە سەركىشىيەكى خەيلى مەترسىدارە.

رزگار:

ھەر بېيارىكى بىدەين، خۇشەۋىستەكەم، باي خۇي مەترسى
تېدايە.

جىھان:

بەلكو بتوانىن ھەتا لېرەين خۇمان لەيەك دووربگرىن و
چاۋەپى بکەين تا دەگەرپىنەۋە لەندەن.

رزگار:

لەگەل ئەمەشەۋە ھەر دەپى بە دايك و باۋكمانى رابگەيەنن.

جىھان:

دەتوانىن لە لەندەن ئەمە بکەين، ئەۋە لەۋى گەلىك سانانتر
دەپىت.

رزگار:

باشە، بۇ دەپى ئىمە ئەم دەردەسەرىيە بکىشىن، بۇ؟

جىھان:

چونكە لە دىنايەكدا دەژىن پىر لە رق و كىنەيە، تەنيا مەترسىم
ئەۋەيە كە دەشى ئىمەيش لەگەل خۇيدا بەپىت.

ئەقىن (لە دوورى شانۋە) با لە دىۋەخانەكە قسان بکەين. (دېتە ژوورى)
ئەۋى كەسى لى نىيە (ئەقىن دېتە ژوور، شىلان بەدۋايدا، بە دىدەنى رزگار
و جىھان ۋاقىيان ۋر دەمىن).

رزگار (سهرپى ده بىت):

سلاوخامه كان! ده مه وى به جيهانى هاو پرمتمان بناسينم، جيهان،
 ئه مه ئه فينى خوشكمه، ئه مه يش شيلانى ده سته خوشكيتى
 (جيهان به رزه پى به پيريانه وه ده چىت، به لام ئه فين و
 شيلان خويانى لى نه بان ده كه ن. هه ردوولايان به بى ده نكيى
 له يه كترى راده مي ن. سه ره نجام ئه فين وه رده سوپى تا بپروات
 شيلان به دوای خویدا به كيش ده كات. له كاتى روشتنياندا
 ئاوپىكى پر مانا له رزگار و جيهان ده ده نه وه. جيهان دارووخاوه
 و خووى ده هاو پته نيو كورسيه كه يه وه. رزگار هه وى ده دا دلنه وايى
 بكات و دلى ده داته وه. چراكان به ره به ره ده كوژينه وه).

به شی دووهم

دیمه نی یه که م

(روژی دواتر، له تیمار، مالی تیماریه کان، ئاوات تیماریی له ژووری دیواخانه ی خویدا تهلیفون ده کات).

ئاوات:

به لئ، جه نابی سه فیر. ئیمه سوپاسی پشتگیری و یارمه تیسی ماددی و مه عنه وی ئیوه ده که یین. هه رکاتی باری ئاسایشی ئیره پيشقه چوو هه ز ده که یین سه ردانیکیان بکه ن.. به لئ.. زور سوپاس بو ئهم په یوه ندییه تان. تکایه گهرمترین ریز و سلاوم به هاوسهر و مندا له کانت رابگه یه نه. خواتان له گه ل (تهلیفونه که داده ئیتته وه، پاشا چهند روژنامه یه کی خو جیی دینیتته ژووره وه).

پاشا: (له گه ل پیدانی روژنامه کانه وه):

روژنامه کانی دوینی نه ولا.

ئاوات:

چی گرنگیان تیدایه؟

پاشا:

واپنده چی خه ریکی نه وه بن کوره که رابه ئین تا جیگه ی باوکی بگریته وه. وینه یه کی میراتگری مسوگهر له یه کیك له روژنامه کانددا په خش کراوه.

ئاوات:

بینه بی بینم.

پاشا: (وینەكەى پى نیشان دەدات).

ئەو تانى لە هیلەكانى پىشەو دەدا.

ئاوات: (سەرنجى نىگارەكە دەدات)

ئای بەستە زمان! گەر تەنھا دەيزانى خۆى تووشى چى دەكات!

پاشا:

ئەم لە لەندەنىش دەخوینت.

ئاوات:

بەراستتە؟

پاشا:

بەلى پىموايه پىشتريش دىومه.

ئاوات:

لە كوئى؟

پاشا:

هەر لىرە، ئەو زۆر لەو گەنجە دەكات كە دوینى ھاتبوو

سەردانى جىھان.

ئاوات:

ئەو شىت بوويت؟

پاشا:

لەوانەيه، دەشبى ھەردووکیان پىك بچن.

ئاوات:

نابى كچى من ھەرگىز تىكەلاوى ئەو كەسانە بىت. جىھان

زۆر لەو بەرزترە (سەيرىكى رۆژنامەكە دەكاتەو) (بىست

خیزانى تر دەرکراون) بە چ مافىك بەدەرکردنى لایەنگرەکانیان

لىرەو تەوانبارمان دەكەن لە كاتىكدا ئەوان خۆيان لەو دەدا

دەستپىش خەربوون؟

پاشا:

گويا مەدەررى (شوان پۆستەرىكى لە دەستدايە لەگەل ھېرشدا
دېتە ژوورى) كارەكە چۆن چۆنى دەروات بەرپوھ؟

شوان:

زۆر بە باشى. خەلكانىكى زۆريان لى پەشىمان بوونەتەوھ.

ھېرش:

ئەوئەندەى من ئاگام لىيە چەند شىتىكى ھەندى سەير و
سەمەرەمان ئەنجامداوھ. ئەمە يەككىك لەو پۆستەرانەيە لە
دەستپىكى پرۆسەكەوھ بلاقراوھتەوھ. (ھېرش پۆستەركە دەداتە
دەست پاشا و ئەويش سەرنجىكى خىراى دەدا پىش ئەوھى
بىگەيەنئە ئاوات).

ئاوات: (تەماشاي پۆستەركە دەكات)،

ئەمە چاكە، ئومىد دەكەم بۆ رىكخەرەكانت روونتكردبىتەوھ كە
بۆ نەمتوانىوھ ئامادە بم.

شوان:

بەللى كردوومە، بە بىنىنى من زۆر خۇشال بوون.

ئاوات:

ئەوان كارىكى چاكيان بەدەستەوھەيە، پىويستيان بە پشتگىرى
ئېمە ھەيە.

ھېرش:

ئەو ژمارەى ئەوان داويانە لەمەر زيانەكانمانەوھ ئىجگار
ترسناكن.

پاشا:

زۆر لە سەربازە کاغان روژانە لەنيو دەبرين.

شوان:

من بە فيل ئاراستەى هيرشەكەيانم بەلاى هيژهكانى خويماندا
شكاندەوہ.

پاشا:

زۆر چاكت كردووہ (جيهان بە ژوور دەكەوي و هيرش دەبينى،
خەريك دەبى بگەرپتەوہ) وەرہ ژوور، جيهان. ئيمە كۆبوونەوہمان
نييە.

ئاوات: (بۆ جيهان)

نەشميلەكەم ئيمرۆ ماچيكت بە بابە نەداوہ؟
(جيهان باوكى ماچ دەكا و بى ئەوہى خو لە شوان و هيرش بگەيەنيت).

پاشا:

دەبى برۆم خشتەيەكى نوى بۆ پاسەوانەكانى دەروازەكە دابنييم.
دواتر دەتانبينمەوہ. (پاشا دەچتە دەرهوہ).

ئاوات: (بە ئيعتبارەوہ لەجيهان رادەميئي):

هيرش، دەستگيرانەكەت روژ بە روژ جوانتر دەبى، ئاي كە
بەختەوہريت! (هيرش خەندەيەكى بۆ دەكات، جيهان بى كەيفە).
من بە باوكتەم گوتووہ، هيرش بتنيرپتە ئينگلتەرا بۆ تەواوكردى
خويندەنەكەت. تۆ دەبى نزيكى هاوسەرەكەت بيت.

هيرش:

سوپاست دەكەم، گەورەم، ئەويش ئەوا خەريكى ئەوہيە.

ئاوات:

حەز دەكەم ئەوہم بيست (بۆ جيهان) ئەوہ شتيكى زۆر بەجييە

ئازیزه کهم! (جیهان وه رام ناداتهوه) ئه مه چییه؟ ده لئی به
دلت نییه جیهان؟ جیهان بیده نگه. پاشا دیته ژوور میوانه که ی
جیهان پیشکesh ده کات و ده پواته دهره وه. رزگار وه ژوور ده که وئ
و جیهان یه کراسه به رزه پئ ده بی و پیشوازی لیده کات، شوان
و هیرش ئاشکرا تووریه یان پئوه دیاره. ئاوات شیواوه).

رزگار:

هیوادارم هیچم لئ تیکنه دابن.

جیهان:

نه خیر فهرموو باوکم بناسه. بابه، ئه مه رزگار.

رزگار: (سلاو له ئاوات ده کات)

به خته وه ریه کی بی سنووره که جه نابتان بناسم. کاک تیماری
(بو هیرش و شوان) هه لۆو! (شوان و هیرش پشت گوئی
ده خه ن).

ئاوات:

سو پاس ده کهم.

جیهان:

رزگار هاوړی منه، ئه میس له ئینگلترا ده خوینیت.

ئاوات:

ئاوه هایه؟

جیهان:

بابی رزگار زۆر چاکه ی به سه رمنه وه هه یه.

ئاوات:

سو پاس بو یاریده دانی که چه کم (شوان و هیرش پیشکesh ده کا)
حه ز ده کهم به شوانی برای و هیرش ده زگیرانیت بناسینم.

جيهان:

به يه كدى گه يشتون، باوكه.

ئاوات:

به راستى؟ له كوێ؟

جيهان:

هه ر لير، رزگار جارێكى تر هاتۆته ئيريه وه (ئاوات له ناكاوړا شتيكى بير دهكهوێته وه وهك شيت دهكهوێته پشكنينى روژنامه كانه وه، جيهان هه لدهستى و هيمايهك بو رزگار دهكات). وه ره برۆينه نيو باخه كه وه دابنشين، رزگار بمانه خشن.

ئاوات (بو رزگار كه ئيستی به پيوهيه):

چاوه پروان كه.

شوان:

باوكه جيهان بوچى ئهم پياوه دينيته ماله وه؟ له بهرچى هيرش ده شكينيه وه؟

جيهان:

باوكه بو شوان دهيهوێ له جياتى من پريار بدات؟ كى ئهوى كردۆته وهلى ئهمرى من؟ (روو له رزگار دهكات) بام لير بهچينه ده ره وه.

ئاوات (له ههولێ ئه وه دايه ئاخو وينه كهى نيو روژنامه كه هى رزگار ه)

بو هيچ لايهك نه روژ. پيوسته شتى يه كلايى كه مه وه.

(رزگار و جيهان ههست به مه ترسييهك ده كن. وه كو دزى ده ستگيركراو چاوه پړى سزاكه يانن. هيرش و شوان، بى ئاگا له مه بهستى ئاوات له توو په بياندا ده كوڵين) رزگار، تو خه لكى كو ييت؟

جىھان:

بابەگيان، دواتر خۆم پىتى دەلېم.

ئاوات (سوورە لە سەر قسەكەي):

دەمەوئى ھەر ئىستى بزانم، پىم بلى رزگار تۆ خەلكى كوئىت؟

جىھان:

بابە بوچى ئەمە دوانەخەين؟ (بو رزگار) بىلا لىرە دەرېچىن،

خەرىكە شىت دەبم.

ئاوات (بەدەنگىكى بەرز):

ھەردووكتان دانىشن! (رزگار و جىھان بە ترسەو دەدەنىشن)

ئەتو كىت رزگار؟ (پەخشان و شىرىن بە راكردن دىنە ژوورەو).

پەخشان:

ئەمە چى قەوماو؟

شىرىن:

بابەگيان، بو وا ھاوار دەكەيت؟

ئاوات (بو پەخشان و شىرىن)

تەكايە دانىشن، دەمەوئى بچمە بىچ بىھوانى ئەم كىشەيەو.

پەخشان:

كام كىشە ئاوات؟

ئاوات:

ھەر ئىستى تىدەگەيت (فوتوگرافەكەي نىو رۆژنامەكە بە رزگار

نىشان دەدا) ئەمە تۆيت رزگار؟

جىھان:

بو ئەمە بە من دەكەن؟

ئاوات:

وهرام بدهرهوه، رزگار.

رزگار:

به لى منم.

ئاوات:

تو له مالى مندا چى دهكهيت، رزگار بۆتانيى؟

په خشان:

چيى؟ رزگار بۆتانيى؟ كام له بۆتانييه كان؟

رزگار:

من رزگار بۆتانيى بۆتانم، من و كچهكهى ئيوه دلدارى يه كترين.

(په خشان وشيرين و هيرش واقيان وپماوه شوان دهردهپهريته دهرهوه).

ئاوات:

تو دلدارى كچ نيت. باوكت توى بو ئيره ناردووه تا
سيخوړيمان به سهردا بكهيت.

جيهان:

ئوهه هيچ راست نيه. باوكه، ئيمه يه كتريمان خوش دهوى.

په خشان:

به لام ئهم بۆتانييه. چون دهكرى تو حهز له بۆتانييهك بكهيت؟

جيهان:

به لاي منهوه گرنگ نيه كييه! تنها ئهوه گرنگه من خوشم
دهويت.

ئاوات:

ئهمهش هه مووى به شيكه له پيلانه كهيان كچه كه مان فريو
بدن و شيرازهى خيزانه كه مان ليك بترازين.

رزگار:

بەپىز تىمارى، باوكم ھەرگىز بەمەى نەزانیوھ.

ھېرش:

ھى درۆزن!

ئاوات:

ئەو قەسپەى تۆ دەيخۆيت وا ناوگەكەى لە گىرفانى مندايە.
(شوان وەژوور دەكەويّت، بە تفەنگى سوارەوھ و رووھ و رزگار
ھەنگاۋ دەنى. دەستبەجى جىھان خۆى بۆ رزگار دەكاتە
سوپەر).

جىھان:

دەبى منىش لەگەل ئەمدا بكوژيت.

شيرىن:

نەيتەقېنىت، شوان!

شوان (بەتورەيىوھ):

بۆچى ھاتووتە ئىرەوھ؟

ئاوات (بۆ رزگار):

ھەر ئىستى لەم مالىە بچۆرە دەرەوھ، بەر لەوھى كار لەكارا
بەترازى.

جىھان (بەفرمىسكەوھ):

ئەوا بۆ ھەمووتان ئەمەم لەگەلدا دەكەن؟

شوان (رووى تفەنگەكەى ھەر لە رزگارە):

تەنيا دە چركەت لە پىشە تا ئىرە جى ھىلەيت.

رزگار:

من بۆ ئەوھ نەھاتووم كىشەتان بۆ دروست بكەم. ئەوا دەپۆم.

جیهان (بەپاڵ شوان لە رزگارەوێ دوور دەخاتەوێ):

لێرە مێنە، من ئەو مافەم هەیه هەرکەسێکم بۆی ببینم.

رزگار (بەدەم روشتنەوێ):

لێمگەرێ برۆم، جیهان. حەز دەکەم هەمووتان ئەوێ بزانن کە نیازم زۆر پاکە بەرامبەر بە جیهان. برۆام بەوێ نییە کە هەر لەبەر ئەوێ خانەوادەکاغان دوژمنی یەکتەر دەبێ جیهان و منیش رقمان لە یەکدی بێتەوێ! لەنیوچاواغان نەنووسراوێ کە وەچە دواى وەچە دەبێت بچینە ژێرباری کارەساتی کینە و رکابەراییتەوێ. جا ئەگەر چارەنووسی من و جیهان بەیەکەوێ بەسترا بێتەوێ هێز نییە لەیەکمان بکات. دەمەوێ هەمووتان ئەوێ چاک بزانن. (رزگار دێتە دەرێ).

جیهان (بۆ شوان):

دەیبینیەوێ، بزانن تۆ یان هیچ کەسێک لێرە دەتوانی هێرش بەسەر مندا بسەپین. (جیهان بۆ گەران بەدواى رزگاردە دەر دەپەرێتە دەرێ).

ئاوات (بۆ جیهان):

وەرە بگەرێرەوێ؟

پەخشان:

جیهان! ئەو بۆ کوێ دەرۆیت؟

(شوان و هێرش سەرکەوتووێ دادەنیشنەوێ، کاتى شیرین بە بێزاری لە ژوورە کە دەر دەچێت. پەخشان بە شوێن جیهاندا دەروا. ئاوات بە خامۆشی پال دەداتەوێ و قوول لەفیکران راچوێ. رووناکی بەرە بەرە نامێنێ).

دىمەنى دووھم

(ھەمان رۆژ لە پۇتان. رزگار لە ژوورى دىواخانەدا بەتەنىشت جىھانەوھ
كەوتۆتە سەرچۆكان).

رزگار:

جىھان بچۆوھ مالىوھ.

جىھان:

نامەوئى بچمەوھ.

رزگار:

لېرەت بېننەوھ شەر دەقەومى.

جىھان:

باكم پىي نىيە، ھەر دەمەوئى لەگەل تۆدا بم.

رزگار:

وا چاكە لېرە بە قسەيان بكهين، ھەتا دەگەرپىنەوھ بۆ لەندەن.

جىھان:

بۆچى وھكو ھەموو خەلكانى تر كە خۆشەويستى دەكەن
رەفتار نەكەين؟

رزگار:

چونكە ئىمە خەلكى ئاسايى نىن خۆشەويستى بكهين.
خانەوادەكانى ئىمە دژى يەكدى لەشەردان.

جىھان:

جا ئىمە چىمان پىدايە؟

رزگار:

بە خەيالى ئەوان دەبى ئىمەش كارمان پىدايىت. (بىدەنگىي)

تەكايە بچۆرەۋە، جىھان (رېۋار و رېزان ۋە ژور دەكەون، نەختى
ماندوو ديارن). بەخېرىنەۋە چۆن بوو؟

رېزان:

گەشتىكى سەخت بوو، بەلام ماندوو بوونەكەى دېنا.

رېۋار:

بۆچ لەگەلماندا نەھاتىت؟

رزگار:

مىش ئەركىكى دىكەم ھەبوو (بۆ جىھان) بۆ كەرنەۋەى
بازارگەيەكى نوڧ كە دوو كاتژمىر بە ئۆتۆمبىل لېرەۋە دوورە،
چووبوون.

رېۋار:

يېموايە پېشتەر ئەم كېژۆلەيەم دىيى.

رېزان:

ئەمە جىھانە. لەگەل رزگاردە لە نەندەن دەخوئى.

رېۋار:

ئەۋە شتى چاك. چۆنىت؟

جىھان:

زۆر سوپاس. مەن بەختەۋەرم بە ناسىنتان.

رېۋار:

خەلكى ئېرەيت؟

رزگار:

نەخېر ئەۋەى راستى بى ئېمە خەرىك بوو دەرېچىن كە ئېۋە
تەشرىفتان ھېنايەۋە.

رڻپوار:

مئواندارئ لئڪراوه؟

رزگار:

به لئ ٿئم ده بئ پڙوئن . بابہ گيان.

رڙان (رڙان جانتاڪهئ ده پشڪئته وه):

هه نڊئ شئر نه مه نئم له ٿاهه نگه ڪه وه هئناوه. جئهان ده بئ
تامئان بڪه ئت. (شئر نه مه نئيه ڪان ده داته جئهان، ٿه مئش
ئه ڪئڪئان ده خوات).

جئهان:

زڙ به تامه سو پاست ده ڪم.

رڙان:

بڙت هه ئه هه موئان به رئت.

رڻپوار:

ٿه تو خه لڪئ ڪوئئ؟ (دئار دئته زوور. جئدئيه تئ پئوه دئاره).

رڻپوار:

چئ هه ئه دئار؟

دئار:

نامه ئه ڪ له تئماره وه (جئهان و رزگار ده شله زئن).

رڻپوار:

چئئان لئمان ده وئ؟

دئار:

له باره ئ ڪچه ڪهئ تئمارئيه وه ئه، ده لئئت گوئيه ٿئم
رفاندو ومانه.

رئبوار:

ئهوا باسى چى دهكات؟ ئهوه شيت بووه؟

ديار:

باوهپر ناكهم. ئهوانهى نامهكهيان هيناهه له بهر ده رگا چاوه پروانن. گوتيان نارونهوه ههتا كچهكهيان نه ده يتهوه. له قسه كانياهوه را دياربوو مه به ستيان ميوانه كهى رزگار بيت. منيش نكولى ئه وهم كرد كه هه رگيز ليره دييستم.

ريزان (روو له جيهان دهكات):

تو بلى به دواى تودا بگه رين؟

جيهان:

به لى بهنده جيهان تيماريم.

رئبوار و ريزان:

چي؟!؟

رئبوار:

تو له مالى تيمه دا چى ده كهيت؟

رزگار:

هاتووه سهردانى من دهكات. تيمه هاوړيين و يه كتريشمان خوش دهوى.

رئبوار:

هيچ كورپكى من بوى نيهه په يوه ندى به تيمارييه كه وه بيت.

ريزان:

ئهى چ له شيلان ده كهيت؟ چ بهو كچه به سته زمانه بلىين؟
(هوشيار دپته ژووره وه. له گه ل ئه فين و شيلاندا).

ھۆشيار:

ئەوھ لە كوئى بوويت رزگار؟ وەختا بوو بانگەوازىت بو
بلاۋىكەينەوھ (بو جىھان) ھەلۋو! (شىلان وەردەچەرخى تا
بىرۋات).

ئەقۇن:

ئەوھ بو كوئى؟

ھۆشيار:

ئەوھ لىرە چى روويداۋە؟

ئەقۇن:

لە رزگار بىرسە لەبەرچى سووكايەتى بەشىلان دەكات بە ھىنانى
كچىكى تر بو مالەوھ؟

دىار:

ئىستا من چى وەرامى پياۋەكانى تىمارىيى بدەمەوھ؟

رېئوار (بو ديار):

پىيان بلى ئەم چەتىوھ رۇخ لىرە ناباتە دەرەوھ ئەگەر جارىكى
تر پى بىتتەوھ بۇتان. (بو جىھان) ھەر ئىستى ئەم مالە جى
بەيلى.

(جىھان راست دەيتتەوھ دەرۋات).

رزگار:

باۋكە رەوا نىيە بەھۋى بىنەمالەكەيانەوھ رقت لەم بىتتەوھ. من
تەمام نىيە ئەم بوغز و ناحەزىيە بە مىرات بگرمەوھ.

ئەقۇن (بو رىزان):

ئەم كچە كىيە؟

رېزان:

كچى تىمارییه.

هۆشیار و ئەڤین:

كچى تىماریى؟

ئەڤین:

جا كچى تىماریى چ كارى به مالى ئیمه دا ههیه؟

شىلان:

به لكو بو راوى رزگار تیردراوه!

هۆشیار:

رزگار، ئەوه ئەڤلت له دهس داوه؟

رزگار:

نه خیر من ئەوم خوۆش دهویت. من کارم به خیزانه که یانه وه نییه.

هۆشیار:

خیزانه که یان ده یان ساله ههولئ نه مانئ ئیمه ده ده ن.

رزگار:

ههروه كو خیزانی ئیمه ش سه رقائى هه مان شت بووینه.

هۆشیار:

ئه و جا به تیکه لاویت له تهك كچه که یانه وه تو کاره که یان بو سانتر ده کهیت.

رېبوار:

وا تیده گهم رزگار زور له وه دانتر بیت.

دیار (ئارامى نه ماوه) که نامه هینره کان وه رامیان دهویته وه.

رېزان (بۆ ديار):

تکایه جیهان ببه دهره وه.

جیهان:

به داخه وه ئهم هه موو كيشه يه م بۆ دروست كردن.

ئەفین (به ته وه سه):

نا، نا گویت لێنیه. (ديار جیهان ده باته دهری).

رزگار:

ئەمە رهوانییه. ده تانه وی به هوی خیزانه که یانه وه رقم لێی
بیته وه. ئەوهی له میشکی خۆتانا دهرکه ن. من ئەوم خوش
دهوی و هه تا هه تایێ له و خوشه ویستییه به رده وام ده بم.

رېیوار:

منیش حاشات لێده که م گهر جاریکی تر له گه ل ئەو که چه ت
بینمه وه. (رزگار به تورپه یی دهرده په رپته دهره وه. شیلان ده ست
به گریان ده کات. ئەفین دلی ده داته وه).

رېزان (بۆ هوشیار):

بیگره، ده یکوژن، ئەگهر به دووای ئەو که چه دا بجپته وه تیمار.
(هوشیار به دوای رزگارد ده پروات. ریزانیش ده چته یاری ئەفین
بۆ دلدا نه وهی شیلان. رېیوار به سه رسامیی داده نیشیته وه).

دیمەنى سییه م

(روژی دواتر له تیمار، جیهان چاو پر له فرمیسك له سەر لاقەنەفەیه کی ژووری میوانان گرمۆله بووه. هێرش به پارێزهوه به ژوور ده کهوێت و به سەر روخی قەنەفە کهوه داده نیشی. ههول دهادات دهست له ملی جیهان بکات. وهلی ئەم به توندیی پالکی پێوه دهنی و بهری دهادتهوه).

هێرش (هه لدهستێتهوه)

ئەوا چیت به سەرا هاتوو؟

جیهان:

نامه ویت نزیکم کهوێتهوه.

هێرش:

باشه من چیم لیت کردوو؟

جیهان:

هیچ بهس وازم لیبینه.

هێرش:

تۆ جارێ ئاوه ها نه بوویت. بزانی چ رویداوه.

جیهان:

چیت هه ز به چارهت ناکهم.

هێرش:

به لام من تۆم خوشدهوی.

جیهان:

ئاخر من تۆم خوشناوێت.

(هێرش ئەمجاره به ناو میادی ههول دهادات لێی نزیك کهوێتهوه کهچی جیهان پالی پێوه ده نیتهوه و بهری دهادتهوه سه رزهوی، کهوتنه که ئه وه نده

سەخت بوو سەرنجی شوانی راکیشا).

شوان: (بەپەلە بۆیارمەتی هیڤرش خۆی رەپیش دەکات):

ئەووە چی لێکردیت؟

هیڤرش (بەسەرخۆی ناھێن):

هیچ من خۆم کەوتمە خوارەووە.

جیھان:

من بەرمداپەووە.

شوان: (لە جیھان دەچیتە پێشەو):

بۆچی بەرتداپەووە؟

جیھان:

چونکە نامەوێ لێم نزیک بێتەو (شوان دەپەوێ لێبەدات
بەلام هیڤرش نایەلێت).

شوان:

ئەو کی ت دەوێت نزیکت بێت؟ ئەو بۆتانییە خۆپرییە و
هیچانە، ھاه؟

هیڤرش:

لەسەرخۆبە شوان، درەنگ و زوو ئەم ھۆشی ھەر دێتەووە بەر.

شوان:

ھەرگیز لێناگەرێم ناوی ئەم خانەوادەپە بزرپێت.

(پەخشان و شیرین بەھەلەداوان دێنە ژوورەو).

پەخشان:

چی بوو؟

شوان:

ئەم چەتیووە بێ شەرم و ھەیاپەت تو ئەم ناماقۆلییە کردوو

ھېرشى بەرداۋەتەۋە.

پەخشان:

جىھان، بۆچى ئەۋەت كىرەۋە؟

جىھان:

يېم راگەيانى لېم نىك نەيىتەۋە. گۆي يېنەدام.

شۋان:

جا ئەۋە دەيى مافى ئەۋەت بداتى بىخەيتە خوارەۋە؟

شىرىن:

جا ئەگەر جىھان خۆي ئەۋەى نەۋىت، بۆ نە؟

شۋان (بۆ شىرىن):

دەمت بگرە!

شىرىن:

تۆيش دەمت داخە. (شۋان پەلامارى دەدات ۋەلى ھەمدىس

لەلايەن ھېرشەۋە دەكىشەيىتەۋە دۋاۋە).

پەخشان:

دانىشە، شۋان! (شۋان دادەنىشەيىتەۋە، ھەروەھا ھېرشىش) من

دەزانم تۆ ۋ ھېرش چەند لىك نىكن ۋ دەشزانم كە دەيىنى

نىكتىن ھاۋرېت سووكايەتى پېكىرېت چەند دلىگر ۋنارەحەت

دەيىت. بۆ خۆشەۋىستى زەبروزەنگ بە كەلك نايەت. دەيى

بە ھاندىان ۋ قەناعەت پىكرەنەۋە ھەۋل دەين ھەستى

خوشكت بەرامبەر ھېرش بگۆرىن. خۆشەۋىستى بە زۆر نايىت.

بەلام دەكارى راھى بگرېت. پىۋىستە زۆر بە ناسكى رەفتارى

لەگەلدا بكەين. خوشكت ئەمىتسا توۋشى گىژەن ۋ سەلىشىۋان

ھاتوۋە ۋ ئەركى ئىمە ۋ مانانە بەھانايەۋە بچىن ۋ بىخەينەۋە

سەر راسته پۆوه.

جیهان:

من سه رلیشیواو نیم.

په خشان: (خۆی لێ نه بان ده کات):

ئه و کاته ی من وه کو پیشمه رگه یه ک چوومه ئیو هیزه که ی
 باوکتانه وه له شاخدا، کێژوولیه کی خوین گهرم و نیازپاکی
 هه ژده سالی بووم و ئاماده ی خۆبه خترکردن بووم له پیناوی
 کیشه کا ئماندا و بیرم له هیچی تر نه ده کرده وه جگه له
 کیشه که وه. ته نیا ئه وانه یشم به لاهه خو شه ویست و ریزدار بوون
 که پابه ندی کیشه که بوون، وه کو باوکتان. پاش تیکه لبوونم به
 کیشه که وه هه ر زوو بۆم ده رکه وت که باوکتان منی چوو بوو به
 دلدا. که چی من وانه بووم. من ئه وم خو ش نه ده ویست. چونکه
 وامده زانی ئه م له ته مه نی مندا نییه و بۆ من نه ده شیا. وه لێ
 به ره تبه ونی کات خۆراگری و هۆشمه ندی و دلسۆزی ئه م کیشه
 ره واکه مان سه رنجی منی راکیشا. ئه و س سالی ش تپیه ریوه
 و ئیمه هه روا به یه که وه یین و رۆژ دوا ی رۆژیش لیک نزیکه تریش
 ده بینه وه. جا بۆیه به بر وای من پیویسته جیهان ده رفه تیککی
 بدریتی هه تا به سه ر ئه م په شیوی و ته نگژه یه دا زال بیت.

جیهان:

دایه گیان، من زۆر چاک ده زانم چی ده که م.

په خشان:

بروانا که م، جیهان. ئه رکی سه رشانی ئیمه یه شه له م ئاریشه یه ت
 رزگار که یین.

جيهان:

پيويستيم به يارمه تى ئتوه نيه.

شوان:

ئەمە كارىگەرىي ئىنگلتەرايه بەسەر كچەكە تانەوہ.

جيهان:

تۆ حەسوودىت دى؟

شوان:

چى؟

جيهان:

بەوہى كە من لە جياتى تۆ ئىردراومەتە ئىنگلتەرا. تۆش
باش دەيزانىت كە بەم ئاستە نزمەتەوہ هيج كۆليژىك وەريان
نەدەگرتىت (شوان ديسان هەول دەدات دايلۆسى. كەچى
پەخشان و هيرش ناھيّلن).

پەخشان:

جيهان، بۆ تۆ نەھاتووە هەرگىز بى ريزى بەبراي گەورەت
بکەيت.

جيهان:

پيى بلّى وازم لىيىت.

پەخشان:

جيهان ئيمە يەك خىزانين. هەر يەككىمان بەرپرسين لە ژيانى
هەمووانەوہ.

جيهان:

ئەم كارى بە ژيانى مندا نيه. من تىكەلى ژيانى تايبەتى ئەم
نەبووم، دەبا ئەميش واز لە من بىتى.

پاشا: (دیتە ژووری)

جیهان، میوانیکت هاتوو.

(شوان به دگومانه که ده شی رزگار بیّت، نزیك ده رگا که وه ده چه قیّت، ئەوانی تر به تاسه وهن بزانن کیّه. رزگار له بهرگی ئافره تیکی پیچه داردادیته ژووره وه. شوان به دیتنی ئافره ته که خاو ده بیته وه و ریگا که بهرده دا. هیّرش و په خشان و شیرین به سه رسامیه وه له میوانه که وه راده میّن. سه ره تا جیهان ئافره ته که نانا سیّت).

جیهان (بو رزگار):

فهرموو؟ ئەمن جیهانم جه نابتان کین؟

رزگار: (به ده نگیکی ئافره تانه وه)

به داخه وه که له کاتیکی ئاوه ها په شیو و ناله باردا هاتووم. ریم به شار که وتبوو، بریارمدا بویستم و سه ردانیکی توّ بکه م، جیهان. ده زانم له وانه یه نه مناسیته وه. ئیمه روژیکیان هاوین بوو له پارکه که دا له لهندهن یه کتریمان ناسی.

جیهان: (بیرده کاته وه، هیشتا هه ر سه رسامه):

به لئی، ئی؟

رزگار:

من به سه ر لاته خته یه کی پارکه که وه دانیشتبووم که دیتم توّ جزدانه که ت لی که وت دوا ی ئەوه ی پارهی دانه یه ک ئایس کریمت دا.

جیهان: (خه ریکه گومانی رزگار بکات)

ئەوه له (هایدپارک) بوو.

رزگار:

به لئی، به لئی، تو کراسیکی سوور و شه پقه یه کی پووشت پۆشیبوو.

جىهان:

بەللى بىرم كەوتەوۋە.

رزگار:

منىش جزدانە كەم ھەلگرتەوۋە و ماوۋىيەك بەيىدەنگىى دوات
كەوتم بەرلەوۋەى بە ھىواشى پىتى بىدەم لەسەر شانئەوۋە.

جىهان:

بەللى وابوۋ.

رزگار:

جزدانە كەتم پىدايتەوۋە و تۆيش زۆر دلخۆش و ئاسوودە بوويت
و ەختى زانیت سەرجم بەلگەنامە بە نرخەكان و پارەكانت
و ەكو خۆيان مابوون. سوپاسىكى گەرمەت كىردم و رىك لەو
كاتەى و ەرسوپايتەوۋە برۆيت ناوى تۆم پرسى.

جىهان:

گوتم ناوم جىهانە.

رزگار:

ئەتۆ كوردىت؟

جىهان:

بەللى كوردى عىراق.

جىهان:

ھەرۋەھا بەندەيش، لىرەچى دەكەيت؟

جىهان:

لە كوئىژ دەخوئىنم.

رزگار:

منىش و ەكو تۆ ئىتر كەوتىنە قسەو باس و لەبارەى ئىنگلىزەكان

و شیوه زاره کانیان و ههروهها له مه پ جیاوازیی روژنبیری و داب
ونه ریت و هه موو شتیکی تره وه دواین. ناوونیشان و ژماره ی
ته له فۆنه کاغان گۆرپییه وه. سه یری ناوی تۆم کرد و پرسیم: تۆ
له کام تیماریانی؟

جیهان: (ئیسنا دلینایه ئه وه رزگار، به لام به سه ر خۆی ناهیت):
تیماریانی تیمار.

رزگار:

تۆ ئه ندامی بنه ماله یه کی خاوه ن ده سه لاتى رامیاری زۆر
به هیزیت. من به وه ناره حه ت بووم.
شوان: (به گومانه):

بوچی ناره حه ت بوویت؟ چیت هه یه دژی خانه واده ی ئیمه وه؟
رزگار:

هیچم نییه. ته نها زۆر که یفم به و خانه وادانه نایه ت که زۆر
تیکه لاوی سیاسه تن.

په خشان:

بوچ؟

رزگار:

چونکه من خویشم نزیکى یه کیکیانم.

شیرین:

چ یه کیك؟ کامه یان؟

رزگار:

ئه وه، گرنگ نییه، ئه وه گرنگه من به ئینمدا روژیک بيم و
سه ردانی جیهان بکه م. ئه وه تانی واهاتووم (په نجه بو په خشان
دریژ ده کات) وا بزنام ئه مه دایکته.

جيهان:

به لئى.

رزگار: (په نجه بو لای شیرين دريژ ده کات)

ئهمه شيان ده بئ خوشكى بچو وكت بيت.

جيهان:

به لئى ئهمه شيرينه.

رزگار:

ئای كه نازداره! (هيما بو لای شوان ده کات) ئهمه براته؟

(جيهان وه رام ناداته وه).

په خشان:

به لئى، شوان براگه وره يه تى. (ئاماژه بو هيرش ده کات) هيرشيش

هاورپى شوان و ئى جيهانيشه.

شوان:

هيرش مي ردی دواروژيه تى (جيهان نيگايه كى بي زه وه رى

تيده گرئ).

رزگار (بو هيرش):

جا چوون به خته وه ر نابيت ئه گهر ژنيكى ئاوا نازدارى به

نسيب بئ؟

هيرش (به شانازيه وه):

من زور به خته وه رم پئى.

شوان:

ئهميش به تو وه به خته وه ر ده بيت، هيرش.

په خشان:

تو ناوت چيهه؟ خه لكى كام جيگه يت؟

رزگار:

باشتر نىيە گەر نەختى دانىشىن؟ (كورسىيەكى پېشكەش دەكەن
و دادەنىشىت. ھاتنەكەي ھېشتا ھەر ماىەي سەرسورمانە). ئەي
كوا باوكى بەنيوبانگ و ناسراوت، جىھان؟

شىرىن:

چوۋەتە كۆبۈنەۋەيەك.

پەخشان:

ئىستى بە ئومىدىن لەھەر چركەيەكدا پەيدا بىتەۋە.

رزگار:

زۆر بەپەرۋشەۋەم بە خزمەتى بگەم (لە كەمتەرخەمى خۆيەۋە
قاچەكانى بەدەردەكەون. شوان چرپەيەك بە بن گويى ھىرش
دادەكات و چاۋەكانيان بەقاچە موۋاۋيەكانىەۋە گىرساۋنەتەۋە.

شىرىن (بەتاسەيەكى مىندالانەۋە):

زىندەگىي لە لەندەن چۆنە؟

رزگار:

شىرىن لەسەرەتادا بو بېگانەيەكى ۋەكو جىھانى خوشكت
و من زۆر سەختە. خواردنەكان، كەش و ھەۋا، ئەو ھەموو
شىۋەزارانە، ئەوانە ئەو شتانەن كەھەموو رۆژىك بەتووشمان
دەبنەۋە.

شىرىن:

ئەي ئىنگىلىزەكان خۇيان، ئەوان باشن؟

رزگار:

بەلى، بەشىۋازى تايىبەتى خۇيان. (ئاۋات دىتە ژوور) ھەبى و
نەبى ئەمە جەنابى تىمارىي خۆيەتى.

جيهان:

بەللى باوكمە.

رزگار:

شەرەفئىكى گەرەيە جەنابتان بناسم، كاك تيمارىي.

ئاوات:

بۆ بەندەش شەرەفئىكى گەرەيە، جەنابتان؟

جيهان:

يەك لە ھاوڧيكانى لەندەنم.

ئاوات:

زۆر بەخىر بىيت.

پەخشان:

ئەمەيش لە كۆليژەكانى لەندەن دەخوئىيت.

شيرين:

ئەم جيهانى لە پاركيك داديوە، ئەگەر ئەميش نەبوايە ئەوا
جيهان جزدانەكەى تەژى لە دۆكيۆمىنتى پىر بەھا پىر لە پارەى
بزرکردبوو.

ئاوات:

مايەى سوپاس و پىزانينە كە ئەمەت پاراستووە.

جيهان:

باوكەچاكە و پياوەتییەكى زۆرى بەسەر منەوە ھەيە. ئىوہ نازانن
چەند خۆشە لە دوورە ولاتدا تووشى ھاوزمانىكى خۆت بىت.

رزگار:

ھەردووكمان بەردەوام بە كوردىي قسە دەكەين. لەگەل جيهاندا
وا ھەست دەكەم كە لەمالەوہم.

هیرش (بۆ ئاوات):

ئاخۆ ژنان سیوه کانی ئاده میان پییه؟

(پرسیاره که ی هیرش هه موویانی سه رسام کردن. رزگار و جیهان نه ختی
گرژبوون).

ئاوات:

نه خیر، شتیکی زۆر نائاساییه. بۆچی ده پرسی هیرش؟

هیرش:

شوان و من هه ست ده که یین شتیکی نائاسایی له باره ی ئهم
خامه وه هه بیئت.

په خشان:

مه به ست چیه؟

هیرش:

سه رنج بده ره مل و قاچه مواوییه کانی.

رزگار: (به رزه پی ده بیئت):

قینم له وه هه موو تانه و ته شه رانه تانه. من وا لی ره ده پۆم.

جیهان:

زۆر نیگه رانم به م ئیهانه یه، هاوړی ئازیزه که م (به ناره زاییه وه)
شه رمم پیتانه، به هه مووتان. رهوا نییه به م شیوه یه ره فتار
له گه ل هاوړیدا بکریئت.

(رزگار قیت ده بیته وه بپروات، وه لی شوان ریگه ی پیده گری): شوان

لیگه ری با بپروات.

رزگار:

ده ته ووی وه ک بارمته همگیریته وه؟

شيرين:

رڭگا كه بهرده!

رزگار:

تكايه وه كو سوارچاكان رهفتار بكه. بهم شپوهيه رهفتار له گهل
خانماندا ناكريت.

(هيش پر به رزگار داده كات و شوانيش له نيو ناره زايى جيهان و شيريندا
په چه له رووى رزgardا هه لده مالىت. په خشان و ئاواتيش به ئاشكرابوونى
كه سايه تى رزگار ئيجگار تووړه و شله ژاون).
شوان (بو رزگار):

ئهى پيم نه گوڤيت جاريكى تر پى نه نيته ماله كه مه وه؟

په خشان:

تو چيت ليمان دهوئ؟

رزگار:

جيهانم دهوئ.

شوان:

دهبى هه ر ئيستى ئه م شيتايه تيبه بو هه تا هه تايه بوه ستينم.
(شوان ده رده چييت).

جيهان:

باوكه ئه من خو شم دهوئ. بيت و هيجى لى بيت جاريكى
دى چاوتان به من ناكه وئته وه.

ئاوات:

جاري دهمت داخه! دوايى خه مى توش ده خوم!

شيرين:

ئهمه ره وانيبه، ئه مان ئه وه نده هه راشن بريارى تايه تى

خۇيانيان لە ژياندا ھەبى.

(شوان بەخۆ و بە تەنگە ھە دەگەریتە ھە، رووى لە رزگار دەكات، بەلام جىھان پەنای لیدەکا. پەخشان و ھىرش و شیرین شوان دەگرن).

شوان:

خۆت لاندەدەیت ھەردووكتان پیکە ھە دەکوژم.

جىھان:

جا كۆ دەستى گرتووى، دە ھەمكۆژە، ھەى خويندە!

پەخشان:

بوستان شوان لینگەر پى باوكت ئەمە دەپریتە ھە.

شیرین:

ئە ھە بۆ دەبى ھەموو ناخوشیەك ھەر بە چەك چارە بكەين؟
ئاخۆ ناكړیت قسە ھەكى تیدا بكەين؟

شوان:

ون بە لەبەرچاوم، ھەى كچى بى شەرم و ئابروو.

ئاوات (بۆ شوان، بە ھىمنى)

وہلاى نى! (بەرەو لای دەرگا ھە چى و بانگ دەكات پاشا!

پەخشان:

ئاوات وازى لیبینە با پروات.

شیرین:

ئایا خۆشەوستانى تاوانە؟

ئاوات:

تاوان ئەو ھە ھە سىكى ناشايستەت خۆش بویت.

جىھان:

ئەمیان بۆ من كەسە شايستە كە ھە.

پاشا: (بەژوور دەكەوئى):

بەلئى فەرموو.

ئاوات: (دەست بۆ رزگار دريژ دەكات)

بىبەرە دەرەو.

جىهان:

نەكەن دەستى لىيدەن، پياوكوژىنە!

پەخشان:

نەھيلى ھىچ كەس ئازارى پىڭگەيەنئىت ئاوات. (پاشا رزگار بۆ دەرەو پەلكىش دەكات. شوان جىهانى لىو دەرەو دەرەو و بە توندى دەرەو نىو كورسىيە كەو. ئەم ھاوار دەكا و خۆى رادەپسكىئى، بەلام شوان ناھيلى بىزوئىت).

رزگار: (وختى رايە كىشنە دەرەو):

جىهان، مەن تۆم خۆش دەوئىت، بۆيان ھەيە مەن بكوژن. بەلام خۆشەويستى مەن بۆ تۆ ھەرگىز نامرئىت. نەخىر، ھەرگىز مردنى بۆ نىيە جىهان.

جىهان: (بەچاوى پەر لە ئەسرىنەو):

مىنىش تۆم خۆش دەوئى، رزگار دەبى ھەتا ھەتايە ھەر تۆم خۆش بوئىت (رزگار و پاشا دەرەو دەرەو).

شېرىن:

باوكە بە تەماي بىكوژىت؟ ئايا لەبەر ئەو پياوئىك دەكوژىت چونكە كچەكەتى خۆش دەوئى؟

ئاوات:

نە، ئەمەن ئەو دەرەو دەكوژم كە بەدزىيەو خۆى دەرەوئىتە نىو ناوچە كەمانەو خۆشى بە دۆست نىشان دەدات.

جېھان:

ئەم دوژمنى تۆ نىيە.

شىرىن:

باۋكى ئەم دوژمنى تۆيە. ئەم چ كارى بەۋەۋە ھەيە؟

ئاۋات:

ھەموو بۆتانيەك دوژمنە.

جېھان:

ئەم ۋەكو دۆستىك ھاتۋەتە ئىرەۋە.

ھېرش:

گورگە ۋ لە پىستى مەردا، خۆى گۆرپىۋو.

شۋان:

دۆستى راستەقىنە پىۋىستى بە خۇگۆرپىن نىيە.

جېھان:

ئەۋ دەرۋەتى پى نەدرا تا بىسەلمىنى كە دۆستىكى راست ۋ درۋستە.

ئاۋات:

تەۋاۋ، بېرىمدا ئەم كىشەيە كۆتايى ھات ۋ بىرلەۋە (بۆ
پەخشان) جېھان ھەرگىز نابىت جارىكى تر لەم شۋىنە بچىتە
دەرۋە. پىۋىستىشە خۆى بەلپىن بدات ھەرگىز چاۋى بە چاۋى
تۆ ناكەۋىتەۋە ۋ بەرلەۋەى من لىبگەپىم بگەپىتەۋە لەندەن.
(ھەمدىسان جېھان دەست دەكاتەۋە بە گىران. شىرىن دىلنەۋايى دەكات.
ھېرش ۋ شۋان دەچنە دەرۋە. پەخشان ۋ ئاۋات دادەنىشنەۋە ۋ بە قوۋلى
بىر لە تەنگرەكە دەكەنەۋە. رووناكىيەكان دەكوژىنەۋە).

دیمه نی چواره م

(سه رله به یانی روژی دواتر له بوټان. ریوار له ژووری میوانانه خه ریکی
نویژ و دوعا خویندنی به یانیانیه. هه رکه لی ده بیته وه ریزان به فجانیه
قاوه یه که وه دیته ژوور).

ریزان: (قاوه که ی بو داده نیت:

ئاگات لی بی ژور گهرمه.

ریوار:

سوپاست ده که م.

ریزان:

ماله که چاک گهرم نه بووه.

ریوار:

ئاخر مووه لیده که هه ر ئه وهنده توانستی هه یه.

ریزان:

رهوشی کاره باکه تا دیت خه راپتر ده بی.

ریوار:

دوینی له کاتی کووونوه که ماندا کوژایه وه.

ریزان:

پیویسته خه میکی لی بخون.

ریوار:

ئه وا خه ریکی.

دیار (دیته ژووره وه):

به یانیتان باش. ئومید ده که م هه مووتان خه ویکی باشتان
کردیت.

رېئوار ورېزان:

بەللى، زۆر باش، سوپاس.

رېزان:

ئەمپۇ نەختىك زوو ھاتوويت.

ديار:

ھاتم سۆراخى رزگار بىكەم. دوينى شەو ھەتا رۆيشتەم نەھاتبۆۋە.

رېئوار:

بۆ كۆى چوۋە؟

ديار:

نازانم.

رېزان:

با بچم بزانم (ديار دەچىتە دەرەۋە).

رېئوار:

ئەى ئەبى بۆ كۆى چوۋىت؟

رېئوار:

زۆر لە رزگار رازى نىم، ئەگەر زياتر ئاگاي لەخۆى نەبىت ناچارم
دەكت لە خویندن بىگىرپمەۋە.

رېزان:

پىۋىست بەۋە ناكات. ئەم لاۋىكى خورت و كەم ئەزموونە.
بەرابردنى كات بەسەر ئەۋە زال دەبىت كە ناۋى ناۋە دلدارىى.
ھەموو كەس لە ژياندا بەم قۇناخەدا تىپەر دەبىت. تەنھا
پىۋىستى بە چاودىرىى و ئامۇڭگارىى ئىمە ھەيە. خۆت يىنەۋە
بەرچاۋ لەتەمەنى ئەۋدا.

رېبوار:

له ته مەنى ئەمدا من رېزم له دابونەريته كانى بنەماله كه مان ده گرت.

رېزان:

به لام به هينانى من يه كى له و دابونەريتانهت به زانده. ههروه ختابوو دايك و باوكت له سه ر نه هينانى ئاموزايه كهت بى به ريت بكه ن.

رېبوار:

زۆر راسته، من ئاموزاكه ي خوّم نه خواست. وه لى خو يه كيكيشم له به رى دوژمندا هه لنه بژاردبوو، تو كچه جيرانمان بوويت. باوكممان ناسياوى يه كدى بوون و دوست بوون وهاوپى خه بات بوون. هه ردوو كيان پيكه وه له شاخدا ده ستيان پيكردوووه. نه وكاته يش كه برياريانداوه بينه بو تان، خانوو ه كانيان به ته نيشته يه كه وه دروستكردوووه. به شدارى زه ماوه ند و ئاهه نڭى يه كترىان كردوووه. مناله كانيان به يه كه وه گه مه يان كردوووه. ئيمه يه ك مالىن.

رېزان:

ئه وه رى له باوكت نه گرت پى له سه ر ئه وه دابگريته كه ده بى تو هه ر كچه براكه ي خو ي بخوازيت.

رېبوار:

وهك ده ئين خو ين له ئاو خه ستته.

ديار: (گه راوه ته وه):

له ژوو ره كه ي خو يدا نيه. (ئه فين ديته ژوور).

رېزان (بۆ ئەفین):

براكەت لە كوئىيە؟

ئەفین:

نازانم بۆ بزر بوو؟

ديار:

شەوى رابردوو لە مالهووە نەخە وتوو.

ئەفین:

دوور نىيە لە گەل ئەو چەتییە تیمارییە نافەرەجایە دا راینە کرد بێت.

رېزان (بۆ ديار)

تەكا دەكەم ھۆشارم بۆ بدۆزەرەو. بزەنە ئەگەر ئەو بزانییت
رزگار لە كوئىيە (ديار دەچیتە دەرەو)، بەلکۆ لەلای شیلان بێت.

ئەفین:

چەند رۆژيک دەبى شیلان چاوى پى نەكەوتوو. بەستە زمانە
زۆر بى یەغیارە و ھەموو رۆژ لەلا مندا دەگرى.

رېيوار:

خوایەك ئەو تیمارییە بەدکارانە ھیچیان لێنکردبى.

ئەفین:

بەخوایەك دەرنەچوو. ئەوان ئەقلىیان تێكداو. دلىام دژى
خۆمانى بەكاردیئن.

رېزان:

وہى خوا نەكات.

رېيوار:

رزگار ناوئەمىدى کردووم. وام تێرەدەدیت لەو زۆرزانتر بێت.
(ديار و ھۆشيار دینە ژوورەو): ھۆشيار، ئامۆزاکەت نەدیو؟

ھۆشيار:

نەخىر، من لە دوڭئىۋە نەمدىۋە.

رېزان:

باشە پىتى نەگوتوۋە تەماي كۆيى بوۋە؟

ھۆشيار:

نەخىر. ئەم رۆژانە من نادوڭئىت.

ديار:

پىموايە دەبى دەستەيەكى پىشكىن بۇ تىمار رەوانە بىكەين.

رېبوار:

تەكايە ھەر ئىستى. ئەگەر كۆرەكەمىيان نەدايتەۋە پىيان بلى
ئەۋە ماناي شەرە.

ديار:

پاتە وپات و بى پەنا تىيان دەگەيەنم.

رېبوار:

ئەۋەندەي پىشمەرگەي دەست دەكەۋى بىانبە.

ديار:

ھەرۋاش دەكەم.

رېبوار:

چاك خوتان پر چەك بىكەن.

ديار:

دەبى خۇمان پر چەك بىكەين.

رېزان:

پىۋىست بە شەر كەردن ناكات.

رېئوار:

گەر هېرشىيان كىردنە سەر ئەوا بەرگرى لە خۆتان بىكەن.

دىار:

هەتا دوا نەفەر بەرگرى لە خۆمان دەكەين.

رېئوار:

دەبى رزگار بەسەلامەتى بېننەو.

دىار:

بە پشتىوانى خواو. (دىار بە ھەماسەتەو دەچىتە دەر).

ھۆشيار:

منىش لەگەلئاندا دەچم.

رېزان:

ئاگادارى خۆت بە.

ھۆشيار:

ئەدى چۆن!

ئەفەن:

لەبىرنەكەى، ھۆشيار، ھەيەى ئەو چەتەو تەمەرىيە بەرىت.

ھۆشيار:

ئەو دەى بىتوانم دەىكەم.

رېزان:

تەكەىە واز لە كىژە ھەزارەكە بىنە.

ئەفەن:

بۆچى وازى لىبىنەت؟ ھۆى ئەم بەلەىە ھەمووى خۆىەتى. ئەگەر
جارىكى تر چاوم پىى دەكەوئەو، خۆم دەزانم چۆنى لەگەلدا
دەبىنەو.

(هۆشيار دهرده چيٽ).

ريزان:

ئەفەين، دەبى ئيمپرو شيلان هەر بينيت و دلى بدهيته وه. ئەو
پيوستى تەنها بە سەبر و ئارامىي هەيه. رزگار هەر بو ئەو
دەبىت.

ريبوار:

باشە، ئيمە چى بە خيزانه كەيان بليين؟ سالفههيه ئەوان
پشتمان دەگرن.

ريزان: (شانەكانى دەشيلئ):

نيگه ران مەبه، ريبوار هه مووى چاك دەبى.

ريبوار:

منيش ئەوه ئاواتمه.

(ئەفەين دەچيٽه دەرە وه. ريزان لە شيلانى ريبوار بەر دەوامه. چراكان
دەكوژينه وه).

دیمه نی پینجه م

(هه مان رۆژ له تیمار، ده ره وه ی مالى خیزانى تیماریی، پاشا و شوان و هیـرش به ره و رووی دیار و هوـشیار ویـستاون. پاشماوه ی هیـزه کانیان له بینهرانه وه دیار نین).

پاشا:

فه رموون؟ ئیوه گشتتان چیتان گه ره که؟

دیار:

رزگار بوـتانیی.

شوان:

بوـ خاتری خوا رزگار کییه؟

هوـشیار:

کوپری ریـیواری سه روـکمانه.

دیار:

دوا جار دوینی لیـره بینراوه.

هیـرش:

چی کردووه لیـره؟

هوـشیار:

کچه که ی ئاوات تیماریی فریوی داوه.

پاشا:

چ به لگه یه کت به ده سه وه یه ئه و تاوانبارکردنه به سه ملینی؟

دیار:

شته که راسته و پیویستیمان به به لگه نییه.

شوان:

ئىمە ھىچ شتىك لەمەر رزگار بۆتانيەو نازانين.

ھۆشيار:

نەخىر، دەيزانن.

پاشا:

بو ئىمە گلماں داوۋتەو؟

ديار:

ئىستا دەماندەنەو يان شەرتان دەوئ؟

شوان:

شەر!

(ديار و ھۆشيار لەگەل ھىزە ناديارەکانياندا راويژ دەکەن و شوان و ھىرشيش بىباباكانە چاوەرۋانن).

ديار:

ئىستى دەيدەنەو يان نە.

پاشا:

گۆتم ھىچ زانيارىيەکماں لەبارەيەو نىيە.

ھۆشيار:

ئەم ھاتۆتە ئىرەو.

پاشا:

نابىت ھاتىبت. بۆتانيەکان ھىچ کارىکيان بىرەدا نىيە.

ديار:

پىتم گۆت کىژەکەى تىمارىي بانگھىشتى ئىرەى کردوو.

شوان:

دەوجا باشە، ئەو کچە چۆتەو بو ئىنگلتەرە. ئىو دەتوانن

بچنه ئەوئ و لەخۆی بپرسن بزائن چی لە کورێ بۆتانیی
کردوو؟

هۆشیار:

گالتە مه کهن، ئیمه بۆ ئەوه نه هاتووین یاری بکهین.

شوان:

منیش گالتە ناکهم (هۆشیار و دیار ههمدیس پرس به هیزه
نادیاره کان ده که نه وه. پاشاش ههر شه پرانگیره).

دیار:

ده مانه ویت خانوو که بپشکین.

پاشا:

کامه خانوو؟

هۆشیار:

ئهمه یان.

شوان:

هه ییت و نه ییت شیت بوویت.

دیار:

ئاگات له زمانی خۆت بئ.

هۆشیار:

ده مارمان مه گره.

هیرش:

جا چی ده کهن؟

دیار:

ئهو ئیشی خۆمانه.

ھۆشيار:

رېگەمان بەردەن، ئەگەر نا ناچارتان دەكەين.

پاشا:

ئىستا دەيىنين چۆن چۆنى ئەو دەكەن.

(پاشا و شوان و ھىرش بە دەنگى گېر و بەرز فەرمان بە ھىزە ناديارەكانيان دەدەن ھۆشيار و دياريش چەكدارەكانى خويان ئامادە دەكەن ئاوات و شيرين و پەخشان لەكاتى پىويستىدا پەيدا دەبن).

ئاوات:

ئەو چىە، پاشا؟

پاشا:

بەدواى كوپە بزر بوو كەى بۆتانييدا دەگەپىن. دەيانەوئى
مالەكەى ئىو بەگەپىن.

ئاوات: (بۆ ديار و ھۆشيار)

ئەو راستە؟

ديار:

بەللى وايە.

ئاوات:

كى ناردوونى؟

ھۆشيار:

سەرۆك، رىبوار بۆتانيى.

ئاوات:

رىبوار بۆتانيى ئىو بە ناردووە بىن مالى من بېشكنن؟

ديار:

بەللى كوپەكەى خوى دەوئەو.

پاشا:

پیانم گوت كوره كه یان لای ئیمه نییه.

هۆشیار:

هەر ده بئ لیره بئ.

په خشان:

چۆن ده زانن؟

هۆشیار:

كچه كه تان به و ته لیه وه ی كردوو.

ئاوات:

كچی من هیچ کاری به كوری بۆتانییدا نییه.

دیار:

به لئ هه یه تی. كچه كه تان هه موو ئه و ریگایه ی هه تا بۆتان به
دوای ئه ودا كوتابوو هه.

ئاوات:

باوه ر ناکه م خۆشتان بزانی باسی چی ده که ن. تکایه
قه له مپه وی من جیی لئ. به ریوار بۆتانیی رابگه یه نن شه ریکی
دیکه به سه ردا به رپا ده که م بئو چیدی ناوم بزړینییت. ئه و
ئهمجاره ش لییده گه ریم هه مووتان برۆن. وه لی جاریکی دی
بیئنه وه دلنیا بن به زیندوویی له چنگ پاشا و پیاوه کانی رزگارتان
ناییت. تیگه یشتن چیم گوت؟

هۆشیار:

هه ره شه ی که س نامانترسینی.

دیار:

زۆر راسته رزگارمان ده ویتته وه.

پاشا:

يېتئانى گوت كورى ئىۋە لېرە نىيە. ئەۋە تېنەگەن؟

ھۆشيار:

ھەر دەبى يەككە لەم مالدەدا شوئەكەى پېزانىت.

شۋان:

يېمۋابى قسە كىردن لەگەل تۇدا خۇپرايە.

شىرىن:

باۋكە، با ئەم كېشەيە بەخۇشى بېرىننەۋە.

شۋان: (خۇ لە شىرىن تۈپە دەكات):

يېدەنگ بە! ئەمە ئىشى پياۋانە.

شىرىن:

چىتر بەسەر مندا ھاۋار مەكە! ئەمە ئىشى ھەموۋمانە.

ئاۋات:

شىرىن، ئەتۇ بچۇۋە نىۋ مالدەۋە.

شىرىن:

بۇچى بچمەۋە؟

ئاۋات:

من گوتم بچۇرەۋە ژوورى!

پەخشان (لە دېمەنەكەدا دوورى دەخاتەۋە):

با بېۋىن. باۋكت ھەموو شتېك چارە دەكات.

شىرىن:

ئاخر ئەمە رەۋا نىيە! (پەخشان و شىرىن دەرۋنە دەرئ).

ئاۋات:

پاشا، تىكايە دەرگاگە كلۇم بدە (بۇ ھۆشيار و ديار) ئىۋە كىن؟

هۆشيار:

ئامۇزاي رزگار بۆتانيى.

ديار:

به نده يش فه رمانده ي پيشمه رگه و رازگرى ريىوار بۆتانيىم.

ئاوات:

ئەمجارە لىدەگە پىم ھەمووتان بىرۆن. ۋەلى تىكايە ھەرگىز
نەيەنەۋە بۆ ئىرە بى ئەۋەى بەلگەيەكى دروست و چەسپاوتان
بەدەستەۋە ھەبى كە كۆرەكەى بۆتانيى لىرەيە. تىكا دەكەم
فەرموون بىرۆن.

شوان:

چاۋە پروانى چىتر دەكەن؟

ھىرش:

زوۋكەن لىرە بىرۆن!

(ئاۋات توۋرەيە و بە ھەشتاۋ لەگەل شۋان و ھىرشدا شانۆكە جى
دەھىلن. پاشا دەروازەكە كلۆم دەدات. ھۆشيار و ديار لە تەگىرى ئەۋەدان
پەلامار بدەن يان نە. سەرەنجام پىريار دەدەن ۋاز لە پىشكىنەكە بھىنن و
بگەپىنەۋە بۆتان. چىراكان بەرە بەرە دەكوژىنەۋە).

بەشى سىيەم

دىمەنى يەكەم

(دواى ماوئەيەكى كورت: رىڭايەك ھۆشيار و ديار بەرەو بۆتان دەگەپنەو).

شىرىن: (لەو پەرەكەى شانۆو نايىزىت).

ھىي ھەي!

ديار: (ھەلۋەستەيەك دەكات و سەيرى ئەملاو ئەولا دەكات):

ئەو دەنگە لە كوئو دەي؟

شىرىن: (ناديارە)

مېوورن!

ھۆشيار (بەملاوبەولادا دەرۋانىت):

ئەو كىيە؟

شىرىن: (بەراکردن دىتە ئىو شانۆ)

تكاىە بوئىستن! كارىكى گىرگىم پىتانە.

(ھۆشيار و ديار بەگومانەو رادەمىن).

(بە ھەناسە بىر كىو). من. دەمىكە بە .. دواتانا رادەكەم.

ديار:

مەسەلە چىيە؟

ھۆشيار:

ھەر ئىستى لەمالى ئاوات تىمارىدا تۆمان نەبىنى؟

شىرىن: (بە ئارامىيەو سەيرى دەورۈپشت دەكات):

بەللى من شىرىنى كچى ئاواتم.

ديار:

داخۆ تۆيش بۆ راوی ئېمه نيردراويت؟

شيرين:

نه خير.

هۆشيار:

چيت له ئېمه دهوئيت؟

شيرين:

هيچ.

ديار:

كهوابوو بۆچى دوامان كهوتوويت؟

شيرين:

دهمهوئى دهر باره ي رزگار قسه تان بۆ بكه م.

هۆشيار:

چى لى ده زانيت؟

ديار:

جيگه ي ئه و ده زانيت؟

شيرين:

به لى دوئى ئىكه وه ك ئافره تىك هاته مالمانه وه.

هۆشيار:

ئىي؟

شيرين:

ده ستگير يان كرد و برديان.

ديار:

بۆ كوئى؟

شیرین:

كۆنە قەلایەكى سوپا كە ئىستى لە دەست پىشمەرگەكانى
ئىمەدايە. ئەو يەك لە پاسەوانەكان بەمنى گوت.

هۆشيار:

بلىت كوشتبىتيان؟

شیرین:

نە.

ديار:

كەوابوو سەلامەتە؟

شیرین:

وەك من بيزانم، بەلى.

هۆشيار:

ئەو قەلا سەربازىيە لە كوئيە؟

شیرین:

گەر ئەم رىيە بگرنەبەر ئەوا لە ئاقارەكانى تيماردا دەيدۆزنەو.

ديار:

جا تۆ بوچى ئەمە بە ئىمە دەلىيت؟

شیرین:

چونكە حەزناكەم ئەو هيچى لىيت. خوشكەكەم هەر خوۆ
دەكوژىت بىتو ئازارى پى بگەيەنن. من دەزانم ئەوان
يەكتريان خوش دەوۆ. منيش دەمەوۆ خوشكەكەم بەختيار
بىت. من خوشكى خۆمم ئىجگار خوش دەوۆ و ئامادەم لە
پىناو كامەرانىي ئەودا هەموو شتى بكەم.

هۆشیار:

جا بۆ ده بۆ پیت پروا بکهین؟

شیرین:

پیویست نییه، مه یکه ن. وه لئ حه ز ده که م ئه و بزانه من
ته نها بۆ ئه وه خۆم نه خستۆته بهر ئه گهری رق و تورپیه ی
باوکه مه وه به برینی ئه و هه موو ریگایه تا درۆ له گه ل ئیوه دا
بکه م.

دیار:

من متمانه به تیمارییان ناکه م؟

شیرین:

که س داوا ی ئه وه ی لینه کردوویت. به لام من ته نها له بهر
خوشکی خۆمه که ئه مه ده که م.

هۆشیار:

پیم بلئ له بهرچی خوشکت واز له رزگار ناهینیت؟

شیرین:

که بینیت له خۆی بپرسه. من بۆ ئه مه نه هاتووم. دوو لاوی
دلداری یه کن. وه لئ زۆر به ره حمانه له لایه ن پیاوانی وه ک
ئیوه وه وا لیک ده کرین. ئه مه یش هه ر له بهر هه ندی کیشه ی
بئ مانای خیزانییه وه.

دیار:

پیتوايه ده توانیت به م جوړه قسانه چه واشه مان بکهیت؟

شیرین:

وابزانه م له گه ل ئیوه دا رهنج به خه سار ده بم. (وهرده سورپیته وه
بپروات).

هۆشيار:

راوه سته. (شيرين دهوہ سٲٲٲ). به تهواوى دهزانى رزگار له
كوٲى قهلاكه دا بهندكراوه؟

شيرين:

نه. نازانم.

ديار:

ئەى چۆن دهزانيت بۆ شوٲٲٲكى ديكه يان نه گويژاوته وه؟

شيرين:

پاسه وانه كان به منيان گوت له وٲدايه.

هۆشيار:

ئەى خوشكه كهت له كوٲيه؟

شيرين:

له ژووره كهى خٲدا هەر ده گرى.

ديار:

دهبوا له زيندان بوايه (شيرين به توورپى دوور ده كه وٲته وه).

هۆشيار:

ئەتۆ! بوہ سته! بوہ سته! (شيرين ده چٲته ده ره وه).

ديار:

ليگه پٲى پروات، من پٲى باوهر ناكهم.

هۆشيار:

پٲده چٲى راست بكات.

ديار:

به زمانه لووسه كهى هه لمه خه له تٲ، هيچ تيمارييه ك برپوا نيه.
(روو له چه كداره نادياره كانى به رده ميانه وه ده كات: بۆ پٲشه وه!)

با برۆین!

(دیار و هیرش سهربازانه بۆ دهره وهی شانۆ ههنگاو دهئین. رووناکی ورده ورده دهکوژیتهوه).

دیمه نی دووهم

(دوای كه میك، له تیمار. جیهان له ژووری میوانانه، بێدهنگ و دڵ به خه مه، شیرین به تهنیشه وه راوه ستاوه و په رداخه ئاوێکی به دهسته وهیه).

شیرین:

جیهان ئه مه بخۆره وه، ناکرێت تا سه ر ئاوه ها بیت (جیهان بئ وه رامه). ده ته وێ چێ بکه ییت؟ خۆت بکوژیت؟ (جیهان هه ر بێدهنگه). جیهان، ئه وه دوو رۆژه نه هیچت خواردوو، نه دڵۆپه ئاوێکیشت به قورگیدا چۆته خوارێ.

(په خشان دێته ژوور).

په خشان: (بۆ شیرین)

هیچ ئومیدێک؟

شیرین:

نه، کارێک بکه، دایه گیان، ئه گینا جیهان خۆی دهکوژی.

په خشان:

خوا ئه وه نه کا، من له مباره یه وه قسه م له گه ل باوکتدا کردوو.

شیرین:

ئهوچی پریارداو؟

په خشان:

ده لیت کچه که ی ناییت هیچ په یوه نندیه کی له گهل کوره که ی
بو تانیدا هه بییت.

شیرین:

ئهم کچی تویشه، دایکه، پیویسته بابە ریژی دیدو بو چوونت
بگرییت.

په خشان:

ئهم گوئی له من ناگرییت. باوکتان زور که لله رهقه.

شیرین:

تو ده بی وای لی بکه ییت به قسه ت بکا. ئه گهر نا کیژه که ت
له ده ست ده چی.

په خشان:

وهی خوا نه کا.

شیرین:

زوو که شتی بکه، جیهان چیت به رگه ی ئه وه ناگری.

په خشان: (له به رخویه وه)

که سیش نا کوره که ی بو تانی.

شیرین:

ئهمه یان گرنگ نییه.

په خشان:

گرنگه، ئه و بو تانیان ه دوژمنانی ئیمه ن. بو ئیمه نه هاتو وه
خوشمان بوین.

شیرین:

ئه و قسانه بو خوتان بکه ن، دایه. من رقم لیان نابیته وه نه ها

چونکه ئیوه هه مووتان رقتان لیانه. جیهانیس رقی لیان
نابیتهوه.

په خشان:

وه لی ئه وان رقیان له ئیمه ده بیتهوه، شیرین ئیمه ناتوانین
ئهوانه مان خوۆش بوین که رقیان لیانه.

شیرین:

رزگار بۆتانی رقی له ئیمه نابیتهوه. لهوانه یه باوک و دایکی
وابن. به لام ئهم خوۆ نا.
ئاوات (دیته ژووری، له تهلیفوۆتیکی بی سیمدا قسه دهکات).
ئا، به لی، ئهوه وایه، کیشه که لای ئیمهوه نییه.

په خشان:

جیهان، تکایه ئاوا له خوۆت مه که.

شیرین:

باوکه بزانه چیت به که که ی خوۆت کردووه؟
ئاوات (دهوری ته له فۆنه که ده گری):

گهر جیهان ده یه وۆ زیده له هه موو عالم له بهر خاتری
کوپه که ی بۆتانییه وه خوۆ بکوژی، با بیکوژی (دهمی
ته له فۆنه که والا دهکاتهوه).
به لی.. به لی.. ئیمه هه میسه ئامادهین بۆ دانوستان.

په خشان:

ئاوات ناکری له گه ل کچی خوۆتا هینده بیباک و دلره ق بیت.
(دیسانه وه ده می ته له فۆنه که داده پۆشیتهوه): من ئه مه به
کرده وه یه کی ناپاکیی داده نییم. ئهم خیانه تی به خیزانه که مانه وه
کردووه.

ئاۋات: (دىسانەۋە دەمى تەلەفۇنەكە ۋالا دەكاتەۋە):

بەلى.. گويم ليته.. ئيمە لەبارى شەپكى رانەگەيەنراۋدا دەژين،
زۆر تەۋاۋە.

شېرىن:

جېھان ناپاكىي لەكەس نەكردوۋە، تۆ رقت لە بۆتانييەكان
دەبىتەۋە. بەلام ئەو ركى لىيان نايىتەۋە.

ئاۋات: (ھەر لەسەر خەتە):

دەتوانم دلىاتان بكەم.. ئيمە دەستپىشخەر نابىن. بەلى ھەر
پىشلىكارىي و توندوتىژيەك بەتوندى ۋەرام دەدەينەۋە.. بەلى
(دىسان دەمى تەلەفۇنەكە دەگرى) بۆ ھىچ ئەندامىكى ئەم
خىزانە نەھاتوۋە ھەرگىز ھىچ جۆرە پەيۋەندىيەكى لەگەل
دوژمنەكانى مندا ھەبى.

شېرىن:

بۆچى؟ ئاخىر بۆ دەبى ئىمەيش بە ئاگرى تۆۋە بسووتىين.
باۋكە؟

ئاۋات: (ھەر لە تەلىفۇنەكەدا)..

بەلى تىدەگەم.. بەلى.. سوپاس بۆ ئەم پىۋەندىيەت.. باى.
(تەلىفۇنەكە دادەخات، دەيخاتەۋە سەر مېزىكى لابەلاۋە و
دادەنىشپىت). گەرەكتە بزانى بۆچى؟ من تىتدەگەيەنم، شېرىن.
ئەو بۆتانيانە بەسەدان كەسى ئىمەيان كوشتوون و مالىەكانيانيان
ۋېرانكردوۋە. ئەۋەيش نەك جارىك و دوۋان. لەۋەتەى بە بىرى
ھەر كەسكىمان دى ئەۋانە ھەر لە ئىمەيان كوشتوۋە و ھەرچى
گوند و كىلگە و مۆلك و مالايمان بوۋە تالانيان كىردوۋە.

په خشان:

ئاخر كهس و كارانى ئۆوهيش ههر هه مان شتيان له گه ل
ئه واندا كردهوه.

ئاوات:

به لام ئه وان ده ستپيشخه ربوونه.

شيرين:

باشه ده كرى ئه وه هه تا هه تايه ههر بهردهام بىت؟ پيوسته
يه كيك بيوه ستين، بابه گيان.

ئاوات:

ئه ي مردووه كان چى؟ كى ژيانيان پيداته وه؟ سه دان ئه ندام
و لايه نگرى بنه ماله كه مان له ده ست داو. به به هاى مليونان
دينار مال و مولكمان تىچووه. ئايا ئه مانه بوخوم و خه لكه كه م
قه ره بوو ده كرىته وه؟

شيرين:

ئه وه ي چوو، چوو، باوكه به دووچوواندا مه چوو!

ئاوات:

نه، شيرين. تو تام شيرى خاوت له ده مى دى و ساكاريت.
بو تانييه كان جى باوه ر نين. ئه من زور چاكيان ده ناسم.
باپيره گه وه رى ئه وان و ئيمه ئه م كيشه و ناكوكييه يان پيكه و
هه لگيرساندووه. ئه وان ساله ها له ناو چيادا به يه كه وه ژياو.
متمانه مان پيكر دبوو و به سه ر راستمان ده زانين. په يمانان به يه ك
دابوو. هه رگيز به نيچمه چاره سه رى قايل نه يين. زورمان
ئازار چه شت و زورمان قووربانيدا بو به ديهيئانى ئامانج و
داخوازيه كانمان. سويندمان به قورئانى پيروز خوارد ناپاكي

له گه‌ڵ يه كدا نه كه‌ين. كه چى ئه‌و هه‌مووى به‌لايانه‌وه
مانايه‌كى نه‌بوو. ئه‌مانه ده‌سته‌يه‌كى ته‌ماكارن. دوژمنان خيرا
له رڭه‌ى پوتانييه‌كانه‌وه دزه‌يانكرده نيو ريزه‌كانه‌وه. كه‌وته
داواكردن ليمانه‌وه كه‌ بپروا به‌ هه‌موو درۆ و به‌لښنه‌كانى كه
پيماندرابوون بكه‌ين. ئيمه‌يان به‌وه تاوانبار كرد كه‌ گوايا
ئيمه‌ توندپه‌وين، ئيمه‌ دژى ئاشتئين و ئيمه‌ ده‌مانه‌وى درپژه
به‌ نه‌هامه‌تبه‌يه‌كانى گه‌ل بده‌ين. هه‌موو هه‌وليكماندا بو پى
سه‌لماندنيان كه‌ نيمچه‌ چاره‌سه‌رى ناته‌واو بو كيشه‌كه‌ى ئيمه
له‌ دواوژدا به‌ گران ده‌وه‌ستى له‌سه‌رماندا. بى هووده‌ بووه.
ئه‌وان پييان وابوو كه‌رتكه‌ نانئك چاكتره‌ له‌ هيج. منيش
ده‌مگوت ماده‌م توانا هه‌بىت نانئكى ساخ به‌ده‌ست بينيت
بوچى ده‌بى به‌ كه‌رتكه‌ نانه‌كه‌ رازى بيت؟ نانئكى ساخ و ته‌واو
مافى ره‌واى خو‌مانه‌. ئه‌وان شه‌پى ئيمه‌يان ده‌ست پيكره‌. به
هاوكارىى دوژمنه‌كانه‌وه خه‌لكانى ئيمه‌يان كو‌مه‌لكوژ كردن
و مو‌لكه‌كانيان ويرانكرد. فريوى باپيره‌مياندا و بو دانيش‌تنيكى
ئاشتبوونه‌وه بانگه‌يش‌تيان كرد و دواى كوشتيان. هه‌رچه‌نده
به‌ قورئانى پيروژ سوينديان بو خواردبوو كه‌ به‌ سه‌لامه‌تبه‌يه‌
ده‌يگه‌رپښنه‌وه و له‌ گول كالتري پى نالين. ئه‌وجا تويش داوام
ليده‌كه‌يت بپروا به‌مجوره‌ كه‌سانه‌ بكه‌م و خو‌شيانم بوين!
ده‌شته‌وى به‌يلم كچه‌كه‌م مي‌رديان پييكات؟ نه‌خير، نه‌خه‌ير..
هه‌رگيز.

په‌خشان:

ئاوات، هه‌ردوولا تيرور و تاوانى سامناكيان ئه‌نجامداون. من
دلنيام ئه‌وانيش سكا‌لا و به‌هانه‌ى خو‌يانيان هه‌يه‌.

شیرین:

يېگومان وايە. باوكەگيان، دەستەكانى ئىوھش زۆر پاك نين.

ئاوات:

دەستەكانى ئىمە تا ئەو ساتەوھختە كە بۆتانييەكان لە خويئيان
هەلسوون پاك بوون.

پەخشان:

لەوانەيە ئەوانيش ھەمان شت بە ئىوھ بلىن.

ئاوات:

ئاخر چونكە ئەوان درۆزن.

پەخشان:

ئاوات لىگەپى با كۆپەكەى بۆتانيى بپرات، ئەتۆ ژيانى
كچەكەى خۆت لە ئىو دەبەيت.

ئاوات:

تەنھا بەيەك مەرج دەھىلم بپرات.

شیرین:

چ مەرجىك؟

ئاوات:

نابى جىھان جارىكى تر چاوى پىى بكەوئتەوھ. ھەروھە
نايىت ئەمىش نە لىرەونە لە ئىنگلتەراش جىھان بىيىتەوھ.
جىھان (ھىزى لەبەرنەماوھ):

بپارە تا لە ژىن بىيىم ھەر دەبن بىيىنم.

ئاوات:

گويت لىيەتى؟

شيرين:

بابه گيان ئەم خوشيى دەويت و نايه وي درۆت له گه لدا بکات.

په خشان:

پيوسته ريژ له ههسته کاني بگيريت؟

ئاوات:

ئەدى ههستى من؟ ههسته کاني منيش نابى ريژيان ليڭگيريت؟

شيرين:

خۆ دنيا به کەرتک نابيت هەر له بهر ئەوهى کچه کهى تۆ له تهک کۆره کهى بۆتانييدا پیکه وه ده بينزین.

ئاوات:

که واته هه موو ئەوانهى مردوون هه روا به خۆرايى گيانيان به خشيوه. بابه گه ورهه، براکان و ئامۆزاکانم و لايهنگراهمان و خه لکانى بى تاوانى تريش به دهستى چه په لى بۆتانييه به دکاره کانه وه کوژراون ده بى گۆر هه لته کينن که ده بيستن کچه کهى من له تهک بۆتانييه کدا ده ژيت.

شيرين:

ئەوان به بيستنى ئاشتى و شاد و کامهران ده بن. زۆر خوشحال ده بن که بزائن ريککه وتنه که له ئارادايه. به وه به خته وه ده بن که بزائن چيتر برا براى ناکوژيت.

په خشان:

بۆ خاترى جيهان کۆره کهيان ئازادکه با پروات.

ئاوات:

ته نها گهر به لىن و په يمان بدن جار پکى تر يه کدى نابينه وه.

جیهان (به ره زیلی):

هه رگیز!

ئاوات:

خۆ دیسانه وه گویت لّی بوو؟ خه می ئه و پاره یه مه که لّی
سه رف ده که م.

په خشان:

ئه و ده سته ی نه توانی بیپریت ده بّی ماچی که یت. پّویسته
مل بو ئه وه که چ که ین که چاره یمان نییه. ئه من نازانم
چی ئه وانه ی به یه که گه یاندوو؟ پّموایه ئه مه ویستی خواجه،
ئّیسته یش کار له کارا ترازاه، ئاوات، به ئاشتی لّیانگه پّی. دوور
نییه ئه مه بو خانه واده ی هه ردوو کمان و بو نیشمانیش به خّیر
بگه پّیت.

ئاوات (به رزه پّی ده بّی):

جیهان مه گه ر ته نها به سه ر لاشه ی مردووی مندا شوو به رزگار
بکات.

(ئاوات ده چّته ده ر، په خشان و شیرین دلشکاو و نائومّیدن. جیهان دووباره
ده ست ده کاته وه به گریان. رووناکی ورده ورده نامّینّیت).

دىمەنى سىيەم

(ماوھىەكى كورت دواتر لە بۆتان، رېيوار، رېزان، ھۆشيار، ئەفەين، شىلان و ديار لە ديوەخانەكەدا كۆبوونەتەو).
رېيوار:

تۆ دۇنيائىت ئەم لەوئىيە؟

ھۆشيار:

لەو بېروايەدام لە قەلەكەدا شاردراوھتەو. كچە تيماريەكە
پىدەچى راست بكت.

رېيوار:

ھۆشيار، ئەوانە ئى بېروايىكردن نىن. زۆرجاران تا ئىستا
خەيانەتيان لىكردووينا و ھەر دەيشىكەنەو.

رېزان:

رېيوار، واز لە رابردوو بىنە.

رېيوار:

چۆن بتوانم رېزان؟ تۆ دەزانى چەند كەسيان لە ئىمە
كوشتوو؟ دەزانى ژمارەى ئەو گوندانەى وېرانيان كردوون و
سووتاندوويان چەندە؟

رېزان:

ئىمە ناتوانىن رابردوو بىرىنەو. دەوجا با بە ئومىدى داھاتوو
بين و خەمى بۆ بخۆين.

ديار:

بلا ئەمشەو ئەو بىكەيەيان ھەلتەكۆين. باى ئەوھم پىشمەرگە
ھەنە.

رېۋار:

پېۋىستە رزگار به سەلامەتى دەربازكەن.

ديار:

بەلّىن بى بەبى ئەۋەى پەنجەيەكى بەخوین يىت رزگارى
بكهين.

ئەقین:

ئەى ئەو چەتپە، بەدخوۋە جىهان، ئىستى لە كۆيە؟

شىلان:

لە مالهۋە رادەبویریت.

ھۆشیار:

خوشكەكەى دەيگوت ھەرەشەى خۆكوشتنى كىرۋە.

ئەقین:

جا تۆيش يىت پروا كىرد؟

شىلان:

ئەو تەنھا مەرگى رزگار بە ئاۋات دەخۋازیت.

ديار:

پىاۋەكانم ئامادەن شوینەكە بتەقیننەۋە. تەنانەت دەتوانىن ئەو
كچەتیمەش، جىهان لەگەل خۆيانا بۆ ئیرە يىنین.

ئەقین:

ئۆقرە ناگرم تا شاپىكى نەگەيەمى.

شىلان:

دەبى ئابروۋى بەم.

رېزان:

باشە بۆ نەتوانىن ئەم كىشەيە بە ئاشتىى و دۆستانە چارە

بكهين؟ بوچ ده بئيت ههر پهنا بو هيز بهرين؟

ديار:

چونكه ئه وه تاكه زمانىكه تيمارييه كان تتيده گهن.

ريزان:

ده ته ليفونه كه هه لگره و قسه له گه ل ئاوات تيماريى بكه
ريبوار. داواى ليكه كوره كهت ئازاد بكات. پيى بلى چهند به و
ره فته رهى كردوو به تى دلى تووى شكاندوو وه هيو ابراوى كردوو يت.

ريبوار:

قسه له گه ل ئاوات تيمارييدا بكه م؟ ده ته وئيت من ئه و به دكاره
بدوينم؟ هه رگيز.

ريزان:

ته ليفوونى بو بكه.

ريبوار:

نا، نا، ريزان هه رگيز.

ريزان:

هيچت ليكه م نابي ته وه.

ديار:

تيماريى ئه مه به خو به ده سته وه دان له قه له م ده دات.

ريبوار:

هه رگيز ئه م سووكايه تيبه به من ناكريت.

ريزان:

ئاخر گيانى كوره كه تى پيوه به نده.

ريبوار:

ئه م هيچى ليتايهت. مه ترسه، به ساخ و سه لامه تى بو تى

دېنینه وه. ئهوجا گورزىكى وایان لى ده وه شېن هه تا تیماری
ما بن له یادی نه کهن.

دیار:

ده بى هه ر به یه کجاری له ناویان به رین.

ریزان:

شه ر کیشه که نابریخته وه.

ریوار:

ئه وه به تیمارییه کان بلى، رفاندنى كوپه كهى من راگه یاندنى
شه ر و كوشتاره.

هۆشیار:

ئه من تیناگه م بو ده بىت ئه وان رزگار به ند بکه ن؟

ئه فین:

باشه، جارى بزانی رزگار چى کردوو ه له وى؟

شیلان:

ده شیت چه تیوه تیمارییه که فریوى دابىت.

ئه فین:

منیش هه ر ئاوى بو ده چم.

ریوار:

دیار، هیزه کانت ئاماده بکه.

دیار:

له دویتیه له وپه رى ئاماده باشیدان.

ریوار:

قه لاکه بته قینه وه و كوپه كه شم به زیندوویى بو بینه وه.

ديار:

دَلنِيا به له مه، ئه دى چى له كچه تيوه تيمارى بكهين؟

رئىوار:

كارتان به كچه به سته زمانه كه دا نه ييت. من ته نها كوره كهى
خۆمم ده ويته وه.

ديار:

زۆر باشه، تۆيش له گه لمانا دىيت، هوشيار؟

هوشيار:

ئاي چۆن؟

ريزان:

منيش ديم.

ديار:

چى؟ ئيمه ده چين بو شه ر، ريزان.

ريزان:

ده زانم. بويه ديم هه تا له سه لامه تى كوره كه م دَلنِيا بم.

رئىوار:

به لام بوخوت سه لامه ت نيه.

ريزان:

ئه گه ر ئيوه هه ر شه رتان بويت، ئه وا ده بى هه ر هه موومان
بچين بو شه ركردن.

ئه قين:

منيش ديم.

ديار:

تكا ده كه م، ئافره ته كان، كاره كه مان لى تيك مه دهن.

رئىوار:

ئەو لەتاتان واىە ئىمە لىرە باسى چى دەكەين؟

رئىزان:

ئىو شەرتان گەرەكە. جا دەبى بەيەكەو بىكەين! خو
تەماشىم نىيە لە مالهو دانىشم و لىتەنگەرىم يارىي بە گيانى
كوپەكەمەو بەكن!

رئىوار:

دىار، ياللا زووكن، بو پىشەو.

دىار:

ئاخر ئافرەتەكان؟

رئىوار:

خەمى ئەمانت نەبى.

(دىار دەست بە رۆيشتن دەكات. هۆشيار دواى دەكەوى، ئەوجا رىزان و
ئەفەين و شىلان و رىواريش بەدوايەو دەپۆن. چراكان دەكوژىننەو.)

دیمه نى چواره م

(یه کسەر دواى ئه وه، تیمار شیرین و جیهان ته نیا ن له ژوو رى میواناندا).
شیرین (پارچه کاغه زێك ده کاته وه و به چرپه ده دویت): جیهان بپروانه،
من ده توانم به م تیلمه کاغه زه رزگار له قه لاکه دهرباز بکه م. یه کێك له
دوو پێشمه رگه کانم رازى کردو وه له گه لماندا بێت بۆ ئه وێ. به پاسه وانه کانى
قه لا ده لێن گوايه بابه ئیمه ی ناردو وه رزگار به ی نه وه بۆ ماله وه. تۆیش
له ئاستى دووریا نه که ی بۆتان- تۆماردا، مه به ستم کوێره رێبه که ی هه ره
پشته وه یه، پێمان رابگه. ده بێ دواى نیوسه عاتى تر له وێ بیت.

جیهان:

بێ هووده یه، شیرین، ده سته گیرمان ده که ن.

شیرین:

نه، رێچکه که ی هه ره پشته وه ته نها یه ک بازگه ی هه یه،
ده توانین به به رتیل لێ دهرباز بین. دلنیا به سه روچاوت به
چاکى داپۆشیت و چاویلکه ش بکه چاوته وه.

جیهان:

ئاخر پاسه وانه کان فه رمانیا ن پێدرا وه نه هی لێ له مال بچمه
ده ره وه.

شیرین:

له ماوه ی دوو کاتژمێردا وه ردیا نه کان ده گوێردرێن. ده خوله کێکى
ده ویت هه تا گارده کۆنه کان ده ور و ته سلیم له گه ل پاسه وانه
نوێیه کاند بکه ن، له وه ده مه دا که س ئاگا ی له ده روازه که ی
پشته وه نامێنیت. له وێ وه خو بخزێنه ده ره وه. دلنیا م که س
ناتبینیت. دایه و بابه ش له م وه خته دا ئه گه رى ها ته وه

ماله وه يان نييه. شوانيش چۆته جيگه ي هيرشه وه.

جيهان:

ئەدى پاشا.

شيرين:

بابه به لايه كيدا ناردووه.

جيهان:

نازانم بليّم چى، شيرين. به راستى ئيمه خهريكى چين؟

شيرين:

رزگار ئازاد بكهين.

جيهان:

ئى ئەوجا؟

شيرين:

پيگه وه هه لىن.

جيهان:

جا بۆ كۆي؟

شيرين:

بۆ هەر كوييهك، ته نيا بۆتان و تيمار نه بيت. جيهان. من ده مه وئ تۆ له خۆشيدا بيت. بگه پينه وه بۆ ئينگلته را له ويدا به هميني و ئاسووده بژينن له گه ل رزگاردا ياخود هەر كه سيكى ديكه ي خۆت ئاره زووت بى. نه كه ي هه رگيز جاريكتر بگه پييته وه بۆ ئەم ولاته شيته خانه يه وه.

جيهان:

زۆر سوپاست ده كه م، شيرين.

شيرين:

قېزىم لەۋە دەيىتەۋە كەلگەل ئۆۋەدا دەيىكەن.

جىھان:

بەلېنىم پى بدە كە يىتتە لامانەۋە شىرىن.

شىرىن:

بەلېن يىن گەر خوا بىكات.

جىھان:

پىكەۋە دەژىن و پىكەۋە دەنوۋىن و بە يەكشەۋە يارى دەكەين
ھەر ۋەكو سەردەمى مىندالىمان.

شىرىن:

بەللى، بەللى. دەبى ھەموو شوئە خۆشەكانى ئەۋىشم پى
نىشان دەيت.

جىھان:

ئەدى چۆن! بە يەكشەۋە بۆ شت كرىن دەچىن و لە
پاركەكانىشدا خۆ ۋەبەر خۆرەتاۋ دەدەين.

شىرىن:

جىھان، زۆر تامەزرۆى ئەۋىمە. ناتوانم چىتر چاۋەپروان بىم.

جىھان:

ئىشاللا ھەر دەگەيتە ئەۋىۋە، شىرىن گيان.

شىرىن:

ئەو رۆژەت لەبىرە، لە ژوورى مىوانان يارىمان بە تۆپ دەکرد.
تۆپىك بەر وئە لە جامگىراۋەكەى باپىرمانەۋە كەوت كە بە
دىۋارەۋە ھەلۋاسراۋو. لە نووسىنگەكەى خۆيەۋە بابە گوئى
لە قرچە قرچى شووشەى شكاۋ بوو كە كەوتە سەر زەۋى و
يەكراست بە ھەلەداۋان ۋە ژووركەوت. (من لە مەر تۆپانى لە

ژووری دانىشتندا چىم پېگوتوون؟ ئەدى ئەمەم لىتان قەدەغە
 نە کردوو؟ کامتان تۆپەكەى ھەلاویشت؟ كى بوو؟ ئىمەى
 ھىند زراو رژاو بوو بووین ورته مان لىو ھەت. (كى بوو
 تۆپەكەى ھەلد؟ كى وئەكەى باوكمى شكاندوو؟)

شیرین:

من خەریووم ددانى پىدايىنم وەختى گویم لە تۆ بوو گوتت
 (ئەو ھە من بووم، بابە).

جیھان:

ئەو ھە بوو سى مشتەكۆلە بەناو پشتمەو ھە دراو پرايەو.

شیرین:

زۆر شەرمەزار و تاوانبار بووم. نەدەبوا لىگەرپىم تۆ سزاكەى
 بخۆیت.

جیھان:

بە ھەرحال ئەو ھەندە بە ئازار نەبوو، چەند فرمىسكىك و
 جارىكى تر ئامادە بووم تۆپىكى دىكە ھەلاویمەو.

شیرین:

تۆ ھەمیشە پشتگىرىت لەمن کردوو، جیھان.

جیھان:

ئەو ھە ئەرکى سەرشافە، شیرین. تۆ خوشكى بچووكمى.

شیرین:

وھى، شوان ئەو ھە بۆ تۆ و بۆ منىش ناكات.

جیھان:

شوان پياو. ئافرەت بە سۆز ومیھرەبانترن.

شیرین:

راست دەكەيت (شوان دېتە ژوورى. شیرین و جیهان ئومىدبېراو
دەبن).

شوان (بەدلپەقىيەو):

ئىستەيش جیهان ھەر لەسەر ئەو سوورە خوۋى لە برسانا
بكوژىت؟

شیرین:

تۆيش ئەوئەندە دلپەق مەبە.

شوان:

ئەى دەتەوۋى چى بکەم؟

شیرین:

نەختىك بەزەيىت ھەبى.

شوان:

بۆ يەككە كە خەرىكى ناپاكيیە!

شیرین:

جیهان ناپاکی نەکردوو. ئەم گىرۆدەى دلدارییە.

شوان (بەقىزىكەو):

لە تەك رزگار بۆتانییدا!

جیهان:

بەللى، جا ئەمە چى تىادا بەستەيە؟

شوان:

ھەموو شتىك. بە ھەرحال من بۆ ئەو نەھاتووم.

شیرین:

ئەدى بۆچى ھاتوويت؟

شوان:

ھاتووم شىڭ بەرم.

شىرىن:

ئەدى ھىرش كوا؟

شوان:

چاۋەرۋانى من دەكات لە مالى خۇيدا، بۇ دەپرسىت؟

شىرىن:

بۇ ھىچ.

شوان:

خوشكت لەو بارەيەوۋە بىرى خۇي گۆرپوۋە؟

شىرىن:

نەخەير، ھەرگىز.

شوان:

من گلەيى لە ئىۋە ناكەم. بەلام، بەلای بابەوۋە دەبوايە كورى
بۆتانیى ئىستا كە مردىت!

جىھان:

ئەگەر ئەو ھىچى لى بىت ئەوا من تۆيش و خوشم دەكوژم.

شوان:

ئەمە ھەرەشەيە؟

جىھان:

چ ناۋىكى لى دەنىيت بنى. (شوان دەچىتە ئىۋخانۋوۋەكەوۋە).

شىرىن:

دوعا دەكەم زوو بە جىمان بھىلىت.

جىھان:

من رقم لى دەيتتەو.

شيرين:

وامەلى.

جىھان:

ئەوئىش منى خۇش ناوئىت.

شيرين:

ئەو رقى لە تۆ نابىتتەو. ئەم وشەيەكى زۆر قورسە. وەلى ئەو ئىرەيى بە تۆ دەبات چونكە تۆ لەو ديارترىت و لەجياتى ئەو تۆيان نارده ئىنگلتەراو. لەو بىروايەدام ئىستائىش ئەو نازائىت ئامانجى لە ژياندا چىيە! ئەو سەرلىشىۋاو و دەرەقە و ھەموو رۇژىك دەرەقىيەكەى خۇى دەردەبىرئىت. ئەو بە زۆر خۇسەپاندنە. ئەو كەمتەرخەمىيە و ئەو گويىپنەدانەى بە ژيانى كەسانى دىكەو، ھەمووى بەشىكن لە دەرەقى و سەرلىشىۋاويەكەيەو.

جىھان (بىر دەكاتەو):

شيرين، تۆ عەقلىت لە قەدەر تەمەنتەو نىيە.

شيرين:

جىھان، تۆ گەلىك لە من ھۆشمەندىت.

شوان (دەگەرئىتەو):

بە دوعا، خانەكان (جىھان و شيرين خۇيانى لى نەبان دەكەن. ئەوئىش دەمانچەكەى ھەلدەگرئىت و بە لووت بەرزىيەو دەچىتە دەرەو).

شيرين (تەماشە دەكات بزانى شوان رۇشتو):

ئەوا رۇشت، وەك پىمگوتىت ئاۋەھا بىكە، ئىتر من جىت

ده هیلم.

جیهان:

ئاگاداری خۆت به.

شیرین:

خه می منت نه بی.

جیهان:

وه ره (شیرین به قسه ی ده کا. ده ست له ملی یه کتر ده کهن و یه کدی راده مووسن). سوپاس بو هه موو شته کانت. (هه مدیسان ده س به رامووسان ده که نه وه و شیرین ده چته ده ره وه. چراکان له سه رخو ده کوژینه وه).

دیمه نی پینجه م

(خیزانی بۆتانی. ریوار، ریزان، ئەفین، هۆشیار، دیار و شیلان و لایه نگرانی خیزانه که و نیوه ی ئەوانه ی له یه که م دیمه ندا شایان ده کرد. دینه سه ر شانۆه).

دیار:

پیش نیاز ده که م ریازگه که ی هه ره پشته وه بگرینه به ر. چونکه ئەوان له پشته وه را زۆر قایم کارییان نه کردوه.

هۆشیار:

کاتیکیش ده گه ی نه قه لاکه وه ده بیته به ده ردی ئەو کێلگه یان به رین که کولله به سه ریدا وه ربوو بیت.

رېبوار:

بلا ھەر مېرە و دوژمنىك لە ئىتو بەرئىت.

رېزان:

ئەدى ئافرەتەكان چى بکەن؟

ديار:

تکايە، تېکەل مەبن، خۆتان مەخەنە رېگەمانەو.

رېزان:

ئىمە بۆ سەيرکردن نەھاتووينە. بۆ ئەو ھاتووين لە تەك

ئىو ەدا شەر بکەين، وا نىيە کچينە؟

ئەقین و شيلان:

بەللى وایە.

ديار (بۆ رېبوار):

تکايە تېيان بگەيەنە. خەريکە لە ئەقل دەردەچن.

رېبوار:

رېزان بگەرپنەو. ئەمە کارى مېرانە و ئەوان ئەنجامى دەدەن.

رېزان:

پيويستە بەيەکەو سەرکەوين يان بەيەکەو تى بچين.. بام

برۆين!

(بەيەکەو بۆ دەرەو ھەنگاو دەنن. يەکسەر دواى ئەو، ئاوات پەخشان،

شوان، ھىرش و پاشا، شايىکارەكان لە بەرگى پېشمەرگاندا بەدوايانەو، دېنە

سەر شانۆکەو و بە وريايى ھەموو شوپنەكان دەپشکن).

ئاوات:

باشە دې بۆ کوئى چووبن؟

پاشا:

ناشىت جارى زور دور كه وتيتنه وه. هر چند خوله كيك پيش
ئىستا له گه ل شيرين و دوو پاسه وانه كه يان دواوه. نووسراو يكي
ره سميان هينابوو كه گوايه تو نووسيوته رزگار له گه ل خو ياندا
ببه نه وه.

په خشان:

باشه، ئه دى جيهان؟

پاشا:

به گويره ي راپورتى هه والگريه وه نه چوته قه لاکه وه.

په خشان:

ئهى بو كوى چوو؟ چون له مال چوته دهره وه بى ئه وه ي
پاسه وانه كان ببينن؟

پاشا:

منيش نازانم ژماره يه ك پاسه وان گيراون بو ليتوژينه وه.

شوان:

ده بوا همزانيايه شتيكيان له بن سهردايه كاتى ئهم به يانييه
به يه كه وه بينيمن.

په خشان:

كى؟

شوان:

جيهان و شيرين پيكه وه.

هيرش:

له كويت ديتن؟

شوان:

لە مالمەوەدا.

پاشا:

وا گەشتووینەتە سى رىيانەكە، كاميان بگرین باشە. رىگەكەى
پىشەوە، يان ئەوەى پشەوە، ياخو ئەوەى پشەى پشەوەيان؟

ئاوات:

پىويستە بىينە سى قۆل و ھەر دەستەيەك رىگەيەكيان بگرىت.

پاشا:

بە دابەشبوون بى ھىز دەبين و دوژمن زياتر زەفەرمان پى
دەبات. من دلنيام بۆتانيى دەستى لەمە ھەموويدا ھەيە.
گومان دەكەم پياوہكانى ئەو شيرين و جيهانيان بۆقەلاکە
پەلکىش کردووہ. دواى ئازادکردنى کورەكەى خويان ھەردوو
کچەكانى تۆيشيان وەك بارمتە بەدىل بردووہ لەتۆلەى گلدانەوہى
کورەكەى خوياندا. پىم باشە ھەر بەيەكەوہ بىينەوہ تاكو
گەر بەسەر بۆتانيى و پياوہكانييدا كەوتين ئەوا بتوانين بە
يەكجارى لەگەلياندا بىيرينەوہ!

ئاوات:

زۆر راستە. دەبى بەيەكەوہ بىينەوہ. باشە، ئىستا كام رىگا
بگرينەبەر؟

شوان:

من رىگەكەى پشەوہ پىشنياز دەكەم.

ھىرش:

رىگەكەى پىشەوہ پەسندترە.

پاشا:

ئەي بۇ ئەۋەي ھەرە پىشتەۋە دەلېن چى؟ ئەۋان زياتر بۆي
ھەيە ئەۋ رېگەيەي كەمتر ھاتوۋچۆي بەسەرەۋە يېت بەۋىدا
رۆيشتىتەن.

ئاۋات:

كەۋابوۋ، دەي رېگەكەي ھەرە دۋاۋە.

پەخشان:

ئاۋات، ئەمە ھېچ مانايەكى نىيە.

ئاۋات:

چى؟

پەخشان:

ھېچ (ۋەك شەركەران ھەنگاۋ بۆ دەرەۋە دەنېن. دەسبەجى
گروۋپەكەي بۆتانييان دېنە ژوورەۋە).

رېۋار:

ئېستى چەندمان ماۋە بۆ قەلەكەۋە؟

ھۆشيار:

ھىندە لېرە دوور نىيە، ۋەك كىژۆلەيەكى تىمارىي پىمى گوۋتۈە.

ئەفەن:

تۆ خۆت قىسەت لەگەل كچەكەي تىمارىيدا كىد؟

ھۆشيار:

بەللى خۆي ھاتە لاي من و ديار و ھەۋاللى رىزگار ۋقەلەكەي
پىراگەياندىن.

شىلان:

چۆن بزانين راست دەكات؟

هۆشيار:

هەر ئىستى ساخى ده كهينه وه (دووباره سه ربازانه ده چنه دهره وه
و گرووپه كهى تيمارييان دينه وه ژوورئ).

شوان:

پيموانيه ريگه راسته كه مان گرتبيت.

هپرش:

ئهم تووله رييه تا دى زياتر كوڤر ده بيته وه.

پاشا:

بام كه مى دوورتر برۆين. جا ئه گهر نه ماندۆزيه وه ده كرى
بادهينه وه بۆ سه ر يه كيكى ديكه يانه وه.

په خشان:

ئاخر ده بى بۆ كوئى بچن؟ چۆن ده كرى ئه وان له ماله وه يان
را بكهن؟

پاشا:

له بهر ئه وه يه من وا تيده گهم له لايه ن پياوه كانى بۆتانييه وه
ده ستگير كرابن. هەر هه مان ئه وان هى بۆ رزگار كردنى كوپه كه يان
هاتبوون.

په خشان:

ئهم كيشه يه پيوست بوو به ئاشتى چاره سه ر بگرايه.

ئاوات:

بۆتانييه كان ته نيا له زمانى هيز تيده گهن. ئه وان ه ئاشتيخواز
نين.

په خشان:

ئه وانيش بۆيان هه يه هه مان شت به ئيوه هه مووانتان بلينه وه.

شۋان:

ئەوان ھەمىشە بە درۆ و بە ناھەق ئىمە تاوانبار دەكەن.

پاشا:

خزمىنە، با پرۆين. كاتمان ئەوئەندە نىيە بە فيرۆ بدەين.
(دىسانەو، سەربازانە دەچنە دەرەو، لەكاتىكدا رزگار و جىھان و شىرىن
بە ژوور دەكەون).

شىرىن:

جا لىرەدا ھەردووكتان جىدەھىلەم. منىش دەگەرپىمەو بە
مالەو.

جىھان:

تكاىە شىرىن، بە تەنھا لىرەمان جى مەھىلە.

شىرىن:

برۆ، جىھان، تۆ پاسەپۇرتى خۆت و تكتىكى دووسەرەشت پىيە.
لەگەل رزگاردا بگەرپىنەو بە لەندەن. خۆتان بە دوور بگرن
ھەتا دايەو بابە دىنەو سەر ھۆشى خۆيان. دەوجا ھەتا
دەستگىريان نەكردوونەتەو زووكەن لىرە برۆن.

رزگار:

من لە پىشدا دەبى بچم بۆ مالەو تا پاسەپۇرت و تكتەكەم
پىنمەو.

جىھان:

ئەى من لە كوئى بويسىتم؟ من لەكوئى چاوەروانت بم؟

رزگار:

من دزەيەك بۆ مالەوئەمان دەكەم و بەيانىش تۆ دەرپىنم.

جيهان:

نامه وئى جاريكى تر بچمه وه ئه وئى.

رزگار:

ئاخر، شيرينه كه م وا چاكتره له گه ل مندا بئيت.

جيهان:

نه خيـر، من له شويئيكى نئو ئه و ته راشانه دا چاوه پروانت ده بم.
ده راکه و به په له شته کانت بئنه وه و بگه رپوه بو لام.

رزگار:

ده ترسم به بئى ويستى خوم زور دوا بخرئيم.

جيهان:

حه ز ناکه م جاريكى كه پئى بنيمه وه ماله كه تانه وه. ئه وان منيان
خوش ناوئيت. خيزانه كه تان رقيان له من ده بئته وه.

رزگار:

خيزانه كه ي ئيوه ش، جيهان، به هه مان ده ستور. بو دوو روژانيش
منيان له زيناندا هئشته وه. ئه ي به لگه له مه روونتر؟

جيهان:

من له سه ر تخووبى بو تاندا چاوه پروانت ده بم.

رزگار:

جيهان تكايه خوت گيل مه كه.

جيهان:

خوم گيل نه كرده وه. تو داواى ئه وه م لئده كه يت بگه رپمه وه
ئه و شوئنه ي جاريك ليوه ي ده ركراوم.

شيرين:

پئويست به و شه رو هه رايه ناكات رزگار، جيئكه له بو تان شك

نابەيت جيهان خۇي تىادا ھەشار بەدات ھەتا تۆشمەكەكانت
دېئىتەوھ.

(رزگار بىرى لى دەكاتەوھ).

رزگار:

دۆزىمەوھ، دەتەم بۆ لى ئامۇزاكەم، لى ھۆشيار.

جيهان:

چۆن دەزانىت كە ئاشكرام ناكات؟ ئەمەيە ۋەك دەلىن بەزى
بەكتەك بسپىرىت.

رزگار:

قەسە لى گەلدەكەم، دەتوانم ھانى بەدەم.
(تاقمەكەي بۆتان بەھەلەداۋان دەپرژىنەوھ سەر شانۆوھ، رزگار و جيهان
توند خۇيان بەيەكەوھ دەنوسىنن، رىزان بە ھەشتاۋ دەچىت دەست بىكاتە
ملى رزگارەوھ، بەلام رىيوار دەيگىپىتەوھ دواۋە).

رىيوار:

ئەۋا بۆ ۋازت لەۋ كىژە ھەر نەھىناۋە؟

رزگار:

چونكە خۆشم دەۋىت.

رىزان:

رزگار گيان ئەتۆ سەلامەتت؟

رزگار:

بەلى داىكە.

رىيوار:

ھەر ئىستى ۋاز لەۋ كىژە بىنە.

رزگار:

هەرگىز، هەرگىز.

ئەقېن:

رزگارەكەى جاران نەماۋە، بەسەرى كەوتوۋە.

شىلان:

ژارخواردوويان كىردوۋە. بزىن چۆن چۆنى لەگەل باوكىدا

دەدوئەت!

رېبوار (بۆ ديارو پياۋەكانى):

لېكىن داپرېن.

(كە ديار و پياۋەكانى نىزىك دەبنەۋە، گروپەكەى تىمارىيان لەلايەكەى

ئەو سەرەۋە دېنە ژوورى).

پاشا:

چىم پېگوتىن؟ شەيتانەكە ۋا بەخۆى لېرەيە و سەرپەرشتى ئەم

گەمە تاۋانبارىيە دەكات.

ديار:

پاشا، ئاگادارى دەمى خۆت بە بزىنە چ دەلېيت، دەزانم تۆ

سەگى خاۋەنەكەتى.

پاشا:

ئەدى خۆت بۆ نالېى ديار، تۆى كۆيلەى بۆتانبى؟

(ديار دەيەۋى پەلامارى پاشا بدات ۋەلى، هەردووكيان دەگېردىنەۋە

دواۋە).

رېبوار:

ئاۋات، تىمارىي تۆ بۆچى كۆرەكەمت رىفاند؟

ئاوات:

چونكه ئەو پېدریژی سەر مالی ئیمه ی کردبوو.

ئەفین:

خۆت و كچه كه شت ئەو تەلەپەتان بۆ نابوووه.

شوان:

ئاوا لەرووی باوكمدا مەدوئ، چەتیوی بی ئابروو.

ئەفین:

تۆیش ئی ئەوه نیت من بشکینیتهوه، هە ی هیچ و پووچی ناکەس!

(شوان پەلاماری ئەفین دەدات بەلام لێناگەرین دەستی بیگاتئ).

پەخشان:

رێزان، ئیوه بۆ بەکۆرەکە ی خۆتان نالین دەستبەداری كچه که مان ییت؟

رێزان:

ئێوه ش بە كچه که ی خۆتان بلین یەخە ی کۆرەکه مان بەردات.

ئاوات:

شیرین، ئەوا تۆ لێره چ دەکەیت؟

شیرین:

هاتم خوشکم بەرێکەم.

ئاوات:

بۆ کوئی بەرێ دەکەیت؟

شیرین:

بۆ هەر کوێهەك لێی بتوانن یەکیان خۆش بویت و دلدار ی بکەن.

ئاۋات:

تۆ بەلگە نامە يەكت بە ناۋى منەۋە تەزۋىر كىردۈۋە بۆ ئازاد كىردى.

شىرىن:

بەلنى كىردۈۋە.

ئاۋات (بۆ پاشا و پىاۋەكانى):

بىانگىرن.

(پاشا و پىاۋەكانى، تىفەنگ لە گۆلما، لە رىزگار و جىھان و شىرىن نىزىك دەكەۋنەۋە. ھەروەھا دىار و پىاۋەكانىشى نىزىك دەكەۋنەۋە روۋى تىفەنگەكانىيان لە دوژمنەكانە. رىزگار و جىھان زىتەر دەچنە پال يەكتىيەۋە. كە ئەمانىش لىيان نىزىكتەر دەبنەۋە. شىرىن خۆى دەكاتە سۆپەر بۆرىزگار و جىھان. پەخشانىش يەكراست خۆى بەسەريانەۋە دەنوشتىيىتەۋە. رىزانىش بەھەمان شىۋە. ھەردوۋ گروۋپەكان بۆ چەند ساتىكى دژوار و ئالۆزكاۋ روۋبەروۋى يەكدى دەۋەستەۋە. ھىچ گروۋپىكىيان ئامادە نىيە تەقە بىكات نەبادا ئى خۆيانى بەركەۋن. ھۆشيار چەكەكەى فېرى دەدات و خۆى دەگەيەنئىتە لاي رىزگار و ئافىرەتەكانەۋە).

رىبوار (بۆ ئاۋات):

خوابزا بەتەما نىت ژنەكەت و دوۋ كچەكانت بىكوژىت ھا؟

ئاۋات:

نە، ھەروەكو تۆيش ناتەۋىت كۆرەكەت و ھاۋسەرەكەت و برازاكەت بە كۈشت دەيت. (رىبوار فەرمان بە دىار و پىاۋەكانى دەدات تەقە نەكەن. ئاۋاتىش ھەمان فەرمان بۆ پاشا و پىاۋەكانى دەردەكات). ھەرگىز ئاۋاتم بەۋە نەخۋاستۋە تۆ بىيىتە خەزۋورى كچەكەم.

رئوار:

منیش نه موستوو کوری من بیته زاوی تۆ.

شوان:

باوکه، هیوادارم ئەم ژن و ژنخواییه هه له و نه گونجاوه په سه نه نه کهیت.

ئاوات:

کوپه کهم تازه کار له کار ترازاو.

شوان:

باشه ئەدی هیرش چ لیده کهیت؟

(ئاوات وهرام ناداتهوه. هیرش توورپیه به ههشتاو دهرده پهریته دهرهوه. ئاههنگ و زهماوه نه له خووه پرا دهست پیده کات. شیلان لووس و باریک بی چرپه بو دهرده چیت. رزگار له گه ل جیهاندا و هوشیار له تهك شیریندا هه لده پهرن شایی ده کهن. شوان و ئەفین ته نهها بو ماوه یه کی کهم نایه نه بهر بار و دوا یی مل ده دهن. ئاههنگ و هه لپه رکیی ره شبه لهك هه ر بهرده وامه. هه تا په رده داده دریتهوه).

(کۆتایی)

هه ولیر ۱۹۹۹/۱/۲۵

ناستامه‌ی دهسته

پروژه‌ی دهسته‌ی ئینسـکلۆپیدیای پارتی دیموکراتی کوردستان، له پێناو ناساندن، کۆکردنه‌وه، به دیکۆمێنتکردن و بڵاوکردنه‌وه‌ی میژووی پر له سه‌روه‌ریی کار و خهباتی پارتی دیموکراتی کوردستان، له سه‌ر پیشـنیازی رێزدار مه‌سرور بارزانی، له ساڵی ٢٠١٤ دامه‌زراوه. ئه‌م به‌ره‌مه‌ی به‌رده‌ستی به‌رێزتان به‌شیکه له هه‌ول و ئامانجه‌کانی ئه‌م پروژهیه.

